ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡΙΘ. 579. ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 11/23 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1892

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ Η ΑΥΤΗ

Ἐτησία..... Φρ. 30
Ἑξάμηνος..... » 15
Τρίμηνος..... » 8

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

Φύλλα παλαιὰ τιμῶνται 50 λεπτά.

ΠΑΤΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΔΙΑΤΙΜΗΣΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Ἐν τῇ Α'. σελ. ὁ στίχος 10 στιγμῶν φρ. 4—
» » Β'. » ὁ » 10 » » 2—
» » Γ'. » ὁ » 10 » » 1—

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Κατ' ἀποκοπὴν καὶ εἰς μετριωτάτας τιμάς

Διὰ τὰς ἐπαναλήψεις γίνονται σπουδαῖαι ἐκπτώσεις

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ «ΠΑΤΡΙΣ»
51 Ὁδὸς Moşilor 51

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 10

Πᾶσα αἴτησιν ἀπευθυντέον
Journal *PATRIS*, — Bucarest.

Βουκουρέστιον, 10 10/βρίου

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἡ δημοσιογραφία

Δὲν ἀρνούμεθα ὅτι ἡ πλειοψηφία τῶν ἐν Ἑλλάδι συναδέλφων ἡμῶν δυσμενῶς διάκειται πρὸς τὸν κ. Τρικούπην καὶ ὅτι πολλὴ δαπανᾶται ἐν Ἀθήναις μελάνη, ὅπως ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ κ. Τρικούπης ἀπέτυχεν ἐν τῇ λύσει τοῦ οἰκονομολογικοῦ ζητήματος καὶ ταῖς ἄλλαις βελτιώσεσι τῶν πραγμάτων τῆς χώρας. Δεδομένου ἐν τούτοις ὄντος ὅτι ὁ ἀθηναϊκὸς τύπος δὲν διερμηνεύει τὸ ἀληθὲς φρόνημα τῆς δημοσίας τοῦ ἔθνους γνώμης, οἱ ἰσχυρισμοὶ τῶν ἀντιπολιτευομένων ἐφημερίδων οὐδὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν ἐπίσημον κῦρος. Πρὸς ἐνὸς ἔτους μόλις, αἱ συνάδελφοι ἐκεῖναι αἵτινες ἤδη ἀντιπολιτεύονται τὸν κ. Τρικούπην, θερμῶς ἐπολέμησαν τὸν κ. Διληγιάννην. Τοῦτο καὶ μόνον ἀρκεῖ ἵνα καταστήσῃ ἐντελῶς ἀκίνδυνον τὸν κατὰ τῆς παρούσης κυβερνήσεως πόλεμον αὐτῶν. Ἡ δημοσιογραφία ὅπως διερμηνεύῃ τὸ φρόνημα τῆς δημοσίας γνώμης ἔδει πρότερον ἐθνικὴν νὰ μορφώσῃ κοινὴν γνώμην. Πρώτη ταχθεῖσα ὑπὲρ τῶν φατριῶν καὶ ὑποδουλωθεῖσα εἰς τὸ κράτος τῶν προσώπων, ἀπώλεσεν οὐ μόνον πᾶσαν ἀνεξαρτησίαν δράσεως, ἀλλ' ἀτυχῶς καὶ τὴν ἐλαχίστην πρὸς τὰς σκέψεις αὐτῆς πεποίθησιν τοῦ ἔθνους.

Τίς δύναται νὰ διαδεχθῇ τὴν κυβέρνησιν τοῦ κ. Τρικούπη;

Χαριζόμενοι πρὸς στιγμὴν εἰς τὰς ἀθηναϊκὰς συναδέλφους παραδεχόμεθα ὅτι ὁ κ. Τρικούπης ἀποτυγχάνει καὶ παραιτεῖται. Ἐν τούτοις πρὸ τούτου δικαιούμεθα φρονοῦμεν νὰ γνωρίζωμεν τίς μέλλει καὶ δύναται νὰ διαδεχθῇ αὐτόν. Ὁ κ. Δηληγιάννης μὲ τοὺς 15 ὀπαδοὺς αὐτοῦ, ὁ κ. Ράλλης μὲ τοὺς 11, ἢ ὁ κ. Κωνσταντόπουλος ὅστις ἀριθμεῖ τόσους φίλους, ὅσοι δὲν ἀρκοῦσι νὰ σχηματίσωσιν ἓν ὑπουργεῖον; Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας οὐχὶ μόνον ὁ εἷς τῶν ἀνωτέρω πολιτικῶν ἀλλὰ καὶ οἱ τρεῖς ἡνωμένοι δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ καταρτίσωσι κυβέρνησιν βιώσιμον, ἐπομένως καὶ ἂν ἀκόμη ὑπετίθετο ὅτι ἕτερος ἐκτὸς τοῦ κ. Τρικούπη θὰ ἠδύνατο μᾶλλον τελεσφόρως νὰ ἐργασθῇ, ἔθνος καὶ δυναστεία δὲν θὰ ἠδύναντο ἄνευ τινὸς λόγου νὰ ἀφαιρέσωσι παρὰ τοῦ κ. Τρικούπη τὴν πρὸς αὐτὸν ἐμπιστοσύνην. Ὅπως ἐπέλθῃ μεταβολή τις εἰς τὰς σκέψεις τοῦ βασιλέως καὶ ἄλλαι διαθέσεις ἢ αἱ κατὰ τὴν 3 Μαΐου παρὰ τοῦ ἔθνους ἐκδηλωθεῖσαι, δέον ὁ μὲν κ. Τρικούπης νὰ ὑποπέσῃ εἰς λάθη δικαιολογοῦντα τὴν μετατροπὴν τῶν ἰδεῶν, οἱ δ' ἀντίπαλοι αὐτοῦ διὰ θετικοῦ προγράμματος ν' ἀποδείξωσι τὴν ὑπεροχὴν αὐτῶν.

Συνέβη τοιοῦτόν τι;

Πρὸς μετατροπὴν τῶν ὑπὲρ τοῦ κ. Τρικούπη κρατουσῶν ἰδεῶν καὶ πρὸς ἐξασθένησιν τῶν περὶ τῆς χρησιμότητος αὐτοῦ πεποιθήσεων, οὐδὲν εὐτυχῶς συνέβη. Ἐπίσης οἱ ἀντίπαλοι αὐτοῦ οὐδὲν ἕτερον ἐπέτυχον νὰ πιστοποιήσωσιν ἢ τὴν μεταξὺ αὐτῶν διαίρεσιν. Οὐδεὶς τούτων, ἔστω καὶ **διὰ τὰ μάτια**, ἐνεφανίσθη ἐν τῇ βουλῇ μετὰ προγράμματος ἐγγυωμένου βελτίωσιν τοῦ καθεστῶτος. Παραίτησις τοῦ κ. Τρικούπη ἐκ τῆς ἐξουσίας κατὰ τὴν ὥραν ταύτην θὰ ἔρριπτε τὸ ἔθνος εἰς τὸ χάος τῆς ἀναρχίας, ἀντεθνικὴν δὲ ἕνεκα τῶν λόγων τούτων θεωροῦμεν πᾶσαν κατὰ τῆς κυβερνήσεως ἀντιπολίτευσιν. Ἡ συνάδελφος «Νέα Ἡμέρα», ἥτις τελευταίως ἐναντι τῆς παρούσης κυβερνήσεως ὑπὲρ τὸ μέτρον ἴσως ἐδείχθη αὐστηρά, κατηγορηματικῶς καὶ αὕτη ἀποδοκιμάζει πᾶσαν κατὰ τοῦ κ. Τρικούπη ἀντιπολίτευσιν. Ὁ ἐξ Ἀθηνῶν ἀνταποκριτὴς αὐτῆς ἐκ τοῦ σύνεγγυς μελετήσας τὰ πράγματα θεωρεῖ οὐ μόνον ἄσκοπον τὴν παρὰ τὸν «Παρθενῶνα» πολιτικὴν πάλην ἀλλὰ καὶ ὡς μεγάλως τὰς ἐθνικὰς ὑποθέσεις ζημιοῦσαν. Ἰδοὺ τί λέγει ἡ ἐν λόγῳ ἀνταπόκρισις.

Γνώμη ἀνταποκριτοῦ «Νέας Ἡμέρας»

«Ἓν ἐκ τῶν ἀηδεστέρων ἐπεισοδίων τοῦ κοινοβουλευτικοῦ ἡμῶν βίου εἶναι αἱ μεταστάσεις, οὐχὶ αἱ ἐντροπαλαὶ καὶ λανθάνουσαι, αἱ παρασκευαζόμεναι ἐν τοῖς παρασκηνίοις καὶ τοῖς προθαλάμοις διὰ σκολιῶν ἐλιγμῶν καὶ διαπραγματεύσεων, ἐκδηλούμεναι δ' ἁπλῶς ἐν τῇ Βουλῇ διὰ τῆς μετατροπῆς ἑνὸς ἀσυνειδήτου ναὶ εἰς ἓν ἀσυνείδητον ὄχι, ἀλλ' αἱ σοβοῦσαι ἐπὶ τοῦ βήματος καὶ ἐκστομίζουσαι φράσεις ἠχηρὰς καὶ περιβαλλόμεναι τὸ προσωπεῖον τῆς τιμιότητος τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ τῆς φιλοπατρίας. Εἰς τὸ θέαμα τοῦτο παρέστημεν πρό τινων ἡμερῶν, ὅτε ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς κ. Σταυρόπουλος ἀνῆλθεν εἰς τὸ βῆμα, ὅπως ἀναγγείλῃ πομπωδέστερον τὴν ἐκ τῆς ὑπουργικῆς φάλαγγος ἀποσκίρτησίν του, ἣν ἐγινώσκομεν καὶ πρότερον ἐκ τῶν ἐφημερίδων. Ἐὰν τὸν ἀκούσητε, ἡ μετάστασίς του ὑπηγορεύθη ὑπὸ τῶν ἁγιωτάτων καὶ ἰδεωδεστάτων λόγων. Περὶ τῆς ἰδίας ἑαυτοῦ φιλοδοξίας καὶ ἐπιρροῆς, περὶ τῶν ἰδίων ἑαυτοῦ συμφερόντων οὔτε ἐσκέφθη. Ἐτάχθη ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ Τρικούπη κατὰ τὰς ἐκλογάς, διότι ἤλπιζεν ὅτι θὰ ἔλυε τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα, ἰδὼν δ' ὅτι δὲν τὸ ἔλυσε «ἀναγκάζεται νὰ παύσῃ ὑποστηρίζων τὴν κυβέρνησιν διὰ τῆς ψήφου του». Ὡς βλέπετε, ὁ κ. Σταυρόπουλος δὲν εἶναι ἐνδοτικὸς περὶ τὰς προθεσμίας. Πέντε μῆνας ἔδωκεν εἰς τὸν κ. Τρικούπην, ὅπως θεραπεύσῃ ριζικῶς τὴν κατατρύχουσαν τὴν Ἑλλάδα οἰκονομικὴν νόσον, καὶ ἐπειδὴ βλέπει ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν πλέει ἔτι ἐν τῷ χρυσῷ, εἶναι ἕτοιμος νὰ καλέσῃ ἄλλον ἰατρόν. Ποίαν ἐφαντάζετο τὴν θεραπείαν, ἀπέφυγε φρονίμως νὰ σαφηνίσῃ ὁ ἔξυπνος, Πελοποννήσιος, τί ὅμως δὲν θέλει, ἐξωμολογήθη καθαρά, διότι ἀπεφάνθη ὅτι «ἡ οἰκονομικὴ ἀνόρθωσις δὲν ἔγκειται ἐν τῇ ἐπιβολῇ ἐπαχθῶν φόρων». Ἀλλ' ὅτε κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἐκραζεν ἐν πάσῃ ρύμῃ «εἶμαι ἄνθρωπος τοῦ Τρικούπη», δὲν ἐγνώριζεν ὅτι ὁ Τρικούπης ἔμελλε νὰ βάλῃ ἐπαχθεῖς φόρους; Χάριτι θείᾳ, ὁ ἐνεστὼς πρωθυπουργός, ἐὰν ἔχει ἄλλα ἐλαττώματα, δὲν κατεδέχθη οὐδέποτε νὰ δημοκοπήσῃ καὶ οὐδέποτε ἀπέκρυψε τὴν ἀνάγκην βαρυτάτων θυσιῶν. Ὡς κυβερνήτης ἐφαρμόζει ὅ,τι ἀνεκήρυττεν ὡς ἀντιπολιτευόμενος. ἐνῷ, τοὐναντίον, ὁ κ. Σταυρόπουλος. ἀφοῦ ὑπεξήρεσε τὰς ψήφους τῶν Ἀθηναίων βεβαιώσας ὅτι ἠσπάζετο τὸ πρόγραμμα τοῦ κ. Τρικούπη, μόλις ἐκλεχθεὶς, ἐλιποτάκτησεν. Ἐκ τῶν ἄλλων αἰτιάσεων, ἃς ἀνέφερε, τινὲς εἶναι ἴσως ὀρθαί· ἀλλ' ἐγίνοντο, γίνονται καὶ θὰ γίνωνται τὰ αὐτὰ ὑπὸ πᾶσαν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν, ἐφ' ὅσον δεσπόζουσιν ἐκ περιτροπῆς τὰ κόμματα καὶ ἡ βασιλεία εἶναι σκιά. Βουλευτὴς ἀντιλαμβανόμενος ὀπωσοῦν τοῦ ὕψους τῆς ἀποστολῆς του δὲν θὰ ἔφευγεν ἀπὸ κόμματος εἰς κόμμα, διότι ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας προσηνέχθη ταχέως πρὸς ἕνα συγγενῆ του, ἢ διότι μετετέθη πεντάκις εἰς εἰρηνοδίκης».

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΖΑΠΠΑ

Πρασίνη βίβλος Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως

Εὐγενῶς ἀπεστάλη ἡμῖν ἡ ἐπὶ τοῦ ζητήματος Ζάππα ἀνταλλαγεῖσα ἀλληλογραφία, ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως δημοσιευθεῖσα.

Ἡ ἀλληλογραφία αὕτη διαιρεθεῖσα εἰς δύο μέρη κατῃρτίσθη δύο αὐτοτελῆ σώματα ὧν τὸ πρῶτον ἄρχεται ἀπὸ τῆς 7 Ἰουλίου 1863 καὶ μέχρι τῆς 25 7βρίου 1878 πραγματευόμενον τὰ τῆς περιουσίας καὶ τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Εὐαγγέλη Ζάππα. Τὸ δεύτερον ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1 Φεβρουαρίου 1892 καὶ λήγει τὴν 5 8βρίου ὅτε καὶ διεκόπησαν αἱ μετὰ τῆς Ρωμουνίας σχέσεις. Πραγματεύεται δ',ὡς εἰκὸς, τὰ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ μακαρίτου Κωνσταντίνου Ζάππα ἐπακολουθήσαντα γεγονότα.

Διελθόντες ἐπιτροχάδην ἀμφοτέρας τὰς βίβλους ταύτας παρετηρήσαμεν ὅτι ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ, καθ' ἃ διαβεβαιοῖ ἐν ἐκθέσει αὐτοῦ πρὸς τὸ ἐν Ἀθήναις ὑπουργεῖον ὁ κ. Παππαρηγόπουλος, οὐ μόνον ἡ δημοσία γνώμη καὶ ὁ τύπος, ἀλλὰ καὶ ἡ κυβέρνησις καὶ αὐτὴ ἡ Αὐλὴ τῆς Ρωμουνίας ἐχθρικωτάτας ἐν τῷ προκειμένῳ ζητήματι ἐξεδήλωσαν διαθέσεις. Μετὰ τὴν μελέτην τῆς ἐν λόγῳ ἀλληλογραφίας θέλομεν δημοσιεύσει τὰ μᾶλλον σπουδαιότερα τῶν ἐγγράφων καὶ ὅσα τούτων δύνανται νὰ δημοσιευθῶσιν ἐν Ρωμουνίᾳ χωρὶς νὰ θίξωσι τὰ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐθνικὰ συμφέροντα.

ΠΑΡΑ ΤΩι ΒΙΣΜΑΡΚ

Ὁ συντάκτης τῆς «Matin»

Ἡ παρισινὴ «Matin» δημοσιεύει συνδιάλεξιν ἣν ἔσχεν εἷς τῶν συντακτῶν αὐτῆς ἐν Βάρζιν μετὰ τοῦ κ. Βίσμαρκ. Περὶ διαφόρων ἀντικειμένων ἐρωτηθεὶς ὁ γηραιὸς πρώην ἀρχιγραμματεὺς ἀπήντησε τὰ ἑπόμενα:

— Εἰς τὴν κυβέρνησιν τῶν δένδρων μου, εἶπεν ὁ κ. Βίσμαρκ, ἀφιέρωσα ὅλον τὸν ὑπόλοιπον ἐμοὶ βίον, διότι ἀπηύθυνα πλέον ἀνέκκλητον ἀποχαιρετισμὸν εἰς τὸν πολιτικόν. Ἐὰν δὲν μ' ἔρριπτον τῆς ἀρχῆς ἴσως θὰ ἐξηκολούθουν αὐτὸν εἰσέτι, εἶχον ἄλλως τε ἱκανὰς δυνάμεις ὅπως συνεχίσω ἀδιακόπως τὰς ἐργασίας αἵτινες ἦσάν μοι ἐμπεπιστευμέναι. Τανῦν δὲν δύναμαι μὲν νὰ διατελῶ ἀδιάφορος πρὸς τὴν πολιτικὴν ἣν καθ' ὅλον τὸν βίον μου ἤσκησα, ἀλλ' ὡς τις φιλόσοφος καὶ θεατὴς ἁπλοῦς ἀτενίζω τὰ συμβαίνοντα εἰς ἃ δὲν θέλω πλέον ν' ἀναμιχθῶ, καὶ ἂν ἔτι, εἴτ' ἐκ τῆς φορᾶς ἀπροόπτων περιστάσεων εἴτ' ἐξ ἐλλείψεως ἱκανωτέρων ἄλλων παρακληθῶ νὰ συμμετάσχω ταύτης ἐκ νέου. Ἐπλήρωσα τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ὀφειλήν μου καὶ νῦν θέλω ν' ἀποθάνω ἐν ἡσυχίᾳ.

— Ἡ Ὑμ. Ὑψ. δὲν θὰ μεταβῇ εἰς τὸ κοινοβούλιον:

— Ὄχι δὲν πιστεύω, ἢ μᾶλλον σᾶς βεβαιῶ ὄχι. Δὲν ἔχω ποῦ νὰ ἐγκατασταθῶ ἐν Βερολίνῳ. Βδελύσσομαι τὰ δωμάτια καὶ τὰς κλίνας τῶν ξενοδοχείων. Εὐτυχίαν μου θεωρῶ μένων οἰκάδε ἐν μέσῳ τῶν οἰκείων, ἐν μέσῳ ἀντικειμένων ἀνηκόντων εἰς ἐμὲ καὶ εἶτα δὲν θὰ ἠδυνάμην νὰ κάμω ἓν καὶ μόνον βῆμα χωρὶς νὰ γίνω αἴτιος διαδηλώσεων. Παρετήρησα τὸ τοιοῦτον ἐφέτος, κατὰ τὴν ἐξ Αὐστρίας ἐπάνοδόν μου. Τοῦτο μὲ κουράζει πολὺ καὶ ἀνωφελῶς. Τέλος, ἂν μεταβῶ εἰς τὸ κοινοβούλιον, τοῦτο βεβαίως ἵνα λάβω τὸν λόγον. Μία ἑκάστη λέξις μου θὰ ἐσχολιάζετο, θὰ ἐξονυχίζετο θὰ παρηρμηνεύετο. Δὲν ἔχω πλέον τὸ ἀναμφήριστον κῦρος ὅπερ παρέχει ἡ ἐξουσία. ἸΕν τῇ πληθύϊ ἐκείνῃ ἄσομαι ἁπλοῦς στρατιώτης, ὀχληρὸς ἴσως. Ὄχι, ὄχι, δὲν θὰ μεταβῶ ἵνα καταλάβω τὴν θέσιν μου ἐν τῷ κοινοβουλίῳ.

Τὸ τηλεγράφημα τοῦ Ἔμς

Ἰδοὺ τίνας ἐξηγήσεις παρέσχεν ὁ κ. Βίσμαρκ περὶ τοῦ περιλαλήτου τηλεγραφήματος τοῦ Ἔμς:

Δὲν ἐφανταζόμην ὅτι ἡ εἰς τὸν ἱσπανικὸν θρόνον ἐκλογὴ τοῦ πρίγκηπος Χοχενζόλερν θὰ προσέβαλε Ναπολέοντα τὸν Γ'. Ὁ πατὴρ τοῦ πρίγκηπος τούτου ἦν φίλος τοῦ γάλλου αὐτοκράτορος· ὁ πάππος του διὰ τῆς μεθ' ἑνὸς Μυρὰτ συγγενείας του ἐσυγγένευε καὶ πρὸς τὴν οἰκογένειαν Βοναπάρτου. Τοὐναντίον ἐνόμιζον ὅτι ἡ γειτνίασις ἤθελεν εὐαρεστήσει τὴν αὐτοκρατορικὴν κυβέρνησιν. Δι' ἡμᾶς τοὺς Γερμανοὺς, τὸ πλεονέκτημα τοῦ νὰ ἔχωμεν ἐν Μαδρίτῃ βασιλέα ἐκ τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, ἦν μετρίας σπουδαιότητος. Δὲν θὰ δυνηθῶμεν ποτὲ νὰ εἴπωμεν ὡς ὁ Λουδοβίκος ΙΔ': Δὲν ὑπάρχουσι πλέον Πυρηναῖα. Μεταξὺ τῆς Γερμανίας καὶ Ἱσπανίας ὑπάρχει τι ἕτερον, ὑπάρχει ἡ Γαλλία.

Πολλοῦ ἀπεῖχον λοιπὸν τῆς ἰδέας ὅτι ἡ ἀποδοχὴ τοῦ πρίγκηπος Χοχενζόλερν θὰ ἠδύνατο νὰ γίνῃ πρόφασις πολέμου μετὰ τῆς Γαλλίας. Τὴν 6 Ἰουλίου 1870 εὑρισκόμην ἐδῶ ἐν Βάρζιν ἥσυχος ὡς ἐν Ἀρκαδίᾳ.

Μοὶ ἔπεμψαν τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως τοῦ νομοθετικοῦ σώματος. Τότε ἐνόησα ὡς ἐκ τῆς μηδαμινότητος τοῦ προβληθέντος αἰτίου ὅτι ἐν Γαλλίᾳ ὑπῆρχεν ἤδη ἀπόφασις ὅπως κηρύξωσι καθ' ἡμῶν τὸν πόλεμον. Ἐκλονίσθην ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν. Ἔδραμον εἰς ἀναζήτησιν τοῦ βασιλέως μου, τῷ παρέστησα τὴν σοβαρότητα τῆς καταστάσεως, τὴν ἀνάγκην νὰ προβῶμεν εἰς ἐξοπλισμοὺς καὶ τὴν κατάφωρον θέλησιν τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως ζητούσης παρ' ἡμῶν ἀφορμὰς ῥήξεως.

Ὠργίσθην, ἐξηκολούθησε λέγων, διὰ δύο λόγους. Πρῶτον δὲν μοὶ ἤρεσκεν ὅτι ὁ κόμας Βενεδέττης διεπραγματεύετο ἀπ' εὐθείας ἐν Ἔμς μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ κυρίου μου. Εἶτα ἐλάμβανον ἐκ Παρισίων εἰδήσεις ἐρεθιζούσας με. Ὁ ἐκεῖ γερμανὸς πρέσβυς ἦν ὁ κόμης Βέρθερ, ἀπαίσιος ἄνθρωπος, διότι αὐτὸς εὑρίσκετο ἐν Βιέννῃ τῷ 1866 αὐτὸς ἐν Παρισίοις τῷ 1870. Εἶλκυε τὸν κεραυνὸν ἀλλ' οὐχὶ ὡς τὰ ἀλεξικέραυνα. Εἶχον μάθει ὅτι εἶχεν ἀποδεχθῇ τὸ κείμενον ἐπιστολῆς ἣν ἐζήτουν νὰ ὑπογράψῃ ὁ βασιλεύς μου. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη περιεῖχε φράσεις ὡς τὴν «La Prusse cane».

Ἡ πριγκήπισσα παροῦσα ἐν τῇ συνδιαλέξει ταύτῃ ἐξεπλάγη, μὴ ἐννοοῦσα τὴν σημασίαν τῆς λέξεως.

— Τί σημαίνει, ἐφώνησεν, τοῦτο; Πῶς γράφεται ἡ λέξις; Τί εἴδους γλῶσσαν ὁμιλεῖτε;

Ἐδέησε νὰ ἐξηγήσω εἰς τὴν πριγκήπισσαν τὸ ἀκριβὲς σημαινόμενον τῆς οὐσιωδῶς παρισινῆς ἐκείνης φρασεολογίας.

— Ναὶ, ἐπανέλαβεν ὁ πρίγκηψ, ἡ Πρωσσία δὲν ὠφειλε νὰ δειλιάσῃ. Εἶμην τῆς γνώμης νὰ δειχθῶσι πᾶσαι αἱ δυναταὶ συγκαταβάσεις, αἱ συμβιβαζόμεναι πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ ἀποσοβηθῇ ἔτι ἡ ἐποχὴ τοῦ πολέμου καίτοι εἴμεθα ἕτοιμοι δι' αὐτόν. Ὡς σᾶς εἶπον, οὐδέποτε ἐθεώρησα τὴν αἰτίαν ταύτην ἐπαρκῆ πρὸς κήρυξιν πολέμου; Ἀλλ' ἐπὶ τέλους οὐδένα λόγον ὑποχωρήσεως εἰς ἀπειλὰς εἴχομεν. Εἴμεθα ἀκούντως ἰσχυροὶ ὥστε νὰ ὦμεν κύριοι τῶν ἀποφάσεών μας.

Ἡ γαλλορωσσικὴ συμμαχία

Εἶτα ὁ κ. Βίσμαρκ εἰς ὀλίγας προέβη δηλώσεις περὶ τῆς γαλλορωσσικῆς συνεννοήσεως.

— Ἐνθυμεῖσθε, μοὶ εἶπεν, τί ἔπραξεν ἡ Ρωσσία τὸν Νοέμβρ. τοῦ 1870. Ἐνῷ εἰργαζόμεθα ὁμοῦ κατήγγειλε τὴν συνθήκην τοῦ 1856. Ἐὰν συμβῇ ὅπερ δὲν πιστεύω, νὰ κηρύξητε καθ' ἡμῶν τὸν πόλεμον, δὲν ὑποθέτετε ὅτι πρώτη φροντὶς τῆς Ρωσσίας ἔσται νὰ δράμῃ πρὸς νότον. Δὲν λέγω τι περὶ τῶν στρατῶν αὐτῆς οἵτινές εἰσι βραδυκίνητοι καὶ πολὺ ἀπέχει ἔτι τοῦ νὰ λάβῃ τὴν πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἄγουσαν, ἀλλὰ περὶ τῆς διπλωματίας αὐτῆς.

Δι' ἡμᾶς ἀδιάφορον τοῦτο· οὐδὲν ἔχομεν νὰ διεκδικήσωμεν ἐν τῇ Μεσογείῳ. Τοὐναντίον θὰ ἦν ὠφέλιμον ἡμῖν ἡ Ρωσσία νὰ ἐπασχολεῖται πρὸς νότον καὶ συναντήσῃ ἐκεῖ τοὺς Ἄγγλους. Εἰς ἡμᾶς τοῦτο οὐδὲν θὰ συνεπήγετο κέρδος· ἡ Μαύρη θάλασσα καὶ τὰ στενὰ δὲν μᾶς ἐνδιαφέρουσι, ὅσον δ' ἀφορᾷ, τὴν ἐν τοῖς ἀνατολικοῖς ἐμπορικοῖς κέντροις ἐπιρροὴν ὀφείλετε νὰ προτιμᾶτε τὸν πρὸς τοὺς Ρώσσους ἢ τὸν πρὸς τοὺς Ἄγγλους ἀνταγωνισμόν. Ὥστε ἐν περιπτώσει γαλλογερμανικῆς ῥήξεως οὐδὲν ἡμεῖς ἔχομεν συμφέρον νὰ ἀσχολώμεθα τί θὰ πράξωσιν οἱ Ρῶσσοι ἐν τῷ Αἴμῳ. Θὰ ὦσιν ἐλεύθεροι. Ὁ ρωσσικὸς στρατὸς ἐστὶν ἰσχυρότατος ὡς ἐκ τῆς ἀξίας τῶν στρατιωτῶν αὐτοῦ. Ὁ Τσάρος Νικόλαος νομίζω ἔλεγέ ποτε τῷ ἡμετέρῳ βασιλεῖ: Ὤ! ἂν τὰ στρατεύματα ἅπερ ἔχομεν διοικοῦντο παρὰ τῶν ὑμετέρων ὑπαξιωματικῶν καὶ ἀξιωματικῶν, πρὸ πολλοῦ ἡ Ρωσσία θὰ ἦτο εἰς Γάδειρα Cadix. Ἦν μία τοῦτο βεβαίως μοσχοβιτικὴ κομπορρημοσύνη.

Ὁ κ. Βίσμαρκ ἐνεδιέτριψε πλειότερον εἰς τὰς ἀποζημιώσεις ἃς ἡ Γαλλία ἠδύνατο νὰ εὕρῃ εἰς τὰς ἐκτὸς τῆς Εὐρώπης ἐπεκτάσεως αὐτῆς.

— Ἔχετε πρὸ τῆς θύρας σας μὴ ἔχοντες ἀνάγκην ἰσθμῶν καὶ ὠκεανῶν Ἰνδίας αἵτινες δύνανται νὰ καταστῶσι πλουσιώτεραι καὶ παραγωγικώτεραι τῶν ἀγγλικῶν Ἰνδιῶν. Ἔχετε ἐν τῇ δυτικῇ

Ἀφρικῇ, πλὴν τοῦ Μαρόκου, κράτος ἀχανὲς πρὸς κατάληψιν. Οὐδέποτε ἀντέστην πρὸς ἡμᾶς ἐν τῇ πολιτικῇ ταύτῃ, τοὐναντίον· δὲν σᾶς ἀπέτρεψα ἐκ τῆς Τύνιδος. Οὐδέποτε παρενέβαλον ὑμῖν προσκόμματα ἐν ταῖς ἀφρικανικαῖς ὑμῶν κατακτήσεσι ἵνα ἐπιτραπῇ ὑμῖν νὰ συνδέσητε τὰς αὐτόσε κτήσεις μετὰ τῶν ἐν Σενεγάλῃ καὶ Κόγκῳ. Διατί νὰ μὴ μεταγάγητε ἐκεῖ ἅπασαν ὑμῶν τὴν δραστηριότητα; Συμφωνεῖτε ὅτι ἐγὼ δὲν ἐξώθησα ὑμᾶς εἰς Τογκῖνον ἐν τῇ ἑτέρᾳ ἐσχατιᾷ τοῦ κόσμου, ἐκεῖ, ἔνθα συμπλέκεσθε μετὰ τῶν Ἄγγλων καὶ Σιαμαίων καὶ συναντᾶτε ἀνὰ ἕκαστον ὑμῶν βῆμα τριακοσίας χιλιάδας ὄφεων δηλητηριωδῶν; Ἡ Γερμανία ἐν τούτοις δὲν ζηλοτυπεῖ τὴν ὑμετέραν ἀποικιακὴν ἐπέκτασιν καὶ θὰ χειροκροτήσῃ εἰς πᾶσαν ἐν Ἀφρικῇ ἐπιτυχίαν ὑμῶν. Δι' ἡμᾶς ἀρκούμεθα εἰς ὅ,τι κατέχομεν ἐν Εὐρώπῃ, μόνον δὲ διὰ τοῦ ἐμπορίου θέλομεν νὰ πλουτήσωμεν ἐν τῷ λοιπῷ κόσμῳ.

ΤΑ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ:

Μετὰ τὴν ἀνάκλησιν τοῦ ἐν Λονδίνου γάλλου πρέσβεως ἐπίκειται καὶ ἡ τοῦ ἐν Βερολίνῳ. Ὡς λόγοι φέρονται ἡ ὀλίγη διορατικότης ἀμφοτέρων τῶν διπλωματῶν εἰς τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῶν δύο γειτόνων ἐθνῶν Ἀγγλίας καὶ Γερμανίας. Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις καὶ οἱ βουλευταὶ αὐτῆς ὁμολογουμένως τὴν ὥραν ταύτην ἐλάχιστα παρέχουσι φιλοπατρίας δείγματα τοῦτο δὲ καθορῶντα καὶ τὰ γείτονα ἔθνη σωρεύουσι σαρκασμοὺς ἐπὶ σαρκασμοῖς καὶ μυριοτρόπως γελωτοποιοῦσι τὰ νῦν ἐν Παρισίοις ἐπὶ τῇ ὑποθέσει Παναμᾶ ἐξελισσόμενα. Σπανίως ἐγράφησαν τοιαῦτα ἐν τῷ ἀγγλικῷ καὶ γερμανικῷ τύπῳ ὅσα κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας. Ἡ ἐν Παρισίοις κυβέρνησις ἔργον φιλοπατρίας ἐκπληροῦσα δέον ἅπαξ διὰ παντὸς νὰ φιμώσῃ τὰ φλύαρα στόματα τῶν χαιρεκάκων αὐτῆς γειτόνων καὶ ἀποδείξῃ ὅτι ἡ Γαλλία ἣν θέλουσι νὰ κηλιδώσωσι διὰ τῆς ὑποθέσεως Παναμᾶ δὲν εἶναι ὁλόκληρος ἡ Γαλλία. Δέον νὰ πεισθῇ τὸ ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ δημόσιον ὅτι οὐδένα κλονισμὸν δύνανται νὰ ἐπενέγκωσιν ἐν κράτει οἵῳ ἡ Γαλλία ὀλίγαι ἀτυχεῖς ἐκβάσεις ἐπιχειρήσεων, ἐν αἷς πάλιν οἱ ἐχθροὶ τῆς δημοκρατίας διὰ τῶν ἐν Γαλλίᾳ βασιλοφρόνων ἐνέχονται.

ΤΟ ΛΑΥΡΙΟΝ

Τὰ μεταλλουργεῖα

Λόγῳ ἀρχαίας ἱστορίας καὶ συγχρόνου ἐνδιαφέροντος τὸ Λαύριον εἶναι ἀξιοσπούδαστον τμῆμα τῆς Ἀττικῆς. Ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀπωτάτης ἔτι τῆς ἀρχαιότητος φαίνεται ὅτι ἡ ἀργυροῦχος γῆ τοῦ Λαυρίου προὐκάλει τὰς ἐρευνητικὰς ἐργασίας τῶν κατοίκων, ὁ δὲ Ξενοφῶν ἐν τῷ «περὶ πόρων ἢ προσόδων» συγγραμματίῳ αὐτοῦ ἀποφαίνεται ἀρχαιοτάτην τὴν ἐκμετάλλευσιν ἀδυνατῶν ὅμως νὰ ὁρίσῃ τὸ πρῶτον αὐτῆς σημεῖον. Κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ξενοφωντος ἡ καμινεία τῆς ἀργυρίτιδος ἤνθει παράλληλος πρὸς τὰ τεχνικὰ μεσα τὰ τότε ἐν γνώσει καὶ χρήσει. Σήμερον ἡ βιομηχανία τῆς μεταλλουργίας ἀκμάζει λαμπρὰ ἐν Λαυρίῳ. Πρεπει νὰ τὴν ἴδῃ τις ὅπως ἐκτιμήσῃ τὴν ἐκπληκτικὴν αὐτῆς ἐπίδοσιν τὴν ἀγαθοεργὸν δρᾶσιν, τὴν συνετὴν διαχείρισιν, τὴν βάσιμον ἐλπίδα ἣν ἐμπνέει περὶ μείζονος ἔτι καὶ λυσιτελεστέρας προαγωγῆς.

Ἐθνικὸς πλοῦτος

Τὸ Λαύριον οὐδέποτε ἄχρι τοῦδε εἶχον ἐπισκεφθῆ, ὑποθέτω δὲ ὅτι ἱκανοὺς ἐν τούτῳ ἔχω συντρόφους. Πρό τινων ἡμερῶν εἶδον αὐτό, ὁμολογῶ δὲ ὅτι εἰς τὴν ἐμφάνισιν τῶν καπνοδόχων ἐκείνων τῶν ἀδιαλείπτως ἀναδιδουσῶν καπνὸν εἰς τὴν θεωρίαν τῶν μηχανημάτων, ἅτινα ἐκπλήττουσι λόγῳ συνθέσεως, προσφορότητος καὶ ἐργασίας εἰς τὴν θεωρίαν τοῦ ἐργατικοῦ ἐκείνου ἐσμοῦ, τοῦ ὅτε μὲν δίκην Ἡφαίστου συμφυρομένου πρὸς τὸ πῦρ, ὅτε δὲ δίκην Πλούτωνος ἀνερχομένου ἐκ τῶν ἐγκάτων τῆς γῆς οὐχὶ ὅπως ἀπαγάγῃ ὡραίαν τινὰ Περσεφόνην τῶν πέριξ, ἀλλ' ὅπως προσκομίσῃ τῆς ἐργασίας αὐτοῦ τὰ κεφάλαια εἰς τὸν ἀδιάλειπτον ὀξὺν συριγμὸν τῶν ἀτμομηχανῶν τῶν καθ' ἁπάσας τὰς διευθύνσεις χωρουσῶν καὶ κινητὰς ἀποθήκας πλήρεις μεταλλευμάτων ἑλκουσῶν, ἔκπληξις εὐάρεστος ἐπεφοίτησεν ἐπ' ἐμὲ, ἀλλὰ καὶ μομφὴ διατί τόσον βραδέως ἐπεσκέφθην χῶρον ἱστορικὸν ἐγγύτατα τῶν Ἀθηνῶν, ἔνθα τόσαι ἀναμνήσεις καλοῦσι τὸν ἐπισκέπτην καὶ ὅπου πρὸ τετάρτου αἰῶνος ἐγκατέστη βιομηχανία συνάπτουσα τὴν Ἑλλάδα πρὸς ἄλλα μεγάλα βιομηχανικὰ κέντρα τῆς Δύσεως, εἰσάγουσα χρυσὸν εἰς τὸ κράτος, παρέχουσα ἔντιμον ἐργασίαν εἰς χιλιάδας ἐργατῶν, ἐξημερώσασα τοὺς πέριξ χέρσους τόπους καὶ ὑπισχνουμένη μετὰ τῆς προϊούσης αὐτῆς ἀναπτύξεως καὶ κέρδη μείζονα ἔτι ἅτινα μάτην θ' ἀνεζήτει τις ἀλλαχοῦ.

Τί περιέχει

Ἡ μεταλλοῦχος παραγωγὴ τοῦ Λαυρείου εἶναι ποικίλη. Ἐν πλουσίᾳ μοίρᾳ ἀνευρίσκει τις ἐκεῖ μόλυβδον, ψευδάργυρον, μαγγάνιον καὶ ἄργυρον ἐν συνήθει ποσότητι καθεύδοντα ἐντὸς τῶν φλεβῶν τῶν ἐξορυσσομένων ἀγνεστέρων μετάλλων. Ἡ πέριξ γῆ πᾶσα εἰς μακροτάτας ἀποστάσεις κρύπτει ἐν τοῖς σπλάγχνοις αὐτῆς πλούσια ὀρυκτὰ, καὶ αἱ ἀκταὶ τῆς θαλάσσης ἃς ἐπιμελῶς ὁ δύτης ἀνερευνᾷ παρέχουσιν εἰς τὴν ἑταιρίαν τὰ κεφάλαια τῶν σκωριῶν αἵτινες, ριφθεῖσαι καὶ λησμονηθεῖσαι ἐκεῖ ἔκπαλαι, χρησιμοποιοῦνται ἤδη πρὸς ἐντελεστέραν καμινείαν ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς ἑταιρίας τῶν Μεταλλουργείων τοῦ Λαυρίου εἰς ἣν ἀνήκουσιν αἱ σκωρίαι, ὡς καὶ αἱ τοσοῦτον θόρυβον ἐγείρασαι ἐκβολάδες, τὰ ἀπορρίμματα δηλονότι τῶν ἀρχαίων μεταλλευμάτων καὶ πλυντηρίων τὰ ἀτελῶς ἐκκαμινευθέντα.

Καλὴν μερίδα τῆς μεταλλούχου λαυρεωτικῆς περιοχῆς κέκτηται καὶ ἡ γαλλικὴ ἑταιρία των Μεταλλουργείων τοῦ Λαυρίου. Ἐπεσκέφθην τὴν κτῆσιν αὐτῆς Καμάριζαν ἅμα φθάσας εἰς Λαύριον. Εἶναι εὔμορφος τοποθεσία, ἔνθα ὑπὸ τὴν γῆν καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς σφριγᾷ ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἐργασία. Ἀτμοκίνητον μηχάνημα ἀνάγει ἀπὸ τῶν φρεάτων καὶ κατάγει πρὸς αὐτὰ ἀνθρώπους καὶ μεταλλεύματα.

Ὑπόγειος ἐπίσκεψις

Ἐπενδυθεὶς μακρὰν κυανῆν Βλοῦζαν καὶ ἀσφαλίσας τὴν κεφαλὴν διὰ δερματίνου κράνους προσομοίου πρὸς τὸ τῶν πυροσβεστῶν κατῆλθον διὰ τοῦ μηχανήματος πρὸς τὰ ἔγκατα τῆς γῆς. Πᾶσα ἀπόγνωσις σκορπίζεται πανταχοῦ ὅπου δὲν ὑπάρχει τὸ φῶς! Ἔστημεν εἰς τὸν πρῶτον σταθμὸν καὶ φιλοφρόνως ξεναγούμενοι ἐπηδήσαμεν ἐκτὸς τοῦ ἀτμοκινήτου κλωβοῦ. Αἱ μικραὶ δι' ἐλαίου καίουσαι λυχνίαι ἃς ἕκαστος ἡμῶν ἐκράτει ἀνὰ χεῖρας μόλις διεσκέδαζον εἰς μικρὰν ἀπόστασιν τὸ βαθὺ τῶν ἐγκάτων ἐκείνων ἔρεβος. Ὁ λελαξευμένος δρομίσκος πρὸς ὃν ἐχωρήσαμεν εἰσδύσαντες ἤδη εἰς τὰ σπλάγχνα τῆς γῆς ἦτο μικρὸν τελματώδης, καὶ τῶν γηίνων στρωμάτων αἱ πλευραὶ ἃς εἶχεν ὑπονομεύσει καὶ ἀποκαθάρει ἀπὸ τοῦ μεταλλεύματος ἡ σμίλη τοῦ ἐργάτου ἀπέσταζον καὶ αὗται ὑπὸ ὑγρασίας. Ἡ ἀτμοσφαῖρα ὅμως ἦτο καθαρά. Καθ' ἁπάσας τὰς διευθύνσεις ἔβλεπον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐστρωμένον δεκωβίλλειον σιδηρόδρομον καὶ ἴχνη ἐργασίας συντόνου ἐφαίνοντο πανταχοῦ τοῦ ταρτάρου ἐκείνου. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀσθενὴς δοῦπος ὑπόκωφος προσέβαλε τὰ ὦτα ἡμῶν· ἦτο ὁ ἀντίκτυπος τῶν ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν ἐργαζομένων οἵτινες, εἰς βαθύτερα ἔτι στρώματα κατελθόντες, ἐξόρυττον ἐκεῖθεν τὸ μετάλλευμα. Χωροῦντες οὕτω ἄλλοτε εὐθέως καὶ ἄλλοτε ἐλικοειδῶς ἐβλέπομεν διαδοχικῶς τοὺς ἐργάτας, ἀραιοτέρους εἰς τὰ στρώματα ταῦτα. Ἦσαν Ἰταλοὶ πάντες καὶ νέοι ἀκμαῖοι. Προσεφώνησα ἕνα τούτων καὶ ὅταν ἐστράφη εἶδον πυκνοὺς θρόμβους ἱδρῶτος στίζοντας τὸ πρόσωπόν του. Ἐκράτει σφῦραν καὶ ὑπὸ τὸ ἀσθενὲς φῶς τῆς λυχνίας του ἡς ἡ ἁρπάγη εἶχε στερεοποιηθῆ ἐπὶ τῆς μεταλλούχου καὶ ὑφύγρου παρειᾶς τοῦ ὄρους, ἐμόχθει νὰ ἐμβάλῃ σφῆνα ἐντὸς τοῦ σώματος μεταλλούχου λίθου ὃν διὰ δυναμίτιδος θὰ διερρήγνυε κατόπιν.

Αἱ ἐντυπώσεις

Ὅλα τὰ κοινωνικὰ ζητήματα ἐπῆλθον τότε εἰς τὸν νοῦν μου, καὶ ὁ πόλεμος τῆς ἐργασίας πρὸς τὸ κεφάλαιον, καὶ τῶν ἐργατῶν αἱ ἀπεργίαι, καὶ ἡ παράτασις τῶν ἐργασίμων ὡρῶν καὶ τοῦ θάλπους τῆς ἡμέρας ἡ στέρησις, καὶ ἡ ὑγρὰ τῶν ὑπογείων σπλάγχνων ἀπόπτοια, καὶ ὁ ἀβίωτος βίος ὃν ἄγουσι τῶν μεταλλείων οἱ ἐργάται. Εἶχον πρὸ ἐμοῦ κλίμακα ὅλην ἀθλιοτήτων. Ἀνεμνήσθην τοὺς ἐργάτας τῶν ὀρυχείων τῆς δυτικῆς Εὐρώπης καὶ συγκρίνων ἐκείνους πρὸς τοὺς ἐνταῦθα εὕρισκον ὅτι ἡ τύχη τῶν ἡμετέρων εἶναι σχεδὸν ζηλευτή. Τὰ ψύχη δὲν εἶναι τόσον δριμέα ἐνταῦθα· καὶ ὅταν ὁ ἐργάτης ἀνέλθῃ εἰς τὸ φῶς δὲν συναντᾷ ἐκ τῶν μετάλλων ἐξερχόμενος τὸ μετάλλινον στρῶμμα τοῦ οὐρανοῦ τὸ ἀδιαπέραστον ἀπὸ τὰς ζωογόνους ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου. Ἡ ζωὴ μειδιᾷ ἔξω πρὸς τὸν ἐργάτην, ἐκεῖ ὅμως ἐν τῇ ἄλλῃ Εὐρώπῃ καὶ ἐκτὸς τοῦ μεταλλείου ἐκτυλίσσεται ζοφερά. Τὸ ἡμερομίσθιον εἶναι γενναῖον ἐνταῦθα σχετικῶς, ἠπιωτάτη καὶ πατρικοτάτη ἡ διεύθυνσις, φιλάνθρωπος ἐν τῇ ἐνασκήσει αὐτῆς καὶ προνοητική, αἱ δὲ ὧραι τῆς ἐργασίας δὲν συντρίβουσιν ὅπως ἀλλαχοῦ τὸν ἐργάτην. Ἀναντιρρήτως οὐδεμία σύγκρισις δύναται νὰ ὑπάρξῃ λόγῳ σχετικῆς ἀνέσεως ἐργασίας μεταξὺ τῶν ἐν Λαυρίῳ ἐργαζομένων εἰς τὰ ὀρυχεῖα, καὶ τῶν ἀλλαχοῦ τῆς Εὐρώπης ἐπιτελούντων τὸ ἴδιον ὑπούργημα. Ἐάν τις ὅμως ἀνελογίζετο τὴν θέσιν τῶν ἐν τῇ δυτικῇ Εὐρώπῃ ἐργαζομένων ἐν τοῖς μεταλλείοις πρὸς τὴν θέσιν τῶν ἐν Σιβηρίᾳ ἐν τοῖς ὀρυχείοις βιούντων τὸν ἀβίωτον βίον των, θὰ εὕρισκεν ὅτι ἡ τύχη τῶν πρώτων εἶναι ζηλευτὴ σχεδὸν ἐνώπιον τοῦ σκοτεινοῦ βίου τῶν δευτέρων. Οὕτω ἡ ἀνθρωπίνη δυστυχία καὶ ἀθλιότης κἂν ἔτι ἐμφανίζεται ὑπὸ τὰς συγκεντρωτέρας καὶ ἀληθεστέρας συνθήκας ἔχει πάντοτε τὸ ὅριον τῆς συγκρίσεως αὐτῆς, καὶ ὁ εὐλόγως ὑπολαμβάνων ἑαυτὸν ἀτυχῆ ἐὰν σκεφθῇ ὡριμώτερον καὶ δικαιώτερον θὰ ἴδῃ ὅτι οἱ ὅμοιοι αὐτοῦ ὑφίστανται μείζονα ἔτι τῆς μοίρας τὴν καταδρομὴν χωρὶς ἴσως νὰ εἶναι ἄξιοι καὶ ὅτι ἀντὶ νὰ βλασφημήσῃ ὀρθῶς θὰ ἔπραττεν ἐγείρων τὴν φωνὴν αὐτοῦ πρὸς ἔκφρασιν χάριτος πρὸς τὸν Πλάστην.

Ὑπαίθριος ἐξέτασις

Ἀνήλθομεν εἰς τὸ φῶς καὶ κατελθόντες εἰς Λαύριον ἐτράπημεν ἐπὶ τὴν ἔρευναν τῶν μηχανημάτων καὶ τῶν ὑλῶν ἃς κατεργάζονται. Ὁ θεωρῶν τὸν μόλυβδον ἐν τῇ μορφῇ ὑφ' ἣν παραδίδεται εἰς τὸ ἐμπόριον ἀδύνατον εἶναι νὰ μαντεύσῃ τὰς ποικίλας μορφὰς ἃς διῆλθε τὸ μετάλλευμα ὅπως χρησιμοποιηθῇ ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Μετὰ τὴν ἀνόρυξιν ἐπέρχεται ἡ διὰ τῆς χε.ρὸς διαλογή. Καὶ τὰ μὲν πλουσιώτερα τῶν μεταλλευμάτων, τὰ περιέχοντα δηλονότι 50 ἢ 55 0/0 μόλυβδον ἐκπέμπονται ἀπ' εὐθείας εἰς τὰς ἀγορὰς τῆς Εὐρώπης. Τὰ πτωχότερα ὅμως μεταφέρονται εἰς τὰ μεταλλοπλύσια τῆς ἑλληνικῆς ἑταιρίας ἔνθα διὰ τῶν θαυμασίων μηχανημάτων τοῦ νέου αὐτῆς πλυντηρίου ἀποκαθαίρονται ἀπὸ τῶν γαιωδῶν στρωμάτων ἅτινα ἐπικάθηνται, οὕτω δὲ ἀποβαίνει εὐχερεστέρα ἡ καμινεία συγκεντρουμένου τοῦ ἀργυρούχου μολύβδου εἰς μικρότερον ἀλλὰ περιεκτικώτερον ὄγκον. Ὁ τεχνικὸς ὅρος ἐμπλουτισμὸς, οὗ τοσάκις ἐγένετο καὶ γίνεται χρῆσις, σημαίνει ἀκριβῶς τὸν διὰ τῆς ἐκπλύσεως ἀποχωρισμὸν τῶν ἀχρήστων οὐσιῶν ἀπὸ τῶν καμινευσίμων μετάλλων, ἅτινα μὴ δυνάμεναι λόγῳ τῆς λεπτότητος αὐτῶν, νὰ χωνευθῶσιν ἐντὸς τῶν καμίνων, ζυμοῦνται, ἀγγειοπλαστικῆς δίκην, εἰς πλίνθους, καὶ ὑπὸ τὴν μορφὴν ταύτην παραδίδονται πρὸς ῥῆξιν.

Τὰ μεταλλεύματα παρασκευασθέντα κατὰ τὴν φύσιν αὐτοῦ ἕκαστον ἐμβάλλονται ἐντὸς φρεατωδῶν καμίνων κατὰ στρώματα ἐναλλὰξ μετὰ καυσίμου ὕλης, παράγουσι δὲ τὸν ἀργυροῦχον μόλυβδον ὅστις ἐκπέμπεται εἰς τὰς ἀγορὰς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας διὰ τὴν περαιτέρω κατεργασίαν αὐτοῦ. Πρὸ τριετίας ἡ ἑλληνικὴ ἑταιρία χαριζομένη εἰς τὴν ἐγχώριον βιομηχανίαν ἵδρυσεν ἐν τοῖς ἐργοστασίοις αὐτῆς μικρὸν ἀλλὰ πλῆρες ἐργοστάσιον «τῆς ἀναγωγῆς» καλούμενον, ἐν ᾧ ὁ ἐν ταῖς φλεψὶ τοῦ μολύβδου ἐγκείμενος ἄργυρος ἀποχωρίζεται ἀπ' αὐτοῦ, ἀπομένει δὲ μόλυβδος καθαρῶς πωλούμενος ἐνταῦθα καὶ χρησιμοποιούμενος πρὸς παρασκευὴν μολυβδοσωλήνων καὶ λεπτῶν κυνηγετικῶν σφαιρίων.

Ἡ παραγωγὴ

Ἡ ἐτησία παραγωγὴ τοῦ μολύβδου τῆς ἑλληνικῆς ἑταιρίας ἀνέρχεται εἰς ὀκτὼ περίπου χιλιάδας τόννων, ἑκάστου τόννου περιέχοντος περὶ τὸ 1800 γραμ. ἀργύρου. Ἐκτὸς ὅμως τῆς παραγωγῆς ταύτης τῆς ἑλληνικῆς ἑταιρίας ἔχομεν καὶ τὴν παραγωγὴν τῆς γαλλικῆς ἑταιρίας τοῦ Λαυρίου ἀνερχομένην ἐνιαυσίως εἰς πλέον τῶν 7 χιλ. τόννων μολύβδου, κατὰ πρόχειρον δὲ ὑπολογισμὸν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν μεταλλουργικῶν ἔργων ἐν Λαυρίῳ ἄχρι τέλους δεκεμβρίου π. ἔ. παρήχθησαν 255,000 τόννοι ἀργυρούχου μολύβδου, ποσὸν ὅπερ καὶ ὁ ἀπαιτητικώτερος θὰ εὕρῃ ἀξιοσημείωτον.

«Ἐφημερὶς»

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Ἑλληνικὴ κοινότης Βενετίας

Ἐπιστέλλουσιν εἰς τὴν «Ἀμάλθειαν».»

Ἡ ἐν Βενετίᾳ ἑλληνικὴ κοινότης ἐκ τριακοσίων σχεδὸν ψυχῶν ἀποτελουμένη, ἄλλοτε ἦτο πολυπληθεστέρα καὶ πολλῷ ἀκμαιοτέρα ἀναλόγως καὶ τῆς ἀκμῆς τῆς μεγαλωνύμου τῶν Βενετῶν πόλεως. Νῦν δικαίως ὁ Ἕλλην δυσκόλως ἐγκαθίσταται ἐνταῦθα, ἀφοῦ τὸ μὲν ἐμπόριον τῆς Βενετίας δὲν ἀκμάζει νῦν, ὅπως πρότερον, ἀλλαι δὲ πόλεις τῆς Εὐρώπης, ὡς ἡ Τεργέστη, Μασσαλία, Λιβερπούλ, Λονδῖνον κλπ. ἐμπορικώτεραι οὖσαι τῆς Βενετίας, εἰς ἑαυτὰς προσελκύουσι τὸν ἐπιχειρηματίαν ὁμογενῆ· διὸ νῦν μόλις ἕως δέκα οἰκογένειαι ὁμογενῶν διακρίνονται ἐν Βενετίᾳ, ἐν οἷς ὁ ἐμπορικὸς οἶκος τοῦ ἀξ. κ. Σπυρ. Γιαννιώτου, τοῦ καὶ προέδρου τῆς ἐνταῦθα κοινότητος, τοῦ ἀξ. κ. Ι. Σκαλτσούνη, τοῦ γηραιοῦ Ι. Σκαλτσούνη εἰς τὸν λόγιον Ἑρμῆν μᾶλλον ἐπιδοθέντος νῦν καὶ πράγματι ἀθανάτους συγγραφὰς συγγράφοντος κατὰ τοῦ ὑλισμοῦ, τοῦ κτηματίου κ. Νίνη καὶ ἄλλων τινῶν.

Διευθύνει δὲ τὰ τῆς κοινότητος δωδεκαμελὴς ἐπιτροπὴ, ἐπὶ τῇ βάσει ἀρχαίου κανονισμοῦ, ἀκριβέστερα φυλαττομένου ἄχρι καὶ τῆς ἐλαχίστης κεραίας. Ἔχει δὲ ἡ κοινότης ἐνταῦθα ἱερὸν ναὸν, λαμπρότατον κτίριον καὶ ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς καὶ ἀρκούντως εὐρύχωρον, καὶ πλησίον αὐτοῦ ἀρρεναγωγεῖον καὶ ὀλίγον μακρότερον Παρθεναγωγεῖον. Ἐν τῇ Σχολῇ ὑπάρχει καὶ βιβλιοθήκη παρὰ τὸν ναὸν, ἐν ἀρίστῃ καταστάσει διατηρουμένη καὶ χειρόγραφά τινα ἐκκλησιαστικὰ καὶ ἄλλα περιέχουσα, ἐν οἷς καὶ ἓν δωρητήριον ἔγγραφον, ἐπὶ φλοιοῦ δένδρου γεγραμμένον, ὅπερ λίαν ἀξιοπερίεργον εἶναι καὶ ἡμεῖς ἰδίοις ὀφθαλμοῖς ἠξιώθημεν νὰ ἴδωμεν. Ἐν ἀμφοτέραις ταῖς Σχολαῖς ἄχρι μεσημβρίας διδάσκεται ἡ ἰταλικὴ γλῶσσα, μετὰ μεσημβρίαν δὲ ἀποκλειστικῶς ἡ ἑλληνικὴ ἐν τῷ ἀρρεναγωγείῳ ὑπὸ τοῦ ἱερολογιωτάτου κ. Ἰγνατίου Λαδοπούλου Μαδυτίου. ἀπὸ διετίας ἤδη μετὰ ζήλου ἐπιτελοῦντος πλὴν τῶν διδασκαλικῶν καὶ τὰ τοῦ ἱεροδιακόνου ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ καθήκοντα. Πρὸς ἀξιοπρεπῆ δὲ συντήρησιν τοῦ διδασκάλου καὶ τῆς παρθεναγωγοῦ, καθὼς καὶ τῶν δύο ἀρχιμανδριτῶν καὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ, ὑπάρχουσιν ἀσφαλέστατοι καὶ ἐπαρκεῖς πόροι, τὰ εἰσοδήματα τῶν διαφόρων οἰκιῶν καὶ καταστημάτων, ἅτινα εὐσεβεῖς καὶ φιλόμουσοι εὐεργέται παρεχώρουν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ταῖς σχολαῖς, ἐξ ὧν τὸ ἀρρεναγωγεῖον ὀνομάζεται Φλαγγίνειος ἑλληνικὴ Σχολὴ ἐκ τοῦ μεγάλου εὐεργέτου Φλαγγίνη.

Ἔχει δὲ ὁ ἱερὸς ναὸς, τιμώμενος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, ἐσωτερικὴν καλλονὴν ἐπιβάλλουσαν καὶ ὁμοιάζει λίαν τὸν πατριαρχικὸν ἱερὸν ναὸν τῆς Κων/πόλεως· διότι, ὅπως ἐκεῖ, οὕτω καὶ ἐνταῦθα ὁ ἱερὸς ναὸς ἔχει ἰδιαίτερα στάδια ἐκ τοῦ μέσου τοῦ ἱεροῦ ναοῦ ἄχρι τοῦ ἱεροῦ βήματος προωρισμένα διὰ τοὺς ἐξέχοντας κληρικοὺς καὶ λαϊκούς, ἄντικρυ δ' ἀκριβῶς τοῦ χοροῦ τοῦ δεξιοῦ, μεταξὺ τοῦ ἱεροῦ βήματος καὶ τοῦ ἀριστεροῦ χοροῦ τῶν ψαλτῶν ἵστανται οἱ ἐπίτροποι τοῦ ναοῦ, ὥστε τὸ λεγόμενον κοινῶς παγκάριον δὲν εὑρίσκεται πλησίον τῆς θύρας τοῦ ναοῦ, ὡς σύνηθες παρ' ἡμῖν. Ἔχει δὲ ὁ ἱερὸς ναὸς καὶ τροῦλλον μέγαν μετὰ ἁγίων εἰκόνων τῶν προφητῶν καὶ Ἀποστόλων, λαμπρῶν καὶ λίαν ἐπιβλητικῶν, καὶ ἱερὰ λείψανα διαφόρων Ἁγίων καὶ τεμάχιον Τιμίου ξύλου, ἅτινα πάντα, λίαν ἀξιεπαίνων, μετὰ μεγίστης προσοχῆς διαφυλάττει ἡ ἐνταῦθα φιλότιμος κοινότης. τυχοῦσα ἄλλως τε, πλὴν ἄλλων προσόντων, καὶ δύο ἀρίστων ἀρχιμανδριτῶν, ὡς ἐφημερίων, τῶν πανοσιολογιωτάτων κ. Σεβαστιάνου Νικοκάβουρα Κερκυραίου καὶ Σεραφεὶμ Κόμητος Ζακυνθίου, ἀμφοτέρων εὐπαιδεύτων λίαν καὶ ἐν μείζονι ἔτι βαθμῷ εὐγενόφρονα αἰσθήματα κεκτημένων. Ἡ δὲ λειτουργία ἐπιτελεῖται καθημερινῶς ἐνταῦθα κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀοιδίμων εὐεργετῶν τῆς κοινότητος, ὧν εἴη αἰωνία ἡ μνήμη, διὰ τοῦτο πάντοτε δύο ἐφημέριοι ἀξιοπρεπῶς μισθοδοτοῦνται. Εἶναι δ' ὅλος ὁ ἱερὸς ναὸς λιθόκτιστος, ἀρξάμενος νὰ κτίζηται ἀπὸ τοῦ 1526 καὶ μόλις μετὰ πολλὰς διακοπὰς ἀποπερατωθεὶς ἀκριβῶς τὴν 11 ἰουλίου τοῦ 1573, δαπανηθέντων δι' αὐτὸν τοῦ σπουδαιοτάτου τότε ποσοῦ τῶν δέκα πέντε χιλιάδων δουκάτων. Ἐκτίσθη δὲ τότε καὶ κωδωνοστάσιον, ὀλίγον δὲ κυρτὸν, ἀλλ' ἀσφαλέστατον, ἐν ᾧ σώζονται καὶ τέσσαρες ἱστορικώτατοι κώδωνες. Τέλος ἡ λειτουργία τελεῖται πάντοτε ἐπικρατούσης τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς, μόνον κατὰ τὰς ἐπισήμους ἡμέρας χορὸς ἐκ δώδεκα καὶ πλέον μουσικῶν Ἰταλῶν ψάλλει κατὰ τὸ ρωσσικὸν ἰδίωμα ἐν τετραφωνίᾳ, ἄνευ ἐννοεῖται ὀργάνων, διάφορα μέλη, ὡς τὸ «Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαὼθ» καὶ τὰ παρόμοια.

Μάγνης.

ΡΩΜΟΥΝΙΑ

ΜΕΤΕΩΡΟΣΚΟΠΕΙΟΝ
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

Μετεωρολογικὸν δελτίον τῆς 10 δεκεμβρίου 1892. Πληροφορίαι διδόμεναι ὑπὸ τοῦ οἴκου Menu et Cie, διοπτροποιῶν ἐν τῇ ὁδῷ Νίκης ἀριθ. 88.

Μεσονύκτιον	—3.8
7 ὥρα τῆς πρωΐας	—2
Μεσημβρία	+2.5
Βαρομετρικὸν ὕψος	762.

Ὁ καιρὸς εὔδιος.

Αἱ ἐμπορικαὶ συμβάσεις

Ὁ ἐν Βερολίνῳ πρέσβυς τῆς Ρωμουνίας κ. Γρ. Γκίκας ἐπέτυχε παρὰ τῆς γερμανικῆς κυβερνήσεως τὴν ἐπὶ ἕνα ἔτι μῆνα παράτασιν τῆς προσωρινῆς ἐμπορικῆς μετὰ τῆς Γερμανίας συμβάσεως. Πιστεύεται ὅτι μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης θέλουσι λήξει αἱ διαπραγματεύσεις πρὸς ὁριστικὴν συνομολόγησιν τοιαύτης. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον καὶ ἕνεκα τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων ὁ ἐκεῖσε πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀποσταλεὶς κ. Παπινίου ἐπανέκαμψεν ἐνταῦθα, θέλει δὲ μεταβῆ καὶ πάλιν μετὰ τὰς ἑορτάς.

— Αὔριον Παρασκευὴν ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν κ. Ἀλ. Λαχωβάρη ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ ἐνταῦθα πρέσβεως τῆς Ἰταλίας μαρκησίου Κουρτοπάση ἀφ' ἑτέρου ἡ μεταξὺ Ρωμουνίας καὶ Ἰταλίας συναφθεῖσα ἐμπορικὴ σύμβασις.

Μία ἐξόριστος

Τὸ τελευταῖον φύλλον τοῦ παρισινοῦ «Χρόνου» δημοσιεύει ἀνάλυσιν σειρᾶς ἄρθρων δημοσιευομένης ἐν τῇ «Nouvelle Revue» ὑπὸ τὸν τίτλον «Une éxilée» τοῦ γνωστοτάτου γαλάτου δημοσιογράφου Πιὲρ Λοτὶ περὶ τῆς ἐστεμμένης Μούσης Κάρμεν Σύλβας. Ὁ διὰ τῆς φιλίας

τῆς βασιλίσσης Ἐλισσάβετ τιμηθεὶς Πιὲρ Λοτὶ ἐν τῇ μελέτῃ αὐτοῦ μετὰ πολλοῦ σεβασμοῦ καὶ ἀληθοῦς θαυμασμοῦ ἐκφράζεται περὶ τῆς ἀνάσσης τῆς Ρωμουνίας.

Ἐλλείψει χώρου αὔριον θέλομεν δημοσιεύσει μετάφρασιν τῆς μελέτης ταύτης, τοῦ γαλάτου συγγραφέως χάριν τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν.

Ἐκκλησιαστικὰ

Συνελθόντα καθὰ προηγγείλαμεν χθὲς τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Υ. Π. τοῦ πρωθιεράρχου, εἰς ἔκτακτον συνέλευσιν προέβησαν εἰς ἐκλογὴν ἐπισκόπου in partibus διὰ τὴν θέσιν πρωτοσυγγέλου ἐν τῇ Μητροπόλει, μείνασαν κενὴν ἕνεκα τῆς ἐκλογῆς τοῦ τέως τοιούτου Ἰννοκεντίου Πλοεστεάνου διὰ τὴν θέσιν ἐπισκόπου ἐν Ρώμαν. Πρωτοσύγγελος λοιπὸν ἐξελέγη ὁ πατὴρ Ἰὸν τῆς Ἐκκλησίας Δόμνας Βαλάσας διὰ ψήφων 11 κατὰ 5 δοθεισῶν εἰς ἑτέρους ὑποψηφίους.

— Τὴν Κυριακὴν γενήσεται παρουσία τοῦ βασιλέως ὑπογράψαντος τὸ πρὸς τοῦτο διάταγμα, καὶ τῶν ἀνωτέρων ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν ἡ ἐπίσημος ἐγκαθιδρυσις εἰς τὸν ἐπισκοπικὸν θρόνον Ρώμαν τοῦ νέου αὐτοῦ ἐπισκόπου.

Ἀγαθοεργίαι

Οἱ κκ. Ν. Δ. Ἀμιρᾶς, μέγας γαιοκτήμων ἐν τῷ νομῷ Ἰλφόβου τῆς ὡραίας ἰδιοκτησίας Φρουνζινέστι καὶ Ν. Χρυσοβελώνης τραπεζίτης, διεβίβασαν εἰς τὸν δήμαρχον κ. Τριαντάφυλλον ἕκαστος ἀνὰ 1000 φράγκα ὅπως διανεμηθῶσι τοῖς ἀπόροις Βουκουρεστίου ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων.

Ταχυδρομικαὶ ἐπιταγαὶ

Ἡ διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων φέρει εἰς γνῶσιν τοῦ δημοσίου τὰ ἑπόμενα:

Ἀπὸ τῆς 1 ἰανουαρίου 1893 (ν. ἡμ.) θέλουσι τεθῆ εἰς κυκλοφορίαν ταχυδρομικὰ ἐντάλματα διὰ τὸ ἐξωτερικὸν εἰς καρτόνιον μετ' ἐντύπου γραμματοσήμου τῶν 25 ἑκατοστῶν. Τὸ εἶδος τοῦτο τῶν ἐπιταγῶν θέλει τεθῆ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ δημοσίου ἐν πᾶσι τοῖς ταχυδρομικοῖς γραφείοις ὡς καὶ παρὰ πᾶσι τοῖς πωληταῖς γραμματοσήμων, ὅπου θὰ εὑρίσκωσι τοιαῦτα διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

Θάνατος

Μετὰ πολλῆς θλίψεως πληροφορούμεν τὸν ἐν Κεφαλληνίᾳ θάνατον τοῦ διαπρεποῦς ἐκεῖσε δικηγόρου κυρίου **Δημητρίου Βουθρωτοῦ** ἐριτίμου πολίτου καὶ παρὰ πάντων πρεπόντως ἐκτιμωμένου.

Ἰμφλουέντσα

Ἡ κεντρικὴ ἱερατικὴ σχολὴ ἀπό τινος χρόνου μαστίζεται ὑπὸ τῆς ἰμφλουέντσας. Ἐκ τῶν 250 μαθητῶν οἱ 50 εἰσὶ προσβεβλημένοι. Ὁ ἰατρὸς Φέλιξ ἐπεσκέφθη τὸ εἰρημένον κατάστημα, ὁ δὲ διευθυντὴς τῆς σχολῆς δι' ἀναφορᾶς του πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς παιδείας αἰτεῖται τὴν ἐκκένωσιν καὶ ἀπολύμανσιν τοῦ καταστήματος.

Καλλιτεχνικὸς δίσκος

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Βουκουρεστίου ἐψήφισεν ἐσχάτως 20,000 φρ. πρὸς ἀγορὰν καλλιτεχνικοῦ δίσκου ἐφ' οὗ θέλει προσενεχθῆ τῇ πριγκηπίσσῃ Μαρίᾳ κατὰ τὴν εἰς Βουκουρέστιον ἄφιξίν της τὰ πατροπαράδοτα ἄρτος καὶ ἅλας.

Ἡ Κυριακὴ ἀνάπαυσις

Πολλοὶ ἔμποροι καὶ ἐμπορουπάλληλοι ἐποίησαν διαβήματα παρὰ τῷ πρωθυπουργῷ ὅπως ἐπεμβῇ ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου τῆς Κυριακῆς ἀναπαύσεως, ὅπερ, ὡς γνωστὸν, ἡ ἐπιτροπὴ τῆς βουλῆς ἀπέρριψε. Σήμερον ἀντιπρόσωποι τούτων οἱ κκ. Νικολέσκος, Μέλιξ, Φαῖν, Σουτσιάνος, Μορεσάνος καὶ ἄλλοι μεταβήσονται πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, παρὰ τῷ πρωθυπουργῷ. Χθὲς οἱ ἀντιπρόσωποι οὗτοι παρουσιάσθησαν καὶ εἰς τὸν δήμαρχον πρωτευούσης ὅστις ὑπέσχετο αὐτοῖς πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ὑποστήριξιν.

Ἡ χολέρα

Ἐν Οὐγγαρίᾳ ἡ χολέρα δὲν ἐξηλείφθη, καί τοι ἀπό τινων ἡμερῶν ὁ τηλέγραφος σιγὴν ἄγει περὶ τούτου. Κατά τινας πληροφορίας ἐν τῇ φρουρᾷ τοῦ Πετροβαραδίνου καὶ Νέουσατς ἐν Οὐγγαρίᾳ ποιεῖται θραῦσιν ἡ χολέρα. Λέγεται ὅτι μέχρις ὥρας συνέβησαν 20 κρούσματα.

ΘΑΝΑΤΗΦΟΡΟΣ

ΑΣΤΕΙΟΤΗΣ

Τὸ φάντασμα τοῦ Παπᾶ

Τὰ ἑξῆς περίεργα ἐρανιζόμεθα ἐκ τῆς „Ἀκροπόλεως" Ἀθηνῶν:

Περιεργοτάτη δίκη ἐξετυλίχθη πρὸ δύο ἡμερῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ κακουργοδικείου Ζακύνθου. Ἐπὶ τοῦ ἑδωλίου τοῦ κατηγορουμένου ἐκάθητο ὁ Κοσμᾶς Λάμπρου, Μεσολογγίτης φαρᾶς, πρώτην φορὰν κατηγορούμενος διὰ τὸν φόνον ἑνὸς φάσματος.

Πρὸ δύο ἐτῶν τὸν μῆνα Ἰούλιον εἶχεν ἀποθάνει ἐν Μεσολογγίῳ ἱερεύς τις, ὁ ὁποῖος φαίνεται ὅτι δὲν εἶχε τόσον ἄμωμον τὸν βίον. Διότι τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὸν θάνατόν του διεδόθη καθ' ὅλην τὴν πόλιν, ὅτι ὁ ταλαίπωρος παπᾶς ἐβρυκολάκισε καὶ ὅτι τὸ φάσμα αὐτοῦ ἐνεφανίζετο τὴν νύκτα εἰς πολλοὺς καὶ ἰδίως εἰς γυναῖκας, ἴσως διὰ νὰ διαδοθῇ ταχύτερον τὸ γεγονὸς τοῦ βρυκολισμοῦ του. Πανικὸς ἐκ τῆς διαδόσεως ταύτης κατέλαβε τοὺς Μεσολογγίτας. Κατὰ τὰς καταθέσεις τῶν μαρτύρων καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀστυνόμου Μεσολογγίου, μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ ἐξέλθῃ τῆς οἰκίας του. Οἱ ἄνδρες βιαζόμενοι ὑπὸ τῶν συζύγων των ἐνεκλείοντο ἐνωρὶς εἰς τὰς οἰκίας των, αἱ γυναῖκες ἐφοβοῦντο νὰ μεταβῶσιν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς δωματίου εἰς τὸ ἕτερον καὶ τὰ δημόσια θέαματα, τὰ καφεσαντὰν καὶ οἱ ἀμανέδες διεκόπησαν ὁλοσχερῶς. Ἐπειδὴ δὲ παρὰ πολλῶν ὁ βρικόλακας οὗτος ἐθεάθη πρὸς τὰς δημοσίας κρήνας, αἱ γυναῖκες ἐντρομοι μετέβαινον ἐκεῖ κατὰ καμβάνισ, ὅπως ὑδρευθῶσιν. Ἦρκει δὲ νὰ προφέρῃ εἷς καὶ μόνος τὴν λέξιν: „Παπᾶς"! διὰ νὰ λιποθυμήσωσι, νὰ ἐκτρώσωσιν ἢ νὰ τραπῶσιν εἰς φυγήν.

Ἡ ἀστυνομία τῆς πόλεως βλέπουσα ὅτι τὸ πρᾶγμα ἤρξατο νὰ γίνηται πιστευτὸν καὶ πολλοὺς μεθ' ὅρκου βεβαιοῦντας τὴν ἐμφάνισιν τοῦ φαντάσματος, ἐζήτησε νὰ τεθῇ ἐπὶ τὰ ἴχνη αὐτοῦ καὶ ἐξέδοτο μάλιστα ἐν τῇ ἀφελείᾳ της προκήρυξιν, τοιχοκολληθεῖσαν εἰς τὰς γωνίας ὅλων τῶν ὁδῶν διὰ τῆς ὁποίας ἔδιδε τὸ δικαίωμα εἰς πάντας νὰ πυροβολήσωσι κατὰ τοῦ φαντάσματος, δηλαδὴ κατὰ τοῦ παπᾶ, ἄνευ εὐθύνης, ἐν ᾗ περιπτώσει ἤθελον συναντήσει αὐτόν. Διὰ τῆς προκηρύξεως ὅμως ταύτης οὐδὲν ἄλλο κατωρθώθη εἰμὴ νὰ τεθῶσιν εἰς πολιορκίαν οἱ πραγματικοὶ παπάδες, οἱ ὁποῖοι σώζοντες τὰς κεφαλάς των ἠναγκάσθησαν νὰ κλεισθῶσιν εἰς τὰς οἰκίας των καὶ νὰ μὴ ἐξέρχωνται ἄνευ συνοδείας ἀστυνομικοῦ κλητῆρος εἰς ἔνδειξιν ὅτι δὲν ἦσαν φάσματα.

22 Ἰουλίου

Τὴν ἑσπέραν τῆς 22 Ἰουλίου παρὰ τὴν καμπὴν στενωποῦ τινος διεδραματίζετο τραγικωτάτη σκηνή, ἡ ὁποία ἀπετέλεσε τὸ ἀντικείμενον τῆς προκειμένης δίκης. Ἔξωθεν τῆς οἰκίας του ἐκάθητο ὁ κατηγορούμενος Κοσμᾶς Λάμπρου μετὰ τῶν δύο ἀδελφῶν του καὶ τῆς μητρός του. Αἴφνης ἐμφανίζεται ἐνώπιόν του ὁ παπᾶς, τὸ φάντασμα. Εἰς τὴν θέαν του καὶ αἱ τρεῖς γυναῖκες ἐκρήγνυνται εἰς γοεράς κραυγὰς καὶ πιπτοτσι λιπόθυμοι, ὁ δὲ δυστυχὴς ἁλιεὺς κατελήφθη ὑπὸ τρόμου. Καὶ ἐνόσῳ μὲν τὸ φάντασμα ἵστατο ἀκίνητον πρὸ αὐτοῦ, ἐκράτει ἀμυντικὴν θέσιν, ἀλλ' ὅταν εἶδεν ὅτι τὸ φάντασμα ἐκινήθη πρὸς τὰ πρόσω, ὅτι ἐπρόκειτο νὰ διέλθῃ τὸν οὐδὸν τῆς οἰκίας του, καταπατοῦν τὰ σώματα τῶν γυναικῶν, ἔσυρε τὸ μαυρομάνικο μαχαῖρί του εἰς τὸ ὁποῖον ἐστήριζε τὴν ἐσχάτην του ἐλπίδα — διότι κατὰ τὴν παράδοσιν τὸ μαυρομάνικο μαχαῖρι κατισχύει καὶ τῶν φασμάτων — καὶ καταφέρει εἰς τὰ στήθη τοῦ φαντάσματος δύο κτυπήματα. Τὸ φάντασμα ἀφίνει φωνὴν ἀνθρωπίνην, κλονίζεται καὶ πίπτει συμπαρασύρον ἐν τῇ πτώσει του καὶ τὸν ἁλιέα. Συμπλέκονται, κυλίονται, συνωθοῦνται εἰς τὸν τοῖχον καὶ ἐπὶ τέλους τὸ φάντασμα φωνάζει

Ὁ δάσκαλος Πουρνάρας

— Μὴ μὲ κτυπᾷς, εἶμαι ὁ δάσκαλος ὁ Πουρνάρας!

Καὶ πράγματι ἀφαιρούμενος τοῦ μέλανος καλύμματος, μακροῦ στρατιωτικοῦ μουσταμᾶ ἀποκαλύπτεται ὁ γνωστὸς εἰς τὸ Μεσολόγγιον δημοδιδάσκαλος Πουρνάρας. Ἡ ἀποκάλυψις ὅμως αὕτη ἦτο ἤδη ματαία, διότι ἐκ τῶν πληγῶν, ἃς τῷ εἶχε καταφέρει ὁ ἁλιεύς, ἔρρεεν ἄφθονον τὸ αἷμα. Συγχρόνως εἰς τὰς φωνὰς, ἃς ἐξέβαλον αἱ γυναῖκες, συνηθροίσθη πλῆθος πολιτῶν ἐντρόμων, διαπυνθανόμενον τὰ συμβαίνοντα, ἐπήρχετο δὲ μακρόθεν καὶ ἡ περίπολος πυροβολοῦσα. Ὁ Πουρνάρας, ὁ μέχρι τοῦδε παπᾶς, ἀφῆφῶν τὰς πληγάς του καὶ μόνον εἰς τὸ ἠθικόν του μέρος ἀποβλέπων, ἔσπευσε νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὴν συνεχομένην οἰκίαν του, ἀφήσας μόνον ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης τὴν λεοντῆν του, δηλαδὴ τὸν μουσαμᾶν, ὅστις μετέβαλεν αὐτὸν εἰς φάσμα. Ἀλλ' ἡ συνοικία ὁλόκληρος συναθροισθεῖσα καὶ πληροφορηθεῖσα τί ἦτο τὸ φάντασμα, ὅπερ ἐτάραττεν ἐπὶ τοσοῦτον χρονον τὴν πόλιν, ὡπλίσθη μὲ καμάκια, μὲ κουπιά, μὲ ἀξίνας, μὲ ρόπαλα καὶ ἐζήτησε νὰ παραδοθῇ εἰς τὸ κοινὸν ὁ πτωχὸς τὸν νοῦν διδάσκαλος, ὅπως ἐφαρμοσθῇ ἐπ' αὐτοῦ ὁ νόμος τοῦ Λύντς. Ἀλλὰ ἐπελθὼν ὁ ἀστυνόμος κατώρθωσε νὰ καθησυχάσῃ τοὺς ἐξαγριωθέντας Μεσολογγίτας, ἀφοῦ ἐβεβαίωσε τὸ πλῆθος ὅτι ὁ δῆθεν παπᾶς ἦτο βαρέως πληγωμένος. Πράγματι δὲ ὁ πτωχὸς Πουρνάρας ἀπεβίωσε τὴν πρωΐαν τῆς ἐπιούσης ἐκ τῶν τραυμάτων του.

Ἡ ὑπόθεσις ἤχθη πρὸ δύο ἡμερῶν εἰς τὸ κακουργοδικεῖον Ζακύνθου. Μάρτυρες παρίσταντο πολλοί, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ συνταγματάρχης καὶ βουλευτὴς Τριχωνίας Μάνεσης καὶ ὁ ἀστυνόμος καὶ ὑπαστυνόμος Μεσολογγίου, διότι πάντες οὗτοι εἶχον παραστῆ κατὰ τὴν ἀνωτέρω σκηνήν.

Ἐκ τῆς διαδικασίας ἀπεδείχθη ὅτι ὁ δημοδιδάσκαλος Πουρτάρας διδασκαλικὸν νοῦν ἔχων καὶ ἐπωφελούμενος τὴν διαδοθεῖσαν φήμην ὅτι ἐβρυκολάκιασεν ὁ ἀποθανὼν ἱερεύς, ἐσκέφθη νὰ παίξῃ τὸν ρόλον τοῦ παπᾶ, ἐπὶ εἴκοσιν ἡμέρας κατατρομάξας ὁλόκληρον τὴν πόλιν, μέχρις ὅτου ἔπεσε θῦμα τῆς ἐλαφρότητός του.

Καὶ τὸ δικαστήριον τῶν ἐνόρκων βασισθὲν ἐπὶ τῶν καταθέσεων τούτων, ἐκήρυξεν ἀθῶον τὸν κατηγορούμενον ἐπὶ τῷ φόνῳ Κοσμᾶ Λάμπρου.

ΑΓΓΕΛΙΑ

ΝΑΥΑΡΧΟΥ

ΖΟΥΡΙΕΝ ΔΕ ΛΑ ΓΚΡΑΒΙΕΡ

Μέλους τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας καὶ τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν

ΙΣΤΟΡΙΑ

ΤΟΥ ΥΠΕΡ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΑΓΩΝΟΣ

ΚΥΡΙΩΣ

ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ

Μετάφρασις

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ν. ΡΑΔΟΥ

ἧς προτάσσεται μελέτη αὐτοῦ περὶ τοῦ ἔργου τοῦ Ζουριὲν δὲ λὰ Γκραβιὲρ καὶ τῆς σημασίας τῆς καθ' ἡμᾶς θαλάσσης

ΑΦΙΕΡΟΥΤΑΙ

ΤΩ ΒΑΣΙΛΟΠΑΙΔΙ ΓΕΩΡΓΙΩ

Πλωτάρχῃ τοῦ βασιλικοῦ ναυτικοῦ

— ΕΙΣ 6,000 ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ —

Σχῆμα μέγα ὄγδοον

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΑΝΤΙΤΥΠΟΥ

Ἔκδοσις πολυτελὴς ..... φρ. 6

Ἔκδοσις κοινὴ ..... „ 4

Ὁ κ. Κωνσταντῖνος Ν. Ράδος μετήνεγκε πρὸ διετίας εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς γλῶσσαν, ὑπ' αὐτὰς τὰς ἐμπνεύσεις καὶ ὁδηγίας τοῦ συγγραφέως, τὴν **Ἱστορίαν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων**, ἔργον τοῦ περικλεοῦς ναυάρχου τῆς Γαλλίας καὶ διασήμου τούτου τῶν ναυτικῶν ἱστοριογράφων Ζουριὲν δὲ λὰ Γραβιέρ. Ἡ ἔνθερμος ὑποδοχή, ἧς ἔτυχεν ἐν Ἑλλάδι τὸ βιβλίον ἐκεῖνο ἐνεθάρρυνεν ἡμᾶς εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς **Ἱστορίας τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας τῶν Ἑλλήνων ἀγῶνος, κυρίως τοῦ ναυτικοῦ**, οὗτινος ὁ κ. Ράδος ἐφιλοπόνησε μετάφρασιν μετὰ εἰσαγωγῆς καὶ ἄλλων σημειώσεων. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἔργον, δύναταί τις εἰπεῖν, συμπληροῖ σχεδὸν τὴν ὅλην ἀξίαν λόγου ναυτικὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος. Διὰ τῆς ἐκδόσεως ταύτης πεποιθότες ὅτι παρέχομεν εἰς τε τοὺς παρὰ τὸν Δούναβιν πολυπληθεῖς ὁμογενεῖς καὶ εἰς τοὺς ἁπανταχοῦ Ἕλληνας ἔξοχον καὶ πλήρες ἀνάγνωσμα ἀφορῶν εἰς τοὺς μεγάλους ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνας τοῦ ἔθνους ἡμῶν, ἀποφεύγομεν νὰ ἐξάρωμεν ἐνταῦθα διὰ πολλῶν τὴν πανθομολογουμένην ἀξίαν αὐτοῦ. Ταύτης θέλουσιν ἀντιληφθῆ μετ' οὐ πολὺ αὐτοὶ οὗτοι οἱ ἀξιότιμοι τοῦ ἔργου συνδρομηταὶ καὶ ἀναγνῶσται.

Οἱ βουλόμενοι νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ ἀφοῦ ὑπογράψωσιν ἐν τῷ κάτωθι τῶν ἀγγελιῶν καταλόγῳ, παρακαλοῦνται νὰ ἐπιστρέψωσι ταχέως τὰς ἀγγελίας, ὅπως δυνηθῶμεν νὰ ἀποστείλωμεν αὐτοῖς ἐγκαίρως τὸ ἔργον.

Ἐν Βουκουρεστίῳ, 10 Δεκεμβρίου 1892.

Ἡ διεύθυνσις:

ΤΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ „ΠΑΤΡΙΔΟΣ"

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(ΥΠΗΡΕΣΙΑ «ΠΑΤΡΙΔΟΣ»)

Ρώμη, 9/21. Ἡ βουλὴ ἐνέκρινεν ἀσυζητητὶ τὴν ἐμπορικὴν μετὰ τῆς Ρωμουνίας σύμβασιν.

Βερολῖνον, 9/21.— Ἕνεκα τῶν διεξαγομένων τανῦν μεταξὺ Γερμανίας καὶ Ρωμουνίας διαπραγματεύσεων ὁ ἀρχιγραμματεὺς ἠτήσατο παρὰ τοῦ ὁμοσπονδιακοῦ συμβουλίου ὅπως ἐγκρίνῃ τὴν παράτασιν τῆς μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν προσωρινῆς διακανονίσεως.

Βερολῖνον, 9/21.— Ὁ τραπεζιτικὸς οἶκος «Jacques Landau» καὶ ἡ Ἐθνικὴ Γερμανικὴ Τράπεζα προέτειναν εἰς τὴν ἐφορίαν τοῦ ἐν Βερολίνῳ χρηματιστηρίου ὅπως δεχθῇ τὴν ἐπίσημον ἐν αὐτῷ διαπραγμάτευσιν τῶν μετοχῶν τοῦ βουλγαρικοῦ δανείου 6 ο/ο.

Αἱ «Πολιτικαὶ Εἰδήσεις» ὑποθέτουσιν ὅτι ἡ πρότασις αὕτη γενήσεται παραδεκτὴ διότι δὲν πρόκειται περὶ τρεχουσῶν ἀναγκῶν ἑνὸς κράτους ἀλλὰ περὶ ἐπικερδῶν ἐργασιῶν διὰ τὴν Βουλγαρίαν ἐξ ὧν ἡ γερμανικὴ βιομηχανία, ἰδίως ἡ τοῦ σιδήρου, μεγάλως ὠφεληθήσεται.

Ἀμβοῦργον, 9/21.— Ἐκ βακτηριδιολογικῆς ἐξετάσεως ἀποδειχθείτος τῆς ὕπάρξεως τῆς χολέρας παράτινι ἰταλῷ ναύτῃ καί τινι γυναικὶ διαμενούσῃ ἐν τῇ πόλει, ἀμφοτέρων χθὲς ἀσθενησάντων, τὸ ἀμερικανικὸν προξενεῖον ἤρξατο καὶ πάλιν ἐκδίδον ἀποδεικτικὰ ὑγείας εἰς τοὺς ἀναχωροῦντας.

Παρίσιοι 9/21. — Ὁ τύπος ἀπαιτεῖ τὴν διάλυσιν τοῦ Κοινοβουλίου διότι πολλὰ μέλη τῆς πλειονοψηφίας ἐξελέγησαν χάρις εἰς τὰ χρήματα τὰ ληφθέντα ἐκ τῆς ἐπιχειρήσεως Παναμᾶ. Ἐπίκεινται πολλαὶ ἔρευναι καὶ συλλήψεις.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Κλοπὴ παρὰ τὰ ἀνάκτορα

Τὴν νύκτα ταύτην ἐν τῇ παρὰ τὰ ἀνάκτορα τριορόφῳ οἰκοδομῇ ἐν ᾗ εὑρεται καὶ τὸ ἐπιπλοπωλεῖον τῶν ἀδελφῶν Ὄλμπριχ διεπράχθη θρασεῖα κλοπή. Οἱ κλέπται εἰσῆλθον δι' ἀντικλεῖδος καὶ δι' ἐργαλείων ἄλλων διέρρηξαν τὸ χρηματοκιβώτιον καθέτως. Ἐξ αὐτοῦ ἀφῆρεσαν 700 φρ. εἰς χρήματα καὶ χρεώγραφα. Ἀφοῦ δὲ τὰ πάντα ἀνέτρεψαν ἐν τῷ γραφείῳ ἀπῆλθον ἀφέντες ἀνοικτὰς τὰς θύρας καὶ τὰ ἐργαλεῖα τῆς διρρήξεως. Μόλις περὶ τὴν 6 ὥραν τῆς πρωΐας ἐγνώσθη τὸ γεγονὸς ὅτε ὁ ὑπηρέτης μετέβη πρὸς θέρμανσιν τῶν γραφείων. Εἰδοποιήθη ἀμέσως ἡ ἀστυνομία ἥτις προέβη εἰς ἀναζήτησιν τῶν κλεπτῶν.

Ὑπουργικαὶ διαφωνίαι

Κατὰ τὴν «Adevèrul» χθὲς ἐν τῷ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ βασιλέως συγκροτηθέντι ὑπουργικῷ συμβουλίῳ ὁ κ. Καρπ ἐδήλωσεν ὅτι ἀφ' ἧς στιγμῆς ἡ Βουλὴ ἢ ἡ Γερουσία θελήσωσι νὰ ἐπενέγκωσι τροποποίησίν τινα εἰς τὸ νομοσχέδιον τῶν ἀγροτικῶν συμφωνιῶν, θέλει οὗτος καὶ οἱ φίλοι του ἀποχωρήσει τοῦ ὑπουργείου.

Γερμανία καὶ Ρωσσία

Ἐν ταῖς «Εἰδήσεσι τοῦ Ἀμβούργου» ἐδημοσιεύθη ἄρθρον περὶ τῆς δράσεως τῆς Γερμανίας ἐν τῇ χερσονήσῳ τοῦ Αἵμου. Τὸ ἄρθρον τοῦτο προδήλως κατ' ἔμπνευσιν τοῦ Βίσμαρκ γραφὲν ὑπενθυμίζει τὰς γνωστὰς ἰδέας τοῦ τέως ἀρχιγραμματέως: Ἡ Γερμανία ὀφείλει ν' ἀντιστῇ εἰς τὰ ἐν Ἀνατολῇ σχέδια τῆς Ρωσσίας.

Βουλγαρικαὶ κανονιοφόροι

Ἐκ Βιέννης ἀγγέλλεται ὅτι ἡ Βουλγαρία δὲν παρήγγειλε πολεμικὰ σκάφη ἐν Λιβόρνῳ, ἀλλὰ δύο κανονιοφόρους διὰτὸν ἐν τῷ Δουνάβει στολίσκον αὐτῆς. Ὁ βούλγαρος ἐν Κωνσταντινουπόλει πολιτικὸς πράκτωρ ἐζήτησε παρὰ τῆς Πύλης τὴν ἄδειαν τοῦ διὰ των στενῶν διάπλου αὐτῶν, ἅτινα εἰσέτι δὲν ἐπερατώθησαν.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Βραΐλα, 8-9 δεκεμβρίου 1892.

Εἶδος	Ἑκατλ.	Λίβρ.	Φρ.	
Σῖτος	2200	56.	8.05	ἀποθ.
»	450	57.1)2	8.85	vag.
»	3000	56.1)2	8.50	σλέπ.
Ἀραβ.	520	56.	5.50	ἀποθ.
»	8750	56.3)4	5.70	σλέπ.
»	1600	59.	6.20	»
»	6 v.	ο)ο κιλ.	7.77.1)2	vag.
»	10 »	» »	7.75	»
»	7 »	» »	7.55	»
»	10 »	» »	7.75	»
»	3 »	» »	7.70	»
»	10 »	» »	7.85	la vap.
»	3 »	» »	7.70	vag.
»	6 »	» »	7.70	»

ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΟΛΥΚΡΟΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ
ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ ΜΕΤΡΙΑΣ

Τὰ τέκνα τοῦ Γρὰν Ἰουλίου Βέρν. Ἔκδοσις δευτέρα μετ' εἰκόνων φρ. 4.

Τὰ ἐγκλήματα καὶ τὰ ὄργια τῶν Παπῶν μετ' εἰκόνων φρ. 8.

Ἡ μάμη ἐκ τῶν δραμάτων τοῦ βίου Αἰμιλίου Ρίσβουρ. Μετάφρασις συντάξεως «Νεολόγου». Τόμ. 3 φρ. 6.

Βίος τῶν νόθων τέκνων ἤτοι τὰ ἀπομνημονεύματα ἑνὸς δυστυχοῦς. Μυθιστορία ἱστορικὴ πρωτότυπος Στεφάνου Ξένου. Οἱ μέχρι τοῦδε δημοσιευθέντες 5 τόμοι φρ. 10.

Ματθίλδη Ἀπομνημονεύματα νεάνιδος ὑπάνδρου, Εὐγενίου Σύη. Ἔκδοσις μετὰ πολλῶν εἰκονογραφιῶν, σχῆμα μέγα, σελ. 620, φρ. 5½.

Ἡ Ἀθιγγανὶς Ξαβιὲρ δὲ Μοντεπὲν, τόμ. 5, φρ. 8.

Τὸ ἄκρον τοῦ ὠτὸς ὑπὸ Α. Δὲ Κοντρεκούρ, τόμ. 3, φρ. 6.

Τὰ δράματα τῶν Παρισίων, οἱ ἄθλιοι τοῦ Ροκαμβόλ, ἡ ἀνάστασις τοῦ Ροκαμβόλ, ἡ τελευταία λέξις τοῦ Ροκαμβόλ καὶ ἡ ὡραία ἀνθοκόμος Ponson De Terrail ἅπαντα συνέχεια φρ. 25.

Ἡ ἐρυθρὰ διαθήκη πολύπλοκον οἰκογενειακὸν μυθιστόρημα Ξαβιὲ Δὲ Μοντεπὲν, τόμ. 4, φρ. 5.

Ἐν τῇ δ' σελίδι σήμερον δημοσιεύομεν ἐκλεκτὴν συλλογὴν διαφόρων μυθιστορημάτων μας.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ Π. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ
εἰς Γαλάζιον

IULIUS LOEFFLER

Μηχανικὸς κατασκευαστὴς Μύλων

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ *Strada Dómnei 14*

Γενικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐργοστασίου τῶν μηχανῶν

GANZ et Co. ἐν Buda-Pesta

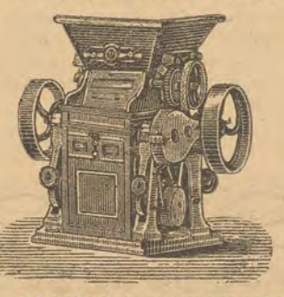

Τεχνικὸν γραφεῖον διὰ πᾶσαν βιομηχανικὴν ἐγκατάστασιν.

Διάφοροι μηχαναί, Ἀντλητήρια (*turbines*) Κύλινδροι (*valțuri*) γνήσιοι *Ganz*

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

ἀντικειμένων ἐκμεταλλεύσεως διὰ μύλους καὶ πρίονας

ΓΝΗΣΙΑ ΜΕΤΑΞΩΤΑ

Dufour et Comp. (Thal)

Ἐγκατάστασις ἠλεκτρικοῦ φωτὸς

ΤΙΜΑΙ ΚΑΙ ΟΡΟΙ ΛΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΟΙ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ, Οἰκία μεγάλη συγκειμένη ἐκ πολλῶν διαμερισμάτων ἐν τῇ ὁδῷ **Popa Soare N° 9** Suburbia Măntuleasa.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες δύνανται ν' ἀποταθῶσιν εἰς τὴν ἐν αὐτῇ τῇ οἰκίᾳ κυρίαν ἰδιοκτήτριαν.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ 9 Δεκεμβρίου 1892

	Αγοραί	Πωλητ.
ΔΑΝΕΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ		
Renta perpetuă 5 o/o	99.3)4	100.—
» amortis. 5 o)o	97.3)8	97.1)8
» » 4 o/o	83.3/8	83.5/8
Conversiunea rurală 6 o)o	100 1)2	101.1/4
Oblig. caseĭ Pensiunilor	271.—	278.
ΔΑΝ. ΠΟΛΕΩΝ καὶ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Com. Bucuresci 5o/o—1883	89.3/4	90.1/4
» » » —1884	—.—	.
» » » —1889	—.—	.
» » » —1890	89.5/8	90.—
Scris. Func. Rurale 5o/o	97.1)4	97.1/2
» » Urbane 5 »	90.3/4	91.—
» » » 6 »	102.—	102 1/4
» » » 7 »	104.—	104.1)4
» » » Iaşi 5 o/o	82.1/2	82.3/4
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Banca Naţională	1662.—	1655.
Dacia-Rumania	412.—	408
Naţionala	417.—	414.
Societ. de Reasigurare	190.—	195.
» » Constr. şi I. publ	130.—	132.
» » Basalt şi Ceramică	280.—	290.
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		
Λονδίνου τρίμηνον	25.12.1/2	25.15.1)2
» ὄψεως	25.27.1/2	25.30.—
Παρισίων τρίμηνον	99.95	10.04
» ὄψεως	100.50	100.60
Βερολίνου τρίμηνον	123 30	123.35
» ὄψεως	124.20	124.25
Βελγίου τρίμηνον	99.85	99.85
» ὄψεως	—.—	.
Βιέννης ὄψεως	2.10.—	2.11.1/4
» τρίμηνον	2.05.—	2.09.—
» εἰκοσάφραγκον	99.3)4	100.—
Ἀμστελοδάμου τρίμηνον	.	.
Ἑλβετίας τρίμηνον	—.	.
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ		
Φιορίνια Αὐστριακά	2.11.1)2	2.12.—
Ρούβλια Ρωσσικά	2.50	2.60.
Χαρτονομίσματα Γαλλίας	100.25	100.30
Λίρα Ὀθωμανική	22.80	25.
Εἰκοσάφραγκον Γαλλίας	20.09	20.10
Μάρκαι Γερμανίας	124.—	125.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 9 Δεκεμβρίου 1892

Γαλλικὴ Ρέντα 4 1/2 o/o	105.25
» » 3 o/o	98.40
Ρωμουν. Ρέντα 5 o/o	100.—
Ἑλλην. Δάνειον 5 o/o	340.—
Ἀνατολικοὶ Σιδηρόδρομοι μετὰ Λαχείου	89.87
Αἰγυπτιακὸν Δάνειον	499.37
Ὀθωμανικὴ Τράπεζα	592.50
Συνάλλαγμα Βερολίνου	122.25
» Βελγίου	99.5/32
» Βιέννης	207.12
Διάθεσις Χρηματ. τεταραγμένη.	
ΒΙΕΝΝΗ 9 Δεκεμβρίου 1892	
Εἰκοσόφραγκον	9.575
Μετοχαὶ *Credit Anstalt*	315.15
Ρούβλια χάρτινα	119.75
Συνάλλαγμα Λονδίνου	120.55
» Παρισίων	47.87
Διάθεσις Χρηματ. ἤρεμος.	
ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 9 Δεκεμβρίου 1892	
Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o C. F. R.	101.90
» » 5 o/o.	97.—
» » 4 o/o.	82.10
Ρούβλια χάρτινα	203.05
Δάνειον Βουκουρεστίου 5 o/o	96.—
Συνάλλαγμα Βελγίου.	—.—
» Παρισίων	—.—
» Βιέννης.	—.—
Διάθεσις Χρηματ. σταθεροτέρα.	
ΛΟΝΔΙΝΟΝ 9 Δενεμβρίου 1892	
Consolidés Anglais	—.—
Μετοχαὶ *Banque de Roumanie*	6.3/4
Συνάλλαγμα Παρισίων	25.32
» Ἀμστελοδάμου	12.03
ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ 9 Δεκεμβρίου 1892	
Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o.	96 90
» » 4 o/o.	81.90

I. SALTER

Ἀριθ. 90, Ὁδὸς Lipscanĭ, Βουκουρέστιον, Ἀριθ. 90.

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΩΝ ΚΑΙ ΦΥΣΑΡΜΟΝΙΩΝ

τῶν ὀνομαστοτέρων ἐργοστασίων τῆς Γερμανίας.

ΤΙΜΑΙ ΜΕΤΡΙΩΤΑΤΑΙ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΒΙΣΤΗΣ

Ὁ μόνος Ἕλλην ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ ἐν Βουκουρεστίῳ.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ

Ἐργασία ἀνεπίληπτος, στερεὰ καὶ εἰς τιμὰς λίαν μετρίας.

ΑΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΝΕΥ ΧΡΟΝΟΤΡΙΒΗΣ

Οἱ ἐκ τῶν Ὁμογενῶν ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνδύωνται στερεὰ καὶ εὐθηνὰ ἀποταθήτωσαν εἰς τὸ παραπλεύρως τοῦ Χρηματιστηρίου εἰρημένον ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ, ἐν τῇ ὁδῷ Ἀκαδημίας ὑπ' ἀριθμὸν 6.

Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ἐν ΓΑΛΑΖΙῼ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΔΕΦΑΚΗ

Ἐν τῇ ἡγεμονικῇ ὁδῷ (Str. Domnească), εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, ἀπέναντι τοῦ ἑλλην. Ναοῦ, τῆς Λέσχης καὶ τοῦ ζαχαροπλαστείου Universelle ὑπὸ τὸ Ξενοδοχεῖον Concordia.

ΒΙΒΛΙΑ
Διδακτικὰ Φιλολογικὰ Μυθιστορήματα Ἑλληνικά, Ρουμανικὰ Γαλλικά, Γερμανικά, Ἀγγλικά.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
Χάρτου τυπογραφικοῦ, Χάρτου κοινοῦ, Χάρτου ἐπιστολῶν Φακέλλων παντὸς εἴδους καὶ πάσης ποιότητος Βιβλίων ἐμπορικῶν
Τιμαὶ ὡρισμέναι

ΓΡΑΦΙΚΗ ΥΛΗ
Βιβλία καὶ Πιεστήρια δι' ἀντιγραφῆν ἐπιστολῶν. Λευκώματα Μουσικὰ τεμάχια Εἰκόνες Σκευοθῆκαι

Τὸ βιβλιοπωλεῖον ἡμῶν ὅπερ, διὰ τῆς μετριότητος τῶν τιμῶν καὶ τῆς εὐθύτητος τῶν συναλλαγῶν, κατέλαβεν, ἐντὸς ὀλιγοχρόνου διαστήματος, πρωτεύουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν βιβλιοπωλείων τῆς χώρας, εὑρίσκεται ἐν τῇ εὐαρέστῳ θέσει, ὡς ἐκ τῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ σχέσεών του νὰ ἐκτελέσῃ οἱανδήποτε παραγγελίαν ἀναγομένην εἰς τὸ εἶδός του, τῆς πολυαρίθμου ἐν Γαλαζίῳ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις πελατείας του, ἐν πάσῃ ταχύτητι καὶ ὑπὸ τοὺς συμφερωτέρους ὅρους

ΤΜΗΜΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ
Δέχεται συνδρομὰς ἑλληνικῶν, ρουμανικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων, ἐπὶ προπληρωμῇ· καὶ διὰ μὲν τὰς ἑλληνικὰς καὶ ρουμανικὰς ἄνευ οὐδεμιᾶς προσθήκης, διὰ δὲ τὰς εὐρωπαϊκὰς τῇ προσθήκῃ προμηθείας 5 o/o καὶ τῶν ἐξόδων.

ΤΜΗΜΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΝ
Ἀναλαμβάνει μεταφράσεις ἐπισήμων καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ, ρουμανικοῦ, γαλλικοῦ, γερμανικοῦ, ἰταλικοῦ καὶ ἀγγλικοῦ κειμένου, ὡς καὶ τὴν φροντίδα τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῶν εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον.

ΜΕΓΑ ΚΑΙ ΠΛΟΥΣΙΟΝ

ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Κυρίου TH. RADIVON (fost Carapati)

ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῼ

Ὁδὸς Βικτωρίας (Podo-Mogoşoi) Ἀριθ. 32

Παντὸς εἴδους Χρυσᾶ καὶ Ἀργυρᾶ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ. Παντὸς μεγέθους καὶ πάσης ἀξίας πολύτιμοι λίθοι. Διάφορα ἀργυρᾶ καὶ ἐξ ἄλλων σπανίων μετάλλων σκεύη

ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ ΚΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ ΑΝΕΠΙΛΕΙΠΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑΧΕΙΑ

ΣΥΛΛΟΓΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ

Πρὸς 3 φράγκα ἕκαστον ἔργον.

Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἀξιότιμοι φιλαναγνῶσται ἀποτανθήτωσαν πρὸς τὸν κ. **Π. Χριστοδούλου εἰς Γαλάξιον**, οἱ εἰς Βουκουρέστιον τοιοῦτοι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «**Πατρίδος**,» ὅπου πρὸς εὐκολίαν εὑρίσκονται ἐκ τῶν ὁμοίων βιβλίων ἀντίτυπα.

Ἡ Παναγία τῶν Παρισίων, Βίκτωρος Οὐγκὼ, εἰς τόμους 2.

Ἡ Μνηστὴ τοῦ Λαμερμουρ, Βάλτερ Σκὼττ, μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ.

Οἱ Βασιλεῖς ἐν τῇ ἐξορίᾳ, Ἀλφόνσου Δωδὲ, μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ Εὐρ. Σεκιάρη.

Ὀλβία, ἠθικὸν διήγημα, μεταφρασθὲν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ Μαρίας Σ. Νικολαΐδου.

Παράπτωσις καὶ Μεταμέλεια, ὑπὸ M. Perrin.

Αἱ Νύκτες τοῦ Βουλεβάρτου, ὑπὸ Pierre Zaccone, Τόμ. 2.

Τὰ δράματα τοῦ βίου. Μικρὰ Μήτηρ, ὑπὸ Ἀιμιλίου Ρίσεβουργ.

Βαλεντίνη, Μυθιστορία Γεωργίας Σὰνδ, μετάφρασις Ἀγγέλου Βλάχου.

Δὸν Κιχώτης ὁ Μαγκήσιος, Gustave Doré, μετάφρασις Ι. Ἰσιδωρίδου Σκυλίσση. Ἔκδοσις Τεργέστης μετὰ 13 εἰκονογραφιῶν.

Οἱ ἐρυθροὶ προσωπιδοφόροι, Ponson du Terrail.

Τὸ Φρούριον τοῦ Καρρόου μετὰ τῆς συνεχείας του **Τὸ ἄνθος τῆς Ἀλόης**, μυθιστόρημα Ι. Φ. Σμὶθ, Τόμ. 2.

Τὸ τέκνον τοῦ ἐραστοῦ μετὰ τῆς συνεχείας του **Ἡ ἄνυμφος Μήτηρ**, A. Matthey (Arthur Arnould), Τόμ. 2.

Ὁ ἀδικηθεὶς Ρογῆρος, Jules Mary, Τόμ. 2.

Ἡ λῃσταρχος γυνὴ, Jules Boulabert.

Ἡ μυστηριώδης γυνὴ, Jules Mary, ἔκδοσις «Ἀμαλθείας» Σμύρνης.

Ἡ Διδασκάλισσα, Εὐγενίου Σύη.

Σαμουὴλ Βρὼλ καὶ Συντροφία, ἐκ τῆς ἐκλεκτῆς βιβλιοθήκης Victor Cherbuliez, Τόμοι 4.

Τὰ Ἀπόκρυφα τῶν ἀρχαίων Παρισίων, Τόμοι 5.

Βοκακκίου ἡ Δεκαήμερος, ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ, Τόμοι 5.

Σέργιος Πανένης, σύγγραμμα βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας, Γεωργίου Ὠνέ. Ἐκ τῶν ἀγώνων τοῦ βίου.

Ὁ πλοίαρχος Καλόβολος, Παύλου Σωνιὲρ, Τόμοι 2.

Ἡ Μάρτυς Ἀλφόνσου Δ' Ἐνερὺ, δημοσιευθὲν καὶ ἐν ἐπιφυλλίδι ἐν τῇ «Κωνσταντινουπόλει».

Ἐλπινίκη. Ἔθιμα Κωνσταντινουπόλεως, πρωτότυπος κοινωνικὴ μυθιστορία, Ἐπαμ. Κυριακίδου, δημοσιευθεῖσα ἐν ἐπιφυλλίδι τοῦ «Νεολόγου».

Ἡ ἐκδίκησις τοῦ Κλωδίονος. A. Matthey, δημοσιευθὲν καὶ ἐν ἐπιφυλλίδι τοῦ «Νεολόγου».

Ἰωάννης ὁ ἄνευ ἐπιθέτου, A. Matthey, δημοσιευθὲν καὶ ἐν ἐπιφυλλίδι τοῦ «Νεολόγου», Τόμοι 2.

Ὁ Φρικτὸς Ὅρκος, Φορτουνὲ Βουασκοβεῦ, δημοσιευθὲν καὶ ἐν ἐπιφυλλίδι τῆς «Κωνσταντινουπόλεως».

Τυπογραφεῖον «ΠΑΡΙΔΟΣ» Calea Moşilor Ἀριθ. 51 Vis-a-vis de Hotel Londra.

ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡΙΘ. 580. ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, ΣΑΒΒΑΤΟΝ 12/24 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1892

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ Η ΑΥΤΗ

Ἐτησία..... Φρ. 30
Ἑξάμηνος..... » 15
Τρίμηνος..... » 8

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

Φύλλα παλαιὰ τιμῶνται 50 λεπτά.

ΠΑΤΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Ἐν τῇ Α'. σελ. ὁ στίχος 10 στιγμῶν φρ. 4—
» » Β'. » ὁ » 10 » » 2—
» » Γ'. » ὁ » 10 » » 1—

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Κατ' ἀποκοπὴν καὶ εἰς μετριωτάτας τιμάς

Διὰ τὰς ἐπαναλήψεις γίνονται σπουδαῖαι ἐκπτώσεις

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ «ΠΑΤΡΙΣ»
51 Ὁδὸς Mogilor 51

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 10

Πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον
Journal *PATRIS*. — Bucarest.

Βουκουρέστιον, 11 10/βρίου

ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΡΩΜΟΥΝΙΑ

Ἐν ἐμπολέμῳ καταστάσει

Οὐδεὶς βεβαίως ἀγνοεῖ ὅτι ἡ πατρὶς ἡμῶν εἰς ἐχθρικὰς διάκειται μετὰ τῆς Ρωμουνίας σχέσεις. Ἡ διακοπὴ δὲ τῶν μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν σχέσεων μοιραίως τίθησι τὰς χώρας ταύτας ἐν ἐμπολέμῳ κατ' ἀλλήλων καταστάσει. Ἡ ἐμπόλεμος κατάστασις δὲν ἐκδηλοῦται μόνον διὰ τοῦ τηλεβόλου καὶ τῆς κλαγγῆς τῶν ὅπλων, ἀλλὰ καὶ διὰ παντὸς ἑτέρου μέσου δυναμένου νὰ ζημιώσῃ τοὺς πολεμίους. Οἱ Ρωμοῦνοι τὴν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως Ζάππα νίκην αὐτῶν μὴ θεωροῦντες ὡς ἱκανῶς δυναμένην νὰ ἐπηρεάσῃ τοὺς ἀντιπάλους πρὸς ἕτερον σημεῖον στρέφουσιν ἤδη τὰς κατὰ τῆς Ἑλλάδος τηλεβολοστοιχίας αὐτῶν. Τὸ ἔδαφος τῆς πατρίδος τοῦ Φιλίππου ἐθεωρήθη πρόσφορον ὅπως ἐπ' αὐτοῦ μεταφέρωσι τὸ πεδίον τοῦ κατὰ τῶν Ἑλλήνων πολέμου αὐτῶν. Αὐστηραὶ δὲ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐδόθησαν ὁδηγίαι πρὸς τὸν Ρωμοῦνον τὸν μακεδονικὸν ἵνα μὴ φεισθῇ οὐδὲ τῆς ζωῆς κἂν τῶν γυναικοπαίδων. Πόλεμος ἐξοντώσεως ἀγὼν κατισχύσεως, καὶ σκοπὸς κατακτήσεως ἀποτελεῖ τὸ διὰ τὴν Μακεδονίαν πρόγραμμα τῶν παρὰ τὴν Διμποβίτζαν δίκην μυκήτων ἀναφυεισῶν λεγεώνων τῆς Ρώμης.

Τὸ μακεδονορρωμουνικὸν κομητάτον

Ὁ μέγας Ναπολέων πρὸ τῶν Πυλῶν τῆς Βιέννης ἢ ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος ὁ δεύτερος ἐν ἔτει 1877, διαβὰς τὸν Δούναβιν, δὲν ἐξέδωκαν μᾶλλον ἀρειμανίους προκηρύξεις ἐκείνης ἣν προχθὲς ἐδημοσιεύσαμεν τοῦ Μακεδονορρωμουνικοῦ κομητάτου. **Μακεδονορρωμοῦνοι** ἐγερθῆτε! **Ρωμοῦνοι** τῆς Μακεδονίας ἀναμνήσθητε τῆς καταγωγῆς σας καὶ τῶν πράξεων τῶν μεγάλων ὑμῶν προγόνων ἐργασθῆτε δὲ ὅπως ἐκ νέου ἀνατείλωσιν αἱ εὐκλεεῖς τῆς Ρώμης ἡμέραι. Οἱ Ἕλληνες ἀντὶ εὐγνωμοσύνης ζητοῦσι ν'ἀφαιρέσωσι παρ'ὑμῶν γλῶσσαν καὶ ἐθνικότητα, μόνος δ' ὁ Σουλτάνος ὑπόσχεται ὑμῖν τὰς ἀπολαύσεις τῆς ἀρχαίας ὑμῶν εὐκλείας. Ὡς εἷς ἄνθρωπος ἐπομένως ἀπαντήσατε εἰς τὴν ἔκκλησιν τοῦ κομητάτου ἣν οἱ ἐκ Διμποβίτζης ἀδελφοί σας ἀπευθύνουσιν ὑμῖν.

Τὰ μέλη τοῦ κομητάτου

Τὸ κομητάτον περιλαμβάνει βεβαίως ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ καί τινας ἀληθεῖς Ρωμούνους, οὗτοι ὅμως τόσην ἔχουσιν ἰδέαν περὶ τῆς ἐθνολογικῆς καταστάσεως τῆς Μακεδονίας ὅσην ἡμεῖς περὶ τῆς τῶν κατοίκων τοῦ Ἄρεως. Τὴν μεγάλην αὐτοῦ ἐν τούτοις πλειοψηφίαν ἀποτελοῦσι ἄνθρωποι, ὁμιλοῦντες πάσας τὰς γλώσσας τῆς Ἀνατολῆς καὶ εἰς πάσας ἢ εἰς οὐδεμίαν τῶν ἐν αὐτῇ ἐθνικοτήτων ἀνήκοντες. Πάντες δεξιόθεν τοῦ Δουνάβεως ἔχοντες τὰς ἰδιαιτέρας αὐτῶν πατρίδας μετά τινων ἐτῶν διαβίωσιν ἐν Ρωμουνίᾳ ἐγένοντο κάτοχοι περιουσιῶν τινων δι' ὧν μεταγενεστέρως προσεπάθησαν νὰ ἐξέλθωσι τῆς τέως ἀφανείας αὐτῶν. Ὡς Ἕλληνες, Βούλγαροι, Σέρβοι καὶ Ἀλβανοί, δὲν θὰ ἠδύναντο βεβαίως νὰ παρακαθήσωσιν ἐν τοῖς ἑδωλίοις τῶν νομοθετικῶν σωμάτων τῆς Ρωμουνίας, ἐδέησεν, ἑπομένως, ὅπως εὕρωσιν ἀνοικτὰς τὰς πρὸς τὴν δόξαν καὶ τὸν πλοῦτον θύρας, νὰ μεταμορφωθῶσιν εἰς Μακεδονορρωμούνους. Τοῦτο μόνον δὲν ἦρκει. Ἔδει προσέτι νὰ προσφέρωσιν ὑπηρεσίας τοιαύτας εἰς τὴν νέαν αὐτῶν πατρίδα δικαιολογούσας τὰς ὑπὲρ αὐτῶν θυσίας τῆς χώρας ταύτης. Τὰ εὐτελῆ λοιπὸν ταῦτα ἐλατήρια κινοῦσιν ὁλόκληρον τὸν μηχανισμὸν τῆς μακεδονορρωμουνικῆς ἰδέας ἥτις κατὰ τοιόνδε τρόπον συνταράσσει τὸν πατριωτισμὸν τῶν ἀγαθῶν Ρωμούνων καὶ ὑποβάλλει τὸ ταμεῖον τῆς χώρας εἰς τηλικαύτας πρὸς πραγματοποίησιν τῆς ἰδέας ταύτης θυσίας.

Ποῦ θέλουσι καταλήξει;

Κοινή τις παροιμία παρ' ἡμῖν λέγει ὅτι, θὰ κάμουν μιὰ τρύπα στὸ νερό. Οἱ Μακεδόνες γινώσκουσιν ἄριστα τήν τε πατρίδα αὐτῶν καὶ τὴν γεωγραφικὴν αὐτῆς θέσιν. Ἐκτὸς τῶν Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων αἱ διάφοροι κατὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα ἐθνικότητες αἱ καὶ εἰς ἑτέρας θρησκείας ἀνήκουσαι δὲν ἀγνοοῦσιν τίς θὰ ᾖ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν σημερινῶν δεσποτῶν ὁ κύριος τοῦ ἐδάφους αὐτῶν. Οἱ εὔζωνοι ἢ οἱ νικηφόροι τῆς Σλιβνίτσης θὰ σπεύσωσι νὰ καθέξωσι τὰς ἐξ Ἀθηνῶν ἢ τῆς Σόφιας διεκδικουμένας ἐπαρχίας χωρὶς οἱ Δοροβάντζαι νὰ μάθωσιν ἔτι τὴν ἐπελθοῦσαν μεταβολήν. Πιθανὸν ἐν ταῖς μεταξὺ τῆς Ροδόπης καὶ τοῦ Ἀξιοῦ χώραις νὰ ρεύσῃ χάριν τῆς Μακεδονίας αἷμα, τοῦτο ὅμως βεβαίως οὐδέποτε θὰ ᾖ ρωμουνικόν. Οἱ Ρωμοῦνοι ἔχουσιν ἐν Μακεδονίᾳ τόσα συμφέροντα ὅσα οἱ Ἕλληνες ἐν Δαχομέῃ ἢ οἱ Βούλγαροι ἐν Ἀβυσσυνίᾳ. Ἡ κωμικὴ ἑπομένως ἔκκλησις τοῦ κομητάτου τῶν Μακεδονορρωμούνων οὐδένα ἕτερον ἐκτὸς τῶν Βουλγάρων δύναται νὰ ὠφελήσῃ, πᾶσαι δ' αἱ κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἐν Μακεδονίᾳ ἐνέργειαι τὸν ἐθνικὸν τῶν συμπατριωτῶν τοῦ κ. Σταμπούλωφ ὑποβοηθοῦσιν ἀγῶνα. Εἷς Ρωμοῦνος μὲ ἀγαθὴν κρίσιν καὶ καλῶς δυνάμενος ν' ἀντιληφθῇ τῶν πραγμάτων μετὰ περιφρονήσεως θὰ ἔλεγε πρὸς τὰ πλεῖστα τῶν μελῶν τοῦ Μακεδονορρωμουνικοῦ κομητάτου «**Σιγὴ κατεργαραῖοι**». **Μ.**

Ο ΣΟΥΛΙΝΑΣ

Μετὰ τὴν Κωνστάντσαν, Ὁ Σουλινᾶς

Τὸ καθῆκον καλεῖ ἤδη ἡμᾶς πρὸς τὸ ἕτερον ἐκεῖνο παρὰ τὸ στόμιον τοῦ Δουνάβεως ἑλληνικὸν κέντρον, πρὸς τὸ ὁποῖον καὶ σπεύδομεν, ἐκ φόβου μήπως ὁ Ἴστρος μετ' ὀλίγον πήξας ἀποκλείσῃ τὸν Παρίστριον!

* * *

Ἡ ἀναχώρησις καὶ ὁ πρωτότυπος σιδηρόδρομος Ἀφιεροῦται τῇ «Indépendance»

Προτοῦ φθάσω ἀκόμη εἰς τὸν Σουλινᾶ, δὲν δύναμαι νὰ ἀφήσω ἀπαρατήρητον τὴν ἐκ Κωνστάντσης ἀναχώρησιν, ἥτις ἀνεξίτηλος θέλει παραμείνει ἐν τῇ μνήμῃ μου καὶ ἡ περιγραφὴ τῆς ὁποίας δύναται νὰ φανῇ λίαν χρήσιμος διὰ τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Πατρίδος» ὅσοι τυχὸν ἐν ὥρᾳ χειμῶνος τοῖς ἐπιβάλλεται νὰ μεταβῶσι διὰ ξηρᾶς εἰς τὴν Κωνστάντσαν.

Ἀπὸ Κωνστάντσης εἰς Τσερναβόδα

Γνωστὸν τυγχάνει ὅτι τὸ ἀπὸ Κωνστάντσης μέχρι Τσερναβόδας διάστημα διασχίζει σιδηροδρομικὴ γραμμὴ διήκουσα ἐπὶ 2 1/2 ὥρας.

Πενιχρὸν εἰς ἄκρον καὶ ἄρρυθμον οἰκοδόμημα ἀποτελεῖ τὸν ἐν Κωνστάντσῃ σιδηροδρομικὸν σταθμόν. Ἡ εἴσοδος καὶ ἔξοδος, αὐτοῦ μικραὶ καὶ ἀκανόνιστοι. Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὰς αἰθούσας τῶν ἐπιβατῶν, ὁ Θεὸς νὰ τὰς κάμῃ τοὐλάχιστον καλύβας!

Ἐπεθύμουν τὴν στιγμὴν ἐκείνην νὰ εἶχον ἐνώπιόν μου τοὺς θαυμαστὰς τῶν προόδων τῆς παραδουναβείου ταύτης χώρας, νὰ τοῖς δείξω τὰ σιδηροδρομικὰ χάλια των καὶ νὰ τοῖς παραστήσω ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν πενιχρώτατον σταθμὸν τῆς πρωτευούσης πόλεως, οἷα ἡ Κωνστάντσα, οὐχὶ πλέον τὰ ἐν Πάτραις, Πύργῳ, Κορίνθῳ ἀνάκτορα τῶν ἐν Ἑλλάδι σιδηροδρόμων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς σταθμοὺς τῆς Ἐλευσῖνος καὶ τῶν Καλυβίων!

Δι' ἓν εἰσιτήριον!

Ἀλλ' ἔστω! Ἂς ἀφήσωμεν τὸν σταθμόν, περὶ τοῦ ὁποίου ὀλίγον ἐνδιαφέρει ἡμᾶς καὶ ἂς σπεύσωμεν πρὸς τὸ ἔξω τοῦ σταθμοῦ ἕτοιμον πρὸς ἀναχώρησιν σιδηροδρομικὸν τραῖνον. Ἀλλὰ πρὸ τούτου ἔχομεν βεβαίως ἀνάγκην εἰσιτηρίου. Λοιπὸν στρέφομεν πρὸς τὴν μικρὰν ἐκείνην θυρίδα, ἐξ ἧς ἐδίδοντο τὰ εἰσιτήρια. **Εἷς** μόνον **ὑπάλληλος** δεδεμένον ἔχων καὶ τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν καὶ ἔξωθεν τῆς θυρίδος **200** ἢ **300** Τουρκοτάταροι δαιμονίως συσπειρούμενοι καὶ ἀλληλομαχόμενοι τίς ἐξ αὐτῶν ἐνωρίτερον νὰ λάβῃ εἰσιτήριον! Εἰς μικρὰν δὲ ἀπὸ τῆς θυρίδος ἐκείνης ἀπόστασιν ἵστατο **1** ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως(!) ὡς πᾶς τις ἤθελε νομίσει.

* * *

Ἔξω χρονίζει ὁλονέν πλῆθος ἄπειρον, ἡ ὥρα 2 καὶ 15 μ. μ. καὶ εἰς τὰς 2 1/2 ἀκριβῶς τὸ τραῖνον εἶναι ὑποχρεωμένον νὰ ἐκκινήσῃ διὰ Τσερναβοδα. Ὅσοι προφθάσουν καὶ πάρουν εἰσιτήρια, ἴσως ταξειδεύσουν ἐνῷ οἱ ἄλλοι ἀκόμη θὰ ἐξακολουθῶσιν ἀγωνιζόμενοι τὸν ὑπὲρ τῶν εἰσιτηρίων ἀγῶνα! Λοιπὸν ἐμπρός! Ἂς σπρώξωμεν καὶ ἡμεῖς τοὺς τατάρους καὶ ἐπὶ τέλους ἐν ἀνάγκῃ ἂς γρονθοκοπηθῶμεν καὶ μὲ κανένα Τοῦρκον οὐχὶ περὶ τῆς Κωνπόλεως πλέον ἀλλὰ περὶ τοῦ εἰσιτηρίου!!

Ὁ Κλητὴρ

Ἐν ᾧ τοιαύτην ἐπρόκειτο νὰ λάβω ἀπόφασιν, μὲ πέρνει τὸ ἀμμάτι τοῦ ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου. Μὲ ἐνόησεν ὅτι εἶμαι ξένος καὶ ἔσπευσε νὰ μοὶ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του, εἶπον κατ' ἐμαυτόν. ὅτε εἶδον αὐτὸν σπεύδοντα πρὸς ἐμέ.

— Τί ζητεῖτε, κύριε;

— Εἰσιτήριον θέλω, φίλε μου, ἀλλὰ βλέπω πολὺ πλῆθος καί...

— Δόσατε εἰς ἐμὲ καὶ ἀμέσως σᾶς τὸ φέρω, κύριε..!

— Ἄ! Σᾶς εὐχαριστῶ πολύ. Ὁρίστε τὸ ἀντίτιμον. Ὁ κλητὴρ δὲν χάνει διόλου καιρὸν καὶ ἐν τῷ ἀξιώματί του διασχίζει διαγωνίζων τὸ πλῆθος καὶ μετὰ 5 λεπτὰ τῆς ὥρας μοὶ παρουσιάζει τὸ Α'. θέσεως εἰσιτήριόν μου.

Φιλοφρόνως ἐξάγω τὸν πῖλόν μου καὶ τείνω τὴν χεῖρα ὅπως ἀποχαιρετίσω τὸν εὐγενῆ ὑπάλληλον. Ἀλλ' ἐκεῖνος δὲν ἐννοεῖ νὰ μὲ ἀφήσῃ! Αἱ πολλαὶ ὑποκλίσεις καὶ αἱ ἀποχαιρετιστήριοι χειραψίαι οὐδεμίαν εἶχον δι' αὐτὸν ἀξίαν.

— Ἔ! κύριε! (Μοὶ λέγει(. Ποῦ πᾶτε! τὸ μπαξίσι!!

— Τί μπαξίσι φίλε μου;

Νά! Διά τὸ εἰσιτήριον!

— Καὶ τί θέλεις;

— 1 φράγκον!

Ὄχι ξ' ὄχι, γίνεται δὲν γίνεται, ἐπὶ τέλους συνεδιβάσθημεν μὲ 50 λεπτά!

Τὰ ἔδωκα καὶ ἔμεινα λίαν ηὐχαριστημένος, διότι μὲ 50 λεπτὰ ἐτελείωσα μίαν ὥραν ἀρχίτερα καὶ ἄνευ σοβαροῦ κινδύνου πρὸς ἀσφυξίαν!

Πλὴν ἡ περίστασις αὕτη μὲ ἐδίδαξεν ὅτι εἰς πολλοὺς τόπους ἡ δημοσία τάξις ἐπιτυγχάνεται μόνον μὲ μπαξίσια!...

Εἰς τὸ τραῖνον

Κρατῶν ἀνὰ χεῖρας τὸ περιπετειῶδες εἰσιτήριόν μου, σπεύδω ὅπως εἰσέλθω εἰς τὸ τραῖνον τῆς α'. θέσεως. Πλὴν μετ' ἐκπλήξεώς μου παρατηρῶ ὅτι τὰ βελουδένια ἀνάκλιντρα τῆς θέσεως ταύτης εἶχον καταλάβει ἄνθρωποι τῆς κατωτάτης κοινωνικῆς τάξεως. Τὸ πρᾶγμα μὲ ἐνέβαλεν εἰς ἀπορίαν, πλὴν δὲν ἐβράδυνα νὰ ἐννοήσω ὅτι ἡ πρώτη θέσις δὲν εἶχε θερμάστραν!

Ἀποτείνομαι πρὸς τὸν παρὰ τὴν θύραν ὑπάλληλον καὶ τὸν ἐρωτῶ ἂν πράγματι ὑπὸ τοιαύτην ἀτμοσφαιρικὴν κατάστασιν, ἡ α' θέσις στερεῖται θερμάστρας.

— Μάλιστα! (Μοὶ ἀπαντᾷ ἐκεῖνος). Εἶνε ἀληθὲς, κύριε!

Μόνον ἡ γ'. θέσις ἔχει θερμάστραν.

Δὲν χάνω λοιπὸν καιρὸν καὶ ἀμέσως τρέχω πρὸς τὸ τραῖνον τῆς γ' θέσεως, πλὴν ὁ παρὰ τὴν θύραν ἱστάμενος σιδηροδρομικὸς ὑπάλληλος, μοὶ νεύει μακρόθεν ἀκόμη, ὅ,τι δὲν ὑπάρχει θέσις! Ἕνεκα τῆς ἐν τῷ τραίνῳ τούτῳ μόνης θερμάστρας, εἶχον καταλάβει τὰς θέσεις αὐτοῦ ἐπιβάται τῆς α' καὶ β' θέσεως. Ἐν τούτοις ποιοῦμαι ἀπόπειραν ὅπως εἰσέλθω..

— Εἶναι ἀδύνατον, Κύριε! Μοὶ λέγει ὁ ὑπάλληλος.

— Ἔ! Καὶ τότε πρέπει νὰ ἀποθάνω ἀπὸ τὸ κρύο;

— Τί νὰ σᾶς κάμω, κύριε! Ἡ μόνη χάρις καὶ θυσία, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπὲρ ὑμῶν δύναμαι νὰ προβῶ εἶνε, νὰ σᾶς ἐπιτρέψω(!) ἐὰν ἔχετε εἰσιτήριον γ' θέσεως νὰ πᾶτε εἰς τὸ τραῖνον τῆς Α'.

— Ἄ! Σᾶς εὐχαριστῶ πολύ, φίλε μου, τῷ λέγω, διὰ τὴν καλλωσύνην σας! Ἀκριβῶς συμβαίνει τὸ ἐναντίον. Ἔχω δηλ. εἰσιτήριον **Α'**. θέσεως καὶ ζητῶ νὰ μοὶ ἐπιτρέψετε ὅπως εἰσέλθω εἰς τὸ τραῖνον τῆς **Γ'**.!!

— Ναὶ! πολὺ καλά! Τὸ παραδέχομαι, κύριε, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει οὐδεμία κενὴ θέσις!

Ἐπῆρα, κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον τὰ βρεμμένα μου καὶ ἐτράβηξα πάλιν πρὸς τὴν Α'. θέσιν, διότι ἐπὶ τέλους ἔπρεπε νὰ ἀναχωρήσω. Τότε δὲ ἐννόησα ἐπαρκῶς διατί ἡ κάλτσαις καὶ τὰ τσαρούχια τῶν τουρκο-τατάρων ἐπαναπαύοντο εἰς τὰ πολυτελῆ ἀλλὰ κρύα ὑφάσματα τῆς Α'. θέσεως.

Μέχρι Τσερναβόδας

Χιόνι! Χιόνι! Μάλιστα! Τίς θὰ πιστεύσῃ; ἐχιόνιζε ἐντὸς τοῦ τραίνου! Τὰ τραῖνα δηλ. τῆς α'. καὶ β'. θέσεως ἦσαν **θερινὰ** (!) καὶ ἐκ τῶν ὑαλοφράκτων θυρίδων εὐκόλως εἰσήρχοντο αἱ ὑπὸ τοῦ ἀνέμου τῇδε κἀκεῖσε φερόμεναι νιφάδες τῆς χιόνος.

Ἐκουκουλώθηκα λοιπὸν καὶ συνεμαζεύθην ὅσον ἠδυνάμην, ἀλλὰ τοῦ κάκου! Μετ' ὀλίγον ἐπὶ τῶν ποικιλοχρόων στρωμάτων τῆς Α'. θέσεως, ἡ χιὼν ἔστρωσε τὴν λευκὴν αὐτῆς σινδόνα!

Κυριολεκτικῶς ἐκοκάλιασα! Ἀλλ' ἐπὶ τέλους, ἐδόξασα τὸν Θεὸν ὅτι μετὰ τρίωρον παγερὸν ταξεῖδι ἔφθασα τοὐλάχιστον **ζῶν** εἰς τὴν Τσερναβόδα!

Ἡ ράχις τοῦ ὄνου!

Τὴν ἀνωτέρω περιγραφὴν προετάξαμεν πρὸ τοῦ ἐν Σουλινᾷ ταξειδίου ἡμῶν, χάριν ἐκείνων οἵτινες ἐν ὥρᾳ χειμῶνος εἰσὶν ἠναγκασμένοι νὰ ταξειδεύσωσι διὰ τοῦ μόνου καὶ μοναδικοῦ τούτου σιδηροδρόμου καὶ χάριν ἐκείνων οἵτινες ἐπιθυμοῦσι νὰ ἔχωσι ποιάν τινα ἰδέαν περὶ τῶν τεραστίων τῆς Δοβρούτσης προόδων!

Ἂν ὅμως ἐρωτᾶτε ἐμέ...

Ἐστὲ βέβαιοι, ὅτι ἂν ποτε ἀναγκασθῶ καὶ πάλιν ἐν ὥρᾳ χειμῶνος νὰ ἐπιχειρήσω τὸ ταξείδιον τοῦτο, καὶ ἂν ἐκ **φιλανθρωπίας ὄνος (!!) τις μοὶ προτείνει τὴν ράχιν του** ὅπως ἐπ' αὐτῆς διανύσω τὸ διάστημα τοῦτο **δὲν θέλω ποτὲ τὴν περιφρονήσει**!! Εἶνε προτιμώτερον μυριάκις νὰ χιονίζωμαι ἐπὶ τῆς ράχεως **Ἐκείνου** παρὰ ἐντὸς **τοῦ τραίνου τῆς Α' θέσεως**!!

Ὁ Παρίστριος

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΖΑΠΠΑ

Καλαράσιον

Τὴν 8 Δεκεμβρίου ἐπρόκειτο νὰ ἐκδικασθῇ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου Καλαρασίου ἡ περὶ κατοχῆς τῆς περιουσίας τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα αἴτησις τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμων τῆς περιουσίας ταύτης ἀφ' ἑτέρου. Τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ὅμως μὴ πληρωσάσης τὰ τέλη τῶν κλήσεων καὶ τοῦ φακέλου μὴ θεωρηθέντος ὡς πλήρους ἡ ὑπόθεσις ἀνεβλήθη διὰ τὴν 29 Ἰανουαρίου 1893.

Αἱ ἀναβολαὶ αὗται σπουδαίως παραβλάπτουσι τὰ συμφέροντα τῆς ἐν λόγῳ περιουσίας καὶ διὰ πλείστους ἄλλους λόγους καὶ διότι τὰ ἔξοδα τῆς διαχειρίσεως εἰσὶν ὑπέρογκα. Ἀργοῦντος τοῦ οἰνοπνευματοποιείου καὶ τοῦ ἀλευροποιείου ἡ περιουσία οὐδὲν παρουσιάζει ἔσοδον. Τοὐναντίον. Διὰ μὲν τοὺς τρεῖς διαχειριστὰς πληρώνονται κατ' ἔτος εἰς μισθοὺς αὐτῶν φρ. 45,000 καὶ ἕτεραι 36,000 διὰ τοὺς ἄλλους ὑπαλλήλους ἐν συνόλῳ φρ. 90,000 ἄπερ μὴ ὑπαρχόντων ἐσόδων μειοῦσι τὸ κεφάλαιον. Ὁ μισθὸς τῶν διαχειριστῶν ὡρίσθη εἰς φρ. 1500 κατὰ μῆνα δι' ἕκαστον τούτων τῇ αἰτήσει τους ἑνὸς αὐτῶν τοῦ κ. Κωνσταντινέσκου, ἡ δαπάνη ἐν τούτοις αὕτη οὐδόλως δικαιολογεῖται. Οἱ κκ. διαχειρισταὶ οὔτε κατὰ τύπους δικαιολογοῦσι τὴν ἐν τῇ περιουσίᾳ ἀποστολήν αὐτῶν οὐδεμιᾶς διαχειρίσεως λαμβανούσης χώραν. Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ὡς ἐκ διαθήκης κληρονόμος, καὶ οἱ ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμοι κοινὸν φρονοῦμεν ἔχουσι συμφέρον νὰ τεθῇ τέρμα εἰς διαχείρισιν ἀπειλοῦσαν τὴν ἐκμηδένισιν τοῦ κεφαλαίου.

ΠΡΑΣΙΝΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΟΣ

Ὑπόθεσις Εὐαγγέλη Ζάππα

Ἀμφότεραι αἱ παρὰ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως δημοσιευθεῖσαι πράσιναι βίβλοι, ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν κληρονομικῶν περιουσιῶν τοῦ Εὐαγγέλη καὶ Κωνστ. Ζάππα πολὺ ἐπιχέουσι φῶς καὶ πολλὰς αἴρουσιν ἀμφιβολίας. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἰσχυρισμῶν οἱ Ρωμοῦνοι διαμφισβητοῦντες τὴν ἰθαγένειαν τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα προτίθενται διὰ τούτου νὰ μὴ ἀναγνωρίσωσι τὰς παρελθούσας ἐνεργείας τοῦ ἑλληνικοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου ἵνα διὰ τοῦ μέσου τούτου μὴ ἀναγνωρίσωσι τὸ τελεσίδικον. Εὐτυχῶς τὰ παρὰ πόδας δύο ἔγγραφα ἐπισήμως πιστοποιοῦσιν ὅτι ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις διὰ τῶν ὑπουργῶν αὐτῆς ἀνεγνώρισε τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα καὶ συνεπῶς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ἑλληνικοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου ὅπως διακανονίσῃ τὰ τῆς περιουσίας αὐτοῦ.

Ὑπόμνημα τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου πρὸς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον

Κατὰ τὸν μῆνα μάρτιον τοῦ 1864 τὸ ἑλληνικὸν προξενικὸν δικαστήριον ἐκήρυξε τὸν κύριον Εὐαγγέλην Ζάππαν εἰς κατάστασιν ἀπαγορεύσεως καὶ διώρισεν ἐπιτροπῆς κηδεμόνα αὐτοῦ τε καὶ τῆς περιουσίας του.

Κατὰ τὸν δεκέμβριον ὁ κ. Λουκᾶς Κώτζου, ὑπήκοος Ὀθωμανὸς ὑπὸ τὴν ταὐτότητα τοῦ ἀνεψιοῦ τοῦ κ. Ζάππα, καὶ ἐπιτρόπου τῆς μητρός του Μαρίας Κώτζου ἀδελφῆς τοῦ κ. Ζάππα, ἀναφέρεται ἐναντίον τῶν μέτρων, ἅτινα ἔλαβε τὸ ἑλληνικὸν προξενεῖον ἐπὶ τῆς ρηθείσης, καὶ ὡς ὑπήκοος Ὀθωμανὸς καὶ ὡς νόμιμος τοῦ πάσχοντος κληρονόμος, ζητεῖ ἵνα αἱ ἐγχώριοι ἀρχαὶ καταγράψωσι καὶ ἐξασφαλίσωσι τὴν περιουσίαν τοῦ συγγενοῦς του.

Τὸ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργεῖον συνιστᾷ τὴν αἴτησιν εἰς τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον ἵνα λάβῃ τὰ κατάλληλα μέτρα ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου. Ταὐτοχρόνως παραδέχεται ὅτι ὁ κ. Ζάππας εἶναι ὑπήκοος Ἕλλην συστημένος παρὰ τοῦ προξενείου, ἐγνωστοποίησε τοῦτο πρὸς τὸν κ. πρόξενον διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν, ἵνα ἀποστείλῃ ἀπὸ μέρους του ὑπάλληλον νὰ συμπαρασταθῇ εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ δικαστηρίου.

Λαβὸν ὅμως διαμαρτύρησιν τοῦ κ. προξένου κατὰ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ ἐγχωρίου δικαστηρίου ἀφορῶσαν τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, καὶ συγχρόνως ἔχον ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ κ. Ζάππας κατέχει ἀκίνητον περιουσίαν ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ, θέλει νὰ πληροφορηθῇ ἂν ἀληθῶς ὁ κ. Ζάππας εἶναι ἢ μὴ ὑπήκοος Ἕλλην καὶ πραγματικῶς πληροφορεῖται ὅτι ὁ ἀναφερόμενος ἐν τῇ ἐποχῇ καθ' ἣν ἠγόρασεν ἓν κτῆμα, ὅπερ κατέχει ἐν τῷ νομῷ Ἰαλομίτζας, ἐδήλωσε πρὸς τὸ δικαστήριον αὐτολεξεὶ ὅτι „καί τοι εἶμαι τὸ γένος Ἕλλην, ἀλλ' ἐπειδὴ ζῶ πλεῖστα ἔτη εἰς τὸ ρωμουνικὸν ἔθνος, οὐδέποτε διετέλουν ὑπὸ ξένην τινα προστασίαν καὶ ὅτι ἂν καὶ ἐκ τῆς καταγωγῆς μου θεωροῦμαι ὡς ὑπήκοος Ἕλλην, ἀλλὰ παραιτοῦμαι πάσης ἐθνικότητος“.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς δηλώσεως ταύτης καὶ τῶν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 104 ἐγγράφῳ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον ἐκτιθεμένων ἐν πλάτει λόγων, τὸ ὑπουργεῖον τῆς δικαιοσύνης διατείνεται ὅτι ὁ κ. Ζάππας εἶναι ὑπήκοος Βλάχος καὶ ὅτι τόσον τὸ ὄνομα ὡς καὶ ἡ περιουσία αὐτοῦ ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν νόμων καὶ τῶν δικαστηρίων τοῦ κράτους. Ὁ κ. πρόξενος διαμαρτύρεται· ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν ὑποστηρίζει τὴν διαμαρτύρησιν ταύτην καὶ προσθέτει ὅτι τὸ δικαστήριον συνεπείᾳ τῆς συστηθείσης αὐτῷ αἰτήσεως τοῦ Λουκᾶ Κώτζου ἐσφράγισε τὴν περιουσίαν τοῦ Ζάππα, δὲν κατέγραψεν ὅμως εἰσέτι ταύτην.

Ὁ ὑποφαινόμενος κατόπιν τούτων πάντων ἐξετάσας τὰ σχετικὰ ἔγγραφα καὶ προσπαθήσας νὰ πεισθῇ ὅτι ὁ ἀπηγορευμένος Ζάππας εἶναι ἐγχώριος, λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὰς ἀντιρρήσεις τῶν ἀντιπροσώπων τῆς κ. Μαρίας Κώτζου καὶ Λουκᾶ Ἀναστασίου Κώτζου, ἐκτιμῶν ἐπὶ τέλους τοὺς λόγους δυνάμει τῶν ὁποίων τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον καὶ τὸ ἐνταῦθα ἑλληνικὸν ὑπουργεῖον διατείνονται ὅτι ὁ Ζάππας εἶναι ὑπήκοος Ἕλλην, ἐπείσθη πραγματικῶς, ὅτι ὁ Εὐαγγέλης Ζάππος εἶναι ὑπήκος Ἕλλην, διότι μόνην ἀπόδειξιν ἣν προὐκάλεσεν ὁ προκάτοχός μου πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ἐναντίου, εἶναι ἡ δήλωσις ἡ γενομένη παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου Ζάππα πρὸς τὸ δικαστήριον Ἰαλομίτσας, καθ' ἣν ἐποχὴν ἠγόρασεν ἰδιοκτησίαν τινά.

Ἡ δήλωσις αὕτη ὅμως, καθὰ καὶ ἐν τῷ πρακτικῷ ἐφάνη, οὐδὲν περιέχει πρὸς ὑποστήριξιν τῆς παρὰ τοῦ προκατόχου μου προτεινομένης γνώμης· τοὐναντίον, δι' αὐτῆς ὁ Ζάππας ἀναφέρει ὅτι δὲν εἶναι ἐγχώριος καὶ προσθέτει μόνον ὅτι δὲν διετέλεσεν ὑπὸ ἄλλην οὐδεμίαν ξένην προστασίαν. Ἔτι μᾶλλον ἡ δήλωσις αὕτη εἶναι ἀπορριπτέα κατόπιν γεγονότων ληφθέντων ὑπ' ὄψιν παρά τε τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου καὶ τοῦ ἐνταῦθα ἑλληνικοῦ προξενείου γεγονότων ἐξ ὧν ἀρκεῖ μοι ἓν μόνον ἵνα σχηματισθῇ ἡ πεποίθησις ἡμῶν. Ὁ κ. Ζάππας κατόπιν τῆς δηλώσεώς του ὑπῆρχεν ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ ἡμῶν πρόξενος Ἕλλην· ἑπομένως ὁ ὑποφαινόμενος θεωρῶν τὸν Ζάππαν ὡς ὑπήκοον ἕλληνα, ἀναγνωρίζω ὅπως τὸ ἑλληνικὸν προξενεῖον, ὅπερ ἐκήρυξε, συμφώνως μὲ τοὺς νόμους τοῦ κράτους του, τὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, εἶναι μόνον ἁρμόδιον νὰ λάβῃ τὰ ἀνήκοντα μέτρα διὰ τὴν διαχείρησιν καὶ ἐξασφάλισιν τῆς περιουσίας αὐτου, οἱ δὲ ἀναφερόμενοι ὡς ἐγχώριοι, δύνανται νὰ ζητήσωσι τὴν μεσολάβησιν τῶν ἐγχωρίων δικαστικῶν ἀρχῶν ἡμῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατυπώσεων πρὸς ἐξασφάλισιν, ὡς ἁρμοδίου μόνον ὄντως τοῦ ἑλληνικοῦ προξενείου.

Διὰ ταῦτα ὁ ὑποφαινόμενος γνωμοδοτῶ, ἵνα τὸ αὐτόθι ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐγκρίνῃ τὴν ἀνάκλησιν τῆς πρὸς τὸ δικαστήριον Ἰαλομίτσας δοθείσης διαταγῆς παρὰ τοῦ προκατόχου μου, διαταγῆς συνεπείᾳ τῆς ὁποίας τὸ μνησθὲν δικαστήριον ἔλαβε μέτρα τινὰ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς περιουσίας τοῦ ἀπηγορευμένου Ζάππα.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης
ΒΕΡΝΕΣΚΟΣ

Ὅ,τι ἀκριβὴς μετάφρασις ἐκ τοῦ Βλαχικοῦ.

Βουκουρέστιον, τῇ 22 φεβρουαρίου 1865.
Ὁ παρὰ τῷ γενικῷ ἑλληνικῷ προξενείῳ διερμηνεὺς
Α. Ζαμφειρόπουλος

Ἐπικυροῦται τὸ γνήσιον τῆς ὑπογραφῆς τοῦ διερμηνέως παρὰ τῷ ἐν Βλαχίᾳ ἑλληνικῷ προξενείῳ.

Βουκουρέστιον, τῇ 22 φεβρουαρίου 1865.
Ὁ πρόξενος τῆς Ἑλλάδος
Σ. Γκιώνης

Πρακτικὸν

Σήμερον 30 ἰανουαρίου 1865, ἡμέραν Σάββατον ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀριθ. 4056 ὑπόμνημα τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως, ἀφορῶν τὰς γενομένας ἐνεργείας, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς περιουσίας τοῦ κ. Εὐαγγέλη Ζάππα, ὅστις δι' ἀποφάσεως τοῦ Προξ. Ἑλλην. δικαστηρίου ἐκηρύχθη ἀπηγορευμένος.

Ἰδόντες ὅτι τὸ προμνησθὲν Προξενεῖον διώρισεν κηδεμόνα ἐπὶ τοῦ ἀτόμου καὶ τῆς περιουσίας τοῦ μνησθέντος.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς ἀναφορὰς τοῦ κ. Λουκᾶ Κώτζου ὑπηκόου Ὀθωμανοῦ, ἀνεψιοῦ τοῦ κ. Ζάππα καὶ πληρεξουσίου τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας Κώτζου (ἀδελφῆς τοῦ κ. Ζάππα) δι' ὧν διαμαρτυρόμενος ἐναντίον τῶν ληφθέντων παρὰ τοῦ Προξενείου μέτρων ζητεῖ νὰ τακτοποιηθῇ ἡ ὑπόθεσις αὕτη παρὰ τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν, λόγῳ ὅτι οὗτος εἶναι ἐγχώριος.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ παρὰ τοῦ δικαστηρίου Ἰαλομίτσης ληφθέντα μέτρα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς περιουσίας τοῦ κ. Ζάππα, συνεπείᾳ διαταγῆς τινος δοθείσης παρὰ τοῦ πρώην ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν δήλωσιν τοῦ κ. Ζάππα, γενομένην παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου Ἰαλομίτσης, καθ' ἣν ἐποχὴν ἠγόρασεν οὗτος κτήματά τινα ἐν τῷ μνησθέντι νομῷ, ἐξ ἧς ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ κ. Ζάππας δὲν εἶναι ἐγχώριος, ἀλλ' ὅτι δὲν διετέλει καὶ ὑπὸ οὐδεμίαν ξένην προστασίαν.

Λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ μνησθεῖσα διαταγὴ ἐδόθη δυνάμει μόνον τῆς δηλώσεως ταύτης γενομένης πρότερον παρὰ τοῦ κ. Ζάππα,

Λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι οἱ ἀναφερόμενοι ὑπὸ τὴν ἰδιότητά των ὡς ξένοι, δὲν δύνανται νὰ ζητήσωσι τὴν μεσολάβησιν τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν διὰ τὴν διαχείρισιν καὶ ἐξασφάλισιν τῆς περιουσίας ὑπηκόου τινὸς ξένου, ὅστις ἐκηρύχθη ἀπηγορευμένος παρὰ τοῦ ἑλληνικοῦ προξενείου, σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους τοῦ κράτους του

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, συμμορφούμενον μὲ τὴν γνώμην τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης, ἐγκρίνει τὴν ἀνάκλησιν τῆς δοθείσης πρὸς τὸ δικαστήριον Ἰαλομίτσης διαταγῆς, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας ἐλήφθησαν τὰ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς περιουσίας τοῦ ἀπηγορευμένου μέτρα.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος πρακτικοῦ ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης κτλ. ὑπουργόν.

Κ. Μποζιάνος, Βερνέσκος
Γ. Στράτος, Μάνος

Ὅ,τι ἀκριβὴς μετάφρασις ἐκ τοῦ Βλαχικοῦ.

Βουκουρέστιον, τῇ 22 φεβρουαρίου 1865.
Ὁ διερμηνεὺς παρὰ τῷ γενικῷ ἑλληνικῷ προξενείῳ
Α. Ζαμφειρόπουλος

Ἐπικυροῦται τὸ γνήσιον τῆς ἀνωτέρω ὑπογραφῆς τοῦ Ἀρ. Ζαμφειροπούλου διερμηνέως τοῦ γενικοῦ ἑλληνικοῦ προξενείου

Βουκουρέστιον τῇ 22 φεβρουαρίου 1865.
Ὁ πρόξενος
Σ. Γκιώνης

ΔΙΑΚΟΠΗ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ἑλληνικὴ Βουλή

Ὡς ἤδη ἠγγείλαμεν τὸ τῆς διακοπῆς τῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ρωμουνίας σχέσεων ζήτημα συνεζητήθη καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Βουλῇ. Ὁ ἐξ Αἰγίου βουλευτὴς κ. Μεσσηνέζης ἀτελῶς μελετήσας τὸ ζήτημα ἔσπευσε νὰ καταδικάσῃ τὸ ἔσχατον τοῦτο μέτρον τῆς ἐν Ἀθήναις κυβερνήσεως. Ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς κ. Δραγούμης ὑπερήσπισε τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος συμπεριφορὰν τῆς κυβερνήσεως. Οἱ κ. κ. Κωνσταντόπουλος καὶ Ράλλης ἀποτόμως καὶ διὰ λόγους ραδίως ἐννοουμένους οὐ μόνον ἔψεξαν τὴν ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐθνικὸν τοῦτο ζήτημα ἀπεπειράθησαν νὰ κατατάξωσι μετ' ἐκείνων, ἃ διαιροῦσι δυστυχῶς τὰς ἐν Ἑλλάδι φατρίας. Ὁ κ. Δηλιγιάννης κοινοβουλευτικώτερος καὶ πατριωτικώτερος τῶν ἄλλων ἀντιπολιτευομένων ἐφάνη κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην. Ἡ ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησις, εἶπεν ὁ κ. Δηλιγιάννης, ἐξασθενίζει τὰς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἐνεργείας τῆς κυβερνήσεως καὶ ἀπέναντι τῆς Εὐρώπης καὶ ἀπέναντι τῆς Ρωμουνίας, συμπεραίνει δὲ ὅτι πρέπει ν' ἀφεθῇ ἡ κυβέρνησις ἥσυχος καὶ ἐλευθέρα ὅπως περατώσῃ τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος. Ὁ κ. Ρικάκης ἐν μέσῳ τῶν χειροκροτημάτων τῶν ἀκροατηρίων ἐδήλωσεν ὅτι ἐπιδοκιμάζει τὴν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως Ζάππα συμπεριφορὰν τῆς κυβερνήσεως, οὐχὶ διότι δίδει σημασίαν τινὰ εἰς τὴν περιουσίαν Ζάππα, ἀλλὰ διότι περὶ πολλοῦ κήδεται τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ ἔθνους αὐτοῦ.

Ἀπέναντι τῶν πλεονεκτικῶν διαθέσεων τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως, ἀπέναντι τοῦ πολέμου ἐξοντώσεως, ον αὐτη ἔχει κηρύξει κατὰ τῶν Ἑλλήνων, συζητήσεις καὶ σκέψεις δὲν χωροῦσιν, εἶπεν ὁ κ. Ρικάκης. Εὐγλώττως ἐπίσης καὶ ὁ συμπαθὴς καὶ πολυμαθὴς βουλευτὴς Ζακύνθου κ. Στεφάνου ἐλάλησεν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς βουλῆς.

Ἔλαβε, λέγει, ἀφορμὴν νὰ ἐγκύψῃ εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ νὰ τὸ μελετήσῃ. Διαφωνῶν πρὸς τὸν κ. Μεσσηνέζην καὶ τὸν κ. Κωνσταντόπουλον, θεωρεῖ τὴν διακοπὴν τῶν σχέσεων οὐχὶ ὡς ἐνδεδειγμένην μόνον ὑπὸ τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ καὶ ἐπιβεβλημένην. Ἀνατρέχων εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἐν Ρωμουνίᾳ διωγμοῦ τῶν Ἑλλήνων, λέγει ὅτι καὶ ἡ διοικητικὴ καὶ ἡ νομοθετικὴ τῆς Ρωμουνίας ἐξέλεγξις, ἀποδεικνύει διηνεκεῖς ἀγῶνας, ὅπως ἐξαναγκασθῇ ὁ ἑλληνισμὸς καὶ ἐκρωμουνισθῇ, τοῦθ' ὅπερ κατωρθώθη ἐν μέρει. **Ὁ ἀναδιφῶν τοὺς σχετικοὺς φακέλους θὰ φρίξῃ βλέπων ὁποίας δυσκολίας παρενέβαλλεν ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις, ὁσάκις ἐπρόκειτο νὰ διευκολύνῃ τὸ ἔργον τῆς ἑλληνικῆς ἀρχῆς εἰς κληρονομικὰς ὑποθέσεις.**

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Τὸ ζήτημα τῆς ἀναδασώσεως

Ἡ ἐπὶ τῆς ἀναδασώσεως τοῦ ἐδάφους ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κκ. Ἐμ. Δραγούμη, Θ. Χελδράϊχ, Σπ. Μηλιαράκη καὶ Ἀριστείδου Ν. Ρούκη — κωλυθέντος ἕνεκα ἀδιαθεσίας καὶ τοῦ πέμπτου μέλους κ. Χλωροῦ — ἔλαβε τὴν τιμὴν νὰ γείνῃ δεκτὴ παρὰ τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως εἰς ἰδιαιτέραν ἀκρόασιν. Ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ὁ κ. Ρούκης προσεφώνησε τὰ εἰκότα, ἐκτιθεὶς τῇ Α. Μ. τὴν ἐντολήν, ἣν ἡ ἐπιτροπὴ εἶχε λάβει παρὰ τοῦ συλλόγου ὅπως παρακαλέσῃ τὴν Α. Μ. νὰ ἀποδεχθῇ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τοῦ ἔργου καὶ νὰ εὐδοκήσῃ ὅπως ἐπιτρέψῃ ἑνὶ τῶν βασιλοπαίδων, ὑπ' αὐτοῦ ὁρισθησομένῳ, ἵνα ἀναλάβῃ τὴν τακτικὴν καὶ ἐνεργὸν προεδρείαν τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις θέλει ἐκλεγῇ βραδύτερον ἵνα ἐπιληφθῇ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου. Ἡ Α. Μ. λίαν εὐμενῶς ἀποδεχθεὶς τὴν προστασίαν τοῦ ἔργου καὶ τὴν ἐκλογὴν ἑνὸς τῶν πριγκίπων υἱῶν του ὡς ἰσοβίου προέδρου τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτοπῆς, ἔδειξε μέγιστον ὑπὲρ τοῦ ἔργου ἐνδιαφέρον καὶ ὡμίλησε περὶ αὐτοῦ ἐν πληρεστάτῃ γνώσει πασῶν τῶν λεπτομερειῶν καὶ δυσχερειῶν. Ηὐχαρίστησε δὲ τὸν Σύλλογον ὅτι ἀπέβλεψε πρὸς αὐτὸν καὶ τοὺς βασιλόπαιδας ὡς πρὸς ἐγγύησιν περὶ εὐοδώσεως τοῦ ἔργου καὶ ὑπεσχέθη νὰ παράσχῃ πᾶσαν τὴν συνδρομὴν αὐτοῦ. Ἐν γένει δὲ ἐξεφράσθη λίαν εὐμενῶς ὑπὲρ τῆς ἰδέας καὶ ἐπῄνεσε τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ „Παρνασσοῦ“. μεθ' ὃ ἀποχαιρετίζων ἓν ἕκαστον τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἐξέφρασε καὶ πάλιν τὴν εὐχαριστίαν του.

Χαρτοπαικτεῖα. — Αἱ φωτογραφίαι τῶν χαρτοπαικτῶν.

Τὴν προπαρελθοῦσαν νύκτα πολῖται τινες ἐχαρτοπαίκτουν εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Προαστείου καφενεῖον τοῦ Μιχ. Δέρβου ἢ Γόγου, ὅτε αἴφνης ἀνοίγεται μετὰ σφοδρότητος ἡ θύρα καὶ εἰσορμᾷ ἡ ἀστυνομικὴ περίπολος. Οἱ ἀτυχεῖς χαρτοπαῖκται κυριολεκτικῶς τὰ ἔχασαν, μὴ δυνηθέντες δὲ νὰ δραπετεύσωσιν ἔπεσον εἰς τὰ δίκτυα τῆς ἀστυνομίας, ἥτις ὡδήγησεν αὐτοὺς εἰς τὸ κρατητήριον ὑποστάντας τὴν διὰ φωτογραφίας τιμωρίαν. Τὸ μέτρον τοῦτο τὸ νὰ φωτογραφῶνται δηλ. οἱ χαρτοπαῖκται καὶ εἶτα νὰ ἐκτίθενται αἱ φωτογραφίαι των εἰς κοινὴν θέαν, προὐτάθη ὑπὸ τοῦ ἀστυνόμου κ. Τολμίδου καὶ τοῦ ὑπαστυνόμου κ. Παλαμάρα εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας ἥτις ἀπεδέχθη αὐτὸ προθύμως νομίζουσα τοῦτο ὡς μέσον κατασταλτικὸν τοῦ χαρτοπαιγνίου.

ΜΙΑ ΕΞΟΡΙΣΤΟΣ

Ἡ ἐξόριστος αὕτη εἶναι ἡ βασίλισσα τῆς Ρωμουνίας. Ὁ κ. Πιὲρ Λοτί, ὅστις ἔν τε τοῖς ἀνακτόροις Βουκουρεστίου καὶ ἐν τῇ βασιλικῇ ἐπαύλει Σινάϊα μετ' ἐξαιρετικῶν τιμῶν ἐφιλοξενήθη ὑπὸ τῆς βασιλίσσης ταύτης, ἥτις ἐν τῇ φιλολογίᾳ τυγχάνει γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα Κάρμεν Σύλβα, ἤρξατο δημοσιεύων ἐν τῇ «Nouvelle Revue» σειρὰν ἄρθρων, ὧν τὸ πρῶτον ἐδημοσιεύθη ἤδη. Εἶναι τῇ ἀληθείᾳ, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς ἀναγνώσεως αὐτοῦ θαυμασία μελέτη πλήρης μελαγχολούσης καὶ συγκινητικῆς χάριτος. Ἐν αὐτῇ (παρατήρησις μὴ ἀπαντῶσα συνήθως παρὰ τῷ Λοτὶ) διατυποῦται αἴσθημά τι εὐσπλαγχνίας μετ' εὐλαβοῦς συμπαθείας, περιιπτάμενον εἰς τὴν φαντασίαν τοῦ συγγραφέως καὶ διαρκῶς συγκερανύμενον μετὰ τῆς ὑποθέσεως. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν σύνθεσιν οὐδέποτε ἄλλοτε ὁ Πιὲρ Λοτὶ ὀξυδερκεστέραν ἐπεδείξατο τῶν πραγμάτων ἀντίληψιν. Λεπτεπίλεπτος καὶ πλήρης καλαισθησίας διάκοσμος ἐπιχέεται εἰς τὴν μελέτην αὐτοῦ καὶ πνεῦμα ἐρευνητικὸν ἀπαυγάζει. Ἐν τῇ διασκευῇ δὲ ταύτῃ τοῦ ἀερώδους πλαισίου τοῦ συγγραφέως κινεῖται ἡ βασιλὶς ἡρωΐς. Καὶ ὁ ἐναλλάσσων οὗτος διάκοσμος πάντοτε θλιβερός, ἀλλ' ἀπεριορίστου καὶ σπαρακτικῆς θλίψεως, φαίνεται ἀπὸ τριετίας ἤδη περιβάλλων πανταχοῦ τὴν βασίλισσα Κάρμεν Σύλβα.

Δύσκολον διὰ παραθέσεων θεωροῦμεν νὰ παράσχωμεν ἀκριβῆ ἰδέαν τοῦ θελγήτρου ὅπερ ἀποπνέουσιν αἱ νέαι αὗται σελίδες τοῦ Λοτί, ἀλλ' οὐχ ἧττον τὰ ἀποσπάσματα ἅτινα δυνάμεθα νὰ μεταφέρωμεν ἐνδιαφέρουσιν ἀρκούντως τὸν ἀναγνώστην ὡς ἐκ τῶν συχνῶν ὑπαινιγμῶν, ἐν οἷς τονθορύζεται τὸ ὄνομα τῆς κόρης Ἑλένης Βακαρέσκου, δεσποσύνης τῆς τιμῆς τῆς βασιλίσσης τῆς Ρωμουνίας, ἥτις ἐπί τινα χρόνον διετέλεσε τῇ συγκαταθέσει τῆς βασιλίσσης, ἡ μνηστὴ τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου διαδόχου τοῦ βασιλικοῦ θρόνου.

Ἡ πρωΐα

Τὸ πρῶτον κεφάλαιον ἄρχετ' ἐκ Βουκουρεστίου κατ' ἀπρίλιον τοῦ 1890.

«. . . . Τὴν πρωΐαν ταύτην εἰσελθὼν εἰς τὰ δώματα τῆς βασιλίσσης ἐξεπλάγην ἰδὼν ἀσυνήθη ἀφθονίαν ἀνθέων. Αἱ αἴθουσαι αἵτινες ἦγον πρὸς ἀναπεπταμένα παραπετάσματα, ἦσαν πλήρεις ρόδων ὡς θυσιαστήρια εἰδώλων ἰνδικῶν κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς λατρείας. Ἐφ' ἁπασῶν τῶν ἑδρῶν, ἐπὶ περιχρύσων καθισμάτων, ἐπὶ ἀνατολικῶν προσκεφαλαίων καὶ πολυτίμων τραπεζῶν κατέκειντο ἀνθοδέσμαι· ἕτεραι ἐφαίνοντο ἀνηρτημέναι ἐκ τεχνητῶν ἀνθοκομείων ἅτινα συνεδέοντο δι' ἐθνικῶν χρωμάτων ταινιῶν· ἕτεραι ἐτοποθετοῦντο ἐπὶ σκίμποδος ἀναπαρίστων δὲ τὰ βασιλικὰ στέμματα κατάφορτα ἐκ καλύκων ρόδων χρυσοκιτρίνων.

Ἐν τῷ σκιόφωτι τοῦ βάθους τῶν δωμάτων εἰς θέσιν ὑψηλοτέραν ἀποτελοῦσαν βῆμα καὶ ἐν μέσῳ χρυσοκεντήτων παρυφῶν σπανίων ἀποχρώσεων ἵστατο τὸ μαρτυρικὸν εἴδωλον, οὗτινος τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐτελεῖτο ἔτι ἅπαξ ἡ ἑορτή: ἡ βασίλισσα λευχειμονοῦσα ὡς συνήθως, μὲ τὴν κόμην λευκάζουσαν ὡσαύτως καὶ περιστέφουσαν τὸ νεαρὸν ἔτι μέτωπον αὐτῆς, μὲ τὸ ἀρρήτου χάριτος καὶ πλῆρες γαληνίου ἀγαθότητος μειδίαμά της. Δύο δεσποινίδες τῆς τιμῆς καθήμεναι ἐπὶ τοῦ δαπέδου παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς ἀπεσφράγιζον καὶ ἀνεγίνωσκον συγχαρητήρια τηλεγραφήματα, ἐξ ὧν ἦν κατάμεστος εἷς ἀργυροῦς δίσκος.

«— Ὑπογραφή. Οὐμβέρτος Α'» ἐπεράτου ἀναγινώσκουσα μία ἐξ αὐτῶν. Καὶ ἡ ἄλλη ἐπανελάμβανε: Τοῦτο κυρία εἶναι τῆς βασιλίσσης τῆς Σουηδίας εὐχομένης τῇ Υ. Μ. . . »

«Ἡ βασίλισσα ἤγειρε τὴν κεφαλὴν πρός με εἰσελθόντα, μειδιῶσα δὲ καὶ ἐν ἐκφράσει ἀρρήτου μελαγχολίας μοὶ παρέσχε τὴν ἐξήγησιν, ἣν ἀναμφιβόλως οἱ ὀφθαλμοί μου ἐζήτουν.

«— Εἶναι ἡ ἑορτή μου σήμερον. Ὑμεῖς δὲν τὸ ἐγνωρίζετε . . . Ἐγὼ εἶχον ἀπαγορεύσει εἰς τὰ κοράσια ἐδῶ νὰ σᾶς τὸ εἴπωσι: Ὦ, Θεέ μου! τί πολλὰ ἄνθη μοὶ στέλλουσι!

»Τὸ δὲ ἀνέκφραστον τέλος τῆς φράσεως ἐδήλου ὅτι τὴν ἄνασσαν δὲν ἐδελέαζε πλέον ἡ δαψιλεία αὕτη τῶν ρόδων.

Ἡ Ἑλένη ***

»Ἐκ τῶν δύο τῆς τιμῆς δεσποινῶν, αἵτινες αὐτὴν ἐκείνην τὴν πρωΐαν περιεστοίχιζον τὴν βασίλισσαν, ἡ μία μετ' οὐ πολὺ εἰσῆλθεν ἐν τῇ ἀφανείᾳ ἡ δ' ἑτέρα ἦν ἡ δεσποσύνη Ἑλένη*** ἥτις βραδύτερον ἔσχε τὸ μέγα διὰ νεάνιδα ἀτύχημα νὰ πληροῖ διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτῆς τὰς εὐρωπαϊκὰς ἐφημερίδας ἕνεκα τῆς εὐφημέρου μετὰ τοῦ πρίγκηπος διαδόχου μνηστείας αὐτῆς.

Ἦν αὕτη μικρόσωμος κόρη ἣν ἐκ πρώτης ὄψεως παρέρχεσθε μὲν ὡς ἀσήμαντον, ἀλλ' ἥτις ἔθελγει πάραυτα διὰ τοῦ πνεύματός της. Σπινθηριζούσης παιδικῆς χάριτος ἐν τῷ προσώπῳ συγκεχυμένης καὶ σκολιώδους ὡς ἐν λαβυρίνθῳ καρδίας, μικρὸν ἐπηρμένης ἐπὶ ταῖς φιλολογικαῖς δάφναις καὶ τῇ ταχείᾳ αὐτῆς εὐτυχίᾳ, φιλόδοξος ἴσως, ἀλλὰ συγγνωστέα διὰ τοῦτο, ἐμφορουμένη ἄλλως τε ἀγαθῶν ὁρμῶν καρδίας καὶ ἐλέους ἰδίως πρὸς τοὺς μὴ ἐπιπροσθοῦντας ἐν τῇ πορείᾳ αὐτῆς μικρούς, τοιαύτη ἐστὶν ἡ ἐκτάκτως εὐνοουμένη κόρη αὕτη. Ἡ βασίλισσα ἰδιάζουσαν, τὸ πρῶτον, προσοχὴν παρασχοῦσα εἰς τὴν σπανίαν νοημοσύνην τῆς δεσποινίδος Ἑλένης *** βαθμιαίως ἐδουλώθη ὑπὸ τὸ μέγα ποιητικὸν αὐτῆς τάλαντον. Εἶτα δὲ ὡς μήτηρ ἄτεκνος, πενθοῦσα ἐν τῷ μυχῷ τῆς

ἑαυτῆς καρδίας τὴν στέργησιν ἰδίας αὐτῆς κόρης ἠγάπησεν ἐν μητρικῇ στοργῇ τὴν θετὴν τὴν τόσῳ θαυμασίως πεπροικισμένην ταύτην κόρην».

Ἡ ἑορτὴ

Ἔπεται περιγραφὴ τῆς ἑορτῆς τῆς βασιλίσσης, ἥτις ὑπῆρξεν ἡ τελευταία ἣν τῇ ἐπηύξατο ὁ λαός της. Αἱ δεσποσύναι τῆς τιμῆς καὶ αὐτὴ ἡ βασίλισσα φέρουσαι τὴν ἀρχαίαν ἐθνικὴν στολὴν ὀρχοῦνται καὶ ᾄδουσι ἐν ρυθμῷ ρωμουνικῶν ᾠδῶν. Τὴν ἑσπέραν ὁ Πιὲρ Λοτὶ δειπνεῖ μετὰ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας. Ἀλλ' ἐν μέσῳ ὅλης τῆς δαψιλείας ἐκείνης τῶν ἀνθέων, τῶν χρυσοκεντήτων παρυφῶν καὶ τῶν γυναικείων ἐκείνων διαχύσεων δύο θλιβεραὶ σκιαὶ ἀναφαίνονται. Πρῶτον τὸ ἐκ δεσποινίδων τῆς τιμῆς ἐπίχαρι ἐκεῖνο σύμπλεγμα:

«Ὅλαι ἐκεῖναι αἱ ἁβραὶ κουφότητες, αἱ παράφοροι ἐκ τῆς ἐπισήμου ἡμέρας, πάντες οἱ ὡραῖοι, μέλανες, περίεργοι, ἐταστικοί, δολιόφρονες ὀφθαλμοὶ ἐξήστραπτον παρά ποτε ἐν τῇ ἐθνικῇ ταύτῃ περιβολῇ ἀλλ' εἶτα, ἀγνοῶ, οἷα ὁτὲ μὲν ἀχαριστία, ὁτὲ μῖσος καὶ ἄλλοτε σκληρότης διεκρίνετο ἐν τοῖς πρὸς τὴν βασίλισσαν μειδιάμασιν αὐτῶν, ἐν ταῖς αὐλικαῖς ὑποκλίσεσιν, ἐν τοῖς φιλήμασι τῶν χειρῶν . . . Ἀλλ' οὐχί, δὲν λέγω τοῦτο δι' ὅλας βεβαίως, διότι εὑρίσκοντο ἐν μέσῳ αὐτῶν πισταὶ καὶ φρόνιμοι, γυναῖκες τῆς ἀναμνήσεως καὶ τῆς καρδίας, διακρινόμεναι τῶν λοιπῶν. Ἀλλ' αἱ πλεῖσται τούτων μ' ἀπεκρυστάλωσαν, διότι τὰς εἶδον αἴφνης ἐν ἀπροόπτῳ παραστάσει . . . . «Καὶ πόσον εἶχε μεταβληθῇ ἐκείνη ἡ βασίλισσα αὐτῶν ἀπὸ τριετίας! Τότε ἐν θαλλούσῃ εἰσέτι μορφῇ καὶ σήμερον, βεβυθισμένη ἐν ἀλήστῳ πένθει, ἐξ ὑπερτάτης τινὸς ἀποθαρρύνσεως ἴσως, ἰσχνανθεῖσα, γηράσασα καὶ μὲ μαρανθὲν τὸ μειδίαμα». Δεύτερον ἡ ἐν τῷ ὅλως οἰκογενειακῷ δείπνῳ ἐντύπωσις αὕτη:

«Οὔτε ἡ καλοκάγαθος ἁπλότης τῶν βασιλέων οὔτ' αἱ θάλλουσαι μορφαὶ τοῦ πρίγκηπος καὶ τῶν δεσποινῶν τῆς τιμῆς, οὔτ' αὐτὰ ἔτι τὰ ἐξ ἀστεϊσμῶν προκαλούμενα ὑπομειδιάματα κατώρθουν ν' ἀπαλείψωσι τὴν ἰδιάζουσαν θλῖψιν, ἥτις κατήρχετο ἀπὸ τοῦ ὕψους τῶν ὀροφῶν.

«Ὁ ἐξ ἐρυθροῦ μαρμάρου περίστυλος θόλος ἔβλεπε διὰ τῶν ὁλανοίκτων θυρῶν πρὸς μεγάλας ἀμυδρῶς φωτιζομένας αἰθούσας ὧν ἡ μεγαλοπρέπεια ἔφερε τὸν τύπον τῆς αὐστηρᾶς ἅμα καὶ λεπτῆς καλαισθησίας τοῦ βασιλέως, ἐν μέσῳ δ' αὐτῶν ἡ βιβλιοθήκη, ἐν τῷ μυχῷ τῆς ὁποίας ἦν ἀνημμένος ὁ ἱστορικὸς λαμπτὴρ τῆς γονδόλης τῶν ἀρχαίων τῆς Βενετίας δογῶν, καὶ αἱ δύο νεάνιδες καταντήσασαι εὐερέθιστοι ὡς ἐκ τοῦ περιεσταλμένου ἀνακτορικοῦ βίου, ἐβύθιζον ἐνίοτε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐντὸς τῶν ἀπομεμακρυσμένων ἐκείνων δωμάτων, ἐν ἀορίστῳ ἀνησυχίᾳ ὁραμάτων καὶ φαντασμάτων.

«Τίς λοιπὸν ἦν ὁ αἴτιος τούτου; Ἴσως ἡ ἀπὸ τοῦ ἔξω βίου ἀπομόνωσις. Ἴσως ὁ περὶ ἡμᾶς, κενὸς ἐκεῖνος χῶρος, ὁ μεγαλοπρεπὴς καὶ ζοφερός, ὃν ἐφρούρουν οἱ σκοποί, καὶ ἡ σιγή, ἡ ἐπαχθὴς ἐκείνη σιγή, ἐν μέσῳ μιᾶς τῶν πόλεων τοῦ κόσμου, ἔνθα ἡ ἁμαξοδρομία εἶναι ἀδιαλειπτοτέρα καὶ πυρετωδεστέρα ἢ ἀλλαχοῦ. Ἀληθῶς ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ ἐκείνῃ ἀνεδίδετο κάτι τὸ ἰδιάζον, ὅπερ οὐδέποτε παρέχουσι τὰ μεγάλα τῶν ἀκτινοβολουσῶν ἐκφωτὸς αὐλῶν γεύματα καὶ ὅπερ ἦν ὡς τι ἀνακτορικὸν κακὸν ὡς βασιλικὴ ὑποδούλωσις».

Τὰ αἴτια

Ἀπαντῶν εἶτα ὁ συγγραφεὺς εἰς τὰ ἀνωτέρω προστίθησιν ἀμέσως ἄνευ περιστροφῶν τὴν παρέκβασιν ταύτην:

«Παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ πρίγκηπος διαδόχου, ἀνὰ πᾶσαν ἑσπέραν, παρὰ τὴν μικρὰν οἰκογενειακὴν τράπεζαν ἐκάθητο ἡ δεσποινὶς Ἑλένη ***. Ἐκ δὲ τῆς ἀπαύστου γειτονίας ἤρξατο ἤδη ἀναμφιβόλως γεννώμενον αἴσθημα ὅπερ εὐχερὲς ἦν νὰ προΐδῃ τις. Ὅτι εἷς εἰκοσιτετραετὴς πρίγκηψ αὐστηρῶς ἀπέχων τῶν τέρψεων τῆς ἡλικίας του, διάγων βίον διανοητικῆς ἐργασίας καὶ στρατιωτικῶν ἀσκήσεων, ἡράσθη νεάνιδος, εὐθύμου, χαριέσσης σπινθηριζούσης εὐφυΐας καὶ ὑπερόχως νοήμονος τῆς μόνης ἄλλως τε, ἥτις τῷ ἐπετρέπετο νὰ βλέπῃ ἐν οἰκειότητι, ἐστὶ γεγονὸς φυσικώτατον. Τὸ ἐξυφαινόμενον αὐτόθι μυθιστόρημα τοῦτο, ὅπερ μερίς τις τοῦ τύπου ἐπεζήτησε νὰ παραμορφώσῃ ἦν ἁπλούστατον καὶ ἔντιμον εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς. Ἡ ἰδέα δὲ γάμου, καίτοι ἀντικειμένου εἰς τοὺς ἐν ἰσχύϊ τύπους ἦν ἡ μόνη ἥτις βεβαίως παρουσιάζετο εἰς νέον ἐμπεφορημένον, ὡς τὸν βασιλικὸν πρίγκηπα, αὐστηροθρήσκων ἰδεῶν καὶ περιεστοιχισμένον ἐξ ἀμέμπτων παραδειγμάτων. . . Ἡ δεσποσύνη Ἑλένη Βακαρέσκου ἐξ ἄλλου οὐδόλως ἐτύγχανεν ἐξ ἐκείνων αἵτινες ἐξήγειρον ἐρωτικὰς παραφορὰς φενναμένας κατόπιν, ἀλλὰ τοὐναντίον ἦν πεπλασμένη ἵνα μικρὸν κατὰ μικρὸν ὑποθάλπῃ καὶ συγκρατῇ αὐτὰς ὡς ἐκ τῆς ἐσαεὶ ἐγρηγορούσης νοημοσύνης της».

Ἐν Βενετίᾳ

Ἐν μετὰ ταῦτα ἔτος εὑρισκόμεθα ἐν Βενετίᾳ ὅπου ἡ βασίλισσα καταλύει ἐν τῷ ξενοδοχείῳ Δανιέλι, μεγαλοπρεπεῖ γοτθικῷ μεγάρῳ συνεχιζομένῳ μετὰ τοῦ μεγάρου τῶν Δογῶν· ἡ βασίλισσα ἔχει εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῆς ὅλον τὸν πρῶτον ὄροφον μετὰ τῆς συνοδείας της. Ὁ Πιὲρ Λοτὶ ἐπεσκέφθη ἐκεῖ τὴν βασίλισσαν.

«Ἐν τῷ βάθει τῆς μεγάλης αἰθούσης ἧς τὰς θύρας ἐπιστέφουσι βασιλικὰ στέμματα, ἡ δὲ ὀροφὴ ἔτι καὶ νῦν μεγαλοπρεπὴς ὑποβαστάζει κολοσσαίους πολυφώτους λυχνίας ἐκ Βενετικῆς ὑέλου, ἡ βασίλισσα ἐν λευκῇ ἐσθῆτι κεῖται ἐξηπλωμένη ἐπὶ ἕδρας καὶ μειδιᾷ πρός με χαιρετῶσα τὴν ἄφιξίν μου δι' ἀρρήτου ἀγαθότητος. . . Ἀλλὰ πόσον τὸ πρόσωπόν της μετεβλήθη, ἰσχνάνθη. . . Ἀπὸ τοῦ τελευταίου ἔαρος φαίνεται γηράσασα κατὰ δέκα ἔτη.

— «Εἶναι πολὺ ἀσθενὴς μοὶ εἶπε τὴν πρωΐαν ἐκείνην ἡ δεσποσύνη Αἰκατερίνη *** πολὺ ἀσθενής. Δὲν περιπατεῖ πλέον· πρέπει νὰ τὴν σηκόνωμεν, νὰ τὴν σύρωμεν ἐπὶ τῆς ἕδρας της· τετέλεσται πλέον ἡ εὐθεῖα ἐκείνη ὁσφύς, τὸ ὡραῖον ἐκεῖνο τῆς βασιλίδος βάδισμά της.

«Παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς ἐπὶ σκίμποδος κάθηται ὡς αἰμύλη κορασὶς ἡ δεσποσύνη Ἑλένη *** περιβεβλημένη ἁπλῆν ἐρυθρᾶν βελουδίνην ἐσθῆτα, τὸ μέλαν αὐτῆς βλέμμα πάντοτε ἔχουσα ζωηρὰν καὶ ἐτάζον. Ἐκ τῆς στάσεως αὐτῆς ἀπαυγάζει ποϊά τις διάθεσις πρὸς παιδιὰν ὡς τοῦ μαμμοθρέπτου, ὡς κόρη τῆς ἀξιολατρεύτου ταύτης μητρὸς· εἶχον δέ ποτε παρατηρήσει ὅτι ἀπουσιαζούσης τῆς λοιπῆς συνοδείας ἡ πρὸς τὴν βασίλισσαν στάσις αὐτῆς ἦν πάντοτε ψυχρὰ καὶ ἐπιφυλακτική. Τοῦτο οὐδόλως ἐνοχοποιεῖ αὐτήν· ὀλίγισται γυναῖκες εἰσὶν ἱκαναὶ ἵνα δείκνυνται ὁλοτελῶς οἷαί εἰσι ἄνευ προσπεποιημένης τινὸς στάσεως, ἄνευ ὀπισθολογισμοῦ ἔστω καὶ ἀσυνειδήτου. Ἄλλως οὐδ' ἀμφιβάλλω ὅτι ὑπῆρχεν ἐν αὐτῇ εἰλικρινὴς ἀφοσίωσις πρὸς τὴν θετὴν ταύτην μητέρα ἢ ὅτι δὲν ἔχυσεν ἀληθῆ δάκρυα ἐγκαταλιποῦσα διὰ παντὸς αὐτήν.

«Πέριξ τῆς βασιλίσσης ἵσταται ὁ μικρὸς ἐκεῖνος ὅμιλος, ὁ μέχρις ἑνὸς βαθμοῦ πιστός, ὅστις ἠκολούθησεν αὐτὴν ἀναχωροῦσαν ἐκ Βουκουρεστίου ἀποτελούμενος δ' ἐξ ὀκτὼ ἢ δέκα προσώπων. Ἡ συνδιάλεξις ἐγένετο ἐν φαιδρότητι ἄνευ τελείας ἐμπιστοσύνης. . . Ἡ βασίλισσα μοὶ εἶπε, γελῶσα, τὸ ἑξῆς ὅπερ δὲν ἀπέχει πολὺ τοῦ ἀληθοῦς: «Ἐσμὲν, γινώσκετε, οἱ ἐξόριστοι τῆς Βενετίας», καὶ εἶτα προσέθετο μετὰ θλιβεροῦ τόνου: «Ἐσμὲν μάλιστα, ὡς τινες ἰσχυρίζονται, μία σπεῖρα κακούργων ἐνώπιον τῆς Εὐρώπης».

Ἡ μνηστεία τῆς Ἑλένης***

«Δέον ἐνταῦθα νὰ σημειώσω ἐν ὀλίγοις, οἷα ἦν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡ θέσις τῆς νεάνιδος Ἑλένης *** ἐν τῇ αὐλῇ τῆς Ρωμουνίας. Ἀπὸ ἁπλῆς δεσποσύνης τῆς τιμῆς, οἵαν ἐγνώρισα αὐτὴν ἄλλοτε, ἀνεῦρον ἤδη μεμνηστευμένην μετὰ τοῦ βασιλικοῦ πρίγκηπος. Εἶναι ἀληθὲς, αἱ Βουλαὶ, οὐδέποτ' ἔδωκαν τὴν συναίνεσιν αὐτῶν εἰς τὸν γάμον τοῦτον, ὁ δὲ βασιλεὺς εἶχεν ἀποσύρει τὴν ἰδικήν του. Ἀλλ' οὐδὲν εἶχε διακοπῇ ἐν τούτοις, διότι ὁ βαριλικὸς πρίγκηψ, ἀνακληθεὶς παρὰ τῆς οἰκογενείας του ἐν Γερμανίᾳ, ὅπως ὑποβληθῇ εἰς αὐστηρὰν ὑπομόνωσιν ἐν τῷ πατρικῷ μεγάρῳ δὲν εἶχεν ἀποδόσει εἰς τὴν δεσποσύνην Ἑλένην *** οὔτε τὸν λόγον, οὔτε τὰς ἐπιστολὰς, οὔτε τὸν τῶν ἀρραβώνων δακτύλιον αὐτοῦ. Ἡ βασίλισσα ἥτις τοσοῦτον εἶχεν ἐπιθυμήσει τὴν ἕνωσιν ταύτην τῶν δύο θετῶν τέκνων, ἕνεκα δὲ τῆς προστασίας ἣν ἐπεδαψίλευσεν εἰς τὸ ἀνάρμοστον τοῦτο συνοικέσιον, εἶχεν ἐφελκύσει τὴν δυσμένειαν ὁλόκληρου τοῦ λαοῦ αὐτῆς· δὲν ἀπήλπιζεν ὅμως εἰσέτι. Αἱ εὐρωπαϊκαὶ ἐφημερίδες ἐσχολίαζον αἱ πλεῖσται κακοβούλως τὴν παράδοξον ταύτην κατάστασιν, ἡ δ' Ἑλένη *** ἀφοῦ διεῖδεν τὸν θρόνον καὶ ἐπὶ τετράμηνον ἔζησεν ἐν τῇ γοητείᾳ τοιούτου ὀνείρου ἤρξατο αἰσθανομένη ὅτι τὸ πᾶν νῦν κατέρρεεν, ὡς ἐν ὀνείρῳ . . . .».

Ἡ Κάρμεν Σύλβα

Ὁμοίως δέον νὰ μνημονευθῇ ἐνταῦθα καὶ ἡ φιλολογικὴ ἐργασία τῆς Κάρμεν Σύλβα.

«Μόνον τὸ γραφεῖον αὐτῆς ἀπεκάλυπτεν ἔτι τὴν παρουσίαν ἐκείνης· ἦν πλῆρες γερμανικοῦ χάρτου ἐφ' οὗ ταχέως ἐχαράσσετο ὁ μεγαλόσχημος καὶ εὐθὺς γραφικὸς αὐτῆς χαρακτὴρ καὶ λοιπῶν χρειωδῶν φερόντων τὰ μονογράμματα καὶ σεσημασμένων διὰ τοῦ στέμματός της.

»Ἀείποτε τὴν ὑψίστην αὐτῆς πηγὴν ἐν ταῖς ἀπελπισίαις ἐχάραξεν ἐπὶ τῶν ἠριθμημένων ἐκείνων χαρτίων, ὧν αἱ σελίδες πυρετωδῶς μελαινόμεναι, ἀποσπῶνται βαθμιαίως. Ἡ βασίλισσα, ἥτις ἔγραψε πλέον παντὸς ἄλλου συγγραφέως τῆς ἐποχῆς της, ἀπέσπασε μυριάδας ἐκ τῶν φύλλων ἐκείνων ἐφ' ὧν ἡ γραφὶς αὐτῆς εἶχε διατρέξει, ἡ γραφὶς ἥτις καλουμένη ἀτελεύτητος, βαίνει ἀεννάως μὴ ἔχουσ' ἀνάγκην νὰ ἐμβαφῇ ἐκ νέου εἰς τὸ μελανοδοχεῖον. Ποιήσεις, σκέψεις, μυθιστορίαι, δράματα πάντοτε ἐπινοούμενα ἐν πυρετώδει ἐξάψει, ἐν ἐκτάκτῳ βίᾳ, ἐν τῇ ἐξαντλουμένῃ σπουδῇ ὅπως σβεσθῇ καὶ χαράξῃ ὅσον ἔνεστι τάχιον πᾶν τὸ ἀνέκφραστον ἔτι ὅπερ εἰς κύματα φαντασίας ἐξεχείλιζεν. Ἐκ δὲ τῶν τόσων ἀνίσων ἔργων, τινὰ μὲν ἀνῆλθον εἰς τὸ ὕπατον μεγαλεῖον, ἕτερα μένουσιν ἀτελῆ, παρηγκωνισμένα ὑπὸ τοῦ γεννωμένου σπόρου τοῦ ἐπερχομένου ἔργου. Οὐδὲν ὅμως τυγχάνει ἐπεξειργασμένον, διότι ἡ βασίλισσα πρεσβεύει τὴν πεπλανημένην ἐκείνην ἀρχὴν ὅτι πάντα δέον νὰ ὦσι στιγμιαῖα, γεγραμμένα ἐν τῇ ἀρχικῇ παραφορᾷ καὶ εἶτα ἀφιέμενα, ὡς ἔχουσι, παρὰ τὴν ἀπαραίτητον ἐκείνην ἐργασίαν τὴν συγκειμένην εἰς στενοτέραν σύσφιγξιν τῆς ἰδέας, καὶ ἀπεσταγμένην ὅσον ἔνεστιν ἀγνήν, διὰ τὸν ἀναγνώστην. Ἡ κολοσσαία ἐργασία τῆς Κάρμεν Σύλβας, ἧς ὀλίγιστα μόνον μέρη ἐξετυπώθησαν γαλλιστὶ, τὸ δὲ πλεῖστον αὐτῆς μέρος θέλει μείνει ἐσαεὶ ἀνέκδοτον καὶ ἀπολωλὸς, ἀνάγκην ἔχει νὰ διέλθῃ τῶν χειρῶν εὐσυνειδήτου καθαριστοῦ, οὕτω δὲ κεκαθαρμένη ἡ μεγαλοφυὴς αὕτη ἐργασία δύναται ἐν τῷ μέλλοντι νὰ καταλάβῃ τὴν προσήκουσαν αὐτῇ τάξιν . . . . Δὲν λέγω, ἄπαγε, ὅτι τοιαύτη οἵα ὑπάρχει, δὲν εἶναι τερπνοτάτη, ἡ ἐργασία αὕτη τῆς βασιλίσσης, κεκτημένη τὰς ὑψηλὰς ἐκείνας πτήσεις αἵτινες δὲν ἐπιτρέπονται εἰς τόσους ἱκανοὺς βιβλιογράφους· ἄλλως, μέχρι καὶ τῶν ἀσθενεστάτων μερῶν ἀναθρώσκει ἡ μεγάλη αὐτῆς εὐγενὴς καρδία δονοῦσα, οἰκτείρμων· διὰ δὲ τοὺς αἰσθανομένους καὶ δακρύοντας τοῦτο ἀρκεῖ, ἂν οὐχὶ διὰ τὰς πληθύας τῶν γραμματικῶν μανδαρίνων. Ἀπορεῖ τις μάλιστα ὅτι ἡ γυνὴ αὕτη, καί τοι πριγκήπισσα τὸ γένος καὶ ἐστεμμένη ἄνασσα ἀπὸ εἰκοσαετίας ἠδυνήθη νὰ βολιδοσκοπήσῃ ὡς τοιαύτη πάσας τὰς ἀνθρωπίνους θλίψεις καὶ βαθέως κατανοήσῃ τὰς ταπεινὰς τῶν μικρῶν καὶ ἀσθενῶν ἀγωνίας».

Ἡ ἐργασία

Ὁ Πιὲρ Λότι ἀποφαίνεται ὅτι ἡ ὑπέρογκος διανοητικὴ ἐργασία τῆς βασιλίσσης μᾶλλον ἢ αἱ ὀδύναι περιήγαγον αὐτὴν εἰς ὃ σημεῖον ἐκ τῆς νόσου τηρεῖται σήμερον κεκμηκυῖα. Πρότερον ἀπὸ τῆς τρίτης πρωϊνῆς ὥρας ἀνῆπτε τὴν λυχνίαν καὶ ἔγραφε. Εἶτα ἐνησχολεῖτο εἰς τὰ ὡς βασιλίσσης ἡμερήσια αὐτῆς ἔργα, δι' ἃ ἠναγκάζετο νὰ ἐπασχολῆται μέχρι τῆς ἑνδεκάτης.

Ἐν Βενετίᾳ ὅτε ὁ Πιὲρ Λοτὶ εἶδεν αὐτὴν εἰργάζετο ἔτι. Τὸ χειρόγραφόν της ἔφερε τίτλον: Τὸ Βιβλίον τῆς Ψυχῆς. Ὑπεσχέθη εἰς τὸν Πιὲρ Λοτὶ ὅτι θὰ τῷ ἀναγνώσῃ χωρία τινὰ, ἀλλ' οὐχὶ ἐν τῷ ξενοδοχείῳ, ἐν τῇ γονδόλᾳ καὶ προσέθετο:

«— Τανῦν ὀφείλω νὰ σᾶς προειδοποιήσω νὰ δυσπιστῆτε· ἦναι βιβλίον παράφρονος! Διότι, ἠξεύρετε, ἡ κεφαλή μου, ὡς φαίνεται. . . Καὶ διὰ τῆς κατίσχνου καὶ διαφανοῦς χειρός της περιέγραφε δύο ἢ τρεῖς κύκλους ἐν τῷ κενῷ πρὸ τῶν ὀμμάτων αὐτῆς ὅπως δηλώσῃ γελῶσα νῦν ὅτι κατηγγέλλετο ἡ κεφαλή της πολὺ στρεφομένη.

»Τῷ ὄντι ὁλόκληρος μερὶς τοῦ τύπου ἐπεζήτει νὰ ὑπαινιχθῇ ὅτι ἡ Α. Μεγαλειότης εἶχεν ἀπολέσει τὸ λογικόν. Τοῦτο ἐπανελήφθη καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην ἐν ἐφημερίσι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον μεμισθωμέναις. Ἦν ἀληθῶς τότε ἀξιοκατάκριτον ἔργον τινῶν πειρωμένων εἰς βάρος τῆς βασιλίσσης νὰ πλάσωσι τὰ πάντα ἵν' ἀντὶ πάσης θυσίαν τὴν καταβάλωσι.»

Τὸ ἄρθρον τοῦ Πιὲρ Λοτὶ λήγει ἀκριβῶς εἰς τὴν ἐρώτησιν τῆς βασιλίσσης πρὸς τὴν δεσποσύνην Βακαρέσκου περὶ τῶν ἐν ταῖς ἐφημερίσι λεγομένων.

ΡΩΜΟΥΝΙΑ

Ἑλληνορωμουνικὴ ῥῆξις

Ὁ ἡμιεπίσημος «Timpul» σχολιάζων πρόσφατόν τι ἄρθρον τῆς ἀντιπολιτευομένης ἀθηναϊκῆς «Ἐφημερίδος» περὶ τοῦ ἑλληνορωμουνικοῦ ἐπισοδείου ἐπάγεται τὰ ἑπόμενα:

«Γνωστὸν ὅτι ὀλίγον μετὰ τὴν ἔκρηξιν τῆς ἑλληνορωμουνικῆς ῥήξεως ἡ δημοσία ἐν Ἑλλάδι γνώμη ἀρξαμένη νὰ κρίνῃ ἐπὶ τὸ ψυχρότερον τὰ πράγματα ἤρχισεν ἐνταῦθῳ καὶ ν' ἀναγνωρίζῃ τινὰ τοὐλάχιστον ἐκ τῶν σφαλμάτων τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ. Ἀθηναϊκή τις συνάδελφος «Ἐφημερὶς» διὰ τῶν ἐν τινι τελευταίῳ αὐτῆς φύλλῳ γραφομένων γίνεται ἑρμηνεὺς τῆς ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ ἐπὶ ὡριμωτέρων σκέψεων ἐπανόδου τοῦ ἑλληνικοῦ δημοσίου· καὶ ἰδοὺ δὲ τί γράφει περὶ τῶν ἀξιώσεων τῆς Ἑλλάδος ἐν τῷ ζητήματι Ζάππα ἡ ἐν λόγῳ ἐφημερίς».

Κατόπιν ἡ ἐγχώριος ρωμουνικὴ συνάδελφος παραθέτει ὁλόκληρον τὸ σχετικὸν ἄρθρον τῆς ἀθηναϊκῆς συναδέλφου.

Σ. Π. Ἀπατᾶται ἡ ἡμετέρα συνάδελφος νομίζουσα ἐκ τῶν γραφομένων ἑνὸς ἀντιπολιτευομένου φύλλου ὅτι τὸ ἐν Ἑλλάδι δημόσιον κατέκρινε τὴν στάσιν τῆς ἀθηναϊκῆς κυβερνήσεως. Πρὶν ἢ προβῇ εἰς τὰ σχόλια ταῦτα ὁ „Timpul“ ἔπρεπε νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν γνωστὴν παροιμίαν, ὅτι „μια χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ“ πολὺ δ' ὀλιγώτερον ἀδυνατεῖ νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ τὸ δημόσιον φρόνημα ἓν ἀντιπολιτευόμενον φύλλον. Μὴ καὶ ἐνταῦθα τὰ ἀντιπολιτευόμενα φύλλα δὲν ἐπέκριναν τὴν διαγωγὴν τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως; Ἐκ τούτου ὅμως δὲν ἔπεται ὅτι ἡ δημοσία γνώμη ἔπαυσεν οὖσα δυσμενὴς πρὸς τὴν Ἑλλάδα; Τοὐναντίον μάλιστα ἐχθρικωτάτη. Ἡ ψῆφος δ' ἄλλως τῶν ἐνταῦθα νομοθετικῶν σωμάτων καὶ τῆς ἑλληνικῆς Βουλῆς κλείουσιν πᾶσαν ἐπὶ τοῦ ζητήματος συζήτησιν.

Ταχυδρομικὴ συγκοινωνία

Ἀπὸ τῆς 1 προσεχοῦς ἰανουαρίου τὴν τετάρτην ἑκάστης ἑβδομάδος θέλει κυκλοφορεῖ μεταξὺ Βουκουρεστίου καὶ Σμούρδαν εἰδικὴ ἁμαξοστοιχία πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐγκαινίσεως καὶ δευτέρας ἀλληλογραφίας μεταξὺ Κων/πόλεως καὶ Βουκουρεστίου διὰ τῶν βουλγαρικῶν γραμμῶν καὶ τῶν ἀτμοπλοίων Lloyd.

Συμβάσεις

Ἡ Γερουσία ἐψήφισε διὰ ψήφων 62 κατὰ 3 τὸ νομοσχέδιον, δι' οὗ ἡ κυβέρνησις ἐξουσιοδοτεῖται ὅπως ἐπικυρώσῃ καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἐφαρμόσῃ τὴν ἐμπορικὴν καὶ ναυτιλιακὴν σύμβασιν ἥτις συνήφθη τὴν 1)13 αὐγούστου 1892 μεταξὺ Ρωμουνίας καὶ Μεγάλης Βρεττανίας.

Ἡ ὁδὸς Νίκης

Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ προσεχοῦς ἔαρος ἡ ὁδὸς Νίκης θέλει φωτίζεσθαι δι' ἠλεκτρισμοῦ. Ἡ ἑταιρία τῶν ἠλεκτρικῶν τροχιοδρόμων ἐλθοῦσα εἰς συνεννόησιν μετὰ τῆς δημαρχίας ὅπως παραχωρηθῇ αὐτῇ τὸ προνόμιον τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ εἴδους τούτου τῆς συγκοινωνίας εἰς ἀντάλλαγμα ὑποχρεοῦται νὰ φωτίζῃ τὴν κεντρικωτέραν ταύτην ὁδὸν τῆς πόλεως δι' ἠλεκτρισμοῦ.

Δημοτικὰ οἰκόπεδα

Πολλοὶ ἰδιῶται ἀπέτειναν αἰτήσεις τῇ δημαρχίᾳ ζητοῦντες νὰ ἀγοράσωσιν οἰκόπεδα τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ δήμου. Ἐπὶ τούτῳ συνέστη ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ.κ. Βορσέσκου βοηθοῦ τοῦ δημάρχου, Χρ. Ζερλέντη καὶ Ν. Δοβρέσκου δημοτικῶν συμβούλων, πρὸς ἐξέτασιν τῶν αἰτήσεων τούτων.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(ΥΠΗΡΕΣΙΑ «ΠΑΤΡΙΔΟΣ»)

Παρίσιοι 10/22. — Ἡ μονομαχία μεταξὺ Δερουλὲδ καὶ Κλεμανσὼ ἐγένετο τὴν πρωΐαν ταύτην ἐν τῷ ἱπποδρομίῳ Saint Ouen. Ἓξ σφαῖραι ἀντηλλάγησαν ἐξ ἀποστάσεως 25 βημάτων ἄνευ ἀποτελέσματος. Ἀπερχόμενοι οἱ ἀντίπαλοι ἔθλιψαν ἀλλήλων τὰς χεῖρας.

Αὐτόσε, 10/22.— Αἱ παρ' ἀνταποκριτῶν ξένων ἐφημερίδων δοθεῖσαι εἰδήσεις περὶ διαθηλώσεων ἐναντίον τῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς βουλῆς εἰσὶ καθ' ὁλοκληρίαν ψευδεῖς. Ἐπίσης ἀνακριβὲς τυγχάνει ὅτι ταραχαὶ συνέβησαν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ὅπου τοὐναντίον ἄκρα ἐπικρατεῖ ἡσυχία ὡς καὶ ἐν Παρισίοις.

Ἀμβοῦργον, 10/22.— Ἐπίσημον. Σήμερον ἐγένοντο 4 χολερικὰ κρούσματα, ὧν ἓν θανατηφόρον.

Λονδῖνον, 10/22. — Ἡ «Σημαία» ἀγγέλλει ὅτι ὁ Σάχης τῆς Περσίας ἀσθενεῖ βαρέως.

Κοπεγχάγη, 10/22.—Βεβαιοῦται ὅτι ὁ βασιλεὺς μεταβήσεται εἰς Βερολῖνον ἐπὶ τοῖς γενεθλίοις τοῦ αὐτοκράτορος.

Παρίσιοι, 10/22.—Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν μετὰ τῆς Ρωμουνίας ἐμπορικὴν σύμβασιν.

Πετρούπολις, 10/22.—Ἐν τῷ διαγωνισμῷ ὅστις ἐγένετο διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς νέας γεφύρας ἐπὶ τοῦ Νεύα ἐν Πετρουπόλει τὰ σχέδια Ἐϊφελ ἔτυχον τοῦ πρώτου βραβείου. Οἱ ρῶσσοι μηχανικοὶ Λέμπτκε καὶ Κνόριε ἐκ Μόσχας ἔλαβον τὸ β'. βραβεῖον, ὁ δὲ βούλγαρος Νεμτζικὼφ τὸ γ'.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Ἀκύρωσις ρωμαντικοῦ συνοικεσίου

Αἱ ἐφημερίδες τῆς Κων/πόλεως βρίθουσι λεπτομερειῶν περὶ δίκης γεννηθείσης ἐκ τινος ρωμαντικῆς ἀπαγωγῆς τῆς δεσποινίδος Αἰκατερίνης Γεωργιάδου πλουσιωτάτης κόρης, ἣν ὁ ἐραστὴς αὐτῆς προξενικὸς ὑπάλληλος ἐν τῷ ἑλληνικῷ αὐτόθι προξενείῳ κ. Βερενίκης ἀπήγαγεν ἐκ τοῦ παρθεναγωγείου καὶ ἐνυμφεύθη κρυφίως. Οἱ κηδεμόνες τῆς κόρης (τοῦ πατρὸς Γεωργιάδου πρὸ καιροῦ θανόντος) ἐκίνησαν ἀγωγὴν ἐν τῷ ἑλληνικῷ προξενικῷ δικαστηρίῳ, ὅπερ ἠκύρωσε τὸν γάμον ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἡ δεσποινὶς Γεωργιάδου ἐλησμόνησε νὰ ζητήσῃ τὴν συγκατάθεσιν τῶν κηδεμόνων της.

Τὸ πριγκηπικὸν συνοικέσιον

Κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ λονδινείου «Χρόνου» τὰ ἐκ τοῦ γάμου τοῦ πρίγκιπος διαδόχου Φερδινάνδου μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Μαρίας Ἐδιμβούργου γεννηθησόμενα τέκνα θὰ ὦσιν ὀρθόδοξα, ὡς ἀπαιτεῖ τὸ ρωμουνικὸν Σύνταγμα.

Ὡς πρὸς τὸν γάμον δὲ θὰ γίνωσι δύο τελεταὶ, διότι ὁ μὲν πρίγκηψ εἶναι καθολικὸς ἡ δὲ πριγκήπισσα Λουθηρανή.

Ἡ πριγκήπισσα Μαρία διὰ τοῦ συναφθέντος γαμηλίου συμβολαίου παραιτεῖται τῶν ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Μ. Βρεττανίας καὶ Ἰρλανδίας δικαιωμάτων αὐτῆς, γνωστοῦ ὄντος ὅτι αὕτη ἐστὶν ἐννάτη εἰς τὴν σειρὰν τῶν διαδόχων τοῦ βρεττανικοῦ στέμματος.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ 10 Δεκεμβρίου 1892

	Αγοραι	Πωλητ.
ΔΑΝΕΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ		
Renta perpetuă 5 o/o	99.3)4	100.—
» amortis. 5 o)o	97.3)8	97.1)8
» » 4 o/o	83.3/8	83.5/8
Conversiunea rurală 6 o)o	100 1)2	101.1/4
Oblig. casei Pensiunilor	271.—	278.
ΔΑΝ. ΠΟΛΕΩΝ καὶ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Com. Bucuresci 5%—1883	89.3/4	90.1/4
» » » —1884	—.—	.
» » » —1889	—.—	.
» » » —1890	89.5/8	90.—
Scris. Func. Rurale 5%	97.1)4	97.1/2
» » Urbane 5 »	90.3/4	91.—
» » » 6 »	102.—	102 1/4
» » » 7 »	104.—	104.1)4
» » » Iaşi 5 o/o	82.1/2	82.3/4
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Banca Naţională	1662.—	1655.
Dacia-Rumania	412.—	408
Naţionala	417.—	414
Societ. de Reasigurare.	190.—	195.
» » Constr. şi l. publ	130.—	132.
» » Basalt şi Ceramică	280.—	290.
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		
Λονδίνου τρίμηνον	25.12.1/2	25.15.1)2
» ὄψεως	25.27.1/2	25.30.—
Παρισίων τρίμηνον	99.95	10.04
» ὄψεως	100.50	100.60
Βερολίνου τρίμηνον.	123 30	123.35
» ὄψεως	124.20	124.25
Βελγίου τρίμηνον	99.85	99.85
» ὄψεως	—.—	.
Βιέννης ὄψεως	2.10.—	2.11.1/4
» τρίμηνον	2.05.—	2.09.—
» εἰκοσάφραγκον.	99.3)4	100.—
Ἀμστελοδάμου τρίμηνον	.	.
Ἑλβετίας τριμηνον.	—.	.
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ		
Φιορίνια Αὐστριακά	2.11.1)2	2.12.—
Ρούβλια Ρωσσικά	2.50	2.60.
Χαρτονομίσματα Γαλλίας	100.25	100.30
Λίρα Ὀθωμανική.	22.80	23.
Εἰκοσόφραγκον Γαλλίας.	20.09	20.10
Μάρκαι Γερμανίας	124.—	125.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 10 Δεκεμβρίου 1892

Γαλλικὴ Ρέντα 4 1/2 o/o	105.12
» » 3 o/o	98.07
Ρωμουν. Ρέντα 5 o/o	—.—
Ἑλλην. Δάνειον 5 o/o	342.—
Ἀνατολικοὶ Σιδηρόδρομοι μετὰ Λαχείου	89.25
Αἰγυπτιακὸν Δάνειον.	499.37
Ὀθωμανικὴ Τράπεζα.	590.—
Συνάλλαγμα Βερολίνου	122.—
» Βελγίου.	99.3 16
» Βιέννης	207.—
Διάθεσις Χρηματ. ἀσθενής.	

ΒΙΕΝΝΗ 10 Δεκεμβρίου 1892

Εἰκοσόφραγκον	9.575
Μετοχαὶ *Credit Anstalt*	312.25
Ρούβλια χάρτινα	119.55
Συνάλλαγμα Λονδίνου	120.50
» Παρισίων	47 87
Διάθεσις Χρηματ. ἤρεμος.	

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 10 Δεκεμβρίου 1892

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o C. F. R.	101.90
» » 5 o/o.	96.70
» » 4 o/o.	82.20
Ρούβλια χάρτινα	202 95
Δάνειον Βουκουρεστίου 5 o/o	96.10
Συνάλλαγμα Βελγίου.	80.55
» Παρισίων	80 6)
» Βιέννης.	—.—
Διάθεσις Χρηματ. σταθερότερα.	

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 10 Δενεμβρίου 1892

Consolidés Anglais	97)16
Μετοχαὶ *Banque de Roumanie*	6.3/4
Συνάλλαγμα Παρισίων	25.32
» Ἀμστελοδάμου	12.63

ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ 10 Δεκεμβρίου 1892

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o.	96.95
» » 4 o/o.	81.90

I. SALTER

Ἀριθ. 90, Ὁδὸς Lipscanĭ, Βουκουρέστιον. Ἀριθ. 90.

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΩΝ ΚΑΙ ΦΥΣΑΡΜΟΝΙΩΝ

τῶν ὀνομαστοτέρων ἐργοστασίων τῆς Γερμανίας.

ΤΙΜΑΙ ΜΕΤΡΙΩΤΑΤΑΙ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΒΙΣΤΗΣ

Ὁ μόνος Ἕλλην ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ ἐν Βουκουρεστίῳ.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ

Ἐργασία ἀνεπίληπτος, στερεὰ καὶ εἰς τιμὰς λίαν μετριάς.

ΑΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΝΕΥ ΧΡΟΝΟΤΡΙΒΗΣ

Οἱ ἐκ τῶν Ὁμογενῶν ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνδύωνται **στερεὰ** καὶ **εὐθηνὰ** ἀποταθήτωσαν εἰς τὸ **παραπλεύρως τοῦ Χρηματιστηρίου** εἰρημένον **ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ**, **ἐν τῇ ὁδῷ Ἀκαδημίας ὑπ' ἀριθμὸν 6.**

Τιμαὶ συγκατάβατικαὶ — Τιμαὶ συγκατάβατικαὶ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ἐν ΓΑΛΑΖΙῼ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΔΕΒΑΚΗ

Ἐν τῇ ἡγεμονικῇ ὁδῷ (Str. Domnească), εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, ἀπέναντι τοῦ Ἑλλην. Ναοῦ, τῆς Λέσχης καὶ τοῦ ζαχαροπλαστείου Universelle ὑπὸ τὸ Ξενοδοχεῖον Concordia.

ΒΙΒΛΙΑ
Διδακτικὰ Φιλολογικὰ Μυθιστορήματα Ἑλληνικὰ, Ρουμανικὰ Γαλλικὰ, Γερμανικὰ, Ἀγγλικά.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
Χάρτου τυπογραφικοῦ, Χάρτου κοινοῦ, Χάρτου ἐπιστολῶν Φακέλλων παντὸς εἴδους καὶ πάσης ποιότητος Βιβλίων ἐμπορικῶν
Τιμαὶ ὡρισμέναι

ΓΡΑΦΙΚΗ ΥΛΗ
Βιβλία καὶ Πιεστήρια δι' ἀντιγραφὴν ἐπιστολῶν. Λευκώματα Μουσικὰ τεμάχια Εἰκόνες Σκευοθῆκαι

Τὸ βιβλιοπωλεῖον ἡμῶν ὅπερ, διὰ τῆς μετριότητος τῶν τιμῶν καὶ τῆς εὐθύτητος τῶν συναλλαγῶν, κατέλαβεν, ἐντὸς βραχυτάτου διαστήματος, πρωτεύουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν βιβλιοπωλείων τῆς χώρας, εὑρίσκεται ἐν τῇ εὐαρέστῳ θέσει, ὡς ἐκ τῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ σχέσεών του νὰ ἐκτελέσῃ οἱανδήποτε παραγγελίαν ἀναγομένην εἰς τὸ εἶδός του, τῆς πολυαρίθμου ἐν Γαλαζίῳ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις πελατείας του, ἐν πάσῃ ταχύτητι καὶ ὑπὸ τοὺς συμφερωτέρους ὅρους

ΤΜΗΜΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ
Δέχεται συνδρομὰς ἑλληνικῶν, ρουμανικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων, ἐπὶ προπληρωμῇ· καὶ διὰ μὲν τὰς ἑλληνικὰς καὶ ρουμανικὰς ἄνευ ὀθλερμὶς προσθήκης, διὰ δὲ τὰς εὐρωπαϊκὰς τῇ προσθήκῃ προμηθείας 5 o/o καὶ τῶν ἐξόδων.

ΤΜΗΜΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΝ
Ἀναλαμβάνει μεταφράσεις ἐπισήμων καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ, ρουμανικοῦ, γαλλικοῦ, γερμανικοῦ, ἰταλικοῦ καὶ ἀγγλικοῦ κειμένου, ὡς καὶ τὴν φροντίδα τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῶν εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον.

ΜΕΓΑ ΚΑΙ ΠΛΟΥΣΙΟΝ

ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Κυρίου TH. RADIVON (fost Carapati)

ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῼ

Ὁδὸς Βικτωρίας (Podo-Mogoşoi) Ἀριθ. 32

Παντὸς εἴδους Χρυσᾶ καὶ Ἀργυρᾶ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ. Παντὸς μεγέθους καὶ πάσης ἀξίας πολύτιμοι λίθοι. Διάφορα ἀργυρᾶ καὶ ἐξ ἄλλων σπανίων μετάλλων σκεύη

ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ ΚΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ ΑΝΕΠΙΛΕΙΠΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑΧΕΙΑ

ΣΥΛΛΟΓΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ

Πρὸς 3 φράγκα ἕκαστον ἔργον.

Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἀξιότιμοι φιλαναγνῶσται ἀποτανθήτωσαν πρὸς τὸν κ. **Π. Χριστοδούλου εἰς Γαλάζιον**, οἱ εἰς Βουκουρέστιον τοιοῦτοι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «**Πατρίδος**,» ὅπου πρὸς εὐκολίαν εὑρίσκονται ἐκ τῶν ὁμοίων βιβλίων ἀντίτυπα.

Ἡ Παναγία τῶν Παρισίων, Βίκτωρος Οὐγκὼ, εἰς τόμους 2.

Ἡ Μνηστὴ τοῦ Λαμερμουρ, Βάλτερ Σκὼττ, μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ.

Οἱ Βασιλεῖς ἐν τῇ ἐξορίᾳ, Ἀλφόνσου Δωδὲ, μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ Εβρ. Σεκιάρη.

Ὀλβία, ἠθικὸν διήγημα, μεταφρασθὲν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ Μαρίας Σ. Νικολαΐδου.

Παράπτωσις καὶ Μεταμέλεια, ὑπὸ M. Perrin.

Αἱ Νύκτες τοῦ Βουλεβάρτου, ὑπὸ Pierre Zaccone, Τόμ. 2.

Τὰ δράματα τοῦ βίου. Μικρὰ Μήτηρ, ὑπὸ Ἀ. Μιλίου Ρισεβουργ.

Βαλεντίνη, Μυθιστορία Γεωργίας Σὰνδ, μετάφρασις Ἀγγέλου Βλάχου.

Δὸν Κιχώτης ὁ Μαγκήσιος, Gustave Doré, μετάφρασις Ι. Ἰσιδωρίδου Σκυλίσση. Ἔκδοσις Τεργέστης μετὰ 13 εἰκονογραφιῶν.

Οἱ ἐρυθροὶ προσωπιδοφόροι, Ponson du Terrail.

Τὸ Φρούριον τοῦ Καρρόου μετὰ τῆς συνεχείας του **Τὸ ἄνθος τῆς Ἀλόης**, μυθιστόρημα Ι. Φ. Σμιθ, Τόμ. 2.

Τὸ τέκνον τοῦ ἐραστοῦ μετὰ τῆς συνεχείας του **Ἡ ἀνύμφος Μήτηρ**, A. Matthey (Arthur Arnould), Τόμ. 2.

Ὁ ἀδικηθεὶς Ρογῆρος, Jules Mary, Τόμ. 2.

Ἡ λῃσταρχος γυνὴ, Jules Boulabert.

Ἡ μυστηριώδης γυνὴ, Jules Mary, ἔκδοσις «Ἀμαλθείας» Σμύρνης.

Ἡ Διδασκάλισσα, Εὐγενίου Σύη.

Σαμουὴλ Βρὼλ καὶ Συντροφία, ἐκ τῆς ἐκλεκτῆς βιβλιοθήκης Victor Cherbuliez, Τόμοι 4.

Τὰ Ἀπόκρυφα τῶν ἀρχαίων Παρισίων, Τόμοι 5.

Βοκκκίου ἡ Δεκαήμερος, ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ, Τόμοι 5.

Σέργιος Πανίνης, σύγγραμμα βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας, Γεωργίου Ὠνέ. Ἐκ τῶν ἀγώνων τοῦ βίου.

Ὁ πλοίαρχος Καλόβολος, Παύλου Σωνιὲρ, Τόμοι 2.

Ἡ Μάρτυς Ἀλφόνσου Δ' Ἐνερὺ, δημοσιευθὲν καὶ ἐν ἐπιφυλλίδι ἐν τῇ «Κωνσταντινουπόλει».

Ἐλπινίκη. Ἔθιμα Κωνσταντινουπόλεως, πρωτότυπος κοινωνικὴ μυθιστορία, Ἐπαμ. Κυριακίδου, δημοσιευθεῖσα ἐν ἐπιφυλλίδι τοῦ «Νεολόγου».

Ἡ ἐκδίκησις τοῦ Κλωδίονος. A. Matthey, δημοσιευθὲν καὶ ἐν ἐπιφυλλίδι τοῦ «Νεολόγου».

Ἰωάννης ὁ ἄνευ ἐπιθέτου, A. Matthey, δημοσιευθὲν καὶ ἐν ἐπιφυλλίδι τοῦ «Νεολόγου», Τόμοι 2.

Ὁ Φρικτὸς Ὅρκος, Φορτουνὲ Βουασκόβεϋ δημοσιευθὲν καὶ ἐν ἐπιφυλλίδι τῆς «Κωνσταντινουπόλεως».

Τυπογραφεῖον «ΠΑΡΙΔΟΣ» Calea Mosilor Ἀριθ. 51 Vis-a-vis de Hotel Londra.

ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡΙΘ. 581. ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, ΤΡΙΤΗ 15/27 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1892

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ Η ΑΥΤΗ

Ἐτησία..... Φρ. 30
Ἑξάμηνος..... » 15
Τρίμηνος..... » 8

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

Φύλλα παλαιὰ τιμῶνται 50 λεπτά.

ΠΑΤΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Ἐν τῇ Α'. σελ. ὁ στίχος 10 στιγμῶν φρ. 4—
» » Β'. » ὁ » 10 » » 2—
» » Γ'. » ὁ » 10 » » 1—

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Κατ' ἀποκοπὴν καὶ εἰς μετριωτάτας τιμάς

Διὰ τὰς ἐπαναλήψεις γίνονται σπουδαῖαι ἐκπτώσεις

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ «ΠΑΤΡΙΣ»
51 Ὁδὸς Mogilor 51

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 10

Πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον
Journal *PATRIS*, — Bucarest.

Βουκουρέστιον, 14 10/βρίου

ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΣΗ!

Ὁ κ. Τρικούπης

Ἑπτὰ περίπου παρῆλθον μῆνες ἀφ' ἧς ἡ τανύπτερος τῆς Νίκης Θεὰ ἀπέθηκε τὰς λευκὰς αὐτῆς πτέρυγας εἰς τὴν κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀκαδημίας οἰκίαν τοῦ ἀθλητοῦ τῆς 3ης Μαΐου.

Ἐσίγησεν ἔκτοτε ἡ σάλπιγξ τοῦ ἀγῶνος καὶ ὁ μὲν τῆς ἡττηθείσης φάλαγγος ἡγέτης εὐφροσύνως διέρχεται τὰς μετὰ τὴν ἧτταν ἀναπαύσεις, ἐν ᾧ ὁ ἐλαιοστεφὴς νικητὴς ἀνήσυχος καὶ ἄγρυπνος δρέπει τὰ βάσανα τῆς Νίκης του! Πανταχόθεν οὗτος, κατὰ τὸ διαρρεῦσαν χρονικὸν διάστημα, κατὰπολεμούμενος οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον ἀπέκαμεν οὐδ' ἐπτόησεν αὐτὸν ποσῶς τὸ δυσβάστακτον τοῦ παρελθόντος βάρος, ὅπερ ὁ προκάτοχος αὐτοῦ ἐκληροδότησεν διὰ λ/σμὸν τοῦ δευτέρου.

Οὐδόλως οὗτος μεμψιμοιρῶν κατὰ τῶν προκατόχων αὐτοῦ μηδὲ ζητῶν νὰ ἐπιρρίψῃ τὴν εὐθύνην τῆς κρισίμου τῶν πραγμάτων καταστάσεως εἰς ἄλλους ἀνενδότως **ἐργάζεται** καὶ ὑπεραν θρώπως κοπιᾷ ὅπως ἐπαναφέρῃ τὴν γαλήνην ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἀνυψώσῃ τὸ γόητρον τοῦ ἔθνους ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Ἐντὸς 200 ἡμερῶν

Εἰς οὐδένα βεβαίως ἐπιτρέπεται νὰ ζητήσῃ παρὰ τὴν Ἀκρόπολιν τὸν χρυσοῦν ἀστέρα παρὰ κυβερνήσεως, ἥτις παραλαβοῦσα τὸ κράτος ἐν καταστάσει τοιαύτῃ, τὴν ὁποίαν πάντες ἐνθυμοῦνται ὀλίγον πρὸ τῆς 3ης μαΐου, δὲν διήνυσεν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ ἀκόμη πλειοτέρας τῶν διακοσίων ἡμερῶν. Ἐν τούτοις, ἐκεῖνοι οἵτινες παρηκολούθησαν τὴν ἐν Ἑλλάδι κατάστασιν τῶν πραγμάτων πρὸ καὶ μετὰ τὴν 3ην μαΐου, ἐκεῖνοι μόνον εἰσὶν εἰς θέσιν σήμερον νὰ κρίνωσι τὸ ἔργον τοῦ κ. Τρικούπη, ὅπερ οὗτος ἐπετέλεσεν ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος. Ὅσοι δὲ τυχὸν ἀμφιβάλλουσιν ἂς ἀκούσωσιν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ τοῦ ἰδίου κ. Τρικούπη τὴν ἐνεστῶσαν τῶν πραγμάτων κατάστασιν.

Πρὸ ὀλίγων ἔτι μηνῶν ὅτε ἀμείλικτον ὁ κ. Τρικούπης τῇδε κἀκεῖσε, ἔν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἔστρεφε τὴν οἰκονομικὴν αὐτοῦ λεπίδα, ἀνεσκίρτων ὑπὸ χαρᾶς οἱ ἀντίπαλοι αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτῶν οἱ πολέμιοι τοῦ ἔθνους, ὑπὸ πλήρους δὲ κατείχοντο ἀπογοητεύσεως οἱ φίλοι αὐτοῦ καὶ τῆς Ἑλλάδος. Πάντες ἐπίστευσαν διὰ μίαν στιγμὴν ὅτι ὁ κ. Τρικούπης ἐθορυβήθη καὶ ἐπὶ τέλους ἀπηλπίσθη περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς χώρας καὶ τοῦ ἔθνους, τὰ δὲ μέτρα εἰς ἃ ἡ κυβέρνησις τότε προέβαινε δὲν ἦσαν ἄλλο, εἰμὴ ἡ φωνὴ τῆς ἀπελπισίας.

Τὰ ἀποτελέσματα

Πλὴν ἐκεῖνος, ὄχι μόνον δὲν εἶχεν ἀπελπισθῆ, ἀλλ' εἰργάζετο μὲ πλήρη τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ ἐργασία αὐτοῦ ἤθελεν ἀπολήξει εἰς εὐάρεστα δι' ὅλον τὸ ἔθνος ἀποτελέσματα.

Καὶ ἰδοὺ μετὰ ἑπτάμηνον χρονικὸν διάστημα ὑπερήφανος ἀνέβη ἐπὶ τὸ βῆμα τῆς ἑλληνικῆς Βουλῆς ὁ κ. Τρικούπης οὐχὶ νὰ ἀπολογηθῇ κατηγορούμενος, οὐχὶ νὰ ἐκτραγῳδήσῃ τὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος, οὐδὲ νὰ ὑποβάλῃ κατηγορητήριον κατὰ τῶν προκατόχων αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα ἀναγγείλῃ εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους ὅτι ἡ Ἑλλὰς, ἡ προωρισμένη νὰ ζήσῃ βαίνει καλπάζουσα εἰς τὸ στάδιον τῆς τελείας οἰκονομικῆς ἀναρρώσεως.

Οἱ πρὸ ὀλίγων ἔτι μηνῶν διαπρυσίως κηρύσσοντες ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἀδυνατεῖ ὅπως ἐκπληρώσῃ τὰς πρὸς τοὺς δανειστὰς αὐτῆς ὑποχρεώσεις, ἤκουσαν ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος, ὅτι ἡ Ἑλλὰς τοῦ λοιποῦ αὐτάρκης ἀποκαθισταμένη θὰ δύναται εἰς τὸ μέλλον ἐκ τοῦ ἰδίου αὐτῆς ταμείου ἄνευ οὐδεμιᾶς συγκαταβάσεως νὰ ἀποτίῃ τοὺς τόκους καὶ τὰ χρεωλύσια τῶν δανείων αὐτῆς.

Διὰ πρώτην φορὰν ἐν τῇ Ἑλληνικῷ Κοινοβουλίῳ εἰσάγεται προϋπολογισμὸς ἄρτιος, στηριζόμενος οὐχὶ ἐπὶ ὑπολογισμῶν ἀλλ' ἐπὶ τῶν βεβαίων καὶ ὡρισμένων.

* * *

Ὁ πραγματικὸς τῆς κυβερνήσεως προϋπολογισμὸς, ὃν ὁ κ. Τρικούπης ὑπέβαλε παρουσιάζει ἐν τῇ πραγματικότητι αὐτοῦ **6** ἑκατομμυρίων περίσσευμα, ὅπερ θέλει ἐπιτευχθῆ διὰ τῶν προσγενομένων οἰκονομιῶν καὶ τῆς ἐπιβολῆς νέων φόρων, ὧν τὸ ποσὸν ἀνέρχεται μόλις εἰς **2** ἑκατομμύρια. Ὑποθέσωμεν πρὸς στιγμὴν ὅτι οἱ πρόσθετοι οὗτοι φόροι δὲν εἰσεπράχθησαν καὶ ὅτι κατὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος κακή τις ἐσοδεία, ἔκτακτος κακοδαιμονία κ.τ.λ. μειοῦσι κατὰ δύο, τρία, ἔστω καὶ τέσσαρα ἀκόμη ἑκατομμύρια τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων τοῦ κράτους.

Καὶ μ' ὅλα ταῦτα, πάλιν ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους θέλει κλείσει ἐν πλήρει καὶ πραγματικῷ ἰσοζυγίῳ, ὅπερ θέλει ἐπιτρέψει τὴν κατὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος ἀνελιπῆ ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ Κράτους.

Τοῦτο κυρίως εἶναι τὸ ζήτημα· ὅπερ ἀπασχολεῖ σπουδαίως σήμερον τὴν κυβέρνησιν καὶ τὸ ἔθνος, ἤτοι τὸ **οἰκονομικὸν**, ἐν τῷ ὁποίῳ κεῖται ἡ τιμὴ καὶ τὸ μέλλον τοὺ ἔθνους. Ἐκεῖνος δὲ ὅστις λύσῃ τὸ **οἰκονομικὸν**, ἔλυσε καὶ τὸ **πολιτικόν**.

Ἡ ἐπιτυχία

Ἀλλὰ καὶ μεθ' ὅλας τὰς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ σπουδαίας τῆς κυβερνήσεως δυσχερείας οὐδεμίαν ὁ κ. Τρικούπης παρέλιπεν εὐκαιρίαν, ὅπως δείξῃ ἀδυναμίαν ἀπέναντι ἐκείνων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, οἵτινες ὑπὸ χαρᾶς ἔτριβον τὰς χεῖρας ἐπὶ τῇ ἐλπίδι τοῦ οἰκονομικοῦ ναυαγίου τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τέως οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς Ἑλλάδος οὐδόλως παρεκώλυσε τὸν κ. Τρικούπην ἀπὸ τοῦ νὰ καταφέρῃ **ἠχηρότατον ῥάπισμα** ἐπὶ τῶν παρειῶν τοῦ βουλγάρου πρωθυπουργοῦ καὶ νὰ σώσῃ ἀπὸ βεβαίου παρὰ τὴν Διμποβίτσαν κινδύνου τὴν ἐθνικὴν τῆς Ἑλλάδος ἀξιοπρέπειαν.

* * *

Τὴν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ ἐπιτυχίαν τοῦ κ. Τρικούπη τρανῶς μαρτυρεῖ ἡ στάσις, ἣν ἀπέναντι αὐτοῦ τηροῦσι σήμερον οἱ ἀντίπαλοι αὐτοῦ. Ὁ κ. Δηλιγιάννης ὡς φρόνιμος ἄνθρωπος καὶ εἰλικρινὴς πατριώτης ἀπέσχε παντὸς κολέμου κατὰ τῆς κυβερνήσεως καὶ προὐτίμησε νὰ σιγήσῃ παρὰ νὰ διαμφισβητήσῃ τὴν εὐαγγελιζομένην ἀνόρθωσιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας, ἐν οἷς καὶ οὗτος μεγάλως ἐνέχεται.

* * *

Καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ χορεία τῶν μισελλήνων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἥτις χαιρεκάκως πρὸ ὀλίγου ἀκόμη διεξετραγώδει τὴν ἀθλίαν (!) τῆς πτωχῆς Ἑλλάδος κατάστασιν, σήμερον πλέον δὲν οἰκτείρει τὸν κ. Τρικούπην, ἀλλὰ τὸν μισεῖ καὶ τὸν φθονεῖ· περισσότερον ἐνδιαφέρονται περὶ τῆς πτώσεως τοῦ κ. Τρικούπη οἱ καλοθεληταὶ τῆς Ἑλλάδος ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἢ οἱ φίλοι τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἐν τῷ ἐσωτερικῷ! Καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ γλωσσομαθεῖς καὶ γαλλοανατεθραμμένοι παρὰ τὴν Διμποβίτσαν πολιτευταὶ νύκτωρ σπεύδουσι κατ' ἐπανάληψιν εἰς τὸ τηλεγραφικὸν πρακτορεῖον ἵνα μάθωσιν ἂν πράγματι ἀληθεύῃ ἡ διάδοσις, ὅτι ἔπεσεν ἢ πίπτει ὁ κ. Τρικούπης! Ἴσως ἡ προθυμία καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κ. Λαχωβάρη δὲν θὰ ἦτο τόσον ἂν διεδίδετο ὅτι ἔπεσεν ὁ Καπρίβης ἢ ὁ Καλνόκυ!

Πλὴν ἂς μὴ ταράσσωνται! Κυβέρνησις οἵα ἡ τοῦ κ. Τρικούπη, ἀπολαύουσα τῆς ἀγάπης τοῦ ἄνακτος αὐτοῦ καὶ περιβεβλημένη ὑπὸ τῆς Μεγάλης τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους ἐμπιστοσύνης, **δὲν θὰ πέσῃ.**

Ὁ Παρίστριος

ΕΚ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Ἡ ἐν Μακεδονίᾳ πολιτικὴ κατάστασις
Ἤτοι
διὰ τί ἀπεθρασύνθησαν αἱ Προπαγάνδαι

Ἡ παρὰ πόδας ἐπιστολὴ ἀπεστάλη ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν ἐκ Μακεδονίας, δι' εὐνήτους δὲ λόγους ἀπέχομεν νὰ δηλώσωμεν ἀκριβῶς τὸ μέρος.

Ἀπέναντι τῆς δημιουργηθείσης νῦν πολιτικῆς καταστάσεως ἐν τῇ πάλαι καὶ μετέπειτα ἐνδόξῳ πατρίδι τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου καὶ Βασιλείου τοῦ Βουλγαροκτόνου, ἀπέναντι τῶν μισελληνικῶν αἰσθημάτων τῆς Αὐστρίας διὰ λόγον φυσικὸν τῆς ἑαυτῆς ὑπάρξεως, τῶν ἁρπακτικῶν ὀνύχων τῶν ἀπογόνων τοῦ Μόκρου, τῶν προστατευομένων ὑπὸ τῶν Ἄγγλων προξένων κ. κ. Blunt καὶ Vhithley καὶ τῆς ἀδιαφορίας τῶν ἑλληνικῶν προξενικῶν ἀρχῶν, οἱ Μακεδόνες, οἱ Μακεδόνες δηλονότι ἐκεῖνοι, οἵτινες αἰσθάνονται ὅτι ἔχουσιν αἷμα Μακεδονικὸν ὀφείλουσιν ἀδελφοποιούμενοι ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ στίγμῇ νὰ διασώσωσι τὸ γένος καὶ τὴν θρησκείαν, ὀφείλουσιν ἐμπράκτως καὶ βίᾳ κατὰ τῆς βίας νὰ ἀποδείξωσιν ὅτι ὁ Μακεδὼν ζῇ, ὁ Μακεδὼν θὰ ζήσῃ.

Οἱ κατ' ἀγέλας περιτρέχοντες τὴν Βόρειον καὶ Νότιον Μακεδονίαν προπαγανδισταὶ τῆς προδότιδος κεφαλῆς τοῦ Μαργαρίτου καὶ διφθεροφόροι προστατευόμενοι τοῦ (Ἑβραίου) Σαλισβουρῆ καιρὸς νὰ παταχθῶσι κατὰ κόρης νὰ διδαχθῶσιν ὅτι ἂν οἱ τελευταῖοι λόγοι τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου προανήγγειλαν τὴν πάλην, προεκήρυξαν ὅμως καὶ τὸ βασίλειον εἰς τὸν Κράτιστον, καὶ ὁ κράτιστος οὗτος σήμερον εἶναι ὁ Ἕλλην.

Ὀφείλουσιν οἱ Μακεδόνες, νέοι καὶ γέροντες, νὰ φροντίσωσι πάσῃ θυσίᾳ καὶ περὶ τῶν μεταγενεστέρων, ἐὰν μὴ ἐπιθυμῶσιν αὖριον ν' ἀκούσωσι παρὰ τοὺς τάφους αὐτῶν ἀντὶ εὐλογιῶν ἀρὰς καὶ βλασφημίας· ὀφείλουσι ν' ἀντιτάξωσιν ὀδόντα κατ' ὀδόντος καὶ τέλος, ἂν μή τι πλέον, ἀλλὰ τοὐλάχιστον νὰ παραδώσωσι τὴν πατρίδα, οἵαν παρέλαβον αὐτὴν κατὰ τὸ 1864.

Ἡ σημερινὴ κατάστασις τῆς Μακεδονίας ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἐθνικὸν ζήτημα ἔδει νὰ ἐφελκύσῃ τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων, διότι ἀληθῶς αἱ ἀναφανδὸν συκοφαντίαι κατὰ τῶν Ἑλλήνων, αἱ παράτολμοι ἐνέργειαι τῶν Βουλγάρων καὶ ἡ ἀδιαφορία τῶν ἰθυνόντων αὐτὴν προξένων καὶ ἀρχιερέων εἰς μαρασμὸν ἤγαγον τὸ ἐθνικὸν ἑλληνικὸν φρόνημα.

Ἴσως τις τῶν ἄγαν συντηρητικῶν ἐκπλαγῇ ἐπὶ τῇ τοσαύτῃ ἐνδείξει ἀπελπισίας καὶ φιλοτιμηθῇ πρὸς στιγμὴν ἐκ τῶν γραφομένων νὰ νομίζῃ ὅτι ἡ Μακεδονία διατρέχει τὸν ἔσχατον κίνδυνον. Ἐὰν ὅμως ὑπάρχῃ καὶ ὁ ἐλάχιστον ἀμφιβάλλων περὶ τούτου καὶ σωκρατικώτερον σκοπῶν ἀναμείνῃ αὐτὴν τὴν φυσικὴν ἐξέλιξιν τῶν πραγμάτων. οὗτος καλεῖται προδότης· οὐχὶ διότι ὁ Μακεδὼν ἔχασε πλέον τὸ αἴσθημα καὶ ἐκλιττόμενος ἐν τοῖς φλωρίοις τοῦ Μαργαρίτου ἀποφασίζει νὰ περιβληθῇ τὴν ρωμουνικὴν διφθέραν, ἢ ν' ἀκολουθήσῃ τὴν ἑλληνικὴν πολιτικήν τινων ἐφιαλτῶν, ἀλλὰ διότι ἐπὶ ἔτη μακρὰ ἀντέχων οὐ μόνον κατὰ τῶν συκοφαντιῶν τοῦ Μαργαρίτου καὶ τῆς «Νοβινῆς», ἀλλὰ καὶ κατὰ τῆς ὀθωμανικῆς δικαιοσύνης ἀπεγοητεύθη καὶ ἀδρανὴς ἤδη ἀναμένει τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἱστορικῆς ταύτης πάλης.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι πάντες ὤμοσαν τὴν ἐξαφάνισιν ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς Μακεδονίας παντὸς ὅ,τι ἑλληνικὸν, οἱ μὲν Βούλγαροι χάρις τοῖς Ἄγγλοις προξένοις, οἱ δὲ Ρωμοῦνοι ἐξυπηρετοῦντες αὐστριακὰ συμφέροντα καὶ μεμυημένοι εἰς τὰς ἐπαγγελίας παραδείσου τοῦ ἐν Μοναστηρίῳ καθολικοῦ ἱερέως Φαβρεάτ, ἀλλὰ τὸ μεγαλείτερον τραῦμα εἶναι, τὸ μὲν ἡ ἀδιαφορία τῶν ἑλληνικῶν προξενικῶν ἀρχῶν (αἱ μεταθέσεις δηλονότι τῶν Προξένων καὶ ἡ ἄγνοια αὐτῶν), τὸ δὲ ὅπερ καὶ σπουδαιότερον, ἡ ἐκ μέρους τῶν ὀθωμανικῶν ἀρχῶν καταδρομὴ τῶν Ἑλλήνων. Φρικιᾷ τῇ ἀληθείᾳ πᾶς Ἕλλην, ὅταν ἀναλογισθῇ ὅτι καὶ οἱ Ὀθωμανοὶ μεθ' ὧν συζῶσιν ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη, συνώμοσαν κατὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ τοιαύτην μάλιστα αἰσθάνονται δειλίαν καὶ ἀπέχθειαν (ἐκ φόβου) πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ὥστε ὁ δικαζόμενος Ἕλλην, ἐὰν μὲν ὁμολογήσῃ τὴν ἐθνικότητά του καὶ ἐν πλήρει δικαίῳ ἀπόλλυσι τὴν δίκην, ἀποκαλούμενος ὅμως Βλάχος ἢ Ἀλβανὸς ἢ Βούλγαρος κερδαίνει. Τοῦτο παρετηρήθη κατὰ τὰ ἔτη τῆς διοικήσεως τοῦ νῦν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ Χαλὴλ Ριφαὰτ πασσᾶ διὰ τὸν λόγον ὅτι τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Μαργαρίτου ἔλαβε παράσημον παρὰ τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως καὶ χρήματα. Καὶ ὅμως οἱ Ἕλληνες κάτοικοι συγκροτοῦσι τὰ δικαστήρια καὶ τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν, ἀλλὰ τί νὰ εἴπωσι καὶ οὗτοι οἱ δυστυχεῖς ὅταν εἰς ἁπλῆν σκευωρίαν τῶν πολιτικῶν πρακτόρων, τῶν τεράτων τούτων τῆς ἀνθρωπότητος, ἀποστέλλωνται ἀδίκως εἰς ἐξορίας ἢ εἰς τὰς φυλακὰς τοῦ Μοναστηρίου ἀποθνήσκουσι. Πόσον ἰσχύει, ἢ μᾶλλον ὁποία τις ἡ δικαιοσύνη παρὰ τοῖς ὀθωμανικοῖς δικαστηρίοις φαίνεται ἐκ τοῦ ἑξῆς ἐπεισοδίου. Τερατώδης ἄνθρωπος, ἐξάμβλωμα τῆς σπείρας τοῦ Μαργαρίτου ὁ Στεφίκης κατὰ τὸ 1887 διὰ πλαστογραφίας ἐνοχοποίησε 19 προκρίτους τῆς Κλεισούρας ἐπὶ ἐπαναστατικῇ ἰδέᾳ. Ἐφυλακίσθησαν οἱ κύριοι οὗτοι, ἐμαστιγώθησαν, ἔπαθον, ἀπέθανον ἐν ταῖς φυλακαῖς ἐπὶ 19 μῆνας καὶ μετὰ ἐπανειλημμένα στρατιωτικὰ δικαστήρια ἀποδείκνυνται ἀθῶοι, ἀποδείκνυται δὲ μυριάκις κακούργων ὁ Στεφίκης. Καὶ ὅμως ὁ μυρίων θανάτων ἄξιος Στεφίκης συνελάμβανε τότε νέα σχέδια ἐν Μοναστηρίῳ, ὁ Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἠδιαφόρει, ὁ Μητροπολίτης ἐδειλία, οἱ δὲ δυστυχεῖς Κλεισουριῶται ἐτήκοντο εἰς τὰς φυλακάς.

Ἀλλὰ καὶ ἕτερον. Ἐν Νεαπόλει οἱ 21/2 Ρωμουνίζοντες ἀποπειρῶνται ἁρπαγὴν τῆς Ἐκκλησίας, συμπλέκονται οἱ κάτοικοι καὶ κατὰ τὴν μήνυσιν φυλακίζονται οἱ Ἕλληνες, διότι ὁ μὲν ἄγγλος πρόξενος κ. Vhitley καὶ αὐστριακὸς κ. Πογάτσης συνηγοροῦσιν ὑπὲρ τῶν Ρωμουνιζόντων, ὁ δὲ Ἕλλην δὲν δύναται νὰ ὑποστηρίξῃ τοὺς Ἕλληνας.

Ἐὰν οἱ ἐν Μακεδονίᾳ ὑπήκοοι ὀθωμανοὶ Ἕλληνες δὲν δικαιῶνται νὰ τύχωσι τῶν προξενικῶν ἀρχῶν, πῶς οἱ ξένοι πρόξενοι μεσολαβοῦσιν ὑπὲρ τῶν Ρωμούνων καὶ Βουλγάρων καὶ δὴ Αὐστριακοὶ καὶ Ἄγγλοι; Ἂν τοῦτο συμβαίνῃ κατὰ χάριν, διὰ τί τῆς αὐτῆς χάριτος νὰ μὴ τυγχάνωσι καὶ οἱ Ἕλληνες; Ἰδοὺ διὰ τί ἀπεγοητεύθησαν οἱ Ἕλληνες. Ἐκτὸς τῶν Τούρκων τῶν Βουλγάρων καὶ τῶν Ρωμούνων δημοσία καταδιώκουσι καὶ πολεμοῦσιν αὐτοὺς οἱ Ἄγγλοι καὶ Αὐστριακοί.

Δὲν λέγομεν ὅτι προώδευσαν αἱ προπαγάνδαι, ἀλλ' ἀπογοητεύονται οἱ Ἕλληνες. Πρέπει λοιπὸν ἀνάλογος ἐνέργεια νὰ δείκνυται καὶ ἀπὸ μέρους τῶν ἰθυνόντων τὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὸ ἔθνος καὶ τότε βλέπομεν πόσον ἰσχύουσιν Μαργαρίτης καὶ Vhitley ἐν Μακεδονίᾳ. Ἀλλ' ἐὰν αἱ προξενικαὶ ἀρχαὶ τὴν αὐτὴν ἀδυναμίαν ἐπιδείξωσι, ὡς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, οἱ κάτοικοι Μακεδόνες ἐνθυμούμενοι ὅτι εἶνε ἀπόγονοι καὶ ἐπίδοξοι διάδοχοι τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, τοῦ Βασιλείου τοῦ Βουλγαροκτόνου καὶ τῶν μετέπειτα ἐνδόξων ἡρώων ὀφείλουσι νὰ ἀντιτάξωσι κατὰ τῆς βίας βίαν, φόνον κατὰ τῶν φόνων διὰ νὰ μὴ νομίζωσιν οἱ χθὲς χοιροβοσκοὶ Ρωμοῦνοι καὶ ἀρκτοχορευταὶ Βούλγαροι ὅτι ἐκλήθησαν νὰ κυβερνῶσι τὸν Μακεδόνα αὐτοί, οἵτινες οὔτε αἷμα ἐλεύθερον ἔχουσιν ἐν ταῖς φλεψὶν αὐτῶν. Θὰ ἐπανέλθωμεν.

Λυγκηστὴς

Σ. Π. Φρονοῦμεν ὅτι πιστοποιουμένων τῶν κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἐν Μακεδονίᾳ ἐνεργειῶν τῶν Ἄγγλων καὶ Αὐστριακῶν δικαιοῦται ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις νὰ ὑπο-

βάλη ὑπόμνημα πρὸς τὴν Εὐρώπην ἐπικαλουμένη τὴν προστασίαν τῆς Γαλλίας καὶ Ρωσσίας, ὅπως τεθῇ τέρμα εἰς τὰς καταχθονίους ταύτας ἐνεργείας τῶν ἀσπόνδων ἐχθρῶν τῆς ἡμετέρας φυλῆς **Ἄγγλων καὶ Αὐστριακῶν.**

ΤΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΚΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΡΩΜΟΥΝΙΑ

Ἡ ἱστορία τοῦ ζητήματος

Ἐν τινι τῶν τελευταίων φύλλων ἐδημοσιεύσαμεν περίληψιν τῆς πρὸς τὴν ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίαν τῶν ἠθικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν γενομένης ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ ρωμούνου πρίγκηπος Βιβέσκου ἀνακοινώσεως περὶ τῶν ἐν Ρωμουνίᾳ μοναστηριακῶν κτημάτων. Ἡ ἀνακοίνωσις ἐκείνη, ζητοῦσα νὰ δικαιολογήσῃ τὴν γενομένην πρὸ ἐτῶν ὑπὸ τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως δήμευσιν τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων, παρερμηνεύει πλεῖστα ἐπίσημα ἱστορικὰ γεγονότα, ἄλλα δὲ παρασιωπᾷ, ἐξ ἐξ ὧν ἀποδεικνύονται τὰ ἐπὶ τῶν μοναστηριακῶν ἐν Ρωμουνίᾳ κτημάτων ἀναμφίριστα δικαιώματα ἰδιοκτησίας τῶν Πατριαρχείων Κων/πόλεως, Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων.

Εἰς ἀνασκευὴν τῶν ἐπιχειρημάτων τῆς ἀνακοινώσεως τοῦ πρίγκηπος Βιβέσκου δὲν νομίζομν ἄσκοπον ν' ἀφηγηθῶμεν ἐν ὀλίγοις τὴν ἱστορίαν τῶν μοναστηριακῶν ἐν Ρωμουνίᾳ κτημάτων, δανειζόμενοι τὰς περὶ αὐτῶν πληροφορίας ἐξ ἐπισήμων πηγῶν.

Ποία εἶναι ἡ ἀλήθεια

Τὰ μοναστηριακὰ κτήματα, περὶ ὧν ὁ λόγος, εἶχον περιέλθει εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους ἀπὸ τοῦ ΙΕ' αἰῶνος περίπου τὸ πλεῖστον μὲν ἐκ δωρεῶν, ἐν μέρει δὲ καὶ δι' ἀγορᾶς ἢ ἄλλων πράξεων, γενομένων ὑπὸ τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων τῶν ἁγίων τόπων.

Κατὰ τὴν ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821 οἱ Ἕλληνες ἡγούμενοι τῶν ἐν Ρωμουνίᾳ μονῶν, θεωρηθέντες ὑπὸ τῆς Πύλης ὡς ἀναμεμιγμένοι εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, ἐξεδιώχθησαν ἀθρόοι ἀπὸ τῆς ἰδιοκτησίας τῶν ἁγίων τόπων, ἥτις μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἶχε διατηρηθῆ ἄνευ διακοπῆς εἰς τὴν ἀνενόχλητον κατοχὴν αὐτῶν.

Ληξάσης τῆς ἐπαναστάσεως, οἱ ἡγούμενοι ἐπανῆλθον εἰς τὴν διοίκησιν τῶν μονῶν, ἀπεδόθησαν δ' αὐτοῖς ὑπὸ τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς μετὰ τακτικῆς λογοδοσίας πάντα τὰ ἐν τῷ μεταξὺ εἰσπραχθέντα εἰσοδήματα.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἡ ἐπιτόπιος ἀρχὴ ἐξεδήλωσε διαθέσεις πρὸς σφετερισμὸν τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων, οὕτω δ' ἐγεννήθη τὸ μοναστηριακὸν ζήτημα, περὶ τοῦ ὁποίου ἡ ἐν Παρισίοις συνδιάσκεψις τοῦ 1853 ἀπεφάσισεν, ὅπως διακανονισθῇ δι' ἀπ' εὐθείας συνεννοήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων, ἐν περιπτώσει δὲ ἀποτυχίας, διὰ διαιτησίας.

Μὴ ἐπιτευχθείσης τῆς ἀπ' εὐθείας συνεννοήσεως ἡ ἐν Κων/πόλει συνδιάσκεψις τοῦ 1859 ἀπεφάσισεν, ὅπως ἐξ μῆνας μετὰ τὴν ἀνάρρωσιν τοῦ ἡγεμόνος Κούζα τὸ μοναστηριακὸν ζήτημα διακανονισθῇ, ταχθείσης πρὸς τοῦτο προθεσμίας ἑνὸς ἔτους.

Καὶ ἡ προθεσμία αὕτη παρῆλθεν ἄπρακτος, ὁ δὲ ἡγεμὼν Κούζας ἤρχισε καὶ νὰ προβαίνῃ εἰς δήμευσιν τῶν κτημάτων. Διὰ τοῦτο αἱ μεγάλαι Δυνάμεις ἀπηύθυναν τῇ 6 ἰουλίου 1860 κοινὴν διακοίνωσιν πρὸς τὴν Πύλην. Ὁ ἡγεμὼν Κούζας ὑποκύψας τότε εἰς τὴν θέλησιν τῶν μεγάλων Δυνάμεων, ἐκαραδόκησεν εὐκαιρίαν, τὸν δὲ Νοέμβριον τοῦ 1862 κατέσχεν ὁριστικῶς τὰ μοναστηριακὰ κτήματα.

1864

Τὴν διαγωγὴν ταύτην τοῦ ἡγεμόνος Κούζα δὲν ἠδύνατο ν' ἀνεχθῇ ἡ Εὐρώπη, διὰ τοῦτο ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει συνελθοῦσα τῷ 1864 συνδιάσκεψις, ἐλέγξασα τὸν διαπραχθέντα ὑπὸ τῆς Μολδοβλαχικῆς κυβερνήσεως σφετερισμόν, ἀπεφάνθη ὅτι τὰ εἰσοδήματα τῶν κτημάτων δέον νὰ φυλάσσωνται ἐν εἰδικῷ ταμείῳ, νὰ διορισθῇ δὲ διεθνὴς ἐπιτροπή, ἥτις, ν' ἀποφασίσῃ ὁριστικῶς περὶ τοῦ ζητήματος, ἀκούσασα τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Ἁγίων Τόπων καὶ τῆς Μολδοβλαχικῆς κυβερνήσεως.

Ἐκ τῶν ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης διεταχθεισῶν λεπτομερῶν συζητήσεων ἀπεδείχθησαν πληρέστατα τὰ δικαιώματα τῶν Ἁγίων Τόπων, ἀλλ' ἡ ἡγεμονικὴ κυβέρνησις θέλουσα καὶ πάλιν νὰ ὑπεκφύγῃ καὶ ἀφοῦ πρότερον παρέσχεν ἐπίσημον διαβεβαίωσιν περὶ περαιώσεως τῆς ὑποθέσεως, ὑπέβαλε πρότασιν συμβιβασμοῦ, ἀποκρουσθεῖσαν ὑπὸ τῶν Ἁγίων Τόπων, δι' ἧς προσεφέρετο νὰ δώσῃ εἰς ἀποζημίωσιν 20 ἑκατομμύρια φράγκων, ἐνῷ τὰ κατὰ τὸ ἔτος 1861—1862, ὅτε ἐγένετο ἡ κατάσχεσις, εἰσοδήματα τῶν μονῶν ἀνῆλθον εἰς φράγκα 9, 638,397.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐν ἔτει 1878 συνδιάσκεψις τοῦ Βερολίνου ἀνεγνώρισε τὰ δικαιώματα τῶν Ἁγίων Τόπων, ἡ δὲ νομικὴ σχολὴ τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου, ἧς ἐζητήθη ἡ γνώμη, ἀπεφάνθη τῷ 1885 μετὰ μακρὰν βάσανον καὶ μελέτην τῆς ὑποθέσεως, ὅτι τὸ μοναστηριακὸν ζήτημα ἐξακολουθεῖ ἔχον τὸν διεθνῆ αὐτοῦ χαρακτῆρα, καὶ ὅτι εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους συνεχείᾳ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Βερολινείου συνεδρίου μένει ἀναφαίρετον τὸ δικαίωμα νὰ ὑποκινήσωσιν ἐκ νέου τὴν ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος.

Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἤτι καὶ ἀνέκαθεν ἔδειξεν ἐνδιαφέρον ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ, ὑποχρεουμένη ἐκ τῆς ἑνότητος τῆς θρησκείας καὶ τοῦ γένους, ἀπὸ τοῦ 1881 ἀπέκτησε δικαιώματα εἰς ἄμεσον ἐνέργειαν, διότι διὰ τῆς προσαρτήσεως τῆς Θεσσαλίας περιῆλθον εἰς τὸ ἑλληνικὸν κράτος αἱ μοναὶ τῶν Μετεώρων, τοῦ Δούσκου, τοῦ Βαρλαὰμ καὶ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου αἵτινες ἔχουσιν ἐπίσης ἀκίνητον περιουσίαν ἐν Ρουμανίᾳ.

«Ἄστυ».

Ο ΣΟΥΛΤΑΝΟΣ

Οἱ Τοῦρκοι φίλοι ὅλων

Ἐσχάτως οἱ ἐν Κων/πόλει πρέσβεις Ρωσσίας καὶ Γαλλίας εἶχον παραστῇ εἰς τὸ τακτικὸν τῆς Παρασκευῆς προσκύνημα καὶ ἐζήτησαν ἀκρόασιν παρὰ τῷ Σουλτάνῳ. Ὁ Ἀβδοὺλ Χαμὶτ ἐδέχθη ἀμφοτέρους καὶ πρῶτον τὸν κ. Νελιδώφ. Ἐν τούτοις ἵνα μὴ παράσχῃ τὴν ἐλαχίστην ὑπόνοιαν καὶ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς παρερμηνείας ἕνεκα τῆς ταυτοχρόνου σχεδὸν παρουσίας ἐν τοῖς ἀνακτόροις τῶν δύο πρέσβεων Ρωσσίας καὶ Γαλλίας, ἀμφοτέρων ἐχθρῶν τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας, ὁ Σουλτάνος διεμήνυσεν εἰς τὸν βούλγαρον πολιτικὸν πράκτορα εὑρισκόμενον ἐν ταῖς αἰθούσαις τοῦ παρακειμένου τοῖς ἀνακτόροις περιπτέρου ἀφ' οὗ θεῶνται οἱ ξένοι τὴν τελετὴν τοῦ προσκυνήματος ἐν Γιλδὴζ, νὰ μὴ ἀναχωρήσῃ διότι ἔμελλε νὰ τὸν δεχθῇ. Πράγματι δὲ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν δύο πρεσβευτῶν καὶ ἵνα διατρανώσῃ ἔτι ἅπαξ τὸν πόθον αὐτοῦ πρὸς τὴν εἰρήνην καὶ τὴν μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Βουλγαρίας ἀφ' ἑνὸς Ρωσσίας καὶ Γαλλίας ἀφ' ἑτέρου καὶ τῶν λοιπῶν δυνάμεων αὐστηρὰν οὐδετερότητα, ὁ Ἀβδοὺλ Χαμὶτ ἐκάλεσε τὸν κ. Δημητρὼφ πρὸς ὃν ἐπεδαψίλευσεν ἀπείρους φιλοφρονήσεις. Τὸ σπουδαιότερον μέρος τῆς ἀκροάσεως ταύτης ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι ὁ Σουλτάνος οὐδ' ἅπαξ ἀνέφερε τὸ ὄνομα τοῦ ἡγεμόνος Φερδινάνδου διαρκούσης ταύτης. Ἠρώτησε περὶ τῆς ὑγείας τοῦ κ. Σταμπούλωφ καὶ ἐβεβαίωσεν τὸν βούλγαρον ἀντιπρόσωπον περὶ τῆς χαρᾶς ἣν αἰσθάνεται μανθάνων τὰς ἃς ἀπετέλεσεν ὁ βουλγαρικὸς λαὸς εἰρηνικὰς προόδους καλῶς διοικούμενος παρὰ τῆς κυβερνήσεώς του. Ἐν ἑνὶ λόγῳ ἐδείχθη πρὸς πάντας αὐτάρκης καὶ τοὺς πάντας ἐπήνεσε προσποιούμενος ὅτι ἀγνοεῖ τὴν ἐν Σοφίᾳ παρουσίαν τοῦ ἡγεμόνος Φερδινάνδου. Ἐν τέλει ὁ Σουλτάνος εἶπεν ὅτι ἐνδιαφέρεται μεγάλως περὶ τῆς βελτιώσεως τοῦ γένους τῶν ἵππων ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ ὅτι ἵνα συντελέσῃ εἰς τὴν βελτίωσιν ταύτην εὐχαρίστως θέλει προσεχῶς ἀποστείλει εἰς Σόφιαν δύο ἐκλεκτὰ εἴδη ἀραβικῶν ἵππων ἐκ τῶν ὡραιοτέρων τῶν σταύλων αὐτοῦ. Ὁ κ. Δημητρὼφ ἀπῆλθε τότε καταγοητευθεὶς ἐπὶ τῇ ὑποδοχῇ ταύτῃ καὶ ταῖς εὐμενέσιν ἐνδείξεσι τοῦ ἐθωμανοῦ μονάρχου. Ἐκ τῆς ὑποδοχῆς ταύτης δύναται τις νὰ ἐξαγάγῃ παντοῖα συμπεράσματα, ἀλλὰ τὸ μόνον ἀγαθὸν καὶ ἄκρως πρὸς τὰς ἰδέας τοῦ Σουλτάνου συμφωνοῦν ἐστὶ τὸ προειρημένον, ὅπερ καὶ στηρίζεται ἐπὶ τοῦ πόθου τῆς πολιτικῆς μεταξὺ τῶν ἀντιπάλων στρατοπέδων ἰσορροπίας καὶ τῆς ἀνάγκης εἰρήνης καὶ ἡσυχίας.

Μεθ' ὅλην τὴν εὐμένειαν ἣν ἐπεδείξατο πρὸς τὴν Βουλγαρίαν καὶ τοὺς προστάτας αὐτῆς οὐχ' ἧττον δὲν ἠθέλησε νὰ δεχθῇ ἀδιάφορος πρὸς τὴν Ρωσσίαν καὶ Γαλλίαν, τούτου δ' ἕνεκα αἱ ἐφημερίδες διετάχθησαν ὅπως μηδὲν εἴπωσι περὶ τῆς ὑποδοχῆς τοῦ κ. Δημητρώφ.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Ὁ βασιλόπαις Ἀνδρέας

Ὁ Ἀνδρέας μας, ὡς ἀποκαλεῖ ἡ ἀπέριττος καὶ εἰκικρινὴς ἀγάπη τὴν Α. Β. Ὑψηλότητα τὸν βασιλόπαιδα Ἀνδρέαν, ἐμάθομεν ὅτι προαλείφεται, ὅπως ὑποστῇ τὰς εἰσηγητηρίους ἐξετάσεις του εἰς τὴν ναυτικὴν σχολὴν τῶν δοκίμων τὸ προσεχὲς ἔτος. Ἡ εἴδησις αὕτη ὀφείλει νὰ ἐμπλήσῃ χαρᾶς πάντα Ἕλληνα βλέποντα οὕτω δύο μέλη τοῦ βασιλικοῦ οἴκου, ἀφωσιωμένα εἰς τὴν ἐν τῷ ναυτικῷ ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος, ὡς δύο πάλιν μέλη αὐτοῦ τὴν ὑπηρετοῦσιν ἐν τῷ στρατῷ. Μὲ τὴν γνωστήν του ζωηρότητα καὶ τὴν εὐφυΐαν ὁ βασιλόπαις Ἀνδρέας θὰ γείνῃ βεβαίως ἄριστος ναυτικός. Νόστιμος δὲ εἶναι ὅτι ὁ ζῆλος τῶν μικρῶν μαθητῶν ὅσοι προετοιμάζονται καὶ αὐτοὶ νὰ ὑποστῶσι τὰς αὐτὰς ἐξετάσεις ἐκτάκτως ὑπεξεκαύθη ἐκ τῆς εἰδήσεως ταύτης, προσπαθούντων νὰ φανῶσιν ἀντάξιοι τοιούτου συμμαθητοῦ των. Φοβούμεθα ὅμως ὅτι θὰ μείνωσι μόνον μὲ τὴν ἐλπίδα καὶ ὅτι μετὰ διετίαν τοὐλάχιστον θὰ εἰσέλθῃ ὁ βασιλόπαις Ἀνδρέας εἰς τὴν σχολήν, ἄτε ἄγων μόλις τὸ 10 ἔτος νῦν.

Αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας

Ἡ Αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας διελθοῦσα ὀλίγας μόνον ὥρας ἐν τῷ παρὰ τὴν Τεργέστην μεγάρῳ „Μιραμὰρ", ἐπεβιβάσθη ἐπὶ τοῦ θαλαμηγοῦ της κατευθυνομένη εἰς Κέρκυραν.

Ἡ Α. Μ. ἐξακολουθεῖ μεριμνῶσα περὶ τῆς καλλιτεχνικῆς διακοσμήσεως τοῦ „Ἀχιλλείου" πρό τινων δὲ μηνῶν παρήγγειλεν εἰς δόκιμον βιεννατῖον ζωγράφον, τὸν κ. Μάτς, μεγάλην τοιχογραφίαν παριστῶσαν τὸν θρίαμβον τοῦ ἥρωος. οὗ τὸ ὄνομα φέρει τὸ κερκυραϊκὸν ἀνάκτορον.

Ὁ κ. Μπάγκας

Ἂν νομίζηται ὅτι αἱ πρὸς τὸ ἔθνος ἀγαθοεργίαι τοῦ κ. Μπάγκα ἐτελείωσαν, ἀπατᾶσθε! Τὸ ἀρχαῖκὸν κεμέρι τοῦ καλοῦ πατριώτου φαίνεται ὅτι εἶναι ἀνεξάντλητον καὶ ὅτι ὁμοιάζει ὀλίγον πρὸς τὴν γῆν μας, τὴν ὁποίαν ὅσον περισσότερον ἀνασκάπτετε, τόσους περισσοτέρους θησαυροὺς ἐν αὐτῇ εὑρίσκετε. Πάντες ὑπεθέσαμεν ὅτι μετὰ τὴν δωρεὰν τῶν δύο μεγαλοπρεπῶν καὶ βαρυτίμων ἐπὶ τῆς Πλατείας τῆς Ὁμονοίας μεγάρων ὁ κ. Μπάγκας δὲν εἶχε πλέον περιουσίαν. Προχθὲς ὅμως μᾶς ἔβγαλε τῆς ἀπάτης μας. Ἠγόρασε παρὰ τὸν κ. Ἀριστείδου Βουσάκη εὐρύτατον γήπεδον παρὰ τὴν Νέαν Ἀγοράν, ἐφ' οὗ ἐγείρονται ὠκοδομημένα διάφορα μαγαζεῖα ἀντὶ δρ. 250,000! Ἰδοὺ λοιπὸν καὶ τρίτον Μπάγκειον μέγαρον μετ' ὀλίγον οἰκοδομούμενον.

Ὡς ἀνεξάντλητος ἡ γενναιοδωρία σου, εὐγενῆ καὶ γενναῖε πατριῶτα.

Τὸ πρῶτον ἑλληνικὸν ὡρολόγιον

Ὁ ἐν Ἀθήναις διαμένων ὡρολογοποιὸς κ. Σεργιάδης ἔβαλε στοίχημα νὰ κατασκευάσῃ ὡρολόγιον ἑλληνικὸν ἐξ ὁλοκλήρου, διὸ προέβη εἰς τὴν κατασκευὴν οὐ μόνων τῶν μεγάλων τροχῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν λεπτοτέρων ἀκόμη μηχανημάτων, τῶν τροχίσκων κτλ., ἅτινα ἀπαιτοῦσι μεγάλην ὑπομονὴν καὶ πολλὴν τέχνην. Τέσσαρες ἐμπειροτέχαι καὶ ἕτεροι γνῶσται τῆς τέχνης παρακολουθοῦσι τὴν κατασκευὴν τοῦ ὡρολογίου ἀπὸ τὰς ἀρχὰς καὶ ἀποροῦσι πῶς κατώρθωσε νὰ κατασκευάσῃ τὰ λεπτεπίλεπτα μηχανήματα τοῦ ὡρολογίου χωρὶς νὰ ἔχῃ τὰ ἀπαιτούμενα ἐργαλεῖα. Τὸ ὡρολόγιον τοῦτο εἶναι τὸ πρῶτον κατασκευαζόμενον ἐν Ἑλλάδι, θὰ τὸ προσφέρῃ δὲ ὁ κατασκευάσας εἰς τὸν διάδοχον, διὸ ἐζήτησε καὶ τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν.

Ὁ σεισμὸς

Τὴν 2 δεκεμβρίου τὴν 6 1/2 τῆς πρωΐας ἀκριβῶς ἰσχυροτάτη δόνησις σεισμοῦ ἀφύπνισε τοὺς Ἀθηναίους. Ἡ διεύθυνσις τοῦ σεισμοῦ, καθὰ ἠδυνήθημεν νὰ ἀντιληφθῶμεν, ἦτο ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον. Περὶ τὴν 7 1/4 ἔγειναν αἰσθητὴ καὶ ἄλλη μία δόνησις λίαν ἐλαφρὰ ὅμως.

Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις εὐτυχῶς ὁ σεισμὸς δὲν ἦτο οὐδόλως ἰσχυρός. Μόνον ἐν Κορινθῳ καὶ ἐν Θήβαις ἐγένετο ὀλίγον αἰσθητός. Ἐν Πάτραις καὶ τῇ λοιπῇ Πελοποννήσῳ ὡς καὶ ἐν ταῖς νήσοις οὐδὲ κἂν ἠσθάνθησαν τὴν δόνησιν.

ΗΠΕΙΡΟΣ

Ἰωάννινα

Γράφουσιν ἐξ Ἰωαννίνων εἰς τὴν «Φωνὴν τῆς Ἠπείρου», ὅτι κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ἐπῆλθε δριμὺς ὁ χειμὼν μετὰ πολλῶν χιόνων. Ἡ θερμοκρασία ἐν τῇ πόλει κατῆλθε 3 βαθμοὺς ὑπὸ τὸ Ο. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰς πλεῖστα ἄλλα τῆς Ἠπείρου μέχρη. συνεχεῖς δὲ βροχαὶ πλημμυρίζουν τὰς πεδιάδας καὶ τὰ βουνὰ ἐκαλύφθησαν ὑπὸ παχυτάτων στρωμάτων χιόνων.

— Ἐσχάτως ἐγένετο ἐν Ἰωαννίνοις ἡ διανομὴ τῶν βραβείων καὶ τῶν ἐνδεικτηρίων πρὸ τοὺς ἀριστεύσαντας μαθητὰς καὶ τὰς ἀριστευσάσας μαθητρίας τῶν ὀθωμανικῶν ἐκπαιδευτηρίων τῶν ἀρρένων καὶ θηλέων. Εἰς τὸ τῶν ἀρρένων μετέβησαν ὁ Γενικὸς καὶ στρατιωτικὸς διοικητής, ὁ τοποτηρητὴς τοῦ Μητροπολίτου, οἱ πρόξενοι καὶ ἄλλοι πρόκριτοι ὀθωμανοί. Εἰς δὲ τῶν θηλέων παρευρέθησαν ἡ μεγάλη χανούμ τοῦ Γεν. Διοικητοῦ καὶ ἄλλαι εὐγενεῖς ὀθωμανίδες. Τὸ περίεργον δὲ ἦτον ὅτι ἐξεφώνησαν καταλλήλους λόγους ὄχι μόνον καθηγηταί, ἀλλὰ καὶ οἱ διδασκάλισσαι χονούμισσαι.

— Ἀπεπερατώθη ἡ ἀνέγερσις τοῦ νέου στρατιωτικοῦ ὑπροστασίου Ἰωαννίνων παρὰ τὸ πρῴην πολυτεχνεῖον ἔξω τῆς πόλεως.

Ὁ ἐκ Μέβδεσδας τοῦ Παγωνίου ὁμογενὴς κ. Γεώργιος Βασιλειάδης, ἀνέλαβε παρὰ τῆς ὀθωμανικῆς κυβερνήσεως πρὸ πολλῶν ἐτῶν τὴν ἀποξήρανσιν τῆς λίμνης τὴς Λαψίστας. Ἡ ἔκτασις τῶν γαιῶν τὰς ὁποίας καλύπτει ἡ λίμνη αὕτη καὶ τὸ περὶ αὐτὴν ἕλος, ὑπολογίζεται εἰς 22 χιλιάδας στρέμματα.

Ἤδη ἀπεξηράνθησαν περὶ τὰς 9 χιλ. στρέμματα· ὁ δὲ κ. Βασιλειάδης ἔλαβε παρὰ τῆς κυβερνήσεως ταπιὰ καὶ ἐνοικιάζει πρὸς καλλιέργειαν τὰς βαθμηδὸν ἀποξηραννομένας γαίας εἰς τοὺς πέριξ χωρικούς. Πέρυσι κατὰ πρῶτον ἐκαλλιεργήθη μεγάλη ἔκτασις καὶ παρήχθη ἀραβόσιτος ἀξίας 1500 λιρῶν· ἐφέτος ἡ παραγωγὴ ἦτο μεγαλειτέρα. Εἰς τὰς ἀποξηρανθείσας γαίας μέχρι τοῦδε ἐσπάρη μόνον ἀραβόσιτος. Ἀφοῦ ἀφιχθῶσιν ἐξ Εὐρώπης τὰ κατάλληλα γεωργικὰ μηχανήματα καὶ ἐργαλεῖα θὰ ἐπιδιωχθῇ καὶ ἡ καλλιέργεια τῆς ὀρύζης καὶ τοῦ βάμβακος. Οὕτω δὲ ἐν Ἠπείρῳ ὁ κ. Βασιλειάδης διὰ τῆς ἀποξηράνσεως τῆς λίμνης ταύτης γίνεται πρόξενος πολλῶν καλῶν. Ἐξ ἑνὸς θὰ ἐλαττωθῇ ἡ τιμὴ τοῦ τε σίτου καὶ ἀραβοσίτου διὰ τῆς ἀφθόνου παραγωγῆς τοιούτου, ἐξ ἄλλου δὲ θὰ εἰσαχθῇ ἡ καλλιέργεια τοῦ βάμβακος, ἥτις μέχρι τοῦδε εἶνε ἐντελῶς ἄγνωστος. Εὐχῆς ἔργον ἤθελεν εἶσθε ἐὰν ἐπιδιώκετο ἡ ἀποξήρανσις καὶ τεχνικὴ καλλεέργεια καὶ ἄλλων ὁμοίων ἐν Ἠπείρῳ γαιῶν ἐκ τῶν ὁποίων συμαντικὴ θὰ προκύψῃ ὠφέλεια.

Ο ΒΟΣΠΟΡΟΣ

Τὰ ὀχυρώματα

Ὁ βέλγος στρατηγὸς Βριαλμὸν, ὅστις εἶχε κληθῆ παρὰ τοῦ Σουλτάνου ὅπως ἐκφέρῃ γνώμην περὶ τῶν ὀχυρωμάτων τῆς Μαύρης θαλάσσης καὶ τῶν Δαρδανελλίων ἀνεχώρησεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. Ἡ ἔκθεσις τοῦ στρατηγοῦ λέγει ὅτι τὰ πάντα δέον νὰ ξαναγίνουν ἢ μᾶλλον νὰ γίνουν. Ὁ Βόσπορος κατ' αὐτὸν εἶναι ἀνίκανος ν' ἀνακόψῃ τὴν πρόοδον τοῦ ρωσσικοῦ στόλου ἐπὶ χρονικὸν διάστημα μικρότερον ὀλίγων ὡρῶν. Ἄλλως τε οὐδὲν εὐχερέστερον τῆς ἀποβιβάσεως δύο μικρῶν στρατιωτικῶν σωμάτων τὰ ὁποῖα νὰ καταλάβωσιν ἐκ τῶν ὄπισθεν πάντα τὰ φρούρια μὲ τὸ τόσῳ ἐπιβάλλον ἐξωτερικὸν αὐτῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὰ ἐν λόγῳ φρούρια δὲν θὰ ἔχωσι κἂν τὴν ὑστάτην παρηγορίαν νὰ χαιρετίσωσι δι' ὀλίγων κανονιοβολισμῶν τὰ ρωσσικὰ χρώματα.

Ἡ ἔκθεσις τοῦ στρατηγοῦ Βριαλμὸν φθάνει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη ἐὰν θέλωσιν ἵνα ὁ Βόσπορος ἔχῃ πράγματι στρατηγικήν τινα ἀξίαν, νὰ ἀνεγείρωσιν ἀμέσως δέκα ὀκτὼ φρούρια πρώτης τάξεως. Ἐννέα ἐπὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς ἀκτῆς, ἀπὸ τῆς Μαύρης θαλάσσης μέχρι τοῦ Τζεκμεδζὲ τοῦ ἐπὶ τῆς θαλάσσης τοῦ Μαρμαρᾶ, καὶ ἐννέα ἐπὶ τῆς Ἀσιατικῆς ἀπὸ τῆς Μαύρης θαλάσσης μέχρι τοῦ Ἐρέγκιοϊ, κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ κόλπον τῆς Νικομηδείας. δέον ἐπίσης νὰ ὀχυρωθῶσιν ἐπὶ τοῦ Βοσπόρου πλεῖστα ὅσα σημεῖα τελείως ἤδη ἀνυπεράσπιστα.

Ἡ ἔκθεσις αὕτη συντεταγμένη μετὰ παρρησίας, ἥτις ἀπὸ πολλοῦ χρόνου δὲν συνειθίζεται ἐν Τουρκίᾳ, παρήγαγεν εἰς τοὺς ὑψηλοὺς κύκλους ἐντύπωσιν ἀνεκφράστου καταπλήξεως. Ἐφρόνουν ὅτι ἐπροφυλάσσοντο τοσοῦτον καλῶς, καὶ ὅτι ἦσαν τοσοῦτον ἀσφαλεῖς μὲ τὰ ὀλίγα τηλεβόλα τὰ ἀραιῶς ἐστημένα ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τοῦ Βοσπόρου! Καὶ ἰδοὺ αἴφνης ὅτι ἐξεγείρονται μὲ τὴν προσδοκίαν ρωσσικοῦ στόλου ἀγκυροβολοῦντος πρωΐαν τινὰ ἔναντι τοῦ Κερατίου Κόλπου. Πάντες κατελήφθησαν ὑπὸ ἐνθερμοτάτου πατριωτικοῦ ζήλου. Ἀλλὰ τὸ χρηματικὸν ζήτημα ἐψύχρανε πάντα ἐνθουσιασμόν. Ἀπαιτοῦνται κατ' ἐλάχιστον 150 ἑκατομμύρια, ὅπως ἐφαρμοσθῇ τὸ σχέδιον τοῦ στρατηγοῦ Βριαλμόν. Ποῦ νὰ εὑρεθῶσι ταῦτα;

ΕΚ ΣΟΥΛΙΝΑ

(Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία «Πατρίδος»)

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντὰ τῆς „Πατρίδος"

Χθὲς ἦγε λαμπρὰν ἑορτὴν τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ φερωνύμου Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου εἰς ὃν συνετέλεσε οὐχ' ἧττον καὶ τὸ εὔδιον τῆς ἡμέρας. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ λοιπὸν ταύτῃ ἀθρόοι ἐσπευδον εἰς τὸν Ναὸν οἱ χριστιανοὶ ἀπὸ τῆς πρωΐας, ἵνα ἀκροασθῶσι τῆς θείας λειτουργίας, πρωτοστατοῦντος τοῦ αἰδεσιμωτάτου καὶ ἐμβριθοῦς ἱερέως Νικολάου Οἰκονόμου, καὶ τοῦ κ. Σ. Λαγκούση εἰσάγοντος ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὴν εὐρωπαϊκὴν μουσικήν, ἥτις τὰ μάλιστα ἀπαλύνει τὰς ψυχὰς καὶ ἐξυφοῖ τὴν φαντασίαν τοῦ ἀκροωμένου αὐτῆς. Τάξις δὲ καὶ κοσμιότης ὡς πάντοτε, πλήρης ἐπεκράτει καὶ χθὲς μεθ' ὅλην τὴν συσσώρευσιν τοῦ πλήθους καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς λειτουργίας τῇ μερίμνῃ τοῦ ἀόκνου καὶ Σεβαστοῦ Ἰω. Γεωργιάδου ἐφοροεπιτρόπου.

Καθ' ὅλην δὲ τὴν ἡμέραν κίνησις μεγίστη παρετηρεῖτο παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, ἄλλων μὲν μὲ τὸ μειδίαμα εἰς τὰ χείλη ἀνερχομένων τὰς βαθμίδας πάσης φιλικῆς οἰκίας πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ οἰκοδεσπότου ἢ μέλους τινος τῆς οἰκογενείας, ἄλλων δὲ διὰ τὸ ἐπεῖγον τοῦ καιροῦ περὶ πολλοῦ ποιουμένων τὰς ἐκφορτώσεις αἵτινες ἀποτελοῦσι τὴν εὐημερίαν τῆς πόλεως, δυναμένης ὡς ἐκ τούτου νὰ κληθῇ καὶ διὰ τὸ φρόνημα τῶν κατοίκων καὶ διὰ τὴν τοποθεσίαν δεύτερος «Πειραιεύς».

Ἐν τούτοις καὶ ἡ ἑσπέρα δὲν ὑστέρησε τῆς ἡμέρας· διότι πρό τινων ἡμερῶν ἀφίκετο ἐνταῦθα ὁ ἑλληνικὸς θίασος τοῦ κ. Ροδοπούλου. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι δὲν πρέπει νὰ περιμένῃ τις πολλὰ πράγματα ἀπὸ θιασάρχας μὴ βοηθουμένους καὶ ἀναγκαζομένους νὰ καταφεύγωσιν εἰς γλίσχρα μέσα. Εὐχῆς ἔργον δὲ θὰ ἦτο, ἐὰν αἱ ἑκάστοτε ἑλληνικαὶ κυβερνήσεις ὑπεστήριζον καλῶς τινα συγκεκροτημένον θίασον, ἔχοντα ἀποστολὴν οὐχὶ μόνον νὰ τέρπῃ ἀλλὰ καὶ κοινωνικῶς νὰ διδάσκῃ τὸ κοινὸν ὅπερ οὕτω ἐγγύτερον μὲν μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος συνδέεται, αὐτὴν δὲ ταύτην τὴν ἱστορίαν μαν-

θάνει καὶ αὐτὰ ταῦτα τὰ ἤθη καὶ ἔθιμά του ἐξημεροῦνται διὰ τῆς παραστάσεως ἐθνικῶν δραμάτων.

Τῇ 7 Δεκεμβρίου 1892

Ἀλ. Καραμεσίνης

ΕΚ ΓΑΛΑΖΙΟΥ

Ἀξιότιμε κύριε Διευθυντὰ τῆς „Πατρίδος"

Ἐπικροτοῦμεν πάσῃ δυνάμει εἰς τὴν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν ἐπίκλησιν τοῦ κ. Παρρησιάδου καὶ ἐκ καρδίας εὐχόμεθα ὅπως ἡ πατριωτικὴ φωνή του ἠχήσῃ εἰς τὰ ὦτα τῶν ἁρμοδίων, ὡς ἀποκαλεῖ αὐτούς, ἂν καὶ ἀγνοοῦμεν τίνας ὑπαινίττεται, καθότι ἡμᾶς ἐνταῦθα τοὐλάχιστον μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ ὄντως φιλοπάτρ.δος προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀντύπα, ὅστις καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἠδύνατό τι νὰ κάμῃ, εὑρισκόμεθα ὡς πρόβατα ἄνευ ποιμένος. Ἐὰν δὲ δὲν παραδέχηται τοῦτο, ἐξηγηθήτω σαφέστερον. Οὐδόλως ἐννοοῦμεν διὰ τῆς παρατηρήσεως ταύτης νὰ ἐμποδίσωμεν οὔτε τὸν κ. Παρρησιάδην οὔτε ἄλλον νὰ γράφῃ ἐντεῦθεν περὶ οἱασδήποτε ὑποθέσεως, ἀλλ' ἁπλῶς δηλοῦμεν αὐτῷ ὅτι ὡς πρὸς τοὺς πτωχοὺς αὐτοῦ, τὸν ἀέρα κοπανίζει, διότι ὁ προκαλῶν ἄλλους νὰ ἐξέλθωσιν εἰς συνεισφοράς, ὀφείλει πρῶτος νὰ καταβάλῃ τὴν ἑαυτοῦ. Ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος τῷ φίλῳ Παρρησιάδῃ καὶ θὰ ἐπανέλθωμεν.

Πρόθυμος

Ἰω. Παρίσης

Σ. Π. Ὁ κ. Παρρησιάδης διὰ τῆς λέξεως ἁρμοδίων ἐπικαλεῖται τὴν εὔπορον τῶν ὁμογενῶν τάξιν, τὴν δυναμένην νὰ ἀνακουφίσῃ τὰς ἀνάγκας τῶν ἐνδεῶν κατὰ τὰς ἁγίας ταύτας ἡμέρας.

ΡΩΜΟΥΝΙΑ

ΜΕΤΕΩΡΟΣΚΟΠΕΙΟΝ
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

Μετεωρολογικὸν δελτίον τῆς 11 δεκεμβρίου 1892. Πληροφορίαι διδόμεναι ὑπὸ τοῦ οἴκου Menu et Cie, διοπτροποιῶν ἐν τῇ ὁδῷ Νίκης ἀριθ. 88.

Μεσονύκτιον	—5.7
7 ὥρα τῆς πρωΐας	—4
Μεσημβρία	—1.5
Βαρομετρικὸν ὕψος	763.

Ὁ καιρὸς χιονώδης.

Ὁ κ. Κωνστ. Ν. Ράδος

Ὁ κ. Ράδος μετέβη πρό τινων ἡμερῶν εἰς Γιούργεβον ὅπως ἐπισκεφθῇ τὴν ἐκεῖ ὁμοεθνῆ παροικίαν. Ὁ κ. Ράδος ἐπανερχόμενος ἐκ Γιουργέβου θέλει μεταβῆ εἰς Βραΐλαν, Γαλάζιον καὶ ἄλλας ρωμουνικὰς πόλεις, ἔνθα πολυπληθεῖς ὑπάρχουσι ἑλληνικαὶ παροικίαι. Προτιθέμενος νὰ συγγράψῃ περὶ τοῦ ἐν Ρωμουνίᾳ ἑλληνισμοῦ ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἐπιθυμεῖ νὰ μελετήσῃ τὸ ἐν λόγῳ ζήτημα ἐν μέσῳ τῶν ὁμογενῶν παροικιῶν. Ἐν Βραΐλᾳ καὶ Γαλαζίῳ, καθ' ἃ πληροφορούμεθα, ὁ κ. Ράδος θέλει ποιήσει διαλέξεις λίαν ἐνδιαφερούσας ἐπὶ διαφόρων ἐθνικῶν θεμάτων.

Ὁ κ. Ι. Βέκμαν

Ἐνδιαφέρουσαν πραγματείαν ὑπὸ τὸν τίτλον «τὰ **Οἰκονομικὰ τῆς Ἑλλάδος**» ἐδημοσίευσεν ἐν Ἀθήναις ὁ κ. Βέκμαν. Ἡ μελέτη τοῦ κ. Βέκμαν διαιρεῖται εἰς διάφορα κεφάλαια. Λίαν ἐνδιαφέρον ἐστὶ τὸ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν **Ἡ Ἑλλὰς τῆς σήμερον** ὡς καὶ τὸ **τῶν συμπερασμάτων.** Ἐν τῷ φύλλῳ τῆς αὔριον θέλομεν δημοσιεύσει τὰ ἐνδιαφέροντα χωρία τῆς μελέτης ταύτης ὅπως οἱ ἐν Ρωμουνίᾳ Ἕλληνες γνωρίσωσι τίνι τρόπῳ οἱ ξένοι ἐν Ἑλλάδι εὐνοϊκῶς κρίνουσι τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς ἡμετέρας πατρίδος.

Ὁ κ. Ν. Θεοφιλάτος

Τῷ ἐν Βραΐλᾳ κ. Ν. Θεοφιλάτῳ ἀπενεμήθη παρὰ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ὁ Σταυρὸς τοῦ Σωτῆρος. Ἡ «Πατρὶς» ἐγκαρδίως συγχαίρει τὸν φιλοπάτριδα ὁμοεθνῆ ἐπὶ τῇ τιμῇ ταύτῃ.

Οἱ Ρωμοῦνοι τῆς Τρανσιλβανίας

Ἡ «Tribuna» δημοσιεύει τὴν τηλεγραφικῶς μεταδοθεῖσαν αὐτῇ εἴδησιν ὅτι εἰς τὸν δόκτορα Λουκάτσι ἐπεδόθη ὑπὸ τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς ἡ φυλάκισίς του. Συγχρόνως τῷ ἐπεδόθη παρὰ τοῦ ἐπισκόπου Σζάμπο τὸ διάταγμα τῆς ἀργίας του ἐκ τοῦ ἱερατικοῦ ἀξιώματος. Ὁ παρὰ τῷ πλήθει ἀναβρασμὸς εἶναι μέγας.

Σ. Π. Οἱ Ρωμοῦνοι δὲν ἔχουσι καιρὸν νὰ ἀσχοληθῶσι περὶ τῆς τύχης τῶν 3 ἑκατομμυρίων τῶν ὑπὸ τὴν Αὐστρίαν Ρωμούνων, ἀρκοῦσιν αὐτοῖς ἡ κατάκτησις τῆς Μακεδονίας. Ἰδοὺ τίνι τρόπῳ γράφεται ἡ ἱστορία καὶ τίνι τρόπῳ ἓν ὁλόκληρον ἔθνος ἐστὶ καταδεδικασμένον νὰ ζῇ ἐν μακαρίᾳ αὐταπάτῃ.

Ἡ βασίλισσα Ἐλισσάβετ

Αἱ εὐρωπαϊκαὶ ἐφημερίδες ἀγγέλλουσιν ὅτι ἡ Α. Μ. ἡ βασίλισσα τῆς Ρωμουνίας Ἐλισσάβετ μεταβαίνει τὴν 5 ἰανουαρίου εἰς Παλλάνζαν, ὅπου θέλει ἀγοράσει ἐπὶ τῶν ὀχθῶν τῆς λίμνης Μείζονος ἔπαυλιν.

— Ἡ Α. Μ. ἡ βασίλισσα Ἐλισσάβετ καίτοι διαμένουσα μακρὰν τῆς χώρας της δὲν λησμονεῖ τοὺς ἐν αὐτῇ ἀναξιοπαθοῦντας καὶ δεομένους τῆς βασιλικῆς αὐτῆς περιθάλψεως. Τελευταίως διεβίβασεν εἰς τὴν ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτῆς ἀγαθοεργὸν «Ἑταιρίαν Ἐλισσάβετ» ποσὸν ἐκ 1000 πρὸς ἀγορὰν καυσίμου ξυλείας διανεμηθησομένης εἰς τοὺς στερουμένους ταύτης ἐνδεεῖς τῆς πρωτευούσης ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων.

Ὑπόθεσις Ζάππα

Ἡ περὶ τῆς ὑποθέσεως Ζάππα Πρασίνη Βίβλος ἣν προπαρασκευάζουσιν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν ἔσται ἑτοίμη περὶ τὰ τέλη τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος. Θέλει περιλαμβάνει αὕτη πολλὰ ἔγγραφα ἐν οἷς καὶ ζητήματα ἀπευθυνθέντα εἰς ξένους νομολόγους διαφόρων χωρῶν ὡς καὶ τὰς ληφθείσας ἀπαντήσεις. Ἀναμένονται εἰσέτι ἀπαντήσεις τινὲς εἰς τὰ ζητήματα ταύτα.

Ἡ Ρωμουνικὴ Ἀκαδημία ἐκίνησεν ἀγωγὴν ἐναντίον τῶν διαχειριστῶν τῆς κληρονομίας Ζάππα ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου Ἰαλομίτσης, διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ἐκ 1000 φλωρίων ἐτησίου δωρεᾶς ἣν τῇ ἐκληροδότησεν ὁ ἀείμνηστος Εὐαγγέλης Ζάππας. Τὸ δικαστήριον παρεδέχθη τὴν αἴτησιν τῆς Ἀκαδημίας.

Ἐμπορικαὶ συμβάσεις

Μετὰ τὴν τὸ σάββατον ὑπογραφεῖσαν ἰταλορρωμουνικὴν ἐμπορικὴν σύμβασιν ἐκ Βερολίνου τηλεγραφεῖται ὅτι ὑπεγράφη ἐν τῇ γερμανικῇ πρωτευούσῃ παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ ἐμπορίου τῆς Γερμανίας κ. Μαρσὰλ ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτόσε πρέσβεως τῆς Ρωμουνίας κ. Γκίκα, ἀφ' ἑτέρου τὸ ἔγγραφον τῆς παρατάσεως τῆς προσωρινῆς μεταξὺ Γερμανίας καὶ Ρωμουνίας συμβάσεως.

— Μετά τινας ἡμέρας ὑπογραφήσεται παρὰ τοῦ κ. Ριμπὼ ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ ἐν Παρισίοις ρωμούνου πρεσβευτοῦ κ. Κρετσουλέσκου ἀφ' ἑτέρου ἡ γαλλορρωμουνικὴ ἐμπορικὴ σύμβασις.

Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι

Τὸ Σάββατον ἀφίκετο εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἀντιπροσωπεία τῶν δημοτικῶν καὶ νομαρχιακῶν ὑπαλλήλων ὁλοκλήρου τῆς χώρας. Ἡ ἀντιπροσωπεία αὕτη ἐστὶν ἐπιφορτισμένη νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐσωτερικῶν ὑπόμνημα ἐκ μέρους τῶν ἐντολέων αὐτῆς δι' οὗ ζητεῖ νὰ κανονισθῶσι τὰ ἐπὶ τῆς συντάξεως δικαιώματα αὐτῶν.

Ἐπεισόδιον

Ὁ λονδίνειος «Χρόνος» ἀναφέρει ὅτι ὁ διοικητὴς τοῦ ρωμουνικοῦ καταδρομικοῦ Ἐλισσάβετ συνταγματάρχης Μουρτζέσκος δὲν ἀνταπέδωκε τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ρώσσου πλοιάρχου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ὁρμούσης ἀκταιωροῦ τῆς ρωσσικῆς πρεσβείας. Τὸ γεγονὸς εἶχεν ὡς ἑξῆς. Ὁ Ρῶσσος πλοίαρχος ἅμα τῇ ἐκ τοῦ ρωμουνικοῦ πολεμικοῦ ἀποβάσει του ἀπέπλευσεν ἐκ Βουγιούκδερε, κατὰ δὲ τοὺς ναυτικοὺς κανονισμοὺς τὸ ρωσσικὸν σκάφος ἔδει νὰ παραμείνῃ ἐν τῷ λιμένι ἐπὶ 24 ἔτι ὥρας, ἵνα ἐπιτραπῇ καὶ εἰς τὸν Ρωμοῦνον ἀξιωματικὸν ὅπως ἐπισκεφθῇ τὸν συνάδελφόν του. Ἀναφέρουσα τοῦτο ἡ «Indépendance Roumaine» λέγει ὅτι εἰς πρώτην συνάντησιν τῶν δύο σκαφῶν θέλει σπεύσει οὗτος νὰ πράξῃ τὸ καθῆκόν του.

Σιδηροδρομικὰ

Τὸν προσεχῆ μῆνα ἡ γενικὴ διεύθυνσις τῶν σιδηροδρόμων θέλει φέρει ἐκ Μιλάνου 50 νέα βαγόνια α΄ καὶ β΄ θέσεως παραγγελθέντα ἐκεῖσε. Τὰ βαγόνια ταῦτα εἰσὶν ἐφωδιασμένα διὰ τροχοπέδης Βεστιγχάουζ καὶ θὰ χρησιμοποιῶνται εἰς τὰς ταχείας ἁμαξοστοιχίας.

— Ἀπὸ τῆς πρώτης προσεχοῦς ἰανουαρίου θέλουσι τεθῆ εἰς κυκλοφορίαν πολλαὶ νέαι ἁμαξοστοιχίαι μεταξὺ Βουκουρεστίου-Κραϊώβας, Κωστέστι-Μαγουρέλι, Βουκουρεστίου, Κιούλνιτσα καὶ Πασκάνι-Ἰασίου.

Δερματολογικὴ ἔκθεσις

Ὁ τελευταῖος «Ἐπίσημος Μηνύτωρ» δημοσιεύει ἔκθεσιν, ἣν ὁ ἰατρὸς κ. Καλενδέρος ἀντιπροσωπεύσας τὴν ρωμουνικὴν κυβέρνησιν ἐν τῷ ἐν Βιέννῃ διεθνεῖ δερματολογικῷ συνεδρίῳ διεβίβασεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἀναφορικῶς τῆς ἀνακοινώσεως ἣν ἐποίησεν ἐν τῷ συνεδρίῳ τούτῳ περὶ τῆς ἐν Ρωμουνίᾳ λέπρας.

Ἀνέκδοτα ἔγγραφα

Ἐν τῇ τελευταίᾳ συνεδριάσει τῆς ρωμουνικῆς Ἀκαδημίας ὁ κ. Β. Α. Οὐρέκιας κατέθηκε σειρὰν σπουδαιοτάτων ἀνεκδότων ἐγγράφων ἀφορώντων τὴν Βουκοβίναν καὶ ἅτινα προσήνεγκεν ὁ ἐν Ρώμῃ πρέσβυς τῆς Ρωμουνίας κ. Ἔξαρχος, οὗ ἐπὶ τῷ δώρῳ τούτῳ ἔπλεξε τὸ ἐγκώμιον ὁ κ. Οὐρέκιας.

Διάφορα

Τὸ σάββατον μετέβη εἰς τὴν μητρόπολιν ἀντιπροσωπεία τοῦ Μακεδονορρωμουνικοῦ Συλλόγου καὶ ἀνήγγειλε τῇ Α. Υ. Π. τῷ πρωθιεράρχῃ ὅτι ὁ Σύλλογος ἐξελέξατο αὐτὸν πρόεδρον.

— Σήμερον ἄρχεται ἐν τῷ νομισματοκοπείῳ ἡ ἐπὶ τοῖς γάμοις τοῦ πρίγκιπος Φερδινάνδου ἐκκοπὴ τοῦ ἀναμνηστικοῦ μεταλλίου.

— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν κτημάτων ἀπεφάσισε νὰ ἱδρύσῃ τὸ προσεχὲς ἔαρ εἰς πολλοὺς νομοὺς καὶ ἄλλα φυτώρια ἀμερικανικῶν ἀμπέλων ἕνεκα τῶν ἐξαιρέτων ἀποτελεσμάτων, ἅτινα παρέσχον τὰ ὑπάρχοντα ἤδη τοιαῦτα.

— Ὁ χιονοστρόβιλος, ὅστις διήρκεσεν ἐπὶ δύο ἡμέρας ἦν γενικὸς καθ' ἅπασαν τὴν χώραν. Ἀφθονωτάτη ἔπεσεν ἡ χιὼν ἐν Πρεδεὰλ καὶ Σινάϊᾳ. Σήμερον ὁ καιρὸς χιονώδης μὲν ἀλλ' ἥπιος.

— Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Βραΐλας ἐψήφισε δάνειον 3,500,000 φρ. διὰ τὴν λιθοστρωσίαν καὶ τὴν κατασκευὴν ὀχετῶν εἰς πολλὰς ὁδοὺς τῆς εἰρημένης πόλεως.

— Ἕνεκα τῆς ἀπορρίψεως τοῦ περὶ τῆς Κυριακῆς ἀναπαύσεως νομοσχεδίου ἐν τῇ Βουλῇ, οἱ ἐμποροϋπάλληλοι συνελθόντες ἀπεφάσισαν νὰ ὑψώσωσιν ἐρυθρὰν σημαίαν ἐπὶ τοῦ καταστήματος τοῦ σωματείου αὐτῶν.

— Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς διέταξε νὰ κατασκευάσωσιν ἰδίαις δαπάναις ἐν τῷ δήμῳ Βροσθένι τοῦ νομοῦ Σουτσεάβας κτίριον διὰ σχολήν, οὗτινος ἐστερεῖτο ὁ εἰρημένος δῆμος μέχρι τοῦδε. Ἡ Α. Μ. διέθετο 24,0000 φρ. πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Ἐπὶ τῇ γενεθλίῳ ταύτῃ τοῦ ἄνακτος ἀποφάσει τοῦ δήμου Βροσθενίου τὸ σχολεῖον θὰ φέρῃ τὸ ὄνομα: Κάρολος Α΄.

ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Χολέρα

Ἡ «Ἐφημερὶς» τοῦ Λονδίνου δημοσιεύει εἴδησιν ἀγγέλλουσαν ὅτι ἡ χολέρα μαστίζει ἐκ νέου ἐν Ἀμβούργῳ καὶ ὅτι καὶ ἄλλοι γερμανικοὶ λιμένες εἰσὶν μεμολυσμένοι.

Συμβουλαὶ τοῦ Βίσμαρκ

Ἡ «Ἐφημερὶς τοῦ Μαγδεμβούργου» βεβαιοῖ ὅτι τὸ ἐργοστάσιον χημικῶν προϊόντων ἐν Βερολίνῳ ἐπρομήθευσε σημαντικὰς ποσότητας πικρικοῦ ὀξέος εἰς τὴν Γαλλίαν διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς μελινίτιδος κατὰ τὸ 1886. Ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐργοστασίου βουλευτὴς Χόλτζ εἶχε ζητήσει παρὰ τοῦ Βίσμαρκ συμβουλὴν περὶ τούτου, οὗτος δὲ ἐνεθάρρυνεν αὐτὸν νὰ παραδώσῃ τὰ αἰτούμενα χημικὰ προϊόντα προστιθείς: «Πέρνετε ὅσον τὸ δυνατὸν πλείονα χρήματα παρὰ τῶν Γάλλων».

Ἀσιατικὴ πρεσβεία πρὸς τὸν Τσάρον

Ὅτι ὁ Τσάρος ἀσκεῖ μεγίστην ἐπιρροὴν παρὰ ταῖς ταταρικαῖς καὶ μογγολικαῖς φυλαῖς τῆς Ἀσίας τοῦτο ἐστὶν ἀναμφισβήτητον. Τὰ ἐν Ἀσίᾳ ἔθνη πάντα τὸν Τσάρον θεωροῦσιν ὡς τὸν θεόθεν ἀπεσταλμένον μέλλοντα κυριάρχην αὐτῶν. Ὁ Ἐμίρης τῆς Βουχάρης Σεϊδ-Ἀβδοὺλ-Ἀχὰδ-Χὰν ἐτηλεγράφησεν εἰς Πετρούπολιν ὅτι ἐξεκίνησεν ἐκ τῆς Σαμαρκάνδης τὴν 19 Δεκεμβρίου καὶ διευθύνεται εἰς τὴν ρωσσικὴν πρωτεύουσαν ἀκολουθούμενος ὑπὸ συνοδείας ἐκ 40 προσώπων καὶ κερβανίου κομίζοντος τὰ πολυάριθμα πρὸς τὸν Τσάρον τὴν Τσαρίναν καὶ τοὺς μεγάλους δούκας τῆς Ρωσσίας προσενεχθησόμενα δῶρα.

Ρωσσία καὶ Γαλλία

Τὰ «Νέα» τῆς Πετρουπόλεως συνιστῶσι τὴν ἀνάγκην τῆς ταχυτέρας ἐξομαλίσεως τῶν σκανδάλων Παναμᾶ ἅτινα δυστυχῶς ἀποσπῶσι τὴν προσοχὴν τῆς Γαλλίας ἐκ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καθ' ὃν χρόνον οἱ πολέμιοι Ρωσσίας καὶ Γαλλίας ἐξυφαίνουσιν ἰδίως ἐν Ἀνατολῇ, καὶ πρωτίστως ἐν Βουλγαρίᾳ ἐπικινδύνους διὰ τὴν εἰρήνην μηχανορραφίας.

Δελφοί

Ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς ἐν Ἀθήναις γαλλικῆς σχολῆς τελευταίως ἐγένετο ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἰνστιτούτου διὰ τὸ ἔτος 1892—93. Ἐν τῇ ἐναρκτηρίῳ τελετῇ παρῆν καὶ ὁ γάλλος ἐν Ἀθήναις πρέσβυς κ. Μονθολών. Ὁ κ. Χομὸλ ἐξεφώνησε λόγον, ἐν ᾧ ἐκθέσας τὰς προσφάτους ἐρεύνας τῶν μελῶν τῆς σχολῆς ἀνὰ τὸ Ἀρχιπέλαγος καὶ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν ἐξιστόρησε τὰς πρώτας τὸ παρελθὸν θέρος ἐν Δελφοῖς ἐνεργηθείσας παρὰ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως ἐργασίας. Ὁ ἀξιότιμος τῆς σχολῆς οὗτος διευθυντὴς παρετήρησεν ὅτι αἱ κατὰ τὴν βραχεῖαν ταύτην περίοδον ἐνεργηθεῖσαι ἐπιγραφικαὶ ἀνακαλύψεις παρέχουσι μεγάλας ἐλπίδας ὅτι αἱ προσεχεῖς ἔρευναι ἔσονται καρποφορώτεραι. Ἐδέησε νὰ λυθῶσι πολλαὶ δυσχέρειαι ἀναφορικῶς τῶν ἀπαλλοτριώσεων καὶ τῆς κατασκευῆς σιδηροδρόμου Δεκωβὶλ πρὸς μεταφορὰν τῶν ἐκχωματώσεων. Ἤδη τὰ πάντα εἰσὶν ἕτοιμα διὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐργασιῶν, ὁ δὲ κ. Χομὸλ ἐλπίζει ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις θέλει προθύμως συντελέσει εἰς διακανόνισιν ἐνδεχομένων νέων διαφορῶν. Κατόπιν εἷς τῶν ἑταίρων ὁ κ. Σαμόναρ ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν σχολὴν μελέτην αὐτοῦ περὶ σειρᾶς ὀρυκτῶν μνημείων ἐν Φρυγίᾳ καὶ Καππαδοκίᾳ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(ΥΠΗΡΕΣΙΑ «ΠΑΤΡΙΔΟΣ»)

Παρίσιοι, 12/24.—Φήμη κυκλοφορεῖ περὶ ἐπικειμένης παραιτήσεως τοῦ κ. Φραισινὲ, ἀλλὰ δὲν ἐπιβεβαιώθη εἰσέτι. Ἡ παραίτησις θέλει προέλθει συνεπείᾳ ἐπερωτήσεως βουλευτοῦ τινος πρὸς τὸν κ. Ριμπὼ περὶ τῶν σχέσεων, ἃς πιθανὸν ὅτι εἶχεν ὁ κ. Φραισινὲ μετὰ τοῦ κ. Κορνηλίου Χὲρτζ κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. Καρνὼ, ὡς καὶ περὶ τῆς φήμης συνεντεύξεως κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς χθὲς μεταξὺ τοῦ κ. Ἀνδριὲ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, ὅστις ἀπαιτεῖ κατὰ πρῶτον τὴν ἀπόδοσιν ἐπιστολῆς τινος ἣν εἶχε γράψει εἰς τὸν κ. Χέρτζ.

Τὸ πρακτορεῖον Χάβας διαψεύδει διαρρήδην τὴν συκοφαντικὴν φήμην καθ' ἣν ἡ κ. Καρνὼ ἔλαβε παρὰ τῆς ἑταιρίας Παναμᾶ 200,000 φρ. δι' εὐεργετικοὺς σκοπούς.

Πετρούπολις, 12/24. — Ὁ Τσάρος ἐπεκύρωσε τὸ σχέδιον τῆς κατασκευῆς σιδηροδρόμων ἐν Σιβηρίᾳ. Τὸ σχετικὸν οὐκάζιον δημοσιευθήσεται κατὰ τὴν πρώτην τοῦ ἔτους.

Σοφία, 12/24. Ἓν ἑκατομμύριον φράγκα ἀφίκοντο σήμερον ἐκ Βιέννης ὡς πρώτη δόσις τοῦ μετὰ τῆς Λάνδερμπαγκ συνομολογηθέντος βουλγαρικοῦ δανείου.

Δουβλῆνον 13/25.— Ἀπόπειρα πρὸς ἀνατίναξιν τῆς οἰκίας τοῦ ἀντιβασιλέως Μόρλεϋ εὑρισκομένου τανῦν ἐνταῦθα, ἐγένετο τὴν ἑσπέραν τῆς χθὲς περὶ τὴν 11 ὥραν. Μία βόμβα ἐκ δυναμίτιδος ἐξερράγη ὑπὸ τὰ παράθυρα. Εἷς ἀστυφύλαξ ἐφονεύθη. Αἱ θύραι καὶ τὰ παράθυρα τῶν γειτνιαζουσῶν οἰκιῶν συνετρίβησαν.

Βουένος-Ἄϋρες, 13/25 — Βεβαιοῦται τὸ ἐπαναστατικὸν κίνημα ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Κοριέντης. Ὁ διοικητὴς ἐξώπλισε 4000 ἄνδρας κατὰ τῶν ἐπαναστατῶν, οἵτινες κατέχουσι πολλὰ διαμερίσματα.

Πετρούπολις, 13/25.—Τὸ ἐξ ἰατρῶν ἐπαρχιῶν παθουσῶν ἐκ χολέρας συνέδριον ἤρξατο σήμερον παρουσίᾳ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν.

Μαδρίτη, 13/25. — Αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ ὡρίσθησαν τὴν 13 μαρτίου, αἱ δὲ τῆς Γερουσίας τὴν 16 τοῦ αὐτοῦ.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Πυρκαϊὰ

Μεγάλη πυρκαϊὰ ἐξερράγη, λέγει ἡ «Adevĕrul» ἐν Κραϊώβῃ ἐκ τοῦ αὐτόθι στρατῶνος. Τὸ κτίριον τοῦτο ἐγένετο παρανάλωμα τῶν φλογῶν, μέχρις ὥρας δὲ δὲν κατωρθώθη ἡ καταστολὴ αὐτοῦ.

Ἡ ἰμφλουέντσα

Καὶ ἑτέρα σχολὴ ἠναγκάσθη νὰ διακόψῃ τὰ παραδόσεις αὐτῆς ἕνεκα τῆς ἰμφλουέντσας. Ἡ ὑπὸ τῆς «Ἑταιρίας πρὸς μόρφωσιν τοῦ ρωμουνικοῦ λαοῦ» συντηρουμένη σχολὴ ἔκλεισεν ἕνεκα τῆς ἐκ τῆς νόσου ταύτης ἀσθενείας πολλῶν ἐν αὐτῇ μαθητῶν.

Οἱ ἔμποροι πρωτευούσης

Μέγας ἀναβρασμὸς ἐπικρατεῖ, λέγει ἡ «Adevĕrul» παρὰ τοῖς ἐμπόροις τῆς πόλεως ἕνεκα τοῦ ὑβριστικοῦ, ὡς λέγει, ὕφους τοῦ κ. Κὰρπ ἀγορεύσαντος κατὰ τοῦ νομοσχεδίου τῆς κυριακῆς ἀναπαύσεως. Οἱ ἔμποροι πρωτευούσης προτίθενται λέγει ν' ἀποταθῶσιν εἰς τὸν βασιλέα καὶ ἐπιβάλωσι τὴν ἀργίαν κατὰ τὰς κυριακάς.

ΑΓΓΕΛΙΑ

ΑΤΜΟΛΕΒΗΤΕΣ ΠΑΝΤΟΣ ΜΕΓΕΘΟΥΣ
50 ο/ο οἰκονομία καυσίμου ὕλης
Ἀτμόπλοια Ρυμουλκὰ
ΦΟΡΤΗΓΙΔΕΣ, *LOCOMOBILES*, ΛΕΒΗΤΕΣ
διὰ *LOCOMOBILES*
Συστήματος *Deprez* τελειοποιημένα
ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΓΑΛΕΙΑ
ΔΙ' ΑΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ
Μηχαναὶ πρὸς κατασκευὴν
Κουτία Λουκουμίων
ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΟΙ
ΑΤΜΟΜΥΛΟΙ ΚΑΙ ΥΔΡΟΜΥΛΟΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ
Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι διὰ τὴν Ρωμουνίαν
DE CANDIA & ISIDOROPULO
Strada Schelei No. 1 BRAILA

IULIUS LOEFFLER
Μηχανικὸς κατασκευαστὴς Μύλων
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ *Strada Dómneĭ 14*
Γενικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐργοστασίου τῶν μηχανῶν
GANZ et Co. ἐν Buda-Pesta

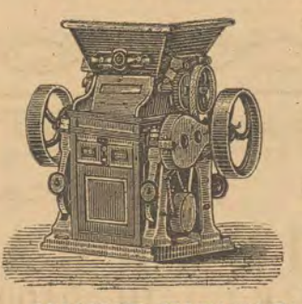

Τεχνικὸν γραφεῖον διὰ πᾶσαν βιομηχανικὴν ἐγκατάστασιν.

Διάφοροι μηχαναί, Ἀντλητήρια *(turbines)* Κύλινδροι *(valturĭ)* γνήσιοι *Ganz*

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
ἀντικειμένων ἐκμεταλλεύσεως διὰ μύλους καὶ πρίονας

ΓΝΗΣΙΑ ΜΕΤΑΞΩΤΑ
Dufour et Comp. (Thal)

Ἐγκατάστασις ἠλεκτρικοῦ φωτὸς

ΤΙΜΑΙ ΚΑΙ ΟΡΟΙ ΛΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΟΙ

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ 10 Δεκεμβρίου 1892

ΔΑΝΕΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ	Αγοραί	Πωλητ.
Renta perpetuă 5 o/o	99.3)4	100.—
» amortis. 5 o)o	97.3)8	97.1)8
» » 4 o/o	83.3/8	83.5/8
Conversiunea rurală 6 o)o.	100.1)2	101.1/4
Oblig. caseĭ Pensiunilor	271.—	278.
ΔΑΝ. ΠΟΛΕΩΝ καὶ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Com. Bucurescĭ 5o/o—1883	89.3/4	90.1/4
» » » —1884	—.—	.
» » » —1889	—.—	.
» » » —1890	89.5/8	90.—
Scris. Func. Rurale 5o/o	97.1)4	97.1/2
» » Urbane 5 »	90.3/4	91.—
» » » 6 »	102.—	102 1/4
» » » 7 »	104.—	104.1)4
» » » Iaşi 5 o/o	82.1/2	82.3/4
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Banca Naţională	1662.—	1655.
Dacia-Rumania	412.—	408
Naţionala	417.—	414.
Societ. de Reasigurare.	190.—	195.
» » Constr. şi I. publ	130.—	132.
» » Basalt şi Ceramică	280.—	290.
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		
Λονδίνου τρίμηνον	25.12.1/2	25.15.1)2
» ὄψεως	25.27.1/2	25.30.—
Παρισίων τρίμηνον	99.95	10.04
» ὄψεως	100.50	100.60
Βερολίνου τρίμηνον.	123 30	123.35
» ὄψεως	124.20	124.25
Βελγίου τρίμηνον	99.85	99.85
» ὄψεως	—.—	.
Βιέννης ὄψεως	2.10.—	2.11 1/4
» τρίμηνον	2.05.—	2.09.—
» εἰκοσάφραγκον.	99.3)4	100.—
Ἀμστελοδάμου τρίμηνον	.	.
Ἑλβετίας τρίμηνον.	—.	.
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ		
Φιορίνια Αὐστριακά	2.11.1)2	2.12.—
Ρούβλια Ρωσσικά	2.50	2.60.
Χαρτονομίσματα Γαλλίας	100.25	100.30
Λίρα Ὀθωμανική.	22.80	23.
Εἰκοσάφραγκον Γαλλίας.	20.09	20.10
Μάρκαι Γερμανίας	124.—	125.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 10 Δεκεμβρίου 1892

Γαλλικὴ Ρέντα 4 1/2 o/o	105.12
» » 3 o/o	98.07
Ρωμουν. Ρέντα 5 o/o	—.—
Ἑλλην. Δάνειον 5 o/o	342.—
Ἀνατολικοὶ Σιδηρόδρομοι μετὰ Λαχείου	89.25
Αἰγυπτιακὸν Δάνειον.	499.37
Ὀθωμανικὴ Τράπεζα.	590.—
Συνάλλαγμα Βερολίνου	122.—
» Βελγίου.	99 3/16
» Βιέννης	207.—
Διάθεσις Χρηματ. ἀσθενής.	
ΒΙΕΝΝΗ 10 Δεκεμβρίου 1892	
Εἰκοσόφραγκον	9.575
Μετοχαὶ *Credit Anstalt*	312.25
Ρουβλια χάρτινα	119.55
Συνάλλαγμα Λονδίνου	120.50
» Παρισίων	47 87
Διάθεσις Χρηματ. ἤρεμος.	
ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 10 Δεκεμβρίου 1892	
Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o C. F. R.	101.90
» » 5 o/o.	96.70
» » 4 o/o.	82.20
Ρούβλια χάρτινα	202 95
Δάνειον Βουκουρεστίου 5 o/o	96.10
Συνάλλαγμα Βελγίου.	80.55
» Παρισίων	80.60
» Βιέννης.	—.—
Διάθεσις Χρηματ. σταθεροτέρα.	
ΛΟΝΔΙΝΟΝ 10 Δενεμβρίου 1892	
Consolidés Anglais	97)16
Μετοχαὶ *Banque de Roumanie*	6.3/4
Συνάλλαγμα Παρισίων	25.32
» Ἀμστελοδάμου	12.03
ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ 10 Δεκεμβρίου 1892	
Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o.	96 95
» » 4 o/o.	81.90

I. SALTER

Ἀριθ. 90, Ὁδὸς Lipscanĭ, Βουκουρέστιον, Ἀριθ. 90.

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΩΝ ΚΑΙ ΦΥΣΑΡΜΟΝΙΩΝ

τῶν ὀνομαστοτέρων ἐργοστασίων τῆς Γερμανίας.

ΤΙΜΑΙ ΜΕΤΡΙΩΤΑΤΑΙ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΒΙΣΤΗΣ

Ὁ μόνος Ἕλλην ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ ἐν Βουκουρεστίῳ.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ

Ἐργασία ἀνεπίληπτος, στερεὰ καὶ εἰς τιμὰς λίαν μετρίας.

ΑΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΝΕΥ ΧΡΟΝΟΤΡΙΒΗΣ

Οἱ ἐκ τῶν Ὁμογενῶν ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνδύωνται **στερεὰ** καὶ **εὐθηνὰ** ἀποταθήτωσαν εἰς τὸ **παραπλεύρως τοῦ Χρηματιστηρίου** εἰρημένον **ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ**, ἐν τῇ **ὁδῷ Ἀκαδημίας ὑπ' ἀριθμὸν 6.**

Τιμαὶ συγκατάβατικαὶ Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ἐν ΓΑΛΑΖΙῼ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΛΕΦΑΚΗ

Ἐν τῇ ἡγεμονικῇ ὁδῷ (Str. Domnească), εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, ἀπέναντι τοῦ ἑλλην. Ναοῦ, τῆς Λέσχης καὶ τοῦ ζαχαροπλαστείου Universelle ὑπὸ τὸ Ξενοδοχεῖον Concordia.

ΒΙΒΛΙΑ
Διδακτικὰ Φιλολογικὰ Μυθιστορήματα Ἑλληνικὰ, Ρουμανικὰ Γαλλικὰ, Γερμανικὰ, Ἀγγλικά.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
Χάρτου τυπογραφικοῦ, Χάρτου κοινοῦ, Χάρτου ἐπιστολῶν Φακέλλων παντὸς εἴδους καὶ πάσης ποιότητος Βιβλίων ἐμπορικῶν
Τιμαὶ ὡρισμέναι

ΓΡΑΦΙΚΗ ΥΛΗ
Βιβλία καὶ Πιεστήρια δι' ἀντιγραφῆν ἐπιστολῶν. Λευκώματα Μουσικὰ τεμάχια Εἰκόνες Σκευοθῆκαι

Τὸ βιβλιοπωλεῖον ἡμῶν ὅπερ, διὰ τῆς μετριότητος τῶν τιμῶν καὶ τῆς εὐθύτητος τῶν συναλλαγῶν, κατέλαβεν, ἐντὸς βραχυτάτου διαστήματος, πρωτεύουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν βιβλιοπωλείων τῆς χώρας, εὑρίσκεται ἐν τῇ εὐαρέστῳ θέσει, ὡς ἐκ τῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ σχέσεών του νὰ ἐκτελέσῃ οἱανδήποτε παραγγελίαν ἀναγομένην εἰς τὸ εἶδός του, τῆς πολυαρίθμου ἐν Γαλαζίῳ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις πελατείας του, ἐν πάσῃ ταχύτητι καὶ ὑπὸ τοὺς συμφερωτέρους ὅρους

ΤΜΗΜΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ
Δέχεται συνδρομὰς ἑλληνικῶν, ρουμανικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων, ἐπὶ προπληρωμῇ· καὶ διὰ μὲν τὰς ἑλληνικὰς καὶ ρουμανικὰς ἄνευ οὐδεμιᾶς προσθήκης, διὰ δὲ τὰς εὐρωπαϊκὰς τῇ προσθήκῃ προμηθείας 5 o/o καὶ τῶν ἐξόδων.

ΤΜΗΜΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΝ
Ἀναλαμβάνει μεταφράσεις ἐπισήμων καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ, ρουμανικοῦ, γαλλικοῦ, γερμανικοῦ, ἰταλικοῦ καὶ ἀγγλικοῦ κειμένου, ὡς καὶ τὴν φροντίδα τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῶν εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον.

ΜΕΓΑ ΚΑΙ ΠΛΟΥΣΙΟΝ

ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Κυρίου TH. RADIVON (fost Carapati)

ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῼ

Ὁδὸς Βικτωρίας (Podo-Mogoşoĭ) Ἀριθ. 32

Παντὸς εἴδους Χρυσᾶ καὶ Ἀργυρᾶ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ. Παντὸς μεγέθους καὶ πάσης ἀξίας πολύτιμοι λίθοι. Διάφορα ἀργυρᾶ καὶ ἐξ ἄλλων σπανίων μετάλλων σκεύη

ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ ΚΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ ΑΝΕΠΙΛΕΙΠΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑΧΕΙΑ

ΣΥΛΛΟΓΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ

Πρὸς 3 φράγκα ἕκαστον ἔργον.

Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἀξιότιμοι φιλαναγνῶσται ἀποτανθήτωσαν πρὸς τὸν κ. **Η. Χριστοδούλου εἰς Γαλάξιον**, οἱ εἰς Βουκουρέστιον τοιοῦτοι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «**Πατρίδος**,» ὅπου πρὸς εὐκολίαν εὑρίσκονται ἐκ τῶν ὁμοίων βιβλίων ἀντίτυπα.

Ἡ Παναγία τῶν Παρισίων, Βίκτωρος Οὐγκὼ, εἰς τόμους 2.

Ἡ Μνηστὴ τοῦ Λαμερμουρ, Βάλτερ Σκὼττ, μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ.

Οἱ Βασιλεῖς ἐν τῇ ἐξορίᾳ, Ἀλφόνσου Δωδὲ, μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ Εὐρ. Σεκιάρη.

Ὀλβία, ἠθικὸν διήγημα, μεταφρασθὲν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ Μαρίας Σ. Νικολαΐδου.

Παράπτωσις καὶ Μεταμέλεια, ὑπὸ M. Perrin.

Αἱ Νύκτες τοῦ Βουλεβάρτου, ὑπὸ Pierre Zaccone, Τόμ. 2.

Τὰ δράματα τοῦ βίου. Μικρὰ Μήτηρ, ὑπὸ Αἰμιλίου Ρίσεβουργ.

Βαλεντίνη, Μυθιστορία Γεωργίας Σὰνδ, μετάφρασις Ἀγγέλου Βλάχου.

Δὸν Κιχώτης ὁ Μαγκήσιος, Gustave Doré, μετάφρασις Ι. Ἰσιδωρίδου Σκυλίσση. Ἔκδοσις Τεργέστης μετὰ 13 εἰκονογραφιῶν.

Οἱ ἐρυθροὶ προσωπιδοφόροι, Ponson du Terrail.

Τὸ Φρούριον τοῦ Καρρόου μετὰ τῆς συνεχείας του **Τὸ ἄνθος τῆς Ἀλόης**, μυθιστόρημα Ι. Φ. Σμὶθ, Τόμ. 2.

Τὸ τέκνον τοῦ ἐραστοῦ μετὰ τῆς συνεχείας του **Ἡ ἄνυμφος Μήτηρ**, A. Matthey (Arthur Arnould), Τόμ. 2.

Ὁ ἀδικηθεὶς Ρογῆρος, Jules Mary, Τόμ. 2.

Ἡ λήσταρχος γυνὴ, Jules Boulabert.

Ἡ μυστηριώδης γυνὴ, Jules Mary, ἔκδοσις «Ἀμαλθείας» Σμύρνης.

Ἡ Διδασκάλισσα, Εὐγενίου Σύη.

Σαμουὴλ Βρὼλ καὶ Συντροφία, ἐκ τῆς ἐκλεκτῆς βιβλιοθήκης Victor Cherbuliez, Τόμοι 4.

Τὰ Ἀπόκρυφα τῶν ἀρχαίων Παρισίων, Τόμοι 5.

Βοκακκίου ἡ Δεκαήμερος, ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ, Τόμοι 5.

Σέργιος Πανίνης, σύγγραμμα βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας, Γεωργίου Ὠνέ. Ἐκ τῶν ἀγώνων τοῦ βίου.

Ὁ πλοίαρχος Καλόβολος, Παύλου Σωνιὲρ, Τόμοι 2.

Ἡ Μάρτυς Ἀλφόνσου Δ' Ἐνερὺ, δημοσιευθὲν καὶ ἐν ἐπιφυλλίδι ἐν τῇ «Κωνσταντινουπόλει».

Ἐλπινίκη. Ἔθιμα Κωνσταντινουπόλεως, πρωτότυπος κοινωνικὴ μυθιστορία, Ἐπαμ. Κυριακίδου, δημοσιευθεῖσα ἐν ἐπιφυλλίδι τοῦ «Νεολόγου».

Ἡ ἐκδίκησις τοῦ Κλωδίονος. A. Matthey, δημοσιευθὲν καὶ ἐν ἐπιφυλλίδι τοῦ «Νεολόγου».

Ἰωάννης ὁ ἄνευ ἐπιθέτου, A. Matthey, δημοσιευθὲν καὶ ἐν ἐπιφυλλίδι τοῦ «Νεολόγου», Τόμοι 2.

Ὁ Φρικτὸς Ὅρκος, Φορτουνὲ Βουασκόβεϋ, δημοσιευθὲν καὶ ἐν ἐπιφυλλίδι τῆς «Κωνσταντινουπόλεως».

Τυπογραφεῖον «ΠΑΡΙΔΟΣ» Calea Moşilor Ἀριθ. 51 Vis-a-vis de Hotel Londra

ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡΙΘ. 582. ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, ΤΕΤΑΡΤΗ 16/28 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1892

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ Η ΑΥΤΗ

Ἐτησία..... Φρ. 30
Ἐξάμηνος..... » 15
Τρίμηνος..... » 8

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

Φύλλα παλαιὰ τιμῶνται 50 λεπτά.

ΠΑΤΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Ἐν τῇ Α'. σελ. ὁ στίχος 10 στιγμῶν φρ. 4—
» » Β'. » ὁ » 10 » » 2—
» » Γ'. » ὁ » 10 » » 1—

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Κατ' ἀποκοπὴν καὶ εἰς μετριωτάτας τιμάς

Διὰ τὰς ἐπαναλήψεις γίνονται σπουδαῖαι ἐκπτώσεις

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ «ΠΑΤΡΙΣ»
51 Ὁδὸς Mogilor 51

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 10

Πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον
Journal *PATRIS*, — Bucarest.

Βουκουρέστιον, 15 10/βρίου

ΕΚ ΓΑΛΛΙΑΣ

(Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία «Πατρίδος».)

Παρίσιοι 8)20 Δεκεμβρίου 1892

Ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται παράδοξον ὅτι αἱ ἐν τῇ γαλλικῇ βουλῇ τρικυμιώδεις συζητήσεις οὐδεμίαν ἐπιρροὴν ἐξήσκησαν ἐπὶ τῆς φυσιογνωμίας τῶν παρισινῶν ὁδῶν. Τὴν 1/13 ἱσταμένου, ἡμέραν δηλ. καθ' ἣν ἡ συνεδρίασις τῆς Βουλῆς ὑπῆρξε σπουδαιοτάτη, αἱ τῷ Βουλευτηρίῳ γειτνιάζουσαι ὁδοὶ ἦσαν λίαν ἥσυχοι, ἡ δὲ πλατεία τῆς Ὁμονοίας, ἐφ' ἧς ἔπνεεν ἄνεμος ψυχρότατος καὶ λίαν ὑγρός, παρουσίαζε τὸ σύνηθες διαρκοῦντος τοῦ χειμῶνος θέαμα, δηλ. ἦν ἔρημος τὴν ἡμέραν καὶ σχεδὸν σκοτεινὴ τὴν νύκτα.

Οἱ κάτοικοι δὲν ἔσπευδον ν' ἀγοράζωσι τὰς ἑσπερινὰς πρὸ πάντων ἐφημερίδας μετὰ μεγαλειτέρας τοῦ συνήθους σπουδῆς. Ἐν τούτοις αἱ ὁδοὶ ἦσαν πλήρεις ὡς συνήθως καὶ μεθ' ὅλην τὴν λεπτὴν πίπτουσαν χιόνα καὶ τὸν σφοδρὸν ἄνεμον, πάντες οἱ τὸν περίπατον φιλοῦντες παρισινοὶ περιέτρεχον τὰς ὁδούς, ὡς εἰ οὐδὲν σπουδαῖον εἶχε συμβῆ, προσέχοντες μᾶλλον εἰς τὰ ὑπὸ τῶν φιλοκάλων παρισινῶν καταστηματαρχῶν ἐκτεθειμένα ἀντικείμενα ἢ εἰς τὰς ἐκ τῆς Βουλῆς ἀναγγελλομένας εἰδήσεις. Τὰ ἐν Γαλλίᾳ κατ' αὐτὰς διαδραματιζόμενα σπουδαῖα γεγονότα δὲν ἐξαλείφουσι τὴν εὐθυμίαν τοῦ παρισινοῦ λαοῦ, οὐδὲ κωλύουσιν αὐτὸν τοῦ θαυμάζειν τὰς ὑπὸ τῶν ζαχαροπλαστῶν ἀνεγειρομένας ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ νέου ἔτους χαριεστάτας πυραμίδας.

Ὁποία διαφορὰ μεταξὺ τῆς σήμερον καὶ τῆς ἐποχῆς τῆς πτώσεως τοῦ προέδρου κ. Γρεβύ! Οὐδὲ ἡ κακοκαιρία, οὐδὲ ὁ τοῦ ἐμπορίου μαρασμός, οὐδὲ αἱ ἑορταὶ ἐκώλυον τότε τοὺς παρισινοὺς νὰ συναθροίζωνται ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς Ὁμονοίας καὶ ἐχθρικὰς νὰ ποιῶνται διαθηλώσεις κατὰ τοῦ γηραιοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας. Τότε πᾶς τις ἠννόει ὅτι ἐὰν ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ κ. Wilson ἐξηκολούθει ἐπί τινας ἡμέρας εἰσέτι νὰ ἐπωφελῆται τῆς τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ καί τινων ὑπουργῶν προστασίας, φοβερὰ ἐπανάστασις ἤθελεν ἐκραγῆ· ὁ δὲ κίνδυνος ἐπαναστάσεως ἦν τοσούτῳ μᾶλλον μέγας ὅσῳ ὁ στρατηγὸς Boulanger καὶ οἱ συνένοχοι αὐτοῦ ἀνυπομόνως πᾶσαν ἐχθρικὴν διαδήλωσιν ἐκαραδόκουν ὅπως ἐκμεταλλευθῶσι τὴν ὀλονὲν αὐξάνουσαν τοῦ λαοῦ ἀγανάκτησιν.

***

Σήμερον τὰ πάντα εἰσὶν ἀλλοῖα· ὁ νῦν τῆς γαλλικῆς Δημοκρατίας πρόεδρος κατ' οὐδὲν ἐν τοῖς διαδραματιζομένοις ἐνέχεται, ὁ πρωθυπουργὸς χαίρει τῆς γενικῆς ὑπολήψεως καὶ ἀγάπης, ματαίως δ' ἤθελε ζητήσει τις ἐν Γαλλίᾳ συνωμότην τινὰ ὅστις ἤθελε συγκατανεύσει νὰ συνεχίσῃ τὸ ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Boulanger ἀρξάμενον ἔργον. Ὁ κατὰ τῶν Ἰουδαίων πόλεμος δύναται ὡς ἐφημεριδογράφων μόνον ὑπόθεσις ἢ ἐνασχόλησις νὰ θεωρηθῇ, οὐδόλως δὲ τὸ κατὰ τῆς φυλῆς ταύτης μῖσος μερίδος τινὸς τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ ἐπὶ τῶν γεγονότων δύναται νὰ ἐπηρεάσῃ. Ἐν ἑνὶ λόγῳ, ἡσυχία ἀπόλυτος ἐπικρατεῖ ἐνταῦθα, ὁ δ' ἐρεθισμὸς τῆς γενικῆς γνώμης δὲν ἀπειλεῖ νὰ ἐπιφέρῃ περιπλοκὰς, καθότι οἱ τὴν πολιτικὴν διοικοῦντες οὐδόλως ἐν τοῖς ἤδη διαδραματιζομένοις γεγονόσιν ἐνέχονται.

***

Πᾶς τις ὅστις ἐν Γαλλίᾳ ἐπί τινα χρόνον διέτριψεν, ἀνεγνώρισεν ὅτι ὁ γαλλικὸς λαὸς εἶναι τιμιώτατος, πᾶσαι δ' αἱ κατὰ καιρὸν κυβερνήσεις ἱκανοποίησαν καὶ συνεμορφώθησαν πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ. Οἱ Ὀθωμανοὶ δὲν δύνανται νὰ ζήσωσιν ἄνευ bakchis· οἱ Ἰταλοὶ συμμαχοῦσι σχεδὸν πάντοτε μετὰ τῶν λῃστῶν ἐναντίον τῶν χωροφυλάκων· οἱ Ἱσπανοὶ αἰσθάνονται μᾶλλον οἶκτον ἢ περιφρόνησιν διὰ τὸν ὑπὸ τῆς δικαιοσύνης καταδικασθέντα πολίτην καὶ θεωροῦσιν αὐτὸν μᾶλλον ὡς ἀτυχές τι ὂν ἢ ὡς ἔνοχον τιμωρηθέντα συμφώνως πρὸς τὸν βαθμὸν τῆς ἐνοχῆς του. Οἱ τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς πολιτικοὶ ἄνδρες κτῶνται ἀνόμως κολοσιαίας περιουσίας τοῦτο δ' οὐδόλως διεγείρει τὴν ἀγανάκτησιν τῶν συμπολιτῶν αὐτῶν, οἱ δ' Ἀγγλο-Σάξωνες τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐγένοντο μάρτυρες πρὸ δεκαπενταετίας τοιούτων διασπαθήσεων τῆς περιουσίας τῆς δημαρχίας τῆς Νέας Ὑόρκης, ὥστε ἐνῷ πᾶς τις ἄλλος λαὸς ἤθελεν ἀγανακτήσει οἱ καλοὶ οὗτοι πολῖται ἀπαθῶς σχεδὸν τὰ τοιαῦτα σκάνδαλα ἀπεδέχθησαν.

Ἐν Γαλλίᾳ, τοιαῦτα ἢ ἄλλου εἴδους σκάνδαλα οὐδεὶς ἀνέχεται, ὁσάκις δὲ τοιαῦτα συμβαίνουσιν ἡ κοινὴ γνώμη ἐξεγείρεται καὶ ἀπαιτεῖ παρὰ τῶν πολιτευομένων ἄμεσον ἱκανοποίησιν. Ἐν Πετρουπόλει ἢ ἐν Κων/πόλει, λίαν εὐχερῶς σκανδαλώδεις ὑποθέσεις ἀποκρύπτονται ἢ τοὐλάχιστον τὸ δημόσιον τοσοῦτο μόνον ἐκ τῶν ὑποθέσεων τούτων γινώσκει ὥστε καὶ ἐὰν οἱ ἔνοχοι ἐλαφρῶς μόνον ἢ καὶ μηδόλως τιμωρηθῶσιν, οὐδεὶς δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ ὀθωμανικὴ ἢ ἡ ρωσσικὴ κυβέρνησις χαλαρῶς καὶ ἄνευ ζήλου ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ ἐ-νήργησεν.

***

Χθὲς ἐξετελέσθη ἡ θανατικὴ ποινὴ κακούργου τινός, ὅστις μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς εἶχεν ἐλπίσει ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἤθελε φανῇ ἐπιεικής. Φαντασθῆτε κλέπτην εἰσερχόμενον εἰς οἰκίαν τινὰ καὶ διαρρηγνύοντα τὴν θύραν τῆς κατοικίας. Καθ' ἣν στιγμὴν ἤλπιζεν ὅτι ἔτυχε τοῦ ποθουμένου καὶ ὅτι ἤθελε ἀπέλθει ἔχων τὰ θυλάκιά του πλήρη χρυσοῦ, ὁ οἰκοκύρης παρουσιάζεται ἐνώπιόν του. Ἔντρομος, κατέρχεται τὴν κλίμακα ἀλλ' αἱ κραυγαὶ τῶν ἐνοικούντων καὶ τοῦ θυρωροῦ ἐμποδίζουσιν αὐτὸν ν' ἀποσυρθῇ ἀνενόχλητος. Τὸ πλῆθος συνωστίζετο ἐνώπιον τῆς οἰκίας, οὗτος δὲ ἐνοῶν κάλλιστα ὅτι πᾶσα ἐλπὶς ἀπώλετο ἐξάγει περίστροφον καὶ φονεύει δύο πολίτας καὶ ἐπικυνδύνως πληγώνει τρίτον. Ὁ κ. Καρνὼ ἐνόμισεν ὅτι τοιαῦτα ὄντα εἰσὶν ἐπιβλαβῆ ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ὑπέγραψε δὲ τὴν θανατικὴν καταδίκην. Καθ' ὅλην μὲν τὴν διάρκειαν τῶν πρὸ τῆς θανατικῆς ἐκτελέσεως διατυπώσεων, ὁ κακοῦργος προσηνέχθη μᾶλλον θαρραλέως. Ἀλλ' ὅτε εἶδε πρὸ αὐτοῦ ὑψωμένην τὴν πελωρίαν μάχαιραν, τοὺς δημίους, τοὺς στρατιώτας καὶ τὸν πρὸς τοῦτο συρρεύσαντα λαὸν, ὀλίγου δεῖν ἐλιποθύμησεν, καὶ δὴ καὶ σχεδὸν λιπόθυμος ἢ μᾶλλον ἀναίσθητος ἀνῆλθεν ἐπὶ τῆς λαιμητόμου.

Νομίζουσιν ἴσως τινὲς ὅτι τὸ ἔργον δημοσιογράφου ἢ ἀνταποκριτοῦ ἐφημερίδων εἶναι ἔργον, ἢ μᾶλλον ἐπάγγελμα, εὐάρεστον. Ἐν τούτοις ὁμολογῶ ὅτι ἤθελον προτιμήσει, ἐὰν τὸ καθῆκόν μου ὡς εὐσυνειδήτου ἀνταποκριτοῦ δὲν μὲ ἠνάγκαζε, νὰ μὴ παρίσταμαι εἰς τοιαῦτα θηριώδη θεάματα. Ὅσοι ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Πατρίδος» φρονοῦσιν ὅτι ἡ θανατικὴ ποινὴ εἶναι μάθημα σωτήριον διὰ τοὺς ἐπιλειπομένους κακούργους, τιμωρία δ' ἱκανὴ διὰ τὸν δράστην, θέλουσι μεταλλάξει γνώμην ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ἐὰν ἅπαξ μόνον εἷς τινα θανατικὴν ἐκτέλεσιν παρευρεθῶσιν. Ἀδύνατον νὰ φαντασθῇ τις θέαμα φρικωδέστερον καὶ ἀγριώτερον, προσθέτω δὲ καὶ ἀνωφελέστερον.

ΕΙΣ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ ΠΑΡΙΣΙΝΟΣ

Ο Κ^ΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

Ὁ ἀντιπολιτευόμενος τύπος

Ἀφορμὴν λαβὼν ὁ παρὰ τὴν Ἀκρόπολιν ἑλληνικὸς τύπος ἐκ τινων δημοσιεύσεων τῆς ἐγκρίτου τεργεσταίας συναδέλφου «Ν. Ἡμέρας» ἀπεπειράθη νὰ κατατάξῃ καὶ τὴν ἐφημερίδα ταύτην μεταξὺ τῶν ἀντιπολιτευομένων τὴν κυβέρνησιν τοῦ κ. Τρικούπη. Ἡ ἐν λόγῳ συνάδελφος ὡς φιλικὴ ἐφημερὶς πολλάκις ἀληθῶς ἤλεγξε τὰς πράξεις τῆς ἐν Ἀθήναις κυβερνήσεως οὐχὶ ὅμως ἐπιδιώκουσα τὴν ἀνατροπὴν αὐτῆς. Ἤδη διὰ σπουδαιοτάτου ἄρθρου ἐξ οὗ ἀποσπῶμεν τὸν παρὰ πόδας ἐπίλογον, βαρυσημάντους ποιεῖται δηλώσεις. Οἱ ἀπανταχοῦ ὁμογενεῖς ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ ἄρθρου ἐκείνου θέλουσιν ἤδη τίνες ἀρχαὶ κρατοῦσι παρὰ τῇ διευθύνσει τῆς Τεργεσταίας συναδέλφου, ἃς εὐχηθῶμεν δὲ ὅπως τὰς ἀρχὰς ταύτας δυνηθῶσι νὰ ἐννοήσωσιν καὶ οἱ ἐν Ἀθήναις τὸν κάλαμον τοῦ δημοσιογράφου χειριζόμενοι.

Ἰδοὺ ὁ ἐν λόγῳ ἐπίλογος

«Τὸ καθ' ἡμᾶς, δὲν προτιθέμεθα σήμερον νὰ διατυπώσωμεν πλῆρες οἰκονομικὸν πρόγραμμα, οὐδ' ἀξιοῦμεν νὰ ἐπιβάλωμεν θέλησιν εἰς τὸν κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος, θὰ ἐπικροτήσωμεν δ' ἀμφοτέραις ταῖς χρσὶν, ἐὰν πληρωθῶσι μὲν πᾶσαι αἱ ἐπαγγελίαι τοῦ κ. Τρικούπη, ψευσθῶσι δὲ πάντες ἡμῶν οἱ φόβοι. Δυστυχῶς ὅμως καὶ τὸ ζήτημα τῆς οἰκονομικῆς διασώσεως ἐγένετο ἐν Ἑλλάδι ζήτημα πληρώσεως φιλαρχίας ἢ ἐμπαθείας, ὁσάκις δὲ τὸ κυβερνητικὸν ἔργον φανῇ ἀποτυγχάνον καὶ ἡ ἐθνικὴ πίστις ὑποστῇ μείζονα διάσεισιν, ἐν τῷ ἀθηναϊκῷ τύπῳ ἀντηχοῦσι θριαμβικαὶ ὠρυγαὶ ἀνθρωποφάγων ὀρχουμένων πέριξ θανασίμως βληθέντος θύματος. Μόνη ἡ γλῶσσα αὕτη θὰ ἤρκει, ὅπως ἐξωθήσῃ εἰς χρεωκοπίαν καὶ τὸ φερεγγυότατον τῶν κρατῶν, ἀφοῦ δ' ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος ἀποκαλεῖται ὑπὸ Ἑλλήνων, οὐ μόνον γελοῖος καὶ μωρὸς καὶ παράφρων, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος ἀπατεὼν καὶ πλαστογράφος τῶν λογιστικῶν βιβλίων, θαῦμα ἀληθὲς θὰ ἦτον, ἐὰν εὑρίσκοντο ξένοι ἐμπιστευόμενοι ἡμῖν καὶ πάλιν τὰ ταμιεύματά των. Δὲν ἤλλαξεν φεῦ! οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον ὁ ἐθνικὸς ἡμῶν χαρακτὴρ, ἀφ' ὅτου ὁ φιλόσοφος παρατηρητὴς τῆς ρωμαϊκῆς κατακτήσεως τὴν ἀπώλειαν τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας ἀπέδιδεν εἰς τὴν «περὶ τὰς σφετέρας δυναστείας σπουδὴν» τῶν ἡγουμένων τοῦ ἑλληνισμοῦ. Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ταύτης δὲν σκοποῦμεν ν' ἀκολουθήσωμεν τοὺς Ἀθηναίους συναδέλφους, καίπερ βαθέως εὐγνωμονοῦντες ἐπὶ τῇ φιλοφροσύνῃ, μεθ' ἧς ἐκφράζονται περὶ τῆς «Ν. Ἡμέρας», ὁσάκις ἐπέλθῃ συνάντησις γνώμης. Ἡ ἀπόστασις, ἐξ ἧς κρίνομεν τὰ ἑλληνικὰ πράγματα, οὔτε φανατισμοὺς ἔρωτος, οὔτε φανατισμοὺς μίσους ἐπιτρέπει. Ἀπορεῖ καὶ ἐξίσταται ἡ «Ἐφημερὶς», πρὸς ἣν τόση συνδέει ἡμᾶς ἰδιωτικὴ φιλία, διότι καίπερ καταγγέλλοντες αὐστηρῶς τὴν ἐν Κρήτῃ πολιτείαν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ ἐνδοιάζοντες καὶ πρὸ τῶν οἰκονομικῶν αὐτῆς βουλευμάτων, ἐξακολουθοῦμεν συντασσόμενοι πρὸς τὸν κ. Τρικούπην καὶ ἀποκαλοῦντες αὐτὸν «ἐπιφανέστατον πολιτικὸν ἄνδρα τῆς Ἑλλάδος». Ἀλλ' ἡ ἀπορία θὰ διεσκεδάζετο, ἐὰν ἔφερε κατὰ νοῦν ὅτι δημοσιογράφος ἔχων συναίσθησίν τινα εὐθύνης δὲν συντελεῖ, ἔστω καὶ ἐπ' ἐλάχιστον, εἰς τὴν ὑπονόμευσιν ὑπαρχούσης κυβερνήσεως, ἐὰν μὴ τρέφῃ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ μετ' αὐτὴν ἔσται ὁπωσδήποτε κρείττων. Ἀρκοῦσιν ὅσα τραύματα κατήνεγκον ἡμῖν κουρεῖς διδαχθέντες ὁπωσοῦν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν ἡμῶν τὴν τέχνην! Εἴδομεν τίνας οἰκονομικοὺς καρποὺς ἀπήνεγκε δὶς ἡ διακοπὴ τῆς τρικουπικῆς διοικήσεως, οὐδ' ἐλησμονήσαμεν τὰς κατανυκτικὰς ἐκμυστηρεύσεις τοῦ κ. Δεληγεώργη πρὸς τὸν ἄγγλον πρέσβυν περὶ τοῦ Διάπη. Ἡ πρὸς τὴν Κρήτην πολιτικὴ πάντων τῶν Ἀθηναίων κομματαρχῶν εἶναι μία καὶ ἡ αὐτή. Ἐν τῇ ἀντιπολιτεύσει καὶ ἰδίως ἐν παραμοναῖς ἐκλογῶν εἶναι φιλοκρητικώτατοι καὶ ἐπαναστατικώτατοι, ὡς ὑπουργοὶ δὲ καὶ μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς πλειονοψηφίας φιλοτουρκώτατοι.

Ἀλλ' ὁ κ. Τρικούπης ἔχει τοὐλάχιστον τὴν τέχνην νὰ ἐνδύῃ εὐπροσώπως τὴν ἐγωϊστικὴν ταύτην ἀστοργίαν, διατυπῶν εἰς δόγμα τὴν ἑνότητα τῆς ἐθνικῆς ἐνεργείας καὶ τὴν τυφλὴν ὑπακοὴν τῶν Κρητῶν εἰς τὰ κελεύσματα τῆς ἑκάστοτε ἑλληνικῆς κυβερνήσεως. Ἐὰν ὑπάρχῃ Ἕλλην τις πολιτικὸς ἀναλαμβάνων νὰ περάνῃ μετὰ τῶν οἰκονομικῶν ταλαιπωριῶν τῆς Ἑλλάδος τὸ σπαρακτικὸν μαρτύριον τῆς Κρήτης, εἴμεθα πρόθυμοι νὰ ὑποζευχθῶμεν εἰς τὸ ἅρμα του. Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ συνάδελφοι, οὓς ἡ φορὰ τῶν πραγμάτων ἐχώρισε κατὰ μικρὸν ἀπὸ τοῦ κ. Τρικούπη, ἐὰν ἦτον δυνατὸν ν' ἀρθῶσι πρὸς στιγμὴν ὑπεράνω τοῦ ἐπισκοτίζοντος τὴν κρίσιν στενοῦ περιέχοντος, θὰ συνωμολόγουν μεθ' ἡμῶν ὅτι κυβερνητικὴ μεταβολὴ θὰ ἐπέφερε δείνωσιν, οὐχὶ βελτίωσιν τῶν κακῶν, ὑφ' ἃ στενάζομεν. Ὅτι ὁ κ Δηλιγιάννης, καίπερ ἀνὴρ οὐχὶ τυχαῖος, ἀφ' ὅτου ἐπολιτεύθη ἐν πρώτῃ σειρᾷ, ἀπέτυχεν, ἀνομολογοῦσι καὶ αὐτοὶ οἱ φίλοι του, ὅτι δ' ὁ κ. Ράλλης εἶναι ὁ πεπρωμένος Μεσσίας τοῦ ἑλληνισμοῦ φρονοῦσι μὲν ἀδιστάκτως οἱ συντάκται τῆς «Ἐφημερίδος», δὲν κατώρθωσαν ὅμως νὰ μεταδώσωσι τὴν πεποίθησιν αὐτῶν ταύτην καὶ εἰς τὸ πολὺ δημόσιον. Καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι κέκτηται τὴν ἀποδιδομένην αὐτῷ ἱκανότητα, δὲν ἀπέκτησε μέχρι τοῦδε τὸ κῦρος, ὅπερ ἐν τῇ βασιλευομένῃ ἑλληνικῇ δημοκρατίᾳ εἶναι ἡ μόνη δύναμις καὶ ὅπερ δὲν ἀναπληροῖ ἐπαρκῶς, οὔτε ἡ ὁρμὴ τῆς ἐπιθέσεως, οὔτε ἡ δριμύτης τῆς φράσεως. Ἡ ῥῆσις τοῦ ἑτέρου δημοσιογράφου «εἴμεθα καταδεδικασμένοι εἰς ἰοβόλον Τρικούπην», καίπερ παρεξηγηθεῖσα καὶ χλευασθεῖσα, ἐνεῖχε βαθὺ πολιτικὸν νόημα, ἐξηγεῖ δὲ τὴν ἠθικὴν βίαν, ἣν ὑφίστανται οἱ ἐνδοιάζοντες μὲν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ κ. Τρικούπη, ἐννοοῦντες ὅμως καλῶς καὶ τὰς συνεπείας τῆς πτώσεώς του. Ἀλλ' ἡ ὑποστήριξις, ἣν παρέχομεν καὶ θὰ ἐξακολουθήσωμεν παρέχοντες ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεων ἡμῶν εἰς τὴν ἐνεστῶσαν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν, δὲν ἀποκλείει τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς γνώμης καὶ τὴν περὶ τὰς συμβουλὰς παρρησίαν, τὸ δικαίωμα δὲ τοῦτο ἠσκήσαμεν ἐν τῇ προσφάτῳ ἐξελέγξει τῶν οἰκονομικῶν τοῦ κ. Τρικούπη θεωριῶν».

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁ κ. Becman

Ἐκ τῆς πραγματείας τοῦ κ. Becman, τῆς γαλλιστὶ ἐν Ἀθήναις περὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος δημοσιευθείσης, θέλομεν μεταφέρει ὡς ὑπεσχέθημεν, χάριν τῶν ἀναγωστῶν τῆς «Πατρίδος» τὰ σπουδαιότερα αὐτῆς κεφάλαια. Ἀρχόμενοι ἀπὸ σήμερον τῆς δημοσιεύσεως τῆς μελέτης ταύτης εἰς αὐτοτελῆ ἄρθρα διαιρεθείσης, παρακαλοῦμεν τοὺς ἀξιοτίμους ἀναγνώστας τῆς «Πατρίδος» ἵνα ἐπισταμμένως παρακολουθήσωσι τὴν σειρὰν αὐτῶν καθ' ὅσον πολλὰς εὐαρέστους ἐκ τῆς ἀναγνώσεως ταύτης περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς ἡμετέρας χώρας θέλουσι λάβει πληροφορίας.

Ἡ μελέτη αὕτη προϊὸν οὖσα ξένου καλάμου δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ μεροληπτικὴ ἢ σωβινίζουσα. Ἰδοὺ αὕτη.

Ἡ Ἑλλὰς τῆς σήμερον

Ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς Ἑλλάδος ἐφείλκυσεν ἐσχάτως τὴν προσοχὴν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ δημοσίου καὶ τοῦ διεθνοῦς τύπου. Μία πολιτικὴ μεταβολὴ προελθοῦσα ἐκ τινων οἰκονομικῶν ἀνωμαλιῶν καὶ ἡ τροπὴ ἣν αὗται προσέλαβον μετὰ τὴν μεταβολὴν ἐγένοντο αἰτία νὰ γεννηθῶσιν ἱκαναὶ ἀνησυχίαι. Τὸ κακὸν παράδειγμα κρατῶν τινων, οἷα ἡ Πορτογαλλία, ἡ Ἀργεντινὴ, εἶχον ἤδη προδιαθέσει δυσμενῶς τοὺς πάντας καὶ πρὸς βλάβην κρατῶν οἷα ἡ Ἑλλὰς· ἡ κακὴ αὕτη

προδιάθεσις τῇ ἐδημιούργησεν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ δυσχερείας ἀκριβῶς ἐν στιγμῇ καθ' ἣν ἡ Ἑλλὰς εἶχε πλέον ἢ ἄλλοτε ἀνάγκην ἐμπιστοσύνης. Ὁ εὐρωπαϊκὸς τύπος ἀντλῶν τὰς περὶ Ἑλλάδος πληροφορίας αὐτοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐξ ἐμμέσων πηγῶν ἐκήρυξεν ἀληθῆ σταυροφορίαν κατὰ τῶν ἑλληνικῶν ἀξιῶν. Τὸ ἄδικον αὐτοῦ δὲν εἶναι τόσον ὅσον φαίνεται μέγα, διότι ὁμολογουμένως ἡ ἱστορία τῶν ἑλληνικῶν οἰκονομικῶν παρουσιάζει πολλὰ τὰ ἀνάλογα ἐν τῇ οἰκονομικῇ διαχειρίσει ἣν ἠκολούθησαν κράτη τινὰ ἅτινα τοσαύτας πικρὰς ἀπογοητεύσεις παρέσχον εἰς τοὺς ἑαυτῶν πιστωτάς. Ἀλλ' αἱ ἀναλογίαι αὗται ἦσαν ἀπατηλαὶ κατ' ἐπίφασιν μόνον ὑφιστάμεναι. Ἄλλως τε δὲν πρέπει νὰ ἐκπλαγῶμεν διατί ἐν τῇ κολοσσαίᾳ οἰκονομικῇ κινήσει τὰ ἑλληνικὰ χρεώγραφα κατέχοντα μικρὰν θέσιν δὲν ὤθησαν σοβαροὺς ἄνδρας εἰς τὴν μελέτην τῶν οἰκονομικῶν στοιχείων τῆς Ἑλλάδος. Εἶναι ἀναντίλεκτον ὅτι οὐδεὶς γινώσκει τὴν χώραν ταύτην, ἧς ἔχουσιν ἁπλῆν μόνον ἰδέαν ἐξ ἱστορικῆς γνώσεως, ἴσως δὲ γινώσκουσιν αὐτὴν ὡς χώραν τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ φωτός, ἀλλ' ὑπὸ οἰκονομικὴν ἔποψιν οὐδεὶς αὐτὴν γινώσκει. Ἡ παροῦσα μικρὰ μελέτη σκοπὸν ἀποκλειστικὸν ἔχει νὰ ἐκθέσῃ τὴν ἀληθῆ οἰκονομικὴν καὶ χρηματιστικὴν κατάστασιν τῆς Ἑλλάδος ἥτις ἀπὸ τῆς ἀναγεννήσεώς της, ἐντὸς ἑξηκονταετίας δηλονότι, ἐποίησε σχετικῶς μείζονας ἢ τὰ μεγάλα εὐρωπαϊκὰ ἔθνη προόδους· δι' αὐτῆς θέλουσιν ἐκτεθῇ τὰ γεγονότα καὶ αἱ περιστάσεις, ὧν τὸ σύνολον προὐκάλεσε τὴν ἐνεστῶσαν κατάστασιν, ἐλπίζω δ' ὅτι θὰ δυνηθῶ νὰ πείσω τὸν ἀναγνώστην ὅτι ἀληθῶς εἰπεῖν οὐδεμία ὑφίσταται σύγκρισις μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ κρατῶν κακῆς πίστεως. Ἡ Ἑλλὰς δὲν δύναται νὰ παραλληλισθῇ μετὰ τῶν κρατῶν ἅτινα ἔχουσι μόνον οἰκονομικὸν μέλλον. Ἡ ἐθνικὴ ἰδέα ἐγέννησε τὴν κατάστασιν ταύτην καὶ ἐμεγέθυνεν αὐτήν, αὐτὴ δὲ αὕτη ἡ ἰδέα θέλει κατισχύσει πάσης δυσχερείας. Ὁλόγος τῆς ὑπάρξεως τῆς Ἑλλάδος ἔγκειται εἰς τὸ ἐθνικὸν αὐτῆς μέλλον. Τὸ μέλλον τοῦτο οὐδέποτε θέλει διατρέξει κίνδυνόν τινα ἐκ πράξεως ἥτις ὡς τις ἑκουσία κυβερνητικὴ χρεωκοπία ἀτιμάζει ἓν ὁλόκληρον ἔθνος. Ἡ ἀγαθὴ πίστις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ δύναται διὰ αὐτὸν μόνον τὸν λόγον νὰ διατελέσῃ ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας. Ἀλλὰ δὲν ἔχει οὕτω προκειμένης τῆς ὑλικῆς ἰσχύος πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἑαυτῆς ὑποχρεώσεων. Ἴσως πιστεύουσιν τινὲς ὅτι ἡ Ἑλλὰς παρὰ τὴν καλλίστην ἣν ἔχει θέλησιν, θ' ἀκολουθήσῃ τὰ ἀτυχῆ παραδείγματα, ἅτινα ἀνωτέρω ἀναφέρομεν. Ἐλπίζομεν ὅτι ὁ ἀναγνώστης, ὅστις θὰ ἔχῃ τὴν καλωσύνην νὰ παρακολουθήσῃ ἡμᾶς μέχρι τέλους τῆς ἀνὰ χεῖρας μελέτης, θὰ ἀποκρούσῃ τὴν ἰδέαν ταύτην, πεπεισμένος πλέον ὅτι ἡ Ἑλλὰς δύναται, διὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς πόρων νὰ ἀσφαλίσῃ τὸ ἑαυτῆς μέλλον καὶ δειχθῇ τιμία ἐν ταῖς ὑποχρεώσεσιν αὐτῆς.

Ἡ Ἑλλὰς ἐστὶν ὡς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς αὐτῆς θέσεως τοῦ ἐδάφους καὶ τῶν ἀρετῶν τῶν κατοίκων ἡ εὐδαιμονεστέρα χώρα τῆς βαλκανικῆς χερσονήσου. Ἡ ναυτικὴ αὐτῆς θέσις προορίζει αὐτὴν ὅπως χρησιμεύσει ὡς μεσάζων μεταξὺ Εὐρώπης καὶ Ἀνατολῆς. Ἀπὸ τοῦδε βαίνει πρὸς τὸ σημεῖον τοῦτο ἡ δὲ κολοσσαία ἀνάπτυξις ἣν ἔλαβε τὸ ἐμπορικὸν αὐτῆς ναυτικὸν ἀποδεικνύει ὅτι ἐντὸς βραχέος τὸ ἑλληνικὸν ναυτικὸν θὰ ἔχῃ τὴν μερίδα τοῦ λέοντος ἐν τῷ ἐμπορίῳ τῆς Μεσογείου. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς διεθνοῦς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Πειραιῶς-Λαρίσσης, τὸ μέγα πρὸς τὴν ἀπωτάτην Ἀνατολὴν ρεῦμα θὰ διέλθῃ διὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἐν ἡ Βουλγαρία π. χ. παρουσιάζει ὄψιν μείζονος γονιμότητος ἡ παραγωγὴ τῆς Ἑλλάδος ἐστὶν οὐχ ἧττον ὑπερτέρα. Τὰ προϊόντα αὐτῆς εἰσὶ ποικιλώτερα, εὐγενέστερα καὶ ἔχουσι πάντοτε βεβαίαν ἀγοράν. Τὸ κλῖμα αὐτῆς εὐμετάβλητον ἀλλ' ἤπιον εὐνοεῖ τὴν εὐδοκίμησιν πάσης φυτείας. Ἐνῷ ἡ Θεσσαλία δύναται ν' ἁμιλλᾶται ἐν τῇ παραγωγῇ τῶν σιτηρῶν πρὸς τὰς γονιμωτέρας χώρας, ἡ Πελοπόννησος ἔχει τὴν πολύτιμον εἰδικὴν παραγωγὴν τῆς κορινθιακῆς σταφίδος αἱ νῆσοι παράγουσι λαμπροὺς οἴνους αἱ δυτικαὶ ἐπαρχίαι ἄριστον καπνόν, ἅπασα τέλος ἡ χώρα θαυμασίως ἐπιδίδει εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς ἐλαίας. Ὁ πλοῦτος τῆς Ἑλλάδος εἰς προϊόντα τῆς γῆς καὶ ἡ γονιμότης αὐτῆς δύνανται νὰ κριθῶσιν ἐκ τοῦ γεγονότος καθ' ὃ ὁ κυβερνήτης Καποδίστριας ἐλθὼν εἰς Ἑλλάδα εὗρεν ἐν συνόλῳ 5000 στρέμματα (1 στρ.=1000 □ μέτρα) καλλιεργημένα καὶ περίπου 500000 ἐλαιόδενδρα.

Σήμερον ἡ καλλιεργημένη ἐπιφάνεια τῆς Ἑλλάδος περιλαμβάνει πλέον τῶν ἓξ ἑκατομμυρίων στρεμμάτων καὶ ὁσημέραι αὐξάνει. Αἱ κορινθιακαὶ σταφίδες, ὧν ἡ παραγωγὴ τῶν 1829 ἀνήρχετο εἰς 29 ἑκατομ. λίτρας ἐντὸς βραχέος ἐδιπλασιάσθη καὶ ἔδωκεν 75 ἑκατομ. τῷ 1859, 148 ἑκατομ. τῷ 1869 ἐδιπλασιάσθη καὶ δεύτερον ἐν τῇ ἐπομένῃ δεκαετηρίδι καὶ τέλος τῷ 1888 ἀπέδωκε 345 ἑκατομ. λιτρῶν. Ἡ αὔξουσα αὕτη ἀναλογία διατηρεῖται καίτοι κατ' ἀνάγκην ἀποβαίνει βραδυτέρα. Ἡ ἐνεστῶσα παραγωγὴ τοῦ προϊόντος τούτου ἀντιπροσωπεύει ἀξίαν 60 ἑκατομμυρίων φρ. ἐτησίως· θὰ αὐξήσῃ δ' ὡσαύτως καὶ ἡ οἰνοποιία ἀποβαίνουσα ἐθνικὸς πλοῦτος ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐφαρμοσθῇ ἐπιστημονικωτέρα τις μέθοδος εἰς τὴν βιομηχανίαν ταύτην. Τὰ μεταλλεῖα τοῦ Λαυρίου κέκτηνται παγκόσμιον φήμην μέχρι τῆς ἀρχαιότητος ἐξικνουμένην. Τοῦτο καὶ μόνον ἐκ τῶν πολλῶν ὡς παράδειγμα ἀναφέρομεν ὅτι τελευταίως διεπιστώθη ἡ ὕπαρξις στρωμάτων ἐξ ἀργυρούχου βαρυτίνης ἐν τῇ νήσῳ Μήλῳ ἥτις εἰς τὰς γενομένας δοκιμὰς ἔδωκε 300 γραμμάρια ἀργύρου κατὰ τόννον μετάλλου. Αἱ ἐκτεταμέναι κυβερνητικαί, γαῖαι αἱ μεγάλαι ἐκτάσεις ἀκαλλιεργήτων γαιῶν, τὰ πανταχοῦ τοῦ ἐδάφους αὐτῆς ἐγκατεσπαρμένα μέταλλα εἰσὶ τοσαῦται πηγαὶ πλούτου καὶ κεκρυμμένοι θησαυροὶ οἵτινες ἀναμένουσι μόνον τὸν μαγικὸν δακτύλιον τοῦ κεφαλαίου ὅπως ἀφυπνισθῶσιν. Ἔλλειψις κεφαλαίων κατὰ πρῶτον, σπάνις ὕδατος κατὰ δεύτερον, ἰδοὺ τὰ αἴτια ἅτινα ἐμποδίζουσιν τὴν πρόοδον τῆς Ἑλλάδος ἵνα καταστῇ ταχυτέρα τῆς σημερινῆς.

Πλὴν τῆς αὐξήσεως τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, αἱ πρόοδοι τῆς Ἑλλάδος ἀναφαίνονται κάλλιον ἐν τῇ κοινωνικῇ καὶ πολιτικῇ αὐτῆς ἀναπτύξει. Ἀρχομένης τῆς μεγάλης ἐπαναστάσεως ἡ Ἑλλὰς ἠρίθμει 1,200,000 κατ. ἐξ ὧν ὑπελείφθησαν μετὰ ἑπταετεῖς ἀγῶνας μόλις 500 χιλ. Τῷ 1879 ἡ Ἑλλὰς ἠρίθμει κατοίκους 1,600,000 καὶ κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1889 2,187,000 καὶ τῆς Θεσσαλίας συμπεριλαμβανομένης. Ἐντὸς ἑξηκονταετίας καὶ ἄνευ τῆς Θεσσαλαίας ὁ πληθυσμὸς ἐτετραπλασιάσθη. Ἀλλ' ὁποῖοι ἦσαν οἱ ὅροι ἐν ἔτει 1831; Οἱ σύγχρονοι παρουσιάζουσιν ἡμῖν αὐτὴν ἐν εἴδει σωροῦ ἐρειπίων ἐγκατεσπαρμένων ἐν χώρᾳ κατεστραμμένῃ διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου, κατοικουμένῃ δ' ὑπὸ λιμώττοντος καὶ πενομένου λαοῦ. Σήμερον ὁ περιηγητὴς ἐκπλήσσεται ἐκ τῆς ὅλως εὐρωπαϊκῆς ὄψεως ἣν παρουσιάζει. Ἐὰν ἐν τούτοις ἡ ἀντίθεσις μεταξὺ πόλεων καὶ ἀγρῶν εἶναι μεγάλη, τοῦτο προέρχεται ἐκ τῆς εἰς τὰς παραδόσεις ἐμμονῆς τοῦ ἕλληνος χωρικοῦ, ἀλλ' ἐν Ἑλλάδι δὲν θὰ εὕρητε παρὰ τοῖς ἀγροτικοῖς πληθυσμοῖς τὴν ἀμάθειαν ἐκείνην καὶ βλακώδη ἀδιαφορίαν πρὸς πᾶν τὸ μὴ θῖγον τὰς ὑποθέσεις τοῦ χωρικοῦ. Αἱ ἐφημερίδες εἰσδύουσι καὶ εἰς τὰ ταπεινότερα καὶ μικρότερα χωρία· χιλιάδες σχολῶν διαδίδουσι τὴν παιδείαν καὶ τὰ φῶτα, ἡ δὲ καθολικὴ ψηφοφορία συνετέλεσεν ὥστε ἕκαστος χωρικὸς νὰ ἐνδιαφέρηται περὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς πολιτείας. Ἀλλ' ἵνα γνωρίσητε τὰς προόδους τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸν πλοῦτον αὐτῆς δέον νὰ ἀτενίσητε πρὸς τὰς ἐκ τοῦ μηδενὸς γεννηθείσας καὶ εἰς ἀληθεῖς ἀμερικανικὰς μετατραπείσας πόλεις αὐτῆς.

Αἱ Ἀθῆναι μετὰ τῶν 110,000 αὐτῆς κατοίκων καὶ ἀκτινοβολοῦσα ἐκ μαρμάρου καὶ πολυτελείας, μετὰ τῶν ἀπείρων μνημείων καὶ ἱδρυμάτων, ἣν πρὸ πεντηκονταετίας σωρὸς ἄθλιος καλυβῶν εἰς τοὺς πρόποδας τῆς Ἀκροπόλεως· ἡ ἕδρα λοιπὸν αὕτη τῆς εὐημερίας καὶ τοῦ κάλλους δύναται ποτὲ νὰ ἔχῃ καρδίαν παρακμάζοντος σώματος; Ὁ Πειραιεὺς οὗτος μέχρι καὶ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἦν ἀφανής· ἀριθμεῖ δὲ σήμερον 40,000 κατοίκων. Τὰς Πάτρας τὴν πόλιν τῶν ἑκατομμυριούχων, τὴν Κέρκυραν, τὴν Ζάκυνθον, τὰς Καλάμας, τὸν Βῶλον, τὴν Λάρισσαν ἐν τῇ ἰσχυρᾷ ἐμπορικῇ καὶ βιομηχανικῇ αὐτῶν δραστηριότητι δέον νὰ τὰς ἴδῃ τις ἵνα ἐννοήσῃ τὴν κολοσσαίαν ἀνάπτυξιν τῆς Ἑλλάδος. Οὐδεμία ἐν Ἀνατολῇ χώρα δύναται νὰ καυχηθῇ διὰ τὰς τοιαύτας προόδους. Παρὰ τὴν ἀπομόνωσιν αὐτῆς, παρὰ τὴν μακρὰν λήθην ἐν ᾗ εἶχε βυθισθῇ μετὰ τὴν ἀναγέννησίν της ἠδυνήθη νὰ ὑπερτερήσῃ τὰ μᾶλλον αὐτῆς ὑπὸ τῆς φύσεως ηὐνοημένα κράτη. Οὐδὲν ἄγει ἡμᾶς νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἡ προοδευτικὴ αὕτη τάσις θὰ σταματήσῃ.

ΠΡΑΣΙΝΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΟΣ

Δύο σπουδαῖα ἔγγραφα

Μεταξὺ τῶν πολλῶν ἐγγράφων τῆς πρασίνης βίβλου ἣν ἐν τῇ ὑποθέσει Ζάππα ἐδημοσίευσεν ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις δέον νὰ θεωρηθῶσι καὶ τὰ δύο παρὰ πόδας δημοσιευόμενα. Ἐκ τούτων τὸ μὲν πρῶτον τυγχάνει τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν τῆς Ρωμουνίας, δι' οὗ οὐ μόνον ἐπισήμως ὁ Εὐαγγέλης Ζάππας κηρύσσεται **Ἕλλην ὑπήκοος** ἀλλὰ καὶ ἡ **προξενικὴ αὐτοῦ ἀρχὴ** ὡς μόνη ἁρμοδία νὰ προβῇ εἰς τὴν τακτοποίησιν τῆς περιουσίας αὐτοῦ.

Τὸ δεύτερον τῶν ἐγγράφων τούτων ἐστὶ πρακτικὸν συνεδριάσεως τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ προξενικοῦ δικαστηρίου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἀνεγνώσθη ἡ διαθήκη τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα καὶ ἣν ἀνεγνώρισαν ὡς γνησίαν οὐ μόνον οἱ ἐντεταλμένοι Ἕλληνες ὑπάλληλοι ἀλλὰ καὶ τρεῖς τῶν ἐν Βουκουρεστίῳ ἐπισημοτέρων Ρωμούνων οἵτινες εἰσὶ προσυπογεγραμμένοι ἐν τῷ πρακτικῷ τοῦ δικαστηρίου τούτου. Τὰ ἔγγραφα ταῦτα θὰ ὦσιν οἱ ἰσχυρότεροι τίτλοι τῶν δικαίων τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἧς ἤδη θέλουσι νὰ διαμφισβητήσωσι τὴν δικαιοδοσίαν καὶ τὰς τότε παρ' αὐτῆς τελεσθείσας τελεσιδίκως πράξεις.

Ἰδοὺ τὰ ἐν λόγῳ ἔγγραφα:

ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

Γνωστοποίησις

Ἀριθ. 5707.

Ἐν Βουκουρεστίῳ, τῇ 10 μαρτίου 1865

Ἡ ἐνταῦθα ἐκδιδομένη ἐφημερὶς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν „Ἡ Σάλπιγξ τῶν Καρπαθίων“ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 2 ἀπὸ 7/19 τρέχοντος μαρτίου φύλλῳ αὐτῆς ὑπὸ τὸν τίτλον „Ἐπάνοδος τῆς προξενικῆς δικαιοδοσίας“ ἐδημοσίευσεν ἄρθρον, δι' οὗ ἐπικρίνει τὰ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ληφθέντα μέτρα ἀφορῶντα τὴν τακτοποίησιν τῆς περιουσίας τοῦ ἀπηγορευμένου Εὐαγγέλη Ζάππα.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ Ζάππας ἦτο μὲν γεγεννημένος Ἕλλην, δὲν εἶχε δὲ ἀποκτήσει τὴν ρωμουνικὴν ἰθαγένειαν.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν ὅτι οὔτε ἡ κατὰ συγκατάθεσιν χορηγουμένη εἰς ξένον τινὰ ὑπήκοον ἄδειαν, ὅπως ἀγοράσῃ ἀκίνητα κτήματα ἐν ταῖς Ἡγεμονίαις, οὔτε ἡ δήλωσις ἄλλου (ὅπως ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀγορᾶς τῶν κτημάτων γενομένη ὑπὸ τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα) ὅτι δὲν εἶναι μὲν Βλάχος, ἀλλ' ὅτι δὲν διετέλει ὑπὸ ξένην προστασίαν δὲν εἶναι λόγοι νόμιμοι διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς ρωμανικῆς ἐθνικότητος,

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν πρὸς τούτοις ὅτι καὶ μετὰ τὴν ἀγορὰν ἰδιοκτησιῶν τινων ὁ Εὐαγγέλης Ζάππας ἦτο **πρόξενος** Ἕλλην.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ Ζάππας ὑπὸ τὴν ἀδιαφιλονείκητον ταὐτότητά του ὡς ἕλληνος ὑπηκόου ἠδύνατο νὰ κηρυχθῇ εἰς κατάστασιν ἀπαγορεύσεως παρὰ τῆς ἀρχῆς του καὶ σύμφωνα πρὸς τοὺς νόμους τοῦ κράτους ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐξαρτᾶται· ἕνεκα δὲ τῆς πολυχρονίου ἢ ὀλιγοχρονίου διαμονῆς αὐτοῦ εἰς ξένον τι κράτος δὲν δύναται νὰ στερηθῇ τῶν πλεονεκτημάτων ἅτινα οἱ νόμοι τοῦ κράτους τῷ χορηγοῦσιν ἐφ' ὅσον δὲν μετέβαλεν ἐθνικότητα.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ἀρχή, ἥτις εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ κηρύξῃ τὴν ἀπαγόρευσιν, εἶχε τὸ δικαίωμα καὶ νὰ λάβῃ τὰ προσήκοντα μέτρα διὰ τὴν διαχείρισιν καὶ τακτοποίησιν τῆς περιουσίας τοῦ ἀπηγορευμένου.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελεν ἀναφυῇ ἀπαίτησίς τις ἐκ μέρους Βλάχου κατὰ τοῦ μνησθέντος Ζάππα, ὁ Βλάχος ἔχει τὸ δικαίωμα ἵνα ἐνάξῃ ἐνώπιον τῶν ἐγχωρίων δικαστηρίων τὸν ἐπιτροποκηδεμόνα τοῦ Ζάππα, ὅπως ἤθελεν ἐνάξει αὐτὸν τὸν Ζάππαν πρὸ τῆς ἀπαγορεύσεώς του.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν ἐπὶ τέλους ὅτι ὁ συντάκτης τῆς ἐφημερίδος ἡ „Σάλπιγξ τῶν Καρπαθίων“ λησμονῶν τὰς ἀνωτέρω ἐκτεθείσας ἀρχάς, καθόσον ἀφορᾷ τὸ διεθνὲς καὶ προσωπικὸν δίκαιον καὶ μνείαν ποιῶν περὶ τῆς προξενικῆς διαδικασίας προσβάλλει τὰς πράξεις τῆς κυβερνήσεως, γενομένας σύμφωνα μὲ τὰς ἀνωτέρω ἀρχὰς καὶ ἑπομένως ὑποπίπτει εἰς παρεκτροπὴν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ ἀριθ. 8 τοῦ περὶ τύπου νόμου τοῦ ἔτους 1859.

Δυνάμει τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ μνησθέντος νόμου ὄντος ἐν ἰσχύϊ συνεπείᾳ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 518 καὶ ἀπὸ 2 μαΐου π. ἔ. ἡγεμονικοῦ διατάγματος ἐκδίδοται ἡ παροῦσα πρώτη εἰδοποίησις εἰς τὸν ὑπεύθυνον συντάκτην τῆς διαληφθείσης ἡ „Σάλπιγξ τῶν Καρπαθίων“ Ι. Κωνσταντινέσκου.

Ὁ ὑπουργὸς

Μποζιάνος

ΠΡΑΚΤΙΚΑ
ΤΟΥ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ ΠΡΟΞΕΝΙΚΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

Συνεδριάσεις τῆς 14 ἰουνίου (1865)

Δικασταί	Διάδικοι	Ὑπόθεσις
Σταμ. Γκιώνης Πρόξενος διευθύνων τὸ ἐν Βλαχίᾳ Γεν. Προξενεῖον τῆς Ἑλλάδος προεδρεύων. Ἰωάννης Ἀλ. Μάνος καὶ Ἰωάννης Σ. Στάμος Πάρεδροι δικασταὶ Γ. Π. Βενιζέλος, γραμματεὺς τοῦ Γενικοῦ Προξενείου.	Εὐαγγέλης Ζάππας	Περὶ κύρους ἰδιογράφου μυστικῆς διαθήκης

Ἔκθεσις τῶν πρακτικῶν

Ἡ συνεδρίασις ἐγένετο ἐν τῷ προξενικῷ καταστήματι δημοσίως. Ὁ προεδρεύων ὑπέβαλεν εἰς τὸ δικαστήριον ὅτι κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς περιουσίας τοῦ φρενοβλαβείας ἕνεκεν εἰς κατάστασιν ἀπαγορεύσεως κηρυχθέντος διὰ δικαστικῆς τοῦ προξενικοῦ τούτου δικαστηρίου ἀποφάσεως τοῦ ἔτους 1863 ὑπ' ἀριθ. 155 εὑρέθη μεταξὺ τῶν ἐγγράφων τοῦ τότε πάσχοντος καὶ νῦν (κατὰ τὴν 19 ὁδεύοντος μηνὸς) ἀποβιώσαντος Εὐαγγέλη Ζάππα φάκελλος ἐσφραγισμένος διὰ τριῶν σφραγίδων αὐτοῦ ὁμοίων, φερουσῶν δ' ἀρχικὰ τοῦ ὀνοματεπωνύμου του στοιχεῖα ἤτοι Ε. Ζ. καὶ ἐπ' αὐτῶν μικρὸν στέμμα, ἐπιγραφὴν δὲ φέρων „Ἰδιόχειρος ἡμῶν Διαθήκη“ ὅτι ὁ φάκελλος οὗτος περιεκλείσθη ὑπὸ τοῦ τότε διευθύνοντος τὸ Γεν. Προξενεῖον καὶ ἐνεργήσαντος τὴν ἀπογραφὴν Γραμματέως καὶ εἰς ἕτερον φάκελλον μονογραφηθέντα παρ' ἁπάντων τῶν τότε παρόντων συγγενῶν καὶ μαρτύρων, καὶ σφραγισθέντα διὰ τῆς ἐπισήμου τοῦ Γεν. Προξενείου σφραγῖδος καὶ τῶν ἰδιαιτέρων σφραγίδων τῶν κ. κ. Ἰω. Στάμμου, Κων. Ζάππα καὶ Ἀναστ. Ζάππα, τοποθετηθέντα δὲ ἐν τῷ αὐτῷ σιδηρῷ κιβωτίῳ ἐν ᾧ εὑρέθη, καὶ μεταξὺ ἄλλων ἐγγράφων τοῦ διαθέτου, ὡς ταῦτα πάντα ἐξάγονται ἐκ τῆς ἐν αὐτῇ τῇ ἐκθέσει ὑπ' αὐξ. ἀρ. 19 σημειώσεως. Ὅτι ἀποβιώσαντος κατὰ τὴν 19 Ἰουνίου τοῦ διαθέτου Εὐαγγέλη Ζάππα ἀναγκαῖον καθίσταται ἵνα ἀποσφραγισθῇ καὶ δημοσιευθῇ ἡ διαθήκη αὕτη, γνωσθῇ δὲ κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 11 φεβρουαρίου 1830 περὶ διαθηκῶν ψηφίσματος ἂν ἡ ἐν λόγῳ διαθήκη εἶναι ὅπως ἔξωθεν αὐτῆς σημειοῦται ἰδιόγραφος τοῦ ἀποθανόντος Εὐαγγέλη Ζάππα, καὶ ὅτι ἐπὶ τῷ τέλει τούτῳ προσεκλήθησαν οἱ κ.κ. Κωνσταντῖνος Κατακουζηνός, Ἰω. Μ. Μάνος καὶ Παρασκευᾶς Γέργης, ἅπαντες κτηματίαι φίλοι στενοὶ τοῦ ἀποβιώσαντος μεθ' ὧν ἐτήρων ἀλληλογραφίαν, καὶ ἄνθρωποι ἀνωτάτης κοινωνικῆς τάξεως καὶ μεγίστης ὑπολήψεως ὅπως βεβαιώσωσι περὶ τῆς ταὐτότητος τῆς διαθήκης ταύτης, ὅπως ὁ νόμος κελεύει.

Μετὰ τοῦτο δὲ ἐπαρουσίασεν εἰς τὸ δικαστήριον ἐνώπιον καὶ τῶν ἀνωτέρω τριῶν μαρτύρων τὸν προμνησθέντα φάκελλον ἐπιγραφὴν φέροντα τὰ ἑξῆς·

„Ἐν Βροσθενίῳ σήμερον τὴν δεκάτην ἐνάτην τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἑξηκοστοῦ Τρίτου ἔτους, ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος τρίτην καὶ ὥραν 10 π. μ. ἐνεργουμένης τῆς κατὰ νόμον ἀπογραφῆς τῆς περιουσίας τοῦ ἀπαγορευθέντος Εὐαγγέλη Ζάππα, εὑρέθη μεταξὺ τῶν ἐγγράφων του ἐν τῷ σιδηρῷ κιβωτίῳ αὐτοῦ ὁ παρὼν φάκελλος ἐπιγραφόμενος „Ἰδιόχειρος ἡμῶν διαθήκη“ 1860 Νοεμβρίου 20.

Ἀφοῦ δὲ κατεγράφη ὑπ' αὐξ. ἀριθ. 19 ἐσφραγίσθη διὰ τῆς ἐπισήμου τοῦ γενικοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου σφραγῖδος καὶ τῆς ἰδιαιτέρας τῶν συγγενῶν τοῦ κ. Εὐαγγέλη Ζάππα, Ἀναστ. Ζάππα καὶ Κωνστ. Ζάππα, ὡς καὶ τῆς τοῦ μάρτυρος Ἰω. Στάμμου „μὴ ἐχόντων τῶν λοιπῶν μαρτύρων καὶ τοῦ συγγενοῦς Δημ. Ἀλ. Ζάππα ἰδιαιτέραν σφραγῖδα καὶ ἐτέθη ἐντὸς ἰδιαιτέρου χωρίσματος τοῦ σιδηροῦ κιβωτίου, ἐν ᾧ εὑρέθη, ὅπερ, χώρισμα ἐσφραγίσθη ἐπίσης διὰ τῆς ἐπισήμου τοῦ Γενικοῦ Προξενείου σφραγῖδος καὶ ἐλήφθη ἡ κλεὶς αὐτοῦ, ὅπως κατατεθῇ εἰς τὸ Γενικὸν Προξενεῖον. Πρὸς βεβαίωσιν συνετάχθη ἡ παροῦσα καὶ ἀναγνωσθεῖσα εὐκρινῶς ὑπεγράφη παρ' ὅλων τῶν παρόντων συγγενῶν, παρὰ τῶν μαρτύρων καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ γραμματέως διευθυντοῦ“.

«Ἰω. Α. Μάνος, Ἀναστ. Ζάππας, Κωνστ. Ζάππας, Ἰω. Λάμπρου, Χ. Ζώνης, Δημ. Ἀλεξίου Ζάππα»,

Γ. Π. Βενιζέλος
Δ. Χρόνης

Κατόπιν ἐξετασθεισῶν ἀκριβῶς τῶν ἀνωτέρω σημειωθεισῶν σφραγίδων, τῶν ἐπὶ τῶν φακέλλων τούτων τεθειμένων καὶ εὑρεθεισῶν ἀλυμάντων, τὸ δικαστήριον προέβη εἰς τὴν ἀποσφράγισιν, καὶ εὑρὸν ἐντὸς αὐτοῦ ἕτερον φάκελλον ἐπιγραφόμενον ὡς ἑξῆς:

Ἰδιόχειρος ἡμῶν διαθήκη ἐσφραγισμένη διὰ τριῶν σφραγίδων φερουσῶν τὰ στοιχεῖα Ε. Ζ. καὶ ἄνωθεν αὐτῶν μικρὸν στέμμα.

Ἐξετασθεισῶν δὲ καὶ τῶν σφραγίδων τούτων καὶ εὑρεθεισῶν ἀλυμάντων ἐπίσης, τὸ δικαστήριον προέβη εἰς τὴν ἀποσφράγισιν καὶ τοῦ φακέλλου τούτου. Ἐν αὐτῷ δὲ ὑπάρχει ἡ διαθήκη τοῦ ἀποβιώσαντος Εὐαγ. Ζάππα, ἥτις ἀρχομένη ἐκ τῶν λέξεων. „Ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος εἶναι θνητὸς καὶ ἐκ τῆς Θείας Προνοίας δὲν τοῦ ἐδόθη ἡ χάρις διὰ νὰ ὁρίσῃ κτλ. καὶ περαίνουσα εἰς τὰς λέξεις. «Τὴν ἐπιβεβαιόνω διὰ τῆς ὑπογραφῆς μου, ὅπως ἔχῃ τὸ κῦρος καὶ τὴν ἰσχύν της εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα» ἐπεδείχθη ἀμέσως πρὸς τοὺς ἀνωτέρω σημειωθέντας μάρτυρας, οἵτινες ὁμοφώνως ἐβεβαίωσαν ὅτι ὡς φίλοι παλαιοὶ τοῦ μακαρίτου Εὐαγγέλη Ζάππα γνωρίζουσι κάλλιστα τὸν χαρακτῆρα τοῦ γραφίματός του καὶ τὴν ὑπογραφήν του, καὶ βεβαιοῦσιν ὅτι ἡ ἐπιδειχθεῖσα αὐτοῖς διαθήκη εἶναι γνησία τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, τουτέστιν ὅτι ὁλόκληρος εἶναι γεγραμμένη τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ χειρὶ καὶ ὑπογεγραμμένη ἀπὸ τὸν ἴδιον.

Μετὰ ταῦτα δὲ ὁ γραμματεὺς ἐντολῇ τοῦ προεδρεύοντος ἀνέγνω γεγωνυίᾳ τῇ φωνῇ τὴν ὡς ἀνωτέρω διαθήκην.

Διὸ καὶ πρὸς βεβαίωσιν συνετάχθη τὸ παρὸν πρακτικὸν ὅπερ ἀναγνωσθὲν ἐπίσης εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως ὑπογράφεται παρὰ τῶν μαρτύρων καὶ τοῦ δικαστηρίου.

Ὁ πρόεδρος
Στ. Γκιώνης

Οἱ πάρεδροι δικασταὶ
Ἰω. Α. Μάνος
Ἰω. Στάμμος

Οἱ μάρτυρες
Κωνστ. Κανταχουζηνὸς
Ἰωάννης Μάνος μέγας Βόρνικος
Π. Γέγης

Ὁ γραμματεὺς
Β. Π. Βενιζέλος

Ὅ,τι ἀκριβὲς ἀντίγραφον.

Βουκουρέστιον τῇ 4 σεπτεμβρίου 1865.

Ὁ πρόξενος τῆς Ἑλλάδος
Στ. Γκιώνης

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Κεφαλληνία

Τὸ ἐν Κεφαλληνίᾳ νοσοκομεῖον προκόπτει ὁσημέραι χάρις εἰς τὴν χρηστότητα τῶν διαχειριζομένων τὴν περιουσίαν αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν φιλοπατρίαν τῶν Κεφαλλήνων, οἵτινες καὶ ζῶντες καὶ μετὰ θάνατον καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς πατρίδος, διαθέτουσιν ἕκαστος ὑπὲρ τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἱδρύματος κατὰ τὸ μέτρον τῶν δυνάμεων. Κατὰ τὸν τελευταῖον μῆνα εἰσεπράχθησαν ἐκ κληροδοτημάτων δραχμαὶ εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδες, ἤτοι ἐκ τοῦ κληροδοτήματος τοῦ Ἐπαμινώνδου Βαλσαμάκη δραχμαὶ δέκα χιλιάδες, ἐκ τοῦ Μιχαὴλ Φ. Κοσμετάτου δέκα χιλιάδες, ἐκ τοῦ Π. Ἀννίνου Χωραφᾶ χίλιαι καὶ ἕτεραι χίλιαι ἐκ τοῦ δικηγόρου Ἀλεξίου Κατσαΐτη. Ὁ Ἐπαμ. Βαλσαμάκης διέθεσε καὶ ποσὸν ἐπαρκὲς, ὅπως ἐκ τῆς προσόδου ὑπανδρεύωνται κατ' ἔτος δύο ἄποροι κόραι ἐκ τῆς γενετείρας κώμης Πεσσάκων, πρὸς ἣν καὶ διὰ πολλῶν ἄλλων κληροδοτημάτων ἐγένετο ὠφέλιμος.

Ἡ δημοσία ἀσφάλεια

Ἡ δημοσία ἀσφάλεια ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ταῖς ὑπαγομέναις εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ γ' ἀρχηγείου τοῦ στρατοῦ, οὗτινος διοικητὴς ἐτάχθη ἡ Α. Β. Υ. ὁ διάδοχος Κωνσταντῖνος, δὲν εὑρίσκεται εἰς εὐάρεστον σημεῖον. Ἀρκεῖ νὰ ὑπενθυμίσωμεν ὅτι εἰς τὴν δικαιοδοσίαν ταύτην ὑπάγεται καὶ ὁ μικρὸς ἐκεῖνος δῆμος τῆς Θουρίας, τοῦ ὁποίου οἱ κάτοικοι φαίνονται συνωμόσαντες νὰ διαπεράσωσιν ἀλλήλους ἐν στόματι μαχαίρας. Ἡ κατάστασις λοιπὸν αὕτη προὐκάλεσε τὴν προσοχὴν τοῦ Ὑφηλοῦ διοικητοῦ τοῦ ἀρχηγείου, ὅστις δι' ἐγγράφου αὐτοῦ ἀπευθυνθεὶς εἰς τὰς ὑπ' αὐτὸν μοιραρχίας ἐζήτησεν ἀκριβῆ πίνακα τῶν διαπραχθέντων κατὰ τὴν τελευταίαν διμηνίαν ἐγκλημάτων. Καὶ τί ἐνέφαινον οἱ πίνακες δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸ εἴπωμεν. Πάντα τὰ ἐγκλήματα, ὅσα ἐπενόησάν ποτε οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἐν σεβαστῷ ὄγκῳ καὶ παρατάξει εὑρίσκοντο ἐν αὐτοῖς ἀκριβεστέραν βεβαίως τῶν ἀρχῶν ἀναγκασθεισῶν νὰ ἐκθέσωσι τὴν ἀλήθειαν· Ἐπὶ τῇ βάσει λοιπὸν τῶν πινάκων αὐτῶν ὁ διάδοχος Κωνσταντῖνος συνέταξε μακρὰν ἔκθεσιν, ἣν ἀπηύθυνε τῷ ὑπουργῷ τῶν στρατιωτικῶν. Ὁ ἀρχηγὸς ἐν τῇ ἐκθέσει ἐκείνῃ ἀναλύων τοὺς λόγους, εἰς οὓς ἀποδίδει τὴν τοσοῦτον τεραστίαν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐγκλήματος, ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν ἐπὶ τοῦ τρόπου τῆς καταδιώξεως τῶν φυγοδίκων καὶ φιγοποίνων, ἐν γένει δὲ ὑποδεικνύει αὐστηρὰ μέτρα, δι' ὧν ἐλπίζει νὰ ἐλαττώσῃ τὸ κακόν.

Ἡ αὐτοκράτειρα Φρειδερίκου

Ἡ αὐτοκράτειρα Φρειδερίκου διαμένουσα ἐν Βερολίνῳ ἐδέχθη εἰς ἀκρόασιν τὸν ἐπιτετραμμένον τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως κ. Σ. Ἀντονώπουλον, καλέσασα αὐτὸν ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἐξεδήλωσε ζωηρὸν ἐνδιαφέρον περὶ τῆς χώρας ἡμῶν, ὑπὲρ τῆς εὐημερίας καὶ τῆς προόδου τῆς ὁποίας εὔχεται. Ἡ αὐτοκράτειρα πολλάκις καλεῖ ἐν τῷ ἀνακτόρῳ αὐτῆς καὶ τὸν πρώην παρὰ τῇ γερμανικῇ αὐλῇ πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος κ. Κλέωνα Ραγκαβῆν.

Ἡ σύζυγος τοῦ κ. Κλέωνος Ραγκαβῆ

Εὐχαρίστως μανθάνομεν ὅτι ὁσημέραι βελτιοῦται ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας τῆς εὐγενεστάτης συζύγου τοῦ ἐν Βερολίνῳ πρεσβευτοῦ καὶ διαπρεποῦς ποιητοῦ κτλ. κ Κλέωνος Ραγκοβῆ. Εὐχόμεθα εἰς τὴν συμπαθεστάτην οἰκογένειαν τὴν τελείαν χαρμονήν της ἐν τῇ ὑγείᾳ καὶ μακροβιότητι τοιαύτης πολυτίμου συζύγου καὶ μητρός

ΡΩΜΟΥΝΙΚΗ ΓΕΡΟΥΣΙΑ

Τὸ ἄρθρον 7

Ἐν τῇ γερουσίᾳ ἡ ἀντιπολίτευσις θέλουσα νὰ προσβάλῃ τὴν κυβέρνησιν προσεπάθησε ν' ἀποδείξῃ αὐτὴν ὡς ἀθετήσασαν τὸ 7ον ἄρθρον τοῦ συντάγματος διὰ τῆς παραιτήσεως τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ κράτους ἐν τῇ κληρονομικῇ ὑποθέσει Βέδμαρ.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν δημοσίων κτημάτων κ. Κὰρπ ἀπαντῶν εἰς τὸν κ. Βερνέσκον μεταξὺ ἄλλων προσέθηκε καὶ τὰ ἑξῆς:

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 7, τὸ κράτος δὲν δικαιοῦται νὰ διεκδικήσῃ ξένας κληρονομίας σχολαζούσας. Ἐπομένως οὐδ' ἐνταῦθα δύναται νὰ εἰσχωρήσῃ παρανομία. Ἢ ἔχει δικαίωμα τὸ κράτος νὰ διεκδικῇ σχολαζούσας περιουσίας, καὶ τότε ὑφίσταται παρανομία, ἢ δὲν ἔχει καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ἐνέργεια τοῦ ὑπουργείου δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς παράνομος· ἐκ τοῦ διλήμματος τούτου δὲν δυνάμεθα νὰ ἐξέλθωμεν, εἶπεν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν κτημάτων.

Ἡ μόνη ἀμφισβήτησις ἡ δυναμένη νὰ προκύψῃ ἐστὶν ὁ τρόπος δι' οὗ νὰ ἐμποδισθῇ ὁ ξένος ἵνα γίνῃ γαιοκτήμων ἐν Ρωμουνίᾳ. Ὁ κ. Βερνέσκος ἰσχυρίζεται ὅτι τὸ κράτος ὀφείλει νὰ δημεύῃ τὰς ὡς σχολαζούσας κηρυχθείσας κληρονομίας, ἀλλ' ἡμεῖς, προσέθετο ὁ κ. Κὰρπ, δὲν ἐπιτρέπομεν εἰς τὸ κράτος τοιοῦτον δικαίωμα καὶ ἐπιβάλλομεν εἰς τοὺς κληρονόμους νὰ πωλῶσι τὰ ἀγροτικὰ αὐτῶν ἀκίνητα. Ἡ κληρονομικὴ ἰσχὺς τῶν ξένων ἀδύνατον νὰ μὴ ἀναγνωρισθῇ καὶ κληρονομίαι ἀληθῶς σχολάζουσαι δὲν δύνανται νὰ ὑπάρχωσιν. Ἐπειδὴ δὲ οἱ ξένοι ἀδυνατοῦσι νὰ κατέχωσιν ἀγροτικὰ ἀκίνητα ἐν Ρωμουνίᾳ ἡμεῖς ὀφείλομεν νὰ τοὺς ὑποχρεώσωμεν ὅπως πωλήσωσι τὰ ἀκίνητα αὐτῶν. Ἐν τούτῳ ἔγκειται ἅπασα ἡ ἀμφισβήτησις ἥτις ἔκαμε τὸν κ. Βερνέσκον νὰ ὁμιλήσῃ ὁλοκλήρους ὥρας (χειροκροτήματα).

Ζητεῖται κατόπιν ἡ λῆξις τῆς συζητήσεως, ἡ δὲ Γερουσία κηρύττει τὸ ζήτημα ἐξηντλημένον καὶ κλείει τὴν συζήτησιν. Εἶτα ἀναγινώσκεται δήλωσις ἔχουσα οὕτως: «Ἡ Γερουσία ἀκούσασα τὰς ἐξηγήσεις τῆς κυβερνήσεως ἐν τῇ ὑποθέσει Βέδμαρ μεταβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν». Ἡ δήλωσις αὕτη τίθεται εἰς ψηφοφορίαν διὰ ψήφων 67 κατὰ 14.

ΡΩΜΟΥΝΙΑ

ΜΕΤΕΩΡΟΣΚΟΠΕΙΟΝ
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

Μετεωρολογικὸν δελτίον τῆς 12 δεκεμβρίου 1892. Πληροφορίαι διδόμεναι ὑπὸ τοῦ οἴκου Menu et Cie, διοπτροποιῶν ἐν τῇ ὁδῷ Νίκης ἀριθ. 88.

Μεσονύκτιον	—3.7
7 ὥρα τῆς πρωΐας	—2
Μεσημβρία	—0.
Βαρομετρικὸν ὕψος	762.5

Ὁ καιρὸς χιονώδης.

Σπουδαία ἐπερώτησις

Αὔριον Τετάρτην ἐν τῇ Γερουσίᾳ ὁ κ. Γρηγόριος Μπονάκης θέλει ἀναπτύξει τὴν ἐπερώτησιν αὐτοῦ, ἣν ἀπηύθυνεν εἰς ὁλόκληρον τὴν κυβέρνησιν περὶ τοῦ κυβερνητικοῦ συστήματος. Αἱ ἀποκαλύψεις δι' ὧν θέλει συνοδεύσει τὴν ἐπερώτησιν αὐτοῦ ὁ κ. Μπονάκης μέγα θὰ ἔχωσιν ἐνδιαφέρον.

Πρασίνη Βίβλος

Ἐπερατώθη ἤδη ἡ περὶ τοῦ ζητήματος Ζάππα Πρασίνη Βίβλος. Ἤδη ἀναμένεται ἐκ Βερολίνου ἡ ἀπάντησις εἰς τὴν ἐρώτησιν ἣν ἀπηύθυνεν ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις πρὸς τὸν ἔξοχον γερμανὸν νομομαθῆ κ. Γκνάϊστ. Μετὰ τὴν ἄφιξιν τῆς ἀπαντήσεως ἡ βίβλος θέλει διανεμηθῇ πλήρης εἰς ἅπαντα τὰ μέλη τῆς Βουλῆς καὶ Γερουσίας. Καθ' ἃς ἡμεῖς ἔχομεν πληροφορίας ἡ ἀπάντησις τοῦ Γκνάϊστ ἐγένετο ἤδη καὶ τυγχάνει καταδικαστικὴ τῆς στάσεως ἣν ἐτήρησεν ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις ἐν τῷ ζητήματι.

Ναυάγιον ἐν τῷ Εὐξείνῳ

Τὴν νύκτα τοῦ Σαββάτου πρὸς τὴν Κυριακὴν ἐναυάγησεν ἔμπροσθεν τοῦ λιμένος Κωνστάντσης, τὸ ὑπὸ ἑλληνικὴν σημαίαν ἱστιοφόρον «Ἐλπὶς» φορτωμένον διὰ 2475 ἑκτολίτρων κριθῆς. Ὁ πλοίαρχος μετὰ 4 ναυτῶν ἐπνίγησαν. Τὸ ἐμπόρευμα ἀνῆκεν εἰς τοὺς ἀδελφοὺς Γεωργιάδη ἐκ Κωνστάντσης. Τὸ ἱστιοφόρον κατεποντίσθη ὡς ἐκ τῆς μεγάλης τρικυμίας ἥτις ἐπεκράτει ἐν τῷ Εὐξείνῳ ἀπὸ τῆς Παρασκευῆς ἔτι. Μόλις τὴν πρωΐαν τῆς Δευτέρας παρετηρήθη ὅτι τὸ πλοῖον ἐναυάγησε. Μέτρα ἐλήφθησαν πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν πτωμάτων.

Ρωμουνικὴ ἰθαγένεια

Πρότασις ὑπογεγραμμένη παρὰ 6 βουλευτῶν κατετέθη εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Βουλῆς διαλαμβάνει δὲ ὅτι ἀναγνωρίσεις τῆς ρωμουνικῆς ἰθαγενείας τοῦ λοιποῦ δὲν θὰ ψηφίζωνται κεχωρισμένως ἀλλὰ θ' ἀποτελῶσιν ἀντικείμενον ἑνὸς καὶ μόνου νομοσχεδίου περιλαμβάνοντος τόσα ἄρθρα, ὅσαι καὶ αἱ αἰτήσεις.

Μισθοδοσίαι ἀξιωματικῶν

Νομοσχέδιον εἰς κοινοβουλευτικὴν πρωτοβουλίαν ὀφειλόμενον κατετέθη εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Βουλῆς παρ' ἧς ζητεῖται ὅπως οἱ μισθοὶ τῶν ἀξιωματικῶν μέχρι τοῦ βαθμοῦ διοικητοῦ αὐξηθῶσι. Εἰς 300 μὲν φράγκα διὰ τοὺς ὑπολοχαγοὺς, 350 διὰ τοὺς λοχαγοὺς, 400 διὰ τοὺς ταγματάρχας καὶ 500 διὰ τοὺς διοικητάς.

Σιδηροδρομικὰ

Τὴν κυριακὴν διεκόπη ἡ συγκοινωνία τῶν ἁμαξοστοιχιῶν ἕνεκα τοῦ χιονοστροβίλου εἰς πολλὰς σιδηροδρομικὰς γραμμὰς τῆς χώρας καὶ χθὲς ἀπεκατεστάθη, ἐκτὸς μόνον τῆς γραμμῆς Κιούλνιτσα, ἥτις ἐπρόκειτο νὰ ἐπαναληφθῇ χθὲς τὴν ἑσπέραν.

— Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἔαρος παραδοθήσονται εἰς κυκλοφορίαν αἱ κατασκευαζόμεναι γραμμαὶ Πιτέστι—Κούρτεα δὲ Ἄρζες, Κραϊώβης—Καλαφάτ, Τίργου-Ὄκνα—Μοϊνέστι καὶ Φωξάνι—Ὀδομπέστι.

Διάφορα

Τὴν ἑσπέραν τῆς αὔριον τετάρτης ὁ κ. Δισέσκος θέλει ποιήσει διάλεξιν ἐν τῷ νέῳ Ἀθηναίῳ περὶ τῆς «Ἀρχῆς τῶν Ἐθνικοτήτων». Ὁ δὲ κ. Οὐρέκιας θέλει ἀναγνώσει διήγημά τι. Ἡ διάλεξις αὕτη γίνεται πρὸς αὔξησιν τοῦ κεφαλαίου τοῦ προωρισμένου διὰ τὰς πέραν τῶν Καρπαθίων ρωμουνικὰς σχολάς.

Ἐκδίδεται προσεχῶς

Τὸ «**Anuarul National al Romanieĭ**» Ἔκδοσις τοῦ 1893. Περιέχουσα πάσας τὰς ἐν Βουκουρεστίῳ διευθύνσεις ἐπιδιορθωμένας μετὰ τὸν ἅγιον Δημήτριον, ὡς καὶ τὰς τῶν νομῶν κατὰ τὸν νέον διοικητικὸν ὀργανισμὸν ἐφαρμοσθέντα ἀπὸ τῆς 9 Νοεμβρίου 1892. Ὁ ἐκδότης καὶ ἰδιοκτήτης τῆς ἐν λόγῳ Ἐπετηρίδος ἐστὶν ὡς γνωστὸν ὁ κ. Ch. Delattre: Strada Smârdan N. 2.

ΕΝ ΤΟΙΣ ΑΝΑΚΤΟΡΟΙΣ

Περιβολὴ ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος

Τὴν Κυριακὴν ἀνακτορικαὶ ἅμαξαι μετέβαινον εἰς τὴν Μητρόπολιν ὅπως ὁδηγήσωσιν εἰς τὰ ἀνάκτορα τὰς Α. Α. Π. Π. τὸν πρωθιεράρχην καὶ τὸν μητροπολίτην Μολδαυΐας, μετὰ τοῦ νέου ἐπισκόπου Ρώμαν Ἰνοκεντίου Πλοεστιάνου. Ἡ συνοδεία ἐξεκίνησε τὴν 11 ὥραν ἐκ τῆς Μητροπόλεως ἀπετελεῖτο δὲ κατὰ τάξιν ἀκολουθίας ἐκ τοῦ ἀρχιαστυνόμου πρωτευούσης, δύο οὐλαμῶν ἱππικοῦ, τῶν μητροπολιτῶν, τοῦ ἐπισκόπου Ρώμαν καὶ δύο ἔτι οὐλαμῶν ἱππικοῦ. Ὁ διοικητὴς τοῦ λόχου ἵστατο παρὰ τὴν θυρίδα τῆς πρώτης ἁμάξης καὶ εἷς ἕτερος ἀξιωματικὸς ἀριστερόθεν. Τιμητικὴ φρουρὰ μετὰ μουσικῆς καὶ σημαίας ἵσταντο ἐν τῇ αὐλῇ τῶν ἀνακτόρων. Ἀπὸ τῆς 11 ὥρας ἡ αἴθουσα τοῦ θρόνου ἠνοίγετο πρὸς ὑποδοχὴν τῶν ὑπουργῶν καὶ τῶν ἀνωτέρων πολιτικῶν βαθμούχων. Ὁ βασιλεὺς ἀνῆλθε τὸν θρόνον καὶ εἷς ὑπασπιστὴς εἰσήγαγε τὸν νέον ἐπίσκοπον Ρώμαν. Ἡ Α. Σ. ἤχθη ἐνώπιον τοῦ θρόνου ὅπου ὁ ἀρχιδιάκονος τοῦ μητροπολίτου Μολδαυΐας περιέβαλεν αὐτὸν διὰ τοῦ ἀρχιερατικοῦ μανδύου. Οὗτος δὲ ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ βασιλέως ἔλαβε τὴν ποιμαντορικὴν ῥάβδον καὶ εὐχαριστήσας τὴν Α. Μ. ἀπεσύρθη καταλαβὼν τὴν θέσιν αὐτοῦ παρὰ τῷ μητροπολίτῃ Μολδαυΐας. Μετὰ τὴν τελετὴν αἱ Α. Α. Σ. Σ. ἐπανέκαμψαν εἰς τὴν Μητρόπολιν μετὰ τῆς αὐτῆς τάξεως. Κατὰ τὴν ἐκ τῶν ἀνακτόρων εἰς τὴν Μητρόπολιν μετάβασιν ἐσήμαινον πάντες οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(ΥΠΗΡΕΣΙΑ «ΠΑΤΡΙΔΟΣ»)

Βουδαπέστη, 14/26. — Ἐντὸς 24 ὡρῶν οὐδὲν ἐγένετο νέον κροῦσμα, μόνον εἷς θάνατος.

Ἀμβούργον, 14/26. — Χθὲς οὐδὲν παρετηρήθη νέον κροῦσμα. Σήμερον 2 παῖδες ἠσθένησαν ἐλαφρῶς προσβεβλημένοι ἐν τῇ αὐτῇ οἰκογενείᾳ ἐν ᾗ δύο ἕτεροι παῖδες εἶχον πάθει ἐκ χολέρας τὴν 22 Δεκεμβρίου.

Παρίσιοι, 14/26. — Ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισεν ὅπως ἡ ὑποεπιτροπὴ ἥτις ἔλαβε γνῶσιν τοῦ δικογραφικοῦ φακέλλου Παναμᾶ, μηδεμίαν συντάξῃ ἔκθεσιν, ἵνα μὴ δώσῃ ἀφορμὰς ἀκυρότητος ἐν τῇ δικαιοσύνῃ. Ἄλλως τε ὁ φάκελλος οὐδεμίαν πρᾶξιν διαφθορᾶς ἀναφέρει.

Βρυξέλλαι, 14/26. — Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ σοσιαλιστικοῦ συνεδρίου ἀπεφάσισαν νὰ διοργανίσωσι γενικὴν ἀπεργίαν, ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ καθολικὴ ψηφοφορία δὲν γένηται δεκτή.

Πετρούπολις, 14/26. — Ὁσύμβουλος τῆς ἐπικρατείας κ. Ἰεσσὲφ ἄλλοτε γραμματεὺς τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ὡραίων Τεχνῶν κατεδικάσθη εἰς ἀπώλειαν πάντων τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ καὶ ἐξορίαν εἰς Σιβηρίαν διὰ χρηματικὰς ὑπεξαιρέσεις, ἃς διέπραξεν ἐν τῇ ἐξασκήσει τῶν καθηκόντων του.

Σόφια, 14/26. — Ὁ Σταμπούλωφ ἀνέγνωσε σήμερον ἐν τῇ Σοβράνιε τὸ ἡγεμονικὸν οὐκάζιον, δι' οὗ ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Σλάβκωφ διορίζεται ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης.

Ἡ Βουλὴ ἠσχολήθη περὶ τὸν προϋπολογισμὸν καὶ περὶ τοῦ νομοσχεδίου, δι' οὗ ἀντικαθίσταται ὁ εἰς εἴδη φόρος τῆς δεκάτης εἰς ἔγγειον φόρον ὑπολογιζόμενον εἰς 22 1)2 ἑκατομμύρια ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὅρου τῶν κατὰ τὴν τελευταίαν τετραετίαν εἰσπράξεων τῆς δεκάτης.

— Τὸ νέον νομοσχέδιον παρουσιάζει πλεόνασμα 6 1)2 ἑκατομμυρίων φράγκων. Ἡ Βουλὴ αὔριον περατοῖ τὰς ἐργασίας αὐτῆς καὶ λήγει ἡ κοινοβουλευτικὴ περίοδος.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Δυστύχημα

Σήμερον τὴν πρωΐαν ἐκ τῆς ἐκ Βουζέου ἐρχομένης ἁμαξοστοιχίας ἐρρίφθη εἷς ἄνθρωπος πρὸ τῆς Valea Calugâreascâ. Ὁ ἀτυχὴς κατεκερματίσθη μὲ τὸν οἰκτρότερον τρόπον. Δὲν ἐγνώσθη ἔτι ἡ ταυτότης του.

Καθάρσεις

Ἡ διεύθυνσις τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸν μέγαν ἀριθμὸν τῶν ἐκ Βασσαραβίας καὶ Ρωσσίας ἀφικνουμένων ταξειδιωτῶν ἐζήτησε παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν τὴν μεγέθυνσιν τοῦ καταστήματος ἐν ᾧ τελοῦνται αἱ καθάρσεις. Ἡ ἐν Οὐγγένι κάθαρσις ἐξακολουθεῖ οὖσα τριήμερος.

Ἐκτροχιάσεις

Τὴν νύκτα τῆς χθὲς ἁμαξοστοιχία πλήρης ἐπιβατῶν παρὰ τὴν Πράχωβαν ἐξετροχιάσθη. Ἡ ἀτμομηχανὴ καὶ δύο βαγόνια κατασυνετρίβησαν.

Ἀπομνημονεύματα Ἐλένης Βακαρέσκου

Κατὰ τὴν «Adevĕrul» παρὰ τοῖς κυβερνητικοῖς κύκλοις βεβαιοῦται ὅτι τὴν ἡμέραν τῶν γάμων τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου θέλουσι ἐκδοθῇ τὰ ἀπομνημονεύματα τῆς δεσποσύνης Ἐλένης Βακαρέσκου.

Ταῦτα ἐκδοθήσονται εἰς μικρὸν ἀριθμὸν ἀντιτύπων καὶ διανεμηθήσονται εἰς πολλὰς σπουδαίας ἐφημερίδας Γαλλίας, Ἀγγλίας, Γερμανίας, Ἰταλίας καὶ Ρωμουνίας. Ὁμοίως δημοσιευθήσονται καί τινες ἐπιστολαὶ τῆς βασιλίσσης καὶ τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου.

ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΟΛΥΚΡΟΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ
πρὸς 3 φρ. ἕκαστον ἔργον.

Αἱ τελευταῖαι Ἡμέραι τῆς Πομπηίας E.L. Boylner. Μετάφρασις Γ. Χ. Ζαλακώστα.

Ἱστορία τοῦ Γαλλογερμανικοῦ Πολέμου 1870-1871. Συλλεγεῖσα ἐξ ἀσφαλῶν πηγῶν ὑπὸ Κωνσταντίνου Σταυρίδου μετὰ πολλῶν εἰκόνων Τομ. 2.

Θέατρον Οὐγκὼ ἤτοι τὰ ἑξῆς δράματα **Λουκρητία Βοργία, Ἄγγελος Τύραννος Πατυΐου, Μαρία Τυδορὶς, Ρουῒ-Βλὰς, Οἱ Βυργράβοι καὶ Ἐρνάνης** Τόμ. 6 ἅπαντα φρ. 3.

Πνεῦμα τῆς Θρησκείας ἤτοι συγκριτικὴ ἱστορία τοῦ χριστιανισμοῦ δοκίμιον Ι. Νικολαΐδου Λεβαδέως ἀρχαίου καθηγητοῦ ἐν τῷ Ἑλλ. Πανεπιστημίῳ.

Ἐομηνεία τῶν Ζωγράφων ὡς πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ζωγραφίαν

Οἱ μάρτυρες ἔπος ἐν τῷ πεζῷ λόγῳ ὑπὸ τοῦ Σατωβριάνδου. Μεταφρασθὲν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ καὶ ἐκδοθὲν ὑπὸ Μ. Χρυσοπούλου.

Οἱ Νατσαῖοι Σατωμπριάν. Μετάφρασις Κων. Ι. Δραγούμη.

Τὸ ὁμηρικὸν ζήτημα ἤτοι Ἱστορία τῶν Ὁμηρικῶν ἐπῶν. Πραγματεῖα Ἀγγέλου Βλάχου βραβευθεῖσα ἐν τῷ φιλολογικῷ διαγωνισμῷ.

Ὁ ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως ἀγὼν τῶν Ἑπτανησίων 1815—1864. Πολιτικὴ ἱστορία τῆς Ἑπτανήσου ἐπὶ τῆς ἀγγλικῆς προστασίας ὑπὸ Α. Μ. Ἱδρωμένου.

Τὰ κωλύματα τοῦ γάμου. Πρόχειρον νομικὸν βιβλίον. Ἐγκρίσει τῆς τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας ὑπὸ Μελισσηνοῦ Χριστοδούλου.

Στοιχεῖα ὑγιεινῆς. Paolo Mantegazza καθηγητοῦ τοῦ ἐν Φλωρεντίᾳ ἀνωτάτου Ἰνστιτούτου.

Φυσικὴ Ἱστορία ἤτοι Γεωλογία, Ὀρυκτολογία, Φυτολογία, Ζωολογία ὑπὸ Εὐσταθίου Πονηροπούλου, Καθηγητοῦ.

Οἰνολογικὰ Ο. Α. Ρουσοπούλου. Πραγματεῖαι περὶ συστηματικῆς παρασκευῆς, βελτιώσεως καὶ διατηρήσεως τῶν οἴνων.

D. H. POLLAK & C°

Τὸ γνωστὸν κατάστημα
ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ
τοῦ κ. **Pollak & C-o** ἐκτὸς τῶν ἤδη ὑπαρχόντων ὑποκαταστημάτων αὐτοῦ, ἵδρυσε τοιοῦτον ἐν Γαλαζίῳ, θέλει δὲ προσεχῶς ἱδρύσει καὶ ἐν Βραΐλᾳ.

Τὸ κατάστημα τοῦτο καὶ τὰ ὑποκαταστήματα αὐτοῦ ἔχουσι πάντοτε πλουσίαν παρακαταθήκην **ὑποδημάτων**, ἀρίστης ποιότητος, δι' ἄνδρας, γυναῖκας καὶ παιδία, ὡς ἐπίσης καὶ γνησίας ρωσσικὰς **πηλοβατίδας** (galoches).

Μέγιστον προτέρημα τοῦ καταστήματος τούτου διὰ τὴν πολυπληθῆ αὐτοῦ πελατείαν ἐστὶν ὅτι ἔχει **τιμὰς ὡρισμένας (prix fixes)**.

IULIUS LOEFFLER
Μηχανικὸς κατασκευαστὴς Μύλων
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ *Strada Dómneĭ 14*
Γενικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐργοστασίου τῶν μηχανῶν
GANZ et Co. ἐν Buda-Pesta

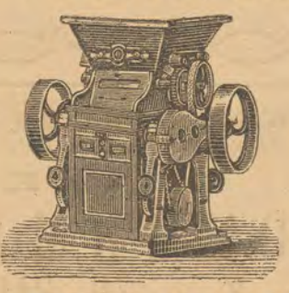

Τεχνικὸν γραφεῖον διὰ πᾶσαν βιομηχανικὴν ἐγκατάστασιν.

Διάφοροι μηχαναὶ, Ἀντληταὶ *(turbines)* Κύλινδροι *(valțuri)* γνήσιοι *Ganz*

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
ἀντικειμένων ἐκμεταλλεύσεως διὰ μύλους καὶ πρίονας

ΓΝΗΣΙΑ ΜΕΤΑΞΩΤΑ
Dufour et Comp. (Thal)

Ἐγκατάστασις ἠλεκτρικοῦ φωτὸς

ΤΙΜΑΙ ΚΑΙ ΟΡΟΙ ΛΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΟΙ

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ 14 Δεκεμβρίου 1892

	Αγοραί	Πωλητ.
ΔΑΝΕΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ		
Renta perpetuă 5 o/o	99.3)4	100.—
» amortis. 5 o)o	97.1)4	97.3)8
» » 4 o/o	83 1/4	83.5/8
Conversiunea rurală 6 o)o	100.1)2	101.1/4
Oblig. caseĭ Pensiunilor	271.—	278.
ΔΑΝ. ΠΟΛΕΩΝ καὶ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Com. Bucurescĭ 5o/o—1883	89.3/4	90.1/4
» » » —1884	—.—	.
» » » —1889	—.—	.
» » » —1890	89.5/8	90.—
Scris. Func. Rurale 5o/o	97.1)4	97.1/2
» » Urbane 5 »	90.3/4	91.—
» » » 6 »	102.—	102 1/4
» » » 7 »	104.—	104.1)4
» » » Iaşi 5 o/o	82.1/2	82.3/4
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Banca Naţională	1660.—	1665.
Dacia-Rumania	415.—	418
Naţionala	417.—	420.
Societ. de Reasigurare.	190.—	195.
» » Constr. şi l. publ	130.—	132.
» » Basalt şi Ceramică	280.—	290.
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		
Λονδίνου τρίμηνον	25.15.—	25.18.1)2
» ὄψεως	25.35.1/3	25.37.1/2
Παρισίων τρίμηνον	100.10	100.15
» ὄψεως	100.70	100.60
Βερολίνου τρίμηνον.	123 30	123.35
» ὄψεως	124.40	124.50
Βελγίου τρίμηνον	99.85	99.85
» ὄψεως	—.—	.
Βιέννης ὄψεως	2.10.—	2.11 1/4
» τρίμηνον	2.05.—	2.09.—
» εἰκοσάφραγκον.	99.3)4	100.—
Ἀμστελοδάμου τρίμηνον	.	.
Ἑλβετίας τρίμηνον.	—.	.
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ		
Φιορίνια Αὐστριακά	2.11.1)2	2.12.—
Ρούβλια Ρωσσικά	2.50	2.60.
Χαρτονομίσματα Γαλλίας	100.25	100.30
Λίρα Ὀθωμανική.	22.80	23.
Εἰκοσάφραγκον Γαλλίας.	20.09	20.10
Μάρκαι Γερμανίας	124.—	125.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 10 Δεκεμβρίου 1892

Γαλλικὴ Ρέντα 4 1/2 o/o	104.95
» » 3 o/o	97.45
Ρωμουν. Ρέντα 5 o/o	100.—
Ἑλλην. Δάνειον 5 o/o	337.50
Ἀνατολικοὶ Σιδηρόδρομοι μετὰ Λαχείου	87.37
Αἰγυπτιακὸν Δάνειον.	497.50
Ὀθωμανικὴ Τράπεζα.	584.37
Συνάλλαγμα Βερολίνου	122.27
» Βελγίου.	99 3/16
» Βιέννης	206.06

Διάθεσις Χρηματ. ἀσθενής.

ΒΙΕΝΝΗ 10 Δεκεμβρίου 1892

Εἰκοσόφραγκον	9.575
Μετοχαὶ *Credit Anstalt*	312.25
Ρούβλια χάρτινα	119.55
Συνάλλαγμα Λονδίνου	120.50
» Παρισίων	47 87

Διάθεσις Χρηματ. ἤρεμος.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 10 Δεκεμβρίου 1892

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o C. F. R.	101.90
» » 5 o/o.	96.70
» » 4 o/o.	82.20
Ρούβλια χάρτινα	202.95
Δάνειον Βουκουρεστίου 5 o/o	96.10
Συνάλλαγμα Βελγίου.	80.55
» Παρισίων	80.60
» Βιέννης.	—.—

Διάθεσις Χρηματ. σταθεροτέρα.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 10 Δεκεμβρίου 1892

Consolidés Anglais	—)—
Μετοχαὶ *Banque de Roumanie*	—.—
Συνάλλαγμα Παρισίων	25.32
» Ἀμστελοδάμου	12.03

ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ 10 Δεκεμβρίου 1892

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o.	96.95
» » 4 o/o.	81.90

I. SALTER

Ἀριθ. 90, Ὁδὸς Lipscanĭ, Βουκουρέστιον, Ἀριθ. 90.

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΩΝ ΚΑΙ ΦΥΣΑΡΜΟΝΙΩΝ

τῶν ὀνομαστοτέρων ἐργοστασίων τῆς Γερμανίας.

ΤΙΜΑΙ ΜΕΤΡΙΩΤΑΤΑΙ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΒΙΣΤΗΣ

Ὁ μόνος Ἕλλην ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ ἐν Βουκουρεστίῳ.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ

Ἐργασία ἀνεπίληπτος, στερεὰ καὶ εἰς τιμὰς λίαν μετρίας.

ΑΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΝΕΥ ΧΡΟΝΟΤΡΙΒΗΣ

Οἱ ἐκ τῶν Ὁμογενῶν ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνδύωνται **στερεὰ** καὶ **εὐθηνὰ** ἀποταθήτωσαν εἰς τὸ **παραπλεύρως τοῦ Χρηματιστηρίου** εἱρημένον **ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ**, ἐν τῇ ὁδῷ Ἀκαδημίας ὑπ' ἀριθμὸν 6.

Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ἐν ΓΑΛΑΖΙῼ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΔΕΦΑΚΗ

Ἐν τῇ ἡγεμονικῇ ὁδῷ (Str. Domnească), εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, ἀπέναντι τοῦ ἑλλην. Ναοῦ, τῆς Λέσχης καὶ τοῦ ζαχαροπλαστείου Universelle ὑπὸ τὸ Ξενοδοχεῖον Concordia.

ΒΙΒΛΙΑ
Διδακτικὰ Φιλολογικὰ Μυθιστορήματα Ἑλληνικά, Ρουμανικὰ Γαλλικά, Γερμανικά, Ἀγγλικά.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
Χάρτου τυπογραφικοῦ, Χάρτου κοινοῦ, Χάρτου ἐπιστολῶν Φακέλλων παντὸς εἴδους καὶ πάσης ποιότητος Βιβλίων ἐμπορικῶν
Τιμαὶ ὡρισμέναι

ΓΡΑΦΙΚΗ ΥΛΗ
Βιβλία καὶ Πιεστήρια δι' ἀντιγραφὴν ἐπιστολῶν. Λευκώματα Μουσικὰ τεμάχια Εἰκόνες Σκευοθῆκαι

Τὸ βιβλιοπωλεῖον ἡμῶν ὅπερ, διὰ τῆς μετριότητος τῶν τιμῶν καὶ τῆς εὐθύτητος τῶν συναλλαγῶν, κατέλαβεν, ἐντὸς βραχυτάτου διαστήματος, πρωτεύουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν βιβλιοπωλείων τῆς χώρας, εὑρίσκεται ἐν τῇ εὐαρέστῳ θέσει, ὡς ἐκ τῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ σχέσεών του νὰ ἐκτελέσῃ οἱανδήποτε παραγγελίαν ἀναγομένην εἰς τὸ εἶδός του, τῆς πολυαρίθμου ἐν Γαλαζίῳ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις πελατείας του, ἐν πάσῃ ταχύτητι καὶ ὑπὸ τοὺς συμφερωτέρους ὅρους

ΤΜΗΜΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ
Δέχεται συνδρομὰς ἑλληνικῶν, ρουμανικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων, ἐπὶ προπληρωμῇ· καὶ διὰ μὲν τὰς ἑλληνικὰς καὶ ρουμανικὰς ἄνευ οὐδεμιᾶς προσθήκης, διὰ δὲ τὰς εὐρωπαϊκὰς τῇ προσθήκῃ προμηθείας 5 o/o καὶ τῶν ἐξόδων.

ΤΜΗΜΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΝ
Ἀναλαμβάνει μεταφράσεις ἐπισήμων καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ, ρουμανικοῦ, γαλλικοῦ, γερμανικοῦ, ἰταλικοῦ καὶ ἀγγλικοῦ κειμένου, ὡς καὶ τὴν φροντίδα τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῶν εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον.

ΣΥΛΛΟΓΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ

Πρὸς 3 φράγκα ἕκαστον ἔργον.

Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἀξιότιμοι φιλαναγνῶσται ἀποτανθήτωσαν πρὸς τὸν κ. **Π. Χριστοδούλου εἰς Γαλάζιον**, οἱ εἰς Βουκουρέστιον τοιοῦτοι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «**Πατρίδος**,» ὅπου πρὸς εὐκολίαν εὑρίσκονται ἐκ τῶν ὁμοίων βιβλίων ἀντίτυπα.

Ἡ Παναγία τῶν Παρισίων, Βίκτωρος Οὐγκὼ, εἰς τόμους 2.

Ἡ Μνηστὴ τοῦ Λαμερμουρ, Βάλτερ Σκὼττ, μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ.

Οἱ Βασιλεῖς ἐν τῇ ἐξορίᾳ, Ἀλφόνσου Δωδὲ, μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ Εὐρ. Σεκιάρη.

Ὀλβία, ἠθικὸν διήγημα, μεταφρασθὲν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ Μαρίας Σ. Νικολαΐδου.

Παράπτωσις καὶ Μεταμέλεια, ὑπὸ M. Perrin.

Αἱ Νύκτες τοῦ Βουλεβάρτου, ὑπὸ Pierre Zaccone, Τόμ. 2.

Τὰ δράματα τοῦ βίου. Μικρὰ Μήτηρ, ὑπὸ Αἰμιλίου Ρίσεβουργ.

Βαλεντίνη, Μυθιστορία Γεωργίας Σὰνδ, μετάφρασις Ἀγγέλου Βλάχου.

Δὸν Κιχώτης ὁ Μαγκήσιος, Gustave Doré, μετάφρασις Ι. Ἰσιδωρίδου Σκυλίσση. Ἔκδοσις Τεργέστης μετὰ 13 εἰκονογραφιῶν.

Οἱ ἐρυθροὶ προσωπιδοφόροι, Ponson du Terrail.

Τὸ Φρούριον τοῦ Καρρόου μετὰ τῆς συνεχείας του **Τὸ ἄνθος τῆς Ἀλόης**, μυθιστόρημα Ι. Φ. Σμὶθ, Τόμ. 2.

Τὸ τέκνον τοῦ ἐραστοῦ μετὰ τῆς συνεχείας του **Ἡ ἄνυμφος Μήτηρ**, A. Matthey (Arthur Arnould), Τόμ. 2.

Ὁ ἀδικηθεὶς Ρογῆρος, Jules Mary, Τόμ. 2.

Ἡ λῃσταρχος γυνὴ, Jules Boulabert.

Ἡ μυστηριώδης γυνὴ, Jules Mary, ἔκδοσις «Ἀμαλθείας» Σμύρνης.

Ἡ Διδασκάλισσα, Εὐγενίου Σύη.

Σαμουὴλ Βρὼλ καὶ Συντροφία, ἐκ τῆς ἐκλεκτῆς βιβλιοθήκης Victor Cherbuliez, Τόμοι 4.

Τὰ Ἀπόκρυφα τῶν ἀρχαίων Παρισίων, Τόμοι 5.

Βοκκακίου ἡ Δεκαήμερος, ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ, Τόμοι 5.

Σέργιος Πανένης, σύγγραμμα βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας, Γεωργίου Ὠνέ. Ἐκ τῶν ἀγώνων τοῦ βίου.

Ὁ πλοίαρχος Καλόβολος, Παύλου Σωνιὲρ, Τόμοι 2.

Ἡ Μάρτυς Ἀλφόνσου Δ' Ἐνερύ, δημοσιευθὲν καὶ ἐν ἐπιφυλλίδι ἐν τῇ «Κωνσταντινουπόλει».

Ἐλπινίκη. Ἔθιμα Κωνσταντινουπόλεως, πρωτότυπος κοινωνικὴ μυθιστορία, Ἐπαμ. Κυριακίδου, δημοσιευθεῖσα ἐν ἐπιφυλλίδι τοῦ «Νεολόγου».

Ἡ ἐκδίκησις τοῦ Κλωδίονος, A. Matthey, δημοσιευθὲν καὶ ἐν ἐπιφυλλίδι τοῦ «Νεολόγου».

Ἰωάννης ὁ ἄνευ ἐπιθέτου, A. Matthey, δημοσιευθὲν καὶ ἐν ἐπιφυλλίδι τοῦ «Νεολόγου», Τόμοι 2.

Ὁ Φρικτὸς Ὅρκος, Φορτουνὲ Βουασκόβεύ, δημοσιευθὲν καὶ ἐν ἐπιφυλλίδι τῆς «Κωνσταντινουπόλεως».

ΜΕΓΑ ΚΑΙ ΠΛΟΥΣΙΟΝ

ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Κυρίου TH. RADIVON (fost Carapati)

ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῼ

Ὁδὸς Βικτωρίας (Podo-Mogoşoĭ) Ἀριθ. 32

Παντὸς εἴδους Χρυσᾶ καὶ Ἀργυρᾶ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ. Παντὸς μεγέθους καὶ πάσης ἀξίας πολύτιμοι λίθοι. Διάφορα ἀργυρᾶ καὶ ἐξ ἄλλων σπανίων μετάλλων σκεύη

ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ ΚΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ ΑΝΕΠΙΛΕΙΠΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑΧΕΙΑ

Τυπογραφεῖον «ΠΑΡΙΔΟΣ» Calea Moşilor Ἀριθ. 51 Vis-a-vis de Hotel Londra.

ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡΙΘ. 583. ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, ΠΕΜΠΤΗ 17/29 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1892

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ Η ΑΥΤΗ

Ἐτησία..... Φρ. 30
Ἑξάμηνος..... » 15
Τρίμηνος..... » 8

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

Φύλλα παλαιὰ τιμῶνται 50 λεπτά.

ΠΑΤΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Ἐν τῇ Α'. σελ. ὁ στῖχος 10 στιγμῶν φρ. 4—
» » Β'. » ὁ » 10 » » 2—
» » Γ'. » ὁ » 10 » » 1—

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Κατ' ἀποκοπὴν καὶ εἰς μετριωτάτας τιμάς

Διὰ τὰς ἐπαναλήψεις γίνονται σπουδαῖαι ἐκπτώσεις

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ «ΠΑΤΡΙΣ»
51 Ὁδὸς Mogilor 51

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 10

Πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον
Journal *PATRIS*, — Bucarest.

Βουκουρέστιον, 16 10/βρίου

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Οἱ φιλελεύθεροι θεσμοὶ

Ὡραῖοι, ἀληθῶς, εἰσὶν οἱ συνταγματικοὶ θεσμοὶ καὶ αἱ πρὸς τοὺς λαοὺς δαψιλῶς διδόμεναι ἐλευθερίαι. Ὡραῖον βεβαίως φαινόμενον παρουσιάζει κοινωνία γινώσκουσα ν' ἀπολαμβάνῃ ἐντὸς τῶν παρεχομένων ὁρίων τὰ ἐπιβραβευθέντα αὐτῇ δικαιώματα, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀντιθέτου ὄψεως τὰ ὡραῖα, τὰ ὁμαλὰ καὶ λεῖα ἐκεῖνα πράγματα, τὰ οὐδὲν ἕτερον ἢ τὴν κατ' ἐπίφασιν ἀνθρωπίνην ἐξημέρωσιν ἐκπροσωποῦντα, παρέχουσιν οὐχ ἧττον καὶ τὴν τρανωτάτην ἀπόδειξιν ὅτι ὁ ἄνθρωπος παρέμεινεν ὁ αὐτὸς διὰ μέσου τῶν αἰώνων, ἐν τῇ ποικιλίᾳ τῶν ἰδίων ὁρμῶν.

Ἐὰν τὰ δεσποτικὰ πολιτεύματα ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς προδίδοντα ἐλαττωματικὴν εἴτε ὑπολειπομένην τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐφ' ὧν ἐφαρμόζονταικαὶ παρ' οἷς λειτουργοῦσι λαῶν, τὰ φιλελεύθερα δέον νὰ θεωρηθῶσιν ὡς σημαίνοντα τὰς κοινωνικὰς ἀνισότητας καὶ κακίας πλέον καταφανεῖς.

Τοὐλάχιστον ἐκ τῶν ἐκτυλισσομένων κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτι ἀσχημιῶν ἐν τοῖς κοινοβουλίοις τοιοῦτόν τι πόρισμα δύναταί τις νὰ ἐξαγάγῃ περὶ τῶν καθ' ὅλου κοινωνιῶν καὶ νὰ καταλήξῃ εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ πολιτεία ὅταν εὐμοιρῇ ἀνδρῶν ἀκεραίων καὶ ἀφιλοκερδῶν, οἱονδήποτε καὶ ἂν ᾖ τὸ πολίτευμα ὅσον περισταλτικοὶ καὶ δρακόντειοι διὰ τοὺς λαοὺς καὶ ἂν ὦσιν οἱ θεσμοί, προκόπτει καὶ εὐημερεῖ. Τοῦτο ἐν πολλαῖς περιστάσεσιν ἀπέδειξεν ἡ ἱστορία καὶ αὐτῶν ἔτει τῶν βαρβαροτέρων ἐθνῶν.

Οἱ φιλελεύθεροι θεσμοὶ ἀναδείξαντες καὶ γνωρίσαντες εἰς τὴν ἀνθρωπότητα πλεῖσ.α κοινωνικὰ ἕλκη, ἄγνωστα ὑπάρξαντα ἢ τοὐλάχιστον λανθάνοντα ὑπὸ τὴν ἐπίπνοιαν ἑτέρων συντηρητικωτέρων θεσμῶν, διεπίστωσαν τὴν ἀδυναμίαν τῶν ἀνθρωπίνων χαρακτήρων καὶ τὸ σφαλερὸν τῆς ἀναμορφωτικῆς πορείας, ἣν ἐπαγγέλλονται.

Ἐν Ἑλλάδι

Ἀπτότατον οὕτως εἰπεῖν παράδειγμα ἔστω ἡμῖν ἡ ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τῆς μεταπολιτεύσεως κοινωνικὴ κατάστασις καὶ πολιτικὴ οἰκονομία καὶ ἡ πρὸ αὐτῆς ἐπὶ Ὄθωνος. Τὰς κολοσσαίας διαστάσεις τῆς ἐγκληματικότητος καὶ τῆς παρομαρτούσης ταύτῃ παραλυσίας τῶν νόμων ἐπήνεγκεν ὁ νεωτερισμὸς ἐν τῇ νομοθεσίᾳ καὶ ἡ φαυλότης τῆς κομματικῆς ἐκλύσεως ἀπορρέουσα ἐκ τοῦ ὀχλοκρατικωτέρου τῶν ὑφισταμένων πολιτευμάτων. Δὲν θὰ ἦτο προτιμώτερον ἄρά γε νὰ διατελοῦμεν εἰσέτι ὑπὸ τὴν ὀλιγαρχίαν; Δὲν θὰ ἦτο σωτηριωδέστερον διὰ τὸν ἑλληνισμὸν νὰ εἴχωμεν στιβαροτέραν βασιλικὴν χεῖρα, ἵνα τοὺς οἴακας τῆς ἐξουσίας αὐτὴ αὕτη ἰθύνῃ, νὰ ἐπιτάσσῃ μὲν ὡς δεσπότης καὶ ὑπέρτατος κυβερνήτης, ἐκτελῇ δὲ ὡς ὁ πρῶτος πατήρ; Νομίζομεν ὅτι ὁ χαρακτὴρ τοῦ ἔθνους δεῖται ἀείποτε χαλιναγωγήσεως. Δὲν ἐνεσωματώθη εἰσέτι ἡ ἰδέα τῆς τάξεως καὶ ὑποταγῆς. Ἡ ἠθικὴ ἀδυναμία πανταχοῦ πρυτανεύει καὶ κυβερνᾷ. Τοῦτ' αὐτὸ βεβαίως συμβαίνει καὶ ἐν τοῖς πολιτεύμασι τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν. Αἱ οἰκονομικαὶ καταδολιεύσεις καὶ χρηματικαὶ διασπαθήσεις, ὅσαι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη παρετηρήθησαν ἐν Γερμανίᾳ καὶ Γαλλίᾳ, ἀποδεικνύουσι τὸ ἀσθενὲς τῶν ἰσχυόντων θεσμῶν πρὸ τοῦ μεγέθους τῶν καταστροφῶν. Ἔγκλημα ἐσχάτης προδοσίας διαπράττεται ἐσχάτως ἐν Γερμανίᾳ ἐν τῇ νοθεύσει τοῦ μηχανισμοῦ τῶν πυροβόλων Loeve καὶ ὁ μὲν καταγγείλας τὴν ἀπάτην ρίπτετ' ἐν ταῖς εἱρκταῖς, οἱ δὲ ἀπατεῶνες περιφέρονται ἀνενόχλητοι. Τὴν τοιαύτην δ' ἀπόφασιν ἐξέδοτο τὸ γερμανικὸν κοινοβούλιον κατόπιν μάλιστα ἀκροάσεως μαρτυριῶν ἐνοχοποιουσῶν καταφώρως τοὺς δράστας. Ἀλλ' οὗτοι, ὡς σημαίνοντες ἐν τῇ πολιτείᾳ οὐδὲ κἂν ἐθίχθησαν, ἴσως διότι τὸ δίκαιον ἐπαινεῖ μὲν τὴν προδοσίαν μισεῖ ὅμως τὸν προδότην.

Ἀλλαχοῦ

Ἐν Παρισίοις συμμορία ὁλόκληρος λαοῦ φιλοπονωτάτουτὰς οἰκονομίας διασπαθίζει καὶ ἀσωτεύουσα δαπανᾷ καὶ ὅμως ἡ σημαντικότης τῶν ἐνόχων προσώπων ἀπαλλάσσει αὐτοὺς τῆς ποινῆς ἣν αὐστηροτάτην ἴσως θὰ ἐπέβαλλον εἰς πένητα ἔνοχον. Ἐν Ἰταλίᾳ πρό τινων ἡμερῶν ἄπειροι ἀσχημίαι ἐξεστομίσθησαν εἰς βάρος σημαινόντων μελῶν τῆς αὐτόθι Γερουσίας ἐπὶ δολίαις ἐκδόσεσι μετοχῶν ὧν τὸ ἰσότιμον βεβαίως ἀποτελεῖ καὶ μυρίους θρόμβους ἱδρώτων τοῦ ἰταλοῦ χωρικοῦ ἀλλ' ἐν τούτοις κατόπιν ἀντεγκλήσεών τινων πρὸς συγκάλυψιν ἀπεσιωπήθη τὸ πρᾶγμα ὡσεὶ μηδὲν ἁμάρτημα διεπράχθη.

Ἀλλ' ἐν Ρωσσίᾳ ὅλως τὸ ἐναντίον συμβαίνει. Ἐν Πετρουπόλει κατὰ χθεσινὸν τηλεγράφημα ἐπίσημον μέλος τῆς κοινωνίας, εἷς σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας ἀφαιρεῖται τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ πάντων καὶ καταδικασθεὶς εἰς ἐξορίαν πέμπεται εἰς Σιβηρίαν ἵνα διανύσῃ τὸν ὑπόλοιπον βίον καὶ ἐκεῖ ἀναγνωρίσῃ τὸ μέγεθος τῆς εὐθύνης ἣν ἀναλαμβάνει εἰς λειτουργὸς τοῦ κράτους ἐμπεπιστευμένος τὴν περιουσίαν τοῦ ἔθνους. Ἡμεῖς στερούμεθα ἐπαρκῶν γνώσεων καὶ τοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς τοῦτο χώρου ὅπως ἐξενέγκωμεν ἐκ τῶν δύο τούτων ἀντιθέτων περιπτώσεων τὸ ὀρθότερον πόρισμα, ἀλλ' ἡ ἱστορία καὶ ἡ κρίσις τῶν λαῶν οὐδέποτε σφάλλονται, οἱ δὲ σήμερον φωνασκοῦντες ὑπὲρ χορηγίας μειζόνων ἐλευθεριῶν πρὸς τὸ ἴδιον μόνον ὑλικὸν ὄφελος ἀφορῶσι.

Τὴν τοιαύτην τῶν πραγμάτων κατάστασιν ἤρξαντο εὐτυχῶς συναισθανόμενοι σοβαροὶ ἐν τῇ πολιτείᾳ ἄνδρες καὶ ἀληθεῖς πατριῶται, οἵτινες τὴν ὁλισθηρὰν ὁδὸν ἣν προσέλαβον οἱ φιλελεύθεροι θεσμοὶ διακρίνοντες πειρῶνται παντὶ σθένει ὅπως περιστείλωσι τὰς τοιαύτας ἀναρχικὰς τάσεις τῶν λαῶν. Οὗτος βεβαίως ἐστὶν ὁ λόγος δι' ὃν δὲν παραχωρεῖται καὶ ἡ καθολικὴ ψηφοφορία εἰς κράτη γηράσαντα ἐν τῇ πολιτικῇ παγιώσει καὶ ἀναπτύξει. Οὕτω βλέπωμεν σήμερον τὸ Βέλγιον ἀρνούμενον ταύτην εἰς τὸ ἔθνος παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας διαταράξεις τῆς τάξεως.

Γ.

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ βιομηχανία

Ἐὰν ἡ βιομηχανία ἔθνους τινὸς δύναται νὰ παράσχῃ τὸ μέτρον τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς πρὸς τὴν πρόοδον ἐπιδόσεώς του, τὴν Ἑλλάδα ὀφείλομεν νὰ κατατάξωμεν μεταξὺ τῶν μᾶλλον προκεχωρημένων. ἐπικρατεῖ ν. Παρὰ τὴν τελ[illegible] τῶν δύο πρώτων ὑλῶν τῆς μεγάλης βιομηχανίας: τοῦ σιδήρου καὶ τοῦ ἄνθρακος, τὸ ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα τοῦ λαοῦ ἐδημιούργησε σπουδαίαν βιομηχανίαν. Ὁ Πειραιεὺς ἐστὶ πόλις καπνοδοχῶν καὶ ἐργοστασίων. Μὴ ὑπολογιζομένων τῶν ἐν Πειραιεῖ ναυπηγείων ἄτινα εἰς τὴν ἐθνικὴν ναυτιλίαν ἐχορήγησαν πολλὰ κάλλιστα σκάφη ἀτμήλατα ὑπάρχουσιν αὐτόσε χυτήρια, ἐργοστάσια μηχανῶν, ἐργαλείων καὶ πολλὰ ὑφαντουργεῖα. Ἡ ὑφαντικὴ ἐστὶν ἀκριβῶς ἡ ἔχουσα πολλὰς ἐλπίδας εὐδοκιμήσεως ἐν Ἑλλάδι. Τὰ ἐν Πειραιεῖ ἐριουργεῖα ἐπαρκοῦσιν ἤδη εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἀνάγκας καὶ μεγάλην ποιοῦσιν ἐξαγωγὴν εἰς Τουρκίαν. Τὰ νήματα ἐξ ὧν μεγάλως ὠφελεῖται ὁ Ἕλλην χωρικὸς ποιούμενος ἀνάλογον χρῆσιν ἄρχονται κατασκευαζόμενα ἐν τῇ χώρᾳ. Ἡ ἐπιπλοποιία λαμπρὰ ποιεῖται προόδους. Οὐδὲν ὑπόδημα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσάγεται ἐν Ἑλλάδι. Τέλος πάντα τὰ μικρὰ εἴδη πολυτελείας ἄτινα κατέχουσιν μεγάλην θέσιν ἐν τοῖς πίναξι τῆς εἰσαγωγῆς κατασκευάζονται ταυτοῦν ἐνταῦθα. Ἐν ἑνὶ λόγῳ τὰ ἀτμοκίνητα ἐργοστάσια ἀντιπροσωπεύουσιν ἀξίαν 40 ἑκατομμυρίων παράγοντα κινητήριον δύναμιν 10,000 ἵππων. Ἡ ἐμπορικὴ στατιστικὴ τῆς Ἑλλάδος ἀποδεικνύει διὰ τῆς βαθμιαίας ἐλαττώσεως τῆς εἰσαγωγῆς εἰδῶν τινων, πόσον ἡ ἐπιτόπιος βιομηχανία τείνει εἰς ἀντικατάστασιν τῆς εἰσαγωγῆς.

Ἡ συγκοινωνία

Ὡς πρὸς τὰς ὁδοὺς καὶ τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας παρατηρεῖται ἐκπληκτικὴ καὶ σχεδὸν ἄνευ ἀναλογίας ἀνάπτυξις. Εἴκοσι ἔτη πρότερον μία μόνη δημοσία ὁδὸς ὑφίστατο ἐν Ἑλλάδι Σήμερον ἡ Ἑλλὰς δύναται νὰ ἐπαιρεῖται ὅτι ἔχει σύμπλεγμα ὁδῶν καὶ σιδηροδρόμων, ὧν τὸ σύνολον περιλαμβάνει 23,000 χιλιαμέτρων μήκους, ἡ δὲ κατασκευὴ ἀπῄτησε δαπάνην 60 ἑκατομμυρίων φρ. Ἐν ἔτει 1869 ἡ πρώτη σιδηροδρομικὴ ὁδὸς ἐγένετο μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Ἀθηνῶν. Ἔκτοτε ἐστρώθησαν 830 χιλιάμετρα σιδηροδρόμων. Ἡ σπουδαία γραμμὴ Μύλων-Καλαμῶν ἥτις διασχίζει τὴν Πελοπόννησον ὁσονούπω περατοῦται· ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν μεγάλην γραμμὴν Πειραιῶς-Λαρίσσης-Συνόρων, προωρισμένην εἰς συμπλήρωσιν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ σιμπλέγματος μετὰ δύο ἔτη ἄρξεται λειτουργοῦσα. Μετὰ τὴν κατασκευὴν αὐτῆς, ἡ Ἑλλὰς θὰ ἔχῃ σύμπλεγμα σιδηροδρόμων ἐκ 1500 χιλιαμέτρων ἀντιπροσωπευόντων ἀξίαν 150 ἑκατομ. περίπου. Ὁ τηλέγραφος εἰσήχθη ἐν Ἑλλάδι τῷ 1859, σήμερον τὸ κράτος εἶναι ἰδιοκτήτης 6,200 χιλιαμέτρων τηλεγραφικῶν γραμμῶν. Ἡ ἐμπορικὴ ναυτιλία τέλος, ἡ ἀνθηροτάτη ἄλλοτε καὶ εἶτα ὡς ἐκ τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος καταστραφεῖσα δὲν ὑστέρησε ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς ἐν Ἑλλάδι ἀναπτύξεως. Τὴν 31 Δεκεμβρίου 1891 τὰ νηλόγια ἐσημείουν 7169 ἱστιοφόρα τόννων 226,702 μετὰ πληρώματος 24,602 ἀνδρῶν, πρὸς τούτοις δὲ 77 ἀτμόπλοια ὁλικῆς χωρητικότητος 44,684 τόννων.

Τὸ ἐμπόριον

Ἡ ἐμπορικὴ στατιστικὴ τῆς Ἑλλάδος ἐστὶν ἕτερος μάρτυς τῆς ζωτικῆς αὐτῆς ἰσχύος. Ὁ μέσος ὅρος τῆς εἰσαγωγῆς ἦν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη 123.5, ὁ δὲ τῆς ἐξαγωγῆς 100,5. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι ἀντιπροσωπεύουσι τὸ εἰδικὸν ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος, ἤτοι, τὴν ἐν τῇ χώρᾳ καταναλισκομένην εἰσαγωγὴν καὶ τῆς ἑλληνικῆς προελεύσεως ἐξαγωγήν, διότι πλὴν τοῦ εἰδικοῦ τούτου ἐμπορίου διεξάγει ἰδίως ἐν Κερκύρᾳ καὶ Σύρῳ σπουδαῖον διαμετακομιστικὸν ἐμπόριον πρὸς τὴν Τουρκίαν οὗ τὰ κέρδη περιέρχονται εἰς Ἕλληνας ἐμπόρους καὶ ναυτιλομένους. Ἐμπορικὴ κίνησις 224 ἑκατομμυρίων ἐστὶν ἀναμφιβόλως σημαντικωτάτη διὰ μικρὰν χώραν ὀλίγον κατῳκημένην ὡς ἡ Ἑλλάς, ἐν δὲ τῷ ἀριθμῷ τούτῳ ὑπάρχει ἡ ἀναμφισβήτητος ἀπόδειξις τῆς οἰκονομικῆς ἰσχύος.

Ἐν τούτοις δέον νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ εἰσαγωγὴ ὑπερτερεῖ κατὰ 23 ἑκατομμύρια τὴν ἐξαγωγήν. Βεβαιοῦσιν ὅτι τὸ ἔλλειμμα τοῦτο ἀναπληροῦται ἐκ τῶν κερδῶν τῶν ἑλληνικῶν πλοίων, διὰ τῶν ἐν Ἑλλάδι δαπανωμένων χρημάτων τῶν περιηγητῶν, ἐκ τῆς διαφορᾶς τῆς τιμῆς τῶν εἰσαγομένων ἑλληνικῶν ἐμπορευμάτων καί τινων ἄλλων πηγῶν μὴ ἀναφερομένων ἐν τῷ ἰσολογισμῷ. Ἀλλ' ἐὰν δὲν ὑφίσταται ἔλλειμμα εἰς χρήματα ὑπάρχει τοιοῦτον ὑπὸ οἰκονομικὴν ἔποψιν καὶ τοῦτο ἀποδεικνύει ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἰσάγει 30 ἑκατομμύρια κατὰ μέσον ὅρον σίτου ἐτησίως. Ἡ Ἑλλὰς παράγει τὸ ἥμισυ μόνον τῶν καταναλισκομένων σιτηρῶν, ἀλλ' ἀναμφισβητήτου ὄντος ὅτι ἡ Θεσσαλία μόνη ἐστὶν ἱκανὴ νὰ παραγάγῃ πᾶν τὸ ἀναγκαιοῦν, δὲν δυνάμεθα ν' ἀρνηθῶμεν ὅτι ἐν τούτῳ ὑφίσταται ζημία τις, διότι ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει πρὸς ἀγορὰν τοῦ μὴ παραγομένου αὐτόσε ἡμίσεος νὰ καταβάλλῃ φόρον εἰς τὸ οὐσιωδῶς ἐλλεῖπον ἀπ' αὐτῆς, τὸν χρυσὸν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Ἐὰν τοὐλάχιστον ἡ παραγωγὴ ἑτέρων προϊόντων τοῦ ἐδάφους ἤρκει καθ' ὁλοκληρίαν νὰ καλύψῃ τὴν εἰσαγωγὴν τὰ πάντα θὰ ἔβαινον κατ' εὐχήν. Προδήλως δὲν θὰ δοθῇ ὤθησις εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν σιτηρῶν ἐφ' ὅσον εὑρίσκουσι τὴν καλλιέργειαν τῆς σταφίδος ἐπικερδεστέραν. Ἀλλ' ἐν ταῖς παρούσαις περιστάσεσιν ἡ Ἑλλὰς ἀγοράζει ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ οὐχὶ μόνον ἅπασας τὰς βιομηχανικὰς αὐτῆς ἀνάγκας, ἀλλ' ὡσαύτως καὶ σημαντικὸν μέρος τῆς καταναλώσεώς της.

Ἡ γεωργία

Ἡ Ἑλλὰς λοιπὸν τυγχάνει πλουσία δυναμένη νὰ ἐξακολουθῇ ἐπὶ τόσον χρόνον χρησιμοποιοῦσα εἰς διπλοῦν προορισμὸν τὰ κεφάλαιά της. Ἐπειδὴ εἶναι ἤδη γνωστὸν ὅτι ἡ Ἑλλὰς οὐδέποτε ἔσται χώρα μεγάλης βιομηχανίας καὶ ὅτι καὶ ἂν ἔτι κατορθώσῃ νὰ δημιουργήσῃ δι' ἑαυτὴν τοιαύτην τινὰ δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ ἀνταγωνισθῇ πρὸς τὰς ἐξωτερικὰς ἀγορὰς, θὰ πράξῃ κάλλιον διευθύνουσα πάσας αὐτῆς τὰς προσπαθείας εἰς βελτίωσιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς. Ἡ ἀνάγκη αὕτη ἤδη ἤρξατο ἐννοουμένη. Πολλαὶ ὁδοὶ καὶ σιδηρόδρομοι ὀφείλουσιν τὴν κατασκευὴν αὐτῶν εἰς παραγωγικὰ συμφέροντα. Ἱδρύθησαν εἰδικαὶ σχολαὶ καὶ πρότυπα ἀγροκήπια, μεγάλη δὲ μέριμνα ἤρξατο καταβαλλομένη πρὸς συντήρησιν καὶ ἐπιστημονικὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν δασῶν, σπουδαῖα δὲ καὶ δαπανηρὰ τεχνικὰ ἔργα διεξάγονται πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς αὐξήσεως τοῦ καλλιεργησίμου ἐδάφους.

Περιοριζόμεθα νὰ μνημονεύσωμεν τῆς ἀποξηράνσεως τῆς Κωπαΐδος λίμνης περατωθείσης ἤδη. Ἡ γεωργικὴ μεταρρύθμισις ἰδίως ἐν Θεσσαλίᾳ ἣς ὡσαύτως κατεννοήθη ἡ ἀναγκαιότης θέλει συντελέσει εἰς ἀνάπτυξιν τῆς παραγωγῆς, σὺν τῷ χρόνῳ δὲ θέλει ἐπιτρέψει τῇ Ἑλλάδι ἢ νὰ τρέφηται ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῆς προσόδων ἢ νὰ πληρώνῃ διὰ τῆς ἰδίας παραγωγῆς πάσας τὰς λοιπὰς αὐτῆς ἀνάγκας, καὶ οὕτω τὰ ἐθνικὰ κεφάλαια ἀντὶ νὰ ἐλαττῶνται αὐξάνωσι λαμβανομένης ὡς βάσεως τῆς αὐξήσεως ἐν τῇ παραγωγῇ τῆς κορινθιακῆς σταφίδος ἥτις ἐντὸς δεκαετίας ἀνῆλθεν εἰς 100 ο/ο· παραδεχομένοι δ' αὔξησιν 30 ο/ο ἐν τῇ προσεχεῖ δεκαετίᾳ θέλομεν φθάσει εἰς πρόσοδον 80 ἑκατομ. (ἀντὶ τῶν 60) ἐκ τοῦ εἴδους τούτου. Ἐὰν πάντα τὰ λοιπὰ εἴδη ἐξαγωγῆς (οἶνοι, σῦκα, ἔλαια, καπνοί, μέταξα) παραγάγωσι πέντε ἔτι ἑκατομ. πλείονα θὰ ἔχωμεν αὔξησιν κατὰ 25 ἑκατομ. ἅτινα θὰ ἐπαρκῶσι διὰ τὸ ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον καὶ θὰ ἀφίνωσιν ἄθικτα τὰ ἀποθεματικὰ κεφάλαια τῆς χώρας.

Ο Κ. ΓΑΣΤΩΝ ΔΕΣΣΑΝ

«Ἐπιθεώρησις τῶν δύο κόσμων»

Περὶ τοῦ τελευταίου τεύχους τῆς «Ἐπιθεωρήσεως τῶν δύο κόσμων» ἡ συνάδελφος «Ν. Ἡμέρα» δημοσιεύει τὰ ἑξῆς:

Ὁ κ. Γάστων Δεσσὰν δημοσιεύει ἀφήγησιν τῶν ἐντυπώσεων αὐτοῦ ἐξ ἐπισκέψεως εἰς Χίον. Ἡ μελέτη εἶνε συντεταγμένη μετὰ χάριτος, ὡς τὰ προγενέστερα τοῦ δοκίμου συγγραφέως ἔργα, ἔχει ὅμως μᾶλλον προσωπικὸν ἀνεκδοτικὸν χαρακτῆρα. Οἱ τύποι τῶν Τούρκων ὑπαλλήλων, τοῦ Γάλλου πράκτορος, ἑνὸς ἢ δύο προκρίτων εἶνε λεπτῶς κεχαραγμένοι, ἀλλὰ τὸν Ἕλληνα ἀναγνώστην μικρὸν θὰ ἐνδιέφερον. Αἱ γενικώτεραι κρίσεις σπανίζουσι. Περὶ τῆς πρωτευούσης τῆς νήσου, τῆς χώρας, λέγει ὅτι οὐδὲν ἔχει τὸ γραφικὸν, ὅτι ὅμως ἀπὸ τοῦ σεισμοῦ τοῦ 1881 ἡ ἀνοικοδόμησις ἐξακολουθεῖ ἀπαύστως καὶ ὅτι ἡ κώμη ἐγένετο καθαρωτέρα καὶ εὐπρεπεστέρα, ἐμποιοῦσα ἐντύπωσιν ἀναγεννωμένης εὐημερίας καὶ εὐπορίας. Ἐν τῇ ἀγορᾷ οὐδὲν τὸ πρωτότυπον, οὐδὲν τὸ ἀνατολικόν. «Ἡ ἀπομίμησις τῶν ἠθῶν τῆς Ἑσπερίας, ἡ ἀνιαροτέρα τῶν παρῳδιῶν, φονεύει τὴν φυλετικὴν ἀρχετυπίαν. Ἐν Αἰγύπτῳ οἱ μικροὶ Ἄραβες ὀνηλᾶται ὑπηρέτησαν ἐν τῇ Ἐκθέσει τῶν Παρισίων καὶ ὁμιλοῦσι τὴν γαλλικήν· τὴν Συρίαν καὶ Παλαιστίνην κατέκτησαν οἱ πράκτορες τῆς Ἑταιρίας Κούκ· μόναι δὲ τινες λησμονημέναι Κυκλάδες διέφυγον τὴν εἰσβολὴν τῶν εὐρωπαϊκῶν συρμῶν». Εὐτυχῶς, λέγει ὁ κ. Δεσσὰν, ἐὰν οἱ ἄνθρωποι ἀλλάσσουσιν, ἡ θεία γῆ τηρεῖ τὴν αἰωνίαν αὐτῆς νεότητα καὶ γαλήνην. «Ἀλλ' οἱ Ἕλληνες δὲν ἔχουσι τὸ αἴσθημα τῆς φύσεως. Ὁ δήμαρχος Ἀμοργοῦ Βλαδιανὸς, πρὸς ὃν ἐπῄνουν τὸ κάλλος μαινομένης θαλάσσης μοὶ ἀπεκρίθη ἁπλῶς· «εἶναι ὀχληρὰ κατὰ τοὺς πλόας». Οἱ Ἕλληνες θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἐξηλείφετο πᾶσα ἀνωμαλία τοῦ ἐδάφους δι' ἀφθόνου δυναμίτιδος. Οἱ

Τοῦρκοι ἀρέσκονται εἰς ρεμβασμοὺς ὑπὸ πλατάνους, παρὰ τὰς ὄχθας ποταμῶν· ἀλλὰ τὸ ἰδεῶδες τῶν Ἑλλήνων εἶναι συνδιάλεξις περὶ πολιτικῆς ἐπὶ λιθοστρώματος, ἐνῷ δ' ἐγὼ ἔβλεπον τὸν ἥλιον δύοντα, ὁ Χαράλαμπος μοὶ ὡμίλει περὶ τῶν τελευταίων ἐκλογῶν». Μετὰ θερμῆς συμπαθείας ὁμιλεῖ ὁ κ. Δεσσὰν περὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ πρώην ἡγεμόνος τῆς Σάμου Μιλτιάδου Ἀριστάρχη, ὃν ἐγνώρισεν ὡς μηχανικὸν ἐν Χίῳ. «Οἱ Ἀριστάρχαι (λέγει) εἶναι μία τῶν φαναριωτικῶν δυναστειῶν, αἵτινες δὲν κατέλιπον τὸ πάτριον ἔδαφος, αἵτινες τηροῦσι ζῶσαν ἐν Βυζαντίῳ τὴν παράδοσιν τοῦ ἑλληνισμοῦ, αἵτινες ἐπόρισαν πρωτοσπαθαρίους καὶ αὐλάρχας εἰς τοὺς αὐτοκράτορας, ὁσποδάρους δὲ καὶ βοεβόδας καὶ Μεγάλους Λογοθέτας ὑπὸ τὴν τουρκικὴν κατάκτησιν. Παράδοξον παράδειγμα πολιτικῆς ἐπιμονῆς, συνδυαζούσης τὰς ἀναγκαίας παραχωρήσεις πρὸς τὸ ἀδάμαστον τῶν ἐλπίδων καὶ τὴν ἀνάμνησιν ἀπαραγράπτων δικαιωμάτων! Ἡ πατριωτικὴ αὕτη ἀποστολή, ἣν δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ ἡ ἁπλῆ ψυχὴ τῶν Ἀνατολιτῶν, συνάδει πρὸς τὸ εὐλύγιστον πνεῦμα τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς, ἧς ἡ πολυμήχανος καρτερία κατανικᾷ διὰ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ χρόνου καὶ τῆς ἀκατανικήτου πεισμονῆς πάντας τοὺς κατακτητάς, ὅσους δὲν δύναται νὰ διώξῃ βιαίως ἐκ τῆς προπατορικῆς κληρονομίας.

Ὁ νεαρὸς Ἀριστάρχης τὰ ἔτη τῆς παιδικῆς ἡλικίας εἶχε διέλθει ἡσύχως ἐν τῷ κομψῷ μεγάρῳ τῶν ἡγεμόνων τῆς Σάμου, ἐν μέσῳ σκηνογραφίας ἀμπέλων καὶ ροδοδαφνῶν. Ἔπαιζε μετὰ τῶν υἱῶν τῶν προκρίτων ἐπὶ τῆς χαλικοστρώτου αὐλῆς τοῦ μεγάρου, ἐγγὺς τῶν Τούρκων στρατιωτῶν, τῶν φρουρούντων τὴν ἀρχαϊκὴν βασιλείαν, τὴν ἀποπεπλανημένην ἐν ἐσχατιᾷ τῶν Σποράδων. Παρέστη εἰς τας συνεδριάσεις τῆς βουλῆς τῶν Σαμίων καὶ εἶδε φωταψίας καὶ χορούς, ὅτε οἱ Γάλλοι ναύαρχοι, ἀφοῦ ἐχαιρέτιζον διὰ κανονοβολισμῶν τὴν σαμιακὴν σημαίαν, προσήρχοντο ἐπὶ πολυκώπου λέμβου, ὅπως χαιρετίσωσι τὴν Α. Ὑψ. τὸν ἡγεμόνα. Ἀλλὰ μίαν ἡμέραν κατέλιπε τὸ μέγαρον καὶ τὴν προκυμαίαν, ἔνθα οἱ γέροντες, πίνοντες ρακίον καὶ τρωγαλίζοντες ἀστραγάλια ὡμίλουν περὶ τῶν κατορθωμάτων τοῦ Λυκούργου λογοθέτου . . . . » Τὸν πρόκριτον Πέτρον Κονταρίνην, πλουτισθέντα ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, περιγράφει ὁ κ. Δεσσὰν ὡς «ἄνδρα ἀγαθώτατον καὶ εὐθύτατον, ἕνα τῶν ἐργατικῶν ἐκείνων καὶ εὐμηχάνων Ἑλλήνων, τῶν πράγματι ἐθνικῶν εὐεργετῶν, ὧν ἄνευ αἱ Ἀθῆναι θὰ ἦσαν κώμη ἀφανής, ὡς τὸ Βελιγράδιον ἢ ἡ Σόφια». Νόστιμον εἶναι τὸ ἐπεισόδιον τοῦ συμποσίου, καθ' ὃ ὁ φιλέλλην Γάλλος, προκληθεὶς ὑπὸ προπόσεως τοῦ Διομήδους Νοταρᾶ, ἠναγκάσθη νὰ ἐκφωνήσῃ λόγον ἑλληνιστί. «Ἐγεύθην (λέγει) τῆς μέθης τῶν ρητορικῶν ἐπιτυχιῶν παρὰ λαῷ, ὅστις θεωρεῖται ὡς ὁ πάντων αὐστηρότατος κριτὴς ἐν ζητήμασι καλλιλογίας. «Μὰ τὴν Παναγιά, ἀνεφώνησεν ὁ Χαράλαμπος, μιλεῖ σὰν τὸν Τρικούπη!» Τὴν πραγματείαν περαίνει ἐπίσκεψις εἰς τὸν διοικητὴν Κεμὰλ βέην, πεφημισμένον Τοῦρκον, ποιητήν, κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς ἑορτῆς τοῦ Σουλτάνου. «Τὴν αὐτὴν ἑσπέραν (ἐπιλέγει ὁ Δεσσὰν) ὁ Βόσπορος ἀπήστραπτεν ἐκ φώτων καὶ αἱ φωταψίαι ἐξετείνοντο εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν, εἰς Ἐρζερούμ, εἰς Ἱεροσόλυμα εἰς Τρίπολιν τῆς Σοφίας. Ἀλλ' ἡ ἑορτὴ ἦτον πλέον ράκος δόξης καὶ ἀνάμνησις παρῳχημένου μεγαλείου».

ΚΥΠΡΟΣ

Ὁ κ. Χάρβεϋ

Ἄγγλος φιλέλλην, ὁ κ. Χάρβεϋ, ἐξ ἀγαθῆς καὶ εὐγενοῦς πρὸς τὴν Κύπρον προαιρέσεως ἠθέλησε νὰ ἐξακριβώσῃ τὰς γνώμας ἐπιφανῶν ἄγγλων πολιτικῶν περὶ τῶν καθηκόντων τῆς Ἀγγλίας πρὸς τὴν ταλαιπωρουμένην νῆσον. Εἰς ἐξ ἐκείνων, εἰς οὓς ἀπηυθύνθη, ἦν ὁ Λαβουσὲρ, ὁ μέγα δὲ σημαίνων ἡγέτης τῶν ριζοσπαστῶν ἀπεκρίθη διὰ τοῦ ἑξῆς γράμματος· «Ἡ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου γνώμη τῶν ριζοσπαστῶν εἶναι ὅτι δὲν ἦτον ἔργον ἡμῶν ἡ ἀπόκτησις τῆς Κύπρου καὶ ὅτι ἔπρεπε ν' ἀποδοθῇ αὖθις εἰς τὸν Τοῦρκον. Ἡμεῖς ἔχομεν μόνον δικαίωμα κατοχῆς, κατὰ τύπον δ' ἡ νῆσος ἀποτελεῖ ἔτι τμῆμα τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους. Ἀφοῦ ὅμως ἅπαξ ἐκαθάραμεν αὐτὴν ἐκ τῶν Τούρκων, θὰ ἐφαινόμεθα τραχέως πολιτευόμενοι πρὸς τοὺς Κυπρίους, ἐπαναφέροντες αὐτοὺς ὑπὸ τουρκικὴν ἐξουσίαν. Ὡς ἔχουσι τὰ πράγματα, ἡ Κύπρος στοιχίζει ἡμῖν κατ' ἔτος σπουδαῖον ποσόν· ὥστε πράγματι ἓν μέρος τῶν εἰσπράξεών της καταβάλλεται ὑφ' ἡμῶν. Τὸ ἀρεστὸν εἰς τοὺς ριζοσπάστας σχέδιον θὰ ἦτον τὸ ἑξῆς· νὰ ἐγχειρίσωμεν τὴν Κύπρον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐπὶ τῷ ὅρῳ νὰ καταβάλλῃ ἡμῖν ἡ νῆσος κατ' ἔτος 56,060 λίρας ὡς τόκον καὶ χρεωλύσιον ποσοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου λιρῶν, ὅπερ θὰ δανεισθῶμεν, ὅπως ἐξαγοράσωμεν τὸν εἰς τὸν Τοῦρκον καταβαλλόμενον ἐτήσιον φόρον. Πρὸς τοῦτο ὅμως ἔσται ἀναγκαῖον νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ συναίνεσις τοῦ Σουλτάνου. Ἂς προσπαθήσωσι νὰ ἐπιτύχωσι τὴν συνναίνεσιν ταύτην οἱ Κύπριοι καὶ εἶτα ἂς ἔλθωσι πρὸς ἡμᾶς, οἵτινες ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἶναι πιθανὸν ὅτι δὲν θὰ παρεμβάλωμεν δυσχερείας! Ἑτέρα λύσις εἶναι νὰ δανεισθῶμεν ἡμεῖς τὸ ἑκατομμύριον πρὸς τρία τοῖς ἑκατόν, ὅταν δ' ἀποσβεσθῇ ἡ ὀφειλὴ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος, ἢ τῆς Κύπρου, νὰ παραχωρήσωμεν τὴν νῆσον εἰς τὴν Ἑλλάδα».

Σκεψάσθωσαν οἱ Κύπριοι

Εὐγνωμονοῦμεν πρὸς τὸν δεδοκιμασμένον λόγῳ φιλελληνισμοῦ παλαιστὴν τῆς ἀγγλικῆς δημοσιογραφίας, ὅστις διεβίβασεν ἡμῖν ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς ταύτης. Ἡ γνώμη τοῦ ἡγέτου μερίδος, ἧς ἡ ἐπιρροὴ ἐν τῇ ἀγγλικῇ πολιτικῇ μεγεθύνεται ὁσημέραι, ἐπὶ ζητήματος ἐνδιαφέροντος εἰς τὰ καίρια τὸν ἑλληνισμὸν, εἶναι βεβαίως πολύτιμον. Ἀλλὰ δυστυχῶς τὸ σχέδιον τοῦ Λαβουσὲρ ἀποβάλλει πολὺ τῆς πρακτικῆς αὐτοῦ σημασίας, καθὸ προϋποθέτον τὴν ἀνεπίτευκτον οἰκειοθελῆ συναίνεσιν τοῦ Σουλτάνου. Ριζοσπάστης, ἀναγνωρίζων ἐν τῇ ἰδίᾳ ἑαυτοῦ πατρίδι τὸ ἀπόλυτον κῦρος τῆς λαϊκῆς θελήσεως, δὲν ἔπρεπε νὰ θεωρῇ ἕτερον λαὸν, φύσει φιλότιμον, φιλόνομον καὶ φιλοπρόοδον, ἔχοντα δὲ καὶ ἱστορικὸν παρελθὸν εὐκλεὲς ὡς ποίμνιον μεταβιβαζόμενον διὰ χρηματιστικῆς συναλλαγῆς ἀπὸ ποιμένος εἰς ποιμένα. Ἐὰν οἱ Ἄγγλοι δι' ἕνα οἱονδήποτε λόγον νομίζουσιν ὅτι δὲν συμφέρει αὐτοῖς ἡ κατοχὴ τῆς Κύπρου, ὁ ἕτερος ὅρος τοῦ διλήμματος δὲν εἶναι ἡ ἐπαναφορὰ ὑπὸ τὴν τουρκικὴν ἐξουσίαν, ἡ στοιχειωδεστάτη δὲ δικαιοσύνη καὶ φιλελευθερία ἐπιβάλλει νὰ ἀποφανθῶσι περὶ τῆς μελλούσης αὐτῶν τύχης αὐτοὶ οἱ Κύπριοι. Ἡ τουρκικὴ κατάκτησις, καίπερ διαρκέσασα ἐπὶ τέσσαρας καὶ ἐπέκεινα αἰῶνας, οὐδένα ἐκτήσατο διὰ τῆς παρελεύσεως τοῦ χρόνου νόμιμον τίτλον, διότι, οὐ μόνον δὲν κατώρθωσε νὰ συγχωνεύσῃ τὰ κατακεκτημένα γένη, ἀλλὰ καὶ οὐδὲν ἔπραξεν ὑπὲρ αὐτῶν καὶ παρέτεινε πράγματι ἐν Ἀνατολῇ τὴν ζοφερωτάτην περίοδον τοῦ Μεσαιῶνος. Τὸ χάσμα ἀνὰ μέσον κατακτητῶν καὶ κατακεκτημένων εἶναι καὶ σήμερον βαθὺ ὅσον τὴν ἐπαύριον τῆς ἁλώσεως, ἡ φειδὼ δ' ἣν φαίνεται ἐπιτηδεύων ὁ Λαβουσὲρ πρὸς τὰ ὑποτιθέμενα δικαιώματα καὶ τὴν φιλοτιμίαν τοιαύτης ἐξουσίας, δὲν συνᾴδει πρὸς τὴν λοιπὴν τοῦ ἀνδρὸς φιλελευθερίαν. Χρηματικὰ λύτρα θὰ κατέβαλλον ἀσμένως οἱ Κύπριοι χάριν τῆς ἑνώσεως πρὸς τὴν μητέρα, καίτοι ἀμφιβάλλομεν ἐὰν ἓν ἑκατομμύριον λιρῶν ἐδαπάνησαν οἱ Σουλτάνοι ὑπὲρ τῆς Κύπρου καθ' ὅλον τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἐδέσποσαν τῆς νήσου. Ἀλλ' ἡ ἐπιείκεια ἀπαιτεῖ τοὐλάχιστον, νὰ ἐκλέξωσιν αὐτοὶ τὸν μέλλοντα αὐτῶν κύριον, ἀφοῦ δὲν ἐξέλεξαν τὸν ἐνεστῶτα».

ΠΡΑΣΙΝΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΟΣ

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 224 ἔγγραφον

Ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ παρὰ πόδας ἐγγράφου τῆς βασιλικῆς ἡμῶν πρεσβείας ἐξάγονται τὰ ἑξῆς συμπεράσματα.

α'. Ὅτι ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις ἀνεγνώρισεν ὡρισμένως ἐν τῇ ὑποθέσει Ζάππα (ὅπως αὐτὴ ἐγγράφως καὶ προφορικῶς ἐδήλωσε τῇ πρεσβείᾳ) τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ἑλληνικῆς ἀρχῆς, ἵνα συνῳδὰ τῇ ἰταλορωμουνικῇ συμβάσει διακανονίσῃ αὐτὴ τὴν κληρονομικὴν ὑπόθεσιν τοῦ πολίτου Ἕλληνος Κ. Ζάππα.

β'. Ὅτι ἡμέρας τινὰς μετὰ τοῦτο αὐτὴ ἠθέτησε τὰς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ὑποχρεώσεις καὶ ἐγγράφους αὐτῆς ὑποσχέσεις ἀπαιτήσασα ὅπως τὰ δικαστήριά της καὶ οὐχὶ ἡ ἑλληνικὴ ἀρχὴ διακανονίσωσι τὸ ζήτημα τοῦτο.

γ'. Ὅτι οὐδὲν αἱ ἀπαιτήσεις τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως ὡς κληρονόμου τῆς περιουσίας ἔδιδον αὐτῇ δικαίωμα διευθετήσεως τῆς περιουσίας, καθόσον σαφῶς ἡ σύμβασις λέγει ὅτι τὴν περιουσίαν διακα[illegible]οκλειστικῶς ἡ ἀρχὴ τοῦ θανόντος καὶ οὐχὶ ἡ τῶν κληρονόμων αὐτοῦ. Ἐπομένως μόνον ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὰ δικαστήρια τῆς Ρωμουνίας ἐκήρυσσον τελεσιδίκως κληρονόμον τὴν ρωμουνικὴν κυβέρνησιν ἐδικαιοῦτο αὐτὴ νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς ἑλληνικῆς ἀρχῆς τὴν παράδοσιν τῆς περιουσίας.

δ'. Ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἐλανθάνοντο φρονοῦντες ὅτι ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις **κατὰ συγκατάβασιν** παρεδέχετο τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἰταλορωμουνικῆς συμβάσεως ὡς πρὸς τὰς μετὰ τῆς Ἑλλάδος σχέσεις αὐτῆς. Ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις ὑπεχρεώθη δι' ἄρθρου τῆς βερολινείου συνθήκης ἵνα πρὸς κατάργησιν τῆς τότε ὑφισταμένης ἑτεροδικίας συνάψῃ συμβάσεις πρὸς διακανονισμὸν τῶν κληρονομικῶν ὑποθέσεων μεθ' ὅλων τῶν ἄλλων κρατῶν. Συνάψασα δὲ μετὰ τῆς Ἰταλίας ἐγγράφως καὶ ἐπισήμως ἐδήλωσε πρὸς πάσας τὰς ἄλλας Δυνάμεις καὶ τὴν Ἑλλάδα ὅτι παρέχει αὐταῖς τὰ αὐτὰ δίκαια, τὰ ἐκ τῆς συμβάσεως διὰ τὴν Ἰταλίαν ἀπορρέοντα. Ὑπὸ τοιούτους ὅρους ἡ ἐφαρμογὴ τῆς συμβάσεως ταύτης πρὸς τὰς ὑποθέσεις τῆς Ἑλλάδος **ἐπεβάλλετο** τῇ Ρωμουνίᾳ· καὶ

ε'. Εἰς μέγα περιέπεσον **λάθος** οἱ δικηγόροι τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως στέρξαντες ν' ἀναγνωρίσωσι τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ρωμουνικῶν δικαστηρίων παριστάμενοι ὡς διάδικοι ἐνώπιον αὐτῶν μετὰ τὴν αἴτησιν τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως διεκδικούσης τὴν περιουσίαν Ζάππα ὡς σχολάζουσαν

Οἱ κ. κ. **Δαμασκηνὸς** καὶ **Βοερέσκος** οἵτινες ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ἐγγράφου ἐσυμβούλευσαν τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν νὰ σπεύσῃ νὰ λάβῃ μέρος ἐν τῇ δίκῃ μεγίστην φέρουσιν **εὐθύνην**. Ἡ »Πατρὶς» καὶ τότε ἐγκαίρως τὰ ἐναντία συνεβούλευσε· καὶ τοὺς κινδύνους τῆς ἀποδοχῆς ταύτης ὑπέδειξε, δυστυχῶς ὅμως δὲν εἰσηκούσθη. Ἐὰν ἡ γνώμη αὐτῆς ἐλαμβάνετο ὑπ' ὄψιν ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις οὐδόλως θὰ ἠδύνατο νὰ δικαιολογηθῇ διὰ τὴν πρὸς τὴν Ἑλλάδα **παράβασιν** τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῆς.

Ἡ ἐν Βουκουρεστίῳ βασιλικὴ πρεσβεία πρὸς τὸ ὑπουργ. τῶν ἐξωτερικῶν

Ἀριθ. 224.

Ἐν Βουκουρεστίῳ τῇ 21 φεβρουαρίου 1892

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τῆς ὑμετέρας ἐξοχότητος κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 100 ἀπὸ 14 ἱσταμένου ἐκθέσεώς μου καὶ τῶν σχετικῶν μου τηλεγραφημάτων τῆς 17ης, 18ης καὶ 19ης πρὸς τὸ σεβαστὸν ὑπουργεῖον, ὅτι καίτοι ὁρισθείσης ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργοῦ τῆς παρελθούσης τετάρτης ὡς ἡμέρας πρὸς ἔναρξιν τῆς ἄρσεως τῶν ἐπιτεθεισῶν σφραγίδων καὶ συντάξεως ἀπογραφῆς τῆς κληρονομικῆς περιουσίας δὲν ἐπετεύχθη ὅμως ἡ ἐνέργεια τῶν ἄνω πράξεων, καθ' ὅσον ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου Ἰλφὸβ ἐθεώρησεν ὅτι ἔδει νὰ καλέσῃ ὅπως παραστῶσι πάντες οἱ ἔχοντες ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς κληρονομικῆς περιουσίας· καὶ ἀνέβαλεν ἑπομένως διὰ τὸ προσεχὲς σάββατον 22 ἱσταμένου ὅπως πάντες οὗτοι ὦσι παρόντες. Οὕτω λοιπὸν ἐκλήθησαν πάντες οἱ ἀξιοῦντες κληρονομικὰ δικαιώματα ἐπὶ τῆς περιουσίας Εὐαγγέλη Ζάππα καὶ μέχρι τοῦδε ἀντίδικοι τοῦ Κωνστ. Ζάππα, δεύτερον ὁ ἀνεψιὸς τοῦ τελευταίου τούτου Χρῆστος Ζάππας καὶ τρίτον ὁ δικηγόρος τοῦ ρωμουνικοῦ δημοσίου κ. Μ. Σχινᾶς· ἤτοι ἐκλήθησαν πάντες οἱ ὑποβαλόντες αἰτήσεις περὶ διακατοχῆς.

Ἡ βασιλικὴ πρεσβεία ἅμα τῇ ἀγγελίᾳ τοῦ θανάτου τοῦ Κ. Ζάππα προέβη εἰς τὴν σφράγισιν τῆς περιουσίας αὐτοῦ, παρισταμένης ἁπλῶς τῆς ἐγχωρίου δικαστικῆς ἀρχῆς διὰ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτῆς, οὐδόλως ἀνέμενεν ὅτι, προκειμένου ἤδη περὶ ἀποσφραγίσεως τῆς αὐτῆς περιουσίας καὶ συντάξεως ἀπογραφῆς, ἤθελε λάβει δευτερεύουσαν θέσιν, ἤτοι παρασταθῇ ἁπλῶς κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἄνω πράξεων ὑπὸ τοῦ ἐγχωρίου δικαστηρίου. Τοιαύτην ἐν τούτοις ἀπόφασιν ἔλαβεν ὁ πρόεδρος τοῦ ρηθένος δικαστηρίου, ὅπως οὗτος μὲν διὰ τοῦ ἀντιπροσώπου του ἐνεργήσῃ τὰς αὐτὰς πράξεις, ἡ προξενικὴ δ' ἡμῶν ἀρχὴ παραστῇ ἁπλῶς κατὰ ταύτας. Ἡ ἔλλειψις συμβάσεως μετὰ τῆς Ρωμουνίας πολλῶν πάντοτε ἀνωμαλιῶν καὶ δυσχερειῶν ἐγένετο πρόξενος.

Ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις **κατὰ συγκατάβασιν**, ὡς πάντοτε ἐδήλωσεν, ἐφαρμόζει ὑπὲρ ἡμῶν τὰς διατάξεις τῆς μετὰ τῆς Ἰταλίας συμβάσεως αὐτῆς, ὡρισμένως δὲ ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως καὶ προφορικῶς καὶ ἐγγράφως τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον κατέστησεν ἡμῖν γνωστὸν ὅτι θέλει ἐφαρμοσθῇ ἡ ἄνω σύμβασις Ἀλλ' ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις, ἥτις τὴν ἄνω αὐτῆς δήλωσιν περὶ ἐφαρμογῆς τῆς συμβάσεως ἐποιήσατο ἅμα τῇ ἀγγελίᾳ τοῦ θανάτου τοῦ Ζάππα καὶ τῇ σφραγίσει τῆς περιουσίας, δὲν σκέπτεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον σήμερον, ὅτε πλέον διεκδικεῖ τὴν περιουσίαν τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα καὶ μέγα ἑπομένως ἔχει συμφέρον, ὅπως ἡ ἀποσφράγισις καὶ ἀπογραφὴ ἐνεργηθῶσιν ὑπὸ τῆς ἐγχωρίου δικαστικῆς ἀρχῆς, ἥτις φυσικῷ τῷ λόγῳ μείζονας παρέχει δι' ἐκείνην ἐγγυήσεις. Ἡ ἁρμοδιότης τῆς ἑλληνικῆς προξενικῆς ἀρχῆς πρὸς σφράγισιν, ἀποσφράγισιν καὶ ἀπογραφὴν τῆς περιουσίας ἕλληνος ὑπηκόου ἀπορρέει οὐ μόνον ἐκ τῶν διατάξεων τῆς ἰταλορρωμουνικῆς συμβάσεως ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν γενικῶν τοῦ διεθνοῦς δικαίου ἀρχῶν. Ἡ ρωμουνικὴ ὅμως κυβέρνησις τὴν ἀρχὴν ταύτην ἐφήρμοσεν ὁσάκις ἐθεώρησεν ὅτι δὲν παραβλάπτονται ἴδια αὐτῆς συμφέροντα καὶ ἐν γένει προκειμένου περὶ πενιχρᾶς τινος κληρονομικῆς περιουσίας, εὗρε δὲ πάντοτε πρόφασιν, ὅπως ἀποφύγῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀρχῆς ταύτης, ὁσάκις ἡ κληρονομικὴ περιουσία ἐτύγχανε σπουδαία ἢ περιελάμβανεν ἀκίνητα· ἢ τέλος ὁσάκις ρωμοῦνοι ὑπήκοοι ἠξίουν ἐπ' αὐτῆς κληρονομικὰ δικαιώματα. Ἰδίως ἐπὶ τῆς τελευταίας ταύτης περιπτώσεως ἐστήριξεν ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου Ἰλφὸβ τὴν ἀπόφασίν του, ὅπως ἀντιπρόσωπος τούτου ἐνεργήσῃ τὰς ρηθείσας πράξεις ἀποσφραγίσεως καὶ ἀπογραφῆς, παρισταμένης ἁπλῶς τῆς προξενικῆς ἡμῶν ἀρχῆς, οὐδεμία ὅμως ἀμφιβολία ὅτι ὁ πρόεδρος ἔλαβε τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν συνεπείᾳ ὁδηγιῶν, ἃς ἔσχε παρ' αὐτῆς τῆς κυβερνήσεώς του.

Μὴ λαβόντες μέχρι τῆς σήμερον τὰς ὁδηγίας, ἃς ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ ἐλάβομεν τὴν τιμὴν νὰ ζητήσωμεν παρὰ τῆς ἡμετέρας ἐξοχότητος διὰ τοῦ κρυπτογραφικοῦ τηλεγραφήματος τῆς προχθὲς 19 ἱσταμένου, ἐθεωρήσαμεν ἐν τούτοις ὅτι ἔδει νὰ μὴ ἀποδεχθῶμεν τὸ ληφθὲν μέτρον, ὅπερ καὶ κακὴν ἀρχὴν ἤθελε καθιερώσει καὶ εἰδικῶς ἐπὶ τῆς κληρονομικῆς ταύτης περιουσίας τὰ συμφέροντα ἡμῶν παραβλάπτει.

Ὅθεν μεταβὰς σήμερον εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον καὶ μὴ εὑρὼν αὐτόθι τὸν κ. Λαχωβάρην ἐκτενῶς ἐξέθηκα εἰς τὸν γενικὸν γραμματέα τοὺς λόγους ἕνεκα τῶν ὁποίων ἡ βασιλικὴ πρεσβεία ἀδυνατεῖ ὅπως ἀποδεχθῇ ἵνα ἡ ἀποσφράγισις καὶ ἀπογραφὴ τῆς κληρονομικῆς ταύτης περιουσίας γένηται παρὰ τοῦ δικαστηρίου. Ὁ γενικὸς γραμματεὺς κ. Λαχωβάρης μοὶ ἐφάνη παραδεχόμενος τὸ εὔλογον τῆς ἀπαιτήσεώς μου, ἐζήτησε δ' ὅπως καὶ ἐγγράφως ἐκθέσω εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὰ περὶ τούτου ὅπερ αὐθημερὸν ἔπραξα, ἀπευθύνας τὴν ἐν ἀντιγράφῳ ἔγκλειστον ρηματικὴν διακοίνωσιν.

Ὡς καὶ διὰ τοῦ ἀπὸ 18 ἱσταμένου κρυπτογραφικοῦ μου τηλεγραφήματος ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ πληροφορήσω τὸ σεβαστὸν ὑπουργεῖον, τὸ ρωμουνικὸν δημόσιον προέβη εἰς αἴτησιν περὶ διακατοχῆς τῆς περιουσίας Εὐαγγέλη Ζάππα, ἡ αἴτησις δ' αὕτη μετ' ἐκείνης τῶν τέως ἀντιδίκων τοῦ Κωνστ. Ζάππα, τῶν ἀξιούντων κληρονομικὰ δικαιώματα ἐπὶ τῆς ἄνω περιουσίας ὡς καὶ τῆς τοῦ Χρήστου Ζάππα, ἥτις ἀφορᾷ τὴν ὅλην κληρονομικὴν περιουσίαν συζητηθήσεται τὴν 2/14 προσεχῶς μαρτίου.

Ἡ αἴτησις τοῦ ρωμουνικοῦ δημοσίου δὲν εἶναι ἠτιολογημένη, καθόσον ἐπιφυλάσσεται τοῦτο νὰ ἀναπτύξῃ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τοὺς λόγους, εἰς οὓς στηρίζει τὴν αἴτησίν του.

Ὡς ἠδυνήθην ὅμως νὰ πληροφορηθῶ ἐκ συνδιαλέξεως, ἣν ἔσχον μετὰ τοῦ δικηγόρου τοῦ δημοσίου κ. Σχινᾶ, τὸ ρωμουνικὸν δημόσιον θεωρεῖ τὴν περιουσίαν ταύτην ἀδέσποτον, διὰ τοὺς ἑξῆς περίπου λόγους: 1) διότι οἱ συγγενεῖς τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, οἱ ἔχοντες ἀξιώσεις ἐπὶ ταύτης, δὲν ἠδυνήθησαν μέχρι τῆς σήμερον ν' ἀποδείξωσι τὴν ἰδιότητα αὐτῶν ὡς συγγενῶν τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, 2) διότι ἡ διαθήκη οὐδόλως ποιεῖται λόγον περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ψιλῆς κυριότητος ἀλλὰ μόνον περὶ ἐπικαρπίας καὶ 3) διότι ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων, τὸ νομικὸν τοῦτο πρόσωπον δὲν ἦτο εἰσέτι συγκεκροτημένον κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ διαθέτου. **Ἡ βασιλικὴ πρεσβεία ἔχουσα τὴν πολύτιμον σύμπραξιν τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ φρονεῖ ὅτι δέον καὶ διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν δικαιωμάτων ἡμῶν.** Καὶ διπλωματικῶς μὲν θέλομεν ἐνεργήσει ἀπευθύνοντες ἔντονον πρὸς τὸ ρωμουνικὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον διακοίνωσιν, ἣν ἤδη μετὰ τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ προπαρεσκευάσαμεν, ἀπέσχομεν δὲ ν' ἀποστείλωμεν μέχρις οὗ τύχωμεν τῶν ὁδηγιῶν τῆς ἡμετέρας ἐξοχότητος. Διστάζω νὰ πιστεύσω ὅτι ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις θέλει ὑποστηρίξει καὶ μετὰ τὴν ὑποβολὴν αἰτήσεως περὶ διακατοχῆς, ὅτι δὲν ὑφίσταται ζήτημα δυνάμενον νὰ γείνῃ ἀντικείμενον διπλωματικῆς ἐνεργείας, ἀφοῦ τοιοῦτον ὑφίσταται μεταξὺ τῶν δύο κυβερνήσεων μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἀντιποιουμένων κληρονομικὴν περιουσίαν. **Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν δικαστικὴν ἐνέργειαν ὅτε κ. Δαμασκηνὸς καὶ ὁ κ. Βοερέσκος φρονοῦσιν ὅτι δέον ὅσον τάχιον ἡ βασιλικὴ κυβέρνησις νὰ λάβῃ θέσιν ἐν τῇ διεξαχθησομένῃ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων πάλῃ.** Ὡς ἐκ τούτου ἔσπευσα νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τοῦ σεβαστοῦ ὑπουργείου διὰ τοῦ ἀπὸ 17 ἱσταμένου τηλεγραφήματός μου τὰς περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου σκέψεις τῶν κκ. Δαμασκηνοῦ καὶ Βοερέσκου.

Ἡ κατὰ τὸν θάνατον τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα ἐν ἔτει 1865 περιουσία τοῦ Κωνσταντίνου δὲν εἶναι εὐχερὲς νὰ ἐξακριβωθῇ κατὰ τὴν κοινῶς ὅμως ἐπικρατοῦσαν γνώμην ὁ Κωνσταντῖνος Ζάππας ἐστερεῖτο ἐντελῶς περιουσίας κατὰ τὸν θάνατον τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα. ἀπέκτησε δὲ τοιαύτην διὰ τῶν ὅσων παρὰ τούτου ἐκληρονόμησε. Περὶ τῆς ἐγκαταλειφθείσης δὲ περιουσίας παρὰ τοῦ Κωνστ. Ζάππα, ὁ κ. Ζερλέντης μοὶ παρέσχε τὴν πληροφορίαν ὅτι μόνη ἡ ἐν Ρωμουνίᾳ περιουσία αὐτοῦ ἀνέρχεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν 2 ἑκατομμυρίων καὶ 500 χιλ. φράγκων. Περὶ τῆς ἐξ 180 χιλ. φράγκων ἀποζημιώσεως διὰ τὸν καταληφθέντα πρὸ διετίας ὑπὸ τοῦ δημοσίου ξενῶνα ἔσχον παρὰ τοῦ ἰδίου κ. Ζερλέντη θετικὴν πληροφορίαν ὅτι τὴν ἀποζημίωσιν ταύτην κατέθεσε μὲν ἐπί τινα χρόνον εἰς τὸ ταμεῖον τῶν παρακαταθηκῶν, ἀλλ' ὅτι ἐν μηνὶ φεβρουαρίῳ τοῦ παρελθόντος ἔτους ὁ Κωνστ. Ζάππας ἀποσύρας τὸ ποσὸν τοῦτο παρὰ τῆς ρηθείσης τραπέζης ἀπέστειλεν αὐτὸ εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὴν Τράπεζαν. Τὴν πληροφορίαν ταύτην ἡ ὑμετέρα ἐξοχότης εὐχερῶς ἤθελε δυνηθῇ νὰ ἐξακριβώσῃ.

Εὐπειθέστατος

Α. Τομπάζης

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Σύρου

Τὴν παρελθοῦσαν τετάρτην ὁ ἀρχιεπίσκοπος Σύρου καὶ Τήνου Μεθόδιος ἐπεσκέφατο τὸ ἐν Ἀθήναις ὀρφανοτρόφειον τῶν ἀρρένων, ἀναχωρῶν δὲ ἀπεκομίσατο τὰς ἀρίστας τῶν ἐντυπώσεων ἔκ τε τῆς ἐπικρατούσης ἐν αὐτῷ τάξεως καὶ τῆς καταφανοῦς προόδου τῶν ὀρφανοπαίδων, ἐφ' οἷς καὶ ἐπανειλημμένως ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειάν του πρός τε τὸν διευθυντὴν κ. Μανίκαν καὶ τοὺς διδασκάλους. Τέλος δὲ πρὸς τελειοτέραν ἠθικὴν καὶ θρησκευτικὴν μόρφωσιν τῶν ὀρφανῶν συνέστησε τὴν ἀνάγκην τῆς ἱδρύσεως ἱεροῦ ναοῦ ἐν τῷ καταστήματι, δηλώσας ὅτι πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν εἶναι πρόθυμος νὰ προσενέγκῃ χιλίας δραχμάς.

Ὁ νέος ἀρχιεπίσκοπος Κεφαλληνίας Γ. Δώριζας

Ὁ ἐγκριθεὶς ὡς ἀρχιεπίσκοπος Κεφαλληνίας λόγιος κληρικὸς εἶναι υἱὸς πλοιάρχου. Ἀποθανόντος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν ἀπορίᾳ εὑρισκόμενος ἔτυχε τῆς προστασίας κληρικοῦ τινος, εἰσαχθεὶς δὲ εἰς τὴν θεολογικὴν σχολὴν τοῦ γένους ἐπεδείξατο ἔκτακτον εὐφυΐαν καὶ πρόοδον. Μετὰ τὸ τέλος τῶν σπουδῶν αὐτοῦ ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν ἐσπούδαζεν ἐν Χάλκῃ καὶ ὁ σεβασμιώτατος μητροπολίτης Γερμανός, ἐγένετο γραμματεὺς τοῦ Πατριαρχείου, ἐπειδὴ ὅμως ὑπῆρχε μεγάλη ἀνάγκη ἐν τῷ Πατριαρχείῳ νομικοῦ συμβούλου ἀπεστάλη ὁ Γ. Δώριζας τῇ χορηγείᾳ τοῦ Ζαρίφη ἐν Παρισίοις, ἔνθα τυγχάνων καὶ τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ οἴκου Βαλλιάνου ἐσπούδασεν ἐπὶ πενταετειαν τὰ νομικά. Ἐπιστρέψας ἐκ Γαλλίας διετέλεσε νομικὸς σύμβουλος τοῦ Πατριαρχείου, ἐπόπτης τῶν ἑλληνικῶν σχολῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καθηγητὴς τοῦ κανονικοῦ δικαίου ἐν τῇ σχολῇ τῆς Χάλκης καὶ καθηγητὴς τῆς γαλλικῆς, ἧς κατέστη ἐγκρατέστατος ὡς καὶ τῆς ἑλληνικῆς. Κοσμούμενος ὑπὸ μεγάλης αὐταπαρνήσεως πολλάκις διὰ πραγμάτων δειχθεισης πρὸς τὸ καθῆκον καὶ τὴν πατρίδα, καὶ ἐκτιμώμενος μεγάλως ἐπὶ ταῖς ἀρεταῖς αὐτοῦ καὶ τῇ μαθήσει δικαίως ἐκλήθη νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀρχιεπισκοπὴν τῆς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ πατρίδος. Τὸν Γερ. Δώριζαν μεθ' ὅλα ταῦτα δὲν κατέλιπεν ἡ πενία, πραγματοποιουμένης καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῆς ἀνυψώσεως τῶν πτωχῶν ὑπὸ τοῦ χριστιανισμοῦ.

ΡΩΜΟΥΝΙΑ

ΜΕΤΕΩΡΟΣΚΟΠΕΙΟΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

Μετεωρολογικὸν δελτίον τῆς 13 δεκεμβρίου 1892. Πληροφορίαι διδόμεναι ὑπὸ τοῦ οἴκου Menu et Cie, διοπτροποιῶν ἐν τῇ ὁδῷ Νίκης ἀριθ. 88.

Μεσονύκτιον	—5.9
7 ὥρα τῆς πρωΐας	—3
Μεσημβρία	—2.
Βαρομετρικὸν ὕψος	768.

Ὁ καιρὸς χιονώδης.

Ὁ ἀγροτικὸς νόμος

Τὰ τμήματα τῆς Γερουσίας ἀπεδέξαντο τὸν περὶ ἀγροτικῶν συμφωνιῶν νόμων τοῦ κ. Κάρπ, θέλει δὲ τεθῇ ὑπὸ γενικὴν συζήτησιν μετὰ τὰς ἑορτάς. Ἐν τούτοις καθ' ἃ χθὲς ἀνέπτυξεν ἡμῖν διαπρεπὴς γεωργὸς γινώσκων ἐκ μακρᾶς πείρας τὴν πρακτικὴν τοῦ νόμου τούτου ὠφέλειαν, θεωρεῖ ἐν πολλοῖς μέρεσι τὰ ἄρθρα αὐτοῦ ἐλλιπῆ.

Οἱ γάμοι τοῦ διαδόχου

Χθὲς μ.μ. ἀντηλλάγησαν μεταξὺ τοῦ ἐπιτετραμμένου τῆς Μεγ. Βρεττανίας κ. Χάρδινδζε καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Ρωμουνίας κ. Ἀλ. Λαχωβάρη τὰ σχετικὰ πρὸς τὸν γάμον τῆς πριγκηπίσσης Μαρίας Ἐδιμβούργου μετὰ τοῦ διαδόχου τοῦ ρωμουνικοῦ θρόνου ἐγγραφα κεκυρωμένα ὑπὸ τῆς Α. Μ. τῆς βασιλίσσης τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ αὐτοκρατείρας τῶν Ἰνδιῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῆς Ρωμουνίας ἀφ' ἑτέρου. Ἡ γαμήλιος αὕτη σύμβασις ἐγένετο εἰς διπλοῦν ὧν τὸ μὲν παρὰ τῆς βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας ὑπογεγραμμένον θέλει κρατεῖσθαι παρὰ τῇ Α. Μ. τῷ βασιλεῖ τὸ δὲ ὑπ' τούτου παρὰ τῇ πριγκηπίσσῃ Μαρίᾳ. Ὁ σπουδαιότερος ὅρος τοῦ ἐγγράφου τούτου ἐστὶν ὅτι ἡ χαριτόβρυτος πριγκήπισσα Μαρία παραιτεῖται τῶν ἐπὶ τοῦ ἀγγλικοῦ θρόνου κληρονομικῶν αὐτῆς δικαιωμάτων. Ἡ σύμβασις φέρει ἡμερομηνίαν 1/13 αὐγούστου 1892.

Ὑγιεινὰ μέτρα

Ἐπὶ τῇ προβλέψει ἐνδεχομένης ἐπισκήψεως τῆς χολέρας κατὰ τὸ προσεχὲς ἔαρ ἐν Ρωμουνίᾳ πολλὰ συνεχῶς λαμβάνονται μέτρα ἐκ μέρους τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν τῶν πόλεων. Οἱ ὑγειονομικοὶ ἐπιθεωρηταὶ ἐπεφορτίσθησαν πρωτίστως ὅπως ἐξελέγχωσι τὴν καθαριότητα τῶν πόλεων καὶ χωρίων, δι' ἃ τὸν χειμῶνα ἰδίως δὲν δύνανται νὰ ληφθῶσιν λυσιτελῆ μέτρα καίτοι ὁ ἐντεῦθεν κίνδυνος τυγχάνει μείζων. Ὡς πρὸς τὰς πόλεις ὑπεδείχθησαν τὰ δι' ἑκάστην πόλιν ἀναγκαῖα προφυλακτικὰ μέτρα τῶν ὑγιεινῶν ὅρων μὴ ὄντων πανταχοῦ τῶν αὐτῶν.

Ὁ ἰατρὸς κ. Φέλιξ ἐρωτηθεὶς ἐσχάτως, εἶπεν ὅτι δὲν εἶναι πολὺ ηὐχαριστημένος ἐκ τῶν ἐπιτευχθέντων ἀποτελεσμάτων. «Καίτοι αἱ ὁδηγίαι, ἃς διεβίβασα πρὸς τὰς δημαρχίας, εἶπεν, εἰσὶν εὐκρινεῖς, ἐν πλείσταις ἐξ αὐτῶν φαίνονται μὴ ἀντιλαμβανόμενοι τῆς σοβαρότητος τῆς ἐπιβαρυνούσης αὐτὰς εὐθύνης· οὐχ ἧττον ἔσπευσα νὰ ἐπαναλάβω αὐτὰς καὶ ἐλπίζω νῦν ὅτι ἐν τέλει ἐπιτευχθήσεται τὸ προσδοκώμενον ἀποτέλεσμα.

Ἐν τοῖς ἀνακτόροις

Αὔριον πέμπτην ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ τῆς Α. Μ. τῆς βασιλίσσης Ἐλισσάβετ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον καὶ τὰ νομοθετικὰ σώματα θέλουσιν ἀποστείλει τὰς συγχαρητηρίους εὐχάς των εἰς τὴν Α. Μ. Εἰς δὲ τὰ ἀνάκτορα καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν θὰ μεταβαίνουσιν πρὸς ἐγγραφήν.

Κώστας Χριστοδούλου

Μετὰ μεγίστης θλίψεως πληροφορούμεθα τὸν ἐν Καλαφατίῳ ἐπισυμβάντα θάνατον τοῦ χρηστοῦ καὶ ἀξιολόγου ὁμογενοῦς **Κώστα Χριστοδούλου**. Ὁ ἀποβιώσας χάριν τῶν πολλῶν αὐτοῦ ἀρετῶν λίαν ἐτιμᾶτο ἐν Καλαφατίῳ οὐ μόνον παρὰ τῆς ἐκεῖσε ἑλληνικῆς παροικίας ἀλλὰ καὶ παρ' αὐτῶν τῶν ρωμούνων. Ἡ κηδεία αὐτοῦ ἐγένετο μεγαλοπρεπεστάτη καὶ ἀνάλογος πρὸς τὴν διαπρεπῆ κοινωνικὴν τοῦ θανόντος θέσιν. Ἡ «Πατρὶς» σπένδει δάκρυ ἐπὶ τῷ θανάτῳ ἀρίστου αὐτῆς φίλου, εὐχομένη τῇ σεβαστῇ οἰκογενείᾳ καὶ τοῖς συγγενέσιν αὐτοῦ τὴν ἐξ ὕψους παραμυθίαν.

Συλλογὴ ἐγγράφων

Ἡ βουλὴ ἐξουσιοδότησε χθὲς τὸν ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπουργὸν ὅπως ἀγοράσῃ ἀντὶ 20,000 φρ. τὴν συλλογὴν ἐγγράφων τοῦ ἐν Μολδαυίᾳ θανόντος Νικολάου Σούτσου. Ἡ συλλογὴ αὕτη περιλαμβάνει ἀπομνημονεύματα καὶ ἔγγραφα σχετιζόμενα πρὸς τὴν ρωμουνικὴν ἱστορίαν, τὸν φάκελον τοῦ ἱππότου Γκέντζ καὶ ἄλλα. Ἡ ἔκθεσις τῆς ρωμουνικῆς Ἀκαδημίας ὑπογεγραμμένη παρὰ τῶν κ. κ. Στούρδζα, Γρ. Τοτσιλέσκου καὶ Ἰοννέσκου Τζιὸν λέγει ὅτι ἡ συλλογὴ αὕτη ἐστὶν ἀληθὴς θησαυρὸς διὰ τὴν σύγχρονον ρωμουνικὴν ἱστορίαν.

Σιδηροδρομικὰ

Ὁ διευθυντὴς τῶν σιδηροδρόμων τοῦ κράτους κ. Δούκας δι' ἐκθέσεως αὐτοῦ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων ὑπουργεῖον, ἐν ᾗ συνιστῶν αὐτῷ λεπτομερέστατα τὰς ἀναγκαιούσας βελτιώσεις τὴν ἀγορὰν βαγονίων, τὴν κατασκευὴν νέων γραμμῶν καὶ ἄλλα μεγάλα τεχνικὰ ἔργα καταλήγει αἰτούμενος τὴν συνομολόγησιν δανείου ἐκ 74 ἑκατομμυρίων πρὸς ἐκτέλεσιν πάντων τούτων.

— Τὴν 20 ἐνεστῶτος μηνὸς ἤτοι ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου (ν. ἡμ.) ἄρξεται ἐφαρμοζόμενος ὁ νέος κανονισμὸς διὰ τὴν ἐν τοῖς σιδηροδρόμοις τῆς γερμανικῆς ἑνώσεως ἧς μέρος ἀποτελεῖ καὶ ἡ Ρωμουνία μεταφοράν.

Δημοτικαὶ ἀρχαὶ

Ἐν τῷ δημοτικῷ συμβουλίῳ πρωτευούσης ἐγένετο λόγος περὶ τῆς ὑπερτιμήσεως τοῦ παρὰ τῶν ἀρτοποιῶν πωλουμένου ἄρτου, παρὰ τὴν εὐθηνίαν τῶν σιτηρῶν. Κατόπιν συζητήσεως ἀπεφασίσθη ὅπως τὸ ἀρτοποιεῖον τοῦ δήμου αὐξήσῃ τὰς ἐργασίας του καὶ πωλῇ ἄρτον εὐθηνότερον τοῦ τῶν ἀρτοποιῶν τῆς πόλεως.

Βορὰ λύκων

Γράφουσιν ἐκ Σιμπίου: Ἐν παρελθούσῃ τινι ἑσπέρᾳ, χωρικός τις ἐκ Ρακοβίτσης, ρωμουνικοῦ χωρίου πρὸς μεσημβρίαν τοῦ Σιμπίου κειμένου, εὑρίσκετο ἐν τῇ πρὸς τὸ ὄρος ὁδῷ ὅπου ἤθελε νὰ ἐπιβλέπῃ τὰ πρόβατά του. Διαβαίνων ὅμως ἔκ τινος δάσους, προσεβλήθη καὶ κατεφαγώθη ὑπὸ λύκων. Τὴν πρωΐαν τῆς ἐπιούσης οἱ ποιμένες δὲν ἐπανεῦρον ἄλλο τι ἐξ αὐτοῦ εἰμὴ ὀλίγα ὀστᾶ καὶ τὴν κατεσχισμένην ἐνδυμασίαν του.

Ἔν τισι χωρίοις οἱ λύκοι τολμῶσι μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν οἰκιῶν νὰ εἰσέρχωνται, ὅπου ἐπιτίθενται ἰδίως κατὰ τῶν οἰκιακῶν κυνῶν καὶ σπανίως κατὰ τῶν ἀνθρώπων.

Ἐνδιαφέρει τὸ Στέμμα

Οὕτως ἔλεγεν ἐπανειλημμένως χθὲς κάποιος Βασίλειος Γλιτσίνσκης ἐκ Ρουστσουκίου ζητῶν ἐπιμόνως νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰ ἀνάκτορα: Ἔχω κάτι νὰ εἴπω εἰς τὸν βασιλέα τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει τὸ Στέμμα. Ὁδηγηθεὶς εἰς τὴν ἀστυνομίαν ἀπεδείχθη ὅτι εἶχε καταληφθῇ ὑπὸ τῆς μονομανίας νὰ ὁμιλήσῃ μετὰ τοῦ βασιλέως. Ἀλλὰ δὲν ἔστεργεν εἰς οὐδένα νὰ ἀνακοινώσῃ τί ἔχει νὰ εἴπῃ τῷ ἄνακτι.

Διάφορα

Ὁ θίασος Σιδόλι ὅστις τανῦν εὑρίσκεται ἐν Ἰασίῳ, μετά τινας ἡμέρας ἀφικνεῖται ἐνταῦθα. Ἡ πρώτη παράστασις θέλει δοθῇ κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων.

— Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τῆς πόλεως Γιουργέβου ἐψήφισε 200,000 φράγκων διὰ τὴν λιθοστρωσίαν τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

†

Ἡ τεθλιμμένη οἰκογένεια **σύζυγος, υἱοί, θυγατέρες, μήτηρ, ἀδελφοί, ἀδελφαί, πενθερά, γυναικάδελφοι, γυναικαδέλφαι, ἐξάδελφοι, ἐξαδέλφαι, ἀνεψιοὶ καὶ ἀνεψιαὶ** μετὰ θλίψεως γνωστοποιοῦσι τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἀγαπητοῦ αὐτῶν συζύγου, πατρὸς, υἱοῦ, ἀδελφοῦ, γαμβροῦ, γυναικαδέλφου, ἐξαδέλφου καὶ θείου

ΚΩΣΤΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Ἡλικίας 57 ἐτῶν ἐκ Διασκοβιτζίου τῆς Ἠπείρου ἀποβιώσαντος τὸ παρελθὸν Σάββατον 12 τρέχ. μηνὸς ὥραν 8 π. μ.

Παρακαλεῖσθε ἵνα εὐαρεστούμενοι παρασταθῆτε κατὰ τὴν κηδείαν ἥτις γενήσεται τὴν δευτέραν 14 τρ. μ. ὥραν 2 μ. μ. ἐν τῷ ἑλληνικῷ ναῷ τῆς Ζωοδόχου πηγῆς ὅθεν ὁ νεκρὸς μετενεχθήσεται ἐν τῷ κοιμητηρίῳ τῆς πόλεως.

Καλαφάτιον, τῇ 13 Δεκεμβρίου 1892.

ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ρωσσικαὶ συγκεντρώσεις

Ὁ ρῶσσος ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς τῇ συναινέσει τοῦ Τσάρου διέταξε τὴν μεταστάθμευσιν τριῶν στρατιωτικῶν μεραρχιῶν ἀπὸ τοῦ Καυκάσου, ἔνθα τανῦν σκηνοῦσιν εἰς τὰ δυτικὰ μεθόρια τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ρωσσίας. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον διεβίβασε διαταγὰς εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς διοικητὰς Κιέβου, Ὀδησσοῦ καὶ Βαρσοβίας, ὅπως προβῶσιν εἰς τὰς πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένας προπαρασκευάς. Ἡ μεταστάθμευσις ἄρξεται ἅμα ἐπιψηφισθῇ τὸ νέον στρατιωτικὸν νομοσχέδιον ἐν Γερμανίᾳ.

Ὁ Τσάρος καὶ οἱ Βούλγαροι

Μετὰ τὴν «Σημαίαν» καὶ τὰ «Ἡμερήσια Νέα» ἀγγέλλουσιν ὅτι ὁ Τσάρος ἀγανακτήσας διὰ τὰς ἐπενεχθείσας ὑπὸ τοῦ Σταμπούλωφ εἰς τὸ βουλγαρικὸν σύνταγμα τροποποιήσεις ἐμήνυσε τηλεγραφικῶς εἰς τὸν ρῶσσον ἐν Παρισίοις πρεσβευτὴν βαρῶνον Μορεγχάϊμ ὅσον τὸ δυνατὸν τάχιον νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαμαρτυρίας ἐναντίον τῆς πράξεως ταύτης τοῦ βουλγάρου πρωθυπουργοῦ.

Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος

Κατὰ τὰς ἐκ Βερολίνου εἰδήσεις, ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος μεταβήσεται τὴν 10 ἰανουαρίου εἰς Σιγμάριγγεν ὅπως παρευρεθῇ εἰς τοὺς γάμους τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου Χοχεντζόλερν, διαδόχου τοῦ ρωμουνικοῦ θρόνου, μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Μαρίας τοῦ Ἐδιμβούργου. Ἅμα τῇ ἐπανόδῳ του ἐκ Σιγμάριγγεν εἰς Βερολῖνον θέλει προεδρεύσει τῆς Συνόδου τοῦ τάγματος τοῦ Μέλανος Ἀετοῦ καὶ εἶτα θὰ παρευρεθῇ εἰς τὸν γάμον τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Μαργαρίτας μετὰ τοῦ πρίγκηπος Φρειδερίκου Καρόλου τῆς Ἔσσης.

Γερμανικὸς φιλοβουλγαρισμὸς

Οἱ Γερμανοὶ μὴ λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀνεγνωρισμένον ἢ μὴ τοῦ ἡγεμόνος Φερδινάνδου ἐπέτρεψαν ἐπισήμως τὴν συνομολόγησιν βουλγαρικοῦ δανείου ἐν Γερμανίᾳ διὰ λόγους οἰκονομολογικούς. Τοῦ δανείου τούτου συναφθέντος, λέγουσιν, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς κατασκευῆς σιδηροδρομικῶν γραμμῶν καὶ λιμένων ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ τὸ ὑπουργεῖον τοῦ ἐμπορίου ὤφειλε νὰ συστήσῃ θερμῶς τὸ δάνειον εἰς τὴν γερμανικὴν μεταλλουργικὴν βιομηχανίαν, ἥτις τοσαῦτα ὑπέστη ἐκ τῶν καταθλιπτικῶν δασμολογίων τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ὁ ἡγεμὼν Φερδινάνδος

Καθὰ ἐκ νέου διαδίδεται μετ' ἐπιτάσεως, αἰτία τῆς τροποποιήσεως τοῦ περὶ τοῦ θρησκεύματος τοῦ ἡγεμόνος ἄρθρου τοῦ βουλγαρικοῦ συντάγματος εἶναι σχέδιον συνοικεσίου τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου μετὰ μιᾶς τῶν θυγατέρων τοῦ κόμητος τῶν Παρισίων, ὅστις ἐπιμένει ὅπως αὐτή τε καὶ τὰ γεννηθησόμενα τέκνα ἀσπαθῶσι τὸ καθολικὸν θρήσκευμα.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(ΥΠΗΡΕΣΙΑ «ΠΑΤΡΙΔΟΣ»)

Λονδῖνον, 15/27.— Ἡ ἐπίσημος ἐφημερὶς δημοσιεύει τὴν προαγωγὴν τοῦ πρίγκηπος διαδόχου τῆς Ρωμουνίας εἰς ἱππότην α΄ τάξεως τοῦ παρασήμου τοῦ Λουτροῦ.

Σόφια, 15/27,— Ἡ βουλὴ ἐπεράτωσε τὰς ἐργασίας αὐτῆς σήμερον τὴν 4ην ὥραν μετὰ τῆς συνήθους πομπῆς. Ὁ ἡγεμὼν ἐξεφώνησε λόγον, ἐν ᾧ ἐξῆρε τὰς πατριωτικὰς προσπαθείας τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους, τὴν δὲ τροποποίησιν ἄρθρων τινων τοῦ θεμελιώδους νόμου ἐχαρακτήρισεν ὡς ἐπωφελῆ δι' αὐτό.

Παρίσιοι, 15/27.—Κατὰ τὸν «Γαλάτην» ὁ κ. Φρεϋσινὲ ἔδωκεν εἰς τὸν κ. Καρνὼ ἐξηγήσεις περὶ τῆς μετὰ τοῦ κ. Ἀνδριὲ συνεντεύξεώς του καθ' ἣν οὗτος ἐδήλωσεν ὅτι ἐστὶν ὅλως ξένος εἰς τὰς κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν ἐπιθέσεις, καὶ οὐδὲν κατέχει ἔγγραφον ἐνοχοποιοῦν τὸν ὑπουργόν. Ὁ κ. Φρεϋσινὲ ἐδήλωσεν εἰς τὸν πρόεδρον ὅτι προεκάλεσε τὴν συνέντευξιν ταύτην διότι ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν πρὸ παντὸς δέον νὰ μείνῃ ἄθικτος ἐκ τῶν συμβαινόντων. Ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς ἀναφέρει τὴν φήμην ὅτι ὁ κ. Ρενὰκ ἐδηλητηριάσθη ἐξαναγκασθείς. Φόβος ἐπίκειται νέων ἀποκαλύψεων ἐν τῇ δίκῃ τοῦ κ. Λεγκαὶ διευθυντοῦ τῆς ἑταιρίας τῆς δυναμίτιδος μετὰ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ κ. Ἀρτὼν, ἰδίως ὡς πρὸς τὴν πώλησιν τοῦ μυστικοῦ τῆς ἀκάπνου πυρίτιδος εἰς τὴν Γερμανίαν.

Αὐτόθι, 15/27.—Βεβαιοῦται ὅτι μ. μ. εὐρέθη πυριτιδοβολὴ ἐκ δυναμίτιδος πρὸ τοῦ μεγάρου τοῦ βαρώνου Ρενάκ.

Κατὰ τὸ «Φιγαρὼ» ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ κ. Μπρουαρδὲλ ἐξάγεται ὅτι ὁ βαρῶνος Ρενὰκ ἐδηλητηριάσθη καὶ ὅτι τὸ δηλητήριον κατέπιε 7—8 ὥρας πρὸ τοῦ θανάτου του, ἀλλὰ κατόπιν χημικῆς ἀναλύσεως διαψεύδεται ἡ φήμη τοῦ «Φιγαρώ».

Αὐτόθι, 15/27.—Σήμερον ἐν τῇ Σορβώνῃ ἐτελέσθη ἡ 70ὴ ἐπέτειος τῶν γενεθλίων τοῦ κ. Παστὲρ, παρόντων τοῦ κ. Καρνὼ, τῶν ὑπουργῶν, τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν, τοῦ διπλωματικοῦ σώματος καὶ 50 ἀντιπροσωπειῶν ξένων ἐπιστημονικῶν σωματείων.

Ἡ τελετὴ ἦν συγκινητικωτάτη. Εἰς τὸν κ. Παστὲρ ἐπεδόθησαν γράμματα, προσφωνήσεις, μετάλλια. Ὁ κ. Παστὲρ ηὐχαρίστησεν ἰδιαιτέρως τὰς ξένας ἀντιπροσωπείας ἐκφράσας τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ ἐπιστήμη μετὰ τῆς εἰρήνης θὰ θριαμβεύσωσι κατὰ τῆς ἀμαθείας καὶ τοῦ πολέμου, ὅτι οἱ λαοὶ θὰ ὁμονοήσωσι οὐχὶ πρὸς καταστροφὴν, ἀλλὰ πρὸς δημιουργίαν.

Λεμβέργη, 15/27.— Ἀπὸ τῆς 22 Δεκεμβρίου ἐγένοντο ἐν Ζάλουξε καὶ τρεῖς ἄλλας πόλεις τῆς Γαλλικίας 12 χολερικὰ κρούσματα ὧν 5 θανατηφόρα.

Ἀμβοῦργον, 15/27.— Ἐντὸς 48 ὡρῶν ἐγένοντο 4 χολερικὰ κρούσματα καὶ εἷς θάνατος.

Βέρνη, 15/27. — Τὸ ὁμοσπονδιακὸν συμβούλιον ἀπεφάσισε νὰ ἐπιβάλῃ εἰς πολλὰ εἴδη γαλλικῆς προελεύσεως ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου αὔξησιν τῶν τελῶν.

Κετίγνη, 15/27. — Εἰς τὰ τουρκομαυροβουνιωτικὰ σύνορα ἐγένετο ῥῆξις. Πολλοὶ ἀντηλλάγησαν ἑκατέρωθεν πυροβολισμοί, ἀλλ' ἄνευ θυμάτων. Αἱ κυβερνήσεις Τουρκίας καὶ Μαυροβουνίου διώρισαν μικτὴν ἐπιτροπὴν εἰδικῶς ἐντεταλμένην ὅπως διακανονίσῃ τὴν παρανόησιν.

Ρώμη, 15/27.—Ὁ διευθυντὴς τῆς «Opinione» ἔλαβε παρὰ τοῦ κ. Ρουδίνη ἐπιστολὴν, ἐν ᾗ ὁ πρώην πρωθυπουργὸς βεβαιοῖ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας ὅτι ἀνανεώσας τὴν Τριπλῆν συμμαχίαν οὐδὲν ἄλλο ἔπραξεν, ἢ νὰ φέρῃ εἰς πέρας διαπραγματεύσεις ἃς ἁρμοδίως ἤρχισεν ὁ κ. Κρίσπης.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Ὑπουργικὴ κρίσις

Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ἡ «Adevĕrul» λέγει ὅτι παρὰ τοῖς ὑπουργοῖς ἀπὸ τῆς ἑσπέρας τῆς χθὲς ἀνεφάνησαν διαφωνίαι συνεπείᾳ τῶν ἐπερωτήσεων αἵτινες ἐγένοντο πρὸς τὸν κ. Κὰρπ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως Βέδμαρ. Προστίθεται ὅτι ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ Κὰρπ ἤθελεν ἀποσυρθῇ θὰ ἠκολούθουν αὐτὸν καὶ οἱ κ. κ. Μ. Γερμάνης καὶ Ἀλ. Μαργιλομάν.

Ἡ Δουναβόπλοια

Ἡ ἐν τῷ Δουνάβει ἀκτοπλοΐα μεταξὺ Γαλαζίου—Βραΐλας, Γαλαζίου—Τούλτσης καὶ τἀνάπαλιν διεκόπη, ὡς ἐκ τῆς ἐπισωρεύσεως τῶν κατερχομένων πάγων.

Ὁμοίως διεκόπη ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος διὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ ἡ μεταξὺ Γιουργέβου καὶ Ρουστσουκίου συγκοινωνία.

Πυρκαϊὰ

Ἐν τῷ δήμῳ Ρουκάρου τοῦ νομοῦ Μοῦστσελ ἐξεράγη τελευταίως πυρκαϊὰ ἐξ ἧς ἀπετεφρώθησαν τὰ καταστήματα τῶν σχολείων, τῆς δημαρχίας καὶ τοῦ τηλεγραφείου μεταξὺ δ' αὐτῶν καὶ ἡ βιβλιοθήκη τῆς σχολῆς ἐκ 1000 τόμων.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Βραΐλα, 12-14 δεκεμβρίου 1892.

Εἶδος	Ἑκατλ.	Λίβρ.	Φρ.	
Σῖτος	1900	58.	8.30	ἀποθ.
»	3850	55.1)2	7.50	σλέπ.
»	7350	55.1)2	7.42.1)2	»
»	2000	55.1)2	7.85	»
Ἀραβ.	2800	58.	6.95	καΐκ
»	900	58.1)4	5.60	ἀποθ.
»	500	59.1)2	5.95	»
»	1800	58.1)2	5.80	»
»	600	58.	5.80	»
»	10 v.	ο)ο κιλ.	7.50	vag.
»	30 »	» »	7.50	»
»	6 »	» »	7.40	»
»	5 »	» »	7.15	»
»	5 »	» »	7.40	»

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ 15 Δεκεμβρίου 1892

	Αγοραί	Πωλητ.
ΔΑΝΕΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ		
Renta perpetuă 5 o/o	99.3)4	100.—
» amortis. 5 o)o	97.1)4	97.3)8
» » 4 o/o	83 1/4	83.5/8
Conversiunea rurală 6 o)o	100.1)2	101.1/4
Oblig. caseĭ Pensiunilor	271.—	278.
ΔΑΝ. ΠΟΛΕΩΝ καὶ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Com. Bucurescĭ 5o/o—1883	89.3/4	90.1/4
» » » —1884	—.—	.
» » » —1889	—.—	.
» » » —1890	89.5/8	90.—
Scris. Func. Rurale 5o/o	97.1)4	97.1/2
» » Urbane 5 »	90.3/4	91.—
» » » 6 »	102.—	102 1/4
» » » 7 »	104.—	104.1)4
» » » Iaşi 5 o/o	82.1/2	82.3/4
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Banca Naţională	1660.—	1665.
Dacia-Rumania	415.—	418
Naţionala	417.—	420.
Societ. de Reasigurare.	190.—	195.
» » Constr. şi l. publ	130.—	132.
» » Basalt şi Ceramică	280.—	290.
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		
Λονδίνου τρίμηνον	25.15.—	25.18.1)2
» ὄψεως	25.35.1/2	25.37.1/2
Παρισίων τρίμηνον	100.10	100.15
» ὄψεως	100.70	100.60
Βερολίνου τρίμηνον.	123 80	123.35
» ὄψεως	124.40	124.50
Βελγίου τρίμηνον	99.85	99.85
» ὄψεως	—.—	.
Βιέννης ὄψεως	2.10.—	2.11 1/4
» τρίμηνον	2.05.—	2.09.—
» εἰκοσάφραγκον.	99.3)4	100.—
Ἀμστελοδάμου τρίμηνον	.	.
Ἑλβετίας τρίμηνον.	—.	.
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ		
Φιορίνια Αὐστριακά	2.11.1)2	2.12.—
Ρούβλια Ρωσσικά	2.50	2.60.
Χαρτονομίσματα Γαλλίας	100.25	100.30
Λίρα Ὀθωμανική.	22.80	23.
Εἰκοσάφραγκον Γαλλίας.	20.09	20.10
Μάρκαι Γερμανίας	124.—	125.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 15 Δεκεμβρίου 1892

Γαλλικὴ Ρέντα 4 1/2 o/o	104.95
» » 3 o/o	97.17
Ρωμουν. Ρέντα 5 o/o	100.—
Ἑλλην. Δάνειον 5 o/o	339.—
Ἀνατολικοὶ Σιδηρόδρομοι μετὰ Λαχείου	87.—
Αἰγυπτιακὸν Δάνειον.	497.50
Ὀθωμανικὴ Τράπεζα.	583.12
Συνάλλαγμα Βερολίνου	122.27
» Βελγίου.	99 3/16
» Βιέννης	206.06
Διάθεσις Χρηματ. ἀόριστος.	

ΒΙΕΝΝΗ 15 Δεκεμβρίου 1892

Εἰκοσόφραγκον	9.585
Μετοχαὶ *Credit Anstalt*	312.75
Ρούβλια χάρτινα	119.25
Συνάλλαγμα Λονδίνου	120.60
» Παρισίων	47 85
Διάθεσις Χρηματ. ἤρεμος.	

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 15 Δεκεμβρίου 1892

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o C. F. R.	101.90
» » 5 o/o.	96.20
» » 4 o/o.	82.40
Ρούβλια χάρτινα	202.35
Δάνειον Βουκουρεστίου 5 o/o	96.20
Συνάλλαγμα Βελγίου.	80.55
» Παρισίων	80.60
» Βιέννης.	—.—
Διάθεσις Χρηματ. ὑπεστηριγμένη.	

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 15 Δεκεμβρίου 1892

Consolidés Anglais	97.9/16
Μετοχαὶ *Banque de Roumanie*	6.3/4
Συνάλλαγμα Παρισίων	25.32
» Ἀμστελοδάμου	12.03

ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ 15 Δεκεμβρίου 1892

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o.	96.95
» » 4 o/o.	81.80

I. SALTER

Ἀριθ. 90, Ὁδὸς Lipscanĭ, Βουκουρέστιον, Ἀριθ. 90.

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΩΝ ΚΑΙ ΦΥΣΑΡΜΟΝΙΩΝ

τῶν ὀνομαστοτέρων ἐργοστασίων τῆς Γερμανίας.

ΤΙΜΑΙ ΜΕΤΡΙΩΤΑΤΑΙ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΒΙΣΤΗΣ

Ὁ μόνος Ἕλλην ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ ἐν Βουκουρεστίῳ.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ

Ἐργασία ἀνεπίληπτος, στερεὰ καὶ εἰς τιμὰς λίαν μετρίας.

ΑΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΝΕΥ ΧΡΟΝΟΤΡΙΒΗΣ

Οἱ ἐκ τῶν Ὁμογενῶν ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνδύωνται **στερεὰ** καὶ **εὐθηνὰ** ἀποταθήτωσαν εἰς τὸ **παραπλεύρως τοῦ Χρηματιστηρίου** εἰρημένον **ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ**, ἐν τῇ **ὁδῷ Ἀκαδημίας ὑπ' ἀριθμὸν 6.**

Τιμαὶ συγκατάβατικαὶ Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ἐν ΓΑΛΑΖΙΩι

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΔΕΦΑΚΗ

Ἐν τῇ ἡγεμονικῇ ὁδῷ (Str. Domnească), εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, ἀπέναντι τοῦ ἑλλην. Ναοῦ, τῆς Λέσχης καὶ τοῦ ζαχαροπλαστείου Universelle ὑπὸ τὸ Ξενοδοχεῖον Concordia.

ΒΙΒΛΙΑ
Διδακτικὰ Φιλολογικὰ Μυθιστορήματα Ἑλληνικὰ, Ρουμανικὰ Γαλλικὰ, Γερμανικὰ, Ἀγγλικά.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
Χάρτου τυπογραφικοῦ, Χάρτου κοινοῦ, Χάρτου ἐπιστολῶν Φακέλλων παντὸς εἴδους καὶ πάσης ποιότητος Βιβλίων ἐμπορικῶν
Τιμαὶ ὡρισμέναι

ΓΡΑΦΙΚΗ ΥΛΗ
Βιβλία καὶ Πιεστήρια δι' ἀντιγραφὴν ἐπιστολῶν. Λευκώματα Μουσικὰ τεμάχια Εἰκόνες Σκευοθῆκαι

Τὸ βιβλιοπωλεῖον ἡμῶν ὅπερ, διὰ τῆς μετριότητος τῶν τιμῶν καὶ τῆς εὐθύτητος τῶν συναλλαγῶν, κατέλαβεν, ἐντὸς βραχυτάτου διαστήματος, πρωτεύουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν βιβλιοπωλείων τῆς χώρας, εὑρίσκεται ἐν τῇ εὐαρέστῳ θέσει, ὡς ἐκ τῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ σχέσεών του νὰ ἐκτελέσῃ οἱανδήποτε παραγγελίαν ἀναγομένην εἰς τὸ εἶδός του, τῆς πολυαριθμου ἐν Γαλαζίῳ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις πελατείας του, ἐν πάσῃ ταχύτητι καὶ ὑπὸ τοὺς συμφερωτέρους ὅρους

ΤΜΗΜΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ
Δέχεται συνδρομὰς ἑλληνικῶν, ρουμανικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων, ἐπὶ προπληρωμῇ· καὶ διὰ μὲν τὰς ἑλληνικὰς καὶ ρουμανικὰς ἄνευ ὀδεμιᾶς προσθήκης, διὰ δὲ τὰς εὐρωπαϊκὰς τῇ προσθήκῃ προμηθείας 5 o/o καὶ τῶν ἐξόδων.

ΤΜΗΜΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΝ
Ἀναλαμβάνει μεταφράσεις ἐπισήμων καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ, ρουμανικοῦ, γαλλικοῦ, γερμανικοῦ, ἰταλικοῦ καὶ ἀγγλικοῦ κειμένου, ὡς καὶ τὴν φροντίδα τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῶν εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον.

ΜΕΓΑ ΚΑΙ ΠΛΟΥΣΙΟΝ

ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΚΥΡΙΩι TH. RADIVON (fost Carapati)

ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Ὁδὸς Βικτωρίας (Podo-Mogoşoĭ) Ἀριθ. 32

Παντὸς εἴδους Χρυσᾶ καὶ Ἀργυρᾶ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ. Παντὸς μεγέθους καὶ πάσης ἀξίας πολύτιμοι λίθοι. Διάφορα ἀργυρᾶ καὶ ἐξ ἄλλων σπανίων μετάλλων σκεύη

ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ ΚΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ ΑΝΕΠΙΛΕΙΠΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑΧΕΙΑ

ΣΥΛΛΟΓΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ

Πρὸς 3 φράγκα ἕκαστον ἔργον.

Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἀξιότιμοι φιλαναγνῶσται ἀποτανθήτωσαν πρὸς τὸν κ. **Π. Χριστοδούλου εἰς Γαλάζιον**, οἱ εἰς Βουκουρέστιον τοιοῦτοι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «**Πατρίδος**,» ὅπου πρὸς εὐκολίαν εὑρίσκονται ἐκ τῶν ὁμοίων βιβλίων ἀντίτυπα.

Ἡ Παναγία τῶν Παρισίων, Βίκτωρος Οὐγκὼ, εἰς τόμους 2.

Ἡ Μνηστὴ τοῦ Λαμερμουρ, Βάλτερ Σκὼττ, μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ.

Οἱ Βασιλεῖς ἐν τῇ ἐξορίᾳ, Ἀλφόνσου Δωδὲ, μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ Εὐρ. Σεκιάρη.

Ὀλβία, ἠθικὸν διήγημα, μεταφρασθὲν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ Μαρίας Σ. Νικολαΐδου.

Παράπτωσις καὶ Μεταμέλεια, ὑπὸ M. Perrin.

Αἱ Νύκτες τοῦ Βουλεβάρτου, ὑπὸ Pierre Zaccone, Τόμ. 2.

Τὰ δράματα τοῦ βίου. Μικρὰ Μήτηρ, ὑπὸ Αἰμιλίου Ρίσεβουργ.

Βαλεντίνη, Μυθιστορία Γεωργίας Σὰνδ, μετάφρασις Ἀγγέλου Βλάχου.

Δὸν Κιχώτης ὁ Μαγκήσιος, Gustave Doré, μετάφρασις Ι. Ἰσιδωρίδου Σκυλίσση. Ἔκδοσις Τεργέστης μετὰ 13 εἰκονογραφιῶν.

Οἱ ἐρυθροὶ προσωπιδοφόροι, Ponson du Terrail.

Τὸ Φρούριον τοῦ Καρρόου μετὰ τῆς συνεχείας του **Τὸ ἄνθος τῆς Ἀλόης**, μυθιστόρημα Ι. Φ. Σμὶθ, Τόμ. 2.

Τὸ τέκνον τοῦ ἐραστοῦ μετὰ τῆς συνεχείας του **Ἡ ἄνυμφος Μήτηρ**, A. Matthey (Arthur Arnould), Τόμ. 2.

Ὁ ἀδικηθεὶς Ρογῆρος, Jules Mary, Τόμ. 2.

Ἡ λήσταρχος γυνὴ, Jules Boulabert.

Ἡ μυστηριώδης γυνὴ, Jules Mary, ἔκδοσις «Ἀμαλθείας» Σμύρνης.

Ἡ Διδασκάλισσα, Εὐγενίου Σύη.

Σαμουὴλ Βρὼλ καὶ Συντροφία, ἐκ τῆς ἐκλεκτῆς βιβλιοθήκης Victor Cherbuliez, Τόμοι 4.

Τὰ Ἀπόκρυφα τῶν ἀρχαίων Παρισίων, Τόμοι 5.

Βοκακκίου ἡ Δεκαήμερος, ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ, Τόμοι 5.

Σέργιος Πανίνης, σύγγραμμα βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας, Γεωργίου Ὠνέ. Ἐκ τῶν ἀγώνων τοῦ βίου.

Ὁ πλοίαρχος Καλόβολος, Παύλου Σωνιὲρ, Τόμοι 2.

Ἡ Μάρτυς Ἀλφόνσου Δ' Ἐνερύ, δημοσιευθὲν καὶ ἐν ἐπιφυλλίδι ἐν τῇ «Κωνσταντινουπόλει».

Ἐλπινίκη. Ἔθιμα Κωνσταντινουπόλεως, πρωτότυπος κοινωνικὴ μυθιστορία, Ἐπαμ. Κυριακίδου, δημοσιευθεῖσα ἐν ἐπιφυλλίδι τοῦ «Νεολόγου».

Ἡ ἐκδίκησις τοῦ Κλωδίονος. A. Matthey, δημοσιευθὲν καὶ ἐν ἐπιφυλλίδι τοῦ «Νεολόγου».

Ἰωάννης ὁ ἄνευ ἐπιθέτου, A. Matthey, δημοσιευθὲν καὶ ἐν ἐπιφυλλίδι τοῦ «Νεολόγου», Τόμοι 2.

Ὁ Φρικτὸς Ὅρκος, Φορτουνὲ Βουασκόβεϋ, δημοσιευθὲν καὶ ἐν ἐπιφυλλίδι τῆς «Κωνσταντινουπόλεως».

Τυπεγραφεῖον «ΠΑΡΙΔΟΣ» Calea Mogilor Ἀριθ. 51 Vis-a-vis de Hotel Londra.

ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡΙΘ. 584. ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18/30 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1892

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ Η ΑΥΤΗ

Ἐτησία..... Φρ. 30
Ἑξάμηνος..... » 15
Τρίμηνος..... » 8

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

Φύλλα παλαιὰ τιμῶνται 50 λεπτά.

ΠΑΤΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Ἐν τῇ Α'. σελ. ὁ στῖχος 10 στιγμῶν φρ. 4—
» » Β'. » ὁ » 10 » » 2—
» » Γ'. » ὁ » 10 » » 1—

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Κατ' ἀποκοπὴν καὶ εἰς μετριωτάτας τιμάς

Διὰ τὰς ἐπαναλήψεις γίνονται σπουδαῖαι ἐκπτώσεις

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ «ΠΑΤΡΙΣ»
51 Ὁδὸς Mosilor 51

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 10

Πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον
Journal *PATRIS*, — Bucarest.

Βουκουρέστιον, 17 10/βρίου

ΟΙ ΕΝ ΡΩΜΟΥΝΙΑ·

ΥΠΗΚΟΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ

Ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ρωσσίας

Μετὰ τὴν διακοπὴν τῶν μετὰ τῆς Ρωμουνίας σχέσεων τὴν προστασίαν τῶν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἑλληνικῶν συμφερόντων ἡ ἡμετέρα πατρὶς ἀνέθηκεν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς κραταιᾶς Ρωσσίας. Οἱ ἐνταῦθα Ἕλληνες τὴν εἴδησιν ταύτην μετὰ χαρᾶς ἤκουσαν ἐπὶ τῇ πεποιθήσει ὅτι αἱ πτέρυγες τοῦ δικεφάλου Ἀετοῦ τῶν Μοσχοβιτῶν ἐπαρκῶς ἠδύναντο νὰ προστατεύσωσι τὰ συμφέροντα αὐτῶν. Ἡ ἐλπὶς ἐκείνη εὐτυχῶς δὲν διεψεύσθη, τοὐναντίον δὲ τὰ πράγματα ἐνίσχυσαν τὴν πρὸς τὴν ἀντιπροσωπείαν τῆς δυνάμεως ἐκείνης γενικὴν ἡμῶν πεποίθησιν. Οἱ ἐπικαλούμενοι προστασίαν, ὁμοφώνως ὁμολογοῦσιν ὅτι οὐδεμία δικαία αἴτησις αὐτῶν ἔμεινεν ἀνικανοποίητος.

Ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις ἐννοήσασα τὸ ἀνωφελὲς τῆς ἐπ' ἄπειρον διαιωνίσεως τῶν ζητημάτων ἀξιεπαίνως προσπαθεῖ καὶ αὕτη ὅπως ὅσον οἷόν τε ὁμαλώνερον καὶ ταχύτερον διεξάγωνται αἱ τοὺς Ἕλληνας ἀφορῶσαι ὑποθέσεις. Τοιουτοτρόπως οἱ ἐνταῦθα Ἕλληνες οὐδένα προσωπικὸν ἔχουσι λόγον ὅπως μεριμνῶσι περὶ τῶν συνεπειῶν τῆς ὑφισταμένης διακοπῆς τῶν σχέσεων.

Ἐν τούτοις

Ἐν τούτοις οἱ ρῶσσοι ὑπάλληλοι ἐν ὅλῳ τῷ φιλελληνισμῷ αὐτῶν δὲν λησμονοῦσιν ὅτι εἰσὶν ὑπάλληλοι. Παρ' αὐτοῖς τὰ **χατήρια** οὐδεμίαν ἔχουσιν ἀξίαν. Πιστοὶ στρατιῶται τοῦ καθήκοντος δὲν ἐννοοῦσι χάριν **οὐδενὸς** νὰ παρεκκλίνωσι τῆς τάξεως ἣν διαγράφει ἡ ἀκριβὴς ἐκτέλεσις τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν. Τοῦτο ἀτυχῶς δὲν συμβιβάζεται πρὸς τὰς σκέψεις καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν **ρωμηῶν**, οἵτινες τοὺς ὑπαλλήλους αὐτων θέλουσιν εὐκάμπτους καὶ προσιτοὺς πρὸς πάσας τὰς ἰδέας τὰς συνδεούσας τοὺς ἐκλογεῖς καὶ ἐκλεξίμους τῆς μακαρίας καθολικῆς ψηφοφορίας. Οἱ ρῶσσοι ὑπάλληλοι εὐτυχῶς δι' αὐτοὺς δὲν ἔχουσι **βουλευτὰς** καὶ **δημάρχους** ἀναμιγνυομένους εἰς τὰ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, ἐπομένως εἰσὶν ἐντελῶς ἀνεξάρτητοι καὶ ἐλεύθεροι ὅπως οὐδεμίαν ἑτέραν ἀκούσωσι φωνὴν ἐκτὸς ἐκείνην τὴν τοῦ καθήκοντος.

Διατί ὅλα ταῦτα;

Διότι τὰ ἐννέα δέκατα τῶν ἐν Ρωμουνίᾳ ὑπηκόων ἑλλήνων ἀπὸ πολλῶν χρόνων εἰς οὐδεμίαν ἦλθον σχέσιν πρὸς τὰς νομίμους αὐτῶν ἀρχάς. Οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν ἄνευ κατεπειγούσης τινὸς ἀνάγκης ἀνεμνήσθη τῆς ὑπηκοότητός του ἢ ἐμερίμνησε νὰ ἔχῃ ἐν τάξει τοὺς τίτλους τῆς ἰθαγενείας αὐτοῦ. Ἅπαντες σχεδὸν ἢ τουλάχιστον ἢ πλείονες ἐσμὲν ἄνευ τίτλων ἰθαγενείας θεωροῦντες ὡς ἐπαρκῆ πιστοποίησιν ταύτης τὴν γλῶσσαν ἡμῶν. Ὅλα ταῦτα οἱ Ρῶσσοι μέγιστον ἔχουσι δίκαιον νὰ μὴ δύνανται νὰ τὰ ἐννοήσωσιν. Ὡς πολῖται ἀνατραφέντες ἐν τῇ τάξει καὶ ὡς ὑπάλληλοι γινώσκοντες τὸ καθῆκον αὐτῶν δὲν ἐννοοῦσιν ὑπηκόους τοῦ Τσάρου ἐν ξένῃ χώρῃ οὐδένα ἐπὶ πολλὰ ἔτη φέροντας ἐθνικὸν τίτλον. Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες διὰ τῶν σημερινῶν ἡμῶν πρὸς τὰς ρωσσικὰς ἀρχὰς σχέσεων ἀνελάβομεν νὰ παράσχωμεν αὐτοῖς τὴν ἀδικαιολόγητον ταύτην «surprise». Οὐδένα ἑπομένως ἐκτὸς ἡμῶν αὐτῶν πρέπει νὰ αἰτιώμεθα ἐὰν ἕνεκεν τῆς ἐλλείψεως ταύτης σπουδαίως παραβλάπτονται τά τε ἰδιωτικὰ καὶ ἐθνικὰ ἡμῶν συμφέροντα. Ὁ κ. Ἀλεξανδρόπουλος προθυμοποιεῖται ὁμολογουμένως πάντοτε, ἀντὶ παντὸς τρόπου, νὰ συμβιβάζῃ τὴν ἀνωμαλίαν ταύτην, ἀλλ' ἔναντι ἀνυπερβλήτων προσκρούει δυσχερειῶν. Νέος ἐπιμεμελημένης ἀνατροφῆς, εὐπροσήγορος, εὐπαίδευτος καὶ ἱκανώτατος πολυτίμους παρέχει κατὰ ὥραν ταύτην ὑπηρεσίας εἰς τὰ κατὰ τὴν χώραν ταύτην ἐθνικὰ συμφέροντα, δὲν δύναται ὅμως ἑλληνιστὶ νὰ μορφώσῃ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ αὐτοκράτορος τῶν Ρώσσων. Ἄνωθι τῆς κεφαλῆς τοῦ ἕλληνος ὑπαλλήλου δεσπόζει ἡ σοβαρὰ μορφὴ τοῦ Τσάρου. Τοὐναντίον διὰ τῶν μετὰ τῆς ρωσσικῆς ὑπηρεσίας σχέσεων ἀπεριόριστον ἔχομεν πεποίθησιν ὅτι οὐ μόνον οὗτος ἀλλὰ καὶ οἱ ὁμεθνεῖς αὐτοῦ ἄλλας ὑγιεῖς θέλουσι μορφώσει περὶ τῶν καθηκόντων τῶν ὑπαλλήλων ἰδέας.

Τί δέον νὰ γίνῃ

Ἕκαστος ἡμῶν ὅπως μὴ ἐν τυχούσῃ ἀνάγκῃ εὕρῃ κεκλεισμένας τὰς πύλας τῶν γραφείων τῆς ρωσσικῆς πρεσβείας δέον νὰ σπεύσῃ ἐγκαίρως πρὸς τακτοποίησιν τῶν τίτλων τῆς ἰθαγενείας αὐτοῦ. Δέον ἀπὸ τοῦδε νὰ μάθῃ ὅτι οἱ Ρῶσσοι εἰς οὐδένα χαρίζονται καὶ ὅτι γνώμονα τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν ἔχουσι τὸν νόμον. Οὐδεὶς ἔχων τίτλους ἰθαγενείας θέλει ἀφεθῆ ἀπροστάτευτος καὶ οὐδενὸς ταχτικοῦ ὑπηκόου αἱ νόμιμοι ἀπαιτήσεις θέλουσι μείνει ἀνικανοποίητοι. Τὸ ζήτημα τῆς διακοπῆς τῶν μετὰ τῆς Ρωμουνίας σχέσεων κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐπὶ πολλὰ θὰ διαρκέσῃ ἔτη, ἐπὶ πολὺν δὲ χρόνον ἑπομένως θὰ προστατεύσωσιν ἡμᾶς ἐνταῦθα αἱ ρωσσικαὶ ἀρχαί. Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην εἰς πολλοὺς ἐξ ἡμῶν πιθανῶς δοθήσεται ἀφορμὴ ὅπως ζητήσωσι τὴν προστασίαν τῆς ρωσσικῆς σημαίας. Ὅπως ἑπομένως δυνηθῶμεν νὰ τύχωμεν ταύτης ἀνάγκη παρίσταται ἵνα ὁ ἐμφανιζόμενος πρὸ τῶν ρώσσων ὑπαλλήλων φέρει ἀνὰ χεῖρας τὸν τίτλον τῆς ἑλληνικῆς αὐτοῦ ἰθαγενείας. Ἄνευ τούτου εἰς μάτην θέλει ζητήσει προστασίαν. Οἱ Ρῶσσοι εἰσὶν ἄκαμπτοι, οὐδενὶ δὲ ἐπιτρέπουσιν τὴν πρὸς τοὺς νόμους ἀταξίαν.

Μ.

ΕΙΣ ΣΟΥΛΙΝΑ

Ἀξιότιμε κύριε Διευθυντὰ τῆς „Πατρίδος"

Ἄνευ περιπετειῶν

Ἐντὸς θαλασσίου γίγαντος, ἄνωθεν τοῦ ὁποίου ὑπερηφάνως ἐν τῷ ἀέρι κυματίζει **οὐρανόχρους** σημαία, ὑπὸ πλοίαρχον ὅστις τὰς ναυτικὰς αὐτοῦ γνώσεις δὲν τὰς ὀφείλει εἰς τὰ μεγαλοπρεπῆ τῆς Εὐρώπης κτίρια, ἀλλ' ἀπέκτησεν αὐτὰς εἰς τὰ μεγάλα καὶ τρομερὰ τοῦ Ποσειδῶνος ἀνάκτορα, μὲ ναύτας, οἵτινες παρὰ τὴν θάλασσαν τὸ πρῶτον τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ἰδόντες, τὸν βίον αὐτῶν διάγουσιν ἀνὰ τοὺς ὠκεανοὺς καὶ τὰ πελάγη, μὲ συναναστροφὴν ἑλληνικὴν καὶ ἐπὶ τέλους μὲ οἶνον ἐκ τῆς πατρίδος τοῦ Ὀδυσσέως, νομίζω ὅτι δὲν πρέπει τις νὰ περιμένῃ **περιπετείας** ὁμοίας πρὸς ἐκείνας, τὰς ὁποίας πρὸ ἡμερῶν περιέγραψα ὑμῖν.

Ἀμαλία Βλασσοπούλου

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἀποπλέομεν ἐκ Βραΐλας, διὰ τοῦ μεγάλου, ταχυτάτου καὶ κομψοῦ ἀτμοπλοίου, τὸ ὁποῖον ὑπὸ τὸ ὄνομα **Ἀμαλία Βλασσοπούλου** ἀνήκει τῷ ἐν Βραΐλα γνωστῷ οἴκῳ τοῦ ῥέκτου ἐφοπλιστοῦ ἀξιοτίμου κ. Εὐστ. Βλασσοπούλου.

Ἔξω χιονίζει ἀκαταπαύστως, ἐν ᾧ ὁ **πλοίαρχος** μετὰ τοῦ πρωρέως δὲν ἐγκαταλείπουσι τὴν ὑψηλὴν τοῦ ἀτμοπλοίου γέφυραν. Διότι τὰ μεγάλα ἀτμόπλοια ἀφόβως μὲν δύνανται νὰ διασχίζωσι τὰς ἀπεράντους τοῦ ὠκεανοῦ ἐκτάσεις, μετὰ δειλίας καὶ ἱκανῆς ὅμως προσοχῆς πρέπει νὰ διαυλακοῦσι τὰ θολὰ καὶ στενὰ τοῦ Δουνάβεως ὕδατα. Μικρά τις ἀπροσεξία, ἡ μία ἀνώμαλος στροφὴ πρὸς τὰ δεξιὰ ἢ ἀριστερὰ δύνανται νὰ ἐκθέσωσι τὰ μεγάλα σκάφη εἰς σοβαρώτατον κίνδυνον.

Εὐνόητος ἑπομένως τυγχάνει ἡ ἀνησυχία τοῦ προσεκτικοῦ πλοιάρχου, ὅστις καί περ ἀνεύθυνος ἐν τῷ ποταμῷ, ἐν τούτοις οὐδόλως ἀξιοῖ νὰ κρεμάσῃ τὴν τύχην τοῦ ὑπὸ τὴν πλοιαρχίαν αὐτοῦ σκάφους, εἰς μόνην τὴν πεῖραν τοῦ γέροντος **πρωρέως**, ἀλλὰ μετ' αὐτοῦ ἐφορεύει καθ' ὅλον τὸ μέχρι τῆς νυκτὸς διάστημα.

Καὶ κατὰ πόσον εἶχε δίκαιον ὁ Ἕλλην φιλότιμος πλοίαρχος μὴ ἡσυχάζων, τὸ ἀπέδειξε μετ' ὀλίγον ἡ τύχη ἀγγλικοῦ τινος ἀτμοπλοίου, τὸ ὁποῖον ἡ ἀπροσεξία τοῦ πρωρέως αὐτοῦ καὶ ἡ ἀμέλεια τοῦ ἐξ Ἀλβιῶνος πλοιάρχου του, τὸ εἶχον ῥίψει, τὸ **καῦμένο**, εἰς τὴν ἑλώδη τοῦ ποταμοῦ ὄχθην.

Διανυκτέρευσις

Ἐνύκτωσεν ἤδη καὶ ὀλίγον ἀνωτέρω τῆς Τούλτσης ὁ πλοίαρχος **ἐπλαγίασε** τὸ πλοῖόν του πρὸς διανυκτέρευσιν. Καὶ μετ' ὀλίγον ὁ πλοίαρχος συμπαραλαβὼν τὸν ὑποπλοίαρχον, τὸν πρωρέα, καὶ τὸν μηχανικὸν κατῆλθεν εἰς τὴν μεγάλην τοῦ πλοίου αἴθουσαν, παρὰ τὴν θερμάστραν τῆς ὁποίας καθ' ὅλον τὸ τετράωρον ἀπὸ Βραΐλας ταξείδιον, εἶχον ἐξαντλήσῃ καὶ ἐγὼ πάσας μου τὰς σκέψεις καὶ τὰ σχέδια!

* * *

Τράπεζα πολυτελὴς καὶ πλουσιοπαρόχως διεσκευασμένη ἐν μέσῳ δὲ τῶν πολυχρόων καὶ μαγευτικῶν ἠλεκτρικῶν λαμπτήρων ἐστημένη, ἐκάλει τοὺς συνδαιτυμόνας 10 τὸν ἀριθμὸν, εἰς ἀληθῆ πανδαισίαν.

Ἕλληνες συνδαιτυμόνες ἐπὶ πλουσίας ἑλληνικῆς τραπέζης ἐπὶ ἑλληνικοῦ κολοσσοῦ, δὲν νομίζετε ὅτι ἀπετέλουν μίαν μικρὰν Ἑλλάδα;

Καὶ μετ' ὀλίγον ὅτε ἤρξατο νὰ ῥέῃ συνεχῶς τὸ μέλαν καὶ ὀλέθριον ἐκεῖνο ποτὸν, ὅπερ ποτὲ ὁ Ὀδυσσεὺς προσέφερεν εἰς τὸν Κύκλωτα, ὅλη ἐκείνη ἡ αἴθουσα μετεβλήθη εἰς μυροβόλον Ἰθάκην, ἐξ ἧς ἀνεμέλποντο τὰ μελίῤῥυτα ἐκεῖνα τῆς νήσου **τραγούδια**, παρόμοια τῶν ὁποίων δὲν εἶναι βεβαίως δυνατὸν νὰ δημιουργήσῃ φαντασία, ἥτις ποτίζεται ἀπὸ τὸ **νερό-ξυδον** ἐκεῖνο ποτὸν, ὅπερ καλοῦσιν **Ρωμουνικὸ κρασί!!**

Τὴν ἐπαύριον

Αἱ περιπετειώδεις κατόπιν καὶ λίαν ἐνδιαφέρουσαι τοῦ πλοιάρχου ναυτικαὶ **διηγήσεις** ὡς καὶ τὰ θαλασσινὰ τοῦ ὑποπλοιάρχου **παραμυθάκια**, ἔῤῥιψαν ἡμᾶς ἐγκαίρως εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Μορφέως.

Ἀλλὰ τὴν ἐπαύριον ἡ σφυρίκτρα τοῦ ἀτμοπλοίου, καὶ ὁ κρότος τῆς μηχανῆς λίαν ἐνωρὶς διετάραξαν τὸ γλυκὺ τῆς πρωΐας ὄνειρον. Πλὴν πρὸς ἱκανοποίησιν ἐπῆλθε τὸ μετ' ὀλίγον λουκούλιον πρόγευμα, ἀπὸ τοῦ ὁποίου οὐδόλως ἐσκοποῦμεν ὅπως ἀποχωρισθῶμεν, ἂν μὴ οἱ ὀξεῖς καὶ ἐπανειλημμένοι τοῦ ἀτμοπλοίου σφυριγμοὶ ἔδιδον ἡμῖν νὰ ἐννοήσωμεν, ὅτι προσεγγίζομεν ἐπὶ τέλους εἰς τὸν **Σουλινᾶ**.

Ἡ εἴσοδος

Καίτοι ἡ λέξις κυρίως ἁρμόζει μᾶλλον διὰ τοὺς ἐκ τοῦ Εὐξείνου εἰς τὸν Σουλινᾶ εἰσερχομένους, ἐν τούτοις ἂς τὴν μεταχειρισθῶμεν ἡμεῖς ἤδη διὰ τὴν κάθοδον, καθ' ὅσον καὶ οἱ εἰσερχόμενοι καὶ οἱ κατερχόμενοι εἰς τὸν Σουλινᾶ πάντες καταλήγουσιν.

Ἀλλὰ μὲ μίαν διαφοράν: Οἱ διὰ τῆς καθόδου εἰσερχόμενοι παρίστανται ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ εἰς ὡραιότερον καὶ μεγαλοπρεπέστερον θέαμα!

Εἰς ἱκανὴν ἀπὸ τῆς πόλεως ἀπόστασιν, τὸ ὑπερήφανον ἡμῶν σκάφος ἀνακόπτει τὸν δρόμον αὐτοῦ καὶ κατὰ τὸν κανονισμὸν τῆς ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως ἐπιτροπῆς, ἠρέμα ὁλονὲν προχωρεῖ πρὸς τὰ ἐμπρός. Δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν τοῦ ποταμοῦ σειρὰ ἀτελεύτητος ἀτμοπλοίων παντὸς ἔθνους καὶ κράτους καὶ παντοίων προελεύσεων. Ἑλλάς, Ἀγγλία, Γαλλία, Ἰταλία, Αὐστρία, Ρωσσία, μηδὲ αὐτῆς τῆς Σουηδίας ἐξαιρουμένης πᾶσαι ἀντεπροσωπεύοντο ἑκάστη διὰ τῆς ἰδίας αὐτῆς σημαίας. Κατ' εὐτυχῆ δὲ σύμπτωσιν τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν κυριαρχίαν, λόγῳ ἀριθμοῦ εἶχεν ἡ ἡμετέρα ἐθνικὴ **Κυανόλευκος**.

Διὰ μέσου λοιπὸν τοῦ διεθνοῦς τούτου ἐμπορικοῦ στόλου ἠρέμα καὶ μεγαλοπρεπῶς διῆλθεν καὶ τὸ ἡμέτερον σκάφος μέχρις ὅτου προσήγγισεν εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ ὡρισμένην ἀποβάθραν τῆς ἐξόδου.

Ὦ λάσπη! λάσπη!

Εἶχεν ἤδη κοπάσει ἡ κακοκαιρία καὶ σφοδρὸς νότιος ἄνεμος εἶχε σαρώσει ἀπὸ τοῦ ὁρίζοντος τοῦ Σουλινᾶ τὰ χιονώδη τῆς παρελθούσης νέφη. Εἰς ὄχι δὲ μεγάλην ἀπὸ τῆς ἀποβάθρας ἀπόστασιν διεκρίνοντο τὰ ἐπὶ τοῦ κρηπιδώματος τοῦ στομίου θραυόμενα κύματα τοῦ Εὐξείνου.

Ἐκεῖθεν μοὶ ἦλθεν ὄρεξις ὅπως καὶ αὖθις ἀναφωνήσω κατ' ἐμαυτὸν τὸ γνωστὸν **θάλασσα! θάλασσα!**

Ἀλλὰ καθ' ἣν στιγμὴν κεχηνὼς εἶχον ἐστραμμένους τοὺς ὀφθαλμούς μου ἔξω πρὸς τὸν πόντον, αἴφνης τὸ πόδι μου διολισθῆσαν ἐκ τῆς βαθμίδος τῆς ἀποβάθρας κατεχώθη μέχρι τοῦ γόνατος εἰς τὸν βόρβορον! Ἔντρομος ἀφίνω πρὸς στιγμὴν τὴν θάλασσαν καὶ ζητῶ ὅπως ἐξαγάγω τὸν πόδα μου. Ἀλλὰ πῶς; Ἦτο ἀδύνατον πλέον! Οὐδαμοῦ ἐκεῖ ὑπῆρχε στερεὸν ἔδαφος, ὅπου νὰ στηρίξω τὸν ἕτερον πόδα. Κατ' ἀνάγκην λοιπὸν ἐβούτηξα καὶ τὸ ἄλλο διὰ νὰ κατορθώσω ἐπὶ τέλους νὰ βαδίσω ὀλίγα βήματα ἐμπρός. Ἀλλὰ ποῦ! Ἐμπρὸς βαθὺ καὶ πίσω ῥέμμα, κατὰ τὴν παροιμίαν· πέλαγος ὁλόκληρον ἀπὸ λάσπην, ἥτις ἐπλημμύρει κατὰ μῆκος ἐφ' ὅλης τῆς παροχθίου ἀκτῆς τῆς πόλεως! Τὴν στιγμὴν ἐκείνην καθ' ἣν ἀδημονῶν προσέβλεπον τὸν ὠκεανὸν ἐκεῖνον τῆς **λάσπης**, παρ' ὀλίγον ἀντὶ τοῦ Θάλασσα! Θάλασσα! νὰ ἀναφωνήσω μεγαλοφώνως **ὦ Λάσπη! Λάσπη!**

Ὤ! Ἦτο φοβερὸν πρᾶγμα, μὰ τὴν ἀλήθειαν. Ἀδύνατον νὰ βαδίσῃ τις!

Πρὸς φίλον μου δέ τινα, ὅστις τὴν εὐθύνην ἐπεζήτει νὰ ῥίψῃ, καὶ δικαίως ἐπὶ τῆς ῥάχεως τοῦ διοικητοῦ—ἐναντίον τοῦ ὁποίου ὅλη ἡ πόλις ἔχει σφοδρὰ παράπονα—τὸν συνεβούλευσα νὰ συναθροίσωσιν δι' ἰδίας δαπάνης ὅλην ἐκείνην τὴν λάσπην, καὶ ἐξ αὐτῆς φιλοτεχνήσωσι τὸν ἀνδριάντα τοῦ διοικητοῦ των. Ἀλλ' ὡς λίαν ὀρθῶς μοὶ ἀπήντησεν ἐκεῖνος, τοῦτο εἶναι ἀδύνατον διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ λάσπη τοῦ Σουλινᾶ ἀνήκει πλέον εἰς τὴν ἀρχαιολογίαν ὡς ἐκ τῆς πολυχρονίου αὐτῆς διαμονῆς καὶ ἑπομένως εὑρίσκεται ἐν ἐσχάτῃ χημικῇ ἀποσυνθέσει! Ὦ χάλια διοικητικῆς ἀρχῆς.

Οἱ Ἕλληνες

Ἀλλ' ἡ ὀχληρὰ αὕτη κατάστασις ἂν ταράσσῃ τὸ νευρικὸν σύστημα τοῦ ἀνθρώπου ὡς λίαν εὐφυῶς παρετήρησεν ὁ εὐφυὴς, εὐπαίδευτος καὶ ἀξιόλογος φίλος κ. Ἀριστ. Ζαμαρέλος δὲν ἐνδιαφέρει ἡμᾶς καὶ πολύ. Οἱ δρόμοι καὶ αἱ λάσπαις μετὰ τοῦ **μοναδικοῦ** τῆς πόλεως διοικητοῦ ἀνήκουσιν εἰς τοὺς Ρωμούνους, ἐν ᾧ οἱ **τρισχίλιοι** τῆς πόλεως Ἕλληνες ἀνήκουσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Πρὸς τούτους λοιπὸν στρέφεται τὸ ἐνδιαφέρον ἡμῶν καὶ διασκελοῦντες τὴν λάσπην σπεύδομεν πρὸς τὰ ἑλληνικὰ τῆς πόλεως κέντρα. Ἀλλὰ τὰ ἑλληνικὰ κέντρα! Ποῦ εἶναι τὰ μὴ ἑλληνικὰ διὰ νὰ κατονομάσωμεν τὰ ἑλληνικά!

Ὅλη ἡ πόλις τοῦ Σουλινᾶ δὲν εἶναι εἰμὴ μία ἀποικία καθαρῶς ἑλληνική. Ἐκ τῶν τετρακισχιλίων τῆς πόλεως κατοίκων οἱ 3000 εἶναι Ἕλληνες, οἱ δὲ ἐπίλοιποι 1000 ἀνήκουσιν εἰς διαφόρους ἄλλας φυλάς. Ὁλόκληρος ἡ παρόχθιος ἐμπορικὴ ἀκτὴ εἶναι καθαρῶς ἑλληνική. Ξενοδοχεῖα, Καφφενεῖα, παντὸς εἴδους ἐμπορικὰ καταστήματα ἀνήκουσιν εἰς τοὺς Ἕλληνας, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὴν ὑπεροχὴν ἔχουσιν οἱ μεγάθυμοι Ἰθακήσιοι καὶ φιλοπάτριδες Κεφαλλῆνες.

Ἡ ἐπικρατοῦσα δὲ τῆς πόλεως γλῶσσα εἶναι φυσικῷ τῷ λόγῳ ἡ ἑλληνική. Διέμεινα ἐν τῇ πόλει ταύτῃ τρεῖς ἡμέρας καὶ μεθ' ὅρκου διαβεβαιῶ ὑμᾶς ὅτι οὔτε γλῶσσα ἑτέρου ἔθνους ἤκουσά που οὔτε ξένον τινὰ ἐν τῇ πόλει διέκρινα, ἐκτὸς ἐννοεῖται τῶν πληρωμάτων τῶν ἐλλιμενισμένων πλοίων.

Μόνον ὁ διοικητὴς τῆς πόλεως ὁμιλεῖ ρωμουνικὰ ἀλλὰ καὶ αὐτὸς τυγχάνει ἑλληνικῆς καταγωγῆς, ἀφ' οὗ ὀνομάζεται Μουρούζης!

Ἑλληνικὴ Κοινότης

Μάταιον βεβαίως ἦθελε νομίσει τις νὰ ζητήσῃ ἐν ἑλληνικῇ πόλει Ἑλληνικὴν Κοινότητα. Καὶ ὅμως ὁ Σουλινᾶς ὄχι μόνον ἔχει Κοινότητα καθ' ὅλους τοὺς τύπους κατηρτισμένην, ἀλλὰ καὶ τὴν θερμοτέραν καὶ ζωηροτέραν

ὅλην ἴσως τῶν ἑλληνικῶν ἐν Ρωμουνίᾳ Κοινοτήτων.

Ἕναυλον εἰσέτι διατελεῖ εἰς τὰ ὦτα πάντων τὸ πρὸ ἑνὸς περίπου ἔτος ζήτημα τοῦ Σουλινᾶ, οὗτινος ἡ φήμη καὶ τὸ ἐνδιαφέρον εἶχεν ἐξέλθει καὶ πέραν ἀκόμη τῶν ὁρίων τῆς τέως ἐν Βουκουρεστίῳ Ἑλληνικῆς Πρεσβείας. Ἡ πρόσφατος δὲ αὐτη περίστασις ἀπαλλάσσει ὅλως ἡμᾶς τοῦ κόπου ὅπως προβῶμεν εἰς λεπτομερῆ περὶ τῆς κοινότητος Σουλινᾶ περιγραφήν.

Ἐν τούτοις καθῆκον ἔχομεν ὅπως ἐξετάσωμεν τὴν ἐνεστῶσαν τῆς Κοινοτητος κατάστασιν καὶ ἐπὶ τούτῳ ἁρμοδίως ἀποτεινομεθα πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Κοινοτητος, ὁ πρόεδος αὐτῆς ἀξιότιμος κ. Γερ. Ζερβὸς φιλοφρόνως καὶ λίαν εὐγενῶς ὑπεδεξατο ἡμᾶς καὶ προθύμως ἔσπευσεν ὅπως παράσχῃ μετὰ τοῦ κατὰ τύχην ἐκεῖ παρισταμένου ταμίου τῆς Κοινοτητος κ. Καμπέρη, πάσας τὰς ζητηθείσας πληροφορίας.

*
* *

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Κοινότητος κατὰ τὴν τρεχουσαν περιοδον ἀποτελεῖται ἐκ των κ.κ. Γερασίμου Ζερβοῦ ὡς προεδρου καὶ τῶν ἐπιτρόπων Ἀναστασιου Μαράτου, Μ. Μοιρα, Ἰωάν. Κερκουλᾶ, Ἰωάννου Γεωργιαδου, Διονυσιου Παρπαρία καὶ Νικολ. Βλασσοπούλου.

Ἱερεῖς δύο ἐν ἐνεργείᾳ, ὁ αἰδεσιμώτατος καὶ εὐπαίδευτος ἱερεὺς Νικόλαος Οἰκονόμου, ὁ τοῖς πᾶσι γνωστὸς γλαφυρὸς συγγραφεὺς τῆς «Φωνῆς τοῦ Αἱματος», ἄρτι ἐν Σουλινᾶ ἐγκαταστὰς καὶ ὁ αἰδεσιμώτατος Γεωργιος.

Σχολεῖα τό τε ἀρρεναγωγεῖον καὶ παοθεναγωγεῖον ἀριθμοῦσιν ἀμφοτερα 250 μαθητὰς καὶ μαθητρίας.

Τὰ τοῦ ἀρρεναγωγείου εὐδοκίμως διευθύνουσιν ἡ ἀξιοτιμος κυρία Καραμεσίνη καὶ ἡ ἀξιόλογος δεσποινὶς Ζηνοβια Παπούλη.

Τὰ δὲ τοῦ ἀρρεναγωγείου διευθύνουσιν οἱ κ. κ. Ναοὺμ καὶ Δημόπουλος.

Ἐν γένει

Κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ κυρίου προέδρου ἄκρα τάξις ἐπικρατεῖ ἐπὶ τοῦ παροντος ἐν τοῖς κοινοτικοῖς πράγμασι καὶ ὁμονοια διέπει τὰ μέλη τῆς κοινότητος. Μετὰ τὴν τρικυμίαν ἐπῆλθεν ἤδη ἡ γαλήνη.

Οἱ παρήγοροι καὶ ἱκανῶς ἐνθαρρυντικοι οὗτοι λογοι τοῦ κ. προέδρου ἐνέπλησαν χαρᾶς τὴν καρδιαν μου καὶ ὑπὸ τὰς μᾶλλον εὐαρέστους ἐντυπώσεις σφίγγω τὴν χεῖρα τοῦ κ. προέδρου ἐν ονοματι ὅλης τῆς φιλοπάτριδος κοινότητος Σουλινᾶ.

Τὸ μόνον παράπονον

Ἕν μόνον παράπονον καὶ πολὺ δίκαιον μοὶ διετυπωθη παρὰ πολλῶν ἐν Σουλινᾷ καὶ τὸ ὁποίον χρήζει τῆς δημοσιογραφικῆς προστασιας.

Μετὰ τὴν διακοπὴν δηλαδὴ τῶν σχέσεων, ὡς γνωστὸν, τὴν προστασίαν των Ἑλλήνων ὑπηκόων ἀνέλαβον οἱ ἐν Ρωμουνιᾳ πρόξενοι τῆς Ρωσσιας. Ἀλλὰ κατ' ἐξαιρεσιν ἐν Σουλινᾷ ἔνθα τόσα ἑλληνικὰ συμφέροντα ὑπάρχουσι, τὴν προστασιαν αὐτων ἀνεδέξατο ὑπάλληλος καίτοι λίαν ἔντιμος χαρακτῆρος ὁμως εὐγενοῦς καὶ ἡπιου. Ὁ χαρακτὴρ οὗτος ἐνθαρρύνει ἐνίοτε τοὺς ρωμούνους εἰς οὐχὶ δεδικαιολογημένην συμπεριφορὰν κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν ἑλληνικῶν ὑποθέσεων. Εὐτυχῶς ἡ ἐν Βουκουρεστίῳ ρωσσικὴ πρεσβεία ἐστὶ πάντοτε ἑτοίμη νὰ παρέμβῃ πρὸς ἀπονομὴν πλήρους δικαιοσύνης, δι' ὃ ἅπας ὁ ἐν Ρωμουνίᾳ ἑλληνισμὸς μυρίας ὀφείλει τοῖς ρώσσοις ὑπαλλήλοις χάριτας.

Ἐν τέλει

Μετὰ τὸ μικρὸν τοῦτο τῆς ἑλληνικῆς παροικίας παράπονον ὅπερ πρὸς συμπλήρωσιν διατυπῶ ἤδη, σπεύδω ὅπως προλάβω τὸ μετ' ὀλίγον διὰ Τούλτσαν ἀναχωροῦν ρωσσικὸν ἀτμόπλοιον, εἰς ὃ καὶ τὴν στιγμὴν ταύτην εἰσέρχομαι ὅπως συνεχίσω τὸ δρομολόγιόν μου. Κλείω δὲ τὴν παροῦσάν μου ἵνα καὶ πάλιν ἐπαναλάβω αὐτὴν ἀπὸ τὴν γλυκεῖαν Τούλτσαν.

Ὁ Παρίστριος

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αἱ μεγάλαι ἐπιχειρήσεις καὶ τὰ πιστωτικὰ ἱδρύματα δὲν σπανίζουσι ἐν Ἑλλάδι· πάντα σχεδὸν εἰσὶν ἱδρυμένα δι' ἐθνικῶν κεφαλαίων. Ἐξαιρέσει τῆς Ἰονικῆς Τραπέζης τὰ ἕτερα πιστωτικὰ καθιδρύματα: Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἡ Πιστωτικὴ, ἡ τῆς Ἠπειροθεσσαλίας καὶ ἡ Βιομηχανικὴ Πίστωσις μετὰ καταβεβλημένου ἤδη κεφαλαίου ἐκ 50 ἑκτ. μυρίων εἰσὶν εἰς χεῖρας ἐντοπίων. Οἱ σιδηρόδρομοι Πελοποννήσου, Πειραιῶς Ἀθηνῶν, Ἀττικῆς, Θεσσαλίας, ἡ ἐπιχείρησις τῆς Διώρυγος τῆς Κορίνθου, ἡ ἑλληνικὴ Ἑταιρία Λαυρίου, ἡ Ἑταιρία τῶν Ἐργοληψιῶν, ἡ Ἑταιρία τῶν Δημοσίων Ἔργων, ἡ πανελλήνιος Ἀτμοπλοϊκὴ Ἑταιρία, ἡ Ἑταιρία Γουδῆ ἰδοὺ εἰς σπουδαῖος κατάλογος ἐπιχειρήσεων καὶ ἀνωνύμων ἑταιριῶν πασῶν ἱδρυμένων ὑπὸ αὐτοχθόνων καὶ λειτουργουσῶν δυνάμει ἐπιτοπίων κεφαλαίων. Καὶ ὅμως μέμφονται τοὺς κεφαλαιούχους τῆς χώρας ὡς ἔχοντας περιωρισμένον ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα καὶ προτιμῶντας τὴν τοποθέτησιν τῶν χρημάτων αὐτῶν μὲ ὑπερόγκους τόκους. Ἀλλ' ἐν τούτοις οὐδεμία βαλκανικὴ χώρα δύναται νὰ συγκριθῇ πρὸς τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην. Ἡ Ἑλλὰς ἐκμεταλλεύεται αὐτὴ ἑαυτὴν καὶ προσφέρει εὐρὺ στάδιον ἐπιτυχίας εἰς τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν ἐπιχείρησιν.

Βραδύτερον θὰ λάβωμεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ λαλήσωμεν περὶ τοῦ μέρους ὅπερ παριστῶσιν αἱ Τράπεζαι, ἰδίως ἡ Ἐθνικὴ ἐν ταῖς οἰκονομικαῖς τῆς χώρας συναλλαγαῖς. Ἐπὶ τοῦ παρόντος λέγομεν ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐπὶ κεφαλαίου 20,000,000 ἔχει ὁλικὸν ἀποθεμα ἐξ 14.8 ἑκατομ. καὶ μεταλλικὸν ἀποταμίευμα κυμαινόμενον μεταξὺ 5 καὶ 16 ἑκατομ. Κέκτηται 48 ἑκατομ. τίτλους κυβερνήσεως ἧς πιστωτὴς τυγχάνει διὰ 20 ἑκατομ. εἰς μεταλλικὸν καὶ 4 ἑκατομ. εἰς χαρτονόμισμα (μὴ συμπεριλαμβανομένου τοῦ πρὸς τὴν Τράπεζαν κυβερνητικοῦ χρέους διὰ τὴν ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν). Ἐχορήγησεν 65,000,000 εἰς πρώτας ὑποθήκας καὶ ἐπὶ ἐδραίων ἐγγυήσεων. Αἱ μετοχαὶ αὐτῆς ἐκ 1000 φράγκων ὀνομαστικῶν σήμερον τιμῶνται 3,300 φράγκα. Καλὸν ἤθελεν εἶσθαι πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς μελέτης ταύτης νὰ περατωθῇ διά τινος κατὰ ἐνὸν πιστῆς ἐκτιμήσεως τῶν ἐθνικῶν προσόδων τῆς Ἑλλάδος. Τοιοῦτος ὑπολογισμὸς ἐν τούτοις ἐστὶ δυσχερέστερος ἐνταῦθα ἢ ἀλλαχοῦ ὅπου ἡ καταστατικὴ μεγάλην παρέχει εὐκολίαν εἰς τὸν οἰκονομολόγον καὶ ὅπου ἡ κατάστασις τῶν φόρων οὐχ ἧττον παρέχεται ὡς βάσις κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον βεβαία. Ἐν Ἑλλάδι δὲν δύναταί τις νὰ στηρίξῃ τοὺς ὑπολογισμοὺς ἐπὶ τῶν φορολογιῶν, διότι ἡ εἰσφορὰ αὐτῶν ἐστὶν ἄνισος, τὸ δὲ σύστημα ἐλαττωματικὸν καὶ ἀπηρχαιωμένον. Αἱ ἀσφαλέστεραι πρόσοδοι αἱ καὶ σημαντικώτεραι διαφεύγουσι τὴν φορολογίαν.

Ἐν τούτοις ὑπάρχουσι διάφοροι ὑπολογισμοὶ γενόμενοι ἀνεξαρτήτως ἀπ' ἀλλήλων, ἀλλ' οὐχ ἧττον παρέχοντες ὅμοια ἀποτελέσματα, ὅπερ ἄγει ἡμᾶς νὰ πιστεύσωμεν ὅτι δὲν ἀφιστάμεθα πολὺ τῆς ἀληθείας. Ὁ Mulhall ἀναβιβάζει τὸ ἐτήσιον εἰσοδημα τῆς Ἑλλάδος εἰς 570 ἑκατομ. ὁ δὲ διευθυντὴς τοῦ στατιστικοῦ γραφείου ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν οἰκονομικῶν, οὗ ἡ μελέτη: Ἡ Ἑλλὰς ἐν Εὐρώπῃ παρέχει πλείστας πληροφορίας ἀναφερομένας ἐν τῇ παρούσῃ πραγματείᾳ ἀναβιβάζει αὐτὸ εἰς 600 ἑκατομ. καὶ πιστεύω ἔτι ἀνώτερον, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν των τόκων τῶν κυβερνητικῶν τίτλων οἵτινες ὑπάρχουσιν εἰς χεῖρας ἐντοπίων, τῶν ταμειευμάτων καὶ τῶν ἐν τοῖς Τραπέζοις καταθέσεων, (30 ἑκατομ.) Ἄρα ἐσμὲν ἠναγκασμένοι νὰ ἐκτιμήσωμεν τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα τῆς Ἑλλάδος ὑπεράνω τῶν 600 ἑκατομ. ἐτησίως. Λαμβάνοντες ὡς βάσιν τὸν προϋπολογισμὸν μετὰ τοῦ ὁλικοῦ τῶν πραγματικῶν εἰσπράξεων ἐξ 90 ἑκατομ. ὧν τὰ 80 ἀντιπροσωπεύουσι τοὺς φόρους τῶν πολιτῶν ὀφείλομεν νὰ παραδεχθῶμεν εἰσφορὰν 13 ο/ο ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος ἐὰν τοῦτο ἤθελεν εἶναι 600 ἑκατομ. Ἀλλ' ἀδυνατοῦμεν νὰ παραδεχθῶμεν τοιαύτην βαρεῖαν εἰσφορὰν τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ σημαντικὸν μέρος τῶν κατοίκων καταβάλλει μόνον ἐμμέσους φόρους. Ἄρα τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα ἐστὶ μεγαλείτερον.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Νομοσχέδιον περὶ φορολογίας τοῦ οἴνου

Κατὰ τὸ ὑποβληθὲν εἰς τὴν βουλὴν νομοσχέδιον περὶ ἐπιβολῆς δικαιώματος καταναλώσεως ἐπὶ τοῦ λιανικῶς πωλουμένου οἴνου, ἐπιβάλλεται δικαίωμα καταναλώσεως ἐπὶ τοῦ ἀποταμιευμένου οἴνου πρὸς λιανικὴν πώλησιν ἐν ἀποθήκαις καὶ καταστήμασι προσιτοῖς εἰς τὸ κοινὸν μετ' ἀφαίρεσιν ἐκ τοῦ ὅλου ἀποταμιευθέντος ποσοῦ 20 τοῖς ἑκατὸν λόγῳ φύρας καὶ ὑπσστάθμης. Λιανικὴ δὲ πώλησις θεωρεῖται ἡ κατὰ ποσὰ κατώτερα τῶν 100 ὀκάδων.

Τὸ δικαίωμα καταναλώσεως ὁρίζεται κατ' ὀκᾶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τελευταίας ἐν ἰσχύϊ πρὸ τοῦ ἔτους, εἰς οὗ τὴν χρῆσιν ἀνήκει τὸ βεβαιότερον ἔσοδον, ἐπισήμου ἀπογραφῆς τῶν κατοίκων τῆς πόλεως ἢ τοῦ χωριου, ἐν ᾧ ἡ ἀποθήκη ἢ τὸ κατάστημα τῆς ἀποταμιεύσεως πρὸς λιανικὴν πώλησιν.

α') εἰς λεπτὰ 2 κατ' ὀκᾶν ἐπὶ τοῦ πληθυσμοῦ ἀνωτέρου τῶν 40,000.

β') εἰς λεπτὸν 1 1/2 ἐπὶ πληθυσμοῦ 20,000—40,000.

γ') εἰς λεπτὸν 1 ἐπὶ πληθυσμοῦ 5,000—20,000.

δ') εἰς λεπτὸν 1/2 ἐπὶ πληθυσμοῦ 1000 ἕως 5,000.

Ὁ ἐν χωρίοις κατωτέρου τῶν 1000 κατοίκων πληθυσμοῦ πωλούμενος λιανικῶς οἶνος δὲν ὑποβάλλεται εἰς δικαίωμα καταναλώσεως. Εἰς κανονισμὸν τοῦ πληθυσμοῦ αἱ πόλεις Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἀποτελοῦσιν ἐνιαίαν φορολογικὴν περιφέρειαν.

Ὁ ἐν προαστείῳ πόλεως, πληθυσμοῦ ὑπερβαίνοντος τὰς 20,000, ἀποταμιευόμενος πρὸς λιανικὴν πώλησιν οἶνος ὑπάγεται εἰς δικαίωμα καταναλώσεως ἀναλόγως τοῦ πληθυσμου τῆς πόλεως.

Τὸ ναυτικὸν τῆς Ἑλλάδος

Ἀγγέλλεται ἐξ Ἀθηνῶν ὅτι μετὰ συνδιασκέψεως πολλῶν μηνῶν ἔλαβεν ὁριστικήν τινα ἀποφασιν ἡ ἐπιτροπὴ, ἥτις εἶχε καταρτισθῇ πρὸς ἐκλογὴν του καλλίστου συστήματος τηλεβόλων ταχειας βολῆς, δι' ὧν θὰ ἐφοδιασθῇ ὁ θωρηκτὸς τῆς Ἑλλάδος στόλος. Κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, τὸ ἄριστον τῶν συστημάτων τυγχάνει τὸ τοῦ Κανέ. Ἕκαστον ἐκ τῶν Θωρηκτῶν σκάφος θὰ ὁπλισθῇ διὰ δέκα τηλεβόλων τοῦ συστήματος τούτου, ὧν τὰ ἐννέα θὰ ἔχωσι διάμετρον 5, 7 ἑκατοστομέτρων. Τὸ ἐργοστάσιον Κρουπ ἐπεδίωξε λίαν τὴν προτίμησιν τῶν ἰδίων τηλεβόλων, ἐν τούτοις ἡ ἐπιτροπὴ ἔκρινε καλὸν νὰ μὴ μεταβάλῃ τὸ σύστημα τῶν ἔν τισι τῶν Θωρηκτων ὑπαρχόντων νυν τηλεβόλων.

Εὐσεβεῖς δωρηταὶ

Ἡ κυρια Ἑλένη Βλάγκαλη ἐδωρήσατο εἰς τὸν ἐν Πευκακιοις ναὸν τοῦ ἁγιου Νικολάου πολυτιμότατον Εὐαγγέλιον. Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Καραπάνου προσήνεγκον δραχμὰς τριακοσίας ὁ κ. καὶ ἡ κ. Κοντογιαννάκη δρ. ἑκατόν· ἀνὰ πεντήκοντα δὲ δρ. οἱ κκ. Ἱερόπουλος Φωτίου, Κυδωνάκης, ἡ κ. Γονίδου καὶ ἡ Μουρούζη· ἀνὰ 25 δὲ αἱ κκ. Θεοφιλάτου, Σακκοράφου, Βλάγκαλη, Ὄλγα Ἐμπειρίκου, Τρικούπη, Μελᾶ καὶ Τσαμαδοῦ. Ἐπίσης μικρότερα ποσὰ καὶ ἄλλα εὐσεβῆ πρόσωπα.

Κυκλοφορία τῶν πλαστῶν συναλλαγματικῶν

Τὰ ἀνακριτικὰ γραφεῖα τῆς πόλεώς μας ἀπησχόλησαν ἐφ' ἱκανὸν μία σπουδαιοτάτη ἀνακάλυψις συμμορίας τινος ἐκ κυρίων αὐτοκαλουμένων ἐμπόρων, οἵτινες ἐν Πειραιεῖ εἶχον στήσει τὴν ἕδραν των καὶ ἐκεῖθεν ἐξεφενδόνιζε συναλλαγματικὰς ἐπὶ ἀγνώστων οἴκων τοῦ Λονδίνου καὶ ἀνυπάρκτων.

Ἐκ τῶν κυρίων τούτων συνελήφθησαν καὶ προφυλακισθησαν δύο ἐκ Πλάκας καὶ Σουρμελῆ, οἵτινες διὰ τῆς μεθόδου ταύτης πλείστους εἶχον ἐξαπατήσει. Ὁ πρῶτος ἔσυρε συναλλαγματικὰς ἐπὶ Λονδίνου καὶ διὰ πλαστῶν ὀπισθογραφήσεων κατώρθου νὰ ἐξαργυροῖ αὐτὰς, ἐξαπατῶν πολλοὺς ἐμπόρους, οἵτινες διετέλουν ἐν ἀγνοίᾳ τῆς σκευωρίας.

Πλὴν τῶν δύο προφυλακισθέντων φαίνεται ὅτι ἐνέχονται καὶ ἄλλοι πολλοί, καθ' ὧν ἴσως ἐκδοθῶσι βραδύτερον ἐντάλματα συλλήψεως.

Ἡ ἀνάκρισις κατέσχεν ἐκτὸς τῶν ψευδῶν συναλλαγματικῶν καὶ διαφόρους σφραγῖδας, αἵτινες ἐχρησίμευον εἰς τοὺς συλληφθέντας διὰ τὴν ὀπισθογράφησιν τῶν γραμματίων.

ΦΩΤΕΙΝΑ ΜΕΤΕΩΡΑ

Ἐν Ἀθήναις

Τὴν 1 δεκεμβρίου τὴν 6 1/2 τῆς ἑσπέρας οἱ οἰκοῦντες πέραν τοῦ Ἰλισσοῦ εἶδον φωτεινὸν σῶμα κατὰ τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς πόλεως καὶ εἰς ὕψος μικρὸν, διατρέχον ἐπὶ δέκα περίπου λεπτὰ γραμμὴν τεθλασμένην ἀπὸ νότου πρὸς βορρᾶν. Ἡ λάμψις αὐτοῦ ὡμοίαζε πρὸς τὴν τοῦ καταυγάζοντος φωταερίου, ἦτο ὅμως μεγαλοπρεπὴς, ἐφώτισε δὲ ὁλόκληρον τὴν συνοικίαν καὶ ἐξέπληξε τοὺς θεατάς. Ὁ πιθανῶς ἀερόλιθος οὗτος εἶχε μέγεθος πορτοκαλίου.

Ἐν Σύρῳ

Ἐκτάκτου μετεωρολογικοῦ φαινομένου ἐκ τῶν σπανιωτάτων ἐγένοντο θεαταὶ οἱ ἐν Σύρῳ κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς 1ης ἀρξαμένου μηνὸς περὶ τὴν 7ην. Οἱ ἐν ὑπαίθρῳ εὑρισκόμενοι κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τὴν σκοτεινὴν καὶ ἀσέληνον αἴφνης ἠσθάνθησαν τὴν ἀτμοσφαίραν καταυγαζομένην ὑπὸ ἐκθαμβοῦντος φωτὸς ἐντονωτάτου. Ἐνόμιζέ τις δὲ ὅτι αἴφνης ἐπὶ τοῦ στερεώματος εἶχεν ἀνατείλει ἥλιος νέος ἠλεκτρικὸς μετὰ φωτὸς ἰσχυροτάτου ὁμοίου πρὸς ἠλεκτρικὸν ἐντάσεως πενταπλασίου καὶ ἴσως τοῦ γνωστοῦ συγκεντρωμένου φωτὸς τῶν πολεμικῶν πλοίων.

Αἴτιον τούτου ἦν ὑπερμεγέθης φωτοβόλος βολὶς πρωτοφανῶν διαστάσεων, ἥτις πλησιέστατα τῆς νήσου Σύρου διηυθύνετο ἐκ δυσμῶν πρὸς ἀνατολάς· ὅσον δ' ἡ βολὶς αὕτη προὐχώρει καὶ ἐπλησίαζε πρὸς τὴν νῆσον, ἐπὶ τοσοῦτον ἀνεφλέγετο ἀφίνουσα ὄπισθεν αὐτῆς μακρὰν γραμμὴν φωτεινὴν ἐν εἴδει πλατείας γλώσσης φωτὸς ἐντόνως ἐρυθροῦ, καὶ παριστῶσα οὕτω θαυμάσιον ἅμα καὶ τρομερὸν οὐράνιον πυροτέχνημα, ὅπερ ἐπί τινα δευτερόλεπτα διατρέξαν ἱκανὴν ἀπόστασιν, αἴφνης διερράγη ἐν εἴδει πυραύλου εἰς πολυάριθμα φωτεινὰ τεμάχια σβεσθέντα παρευθύς· μετὰ παρέλευσιν δὲ 5—8 περίπου δευτερολέπτων ἀπὸ τῆς διαρρήξεως ἠκούσθη βαρύβρομος κρότος φοβερὸς ἐν εἴδει κεραυνοῦ, καθ' ὃν ἐσείσθησαν ἐλαφρῶς τὸ ἔδαφος καὶ αἱ οἰκίαις τῆς πόλεως. Οἱ ἐντὸς τῶν οἰκιῶν εὑρισκόμενοι κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην καὶ μὴ ἀντιληφθέντες τῆς βολίδος, ἔντρομοι, ἐνόμισαν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ αἰφνιδίως ἐνσκήψαντος κεραυνοῦ· ἀλλ' ἐξεπλάγησαν ὅτε ἐξελθόντες εὐθὺς παρετήρησαν τὴν ἀτμόσφαιραν ἐντελῶς ἀνέφελον.

Ἀλλ' ἐκεῖνο, ὅπερ ἐξέπληξε καὶ ἐτρόμαξεν ἔτι μᾶλλον κατόπιν τὸ πλῆθος τῶν κατοίκων, ἐξελθόντων εὐθὺς ἀνὰ τὰς πλατείας καὶ τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως καὶ καθ' ὁμίλους σχολιαζόντων τὸ ἔκτακτον καὶ πρωτοφανὲς τοῦτο φαινόμενον, εἶναι, ὅτι ἐνῷ ἡ ἀτμόσφαιρα, ὡς προεῖπον, ἦν πάντῃ ἀνέφελος, ἐν τούτοις τὸ φῶς τῶν πολὺ μεγαλειτέρων καὶ κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν περίπου μεσουρανούντων πλανητῶν, Διὸς καὶ Ἄρεως, ἔπασχον διαλείψεις καὶ αὐξομειώσεις λίαν περιέργους καὶ καταπληκτικὰς, καθ' ὅσον μάλιστα αἱ διαλείψεις αὗται τοῦ φωτὸς τοῦ Διὸς καὶ τοῦ Ἄρεως, ἐφαίνοντο περιστροφικαὶ ἐν εἴδει ναυτικῶν περιστροφικῶν φάρων, ὧν τὸ φῶς ἐξηφανίζετο τελείως καὶ ἀνέλαμπεν ἐναλλὰξ εἰς διαφόρους ἐνστάσεις.

Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ ΚΑΙ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Ὁ κ. Ρουσόπουλος, χρηματίσας διδάσκαλος τῆς αὐτοκρατείρας τῆς Αὐστρίας ἐν τῇ νεοελληνικῇ γλώσσῃ ἐδημοσίευσεν ἐν οὐγγρικῇ ἐφημερίδι πληροφορίας τινὰς περὶ τῆς ἐκπληκτικῆς ταχύτητος, μεθ' ἧς ἡ σεπτὴ δέσποινα κατίσχυσε τῶν γλωσσικῶν δυσχερειῶν, νευρουμένη, οὐ μόνον ὑπὸ ἰσχυρᾶς θελήσεως, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ συμπαθείας πρὸς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος. Ἡ διδασκαλία διήρκει μίαν ὥραν καθ' ἑκάστην, ἐξηκολούθει δὲ τακτικῶς κατὰ τοὺς πλόας. Καὶ διαρκούντων τῶν περιπάτων ἡ Α.Μ. ἐνησμένιζε πραγματευομένη ἑλληνιστὶ φιλολογικὰ θέματα. Μετὰ στοργῆς ἐνέκυψεν ἰδίως εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ποιημάτων τοῦ Χριστοπούλου καὶ τοῦ Βαλαωρίτου, ἐπορίσθη δὲ καὶ πᾶσαν ἑλληνικὴν μετάφρασιν τῶν ἔργων τοῦ προσφιλοῦς αὐτῇ ποιητοῦ, τοῦ Χάϊνε. Κατὰ τὸ 1891 ἐδέσποζεν ἤδη τοσοῦτον τῆς γλώσσης, ὥστε ἠδυνήθη νὰ μεταφράσῃ ἄνευ βοηθείας εἰς τὴν νεολληνικὴν τρία δράματα τοῦ Σέξπηρ, τὸν «Ἀμλέτον», τὸν «Λὴρ» καὶ τὴν «Καταιγίδα». Ἡ θυγάτηρ της ἀρχιδούκισσα Βαλερία, ἀκούουσα κατὰ τοὺς περιπάτους τὴν αὐτοκράτειραν συνδιαλεγομένην ἑλληνιστὶ, ἐξῳκειώθη τοσοῦτον πρὸς τὴν γλῶσσαν, ὥστε ἐνόει σχεδὸν τὰ πάντα. Ἀλλὰ καὶ ὁ αὐτοκράτωρ παρίστατο πολλάκις εἰς τὰς παραδόσεις, παρακολουθῶν μετ' ἐνδιαφέροντος τὰς προοδους τῆς συζύγου.

ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Ὁ κλῆρος

Μεθ' ὅλην τὴν ὁμαλὴν παραδοχὴν τῶν ἐπὶ τοῦ βουλγαρικοῦ Συντάγματος τροποποιήσεων τοῦ Σταμπούλωφ ἀπὸ μέρους τῆς πλειονοψηφίας τῆς Σοβράνιε, οὐχ ἧττον αἱ τροποποιήσεις αὗται μεγάλας θὰ εὕρωσι παρὰ τῷ ἐντοπίῳ κλήρῳ δυσχερείας καὶ ἀντιστάσεις ὀφειλομένας ἰδίως εἰς τὴν ἀρρενωπὴν στάσιν ἣν προσέλαβον τὰ ἐξέχοντα μέλη αὐτοῦ. Ὁ κλῆρος καθὰ ἐκ Σοφίας ἀγγέλλεται σκοπεῖ νὰ προβῇ εἰς διαβηλώσεις καὶ ἀπόφασιν ἔχει νὰ ἀντιστῇ εἰς τὰ πειθαρχικὰ καὶ καταναγκαστικὰ μέτρα ἅτινα ἡ κυβέρνησις ἐνδεχόμενον νὰ λάβῃ ἐναντίον αὐτοῦ.

Αὐτὸς ὁ ἡγεμὼν, καθὰ θρυλλεῖται ἐντὸς τοῦ ἡγεμονικοῦ μεγάρου, διστάζει νῦν νὰ κυρώσῃ τὰς τροποποιήσεις καὶ εὐχαρίστως θὰ συνήνει ἐὰν ἀνεβάλλοντο ἢ ἀπεσύροντο. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν δυνάμεων συμπεραίνεται ὅτι ἐποίησαν πρὸς τοιοῦτον τινὰ σκοπὸν παραστάσεις.

Ἀφ' ἑτέρου ὁ βούλγαρος πρωθυπουργὸς ζητεῖ νὰ στρέψῃ τὴν προσοχὴν τοῦ δημοσίου ἀναγγείλας μετὰ πατάγου τὴν δημοσίευσιν μυστικῶν ἐγγράφων ἀποδεικνυόντων τὴν ἀνάμιξιν τῆς Ρωσσίας ἐν τοῖς βουλγαρικοῖς πράγμασι καὶ τὴν ὑποβληθεῖσαν δῆθεν ὑποψηφιότητα τοῦ στρατηγοῦ Ἰγνατιὲφ μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ ἡγεμόνος Ἀλεξάνδρου.

ΕΚ ΓΑΛΑΖΙΟΥ

(Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία «Πατρίδος»)

Μεγάλην καὶ φιλάνθρωπον ἀληθῶς πρᾶξιν ἔχομεν ν' ἀναγγείλωμεν σήμερον τοῖς εὐαισθήτοις ἀναγνώσταις τῆς »Πατρίδος«. Ὁ ἑλληνικώτατος καὶ τοῖς πᾶσι προσφιλὴς καὶ σεβαστὸς ἐνταῦθα κ. Ν. Κωνσταντινίδης, ὁ αὐτεπαγγέλτως καὶ ἀθορύβως εὐεργετῶν πάντοτε πλείστους πάσχοντας, ἐκτὸς τῆς ἀφθόνου καυσίμου ὕλης, ἣν μετὰ τῶν ἐπίσης ἀγαθῶν πατριωτῶν κκ. Σ. Τοπάλη καὶ Σεκιάρη παρέχει κατ' ἔτος πρὸς θέρμανσιν τῶν δημοτικῶν ἡμῶν σχολείων, ἔδωκεν ἐντολὴν καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο νὰ ἀγορασθῶσι δι' ἰδίων ἐξόδων δέκα χειμερινὰι ἐνδυμασίαι διὰ δέκα μηθητὰς τοὺς ἀπορωτέρους. Εἴθε τὴν ἐλευθεριότητα καὶ μεγαλοψυχίαν τοῦ ἀνδρὸς νὰ μιμηθῶσι καὶ ἄλλοι οὐχ ἧττον αὐτοῦ πλούσιοι πρὸς ἀνακούφισιν καὶ ἄλλων ἐνδεῶν.

Ἐκ βάθους καρδίας εὐχόμεθα τῷ κ. Ν, Κωνσταντινίδῃ βίον μακρὸν καὶ ἄλυπον πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν μεγάλων ὑπὲρ τῶν πτωχῶν τῆς παροικίας καὶ τῆς φιλτάτης πατρίδος ἀγαθοεργιῶν αὐτοῦ.

Ἐν Γαλαζίῳ τῇ 16 Δεκεμβρίου 1892.

Ὅλως πρόθυμος
Παρρησιάδης

ΕΚ ΣΙΓΜΑΡΙΓΚΕΝ

Αἱ προετοιμασίαι

Προσεγγιζούσης τῆς ἡμέρας τῶν γάμων τοῦ πρίγκιπος διαδόχου τῆς Ρωμουνίας μετὰ τῆς ἀβρᾶς κόρης τῆς Ἀλβιῶνος τῆς πριγκιπίσσης Μαρίας Ἐδιμβούργου ἡ πόλις Σιγμάριγκεν ἡ κοιτὶς αὐτὴ τῶν Χοχεντσόλερν ἡ τοσούτους χορηγήσασα τῇ Εὐρώπῃ ἡγεμονίδας ὁσημέραι προσλαμβάνει ἔκτακτον ζωηρότητα. Τὴν βασιλεύουσαν αὐτόθι χάριν καὶ ἔκτακτον προετοιμασίαν ἐμπνέει ἡ ἄδολος στοργὴ τῶν γονέων τοῦ πρίγκιπος διαδόχου τῆς μητρὸς τοῦ βασιλέως Καρόλου καὶ τῆς τοῦ πρίγκιπος. Ἄλλως τε ἡ σκέψις μόνη ὅτι θὰ ἐπισκεφθῶσιν αὐτοὺς ἐστεμμέναι κεφαλαί, αὐτοκράτορες, βασιλεῖς, πρίγκιπες καὶ μεγάλοι δοῦκες, ἔκτακτον προδίδει φυσιογνωμίαν εἰς τὴν εἰρηνικὴν καὶ ἀτάραχον πόλιν Σιγμάριγκεν.

Ἡ Α. Β. Υ. ἡ πριγκήπισσα βασιλομήτωρ Ἰωσηφίνη, θυγάτηρ τοῦ Μεγάλου δουκὸς Λουδοβίκου Καρόλου τῆς Βάδης μεθ' ὅλην τὴν ὀγδοηκονταετῆ αὐτῆς ἡλικίαν ἔχει ἀκμαιοτάτας τὰς πνευματικὰς αὐτῆς χάριτας μετὰ μεγάλου παρακολουθοῦσα ἐνδιαφέροντος πάντα τὰ συγκινοῦντα τὴν ἐποχήν μας κοινωνικοπολιτικὰ ζητήματα καὶ ἐν τῇ διακρινούσῃ αὐτὴν εὐθυκρισίᾳ καὶ προσηνείᾳ δείκνυσι μακρὰν καὶ μεγάλην πεῖραν τοῦ κόσμου. Ἡ ἐπιστήμη τῶν πάλαι χρόνων εἶχεν ἀποπειραθῆ τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος περὶ ἐξευρέσεως βιωτικοῦ ἄκρου ἀώτου χαρίζοντος τῷ ἀνθρώπῳ τὴν δρόσον καὶ τὴν ὑγιείαν καὶ πέραν ἔτι τῶν ὁρίων τῆς ὡριμότητος· τὸ ἄκρον ἄωτον τοῦτο κατέχει ἡ πριγκήπισσα μήτηρ ἐν τῇ ἀγάπῃ καὶ τῷ σεβασμῷ δι' ὧν περιβάλλουσιν αὐτὴν τὰ τέκνα καὶ οἱ ἔγγονοι αὐτῆς καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην βασιλεύει ἐν τοῖς πριγκηπικοῖς τοῦ Σιγμάριγγεν ἀνακτόροις συγκινητικωτάτη ἄμιλλα μεταξὺ τῶν τέκνων αὐτῆς, τοῦ ἀνάσσοντος πρίγκηπος Λεοπόλδου, ἀρχηγοῦ τοῦ οἴκου, τοῦ βασιλέως Καρόλου, τοῦ πρίγκηπος Φρειδερίκου ἀντιστρατήγου καὶ διοικητοῦ μεραρχίας, τῆς κομήσσης τῆς Φλάνδρας ἧς ὁ υἱὸς τυγχάνει ἐπιδοξος διάδοχος τοῦ βελγικοῦ θρόνου.

Ὑπὸ τοιαύτας βεβαίως συνθήκας ἡ εἰρήνη καὶ ἀγάπη ἀνάσσουσιν εἰς τὰ πριγκηπικὰ ἐκεῖνα ἀνάκτορα ἅτινα παρέσχον καὶ εἰς τὴν αἰωνιότητα τοὺς μάρτυράς των, οἷοι ὁ γενναίως ἐν τῇ μάχῃ τῆς Σαδόβας πεσὼν πρίγκηψ Ἀντώνιος καὶ ἡ θυγάτηρ τῆς βασιλομήτορος Στεφανία σύζυγος τοῦ βασιλέως Δὸν Πέτρου Ε' τῆς Πορτογαλίας. Ἀλλ' ἄγρυπνον στοργὴν καὶ ἐξαιρετικὴν μέριμναν δεικνύει πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Ρωμουνίας Κάρολον, οὗ τὰς ἐνδελεχεῖς ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τοῦ λαοῦ του προσπαθείας παρακολουθεῖ μετ' ἀφάτου μητρικοῦ φίλτρου, βλέπουσα ἐπιστεφόμενον ὁλονὲν τὸ ἀρξάμενον ἀναμορφωτικὸν τοῦ υἱοῦ αὐτῆς ἔργον. Ἀναμφιβόλως δὲ τὴν ὥραν ταύτην θερμὰς ἀνατείνει πρὸς τὸν Ὕψιστον ἱκεσίας ὅπως εὐλογήσῃ τὸν ἐπὶ θύραις γάμον τοῦ ἐγγόνου αὐτῆς πρίγκηπος Φερδινάνδου δι' ἰδίαν αὐτοῦ εὐημερίαν πρὸς χαρὰν τοῦ βασιλέως καὶ εὐδαιμονίαν τῆς Ρωμουνίας.

Οἱ μελλόνυμφοι

Τὸ πολιτιμώτερον γαμήλιον δῶρον δι' ἕνα υἱὸν ἐστὶν ἡ ἐγκάρδιος μητρικὴ εὐλογία, ὡς δὲ λέγουσιν, ὁ πρίγκιψ Φερδινάνδος χαίρει ὑπεριόριστον εὔνοιαν παρὰ τῇ μητρὶ αὐτοῦ πᾶσα δ'ἑτέρα ἄδολος στοργὴ τῶν λοιπῶν συγγενῶν ὑποχωρεῖ πρὸ τῆς μητρικῆς καρδίας.

Αἱ διὰ τὸν γάμον προπαρασκευαὶ διεξάγονται πυρετωδῶς. Ἀπὸ τοῦδε κατεσκευάσθη ἀπὸ τοῦ μεγάρου μέχρι τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ θριαμβευτικὴ ὁδὸς ἥτις φωταγωγηθήσεται ἐξαισίως δι' ἠλεκτρισμοῦ. Λέγεται ὅτι τὴν ἑσπέραν τῶν γάμων τὸ νεαρὸν τῶν νυμφίων ζεῦγος θ' ἀναχωρήσῃ εἰς Krauchenwies. Ἐκεῖ ἐν μέσῳ χαρίεντος ἄλσους καὶ πέριξ μεγαλοπρεπῶν κήπων, τανῦν διὰ χειμερινοῦ μανδύου κεκαλυμμένων, ὑπάρχει ἔπαυλις, τὸ κατ'ἐξοχὴν εὐνοούμενον ἐνδιαίτημα τοῦ πρίγκηπος Καρόλου Ἀντωνίου ἐκεῖσε καταφεύγοντος τοὺς μῆνας τοῦ θέρους.

Ἐκεῖ οἱ μελλόνυμφοι θὰ στήσωσι τὴν καλιάν των καὶ θὰ ἐκκολάψωσι τοὺς πρώτους καρποὺς τῆς πριγκηπικῆς των ἀγάπης. Ὁ πρίγκηψ Λεοπόλδος καὶ ἡ πριγκήπισσα συνηθίζουσι νὰ διέρχωνται αὐτόθι τὸ θέρος καὶ ὑποδέχωνται μετὰ περισσῆς ἀφελείας καὶ οἰκειότητος τοὺς ἐπισκεπτομένους αὐτοὺς βασιλεύοντας, πρίγκηπας, σοφοὺς, καλλιτέχνας, πολιτικοὺς κτλ.

Τὸ Krauchenwies κεῖται ἐγγύτατα τῆς πόλεως, ὥστε δύνανται ἡμερησίως νὰ βλέπωσι τοὺς νεαροὺς νυμφίους ἐν τῇ ἐπαύλει ἐκείνῃ οἱ ἐκ Σιγμάριγγεν πολυάριθμοι συγγενεῖς. Ἐκ τῆς ἐπαύλεως δὲ ταύτης βεβαιοῦται ὅτι θ' ἀναχωρήσωσι κατ' εὐθεῖαν οἱ νεόνυμφοι εἰς Βουκουρέστιον, ἀλλ' ἀγνοεῖται εἰσέτι ἡ ἡμέρα τῆς ἐπανόδου. **Β.**

ΡΩΜΟΥΝΙΑ

ΜΕΤΕΩΡΟΣΚΟΠΕΙΟΝ
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

Μετεωρολογικὸν δελτίον τῆς 17 δεκεμβρίου 1892. Πληροφορίαι διδόμεναι ὑπὸ τοῦ οἴκου Menu et Cie, διοπτροποιῶν ἐν τῇ ὁδῷ Νίκης ἀριθ. 88.

Μεσονύκτιον	—5.6
7 ὥρα τῆς πρωΐας	—34.
Μεσημβρία	—1.5
Βαρομετρικὸν ὕψος	765.5

Ὁ καιρὸς χιονώδης.

Οἱ Ξένοι
ἐν τοῖς γάμοις τοῦ διαδόχου

Κατὰ τὰ παρὰ τῶν ἡμιεπισήμων φύλλων ἀγγελλόμενα εἰς τοὺς γάμους τῆς πριγκηπίσσης Μαρίας μετὰ τοῦ διαδόχου Φερδινάνδου θέλουσι παρευρεθῆ πλὴν τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας καὶ ἡ Α. Β. Υ. ὁ μέγας δοὺξ Ἀλέξιος δευτερότοκος ἀδελφὸς τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας καὶ θεῖος τῆς πριγκηπίσσης Μαρίας.

Ὁ μέγας δοὺξ Ἀλέξιος Ἀλεξάνδροβιτς ἐστὶν ἡλικίας 42 ἐτῶν. Διατελεῖ γενικὸς ὑπασπιστὴς τοῦ αὐτοκράτορος γενικὸς ναύαρχος καὶ ἀνώτατος ἀρχηγὸς τοῦ στόλου, μετασχὼν καὶ τοῦ τελευταίου ἀνατολικοῦ πολέμου.

— Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς Κάρολος θ' ἀπέλθῃ εἰς Σιγμάριγκεν περὶ τὰ τέλη τοῦ παρόντος μηνός· εἰσέτι δὲν ὡρίσθη ἡ ἡμέρα.

— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν θέλει πέμψει εἰς Σιγμάριγγεν ὅπως παραστῇ εἰς τοὺς τελεσθησομένους γάμους τὸν συνταγματάρχην Κομανεάνου, διοικητὴν τοῦ γ' συντάγματος τῶν Δορομπάντσι, οὗ ἐπίτιμος ἀρχηγὸς ἐστὶν ἡ Α. Υ. ὁ πρίγκηψ Λεοπόλδος Χοχενζόλερν, καὶ τὸν ταγματάρχην Κότσεα, διοικητὴν τῆς α' μεραρχίας τῶν κυνηγῶν, ἧς ἀποτελεῖ μέρος, ὡς γνωστὸν, καὶ ἡ Α. Υ. ὁ πρίγκηψ Φερδινάνδος.

Ὁ δόκτωρ Λουκάτσιου

Ἐκ Βρασόβου γράφουσιν ὅτι ὁ δόκτωρ Λουκάτσιου διῆλθε τὰ οὐγγρικὰ σύνορα χωρὶς νὰ πάθῃ τι παρὰ τῶν αὐτόθι ἀρχῶν. Εἰς Σέγεδιν δὲ ἀφικόμενος παρεδόθη εἰς τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχὰς ὅπως ὑποστῇ αὐτόθι τὴν φυλάκισιν εἰς ἣν κατεδικάσθη.

Ἐκτροχίασις

Ἕνεκα τῆς μεγάλης ἐπισωρεύσεως τῶν χιόνων παρὰ τὸν σταθμὸν Μπαρμπόσι τὴν νύκτα τῆς χθὲς ἐξετροχιάσθη μία ἁμαξοστοιχία ἐμπορευμάτων. Ὡς ἐκ τῆς ἐκτροχιάσεως δὲ ταύτης ἡ τὸ ἑσπέρας τῆς Τρίτης ἐκκινήσασα διὰ Γαλάζιον ἐντεῦθεν ἁμαξοστοιχία ἐδέησε νὰ σταματήσῃ ἐν Μπαρμπόσι, οἱ δὲ ἐπιβάται διήνυσαν τὸ ὑπόλοιπον τῆς ὁδοῦ ἐφ' ἁμαξῶν, ἐν ᾧ οἱ πρὸς τὸ Τεκοῦτσι διευθυνόμενοι μετεβιβάσθησαν εἰς ἑτέραν ἁμαξοστοιχίαν. Τὰ ἐκ τῆς ἐκτροχιάσεως βλαβέντα βαγόνια εἰσὶν 11 τὸν ἀριθμὸν. Ἀνθρώπινα δυστυχήματα δὲν συνέβησαν.

Ἡ ἐν Κραϊώβῃ πυρκαϊὰ

Ἀγγέλλεται ἐκ τῆς ἄνω πόλεως ὅτι αἱ ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς εἰς τὸ στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον ἐπελθοῦσαι ζημίαι εἰσὶ σημαντικαί. Ὁλόκληρος ἡ δεξιὰ πτέριξ αὐτοῦ ἐπυρπολήθη. Τὸ κτίριον ἦν καινουργὲς ἀλλὰ φαίνεται ὅτι αἱ καπνοδόχαι δὲν ἦσαν καλῶς κατεσκευασμέναι.

Τὸ ναυάγιον τῆς «Ἐλπίδος»

Ἐγράψαμεν προχθὲς περὶ τοῦ πρὸ τοῦ λιμένος τῆς Κωνστάντσης ἕνεκα τρικυμίας καταποντισθέντος ἑλληνικοῦ ἱστιοφόρου «Ἐλπίδος». Τὰ πτώματα τῶν ναυαγῶν δὲν ἀνευρέθησαν παρ' ὅλας τὰς πρὸς τοῦτο δυνατὰς προσπαθείας. Εἰς μόνον ἐκ τούτων ἐρρίφθη εἰς τὴν παραλίαν ὑπὸ τῶν κυμάτων

Ἡ παρὰ τὰ ἀνάκτορα κλοπὴ

Ἐνθυμοῦνται οἱ ἡμέτεροι ἀναγνῶσται τὴν πρό τινων ἡμερῶν ἐπισυμβᾶσαν παρὰ τὰ ἀνάκτορα θρασεῖαν κλοπὴν ἐν τῷ ἐπιπλοποιείῳ τοῦ κ. Ὀλμπριχ, καὶ ὅτι οἱ δράσται δὲν εἶχον συλληφθῆ. Νῦν ἀγγέλλεται ὅτι ἡ ἀστυνομία Βουκουρεστίου εὑρίσκεται ἐπὶ τὰ ἴχνη συμμορίας ὁλοκλήρου κακούργων, ὧν 4 συνέλαβε πρό τινων ἡμερῶν. Οὗτοι, καθὰ ἐξήχθη ἐκ τῶν ἀνακρίσεων, φαίνεται ἔχοντες παλαιοὺς λογαριασμοὺς μετὰ τῆς δικαιοσύνης, εἷς δὲ ἐκ τῶν τεσσάρων ὡμολόγησε τὸ ἔγκλημα προσθεὶς ὅτι ἔχει καὶ 4 συνενόχους εὑρισκομένους τανῦν ἐν Πλοεστίῳ. Αἱ κατάθέσεις τῶν λοιπῶν εἰσὶν ἀντιφατικαί. Εἰς Πλοέστιον ἐστάλησαν πολλοὶ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι πρὸς σύλληψιν καὶ τῶν λοιπῶν κακούργων.

Συλλαλητήρια

Οἱ ἐμποροϋπάλληλοι ἀπό τινων ἡμερῶν εἰς ἀλλεπαλλήλους συνέρχονται συσκέψεις πρὸς διοργάνωσιν μεγάλου συλλαλητηρίου ἀφορῶντος τὴν ἐν τῇ βουλῇ ἀπόρριψιν τοῦ νομοσχεδίου τῆς Κυριακῆς ἀναπαύσεως. Οὕτω χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐπρόκειτο νὰ συνέλθωσιν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ξενοδοχείου «Ρωμουνία», ἐν τῇ ἡμερησίᾳ δὲ διατάξει ἦσαν ἀναγεγραμμέναι αἱ λέξεις: «Σοβαρὰ πρὸς συζήτησιν ζητήματα».

Διάφορα

Κατὰ τὸ λῆξαν ὀκταήμερον ἐγένοντο ἐν Βουκουρεστίῳ θάνατοι 128 καὶ γεννήσεις 125.

— Ἡ μεταξὺ Σλομπόζιας καὶ Καλαρασίου σιδηροδρομικὴ συγκοινωνία ἀπὸ τῆς προχθὲς ἐστὶ διακεκομμένη ἕνεκα τῆς μεγάλης ἐπισωρεύσεως τῶν χιόνων. Ἐπρόκειτο νὰ ἀποκατασταθῇ χθὲς τὸ ἑσπέρας.

— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν κτημάτων προτίθεται νὰ ἱδρύσῃ δευτέρας καὶ τρίτης τάξεως μετεωρολογικοὺς σταθμοὺς εἰς πολλὰ διαμερίσματα τῆς χώρας.

Εἰς τὸ Magasin général de Paris

Συνιστῶμεν θερμῶς εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἐπὶ θύραις ἑορτῶν τὸ ὑπὸ τὴν πρώην ἐπωνυμίαν Menagère κατάστημα εἰδῶν καλλωπισμοῦ καὶ ἐπιπλώσεως ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Victoria ἀρ. 42 καὶ νῦν τοιοῦτον Magasin Général de Paris. Ἡ νέα διεύθυνσις τοῦ καταστήματος ἀρτίως ἐκόμισεν ἐκ Παρισίων πολλὰ ὡραῖα κομψοτεχνήματα καὶ ἀθύρματα ὅλα πρωτοφανῆ, ἰδίως δὲ τὸ ἐν αὐτῷ τμῆμα τῶν **καλλιτεχνικῶν ἐπίπλων γνησίας παρισινῆς προελεύσεως** ἐστὶν πλουσιώτατον εἰς εἴδη. Ἡ διεύθυνσις ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Νέου Ἔτους ἔσπευσε νὰ εὐχαριστήσῃ διὰ τῶν τελευταίως ἐκ Παρισίων ἀφικομένων παραγγελιῶν τὴν πολυάριθμον τοῦ καταστήματος πελατείαν.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ὁ διάσημος τῆς Γαλλίας πολιτικὸς Θιέρσος διηγήθη ποτὲ εἰς τοὺς φίλους του τὸν ἑξῆς περὶ τῆς πατρίδος του μῦθον:

Ὅτε ἡ Γαλλία ἐνεφανίσθη εἰς τὸν κόσμον ὡς ἔθνος, ἦτο ἡ ἐποχὴ τῶν Νυμφῶν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ Γαλλία ἔμελλεν ἡμέρας τινὰς νὰ καταστῇ διάσημος ἡγεμονὶς, προσεκλήθησαν περὶ τὸ λίκνον της πᾶσαι αἱ καλαὶ Νύμφαι, ἤτοι ἡ τοῦ Πνεύματος, ἡ τοῦ Πλούτου, ἡ τῶν Κατακτήσεων, ἡ τοῦ Κάλλους, ἡ τῆς Χάριτος, ἡ τοῦ Θερισμοῦ, ἡ τοῦ Τρυγητοῦ κτλ. Καὶ ἦτο πανήγυρις ἀπαράμιλλος καθ' ὅλον τὸ νεαρὸν βασίλειον· ἐχόρευσαν καὶ διεσκέδασαν καθ' ὑπερβολήν. Ἀλλ' ἐν τῷ μέσῳ τῆς πανδήμου ἐκείνης πανηγύρεως αἴφνης προσέρχεται καὶ παρακάθηται ἐν τῷ συμποσίῳ ἀπροσδόκητός τις Νύμφη Περὶ τὴν τράπεζαν ἐκάθηντο δώδεκα Νύμφαι καὶ ἡ νεωστὶ ἐλθοῦσα ἦτο ἡ δεκάτη τρίτη.

Ἡ Νύμφη αὕτη δὲν ἦτο φαιδρὰ, ὡς αἱ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, τὴν αὐτοκράτειραν καὶ τὴν αὐτοκρατορικὴν οἰκογένειαν..

Παρίσιοι, 16/28.—Ὁ «Ἥλιος» πληροφορεῖται ἐκ Πετρουπόλεως ὅτι τὰ γαλλικὰ ἐργοστάσια παραδίδουσι κατὰ μῆνα 50,000 πυροβόλα εἰς τὴν Ρωσσίαν. Τὰ ρωσσικὰ ἐργοστάσια ἐργάζονται ἀφ' ἑτέρου λίαν δραστηρίως.

Νέον ἐργοστάσιον πολεμοφοδίων ἱδρύθη ἐν Λουγάνσκῃ. Πιστεύεται ὅτι ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἅπας ὁ ρωσσικὸς στρατὸς θὰ ἔχῃ τὸν νέον ὁπλισμόν.

Ἀμβοῦργον, 16/28.— Ἀπεδείχθη ὅτι ἐργάτης ἀσθενήσας καὶ γυνὴ ἀποθανοῦσα τὴν 26 Ὀκτωβρίου ἦσαν προσβεβλημένοι ὑπὸ χολέρας.

Βασιλεία, 16/28.— Τὸ σωματεῖον τῶν ἐργοστασιαρχῶν καὶ βιομηχάνων προσκαλεῖ τοὺς κατοίκους ν' ἀρνηθῶσι πάντα τὰ γαλλικὰ ἐμπορεύματα καὶ ἀποπέμψωσι τοὺς γάλλους ἐμπορικοὺς ἀντιπροσώπους.

Ρώμη, 16/28.—Ἡ Γερουσία ἐδέχθη διὰ ψήφων 93 κατὰ 33 τὸ σχέδιον τῆς μετατροπῆς εἰς νόμον τοῦ βασιλικοῦ διατάγματος δι' οὗ τροποποιεῖται τὸ δασμολόγιον ἐπὶ τῆς σακχάρεως καὶ τῆς ὀρύζης.

Ἡ Νύμφη αὕτη δὲν ἦτο φαιδρὰ, ὡς ἄλλαι· τοὐναντίον ἡ μορφή της ἐνέφαινε ὑπνηλίαν, αὐστηρότητα, θλῖψιν.

Καὶ ὅλαι αἱ ἄλλαι ἀνεκραύγασαν: „Τί ἦλθε νὰ κάμῃ ἐδῶ αὕτη ἡ ὁποία ἔχει μορφὴν τοῦ ἄλλου κόσμου“;

Ἡ νέηλυς ἤτις ἐκάθητο ἀμέσως ἀνηγέρθη μεγαλοπρεπῶς καὶ ἐλάλησεν ὡς ἑξῆς: „Ἐκαλέσατε περὶ τὸ λίκνον τῆς Γαλλίας ὅλας τὰς καλὰς Νύμφας καὶ ἐλησμονήσατε ἐμέ· οὐαὶ εἰς σᾶς! Ἡ Γαλλία θὰ ἔχῃ ἡμέρας νικῶν καὶ κατακτήσεων· θὰ γείνῃ πλουσία διὰ τῶν θερισμῶν καὶ τρυγητῶν της· θὰ γείνῃ διάσημος διὰ τὸ πνεῦμά της· θὰ γοητεύσῃ τὸν κόσμον διὰ τῆς χάριτός της! Ἀλλ' ὁσάκις θὰ φθάνῃ εἰς τὴν στιγμὴν ν' ἀπολαύῃ τῆς εὐδαιμονίας της, ἀπρόοπτος καταστροφὴ θὰ τὴν ρίπτῃ εἰς τὴν ἄβυσσον τοῦ πολέμου ἢ τῆς ἐπαναστάσεως. Καὶ οὕτω θὰ λάβω τὴν ἐκδίκησίν μου, διότι δὲν μὲ ἐκαλέσατε περὶ τὸ λίκνον της, ὡς τὰς ἄλλας νύμφας“. „Καὶ ποία λοιπὸν εἶσαι σύ“; ἀνέκραξαν ἐν χορῷ πᾶσαι πρὸς τὴν οὕτως ἐκδικουμένην νύμφην.

Αὕτη ἦτο ἤδη εἰς τὴν θύραν, ἐστράφη ἐπὶ τῆς φλιᾶς καὶ διὰ τόνου ἐπισήμου ἅμα καὶ δηκτικοῦ εἶπεν: — „Εἶμαι ἡ Σύνεσις. Ἡ Γαλλία θὰ ἔχῃ περὶ τὸ λίκνον της ὅλας τὰς καλὰς Νύμφας, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν θὰ ἔχῃ καὶ τὴν φρόνησιν, ὅλα τὰ ἄλλα δῶρα θὰ ἐκμηδενίζωνται“.

(„Figaro“).

Τὸ τυρίον ὡς τροφὴ

Ὁ ἄνθρωπος, ὅστις πρῶτος ἔβγαλε τὴν ἰδέαν, γράφει ἱστορικόν τι περιοδικὸν, ὅτι τὸ τυρίον ἔχει τὴν ἰδιότητα νὰ ἐπιφέρῃ τὴν πέψιν πάντων τῶν πρὸ αὐτοῦ φαγωθέντων, εἶναι ἄξιος νὰ λάβῃ τὸ ἀριστεῖον τοῦ πρώτου διαδίδοντος ψευδῆ πανικόν. Πιστεύσαντες εἰς τὴν διαβεβαίωσιν του, χιλιάδες κόσμου τρώγουσι τυρίον πρὸς ἀποφυγὴν δυσπεψίας, καὶ ὅταν ἔρχεται ἡ δυσπεψια μέμφονται τὸν ἑαυτόν των ὅτι δὲν ἔφαγον ἀρκετὸν τυρίον, ἐνῷ ἐπῆλθε πράγματι διότι ἔφαγον παράπολυ ἐξ αὐτοῦ. Τὸ τυρίον εἶναι πράγματι τὸ σκληρότατον πρὸς χώνευσιν πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ καταπίῃ ἄνθρωπος· τὰ μαλακώτερα τούτου χωνεύουν εἰς τέσσαρας ἢ πέντε ὥρας, ἐνῷ τὰ πυκνότερα χρειάζονται ὀκτὼ ἕως δέκα ὥρας νὰ χωνεύσουν. Ἀντὶ ἄρα νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν χώνευσιν καὶ νὰ ἀποτρέπῃ τὴν δυσπεψίαν, τὸ τυρίον δίδει εἰς τὸν στόμαχον ἐξαιρετικῶς δύσκολόν ἔργον τὰ ἐκτελέσῃ καὶ εἶναι ὑπεύθυνον διὰ πολλὰς ἐνοχλήσεις καὶ κακοχυμίας.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(ΥΠΗΡΕΣΙΑ «ΠΑΤΡΙΔΟΣ»)

Παρίσιοι, 16/28. — Κατὰ τὸν «Αἰῶνα» συνεννοηθέντες βουλανζεριστὰι καὶ μοναρχικοὶ θέλουσι νὰ διοργανώσωσιν ἐν τοῖς νομοῖς ἐξεγέρσεις κατὰ τῆς Δημοκρατίας.

Αὐτόθι, 16/28.—Κατὰ τὸν «Φιγαρὼ» ἀνεκαλύφθη ἐν τοῖς γραφείοις τῆς ἑταιρίας Παναμᾶ ἀντίγραφον ἐπιστολῆς λίαν ἐνοχοποιούσης τὸν κύριον Φοντάν. Δι' αὐτῆς ἀποκαλύπτεται ἡ ἀλληλογραφία μεταξὺ τῆς ἑταιρίας καὶ τῶν κ. κ. Χὲρτς καὶ Ἀρτὼν περιέχουσα ταυτοχρόνως πάντα τὰ ὀνόματα μετὰ τῆς αἰτήσεως ἑκάστου, καὶ τὰ ἐντάλματα τῶν πληρωμῶν μετὰ τῆς ἡμερομηνίας. Ἡ πληροφορία αὕτη ἐν τούτοις διδεται ὑπὸ τῆς εἰρημένης ἐφημερίδος ὡς ἁπλοῦν θρύλλημα, ὅπερ ἡ ἀστυνομία διέψευσε.

Βουδαπέστη, 16/28.—Τὸ χολερικὸν δελτίον σημειοῖ ἓν κροῦσμα καὶ οὐδένα θάνατον ἐντὸς 24 ὡρῶν.

Βερολῖνον, 16/28. — Ὁ διοικητὴς τοῦ γερμανικοῦ καταδρομικοῦ «Φάλκε» ἀγγέλλει ὅτι τὰ συλληφθέντα ἐπὶ προμηθείᾳ ὅπλων εἰς τὸν Βενχανζῆν ἄτομα ἀπελύθησαν, ἀλλ' ἡ ἀνάκρισις ἐξακολουθεῖ.

Βιέννη, 16/28. — Ἐπιστολὴ ἐκ Πετρουπόλεως πρὸς τὴν «Πολιτικὴν Ἀνταπόκρισιν» διαψεύδει τὴν εἴδησιν τῶν ξένων ἐφημερίδων περὶ ἀνακαλυφθείσης μηδενιστικῆς συνωμοσίας ἐν Κουταΐς, ὡς καὶ περὶ δυστυχήματος συμβάντος εἰς τὸν Τσάρον κατά τινα θήραν.

Κων/πολις, 16/28. Ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ Σουλτάνου Καμχεβένερ πασσᾶς ἀνεχώρησεν εἰς Βερολῖνον κομίζων αὐτόγραφον ἐπιστολὴν τοῦ Σουλτάνου καὶ δῶρα διὰ τὸ νέον ἔτος

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Ὑπουργικὴ μεταρρύθμισις

Πλὴν τῆς «Adevĕrul» καὶ ἡ «Λούπτα» σήμερον ἀναγγέλλει ὡς προσεχῶς γενησομένην ὑπουργικὴν μεταρρύθμισιν ἀποσυρομένου τοῦ κ. Κάρπ, ὅστις ἐξακολουθεῖ διατελῶν ἐν διαφωνίᾳ μετὰ τοῦ κ. Ἀλ. Λαχωβάρη.

Συλλαλητήριον

Πρὸς τοῖς ἐμποροϋπαλλήλοις πρωτευούσης καὶ ὁ κλῆρος τῆς πόλεως θέλει συγκροτήσει συλλαλητήριον τὴν κυριακὴν ὅπως διαμαρτυρηθῇ κατὰ τοῦ νομοσχεδίου περὶ βελτιώσεως τοῦ κατωτέρου κλήρου τοῦ ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπουργοῦ κ. Τάκη Ἰονέσκου.

Ο ΙΑΤΡΟΣ Κ. ΜΕΝΔΩΝΙΔΗΣ

Δέχεται ἐπισκέψεις καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 6ης μέχρι τῆς 8ης μ. μ.

Ἐγκατεστάθη
ἐν τῇ ὁδῷ Sfinţilor ἀριθ. 8.
Εἴσοδος
Ὁδὸς Basarabilor ἀριθ. 11.

ΤΜΗΜΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΙΚΟΝ

Γραφεῖα «Πατρίδος»

Κατ' ἀπαίτησιν καὶ χάριν εὐκολίας τῶν ἀξιοτίμων συνδρομητῶν τῆς «Πατρίδος» συμβληθέντες μετὰ τοῦ ἐν Γαλαζίῳ κυρίου **Π. Χριστοδούλου** συνεστήσαμεν ἴδιον τμῆμα βιβλιοπωλείου, κλάδον τοῦ ἐν Γαλαζίῳ **Πρακτορείου Π. Χριστοδούλου**, ἐν ᾧ οἱ βουλόμενοι εὑρήσουσιν ὅσα τὸ ἐκεῖ τοιοῦτον ἑκάστοτε διὰ τῶν στηλῶν τῆς «Πατρίδος» θὰ δημοσιεύῃ ὅ,τι ἔχει.

Μεθ' ὑπολήψεως.
Ἡ Διεύθυνσις.

IULIUS LOEFFLER

Μηχανικὸς κατασκευαστὴς Μύλων

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ *Strada Dómneĭ* 14

Γενικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐργοστασίου τῶν μηχανῶν

GANZ et Co. ἐν Buda-Pesta

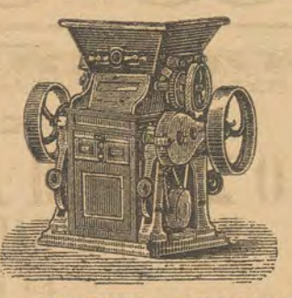

Τεχνικὸν γραφεῖον διὰ πᾶσαν βιομηχανικὴν ἐγκατάστασιν.

Διάφοροι μηχαναὶ, Ἀντλητήρια *(turbines)* Κόλινδροι *(valţuri)* γνήσιοι *Ganz*

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

ἀντικειμένων ἐκμεταλλεύσεως διὰ μύλους καὶ πρίονας

ΓΝΗΣΙΑ ΜΕΤΑΞΩΤΑ

Dufour et Comp. (Thal)

Ἐγκατάστασις ἠλεκτρικοῦ φωτὸς

ΤΙΜΑΙ ΚΑΙ ΟΡΟΙ ΛΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΟΙ

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ 16 Δεκεμβρίου 1892

	Αγοραί	Πωλητ.
ΔΑΝΕΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ		
Renta perpetuă 5 o/o	99.3)4	100.—
» amortis. 5 o)o	97.1)4	97.3)8
» » 4 o/o	83 1/4	83.5/8
Conversiunea rurală 6 o)o	100.1)2	101.1/4
Oblig. casei Pensiunilor	271.—	278.
ΔΑΝ. ΠΟΛΕΩΝ καὶ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Com. Bucuresci 5o/o—1883	89.3/4	90.1/4
» » » —1884	—.—	.
» » » —1889	—.—	.
» » » —1890	89.5/8	90.—
Scris. Func. Rurale 5o/o	97.1)4	97.1/2
» » Urbane 5 »	90.3/4	91.—
» » » 6 »	102.—	102 1/4
» » » 7 »	104.—	104.1)4
» » » Iaşi 5 o/o	82.1/2	82.3/4
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Banca Naţională	1660.—	1665.
Dacia-Rumania	415.—	418.
Naţionala	417.—	420.
Societ. de Reasigurare.	190.—	195.
» » Constr. şi l. publ	130.—	132.
» » Basalt şi Ceramică	280.—	290.
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		
Λονδίνου τριμηνον	25.15.—	25.18.1)2
» ὄψεως	25.35.1/8	25.37.1/2
Παρισίων τρίμηνον	100.10	100.15
» ὄψεως	100.70	100.60
Βερολίνου τριμηνον.	123 30	123.35
» ὄψεως	124.40	124.50
Βελγίου τριμηνον	99.85	99.85
» ὄψεως	—.—	.
Βιέννης ὄψεως	2.10.—	2.11 1/4
» τριμηνον	2.05.—	2.09.—
» εἰκοσάφραγκον.	99.3)4	100.—
Ἀμστελοδάμου τρίμηνον	.	.
Ἑλβετίας τριμηνον.	—.	.
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ		
Φιορίνια Αὐστριακά	2.11.1)2	2.12.—
Ρούβλια Ρωσσικά	2.50	2.60.
Χαρτονομισματα Γαλλίας	100.25	100.30
Λίρα Ὀθωμανική.	22.80	23.
Εἰκοσόφραγκον Γαλλίας.	20.09	20.10
Μάρκαι Γερμανίας	124.—	125.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 16 Δεκεμβρίου 1892

Γαλλικὴ Ρέντα 4 1/2 o/o	105.10
» » 3 o/o	97.30
Ρωμουν. Ρέντα 5 o/o	100.—
Ἑλλην. Δάνειον 5 o/o	334.50
Ἀνατολικοὶ Σιδηρόδρομοι μετὰ Λαχείου	87.—
Αἰγυπτιακὸν Δάνειον.	497.50
Ὀθωμανικὴ Τράπεζα.	583.75
Συνάλλαγμα Βερολίνου	122.25
» Βελγίου.	99 3/16
» Βιέννης	206.06
Διάθεσις Χρηματ. ὑπεστηριγμένη.	

ΒΙΕΝΝΗ 16 Δεκεμβρίου 1892

Εἰκοσόφραγκον	9.58
Μετοχαὶ *Credit Anstalt*	313.—
Ρούβλια χάρτινα	119.25
Συνάλλαγμα Λονδίνου	120.60
» Παρισίων	47 85
Διάθεσις Χρηματ. ἄρεμος.	

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 16 Δεκεμβρίου 1892

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o C. F. R.	102.—
» » 5 o/o.	96.70
» » 4 o/o.	82.40
Ρούβλια χάρτινα	202.60
Δάνειον Βουκουρεστίου 5 o/o	96.—
Συνάλλαγμα Βελγίου.	80.55
» Παρισίων	80.60
» Βιέννης.	168.10
Διάθεσις Χρηματ. σταθερά.	

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 16 Δεκεμβρίου 1892

Consolidés Anglais	98 1/16
Μετοχαὶ *Banque de Roumanie*	6.3/4
Συνάλλαγμα Παρισίων	25.32
» Ἀμστελοδάμου	12.03

ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ 16 Δεκεμβρίου 1892

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o.	96.85
» » 4 o/o.	82.—

I. SALTER

Ἀριθ. 90, Ὁδὸς Lipscanĭ, Βουκουρέστιον, Ἀριθ. 90.

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΩΝ ΚΑΙ ΦΥΣΑΡΜΟΝΙΩΝ

τῶν ὀνομαστοτέρων ἐργοστασίων τῆς Γερμανίας.

ΤΙΜΑΙ ΜΕΤΡΙΩΤΑΤΑΙ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΒΙΣΤΗΣ

Ὁ μόνος Ἕλλην ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ ἐν Βουκουρεστίῳ.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ

Ἐργασία ἀνεπίληπτος, στερεὰ καὶ εἰς τιμὰς λίαν μετρίας.

ΑΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΝΕΥ ΧΡΟΝΟΤΡΙΒΗΣ

Οἱ ἐκ τῶν Ὁμογενῶν ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνδύωνται **στερεὰ** καὶ **εὐθηνὰ** ἀποταθήτωσαν εἰς τὸ **παραπλεύρως τοῦ Χρηματιστηρίου** εἰρημένον **ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ**, **ἐν τῇ ὁδῷ Ἀκαδημίας ὑπ' ἀριθμὸν 6.**

Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ἐν ΓΑΛΑΖΙῼ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΛΕΦΑΚΗ

Ἐν τῇ ἡγεμονικῇ ὁδῷ (Str. Domnească), εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, ἀπέναντι τοῦ ἕλλην. Ναοῦ, τῆς Λέσχης καὶ τοῦ ζαχαροπλαστείου Universelle ὑπὸ τὸ Ξενοδοχεῖον Concordia.

ΒΙΒΛΙΑ
Διδακτικὰ Φιλολογικὰ Μυθιστορήματα Ἑλληνικὰ, Ρουμανικὰ Γαλλικὰ, Γερμανικὰ, Ἀγγλικά.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
Χάρτου τυπογραφικοῦ, Χάρτου κοινοῦ, Χάρτου ἐπιστολῶν Φακέλλων παντὸς εἴδους καὶ πάσης ποιότητος Βιβλίων ἐμπορικῶν
Τιμαὶ ὡρισμέναι

ΓΡΑΦΙΚΗ ΥΛΗ
Βιβλία καὶ Πιεστήρια δι' ἀντιγραφὴν ἐπιστολῶν. Λευκώματα Μουσικὰ τεμάχια Εἰκόνες Σκευοθῆκαι

Τὸ βιβλιοπωλεῖον ἡμῶν ὅπερ, διὰ τῆς μετριότητος τῶν τιμῶν καὶ τῆς εὐθύτητος τῶν συναλλαγῶν, κατέλαβεν, ἐντὸς βραχυτάτου διαστήματος, πρωτεύουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν βιβλιοπωλείων τῆς χώρας, εὑρίσκεται ἐν τῇ εὐαρέστῳ θέσει, ὡς ἐκ τῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ σχέσεών του νὰ ἐκτελέσῃ οἱανδήποτε παραγγελίαν ἀναγομένην εἰς τὸ εἶδός του, τῆς πολυαριθμου ἐν Γαλαζίῳ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις πελατείας του, ἐν πάσῃ ταχύτητι καὶ ὑπὸ τοὺς συμφερωτέρους ὅρους

ΤΜΗΜΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ
Δέχεται συνδρομὰς ἑλληνικῶν, ρουμανικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων, ἐπὶ προπληρωμῇ· καὶ διὰ μὲν τὰς ἑλληνικὰς καὶ ρουμανικὰς ἄνευ οὐδεμιᾶς προσθήκης, διὰ δὲ τὰς εὐρωπαϊκὰς τῇ προσθήκῃ προμηθείας 5 o/o καὶ τῶν ἐξόδων.

ΤΜΗΜΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΝ
Ἀναλαμβάνει μεταφράσεις ἐπισήμων καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ, ρουμανικοῦ, γαλλικοῦ, γερμανικοῦ, ἰταλικοῦ καὶ ἀγγλικοῦ κειμένου, ὡς καὶ τὴν φροντίδα τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῶν εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον.

ΜΕΓΑ ΚΑΙ ΠΛΟΥΣΙΟΝ

ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Κυριῳ TH. RADIVON (fost Carapati)

ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῼ

Ὁδὸς Βικτωρίας (Podo-Mogoşoĭ) Ἀριθ. 32

Παντὸς εἴδους Χρυσᾶ καὶ Ἀργυρᾶ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ. Παντὸς μεγέθους καὶ πάσης ἀξίας πολύτιμοι λίθοι. Διάφορα ἀργυρᾶ καὶ ἐξ ἄλλων σπανίων μετάλλων σκεύη

ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ ΚΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ ΑΝΕΠΙΛΕΙΠΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑΧΕΙΑ

ΣΥΛΛΟΓΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ

Πρὸς 3 φράγκα ἕκαστον ἔργον.

Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἀξιότιμοι φιλαναγνῶσται ἀποτανθήτωσαν πρὸς τὸν κ. **Π. Χριστοδούλου εἰς Γαλάξιον**, οἱ εἰς Βουκουρέστιον τοιοῦτοι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «**Πατρίδος**,» ὅπου πρὸς εὐκολίαν εὑρίσκονται ἐκ τῶν ὁμοίων βιβλίων ἀντίτυπα.

Ἡ Παναγία τῶν Παρισίων, Βίκτωρος Οὐγκὼ, εἰς τόμους 2.

Ἡ Μνηστὴ τοῦ Λαμερμουρ, Βάλτερ Σκὼττ, μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ.

Οἱ Βασιλεῖς ἐν τῇ ἐξορίᾳ, Ἀλφόνσου Δωδὲ, μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ Εὐρ. Σεκιάρη.

Ὀλβία, ἠθικὸν διήγημα, μεταφρασθὲν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ Μαρίας Σ. Νικολαΐδου.

Παράπτωσις καὶ Μεταμέλεια, ὑπὸ M. Perrin.

Αἱ Νύκτες τοῦ Βουλεβάρτου, ὑπὸ Pierre Zaccone, Τόμ. 2.

Τὰ δράματα τοῦ βίου. Μικρὰ Μήτηρ, ὑπὸ Αἰμιλίου Ρίσεβουργ.

Βαλεντίνη, Μυθιστορία Γεωργίας Σὰνδ, μετάφρασις Ἀγγέλου Βλάχου.

Δὸν Κιχώτης ὁ Μαγκήσιος, Gustave Doré, μετάφρασις Ι. Ἰσιδωρίδου Σκυλίσση. Ἔκδοσις Τεργέστης μετὰ 13 εἰκονογραφιῶν.

Οἱ ἐρυθροὶ προσωπιδοφόροι, Ponson du Terrail.

Τὸ Φρούριον τοῦ Καρρόου μετὰ τῆς συνεχείας του **Τὸ ἄνθος τῆς Ἀλόης**, μυθιστόρημα Ι. Φ. Σμὶθ, Τόμ. 2.

Τὸ τέκνον τοῦ ἐραστοῦ μετὰ τῆς συνεχείας του **Ἡ ἄνυμφος Μήτηρ**, A. Matthey (Arthur Arnould), Τόμ. 2.

Ὁ ἀδικηθεὶς Ρογῆρος, Jules Mary, Τόμ. 2.

Ἡ λῃσταρχος γυνὴ, Jules Boulabert.

Ἡ μυστηριώδης γυνὴ, Jules Mary, ἔκδοσις «Ἀμαλθείας» Σμύρνης.

Ἡ Διδασκάλισσα, Εὐγενίου Σύη.

Σαμουὴλ Βρὼλ καὶ Συντροφία, ἐκ τῆς ἐκλεκτῆς βιβλιοθήκης Victor Cherbuliez, Τόμοι 4.

Τὰ Ἀπόκρυφα τῶν ἀρχαίων Παρισίων, Τόμοι 5.

Βοκακκίου ἡ Δεκαήμερος, ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ, Τόμοι 5.

Σέργιος Πανίνης, σύγγραμμα βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας, Γεωργίου Ὠνέ. Ἐκ τῶν ἀγώνων τοῦ βίου.

Ὁ πλοίαρχος Καλόβολος, Παύλου Σωνιὲρ, Τόμοι 2.

Ἡ Μάρτυς Ἀλφόνσου Δ' Ἐνερὺ, δημοσιευθὲν καὶ ἐν ἐπιφυλλίδι ἐν τῇ «Κωνσταντινουπόλει».

Ἐλπινίκη. Ἔθιμα Κωνσταντινουπόλεως, πρωτότυπος κοινωνικὴ μυθιστορία, Ἐπαμ. Κυριακίδου, δημοσιευθεῖσα ἐν ἐπιφυλλίδι τοῦ «Νεολόγου».

Ἡ ἐκδίκησις τοῦ Κλωδίονος, A. Matthey, δημοσιευθὲν καὶ ἐν ἐπιφυλλίδι τοῦ «Νεολόγου».

Ἰωάννης ὁ ἄνευ ἐπιθέτου, A. Matthey, δημοσιευθὲν καὶ ἐν ἐπιφυλλίδι τοῦ «Νεολόγου», Τόμοι 2.

Ὁ Φρικτὸς Ὅρκος, Φορτουνὲ Βουασκόβεϋ, δημοσιευθὲν καὶ ἐν ἐπιφυλλίδι τῆς «Κωνσταντινουπόλεως».

Τυπογραφεῖον «ΠΑΡΙΔΟΣ» Calea Moşilor Ἀριθ. 51 Vis-a-vis de Hotel Londra.

ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡΙΘ. 585. ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, ΣΑΒΒΑΤΟΝ 19/31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1892

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ Η ΑΥΤΗ

Ἐτησία..... Φρ. 30
Ἑξάμηνος..... » 15
Τρίμηνος..... » 8

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

Φύλλα παλαιὰ τιμῶνται 50 λεπτά.

ΠΑΤΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Ἐν τῇ Α'. σελ. ὁ στίχος 10 στιγμῶν φρ. 4—
» » Β'. » ὁ » 10 » » 2—
» » Γ'. » ὁ » 10 » » 1—

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Κατ' ἀποκοπὴν καὶ εἰς μετριωτάτας τιμάς

Διὰ τὰς ἐπαναλήψεις γίνονται σπουδαῖαι ἐκπτώσεις

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ «ΠΑΤΡΙΣ»
51 Ὁδὸς Moşilor 51

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 10

Πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον
Journal *PATRIS*, — Bucarest.

Βουκουρέστιον, 18 10/βρίου

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀθῆναι 20 Δεκεμβρίου 1892

Ἡ νομισματικὴ κρίσις

Ἐν τῷ εἰσηγητηρίῳ αὐτοῦ λόγῳ ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς κ. Τρικούπης παρέσχεν ἡμῖν ἐνθαρρυντικωτάτας διαβεβαιώσεις περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἡμετέρων οἰκονομικῶν καὶ ἐξῆρε τὸ οἰκονομικὸν σθένος τῆς χώρας. Εἶναι ἀληθὲς, εὐρισκόμεθα ἐνώπιον νομισματικῆς κρίσεως, ἀλλ' αὕτη θ' ἀντιμετωπίζετο διὰ τῆς ὑποτιμήσεως τοῦ συναλλάγματος εἰς τιμὴν εὐπρόσδεκτον παρὰ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ δημόσιον ταμεῖον ἐπρόκειτο νὰ ἐξεύρῃ τὰς ἀπαιτουμένας διὰ πάσας τὰς τοῦ κράτους ἀνάγκας προσόδους. Δυστυχῶς δὲν παρῆλθον ὀλίγαι ἡμέραι καὶ παρετηρήθη ὅτι αἱ διακηρύξεις τοῦ κ. Τρικούπη κατέπιπτον ἐκ θεμελίων.

Τὸ πλεόνασμα εἶχεν ἐπιτευχθῇ διὰ λογιστικῶν τεχνασμάτων καὶ ὑπερβολικῶν ὑπολογισμῶν ἐπί τῆς ἀποδόσεως τῶν νέων τελῶν. Ἕνεκα τούτου μεγάλη κατέλαβε τοὺς πάντας ἀπογοήτευσις ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐκτὸς αὐτῆς ἥτις ἐξεδηλώθη διὰ τῆς γενικῆς ἐκπτώσεως πασῶν τῶν ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ εἰσγγμένων χρεωγράφων.

Τὸ συνάλλαγμα 153

Ἐν τῇ τελευταίᾳ μου ἐπιστολῇ ἔγραφον ὑμῖν ὅτι τὸ συνάλλαγμα ἀνετιμᾶτο ὁλονὲν ἀπειλητικῶς. Τότε ἐκυμαίνετο εἰς τὰ 148—9 σήμερον ὅτε γράφω ὑμῖν εὑρίσκεται εἰς τὰ 153 καὶ παρατηρεῖται τάσις πρὸς μείζονα ἀνατίμησιν. Δὲν δύνασθε ταχὺν νὰ προμηθευθῆτε ἓν ναπολεόνιον, ὡς λέγουσιν ἐνταῦθα, εἰ μὴ ἀντὶ 30.60 φρ. χαρτίνων. Τοιοῦτόν τι οὐδέποτε συνέβη. Ἐπὶ τῶν κακῶν ἡμερῶν τοῦ ὑπουργείου Δηλιγιάννη τὸ συνάλλαγμα ἀνῆλθε μόνον εἰς 137. Αἱ μετοχαὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐξέπεσον εἰς 3,000 φρ. Ἐὰν προσθέσωμεν εἰς τὴν ζημίαν ταύτην καὶ τὴν ἐκ τοῦ συναλλάγματος προερχομένην θὰ καταντήσωμεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι αἱ μετοχαὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης αἵτινες πρό τινος χρόνου ἐτιμῶντο 4,000 φρ. περίπου εἰς χρυσὸν σήμερον μόλις τιμῶνται 2,000 λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ὑποτιμήσεως τοῦ χαρτονομίσματος. Αἱ λοιπαὶ μετοχαὶ τῶν ἡμετέρων πιστωτικῶν ἱδρυμάτων ὁμοίως ὑπετιμήθησαν.

Τὸ ἐμπόριον

Βεβαίως φαντάζεσθε οἵας προξενεῖ ἐν τῷ ἐμπορικῷ κόσμῳ σοβαρὰς ἀνωμαλίας ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ὑποτίμησις ἣν ἀκολουθεῖ ἡ ὑπερτίμησις τοῦ συναλλάγματος. Ἀγνοεῖ ταχὺν πᾶς τις ποῦ βαίνει ἡ κατάστασις αὕτη, οἱ δὲ ἔμποροι οἵτινες ἔκαμαν ἐμπροθέσμους ἀγορὰς ὅτε τὸ συνάλλαγμα ἦτο εἰς τὰ 140 διατελοῦσιν ἀληθῶς ἐν ἀπελπισίᾳ. Οὕτω ὁ ἐμπορικὸς κόσμος συνῆλθεν χθὲς πρὸς σύσκεψιν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου. Ἡ συνέλευσις ἦν θορυβώδης. Οἱ λαβόντες τὴν πρωτοβουλίαν τῆς συνελεύσεως προέτειναν νὰ κλείσωσι τὰ καταστήματα καὶ ἐργαστήρια καὶ ἐπικαλεσθῶσι τὴν προσοχὴν τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βουλῆς ἐπὶ τῆς ἐλεεινῆς καταστάσεως ἥτις δημιουργεῖται εἰς τὸ ἐμπόριον ὡς ἐκ τῆς ὑπερτιμήσεως τοῦ χρυσοῦ. Ἡ δήλωσις αὕτη προσήρχετο ἐκ τοῦ τρικουπικοῦ κόμματος, ἐν ᾧ τὸ δηλιγιαννικὸν ἀπέκρουσεν αὐτὴν ἰσχυρισθὲν ὅτι πᾶν διάβημα ἐκ μέρους τῆς ἐμπορικῆς τάξεως θὰ δεινώσῃ τὴν κατάστασιν. Δέον ν' ἀφεθῇ ἡ κυβέρνησις εἰς πλήρη ἐλευθερίαν ἐνεργείας καὶ ἐκλογὴν τῶν μέσων πρὸς ἀποσόβησιν τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως. Ἡ συνέλευσις διελύθη ἄνευ οὐδεμιᾶς ὁριστικῆς ἀποφάσεως, ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο τὸ γεγονὸς ὅτι, ἐγένετο πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν συνέλευσις καὶ προτάσεις ἐν τοιαύτῃ ἐννοίᾳ διετυπώθησαν καὶ σπουδαίως συνεζητήθησαν, δεικνύει ὅτι ἡ κρίσις ἀφίκετο εἰς ὀξὺ σημεῖον.

Οὐδὲν θετικὸν γινώσκεται περὶ τῆς ἐντολῆς τῶν οἰκονομικῶν ἀκολούθων. Λέγεται ὅτι αἱ ἐντυπώσεις αὐτῶν δὲν εἶναι εὐνοϊκαὶ, ἀλλ' ἀποφεύγω νὰ διαβεβαιώσω τὸ τοιοῦτον, τῶν τρικουπικῶν ἰσχυριζομένων ἀκριβῶς τἀναντία. Ἐξ ἐπερωτήσεων ἐν τῇ βουλῇ γενομένων προκύπτει ἁπλῶς ὅτι ὁ κ. Τρικούπης δὲν ἐπεζήτησε τὴν ἐξέλεγξιν οὔτε ὑπέστη τοιαύτην. Εἶναι ἄρα γε ἀληθὲς τοῦτο; Ἐντὸς βραχέος θέλομεν πληροφορηθῆ τοῦτο. Ἐν τούτοις οἱ δύο ἀκόλουθοι (ἀφοῦ οὕτω τοὺς ἀποκαλοῦσιν) συλλέγουσιν ἔγγραφα καὶ πληροφορίας ἐφ' ὧν προδήλως μέλλουσι νὰ στηρίζωσι τὰς πρὸς τὰς οἰκείας κυβερνήσεις ἐκθέσεις αὐτῶν. Ἡ ἀρξομένη ὁσονούπω ἐν τῷ κοινοβουλίῳ συζήτησις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ θέλει διαφωτίσει ἡμᾶς περὶ τῶν προϋπολογισμῶν καὶ λογαριασμῶν ὧν τοῖς ἐδόθη ἀντίγραφον. Ὡς πρὸς δὲ τοὺς καταστρωθέντας πίνακας ὑπὸ τῶν διαφόρων τμημάτων πρὸς χρῆσιν τῶν ἀκολούθων δὲν ἐνεκρίθησαν παρὰ τοῦ κ. Τρικούπη, ἰσχυρισθέντος ὅτι δὲν ἐπρόκειτο νὰ δοθῶσι δοκίμια πρὸς διόρθωσιν. Φοβοῦμαι πολὺ μὴ ἡ συζήτησις ἀποδείξῃ ὅτι ἡ λογιστικὴ ἡμῶν ὑπηρεσία ἔχει ἀνάγκην ριζικῶν μεταρρυθμίσεων, οἱ δὲ λογισταί μας ἀριθμητικῆς. Τοῦτο τοὐλάχιστον ἐξήγαγον ἐκ τῶν συνδιαλέξεων ἃς πρὸς πολλοὺς πολιτευομένους συνῆψα.

Ἡ πολιτικὴ κατάστασις

Ὑπὸ κοινοβουλευτικὴν ἔποψιν ἡ κατάστασις οὐδόλως μετεβλήθη, ἡ δὲ πλειονοψηφία ὑποστηρίζει κατά τι ἀδυνάτως τῇ ἀληθείᾳ τὸ ὑπουργεῖον Τρικούπη. Διὰ τίνος ν' ἀντικαταστήσωσιν αὐτόν; Πανταχοῦ αὕτη προβάλλεται ἡ ἐρώτησις, καίτοι ἡ κληρονομία δὲν ἐκηρύχθη ἔτι σχολάζουσα. Αἱ γνῶμαι εἰσὶ λίαν διηρημέναι. Τινὲς λέγουσιν ὅτι ἡ εἰς τὰ πράγματα ἐπάνοδος τοῦ κ. Δηλιγιάννη δὲν εἶναι ἔτι πιθανὴ, διότι δὲν ἐξηλείφθη ἔτι ἐκ τῆς μνήμης ἁπάντων ἡ ἐντύπωσις τῶν κατὰ τὸν τελευταῖον φεβρουάριον γεγονότων. Ἄλλως τε οὗτος δὲν φαίνεται εὐχόμενος τὴν ὅσον τάχιον πτῶσιν τοῦ κ. Τρικούπη, ὃν ἐλπίζει νὰ ἴδῃ διὰ παντὸς ναυαγοῦντα ἐν τῇ ὑπάτῃ κρίσει, ἣν θεωρεῖ ἀναπόδραστον. Εὐτυχῶς δὲν πρόκειται νὰ ἀναμίξωσι τὴν βασιλείαν, ἣν πάντες ἀποξενοῦσι τοῦ ἀγῶνος, ἀλλ' ἁπλῶς νὰ διαπιστωθῇ ἐὰν εἶναι δυνατὸν, ν' ἀπαλλαγῶσι τῆς ἐνεστώσης κρίσεως χωρὶς νὰ ζητήσωσιν. . . . εὐκολίας παρὰ τῶν πιστωτῶν τῆς Ἑλλάδος. Εἰς τοῦτο ἔγκειται ἡ ὑπάτη κρίσις περὶ ἧς προεῖπον οὐδένα δὲ λανθάνει ἡ σοβαρότης αὐτῆς. Ἐλπίσωμεν ὅτι τὸ ἔσχατον τοῦτο κακὸν δὲν θὰ ἐπέλθῃ τῇ Ἑλλάδι, ἣν κακὴ διαχείρησις καὶ ἀποτρόπαιος διοίκησις ἤγαγον εἰς ἣν εὑρηται σήμερον κατάστασιν.

Τὸ ραλλικὸν κόμμα ἐπιδιώκει τοὐναντίον τὴν πτῶσιν τοῦ ὑπουργείου καὶ θεωρεῖ ἑκάστην παρερχομένην ἡμέραν ὡς ἀνεπανόρθωτον διὰ τὴν Ἑλλάδα ἀπώλειαν. Οὗτος θεωρεῖ ἀνεξαντλήτους τοὺς πόρους αὐτῆς καὶ ὅτι ἄνδρες θαρραλέοι, ἱκανοὶ καὶ δραστήριοι δύνανται εἰσέτι τὸ πᾶν νὰ διασώσωσιν.

Ὁ κ. Καραπάνος ὅστις δὲν φαίνεται εἰσέτι ἐπιδιώκων κομματικὴν ἡγεσίαν δείκνυται ἐπιφυλακτικός. Ἀπεχωρίσθη τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἀλλὰ πρὸς οὐδέτερον κόμμα συνεδέθη, οὔτε μετὰ τοῦ κ. Ράλλη, οὔτε μετὰ τοῦ κ. Κωνσταντοπούλου ὅστις ὀλίγους ὀπαδοὺς ἀριθμεῖ ἐν τῇ Βουλῇ. Καὶ τόσον ὀλίγους ὥστε ὁ κ. Τρικούπης ἐχαρακτήρισεν αὐτοὺς ἀριθμὸν ἀσήμαντον καὶ εἰς τοῦτο δὲν ἔχει δίκαιον, διότι κατὰ τὴν παροῦσαν ἐποχὴν ἐν Ἑλλάδι δὲν ὑπάρχουσιν ἀσήμαντοι ἀριθμοί. Ἡ μόνη ἀληθὴς ἰσχὺς εἶναι ἡ τοῦ βασιλέως. Ἓν ὑπουργεῖον ὅπερ τοῦ λοιποῦ θὰ εἶχε μείζονας ἐλπίδας διαρκείας ἔσται τὸ ὑπὸ τοῦ βασιλέως σχηματιζόμενον μετὰ τῆς στερρᾶς ἀποφάσεως ὅπως τεθῇ τάξις τις ἐν τοῖς οἰκονομικοῖς. Πάντα τὰ λοιπὰ ζητήματα ἐξαλείφονται πρὸ τῆς σοβαρότητος τοῦ οἰκονομικοῦ. Ἕνεκα τούτου πανταχοῦ περὶ αὐτοῦ γίνεται λόγος, πάντα δὲ τὰ ἄρθρα τῶν ἐφημερίδων μας ἀποκλειστικῶς ἀσχολοῦνται περὶ συναλλάγματος, περὶ νομισματικῆς διαφορᾶς, περὶ φόρων καὶ τῶν τούτοις παραπλησίων. Πρὸ πολλοῦ δὲν ἀπεβλέψαμεν εἰς τὰ περὶ ἡμᾶς συμβαίνοντα, καὶ ἂν τις ἔπραξε τοῦτο ἐνίοτε, ἐγένετο τοῦτο ὡς καὶ συμβαίνει παρ' ἐκείνοις οἵτινες ἀναζητοῦσι περισπασμοὺς εἰς τὰ ἐκτὸς καὶ μερίμνας περὶ τῶν ἐσωτερικῶν δυσχερειῶν. Ὁ κ. Καραπάνος ὅστις τὸν πλεῖστον χρόνον διάγει ἐν Παρισίοις ἐκ τῶν πρώτων κατεῖδε τὴν κατάντη ὁδὸν εἰς ἣν ἔβαινε τὸ οἰκονομικὸν σύστημα τοῦ κ. Τρικούπη καὶ πρὸ 4 ἢ 5 ἐτῶν ἀπεφάνθη ὅτι δέον νὰ ἐπέλθῃ συμβιβασμός τις μετὰ τῶν πιστωτῶν τῆς Ἑλλάδος. Κατὰ τὴν γνώμην αὐτοῦ τότε ἦθελεν εἶσθαι δυνατὸν νὰ ἐπέλθῃ σωτηρία τις διὰ τῆς καταργήσεως τῶν χρεωλυσιῶν. Νῦν ἡ ἐγχείρησις αὕτη φαίνεται ἀνεπαρκὴς ὑπάρχουσι δὲ οἱ προτείναντες ἁπλῶς ἐλάττωσιν τοῦ τόκου τῶν δανείων.

Πολλοὶ λέγουσιν ὅτι ὁ βασιλεὺς ὀφείλει νὰ σχηματίσῃ εἶδός τι μεγάλου ὑπουργείου ἐξ οὗ ἀποκλεισθήσονται πάντες οἱ ἀπὸ διετίας ἢ τριετίας διοικήσαντες τὴν χώραν καὶ ἀναθέσῃ εἰς αὐτὸ τὴν ἀνόρθωσιν τῶν οἰκονομικῶν.

«Temps»

Σ. Π. Οὐδόλως ἀσπαζόμεθα τὴν τοιαύτην ἀπαισιοδοξίαν τοῦ ἀνταποκριτοῦ τοῦ παρισινοῦ φύλλου. Φύλλον τῆς συναδέλφου «Ἀκροπόλεως, ἀναφέρει πάντα τ' ἀνωτέρω μόνον ὅπως τὰ διαψεύσῃ. Ἀλλὰ καὶ ἂν τὰ παραδεχθῶμεν ὡς ἀκριβῆ, ἡ εὐθύνη οὐδόλως δέον νὰ ἐπιβαρύνῃ ἕνα μόνον ἄνδρα, πανθομολογουμένως μετ' ἀνενδότου ἐργατικότητος καὶ ἀναμφηρίστου πατριωτισμοῦ ἐργαζόμενον ὑπὲρ τῆς ἀνορθώσεως τῶν κακῶς κειμένων, ἀλλὰ πάσας τὰς κατὰ καιροὺς κυβερνήσεις, ὁλόκληρον τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ὅστις δὲν συνῃσθάνθη ἔτι εἰς οἷον ναυάγιον πλησίστιος βαίνει στηριζόμενος ἐπὶ τῶν χαριτωμένων συνταγματικῶν του ἐλευθεριῶν καὶ τῆς καθολικῆς του ψηφοφορίας. Ἀπαιτεῖται ριζικὴ μεταβολὴ συστήματος, οὐχὶ προσώπων καὶ διαδοχὴ συμφερόντων. Τοῦτο δέον νὰ ἐννοήσωσιν ἐγκαίρως οἱ ἐν Ἑλλάδι.

Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΡΙΣΙΣ

Ἀδικαιολόγητοι φόβοι

Αἱ ἐξ Ἀθηνῶν εἰδήσεις λίαν τεταμένην παρουσιάζουσι τὴν ἐν Ἑλλάδι οἰκονομολογικὴν κρίσιν! Φόβους δὲ ἀδικαιολογήτους ἐξεδήλωσαν οἱ χρηματισταὶ τῆς ἑλληνικῆς πρωτευούσης. Ἡ σπουδὴ αὕτη τῆς ἐκδηλώσεως τηλικούτων φόβων καθιστᾷ προβληματικὴν τὴν ὑπὸ ἀγαθοὺς ὅρους ἐπίλυσιν τοῦ οἰκονομολογικοῦ ζητήματος καὶ εἰς ἄκρον δυσχεραίνει τὰς πρὸς ἀνόρθωσιν τῆς καταστάσεως ταύτης ἐργασίας τῶν ἁρμοδίων. Δὲν ἀρνούμεθα ὅτι τὰ κεφάλαια εἰσὶ δειλὰ καὶ ὅτι εὐκόλως καταλαμβάνει ταῦτα πανικὸς, τὸ κρίσιμον ἐν τούτοις τῶν περιστάσεων ἀπαιτεῖ ἢ μᾶλλον ἐπιτάσσει μείζονα ψυχραιμίαν. Ὑπάρχουσι τέλος ἄνθρωποι εἰς τοιοῦτον καταλήξαντες συμπέρασμα, ὅτι, ὡς ἔχουσι παρ' ἡμῖν τὰ πράγματα, οὐδεμία τῇ Ἑλλαδι ὑπολειπέτο ἄλλη διέξοδος ἐκτὸς τοῦ **ἐντίμου συμβιβασμοῦ**. Συμβουλεύοντες τὴν **χρεωκοπίαν** προσπαθοῦσι διὰ τῆς λέξεως ἐντίμου συμβιβασμοῦ νὰ καλύψωσι τὸ ἀπαίσιον τοῦτο πρὸς τὴν ἐθνικὴν καταισχύνην βῆμα. Εὐτυχῶς ὁ κ. Τρικούπης καὶ οἱ περὶ αὐτὸν δικνύουσι ψυχραιμίαν ἐμπνέουσαν ἡμῖν δικαίας ἐλπίδας. Ἡ κυβέρνησις δὲν ἀποκρύπτει τὸ ὀξὺ σημεῖον τῆς κρίσεως ἀλλ' οὐδόλως θεωρεῖ τὴν κατάστασιν ἀπέλπιδα. Ἀνάγκη ἑπομένως ἐν ὥρᾳ τρικυμίας ν' ἀφεθῇ ἥσυχος ὁ πλοίαρχος ὅπως ἐργασθῇ πρὸς διάσωσιν τοῦ σκάφους. Οἱ ἐν Ἑλλάδι καὶ οἱ πρὸς τὸν «Temps» τῶν Παρισίων ἐπιστέλλοντες δυνατὸν νὰ λέγωσι τινὰς ἀληθείας, δὲν δυνάμεθα ὅμως ἐντελῶς ν' ἀκολουθήσωμεν αὐτοὺς εἰς τὰς κρίσεις των. Δυσμενῶς κατὰ τοῦ κ. Τρικούπη διακείμενοι καὶ ἐξογκοῦντες τοὺς περὶ τῆς καταστάσεως φόβους προσπαθοῦσι ν' ἀφαιρέσωσι παρὰ τῆς κυβερνήσεως τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τοῦ βασιλέως αὐτοῦ. Δι' ἡμᾶς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ βιοῦντας δὲν δύνανται νὰ ὑπάρχωσι δύο γνῶμαι. Ἐν ταῖς καρδίαις πάντων ἡμῶν μία ἱερὰ πάλλει ἰδέα ἡ τῆς **Πατρίδος**. Τὸν κ. Τρικούπην μετ' ἀγωνίας παρακολουθοῦμεν ἐργαζόμενον πρὸς λύσιν τοῦ οἰκονομολογικοῦ ζητήματος. Ἡ ἀγαθὴ αὐτοῦ λύσις σώζει τὴν **τιμὴν** τῆς Ἑλλάδος. Τοὐναντίον ναυάγιον τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως θεωρηθήσεται ὡς ναυάγιον τοῦ ἔθνους. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας τίς διάφορον δύναται νὰ ἔχει γνώμην; Ἢ τίς ἄλλον εἶναι δυνατὸν νὰ τρέφῃ πόθον;

Ο „ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΟΣ"

Ἡ ἐν Ἀθήναις ἐφημερὶς «Οἰκονομολόγος» τὸ ἑξῆς δημοσιεύει ἄρθρον ἐν σχέσει πρὸς τὴν παροῦσαν ἐν Ἑλλάδι οἰκονομολογικὴν κρίσιν.

Τὸ συνάλλαγμα

Τὸ συνάλλαγμα, κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας, δεικνύει ἀνησυχητικὴν τάσιν πρὸς ὑπερτίμησιν. Δὲν δύναταί τις νὰ εἴπῃ, ἐν τῇ παρούσῃ στιγμῇ, ἐὰν ἡ ὑπερτίμησις εἶπε τὴν τελευταίαν αὐτῆς λέξιν ἢ, ἐὰν θὰ ἐξακολουθήσῃ μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἡ κυβέρνησις θὰ θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν τὰ μέτρα ἅτινα ὁ κ. Τρικούπης ὑπέβαλεν ἐσχάτως εἰς τὴν Βουλήν.

Τὸ γεγονὸς εἶναι ὅτι ὑπὸ τὴν ἐποψιν τοῦ νομισματικοῦ ζητήματος καὶ τοῦ συναλλάγματος, ἡ κατάστασις χειροτερεύει ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν καὶ μόνον ἐκ δραστηρίας ἐνεργείας τῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς βουλῆς καὶ ἐξ ἀμέσου συνδρομῆς τῶν ξένων κεφαλαίων θὰ ἠδύνατό τις ν' ἀναμείνῃ βελτίωσιν.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν μάτην συνομολογεῖ δάνειον προσωρινὸν εἰς χρυσὸν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν τοκομεριδίων, τὸ συνάλλαγμα ἀπαντᾷ διὰ νέας ὑπερτιμήσεως εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῶν οἰκονομικῶν πράξεων. Ἀρκεῖ νὰ διαδοθῇ ἡ φήμη ὅτι ἡ δεῖνα τράπεζα ἀγοράζει συνάλλαγμα πρὸς κάλυψιν τοῦ μέρους ὅπερ ἔλαβεν εἰς τὸ τελευταῖον προσωρινὸν δάνειον εἰς χρυσὸν, ἵνα τὸ συνάλλαγμα κερδίσῃ 2 ἢ 5 μονάδας, ὡς συνέβη κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας.

Ἐνώπιον τοιαύτης νομισματικῆς καταστάσεως, δὲν πρόκειται πλέον περὶ αὐξήσεως τῶν ἐσόδων καὶ περιορισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ κράτους πρὸς ἐπίτευξιν ἰσοζυγίου τοῦ προϋπολογισμοῦ. Τὰ μέτρα ταῦτα θὰ ἦσαν ἀνεπαρκῆ ἐὰν ἡ κυβέρνησις δὲν ἤθελε κατορθώσει ταὐτοχρόνως νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν πρὸς τὰ ἄνω πορείαν τοῦ συναλλάγματος, ἥτις ἀπειλεῖ οὐ μόνον νὰ διαψεύσῃ τὰς ἐκτιμήσεις τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀλλὰ καὶ νὰ παραβλάψῃ μεγάλως τὴν ἀνάπτυξιν ὅλων τῶν κλάδων τῆς κοινωνικῆς οἰκονομίας, διότι δὲν πάσχει ἐκ τούτου μόνον τὸ εἰσαγωγικὸν ἐμπόριον· ὅλλοι οἱ ἄλλοι κλάδοι ὑφίστανται κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον τὰς συνεπείας τῆς ἐκρύθμου ταύτης νομισματικῆς καταστάσεως· αἱ συναλλαγαὶ παρεμποδίζονται, τὰ κεφάλαια ἀποσύρονται εἰς τὸ βάθος τῶν χρηματοκιβωτίων ἢ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ὁ οἰκονομικὸς βίος ἀρχίζει νὰ φθίνῃ εἰς βαθμὸν ἐμπνέοντα ἀνησυχίας περὶ τοῦ μέλλοντος.

Σήμερον εἴπερ ποτὲ τὰ γεγονότα ὑποχρεοῦσιν ἡμᾶς νὰ ἐπαναλάβωμεν ὅ,τι ἐπανειλημμένως εἴπομεν, ὅτι τὸ συνάλλαγμα κρατεῖ τὴν κλεῖδα τῆς καταστάσεως. Τὸ νομισματικὸν ζήτημα εἶναι ἐκεῖνο ὅπερ πρέπει νὰ λυθῇ κατὰ πρῶτον. Δὲν ὑπάρχει πλέον καιρὸς πρὸς ἀπώλειαν. Ὁ τόπος ὡς καὶ οἱ κάτοχοι ἑλληνικῶν χρεωγράφων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀναμένουσι μετ' ἀνυπομονησίας τὰ ἀποτελέσματα τῶν οἰκονομικῶν μέτρων τῆς κυβερνήσεως. Ἡ κοινοβουλευτικὴ πλειονοψηφία, ἥτις εἶναι ἔτι ἰσχυρὰ ὅσον καὶ κατὰ τὰς πρώτας

ἡμέρας τῆς ἐλεύσεως τοῦ παρόντος ὑπουργείου εἰς τὴν ἐξουσίαν, ὡς ἀπέδειξε τοῦτο διὰ τῆς ψήφου ἐμπιστοσύνης ἣν ἔδωκεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἐν μιᾷ τῶν τελευταίων συνεδριάσεων τῆς βουλῆς, δὲν ἔχει νὰ πράξῃ ἄλλο τι ἢ νὰ συζητήσῃ καὶ ψηφίσῃ τάχιστα τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1893 μετὰ τῶν νομοσχεδίων τῶν ἀφορώντων εἰς τὰ οἰκονομικά.

Σπουδὴ ἐκ μέρους τῆς κοινοβουλευτικῆς πλειονοψηφίας εἰς τὰ μᾶλλον ἐπείγοντα νομοθετικὰ ἔργα, εἶναι ἐν τῇ παρούσῃ στιγμῇ ἀπαραίτητος τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον ἡ ἀβεβαιότης ἡ καταλαμβάνουσα τὴν κοινὴν γνώμην ὡς πρὸς τὸ μέλλον παριστᾷ τὴν κατάστασιν σοβαρωτέραν καὶ ἀνησυχητικωτέραν ἢ ὅσον πράγματι εἶναι. Ὄντως δὲ τὰ γενόμενα τὰς τελευταίας ἡμέρας ἐν τῇ ἡμετέρᾳ χρηματαγορᾷ οὐδόλως δικαιολογοῦνται. Αἱ εἰσπράξεις παρουσιάζουσι πλεονάσματα καὶ ὁ νέος προϋπολογισμὸς ὑπόσχεται περισσότερα· ἐξ ἄλλου σπουδαιόταται οἰκονομίαι εἰσάγονται εἰς τὰ ἔξοδα. Ἐν τούτοις ἡ κοινὴ γνώμη καθίσταται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον δύσπιστος, καὶ τοῦτο διότι ἡ λύσις τοῦ νομισματικοῦ ζητήματος, κατὰ τὰ προταθέντα ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως μέτρα, ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς συνδρομῆς τῶν ξένων κεφαλαίων, ἐφ' ἧς δὲν δύναταί τις νὰ στηριχθῇ μετὰ βεβαιότητος.

Εἶναι λοιπὸν ἀπολύτως ἀναγκαῖον ἡ κυβέρνησις καὶ ἡ κοινοβουλευτικὴ πλειονοψηφία νὰ ὠθήσωσι δραστηρίως τὰς νομοθετικὰς ἐργασίας, ὅπως κατορθώσωσι νὰ θέσωσι τέρμα, ἅπαξ διὰ παντός, εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην, ἣν ὁ τόπος δὲν θὰ δυνηθῇ ν' ἀνεχθῇ ἐπὶ μακρότερον χρόνον.

ΠΡΑΣΙΝΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΟΣ

Ἀλληλογραφία ὑποθέσεως Ζάππα

Ἐκ τῶν παρὰ πόδας τεσσάρων ἐγγράφων τῆς ἑλληνικῆς Πρασίνης Βίβλου οἱ ἀναγνῶσται τῆς «Πατρίδος» θέλουσι παρατηρήσει.

α'. Ὅτι ὁ κ. Παπαρρηγόπουλος ἅμα ὡς ἔφθασεν ἐν Βουκουρεστίῳ καλῶς ἀντελήφθη τῶν πραγμάτων ἀκούσας δὲ καὶ τὴν γνώμην πολλῶν ἑλλήνων ἔκτοτε συνεβούλευσε τὴν διακοπὴν τῶν σχέσεων, ὡς μόνον ὑπολειπόμενον ἡμῖν μέσον ὅπως ἀξιοπρεπῶς ἐξέλθωμεν τῆς λυπηρᾶς ταύτης ὑποθέσεως.

β'. Ὅτι ἡ Ρωμουνικὴ Κυβέρνησις πρὸ οὐδενὸς ἐσκέπτετο νὰ ὑποχωρήσῃ καὶ αὐτὰς ἔτι τὰς ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων αὐτῆς προτιθεμένη νὰ μὴ λάβῃ ὑπ' ὄψιν πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν ὅπως μὴ ἡ **ἑλληνικὴ κυβέρνησις** τύχῃ τῶν ἐν τῇ κληρονομικῇ ὑποθέσει Ζάππα δικαίων αὐτῆς. καὶ

γ'. Ὅτι ὁ νομικὸς σύμβουλος κ. Α. Δαμασκηνὸς ὁ **συμβουλεύσας** τῇ ἑλληνικῇ κυβερνήσει ὅπως σπεύσῃ νὰ λάβῃ μέρος ἐν τῇ δίκῃ παρεχώρησε ὅπλα τῇ ρωμουνικῇ κυβερνήσει ὅπως πολεμήσῃ τὴν μεταγενεστέραν ἀπόφασιν τῆς κυβερνήσεώς μας τῆς μὴ ἀναγνωρίσεως τῆς ἁρμοδιότητος τῶν ρωμουνικῶν δικαστηρίων ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ παρὰ πόδας ἐγγράφου ὑπ' ἀριθ. 19050 ἀπὸ 22/4 7βρίου τοῦ ὑπουργοῦ κ. Λαχωβάρη

Ἡ «Πατρὶς» ἔχει τὴν συνείδησιν ἥσυχον διότι ἐγκαίρως διεμαρτυρήθη κατὰ τῆς γνώμης τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ ἐφ' ᾧ καὶ ἐκακίσθη παρ' αὐτοῦ ὡς ἀντεθνικῶς ἐν τῇ ὑποθέσει Ζάππα ἐνεργοῦσα. Ἤδη ὅτε **ἐγένετο φῶς** ἂς προσέλθῃ ὁ τότε νομικὸς σύμβουλος νὰ διαψεύσῃ τὸ κῦρος τῶν παρὰ πόδας ἐπισήμων ἐγγράφων. Ἑλληνικὲ λαέ! πότε τέλος θὰ εὑρεθῶσιν ἄνθρωποι ἔχοντες τὸ θάρρος νὰ σοὶ λέγωσι τὴν ἀλήθειαν καὶ πότε τέλος τὸ πολίτευμά σου θὰ θέσῃ ἕκαστον ἐν τῇ θέσει αὐτοῦ; Ἐπὶ Δηλιγιάννη δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ σταλῇ ὁ κ. Στεφάνου ὁ μόνος ὅστις θὰ ἠδύνατο ὑπὲρ ἡμῶν νὰ σώσῃ τὸ ζήτημα, διότι ὁ βουλευτὴς Ζακύνθου τυγχάνει φίλος τοῦ κ. Τρικούπη. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἀντὶ τοῦ μόνου καταλλήλου τούτου προσώπου ἐστάλη ὁ κ. Δαμασκηνός, χάριν ἐπομένως τοῦ κόμματος ὕφιστα τοῦ ἔθνους ἐθυσιάσθησαν συμφέροντα.

Ἰδοὺ τὰ ἐν λόγῳ ἔγγραφα.

Ἡ ἐν Βουκουρεστίῳ βασιλικὴ πρεσβεία πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον

Ἀριθ. 362.

Ἐν Βουκουρεστίῳ τῇ 11 ἀπριλίου 1892

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἀνακοινώσω τῇ ὑμετέρᾳ ἐξοχότητι ἐν συνημμένοις ἀντιγράφοις τὰ πρὸς αὐτὴν κρυπτογραφικὰ τηλεγραφήματά μου τῆς 6 καὶ 8 τοῦ ἱσταμένου ἀφορῶντα εἰς τὴν ὑπόθεσιν Ζππα. Ἐκ τῶν τηλεγραφημάτων μου τούτων καὶ τῶν διαφόρων προηγουμένων πρὸς τὴν ὑμετέραν ἐξοχότητα ἀνακοινώσεων μου περὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος, γίνεται δῆλον ὅτι ἐξήντλησα ἅπαντα σχεδὸν τὰ μέσα, ὧν ἠδυνάμην νὰ κάμω χρῆσιν ἐπισήμως καὶ ἰδιαιτέρως ἐνεργῶν, ὅπως πείσω τὴν ρωμουνικὴν κυβέρνησιν νὰ μεταβάλῃ τὴν ἐχθρικήν, ἄδικον καὶ ἀντιβαίνουσαν πρὸς τὰς διεθνεῖς διατάξεις καθ' ἡμῶν πορειαν της, ἐξ ἧς ἀναφανδὸν ἐκδηλοῦται ἡ συστηματικὴ αὐτῆς ἐχθροπάθεια καὶ ἡ τοῦ ἑλληνισμοῦ καταδίωξις ἐν Ρωμουνίᾳ. Ἅπαντες σχεδὸν οἱ ἐν τέλει ἐδράξαντο νῦν τοῦ ζητήματος τῶν κληρονομιῶν Ζάππα, ὅπως ἐκδηλώσωσι τὴν κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἐν γένει ἑαυτῶν ἀντιπάθειαν. Ἠναγκάσθην νὰ εἴπω εἰς ἕνα τῶν πρωτευόντων ἐνταῦθα, ὅστις ἐζήτησε κάπως νὰ δικαιολογήσῃ τὴν δυσαρέσκειαν τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως, διότι ὁ Κωνσταντῖνος Ζάππας οὐδὲν αφῆκεν αὐτῇ ὑπὲρ αγαθοεργων ἱδρυμάτων, ὅτι ὤφειλε νὰ γνωρίζῃ κάλλιστα ὅτι, χωρὶς οὐδόλως νὰ ὦσιν ὑποχρεωμένοι, ἅπαντες οἱ ἐν Ρωμουνίᾳ Ἕλληνες ἀφῆκαν καὶ ἀφίνουσιν ἀπαύστως ποσὰ ὑπὲρ ἀγαθοεργῶν ἱδρυμάτων, ὡς ὁ Εὐαγγέλης Ζάππας διὰ τῆς διαθήκης του, ὁ δὲ Κωνσταντῖνος ζῶν ἔτι ἔπραξε· κατέληξα δ' εἰπὼν αὐτῷ ὅτι ὁ κατὰ του Ἑλληνισμου διεξαγόμενος ἐξοντώσεως ἐν Ρωμουνίᾳ πόλεμος ἔφθασεν εἰς τὸ ἔπακρον καὶ ὅτι δὲν ἐναπολείπεται ἢ ἡ εν τῷ μισελληνικωτάτῳ ρωμουνικῷ κοινοβουλίῳ ψήφισις νόμου διωγμοῦ τῶν Ἑλλήνων ἐκ Ρωμουνίας, ὅτι τὸ τοιοῦτον θέλει πολλαχῶς ὠφελήσει τὴν Ἑλλάδα, ὅπως οἱ ἀγαθοί, φιλόνομοι καὶ εργατικώτατοι οὗτοι πολῖται μεταναστεύσωσι, καθόσον θέλουσι φανῇ ἔτι μᾶλλον χρήσιμοι εἰς τὴν ἑαυτῶν μητέρα πατρίδα.

Καθὰ μετ' ἀκριβείας ἐπληροφορήθην καὶ αὐτὴ ἡ αὐλὴ συμμερίζεται νῦν τὰς κατὰ τῶν Ἑλλήνων διαθέσεις τῶν ὑπουργῶν καὶ τῆς ἐν Ρωμουνίᾳ κοινῆς γνώμης, ἰδίως ἀφοῦ ἐγένετο γνωστὸν τὸ περιεχόμενον τῆς διαθήκης τοῦ ἀοιδίμου Κ. Ζάππα, ὅστις καθὰ βεβαιοῦται, κατὰ τὴν τελευταίαν ἀκρόασιν, ἣν ἔσχε πρὸ μηνῶν παρὰ τῷ βασιλεῖ Καρόλῳ, εἶχεν ὑποσχεθῇ τῇ Α. Μ. ὅτι ἤθελεν ἀφήσει ἐν τῇ διαθήκῃ του ποσὸν σημαντικὸν ὑπὲρ τῆς δαπάναις τοῦ βασιλέως ἀνεγειρομένης ἐθνικῆς βιβλιοθήκης.

Ἡ κοινὴ ἐν Ρωμουνίᾳ τῶν Ἑλλήνων γνώμη ἀποφαίνεται, ὅτι ἂν ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐνδώσῃ εἰς τὰς ἀξιώσεις τῆς ρωμουνικῆς καὶ δεχθῇ τὴν διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ διαρρύθμισιν τῆς διαφορᾶς ἀντὶ τῆς διπλωματικῆς, τὸ τοιοῦτον ἔσται προηγούμενον καταστρεπτικὸν διὰ τὰ ἑλληνικὰ ἐν Ρωμουνίᾳ συμφέροντα, οἱ ἔγκριτοι δὲ τῶν ἡμετέρων, μεθ' ὧν ὡμίλησα, ἀποφαίνονται ὅτι, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις ἐπιμείνῃ εἰς τὴν δικαστικὴν ἐπίλυσιν τῆς διαφορᾶς, ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ἀξιοπρεποῦς καὶ γενικοῦ συμφέροντος προτιμητέα εἶναι ἡ διακοπὴ τῶν μετὰ τῆς Ρωμουνίας διπλωματικῶν σχέσεων.

Διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ

Εὐπειθέστατος
Μ. ΠΑΠΑΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ

Ἡ ἐν Βουκουρεστίῳ βασιλικὴ πρεσβεία πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον

Ἀριθ. 486

Ἐν Βουκουρεστίῳ τῇ 16 μαΐου 1892

Καθ' ἃ ἔσχον τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τῆς ὑμετέρας ἐξοχότητος διὰ τοῦ ἀπὸ 12 ἱσταμένου κρυπτογραφικοῦ τηλεγραφήματός μου, ὁ κ. ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργός, ὅν, καίτοι διατηρῶν μετ' αὐτοῦ φιλίας σχέσεις, ἀπέσχον νὰ ἐπισκεφθῶ ἐπὶ τέσσαρας συνεχεῖς ἑβδομάδας, καὶ πρὸς ὃν ἐθεώρησα καλὸν νὰ μεταβῶ τὴν παρελθοῦσαν δευτέραν, ἡμέραν τῆς ὑποδοχῆς τοῦ διπλωματικοῦ σώματος καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπετηρίδος τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναβάσεως τοῦ βασιλέως Καρόλου, ἀπαντῶν εἰς ἐρώτησιν, ἣν ἀπηύθυνα αὐτῷ, ὅλως ἐξωδίκως, καθ' ἣν στιγμὴν τὸν ἀπαιχαιρέτων, ἂν σκοπῇ ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὴν γενομένην ἐν τῇ γερουσίᾳ ἐπερώτησιν παρὰ τοῦ γερουσιαστοῦ κ. Βακαρέσκου, πρώην πρεσβευτοῦ ἐν Βιέννῃ, περὶ τοῦ ζητήματος τῆς κληρονομίας Ζάππα, ἧς διαβιβάζω συνημμένως (ἀριθ. 1) τὸ κείμενον, μοὶ εἶπεν ὅτι θέλει ἐν ὀλίγοις τῷ ἀπαντήσει, ἄλλως τε προσέθετο, „c'est une question purement de la competénce des tribunaux". Ἀπεκρινάμην τῷ κ. Λαχωβάρῃ ὅτι μετὰ πολλῆς μου δυσαρεσκείας ἔβλεπον αὐτὸν ἐπιμένοντα εἰς τὴν αὐτὴν πάντοτε ὁδόν, τὴν ἀπᾴδουσαν πρὸς τὰ διεθνῆ δίκαια, ἡ ἑλληνικὴ ὅμως κυβέρνησις συμφώνως πρὸς τὰ παραδεδεγμένα μεταξὺ τῶν πεπολιτισμένων κρατῶν ἐδήλωσεν ἐξ ἀρχῆς ἐπισήμως, ἐπαναλαμβάνω δὲ καὶ αὖθις, προκαλούμενος, τὴν δήλωσιν, ὅτι αρμοδιαν ὁδὸν πρὸς διευθέτησιν οἱασδήποτε διαφορᾶς μεταξὺ δύο κρατῶν θεωρεῖ μόνην τὴν διπλωματικήν, ἀποκλίνουσα τὴν δικαστικήν, προσθείς, ὅτι ἀφ' ἡμέρας κατὰ πρῶτον ἔσχον τὴν τιμὴν νὰ συζητήσω μετὰ τῆς ἐξοχότητός του περὶ τοῦ ἀπασχολοῦντος ἡμᾶς ζητήματος Ζάππα, ἠρεύνησα πανταχοῦ ἐν διπλωματικαῖς βιβλιοθήκαις, ἠρώτησα διαφόρους τῶν συναδέλφων μου, καί τινας ἐκ τῶν διακεκριμένων πολιτευτῶν καὶ νομολόγων τῆς Ρωμουνίας, ὅπως μὲ φωτίσωσιν, ἂν τυχόν ποτε διαφορά τις ἐγερθεῖσα μεταξὺ δύο κρατῶν, ἐλύθη δικαστικῶς, παρὰ πάντων δ' ἤκουσα ὅτι μόνη δυνατὴ ὁδὸς εἶναι ἡ διπλωματική, εν περιπτώσει δ' ἐντελοῦς ἀσυμφωνίας ἐναπολείπεται ἡ διαιτησια τρίτης δυνάμεως. Βλέπων δ' ὅτι μ' ὅλα τὰ ἀνωτέρω ὁ κ. Λαχωβάρης ἐπέμενεν ὑποστηρίζων τὴν δικαστικὴν ὁδόν. εθεώρησα καλόν, ἀφοῦ αὖθις ἐπανέλαβον ὅτι ἡ τοῦ βασιλέως κυβέρνησις οὐδέποτε ἤθελε συναινέσει νὰ λύσῃ τὰς διαφορὰς αὐτῆς πρὸς ἄλλην δύναμιν ἢ διὰ τῆς διπλωματικῆς, καὶ ὅτι τὰ ἡμέτερα δίκαια ἐπι τῆς κληρονομιας τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα ἀνεγνωρίσθησαν ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν ὁλόκληρον παρὰ τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως, ἀποχαιρετίσας αὐτὸν ἀνεχώρησα.

Καὶ ἐν περιπτώσει, καθ' ἥν, κ. ὑπουργέ, ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις ἤθελε πεισθῇ ἐπὶ τέλους περὶ τῆς στρεβλῆς ὁδοῦ, ἣν ἐχάραξεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς κληρονομίας Ζάππα, παρακινηθεῖσα ἐν μέρει πρὸς τοῦτο ἐκ τοῦ ἐπικρατοῦντος ἐχθρικοῦ ρεύματος, πρὸς πᾶν τὸ ἀφορῶν τὴν Ἑλλάδα παρά τε τῇ κοινῇ γνώμῃ καὶ τῷ κοινοβουλίῳ. δὲν θὰ ἀποσύρῃ βεβαίως τὴν ἑαυτῆς αἴτησιν περὶ διακατοχῆς.

Ἐν τούτοις ἡ παράτασις τῆς ἐνταῦθα διαμονῆς ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος καθίσταται λίαν δυσχερής, ἀπᾴδουσα εἴς τε τὴν ἡμετέραν ἀξιοπρέπειαν καὶ εἰς τὴν ἀτομικὴν τοῦ ἐπισήμου αντιπροσώπου φιλοτιμιαν, ὡς μὴ δυναμένου νὰ διατελῇ εἰς ὁμαλὰς σχέσεις πρὸς τὴν κυβέρνησιν, παρ' ᾗ τυγχάνει διαπεπιστευμένος· νομίζω συμφέρον ἑπομένως καὶ ἀξιοπρεπές, ὡς ἐκ τοῦ σύνεγγυς βλέπων τὰ πράγμρτα, ἐγὼ μὲν νὰ λάβω ἐντολὴν νὰ ἀπέλθω λογῳ ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἐν Πετρουπόλει θέσιν μου, ἡ δὲ διεύθυνσις τῆς βασιλικῆς πρεσβειας νὰ ἀνατεθῇ εἰς τὸν γραμματέα αὐτῆς, ἂν δὲ τὸ καλέσῃ ἡ ἀνάγκη, δύναμαι νὰ ἐπανέλθω βραδύτερον. Τὴν γνώμην ταύτην ἐξέφρασάν μοι καί τινες τῶν συναδέλφων μου, πρὸς οὓς ἐμπιστευτικῶς ἐξήγησα τοὺς λόγους, ὧν ἕνεκα ἡ τοῦ βασιλέως κυβέρνησις θεωρεῖ καλὸν νὰ ἀναβάλῃ ἐπί τινα χρόνον τὴν διακοπὴν τῶν διπλωματικῶν σχέσεων μετὰ τῆς Ρωμουνίας. Παρακαλῶ ἑπομένως εὐσεβάστως τὴν ὑμετέραν ἐξοχότητα ὅπως εὐαρεστουμένη μὲ διατάξῃ περὶ τοῦ πρακτέου.

Συνημμένως διαβιβάζω τῇ ὑμετέρᾳ ἐξοχότητι τὸ κείμενον τῆς ἐν τῇ γερουσίᾳ ἐπερωτήσεως τοῦ κ. Βακαρέσκου ὡς καὶ τὴν σημερινὴν ἀπάντησιν τοῦ κ. Λαχωβάρη, ἧς περίληψιν ἀπέστειλα ἤδη ὑμῖν διὰ τοῦ σημερινοῦ κρυπτογραφικοῦ τηλεγραφήματός μου Ἡ ὑμετέρα ἐξοχότης δύναται νὰ κρίνῃ ἔκ τε τοῦ ὕφους τοῦ ἐπερωτήσαντος κ. Βακαρέσκου καὶ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ κ. ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ μέχρι τίνος σημείου παρεξετράπη τό τε ρωμουνικὸν κοινοβούλιον καὶ ἡ κυβέρνησις τοῦ βασιλέως Καρόλου, ἀναφανδὸν καὶ ἀπροκαλύπτως διαστρέφουσα τὴν ἀλήθειαν καὶ ἐπιζητοῦσα διὰ παρανόμου ὁδοῦ νὰ ἀπεκδύσῃ τὴν τοῦ βασιλέως κυβέρνησιν τῶν κεκτημένων ἑαυτῆς δικαιωμάτων.

Ἐπίσης διαβιβάζω ὑμῖν συνημμένως ἀπόσπασμα τῆς ἡμιεπισήμου „Indépendance Roumaine", ἐν ᾗ ὑπὸ τὸν τίτλον „Une buestion dedroit" ἐδημοσιεύθη γνωμοδότησις τοῦ δικηγόρου κ. Marjesco περὶ τοῦ ἂν νομικὸν ξένον πρόσωπον δικαιοῦται νὰ κληρονομήσῃ ἐν Ρωμουνίᾳ. Ὡς θέλετε ἴδει, ἐπιμόνως διαστρέφουσι τὰ πράγματα καὶ τὴν ἀλήθειαν, ἐπειδὴ δὲν πρόκειται περὶ νομικοῦ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ὑποθέσει προσώπου, ἀλλὰ περὶ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων, τῆς ἀποτελούσης μέρος ἀναπόσπαστον τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους, καθ' ἃ ἐδήλωσα. δοὺς τὰς δεούσας ἐξηγήσεις πρὸς πάντας τοὺς μετ' ἐμοῦ συνδιαλεχθέντας, περὶ τούτου δὲ καθὼς καὶ περὶ τοῦ ἐν γένει τοῦ ζητήματος, νομίζω ὅτι ἐφώτισα ἀρκούντως τὴν κοινὴν γνώμην.

Διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ.

Εὐπειθέστατος
Μ. ΠΑΠΑΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ

Ἡ ἐν Βουκουρεστίῳ βασιλικὴ πρεσβεία πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον

Ἀριθ. 745

Ἐν Βουκουρεστίῳ 2 αὐγούστου 1892

Διὰ τοῦ τῆς 2/14 ἱσταμένου κρυπτογραφικοῦ μου τηλεγραφήματος, οὗτινος λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσω συνημμένως ἀντίγραφον, ἔσπευσα νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τῆς ὑμετέρας ἐξοχόνητος τὰ ἐμπιστευτικῶς ἀνακοινωθέντα μοι περὶ τῆς ἀπαντήσεως ἣν ἐν τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ ἀπεφάσισεν ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις νὰ ἀπευθύνῃ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 3409 πρός με ἔγγραφον τῆς ὑμετέρας ἐξοχότητος, οὗτινος τῇ ἐντολῇ αὐτῆς ἀνεκοίνωσα τὸ περιεχόμενον τῷ κ. Καταρτζῇ, καθὰ ἔσπευσα νὰ πληροφορήσω ὑμᾶς διὰ τοῦ ἀπὸ 24 παρελθόντος τηλεγραφήματός μου καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 706 ἐκθέσεώς μου. Ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις, ἥτις καθὰ ἀνέφερον ἤδη ἐν δέοντι τῇ ὑμετέρᾳ ἐξοχότητι, ἐννοήσασα τὴν ἀρχῆθεν χαραχθεῖσαν ὑπ' αὐτῆς σφαλερὰν πορείαν, ἤτοι τὴν διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ ἐξομάλυνσιν τῆς ἐπὶ τῆς κληρονομικῆς ὑποθέσεως Εὐαγ. Ζάππα ἀναφυείσης διαφορᾶς, μέτρον ὅπερ δὲν ἤθελε τύχει τῆς ἐπιδοκιμασίας τῶν δυνάμεων, ἂν ἐζητεῖτο ἡ ἑαυτῶν γνώμη, σκοπὸν εἶχε καθὰ εἶχον διαβεβαιωθῇ νὰ ἀποσυρθῇ εὐσχημόνως ἅμα ὡς οἱ διεκδικοῦντες τὴν περιουσίαν τοῦ Εὐαγγ. Ζάππα συγγενεῖς του ἤθελον ἀναγνωρισθῇ ὡς τοιοῦτοι παρὰ τῶν ἐγχωρίων δικαστηρίων, ἐλπίζουσα ὅτι ἡ ὑπομονὴ τῆς βασιλικῆς κυβερνήσεως δὲν ἤθελεν ἐξαντληθῇ ἀναμένουσα τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων, αἵτινες βεβαίως θέλουσιν ἐπὶ πολὺν χρόνον βραδύνει, κατελήφθη ὅμως ὅλως ἀπροσδοκήτως καὶ παρὰ τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ κ. Ὀλανέσκου ἐκ τῆς ἀνωτέρω διακοινώσεως τῆς ὑμετέρας ἐξοχότητος, ἧς τὸ περιεχόμενον, καθὰ ἐβεβαιώθην, ετάραξεν αὐτήν, ἐν ὑπουργικῷ δὲ συμβουλίῳ καταφεύγουσα εἰς τὴν συνήθη αὐτῆς παλιμβουλίαν καὶ τὸ χαρακτηρίζον αὐτὴν στρεψόδικον, ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὰς πρὸς τὴν Ἑλλάδα διαφορὰς καὶ σχέσεις αὐτῆς, νέαν διενοήθη διέξοδον ὡς ἀσφαλεστέραν, ἤτοι νὰ προβάλῃ τὴν ἀπαγόρευσιν κατοχῆς ἀκινήτων παρὰ ξένου κράτους, ἑπομένως μὴ ἀναγνωριζομένου τοῦ ἐκ διαθήκης δικαιώματος ἰδιοκτησίας τῇ ἑλληνικῇ κυβερνήσει, ἀποκλείεται αὐτῇ καὶ καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκποιήσεως ταύτης, τοῦ 7ου ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ἐφαρμοζομένου, κατὰ τὴν διδομένην παρ' αὐτῆς ἑρμηνείαν, μόνον εἰς ἰδιώτας. Τὰς ἀνωτέρω πληροφορίας μου ἐπεβεβαίωσάν μοι τὰ λεχθέντα μοι παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν δημοσίων κτημάτων κ. ὑπουργοῦ Κάρπ, ὅστις ἐν ζωηρᾷ συζητήσει, ἣν ἔσχον τυχαίως μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀρκεσθεὶς εἰς τὴν ἀνωτέρω δήλωσιν, προσέθετό μοι ὅτι, οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων ἡ περὶ διπλωματικῆς συνεννοήσεως ἢ περὶ διαιτησίας πρότασις τῆς βασιλικῆς κυβερνήσεως, ὡς οὐδὲν δυναμένη νὰ φέρῃ τὸ πρακτικὸν ἀποτέλεσμα θ' ἀποκρουσθῇ, ἐπειπὼν ὅτι καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὰ ρωμουνικὰ δικαστήρια ἤθελον ἀποφανθῇ ὑπὲρ ὑμῶν, αὐτὸς. ὁ τῶν δημοσίων κτημάτων ὑπουργὸς οὐδέποτε ἤθελεν ἐπιτρέψει ν' ἀναγνωσθῇ εἰς ξένον κράτος κληρονομικὸν δικαίωμα ἐπὶ ἀκινήτων, ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν οἱ διεκδικοῦντες τὴν περιουσίαν τοῦ Εὐαγγ. Ζάππα συγγενεῖς του ἤθελον δι' ἕνα ἢ ἄλλον λόγον δικαστικῶς ἀποκλεισθῇ, ἡ ἀκίνητος αὕτη περιουσία θέλει θεωρηθῇ ὡς ἀδέσποτος, ἑπομένως καὶ αἱ περὶ ἐκποιήσεως τῶν ἀκινήτων προτάσεις τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως δὲν δύνανται νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν. Ἀντέταξα κατὰ τῶν παραδόξων καὶ ὅλως αὐθαιρέτων ἰσχυρισμῶν τοῦ κ. Κάρπ ὅσα εἰς τὰς μετὰ τῶν κυρίων Λαχωβάρη, Γερμάνη καὶ ἄλλων συζητήσεις μου, καθὰ ἐπανειλημμένως ἀνέφερον εἰς τὸ βασιλικὸν ὑπουργεῖον, καταδείξας αὐτῷ τὸ παράλογον καὶ ἄδικον παρομοίων ἀξιώσεων, ἀπέναντι δικαίων ἐπὶ ὁλόκληρον εἰκοσιπενταετίαν διὰ τοῦ ἐπισημοτέρου τρόπου ἀναγνωρισθέντων παρὰ τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως. „Καὶ πῶς, παρετήρησα ἐν ἄλλοις τῷ κ. Κάρπ, οὐδὲ τὰς ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων σας, πρὸς ἃ διὰ τοῦ ἐπισημοτέρου τρόπου παρεπέμψατε τὴν τοῦ βασιλέως κυβέρνησιν, ὡς μόνα ἁρμόδια ν' ἀποφανθῶσιν ἐπὶ τῆς διαφορᾶς ἡμῶν, καὶ τὰ ὁποῖα οὐδέποτε βεβαίως ἠθέλομεν παραδεχθῇ πρὸς ἐξομάλυνσιν τῆς μεταξὺ τῶν δύο κυβερνήσεων διαφορᾶς ἀναγνωρίζετε νῦν"; „Δὲν παρεπέμφθητε ἀπεκρίνατο εἰς τὰ δικαστήρια, εζητήσαμεν ἁπλῶς παρ' αὐτῶν τὴν κατοχὴν περιουσίας ἀδεσπότου". Ἀφοῦ ἀπέδειξα τῷ κ. Κάρπ ὅτι διαψεύδει καὶ τὰς ἐπισήμους ἐγγράφους καὶ προφορικὰς δηλώσεις τοῦ συναδέλφου του ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ κ. Λαχωβάρη, ἐθεώρησα καλὸν νὰ μὴ ἐπιμείνω εἰς τὴν ἄχαριν ταύτην συζήτησιν τὴν ἐπὶ πολὺν ὥραν διαρκέσασαν, προσθεὶς αὐτῷ ἐν τέλει, ὅτι ἀναμένω τὴν ἀπάντησιν τοῦ κ. Καταρτζῆ ὅπως ἀνακοινώσω αὐτὴν τῇ βασιλικῇ κυβερνήσει. Τὴν ἀπάντησιν ταύτην ἐν τούτοις, ἧς τὴν ταχεῖαν ἀποστολὴν μοὶ ἀνήγγειλεν ὁ κ. Κάρπ, δὲν ἔλαβον μέχρι της στιγμῆς ταύτης.

Διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ.

Εὐπειθέστατος
Μ. ΠΑΠΑΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς Ρωμουνίας πρὸς τὸν ἐν Βουκουρεστίῳ πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος

Ἀριθ. 19050

Ἐν Βουκουρεστίῳ 22/4 σεπτεμβρίου 1992

Ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἀπὸ 9 παρελθόντος Σεπτεμβρίου διακοίνωσιν τῆς Υ. Ἐξοχότητος, ἣν ἔλαβον ἅμα ἐπανελθών, καὶ εἰς τὴν διακοίνωσιν ἣν εὐηρεστήθητε νὰ μοὶ ἀπευθύνητε προχθές, σπεύδω νὰ γνωρισω ὑμῖν ὅτι ὑπέβαλον τῷ Ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ τοῦ Βασιλείου τὰς ὁδηγίας, ἃς ἡ Α. Ε. ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Δραγούμης ἀπέστειλεν ὑμῖν ὑπ' ἀριθ. 3409 τῇ 13/25 Ἰουλίου ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὑπόθεσιν Ζάππα, ὁδηγίας ἃς εὐηρεστήθητε νὰ μοὶ ἀναγνώσητε καὶ ὧν ἀφήσατε κατὰ τὴν ἐμὴν αποσυσιαν ἀντίγραφον τῇ Α.Ε. τῷ κ. ΛάσκαρΚαταρτζῇ, Προέδρῳ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ προσωρινῷ ὑπουργῷ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἐὰν τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δὲν ἔσπευσε νὰ ἀποφανθῇ τάχιον περὶ τῶν ἐν τῇ διακοινώσει τῆς Α.Ε. τοῦ κ. Δραγούμη διατυπουμένων ζητημάτων, τοῦτο προῆλθεν ἐκ τοῦ ὅτι ἡ ἀλληλοδιάδοχος απουσία πολλῶν μελῶν κατέστησε δυσχερῆ σύγκλησιν τοῦ Συμβουλίου.

Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις, ἐπιμένουσα εἰς τὴν ὅσον ἔνεστι ταχεῖαν ἀπάντησιν εἰς τὰς προτάσεις αὐτῆς, δὲν ἔλαβεν, ὡς φρονῶ, ἐπαρκῶς ὑπ' ὄψει τὰς δυσχερείας ἃς παρουσιάζει ζήτημα πολυπλοκώτατον καὶ πολλαχῶς προσκροῦον εἴς τε τὸ δημόσιον καὶ τὸ ἰδιωτικὸν δίκαιον. Ἐν τούτοις, χωρὶς ν' ἀναφέρω ὅτι ἡ ἐνέργεια τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως περιέχει τι τὸ ἀσύνηθες, σπεύδω νὰ ἐκπληρώσω τὴν ἐπιθυμίαν ἣν ἡ Υ. Ε. εὐηρεστήθη νὰ μοὶ διερμηνεύσῃ καὶ διαβιβάσω αὐτῇ τὴν ἀπάντησιν ἥν, ὡς φαίνεται, τοσοῦτο ἀνυπομόνως ἀναμένει.

Ἡ κυβέρνησις τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως ἐξήτασε μετ' ἐπιστασίας τὰ ἐν τῇ ὑποθέσει Ζάππα ἀναφυέντα ζητήματα, καὶ μετὰ λύπης ἐπιστοποίησεν ὅτι τὰ ὁδηγήσαντα αὐτὴν αἴτια καὶ αἱ ἀρχαὶ ἐφ' ὧν ἐρείδεται παρηρμηνεύθησαν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος·

Καὶ ὄντως ἡ ὑπόστασις τῶν ξένων ἠθικῶν προσώπων καὶ ἡ ἱκανότης αὐτῶν τοῦ κληρονομῆσαι, προκειμένου μάλιστα περὶ

ἀκινήτων, διέπονται ὑπὸ τῶν γενικῶν ἀρχῶν τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ ἀστυκοῦ δικαίου τῆς χώρας ἐν ᾗ ἡ κληρονομία ἔγκειται καὶ ἔνθα τ' ἀκίνητα κεῖνται, Αἱ ἀρχαὶ αὗται ἐφαρμόζονται ἐπίσης καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει ξένη κυβέρνησις διεκδικεῖ τὴν περιουσίαν ταύτην.

Δὲν ἐξετάζω ἐὰν αἱ γενικαὶ ἀρχαὶ τοῦ διεθνοῦς δημοσίου δικαίου, πλὴν περιπτώσεών τινων γενικῶς παραδεδεγμένων—ἤτοι ἀκινήτων ὑποβαλλομένων εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἑτεροδοκίας,—ἐπιτρέπουσιν εἰς ξένον κράτος νὰ καταστῇ κτήτωρ οἱουδήποτε τεμαχίου γῆς ἑτέρου κράτους. Μὴ ἐπιθυμῶν ν' ἀποφανθῶ ἐπὶ θέματος τόσῳ λεπτοῦ, φρονῶ ὅτι τὸ ζήτημα ἔχρηζε τοὐλάχιστον συζητήσεως καὶ θὰ εὐαρεστηθῆτε, κ. Πρέσβυ, ν' ἀνομολογήσητε ὅτι ἡ ὑπὸ τῆς ὑμετέρας κυβερνήσεως προτεινομένη λύσις οὐδεμίαν λαμβάνει ὑπ' ὄψει ἐκ τῶν δυσχερειῶν τούτων.

Ὑπὸ τοὺς ὅρους τούτους καὶ λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς ἐπεμβάσεως προσώπων τριτων ἰσχυριζομένων ὅτι εἰσὶ φυσικοὶ κληρονόμοι τοῦ ἀποθανόντος Εὐαγγέλη Ζάππα καὶ ἀξιούντων ἐπισης τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, ἡ Ρωμουνικὴ κυβερνησις δὲν δύναται ἢ νὰ τηρήσῃ τὴν διαφορὰν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐν ᾧ κεῖται νυν. Τὰ δικαστήρια τοῦ Βασιλείου, τὰ νομίμως ἐπιληφθέντα τοῦ ζητήματος εἰσὶ τεταγμένα νὰ κανονισωσι ὑπόθεσιν ἐν ᾗ, πλὴν τῶν ἀντιθέτων ἀπαιτήσεων τῶν δύο ἡμῶν κυβερνήσεων. συγκρούονται καὶ ἄλλαι ἀπαιτήσεις, ὑπὸ ἰδιωτῶν διατυπούμεναι καὶ μὴ δυνάμεναι νὰ παροραθῶσιν.

Ἡ τόσῳ δικαία ἔποψις αὕτη ἐφαίνετο γενομένη **ἀσπαστὴ** ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἥτις ἐπὶ τούτῳ μάλιστα **διώρισεν εἰδικοὺς πληρεξουσίους καὶ δικηγόρους** ἵνα διεκδικήσωσι τὰ ἑαυτῆς δικαια **ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων** τοῦ βασιλειου.

Ἡ τελευταια διακοίνωσις τῆς Α. Ε. τοῦ κ. Δραγούμη **ἐπανέρχεται ἄνευ καταφανοῦς λόγου ἐπὶ τῆς ἀρχήθεν ληφθείσης ἀποφάσεως, ἥτις — ἐπιτρέψατέ μοι νὰ εἴπω, κ. πρέσβυ, — εἶναι λογικωτέρα καὶ ἠπιωτέρα ἐκείνης, ἐν ᾗ ἐμμένει ἡ Α. Ἐξοχότης.**

Ἡ μεταστροφὴ τῶν βλέψεων τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, καθ' ἃ τελμηριοῖ ἡ τελευταια διακοίνωσις τῆς Α. Ε. τοῦ κ. Δραγούμη, δὲν δύναται ὁ παράπαν νὰ τροποποιήσῃ τὰς βλέψεις τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως. Ἄλλως τε, ὁ ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως προταθεὶς συμβιβασμὸς ἢ ἡ διαιτησια, πρὸς διακανόνισιν τῆς ἐνδιαφερούσης τὰς κυβερνήσεις ἡμῶν κληρονομίας Ζάππα, φαίνεται μοι ἀνεφάρμοστος, λαμβανομένων ὑπ' ὄψει τῶν ἀπαιτήσεων, ἃς διατυποῦσι κληρονόμοι, ἐπ' ὀνόματι τῶν ὁποίων οὔτε ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις, οὔτε ἡ ἑλληνικὴ δικαιοῦται νὰ πραγματευθῇ.

Κατ' ἀκολουθίαν, ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις δὲν δύναται ἢ νὰ ἐμμείνῃ ἐν τοῖς προγενεστεροις αὐτῆς φρονήμασι καὶ διατηρήσῃ τοῖς δικαστηριοις τοῦ βασιλείου τὸ δικαιωμα τοῦ κανονισαι κληρονομίαν διά τε τὴν φύσιν καὶ τὸν χαρακτῆρα αὐτῆς ἀποκλειστικῶς ἀπ' αὐτῶν ἐξαρτωμένην. Ἡ ρωμουνικὴ δικαιοσύνη, ἐστὲ βέβαιος, κύριε πρέσβυ, καὶ ἐν τῇ ἐρεύνῃ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἀναπτύξει πᾶσαν τὴν ἐν πάσῃ περιστάσει καταδειχθεῖσαν ἀμεροληψίαν αὐτῆς.

Ἐλπίζω ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις εὐαρεστηθήσεται νὰ ἐπιστήσῃ πᾶσαν τὴν προσήκουσαν προσοχὴν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω παρατηρήσεων καὶ ὅτν θὰ ἐκτιμήσῃ μᾶλλον ἀμερολήπτως καὶ δικαιως τὰ αἴτια τὰ ὑπαγορεύσαντα τῇ ρωμουνικῇ κυβερνήσει τὴν ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ παρέμβασιν αὐτῆς.

Δέξασθε κτλ.

ΑΛ. ΛΑΧΩΒΑΡΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

Ἀπόσπασμα πρακτικῶν αὐτῆς

Κάλλιον διὰ τὸν ἑλληνισμὸν βεβαίως νὰ μὴ ὑπῆρχε Βουλὴ ὑφ' οὓς ὅρους αὕτη ὑπάρχει. Ἐν τῇ χρισίμῳ ταύτῃ στιγμῇ ἰδοὺ ἐπὶ τίνων αὕτη ἐξαντλεῖ τὸν χρόνον ζητημάτων.

Βουλευτὴς Ἀττικῆς κ. Σταυρόπουλος ἐπερωτᾷ ἐπὶ ἄλλου ζητήματος. Τὸν παρελθόντα φεβρουάριον συνέβη βαρυσήμαντον, λέγει, γεγονός. Ὁ βασιλεὺς, ἐνασκῶν τὸ ὕψιστον ἐκ τοῦ Συντάγματος δικαίωμα αὐτοῦ, ἀπέλυσε τὴν τότε κυβέρνησιν τοῦ κ. Δηλιγιάννη. Διὰ τὸ γεγονὸς τοῦτο πρέπει ἡ Βουλὴ νὰ μάθῃ τὰς ἀφορμάς. Τὸ δικαίωμα εἶναι ἄλλο καὶ ἄλλαι αἱ ἀφορμαὶ αἱ ὁποῖαι προεκάλεσαν τὴν χρῆσιν αὐτοῦ καὶ τὰς ὁποίας πρέπει τὸ ἔθνος νὰ γνωρίζῃ. Διὸ παρακαλεῖ τὸν τότε πρωθυπουργὸν νὰ δηλώσῃ ἂν γνωρίζῃ καὶ ἐφ' ὅσον γνωρίζῃ καὶ τῷ ἐπιτρέπεται τοὺς λόγους δι' οὓς ἡ Α. Μ. ἐνέκρινε τὴν ἀπομάκρυνσίν του ἐκ τῆς ἐξουσίας, καὶ ἂν οἱ λόγοι οὗτοι ἐσχετίζοντο πρὸς τὰ οἰκονομικὰ τοῦ κράτους καὶ ποία ἦτο τότε ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις σχετικῶς πρὸς τὴν παροῦσαν. Νομίζει δὲ ὅτι τοῦτο θὰ διέχεε πολὺ φῶς εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο.

Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἀπαντᾷ ὅτι ἔχει μὲν τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ πληροφορίας ὁ ἐξ Ἀττικῆς βουλευτής, ἀλλὰ δὲν εἶναι αὐτὸς ἁρμόδιος ν' ἀπαντήσῃ.

— Αὐτὰ νὰ τὰ πῆτε πρὸς τὸν βασιλέα, λέγει **ὁ κ. Χατζηπέτρος.**

— Σεῖς νὰ τὰ πῆτε, ἐγὼ ὁμιλῶ πρὸς τὴν Βουλήν... Ἂς ἀπαντήσῃ λοιπὸν ὁ κ. Κωνσταντόπουλος. (γέλωτες).

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Τὸ νέον περὶ προξενικῶν ὑπαλλήλων νομοσχέδιον

Μεταξὺ τῶν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποβληθέντων εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχεδίων εἶναι καὶ ἓν ἀφορῶν τοὺς γιγνομένους διαγωνισμοὺς πρὸς πλήρωσιν κενῶν θέσεων ἐν τῇ ἐν γένει προξενικῇ ὑπηρεσίᾳ. Διὰ τοῦ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντος νόμου ἔπρεπε ἄλλον νὰ ὑποστῇ διαγωνισμὸν ἐκεῖνος, ὅστις ἔμελλε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν προξενικὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἄλλον ἐκεῖνος ὅστις ἐπρόκειτο νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν.

Διὰ τοῦ ὑποβληθέντος εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχεδίου μεταρρυθμίζεται ὁ νόμος οὗτος, τοῦ λοιποῦ δὲ εἷς καὶ μόνος θὰ ἐνεργεῖται διαγωνισμὸς πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς τὴν διπλωματικὴν ὑπηρεσίαν, ὁ τελούμενος μέχρι τοῦδε διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν, ὁπόθεν προάγωνται οἱ ἑκάστοτε ἀπαιτούμενοι πρὸς πλήρωσιν κενῶν θέσεων ἐν τῇ ἐξωτερικῇ διπλωματικῇ ὑπηρεσίᾳ.

Τὸ ζήτημα τῶν μοναστηριακ. κτημάτων ἐν Ρωμουνίᾳ

Κατὰ τὰς ληφθείσας εἰδήσεις κατηρτίσθη ἤδη ἡ μεταξὺ τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου καὶ τῶν ἄλλων πατριαρχείων, τοῦ Ἁγίου Ὄρους καὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ συνεννόησις περὶ διαβήματος πρὸς τὰς Δυνάμεις διὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ρωμουνίας ἁρπαγὴν τῶν ἐν Ρωμουνίᾳ μοναστηριακῶν κτημάτων. Ἐντὸς δ' ὀλίγου θ' ἀποσταλῇ εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην καὶ δι' αὐτῆς πρὸς τὰς Μ. Δυνάμεις ὑπόμνημα, δι' οὗ θὰ ζητῆται αὐθις ἡ παῦσις τῆς παρανόμου κατακρατήσεως τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων ὑπὸ τῆς Ρωμουνίας, ὡς ἐναντίας πρὸς τὰς αἰωνίας ἀρχὰς, ἐφ' ὧν στηρίζονται αἱ ἀκράδαντοι βάσεις τοῦ Δικαίου.

La Semaine Athénienne

Ἡ κ. Ἀμελία Τσαπαλίδου ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ἤρξατο τὴν ἔκδοσιν ἑβδομαδιαίας ἐφημερίδος γαλλιστὶ ἐκδιδομένης, ἐν ᾗ θὰ περιλαμβάνῃ ἐνδιαφερούσας εἰδήσεις, ἐπιθεώρησιν τῶν συρμῶν, πολυτίμους συμβουλὰς, χρησίμους πληροφορίας, ἐν γένει πᾶν ὅ,τι καλὸν, ὡραῖον καὶ ὠφέλιμον. Ἡ συνδρομὴ εἶναι διὰ τὰς Ἀθήνας δρ. 18, διὰ τὰς ἐπαρχίας δρ. 20 καὶ διὰ τὸ ἐξωτερικὸν φρ. 24. Τῇ νέᾳ συναδέλφῳ εὐχόμεθα ἐπιτυχίαν εἰς τὸ πολύμοχθον καὶ δυσχερὲς στάδιον τῆς δημοσιογραφίας.

ΡΩΜΟΥΝΙΑ

Τὰ γενέθλια τῆς Α. Μ. τῆς βασιλίσσης

Χθὲς αἱ κεντρικώτεραι ὁδοὶ τῆς πόλεως παρεῖχον ἑορτάσιμον ὄψιν. Ἀπὸ πρωΐας εἶχον σημαιοστολισθῆ ἐπὶ τοῖς γενεθλίοις τῆς Α. Μ. τῆς βασιλίσσης Ἐλισσάβετ. Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον καὶ ἀντιπρόσωποι ἀμφοτέρων τῶν νομοθετικῶν σωμάτων ἐξέφρασαν τὰς συγχαρητηρίους αὐτῶν εὐχὰς τῇ Α. Μ. τῷ βασιλεῖ. Ἡ ἀριστοκρατία τῆς πολεως καὶ πολλαὶ σημαίνουσαι οἰκογένειαι διεβίβασαν τῇ βασιλίσσῃ Ἐλισσάβετ διάφορα τηλεγραφήματα. Εἰς δὲ τὰ ἀνάκτορα μετέβαινον πλῆθος πολιτῶν ὅπως ἐγγραφῶσι.

Οἱ γάμοι τοῦ διαδόχου

Ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν θὰ προσενέγκῃ τῇ Α. Β. Υ. τῷ πρίγκηπι διαδόχῳ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν γάμων αὐτοῦ λεύκωμα περιέχον τὰς φωτογραφίας πάντων τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ.

— Οἱ εἰς τοὺς γάμους τούτους παρευρεθησόμενοι εἰσὶν ὁ πρωθυπουργὸς, ὁ πρόεδρος τῆς Γερουσίας, ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς· ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ὁ στρατηγὸς Βλαδέσκος διοικητὴς τοῦ στρατιωτικοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως· ὁ διευθυντὴς τῶν κτημάτων κ. Καλινδέρος οἱ δύο ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τοῦ ἐν ᾧ ὑπηρετεῖ ὁ διάδοχος συντάγματος, ὁ ἐν Βερολίνῳ Ρωμοῦνος πρεσβευτὴς καὶ δύο κυρίαι ἡ κ. Μαρία Καντακουζηνοῦ καὶ ἡ κυρία Μαρία Κρετσεάνου.

— Ἡ εἰς Σιγμάριγκεν ἀναχώρησις τοῦ βασιλέως γενήσεται ἀμετακλήτως τὴν 24 δεκεμβρίου.

— Προσεχῶς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον θέλει συντάξει τὸ πρόγραμμα τῆς ὑποδοχῆς ἥτις γενήσεται μετὰ τὸν γάμον αὐτῶν εἰς τὸν πρίγκηπα Φερδινάνδον καὶ τὴν πριγκήπισσαν Μαριαν κατὰ τὴν εἰς Βουκουρέστιον ἄφιξιν αὐτῶν.

Τὰ περὶ ὑπουργείου θρυλλήματα

Ὁ κυβερνητικὸς «Timpul» ἐπιτίθεται κατὰ τῶν ἀντιπολιτευομένων φύλλων ἅτινα διέδωκαν ἐσχάτως εἰδήσεις περὶ ὑπουργικῶν διαφωνιῶν καὶ ἐπικειμένων μεταρρυθμίσεων. Ὁ «Timpul» διαψεύδων αὐτὰς λεγει ὅτι ἡ ὑπουργικὴ κρίσει ὑφίσταται μόνον ἐν τῇ δαψιλεῖ φαντασίᾳ τῶν ἐφημερίδων τῶν ζητουσῶν ν' αὐξήσωσι τὴν κυκλοφορίαν αὐτῶν δι' ἀκαίρων ὅλως καὶ φαντασιωδῶν εἰδήσεων τῶν ἐν τοῖς καφενείοις μυθοπλαστούντων.

Τὰ ἐπαναληπτικὰ ὅπλα

Ἡ «La Patrie» περὶ τῶν ἐν τῷ στρατῷ εἰσηγμένων ἐπαναληπτικῶν ὅπλων λέγει τὰ ἑξῆς: «Παρετηρήσαμεν ὅτι μέχρι τοῦδε τὰ ἡμιεπίσημα φύλλα δὲν ἐτολμησαν νὰ διαψεύσωσι τὴν ἡμετέραν πληροφορίαν καθ' ἣν τὰ ὅπλα συστήματος Μάλλιγχερ ἅτινα παρήγγειλεν ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς Δαχωβάρης εἰσὶν ἐλαττωματικὰ καὶ ἀκατάλληλα πρὸς χρῆσιν κατόπιν βολῆς 150—200 σφαιρῶν.

Οἱ ἐμποροϋπάλληλοι

Παρὰ τὴν καταδικαστικὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς οἱ ἐμποροϋπάλληλοι δὲν ἐννοοῦν νὰ ἡσυχάσουν. Τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων θὰ συγκροτήσωσι δημοσίαν συνέλευσιν καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτο διεμήνυσαν εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀντιπροσώπους αὐτῶν νὰ ἔλθωσιν ἵνα δοθῇ μείζων τις ἐπιβλητικότης εἰς τὴν συνέλευσιν καθ' ἣν θὰ ἐκλέξωσιν ὡς πρόεδρον τὸν σοσιαλιστὴν βουλευτὴν κ. Μορτζούν.

Ὑπὲρ τοῦ Δ. Βρατιάνου

Χθὲς ἐν τῇ Βουλῇ πολλοὶ φιλελεύθεροι βουλευταὶ ὑπέβαλον δύο προτάσεις ὑπὲρ τοῦ Δ. Βρατιάνου. α΄. νὰ δοθῇ σύνταξις εἰς τὴν χήραν τοῦ Δημ. Βρατιάνου καὶ β΄. 150 000 φρ. νὰ πληρωθῶσιν εἰς τοὺς ἔχοντας λαμβάνειν παρὰ τοῦ θανόντος πολιτικοῦ.

Χάρις εἰς καταδίκους

Ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Νέου Ἔτους ἡ Α Μ. ὁ βασιλεὺς ὑπογράψει σήμερον τὸν κατάλογον τῶν χαρίτων καὶ ἐλαττώσεων τῶν ποινῶν εἰς καταδίκους.

Αἰφνίδιος θάνατος

Προχθὲς τὴν νύκτα τῆς τετάρτης πρὸς τὴν πέμπτην ὁ ἐκ Βουζέου πλούσιος γαιομισθωτὴς κ. Λέων Λεωνίδας καθ' ἣν ὥραν σῶος καὶ ὑγιῶς ἔχων ἐν τῇ Γεωργικῇ Λέσχῃ ἐχαρτοπαίκτει προσεβλήθη ἐκ συγκοπῆς τῆς καρδίας καὶ ἐκβαλὼν μίαν μόνην κραυγὴν ἔπεσεν ἄπνους ἐπὶ τῆς ἕδρας του. Ὁ ἰατροδικαστὴς κ. Μίνοβιτς προσκληθεὶς ἐν τάχει παρέσχε τὰς ὑπηρεσίας του, μὴ δυνηθεὶς νὰ ἐπαναγάγῃ τὸν ἐπὶ τοῦ σφαιριστηρίου ἐκτάδην κείμενον Λεωνίδαν εἰς τὴν ζωήν. Μετ' ὀλίγα λεπτὰ προσῆλθε καὶ ὁ ἀρχιαστυνόμος πρωτευούσης μετὰ τοῦ εἰσαγγελέως Παρασκευέσκου ὅπως συντάξωσι τὴν σχετικὴν ἔκθεσιν.

Ἐπὶ τοῦ θανόντος εὑρέθη ἐπιταγὴ ἐξ 140,000 φρ. ἐπὶ τοῦ οἴκου Marmarosh et Blanc καὶ 7,600 φρ. εἰς χαρτονομίσματα. Ὁ βουλευτὴς Βουζέου κ. Χριστοδορέσκου ἐτηλεγράφησεν εἰς τὴν σύζυγον τοῦ θανόντος, ἥτις τὴν πρωΐαν τῆς χθὲς ἔφθασεν ἐνταῦθα. Ὁ θανὼν κατῴκει ἐν τῷ Hotel Regal μετὰ τοῦ υἱοῦ καὶ τῶν δύο αὐτοῦ πρεσβυτέρων θυγατέρων, ἃς τοσοῦτον σκληρῶς ἔπληξε τὸ ἀπρόοπτον γεγονός.

Πυρκαϊὰ

Τὴν μεσημβρίαν τῆς χθὲς πυρκαϊὰ ἐξερράγη ἐν ταῖς κατὰ τὴν ὁδὸν Taranilor ἀριθ. 21 οἰκίαις διαρκέσασα πολλὰς ὥρας. Αἱ ζημίαι δὲν ἐξηκριβώθησαν ἔτι.

Διπλωματικὴ κίνησις

Χθὲς τὴν ἑσπέραν ἀνεχώρησεν ἐπ' ἀδείᾳ εἰς Ἰταλίαν ὁ ἐνταῦθα πρέσβυς τῆς Ἰταλίας μαρκήσιος Κουρτοπάση.

— Ὁ νέος ἐνταῦθα πληρεξούσιος ὑπουργὸς τῆς Ὑψ. Πύλης Σεμσεδινβέης ἀφίκετο τὴν ἑσπέραν τῆς χθὲς εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν.

Διάφορα

Ἡ ἐφορία τῶν πολιτικῶν νοσοκομείων θεάρεστον ἔργον ἐκπληροῦσα προπαρασκευάζει διὰ τοὺς πτωχοὺς παῖδας τοῦ νοσοκομείου τῶν ἀνήβων εὐάρεστον ἔκπληξιν. Ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ αὐτοῦ θέλει στήσει τὸ δένδρον τῶν Χριστουγέννων καὶ θὰ διανείμῃ εἰς τὰ πτωχὰ διάφορα ζαχαρωτὰ, ἀθύρματα καὶ ἐνδύματα.

— Ἐν τοῖς ἐπισήμοις κύκλοις λόγος γίνεται περὶ προσεχοῦς διπλωματικῆς κινήσεως ἐν τῷ προσωπικῷ τῶν ρωμουνικῶν πρεσβειῶν.

— Ἐν τοῖς λοιμοκαθαρτηρίοις τῆς χώρας οὐδὲν κροῦσμα παρετηρήθη προχθές.

— Ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς κ. Λαχωβάρης σήμερον θὰ κατα θέσῃ εἰς τὴν βουλὴν νομοσχέδιον περὶ ἀναδιοργανώσεως τοῦ ὑπ' αὐτὸν ὑπουργείου.

Η ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΟΤΗΤΟΣ

Ἡ διάλεξις τοῦ κ. Δισέσκου

Εἰς τὸ θέμα αὐτοῦ τοῦτο ὅπερ ἡ μὲν περιλάλητος Ἱερὰ Συμμαχία εἰς πολιτικὸν ἀνήγαγε δόγμα, αἱ δὲ μετ' αὐτὴν πολιτικαὶ καὶ χωρογραφικαὶ ἀλλοιώσεις κατ' οὐδὲν ἴσχυσαν νὰ ἐξαλείψωσιν, ὁ κ. Δισέσκος ἐνεπνεύσθη τὴν ἐσπέραν τῆς προχθὲς ἐκ τοῦ ἐξεγερθέντος τελευταῖον παρὰ τοῖς πέραν τῶν Καρπαθίων ρωμούνοις φυλετικοῦ ἀναβρασμοῦ. Ἀφοῦ δὲ λαβὼν ὡς βάσιν τὴν περίπτυστον ῥῆσιν τοῦ Μισελέ. Δὲν φονεύετ' ἔθνος, ἐξήντλησεν ἐν μέσῳ πυκνοῦ ἀκροατηρίου τὸ ἐπίκαιρον τοῦτο θέμα, καὶ ἔστρεψε τὸν λόγον πρὸς τὰ ἐθνικὰ τῶν ἑλλήνων δικαιώματα ἐπὶ τῶν ὑποδούλων ἑλληνικῶν χωρῶν καὶ ἐν τῇ ἐξάρσει τῆς παρὰ τοῖς Ἕλλησι ζωτικότητος καὶ ὑπερισχύσεως τῆς ἀρχῆς ταύτης δὲν ἀπέφυγε νὰ παρενείρῃ τὰ τετριμμένα περὶ πλουτισμοῦ τῶν Ἑλλήνων καὶ περὶ εὐρείας φιλοξενείας (!) ἐνταῦθα.

Παρακάμπτοντες τὰς μερικότητας ταύτας ἡμεῖς παρακολουθοῦμεν τὸν ῥήτορα εἰς τὰς λοιπὰς αὐτοῦ ἰδέας. Ὁ κ. Δισέσκος περὶ τῆς Ἑλλάδος εἶπεν ὅτι αὕτη μόνη παρέχει τὸ ἐναργὲς παράδειγμα ὅτι ἐν τῇ ἀρχῇ ταύτῃ ἐπεδείξατο ζωτικότητα καὶ ἐθνικὸν σθένος ἀσυγκρίτως ὑπέροχον.

Ἀπαριθμῶν δὲ τοὺς ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἡμῶν ἀγῶνας ὁ ῥήτωρ, τὰ ἐκπαιδευτικὰ σωματεῖα καὶ σχολικὰ καθιδρύματα ἅτινα συνέστησαν πλούσιοι Ἕλληνες ἐνδιατρίβει ἐνθουσιωδῶς περὶ τὴν ἔνδοξον πατρίδα τοῦ λόρδου Βύρωνος ὅστις οἰστρηλατούμενος ὑπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν ἐθνικοτήτων μετέσχε τῶν ἀγώνων καὶ δεινοπαθημάτων τῶν καταδυναστευομένων Ἑλλήνων.

Ὁ κ. Δισέσκος ἐν ταῖς δηλώσεσιν αὐτοῦ περὶ συμπαγοῦς ἐθνικοῦ συνδέσμου ἀδιστάκτως ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τῶν συμπατριωτῶν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ παραδείγματος τοῦ συνασπισμοῦ τῶν Ἰουδαίων, χάριν εἰς τὴν Παγκόσμιον Ἰσραηλιτικὴν Ἕνωσιν.

Τοιαύτη ἐν περιλήψει ἦν ἡ προχθεσινὴ διάλεξις τοῦ κ. Δεσέσκου ὃν ἐχειροκρότησεν ἐπανειλημμένως τὸ ἀκροατήριον κατελθόντα τοῦ βήματος.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(ΥΠΗΡΕΣΙΑ «ΠΑΤΡΙΔΟΣ»)

Παρίσιοι, 17/29.—Ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ ἤκουσε σήμερον τὴν κατάθεσιν τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Μόσχας» ὅστις ἐβεβαίωσεν ὅτι ἡ ἐφημερὶς οὐδέποτε ἔλαβε χρήματα προερχόμενα ἐκ τῆς ἑταιρίας Παναμᾶ ἢ ἑτέρας τινος προελεύσεως. Ἡ ἐπιτροπὴ διέκοψε τὰς ἐργασίας αὐτῆς μέχρι τῆς 5 ἰανουαρίου.

Ἀμβοῦργον, 17/29. — Ἑπτὰ χολερικὰ κρούσματα ἐπισήμως ἐδηλώθησαν ὧν τὸ ἓν θανατηφόρον.

Βουδαπέστη, 17/29. — Οὐδὲν χολερικὸν κροῦσμα, οὐδεὶς θάνατος συνέβη ἐντὸς 24 ὡρῶν.

Βιέννη, 17/29.—Ὁ κ. Α. Καταρτζῆς πρέσβυς τῆς Ρωμουνίας ἐν Πετρουπόλει ἀνεχώρησε μεταβαίνων εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ.

Βιέννη, 17/29.—Τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως ἐν Σερβίᾳ καθιστώσης ἀδύνατον τὴν ἔγκαιρον ἐφαρμογὴν τῆς νέας αὐστροσερβικῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως, ὑπεγράφη σήμερον ἔγγραφον, δι' οὗ παρατείνεται ἡ πρώην τοιαύτη μέχρι τῆς 30 ἰουνίου 1893.

Βερολῖνον, 17/29.— Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον παρέπεμψεν εἰς δεκαπενταμελῆ ἐπιτροπὴν τὴν πρότασιν τῶν δημοκρατικοσοσιαλιστῶν, δι' ἧς οὗτοι αἰτοῦσι τὴν ἐκτέλεσιν δημοσίων ἔργων πρὸς παροχὴν ἐργασίας εἰς τοὺς πενομένους ἐργάτας.

Λονδῖνον, 17/29.—Ὁ «Finantial Times» λέγει ὅτι πολυάριθμα πρόσωπα ἐνεχόμενα εἰς τὴν ὑπόθεσιν Παναμᾶ διεξάγουσιν ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ τοῦ Λονδίνου διαφόρους χρηματιστικὰς ἐργασίας.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Ὁ Βούλγαρος ἔξαρχος

Κατὰ τὰς ἐκ Σοφίας εἰδήσεις ὁ ἔξαρχος κ. Πανιερ. Ἰωσὴφ ἐδημοσίευσε διαμαρτυρίαν κατὰ τῶν συνταγματικῶν τροποποιήσεων ἐν εἴδει ἀρχιερατικῆς ἐγκυκλίου. Ἐν αὐτῇ διαμφισβητεῖ πρὸς τὴν Σοβράνιε τὸ δικαίωμα τοῦ ἀναμιγνύεσθαι εἰς θρησκευτικὸν ζήτημα ἄνευ τῆς ἱερᾶς Συνόδου καὶ εἶτα ἐκτίθησι τὰ δεινὰ ἐπακόλουθα, ἅτινα δυνατὸν νὰ προκύψωσιν, ὅταν ὁ ἡγεμὼν πρεσβεύῃ θρήσκευμα ἀλλότριον. Ἀλλ' ὁ κ. Σταμπούλωφ οὐδεμίαν παρέσχεν ἀκρόασιν εἰς τὴν διαμαρτυρίαν ταύτην.

Τὸ στρατιωτικὸν νομοσχέδιον ἐν Γερμανίᾳ

Ἐκ πηγῶν λίαν ἀσφαλῶν ἀγγέλλεται ἐκ Βερολίνου ὅτι τὸν νέον γερμανικὸν στρατιωτικὸν νομοσχέδιον θεωρεῖται ὡς βέβαιον ὅτι θ' ἀπορριφθῇ. Ὁ κόμης Καπρίβης θέλει τότε παραιτηθῆ, προσωρινῶς δὲ θ' ἀναπληρώσῃ αὐτὸν ὁ πρῶσος πρωθυπουργὸς κόμης Ἔουλεμβουργ.

Ο ΙΑΤΡΟΣ Κ. ΜΕΝΔΩΝΙΔΗΣ

Δέχεται ἐπισκέψεις καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 6ης μέχρι τῆς 8ης μ. μ.

Ἐγκατεστάθη

ἐν τῇ ὁδῷ Sfinţilor ἀριθ. 8.

Εἴσοδος

Ὁδὸς Basarabilor ἀριθ. 11.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ 17 Δεκεμβρίου 1892

ΔΑΝΕΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ	Αγοραι	Πωλητ.
Renta perpetuă 5 o/o	99.3)4	100.—
» amortis. 5 o)o	97.—	97.3)8
» » 4 o/o	84 1/4	84.5/8
Conversiunea ruralá 6 o/o	100.1)2	101.1/4
Oblig. caseĭ Pensiunilor	271.—	278.
ΔΑΝ. ΠΟΛΕΩΝ καὶ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Com. Bucurescĭ 5%—1883	89.3)4	90.1/4
» » » —1884	—.—	.
» » » —1889	—.—	.
» » » —1890	89.5/8	90.—
Scris. Func. Rurale 5%	96.3)4	97.—
» » Urbane 5 »	91.3/4	92.—
» » » 6 »	102.1/2	102 3/4
» » » 7 »	104.—	104.1)4
» » » Iaşi 5 o/o	82.1/2	82.3/4
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Banca Naţională	1660.—	1665.
Dacia-Rumania	415.—	418
Naţionala	417.—	420.
Societ. de Reasigurare	190.—	195.
» » Constr. şi l. publ	130.—	132.
» » Basalt şi Ceramică	280.—	290.
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		
Λονδίνου τριμηνον	25.17.1/2	25.20
» ὄψεως	25.35.1/2	25.37.1/2
Παρισίων τριμηνον	100.20	100.25
» ὄψεως	100.90	101.—
Βερολίνου τριμηνον.	123 40	123.50
» ὄψεως	124.50	124.60
Βελγίου τριμηνον	99.90	99.95
» ὄψεως	—.—	.
Βιέννης ὄψεως	2.10.—	2.11 1/4
» τρίμηνον	2.05.—	2.09.—
» εἰκοσάφραγκον.	99.3)4	100.—
Ἀμστελοδάμου τρίμηνον	.	.
Ἑλβετίας τριμηνον.	—.	.
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ		
Φιορίνια Αὐστριακά	2.11.1)2	2.12.—
Ρούβλια Ρωσσικά	2.50	2.60.
Χαρτονομίσματα Γαλλίας	100.25	100.30
Λίρα Ὀθωμανική.	22.80	25.
Εἰκοσόφραγκον Γαλλίας	20.09	20.10
Μάρκαι Γερμανίας	124.—	125.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 17 Δεκεμβρίου 1892

Γαλλικὴ Ρέντα 4 1/2 o/o	105.15
» » 3 o/o	96.55
Ρωμουν. Ρέντα 5 o/o	—.—
Ἑλλην. Δάνειον 5 o/o	321.—
Ἀνατολικοὶ Σιδηρόδρομοι μετὰ Λαχείου	88.37
Αἰγυπτιακὸν Δάνειον.	496.87
Ὀθωμανικὴ Τράπεζα.	576.25
Συνάλλαγμα Βερολίνου	122.25
» Βελγίου.	99 3/16
» Βιέννης	206.75
Διάθεσις Χρηματ. πρὸς ἐκπεσμόν.	

ΒΙΕΝΝΗ 17 Δεκεμβρίου 1892

Εἰκοσόφραγκον	9.59
Μετοχαὶ *Credit Anstalt*	313.15
Ρούβλια χάρτινα	119.25
Συνάλλαγμα Λονδίνου	120.65
» Παρισίων	47.95
Διάθεσις Χρηματ. ἤρεμος.	

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 17 Δεκεμβρίου 1892

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o C. F. R.	102.10
» » 5 o/o.	96.90
» » 4 o/o.	82.70
Ρούβλια χάρτινα	202.70
Δάνειον Βουκουρεστίου 5 o/o	96.—
Συνάλλαγμα Βελγίου.	80.55
» Παρισίων	80.65
» Βιέννης.	168.20
Διάθεσις Χρηματ. ἀσθενής.	

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 17 Δεκεμβρίου 1892

Consolidés Anglais	98 1/16
Μετοχαὶ *Bangne de Roumanie*	6.3/4
Συνάλλαγμα Παρισίων	25.33
» Ἀμστελοδάμου	12.04

ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ 17 Δεκεμβρίου 1892

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o.	97.—
» » 4 o/o.	82.—

L. SALTER

Ἀριθ. 90, Ὁδὸς Lipscanĭ, Βουκουρέστιον, Ἀριθ. 90.

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΩΝ ΚΑΙ ΦΥΣΑΡΜΟΝΙΩΝ

τῶν ὀνομαστοτέρων ἐργοστασίων τῆς Γερμανίας.

ΤΙΜΑΙ ΜΕΤΡΙΩΤΑΤΑΙ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΒΙΣΤΗΣ

Ὁ μόνος Ἕλλην ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ ἐν Βουκουρεστίῳ.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ

Ἐργασία ἀνεπίληπτος, στερεὰ καὶ εἰς τιμὰς λίαν μετρίας.

ΑΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΝΕΥ ΧΡΟΝΟΤΡΙΒΗΣ

Οἱ ἐκ τῶν Ὁμογενῶν ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνδύωνται **στερεὰ** καὶ **εὐθηνὰ** ἀποταθήτωσαν εἰς τὸ **παραπλεύρως τοῦ Χρηματιστηρίου** εἱρημένον **ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ**, **ἐν τῇ ὁδῷ Ἀκαδημίας ὑπ' ἀριθμὸν 6.**

Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ἐν ΓΑΛΑΖΙῼ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΛΕΦΑΚΗ

Ἐν τῇ ἡγεμονικῇ ὁδῷ (Str. Domnească), εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, ἀπέναντι τοῦ ἑλλην. Ναοῦ, τῆς Λέσχης καὶ τοῦ ζαχαροπλαστείου Universelle ὑπὸ τὸ Ξενοδοχεῖον Concordia.

ΒΙΒΛΙΑ
Διδακτικὰ Φιλολογικὰ Μυθιστορήματα Ἑλληνικὰ, Ρουμανικὰ Γαλλικὰ, Γερμανικὰ, Ἀγγλικά.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
Χάρτου τυπογραφικοῦ, Χάρτου κοινοῦ, Χάρτου ἐπιστολῶν Φακέλλων παντὸς εἴδους καὶ πάσης ποιότητος Βιβλίων ἐμπορικῶν

Τιμαὶ ὡρισμέναι

ΓΡΑΦΙΚΗ ΥΛΗ
Βιβλία καὶ Πιεστήρια δι' ἀντιγραφὴν ἐπιστολῶν. Λευκώματα Μουσικὰ τεμάχια Εἰκόνες Σκευοθῆκαι

Τὸ βιβλιοπωλεῖον ἡμῶν ὅπερ, διὰ τῆς μετριότητος τῶν τιμῶν καὶ τῆς εὐθύτητος τῶν συναλλαγῶν, κατέλαβεν, ἐντὸς βραχυτάτου διαστήματος, πρωτεύουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν βιβλιοπωλείων τῆς χώρας, εὑρίσκεται ἐν τῇ εὐαρέστῳ θέσει, ὡς ἐκ τῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ σχέσεών του νὰ ἐκτελέσῃ οἱανδήποτε παραγγελίαν ἀναγομένην εἰς τὸ εἶδός του, τῆς πολυαρίθμου ἐν Γαλαζίῳ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις πελατείας του, ἐν πάσῃ ταχύτητι καὶ ὑπὸ τοὺς συμφερωτέρους ὅρους

ΤΜΗΜΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ
Δέχεται συνδρομὰς ἑλληνικῶν, ρουμανικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων, ἐπὶ προπληρωμῇ· καὶ διὰ μὲν τὰς ἑλληνικὰς καὶ ρουμανικὰς ἄνευ οὐδεμιᾶς προσθήκης, διὰ δὲ τὰς εὐρωπαϊκὰς τῇ προσθήκῃ τρομηθείας 5 o/o καὶ τῶν ἐξόδων.

ΤΜΗΜΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΝ
Ἀναλαμβάνει μεταφράσεις ἐπισήμων καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ, ρουμανικοῦ, γαλλικοῦ, γερμανικοῦ, ἰταλικοῦ καὶ ἀγγλικοῦ κειμένου, ὡς καὶ τὴν φροντίδα τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῶν εἰς τὰ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον.

ΜΕΓΑ ΚΑΙ ΠΛΟΥΣΙΟΝ

ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Κυρίου TH. RADIVON (fost Carapati)

ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῼ

Ὁδὸς Βικτωρίας (Podo-Mogoşoi) Ἀριθ. 32

Παντὸς εἴδους Χρυσᾶ καὶ Ἀργυρᾶ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ. Παντὸς μεγέθους καὶ πάσης ἀξίας πολύτιμοι λίθοι. Διάφορα ἀργυρᾶ καὶ ἐξ ἄλλων σπανίων μετάλλων σκεύη

ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ ΚΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ ΑΝΕΠΙΛΕΙΠΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑΧΕΙΑ

ΣΥΛΛΟΓΗ
ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΩΝ

Πρὸς 3 φράγκα ἕκαστον ἔργον.

Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἀξιότιμοι φιλαναγνῶσται ἀποτανθήτωσαν πρὸς τὸν κ. **Π. Χριστοδούλου εἰς Γαλάξιον,** οἱ εἰς Βουκουρέστιον τοιοῦτοι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «**Πατρίδος,**» ὅπου πρὸς εὐκολίαν εὑρίσκονται ἐκ τῶν ὁμοίων βιβλίων ἀντίτυπα.

Ἐλπινίκη. Ἔθιμα Κωνσταντινουπόλεως, πρωτότυπος κοινωνικὴ μυθιστορία, Ἐπαμ. Κυριακίδου, δημοσιευθεῖσα ἐν ἐπιφυλλίδι τοῦ «Νεολόγου».

Ἡ ἐκδίκησις τοῦ Κλωδίονος. A. Matthey, δημοσιευθὲν καὶ ἐν ἐπιφυλλίδι τοῦ «Νεολόγου».

Ἰωάννης ὁ ἄνευ ἐπιθέτου, A. Matthey, δημοσιευθὲν καὶ ἐν ἐπιφυλλίδι τοῦ «Νεολόγου», Τόμοι 2.

Ὁ Φρικτὸς Ὅρκος, Φορτουνὲ Βουασκόβεϋ, δημοσιευθὲν καὶ ἐν ἐπιφυλλίδι τῆς «Κωνσταντινουπόλεως».

Αἱ τελευταῖαι Ἡμέραι τῆς Πομπηΐας E. L. Boylner. Μετάφρασις Γ. Χ. Ζαλακώστα.

Ἱστορία τοῦ Γαλλογερμανικοῦ Πολέμου 1870-1871. Συλλεγεῖσα ἐξ ἀσφαλῶν πηγῶν ὑπὸ Κωνσταντίνου Σταυρίδου μετὰ πολλῶν εἰκόνων Τομ. 2.

Θέατρον Οὐγκὼ ἤτοι τὰ ἑξῆς δράματα **Λουκρητία Βοργία, Ἄγγελος Τύραννος Παταυΐου, Μαρία Τυδορὶς, Ρουῒ-Βλὰς, Οἱ Βυργράβοι καὶ Ἐρνάνης** Τόμ. 6 ἅπαντα φρ. 3.

Οἱ Νατσαῖοι Σατωμπριάν. Μετάφρασις Κ. Ι. Δραγούμη.

Πνεῦμα τῆς Θρησκείας ἤτοι συγκριτικὴ ἱστορία τοῦ χριστιανισμοῦ δοκίμιον Ι. Νικολαΐδου Λεβαδέως ἀρχαίου καθηγητοῦ ἐν τῷ Ἑλλ. Πανεπιστημίῳ.

Ἑρμηνεία τῶν Ζωγράφων ὡς πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ζωγραφίαν.

Οἱ μάρτυρες ἔπος ἐν τῷ πεζῷ λόγῳ ὑπὸ τοῦ Σατωβριάνδου. Μεταφρασθὲν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ καὶ ἐκδοθὲν ὑπὸ Μ. Χρυσοπούλου.

Τὸ ὁμηρικὸν ζήτημα ἤτοι Ἱστορία τῶν Ὁμηρικῶν ἐπῶν. Πραγματεία Ἀγγέλου Βλάχου βραβευθεῖσα ἐν τῷ φιλολογικῷ διαγωνισμῷ.

Ὁ ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως ἀγὼν τῶν Ἑπτανησίων 1815—1864. Πολιτικὴ ἱστορία τῆς Ἑπτανήσου ἐπὶ τῆς ἀγγλικῆς προστασίας ὑπὸ Α. Μ. Ἱδρωμένου.

Τὰ κωλύματα τοῦ γάμου. Πρόχειρον νομικὸν βιβλίον. Ἐγκρίσει τῆς τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας ὑπὸ Μελισσηνοῦ Χριστοδούλου.

Στοιχεῖα ὑγιεινῆς. Paolo Mantegazza καθηγητοῦ τοῦ ἐν Φλωρεντίᾳ ἀνωτάτου Ἱνστιτούτου.

Φυσικὴ Ἱστορία ἤτοι Γεωλογία, Ὀρυκτολογία, Φυτολογία, Ζωολογία ὑπὸ Εὐσταθίου Πονηροπούλου, Καθηγητοῦ.

Οἰνολογικὰ Ο. Α. Ρουσοπούλου. Πραγματεῖαι περὶ συστηματικῆς παρασκευῆς, βελτιώσεως καὶ διατηρήσεως τῶν οἴνων.

Γεωργικὰ Ραϊνόλδου Δημητριάδου. Ἤτοι ποῖα τὰ μέσα πρὸς αὔξησιν τῆς παραγωγῆς τῶν κτημάτων καὶ ἐπικερδῆ καλλιέργειαν τῶν σιτηρῶν κτλ.

Τυπογραφεῖον «ΠΑΡΙΔΟΣ» Calea Mosilor Ἀριθ. 51 Vis-a-vis de Hotel Londra.

ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡΙΘ. 586. ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, ΚΥΡΙΑΚΗ 20/1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1892—93

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ Η ΑΥΤΗ

Ἐτησία..... Φρ. 30
Ἑξάμηνος..... » 15
Τρίμηνος..... » 8

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

Φύλλα παλαιὰ τιμῶνται 50 λεπτά.

ΠΑΤΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Ἐν τῇ Α'. σελ. ὁ στίχος 10 στιγμῶν φρ. 4—
» » Β'. » ὁ » 10 » » 2—
» » Γ'. » ὁ » 10 » » 1—

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Κατ' ἀποκοπὴν καὶ εἰς μετριωτάτας τιμάς

Διὰ τὰς ἐπαναλήψεις γίνονται σπουδαῖαι ἐκπτώσεις

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ «ΠΑΤΡΙΣ»
51 Ὁδὸς Mosilor 51

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 10

Πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον
Journal *PATRIS*, — Bucarest.

Βουκουρέστιον, 19 10/βρίου

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΡΙΣΙΣ

Ὁ ἀθηναϊκὸς τύπος

Ὁ ἀναγινώσκων τὰς κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἑλληνικὰς ἐφημερίδας τὰς μὴ φίλα τῇ κυβερνήσει φρονούσας ἀδύνατον νὰ μὴ φρίξῃ πρὸ τῶν κρίσεων καὶ τῶν πόθων οὓς αὗται διατυποῦσιν ἐπὶ τοῦ χάρτου. Ἡ πατρὶς ἡμῶν σοβαραν ὡς γνωστὸν, διέρχεται οἰκονομολογικὴν κρίσιν, τὸ μέλλον αὐτῆς ἵσταται ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς, τὸ δὲ σπουδαιότερον πάντων ἐνῷ ἡ τιμὴ τοῦ ἔθνους ὑπὸ δεινοῦ ἀπειλεῖται τραύματος, οἱ Ἕλληνες δημοσιογράφοι μετ' ἀνυπομονησίας ἀναμένουσι τὴν ἐξέλιξιν τῆς τελευταίας πράξεως τοῦ ἀπαισίου δράματος.

Διατί;

Διότι ἐλπίζουσι ὅτι θὰ πέσῃ ὁ κ. Τρικούπης. Διότι ὑπὸ τὰ ἐρείπια τοῦ ἐθνικοῦ οἰκοδομήματος προσδοκῶσι νὰ συνταφῇ ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος. Ἀνυπομόνως οἱ πολέμιοι τοῦ κ. Τρικούπη ἀναμένουσι νὰ ἴδωσι τὴν Ἑλλάδα χρεωκοποῦσαν καὶ ἀτιμαζομένην, ἀρκεῖ ὅτι δὲν θὰ κρατῇ τὸ ὑπουργικὸν χαρτοφυλάκιον ὁ νικητὴς τῆς 3 Μαΐου. Τὴν ἀνυπομονησίαν δὲ ταύτην ποικιλλοτρόπως ἐκδηλοῦσι καὶ δυσφόρως μανθάνουσι πᾶσαν ἀγαθὴν ἀγγελίαν δυναμένην νὰ σώσῃ τὴν Ἑλλάδα. Ἀλλὰ τότε οἱ οὕτω κρίνοντες καὶ οἱ χάριν τῶν ἰδίων τὰ κοινὰ θυσιάζοντες δύνανται νὰ θεωροῦνται ὡς Ἕλληνες; Ἐν τούτοις καὶ ὡς Ἕλληνες καὶ ὡς πολέμιοι τοῦ Τρικούπη ἐὰν μὴ ὤφειλον μέγα εἶχον συμφέρον νὰ κρύψωσι τοὺς πόθους καὶ τὰς σκέψεις αὐτῶν.

Ὡς Ἕλληνες

Πρὸ παντὸς ὡς Ἕλληνες, καὶ ὡς ἀγαθοὶ πατριῶται ἐθνικὸν καὶ μέγα εἶχον συμφέρον νὰ εὐδοκιμήσωσιν οἱ οἰκονομολογικοὶ ὑπολογισμοὶ τοῦ κ. Τρικούπη. Διὰ τῆς εὐδοκιμήσεως τῶν σχεδίων καὶ τῶν προσπαθειῶν τῆς κυβερνήσεως ἡ πατρὶς ἀπὸ μεγάλης καταστροφῆς καὶ ὀνείδους θὰ ἐσώζετο, ἡ ἀποτυχία ἑπομένως τῶν παρόντων συμβούλων τοῦ στέμματος θανασίμως τιτρώσκει οὐχὶ τοὺς ὑπουργοὺς τῆς Ἑλλάδος ἀλλὰ τὰ ζωτικώτερα τῆς φυλῆς ἡμῶν συμφέροντα. Τίς λοιπὸν εἰς τοιοῦτον ἀφιλοπατρίας κατῆλθε σημεῖον ἵνα χάριν κορεσμοῦ προσωπικῶν παθῶν ἢ συμφερόντων ποθῇ τὴν χειρίστην τῶν συμφορῶν τοῦ ἔθνους; Εἶναι δυνατὸν Ἕλλην νὰ ἐπιδιώκῃ ὅπως ἐν τῇ ταπεινώσει τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἀντλήσῃ μέσα πρὸς καταπολέμησιν τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ ἀντιπάλων; Ἀλλὰ καὶ ὡς πολέμιοι τοῦ κ. Τρικούπη σεῖς οἱ κατ' αὐτοῦ δημοσιογραφοῦντες μέγα,φρονοῦμεν, ἔχετε συμφέρον νὰ σιγήσητε.

Ποῖον συμφέρον

Πρώτιστον καὶ κύριον ἔχετε συμφέρον νὰ ἀφήσητε τὸν κ. Τρικούπην ἥσυχον παλαίοντα πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ ὃν ἀνέλαβεν ἀγῶνος. Ἐλεύθερος ἀφιέμενος καὶ ἀποτυγχάνων σπουδαίαν ἀναλαμβάνει εὐθύνην ἔναντι τῶν συμπολιτῶν του. Ἐπισήμως τὴν 3 Μαΐου καὶ ἐνώπιον ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους ἀνέλαβε νὰ θεραπεύσῃ τὰ οἰκονομικὰ τῆς χώρας χάριν τῶν ὁποίων ἐξεδιώχθη τῆς ἀρχῆς ὁ κ. Δηλιγιάννης. Τίνι τρόπῳ λοιπὸν εἶναι δυνατὸν νὰ ζητηθῶσιν εὐθύναι παρ' ἀνθρώπου διαρκῶς ἐν τῷ ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἀγῶνι αὐτοῦ πολεμουμένου. Προώρως δὲ πίπτοντος δὲν δικαιοῦται οὗτος ἐκ κατηγόρων νὰ καταστήσῃ ὑμᾶς κατηγορουμένους ὡς διακόψαντας καὶ ματαιώσαντας τὰς ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν ὑποθέσεων προσπαθείας αὐτοῦ; Ἑπομένως ἡ παροῦσα ἡμῶν ἀνυπομονησία καὶ ὡς πολεμικὴ τοῦ κ. Τρικούπη οὐδόλως δικαιολογεῖται. Ἀλλ' ἐπὶ τέλους.

Εἶσθε ἕτοιμοι:

Ἐπιδιώκοντες τὴν πτῶσιν τοῦ κ. Τρικούπη ὑποτίθεται ὅτι ἕκαστος ὑμῶν ἔχει ἐν τοῖς θυλακίοις τὸν ἀντικαταστάτην αὐτοῦ. Τοῦτο ἐν τούτοις πιθανῶς νὰ ἱκανοποιῇ τὰς σκέψεις ὑμῶν καὶ νὰ ἐπαρκῇ πρὸς τοὺς προσωπικοὺς ἑκάστου τῶν πολεμίων τοῦ κ. Τρικούπη πόθους ἀλλ' ἐν τούτοις δὲν ἀνταποκρίνεται οὔτε πρὸς τὰς πεποιθήσεις τοῦ ἔθνους οὔτε πρὸς τὴν κρισιμότητα τῶν περιστάσεων ἃς διερχόμεθα.

Τίς θέλει ἀντικαταστήσει ἐν τῇ πρωθυπουργείᾳ τὸν κ. Τρικούπην; Παρὰ τὸν Παρθενῶνα ἕκαστος Ἕλλην φρονεῖ ἑαυτὸν μᾶλλον τοῦ νῦν πρωθυπουργοῦ ἐπιτήδειον, ἀλλὰ δυστυχῶς ἤδη δὲν πρόκειται περὶ τούτου μόνον. Ζητεῖται ὁ ἄνθρωπος ὅστις ἐγγυᾶται νὰ σώσῃ τὴν Ἑλλάδα ἐκ τῆς χρεωκοπίας καὶ τῆς ἀτιμίας. Τίς ἑπομένως ἐκ τῶν πολεμίων τοῦ κ. Τρικούπη φρονεῖ ἑαυτὸν ἄξιον; Ὁ τοιοῦτος μετὰ θάρρους ἂς προβῇ δηλῶν ὅτι **εἶναι ἕτοιμος** ν' ἀναλάβῃ τὴν πρὸς τοῦτο εὐθύνην. Ἐσμὲν δὲ βέβαιοι ὅτι πρῶτος ὁ κ. Τρικούπης θὰ ἔσπευδε νὰ παράσχῃ αὐτῷ τὸ ἐδώλιον ἐφ' οὗ οὗτος τανῦν κάθηται. Δυστυχῶς οὐδεὶς ἔχει τοιοῦτον θάρρος, πάντες δὲ διὰ τῆς σιγῆς ὁμολογοῦσι τὴν ἀνεπάρκειαν αὐτῶν. Ἀλλ' ὑπὸ τοιούτους ὅρους ἡ πτῶσις τῆς παρούσης κυβερνήσεως δὲν δύναται δικαίως νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἐθνικὴ συμφορά; Εἶναι δυνατὸν τὸ κράτος νὰ ριφθῇ εἰς τὸ ἄγνωστον, ἄνευ οὐδενὸς λόγου ἢ ἄλλης τινὸς ἐλπίδος; Ἰδοὺ ἑπομένως τίνες σπουδαῖοι καὶ σοβαροὶ λόγοι ἐπιβάλλουσι τὴν ἐν τοῖς πράγμασι διαμονὴν τοῦ κ. Τρικούπη, καὶ τίνες λόγοι ἀποτόμως πᾶσαν ἄλλην ἀποκλείουσι λύσιν.

Μ.

ΕΛΛΗΝΟΡΡΩΜΟΥΝΙΚΑ

Φιλόπατρις ὁμογενὴς μακρὰν ἔπεμψε τῇ «Πατρίδι» διατριβὴν ἣν εἰς δύο διαιρέσαντες αὐτοτελῆ κεφάλαια, δημοσιεύομεν εἰς τὸ φύλλον τῆς σήμερον καὶ μεθαύριον. Συνιστῶμεν τοῖς ὁμογενέσι τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῆς, καθ' ὅσον πολλὰς ἐν ταύτῃ εὑρήσουσιν ὀρθὰς κρίσεις.

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντὰ τῆς „Πατρίδος"

Μακεδονία καὶ Ἤπειρος

Παρεπιδημῶν πρό τινος ἐν Ρωμουνίᾳ, ἥτις ἐστὶ χώρα μεθ' ἧς ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες στενότερον ἢ πάσης ἄλλης ἐθνότητος συνδεόμεθα, ἕνεκεν πλείστων ὅσων λόγων, ὧν ὁ σπουδαιότερος ἐστὶν ὅτι ἄνδρες, τῷ γένει ἡμῶν ἀνήκοντες ἦρξαν ἐπὶ γενεὰς ὅλας τῆς χώρας ταύτης, ἔσπειραν ἐν αὐτῇ τὰ πρῶτα νάματα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ μετέδωκαν τοῖς ἐγχωρίοις, ἂν ὄχι πᾶν ὅ,τι οἱ ὁμαίμονες αὐτῶν ἐκέκτηντο, ἀλλὰ πᾶν ὅ,τι ἦν πρόσφορον τῷ πνεύματι, τῷ χαρακτῆρι καὶ τῷ βαθμῷ τῆς κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς αὐτῶν καταστάσεως, ἐγεννήθη ἐν ἐμοὶ ἡ ἰδέα τοῦ νὰ ἐξετάσω τὰ αἰσθήματα καὶ τὰ φρονήματα τῶν Ρωμούνων, τουτέστι μέχρι τίνος βαθμοῦ ἐξικνεῖται ἡ ἀγάπη αὐτῶν πρὸς τὸ εὐεργετῆσαν αὐτοὺς ἑλληνικὸν ἔθνος, μέχρι τίνος σημείου χωρεῖ ἡ πρὸς αὐτὸ εὐγνωμοσύνη των, ἀνθ' ὧν εὐεργετημάτων ἐπορίσαντο, καὶ τίνα συμπεριφορὰν δεικνύουσι πρὸς τοὺς εὐεργέτας. Ὁμολογῶ, ὅτι δὲν ἤμην ὅλως ξένος τῶν ρωμουνικῶν βλέψεων ἐπὶ τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Ἠπείρου, διότι ἀνέγνωσα κατὰ διαφόρους καιροὺς πολλὰ περὶ τοῦ διαβήτου Μαργαρίτου, ὅστις ἔγνω ἐπιτηδείως νὰ ἐκμεταλλεύηται πρὸς ἴδιον ὄφελος τὰς ἀδυναμίας τῶν νέων αὐτοῦ πατριωτῶν. Ἀλλά, κατὰ τὴν κρίσιν τὴν ἐμὴν, ὡς πιστεύω δὲ καὶ κατὰ τὴν κρίσιν παντὸς ἀνθρώπου, ἔχοντος σῶας τὰς φρένας, ἀδίκως δαπανῶνται ἡ μελάνη καὶ ὁ χάρτης διὰ τοιαῦτα ὀνειροπολήματα, ἔστωσαν εἴτε Μαργαρῖται, εἴτε «Indépendances Roumaines», εἴτε ἄλλοι οἱ δαπανῶντες αὐτά. Διότι, μὰ τὸν Ἥφαιστον! εἰς τίνος θ.ητοῦ, ἐὰν δὲν ἦναι μωρὸς, τὸν νοῦν δύναται νὰ εἰσχωρήσῃ ἡ ἰδέα, ὅτι δύναται νὰ κατασκευασθῇ γέφυρα, ἑνόνουσα τὴν ἐντεῦθεν τοῦ Δουνάβεως χώραν μετὰ τῆς Μακεδονίας καὶ Ἠπείρου: Πῶς ἐξηγεῖται λοιπὸν τὸ ὅτι οἱ πολιτικοὶ τῆς χώρας ταύτης, οἱ ἔχοντες γεωγραφικὰς γνώσεις ἀρκούσας, ὅπως ἐννοήσωσιν τὸ ἀδύνατον τῆς κατακτήσεως χωρῶν μεμακρυσμένων, ἐμφανίζονται μὲ ἀξιώσεις γελοίας ἐπὶ τῶν ἐπαρχιῶν ἐκείνων; Οἱ τοιοῦτοι ἔχουσι τὸν λογαριασμόν των. Οἱ μὲν ἐπιζητοῦσιν, ὅπως πορισθῶσι πολιτικὸν κέρδος, τὴν ἀποπλάνησιν τῶν ἁπλουστέρων, καὶ οὗτοι εἰσὶν οἱ δημοκόποι. Τροφὴν δὲ ἄφθονον εὑρίσκουσιν οὗτοι ἐν τῷ ἐδάφει τούτῳ, οἵαν δὲν εὑρίσκουσιν οἱ ἀρουραῖοι ἐν Θεσσαλίᾳ. Οἱ δὲ ἔχουσιν ἐλατήριον τὸ μῖσος αὐτῶν κατὰ τῶν Ἑλλήνων. Καὶ περὶ μὲν τῶν δημοκόπων οὐδὲν ἔχω νὰ εἴπω, εὔχομαι μόνον αὐτοῖς ἐπιτυχίαν ἐν τῷ ἐνδόξῳ αὐτῶν σταδίῳ. Περὶ δὲ τῶν ἄλλων θὰ ἐνδιατρίψω ὀλίγον, ἀλλὰ παρακαλῶ τὴν «Indépendance Roumaine» νὰ μὴ χολωθῇ· ἄλλως τε ἂς παρηγορηθῇ μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι τὰ ἑλληνικὰ ὀλίγοι τὰ ἐννοοῦσι.

Τὰ σχέδια τῆς Αὐστρίας

Οἱ μισοῦντες τοὺς Ἕλληνας ρωμοῦνοι πολιτευόμενοι ἐξυπηρετοῦσι τὰ σχέδια τῆς αὐστριακῆς ἐν Ἀνατολῇ πολιτικῆς, διότι ἐν τῇ πραγματώσει τῶν σχεδίων τούτων διαβλέπουσι τὴν ἐξόντωσιν τοῦ ἑλληνισμοῦ, ὅπερ εἶναι τὸ ὄνειρόν των. Ἡ Αὐστρία βλέπει τοῦτο, καὶ διὰ τοῦτο οὐ παύεται ὑποθάλπουσα διὰ τῶν δημοσιογραφικῶν αὐτῆς ὀργάνων, ὧν προεξάρχουσι τὰ ἰουδαϊκὰ φύλλα «N. Ἑλ. Τύπος» καὶ ὁ «Πεσταῖος Λόυδ» καὶ δι' ἄλλων ἀκόμη μέσων τὸ μῖσος τοῦτο. Πῶς δύναται δ' ἡ Αὐστρία ἵνα ἐπικρατήσῃ ἐν Ἀνατολῇ ἄλλως ἢ ἐξασθενίζουσα τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον; Καὶ ποῖον ἄλλο ἔθνος ἢ τὸ ἑλληνικὸν δύναται οὐχὶ ἐν τῇ ἀριθμητικῇ αὐτοῦ δυνάμει στηριζόμενον ἀλλὰ σθένος ἐκ τῆς ἐνδόξου αὐτοῦ ἱστορίας, παλαιᾶς τε καὶ νέας, ἀρυόμενον καὶ ἐκ τῆς ἐκπολιτιστικῆς δυνάμεως, ἣν εἰς μέγαν βαθμὸν κέκτηται ν' ἀμφισβητήσῃ αὐτῇ βῆμα πρὸς βῆμα τὴν τοιαύτην ἐπικράτησιν; Καὶ ποῖον ἄλλο ἔθνος ἐν ἐνὶ λόγῳ ἐκ τῶν τὴν χερσόνησον τοῦ Αἵμου οἰκούντων ἡ Αὐστρία φοβεῖται πλειότερον; Ἐκινήθη πολλάκις πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν τὸ φάσμα τῆς Ρωσσίας· ἀλλ' οἱ Ἕλληνες δὲν ἀπατῶνται. Γινώσκουσι καλῶς τί ἐπιδιώκει ἡ Ρωσσία καὶ τί ἡ Αὐστρία. Ἡ μὲν Ρωσσία ἔχει τὴν φιλοδοξίαν καὶ δικαίως νὰ κατέλθῃ διὰ τοῦ στόλου της ἐν τῇ Μεσογείῳ, ἐξ οὗ ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες οὐδὲν ἔχομεν νὰ φοβηθῶμεν· ἡ δὲ Αὐστρία ἐποφθαλμιᾷ τὴν Μακεδονίαν μέχρι Θεσσαλονίκης, ἐξ οὗ κινδυνεύομεν νὰ χάσωμεν τὰ πάντα καὶ αὐτὴν τὴν ὕπαρξίν μας. Ἀνάγκη ἑπομένως γεφύρας οὐχὶ τεχνικῆς, ἀλλὰ κατὰ μεταφοράν· οὐχὶ πλέον διὰ τὴν Ρωμουνίαν, ἀλλὰ διὰ τὴν φίλην αὐτῆς Αὐστρίαν, γεφύρας, ἧς τὰ ἀναλώματα καταβάλλουσιν οἱ δοῦλοι πατριῶται Ρωμοῦνοι, οἱ κατατρυχόμενοι ἐν ταῖς οὐγγρικαῖς εἱρκταῖς. Ναί, οἱ πατριῶται Ρωμοῦνοι, οἱ ὑπὸ τὴν Αὐστρίαν, ὧν τὰ δεινοπαθήματα συγκινοῦσιν εἰς ἄκρον πᾶσαν ἑλληνικὴν καρδίαν, ἀναμιμνησκομένην τοῦ τραγικοῦ θανάτου τοῦ πρωτομάρτυρος τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως Ρήγα Φερραίου ὃν ἡ καταχθόνιος αὐστριακὴ διπλωματία συνέλαβε καὶ παρέδωκεν εἰς τοὺς Τούρκους· καὶ τὸν ὁποῖον τραγικὸν θανατον ἐπηκολούθησεν ἕτερος τραγικὸς θάνατος, ὁ τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου ἑτέρου ἐθνομάρτυρος, οὗτινος τὴν ἱερὰν μνήμην διέσυρε χλευαστικῶς οὐ πρὸ πολλοῦ ἡ ρωμουνικὴ δημοσιογραφία. Καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑπὸ τὴν Τουρκίαν ἀδελφοὺς ἡμῶν ψευδῶς αὕτη ἡ δημοσιογραφία κατήγγειλεν ὡς ὑποσκάπτοντας τὰ θεμέλια τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας.

Μωροὶ καὶ τυφλοί! ἀντὶ ποίας ἀμοιβῆς ἐγένεσθε δοῦλοι τῆς αὐστριακῆς πολιτικῆς, εἰς τῆς ὁποίας τὸν βωμὸν ἐθύσατε τὴν εὐγνωμοσύνην ὑμῶν πρὸς τὸ εὐεργετῆσαν ὑμᾶς ἔθνος, πρὸς τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, τὸ μικρὸν μὲν κατὰ τὸν πληθυσμὸν, μέγα δὲ κατὰ τὴν ἱστορίαν τὸ φρόνημα καὶ τὴν ἐκπολιτιστικὴν δύναμιν; Ἀντὶ τίνος ἀπεξενώθητε τῆς εὐμενείας τῆς Μεγάλης τοῦ Βορρᾶ Δυνάμεως, ἥτις σᾶς ἠλευθέρωσεν ἐκ τῆς κατακτήσεως, σᾶς ἀπέδωκε δὲ τελευταῖον τὴν πλήρη ἀνεξαρτησίαν σας; Ἴσως ἡ Αὐστρία μεταχειριζομένη ὑμᾶς ὡς τυφλὰ ὄργανα δυνηθῇ νὰ ἐπενέγκῃ διάσπασίν τινα τοῦ κορμοῦ, ὅστις ἀποτελεῖ τὸν ἑλληνισμὸν, κατορθώσῃ δ' οὕτω νὰ ἐξασθενίσῃ αὐτὸν κατά τι· ἀλλὰ μὲ τοῦτο μόνον ἐπέτυχε τοῦ σκοποῦ αὐτῆς; ἐκέρδισεν ὅπερ ἐπιδιώκει; ἐνικήθη ἡ Ρωσσία; Διότι πρέπει νὰ νικηθῇ ἡ Ρωσσία καὶ μετ' αὐτῆς ἡ Γαλλία, ὅπως ἡ Αὐστρία κατέλθῃ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Ἀλλὰ δεδόσθω ὅτι ἐξησθένησεν ὁ ἑλληνισμὸς, ὅτι ἐνικήθη ἡ Ρωσσία, ὅτι ἐνικήθη ἡ Γαλλία, ὅτι κατῆλθεν ἡ Αὐστρία εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Ποῖον ὄφελος προσεπορίσθητε; Ἀπεκτήσατε τὴν Βουκοβίναν καὶ τὴν Τρανσυλβανίαν; Ἐρωτήσατε περὶ τούτου τὴν Βιέννην. Ἄ! θέλει ἴσως παραλάβει καὶ ὑμᾶς ἡ Αὐστρία ὡς συνάρχοντας ἐπὶ τῆς Μακεδονίας. Τοῦτο δὰ εἶναι πολὺ μεγάλο. Μωρὸς δύναται νὰ φαντασθῇ τὸ τοιοῦτον. Ἠξεύρετε τί θὰ εἴπῃ τὸ κατελθεῖν τὴν Αὐστρίαν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην; Τοῦτο ταὐτόν ἐστι τὸ γενέσθαι αὐτὴν κυρίαν ἁπάσης τῆς Χερσονήσου τοῦ Αἵμου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εὔκολον τὸ ἐννοῆσαι ὁποία τύχη ἀναμένει καὶ ὑμᾶς. Δύνασθε τοῦτο νὰ ἐξαγάγητε ἐκ τῆς ἱστορίας, ἐὰν μελετᾶτε αὐτήν.

Κατὰ τῆς Ρωσσίας

Παραπονεῖσθε ὅτι ἡ Ρωσσία ἀφῄρεσεν ὑμῖν τὴν Βεσσαραβίαν. Τοῦτο ἦν πρότερον τοῖς πᾶσι γνωστὸν, ἔτι δὲ καὶ εἰς ὑμᾶς αὐτούς. Ἡ Βεσσαραβία εἶναι χώρα ρωσσικὴ καὶ ὄχι ρωμουνικὴ, ἀποσπασθεῖσα ἐκ τῆς Ρωσσίας παρὰ τῆς Εὐρώπης διὰ τῆς συνθήκης τοῦ 1856, καὶ δοθεῖσα ὑμῖν. Προσωρινὴ ἄρα ἔδει νὰ ἦναι ἡ στέρησις τῆς Βεσσαραβίας διὰ τὴν Ρωσσίαν, προσωρινὸν αὐτὴ ἀπόκτημα δι' ὑμᾶς. Καὶ τυφλοῖς δῆλον, ὅτι ἡ Ρωσσία ἐκαιροφυλάκτει, ὅπως ἀποτινάξῃ τοὺς ἐπιβληθέντας αὐτῇ δεσμοὺς διὰ τῶν ὅρων τῆς συνθήκης ἐκείνης. Ἀπόδειξις τούτου ὁ πόλεμος τοῦ 1870, καθ' ὃν ἐδράξατο ἡ Ρωσσία τῆς εὐκαιρίας, ὅπως ἀποσείσῃ τοὺς ἐπαχθεῖς δι' αὐτὴν ὅρους, τοὺς ἀφορῶντας τὸν Εὔξεινον. Ἐκτοτε ἀνεμένετο νὰ ἔλθῃ καὶ ἡ σειρὰ τοῦ ὅρου τῆς συνθήκης, τοῦ ἀφορῶντος τὴν Βεσσαραβίαν. Καὶ ἦλθεν αὕτη κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1877, καὶ ἀφῄρεσεν ἡ Ρωσσία τῇ Εὐρώπῃ, οὐχὶ ὑμῖν τὴν Βεσσαραβίαν. Ἀλλ' ὅμως ἡ Ρωσσία ἀντήμειψεν ὑμᾶς γενναίως, παραχωρήσασα ὑμῖν ἑτέραν ἐπαρχίαν, ἥτις ἐπεκτεινομένη μέχρι τοῦ Εὐξείνου, ἠδύνατο νὰ συντελέσῃ ὅπως καταστῆτε καὶ κατὰ θάλασσαν ἰσχυροὶ, ὡς εἴσθε καὶ κατὰ ξηράν. Ἐπὶ πλέον δ' ἀπέδωκεν ὑμῖν τὴν πλήρη ἀνεξαρτησίαν, ἥτις κατέστησεν ὑμᾶς κυρίους τῆς τύχης σας, ἐξ οὗ καὶ ἐπροωδεύσατε. Καὶ μεθ' ὅλα ταῦτα ἐμείνατε κεχολωμένοι, ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε διετυμπανίσατε ἀνὰ τὸν κόσμον ἅπαντα, ὅτι ἡ Ρωσσία διὰ τηλεγραφήματος τοῦ μεγάλου δουκὸς Νικολάου (ἐδημοσιεύσατέ ποτε αὐτό;) ἐξελιπάρησε τὴν συμμαχίαν σας, καὶ εἰκόνας ἐδώκατε εἰς φῶς, παριστώσας τὸν Ὀσμὰν πασᾶν, παραδιδοντα τὸ ξῖφος αὐτοῦ πρὸς τὸν ἡγεμόνα Κάρολον. Τὴν χόλωσίν σας ταύτην ἐξεμεταλλεύσατο ἐπιτηδείως ἡ Αὐστρία καὶ κατέστησεν ὑμᾶς ὄργανα τῶν καταχθονίων αὐτῆς σχεδίων. Ἀπόρροια τῆς πλάνης ὑμῶν ταύτης εἶναι τὸ ἄσπονδον ὑμῶν μῖσος κατὰ τοῦ ἑλληνισμοῦ, μῖσος ἐκδηλούμενον καὶ ἐπὶ τοῦ ρωμουνικοῦ ἐδάφους διὰ πλείστων περιφρονήσεων καὶ καταδιώξεων, κατὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν κωμικῶν ὑμῶν ἀξιώσεων ἐπὶ τῶν χωρῶν ἐκείνων, τῶν φύσει καὶ θέσει ἑλληνικῶν, διὰ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Μαργαρίτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Πράττετε δὲ ταῦτα πάντα, ἵνα ἀρέσκητε τῇ Αὐστρίᾳ. Ἐὰν ὅμως ἐτίθετε ἐπὶ τῆς πλάστιγγος τὰ εὐεργετήματα, ἅπερ ἐκ τῆς Ρωσσίας ἐλάβετε καὶ ὅσα ἐπεδαψίλευσεν (!) ὑμῖν ἡ Αὐστρία, θὰ ἐβλέπετε εἰς ποίαν ἐκ τῶν δύο κλίνει αὕτη. Ἄλλως τε δὲν βλέπετε, ὅτι ἡ Ρωσσία εἴτε μετὰ τῆς Γαλλίας, εἴτε μετὰ τῆς Γερμανίας εἶναι σύμμαχος, εἶναι πάντοτε κυρία τῆς καταστάσεως; Δὲν ἐρίζουσιν ἀμφότεραι περὶ τῆς συμμαχίας αὐτῆς; Ἀνεγνώσατε τὸν λόγον τοῦ Καπρίβη; Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ Ρωσσία δὲν θω-

πεύει ὑμᾶς, ὡς ἡ Αὐστρία, ἀλλ' ἡ Ρωσσία δὲν συνειθίζει νὰ θωπεύῃ. Εἶναι ἰσχυρὰ καὶ ἐν τῇ ἰσχύϊ της ὑπερήφανος· οὐδένα προσκαλεῖ, ἀλλ' ἀφίνει ἕκαστον ἢ νὰ τὴν ἀκολουθήσῃ, ἐὰν βούληται καὶ νὰ ἀνταμειφθῇ, ἢ νὰ μείνῃ οὐδέτερος, καὶ τότε οὐδὲν ἔχει νὰ χάσῃ. Οὐαὶ δ' εἰς ἐκεῖνον, ὅστις γείνῃ ὄργανον τῶν ἐχθρῶν της!

Κατὰ τῶν Ἑλλήνων

Μυρίας λοιδωρίας κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἐξεστομισατε καὶ βλασφημίας κατὰ τῶν ἱερωτέρων αὐτῶν. Εἴπατε καὶ λέγετε ὅτι εἰσὶν ἐπαῖται, ὅτι εἰσὶν ἀγνωμονες τῇ Εὐρώπῃ. Ὦ! ἐπαῖται καὶ ἀγνώμονες οἱ Ἕλ ηνες! Εἰς ποίους ἀποδίδετε τὰ ἐπίθετα ταῦτα; Εἰς τοὺς ἀπογονους τῶν διδασκάλων τοῦ κόσμου σύμπαντος; Εἰς τὰ τέκνα τῶν διεξαγαγοντων δι' ἡρωϊσμοῦ ἀπαραμίλλου τῷ 1821 κατὰ τοῦ ἰσχυροτάτου των μοναρχων ἀγῶνα ὑπεράνθρωπον; Οἱ μεγαλείτεροι τῶν ποιητων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἀνώτεροι κατά τι τοῦ ὑμετερου Ἀλεξανδρῆ, εὗρον ἀνεπαρκῆ τὴν λύραν των, ὅπως ἐξυμνήσωσι τὰ πολεμικὰ αὐτῶν τρόπαια. Καὶ πῶς λέγετε ὅτι εἰσὶν ἐπαῖται; Καὶ ποῖοι εἴσθε σεῖς, οἵτινες λέγετε ταῦτα; Ποίαν ἱστοριαν ἔχετε; Εἰς τί δύνασθε νὰ καυχηθῆτε; Οἱ Ἕλληνες δὲν ἐδείχθησαν ἀγνώμονες τῇ Εὐρώπῃ, τοὐναντίον ἡ Εὐρωπη δὲν ἀνταπέδωκε τοῖς Ἕλλησιν ὅ,τι ὤφειλεν, ὡς τοῦτο ὡμολογήθη ἀπειράκις παρ' ἀνδρῶν, ὧν οἱ λόγοι ἔχουσι μεῖζον κῦρος ἢ οἱ λόγοι τῶν συντακτῶν τοῦ „Timpul", τοῦ „Adevĕrul" καὶ τῆς "La Patrie". Εἴμεθα ἴσως ἀγνώμονες τῇ Εὐρωπῃ διοτι δὲν συνετάχθημεν τῇ Τριπλῇ συμμαχίᾳ, ἀλλ' ἡμεῖς συνετάχθημεν τῇ Διπλῇ. Γάλλοι, Ρῶσσοι καὶ Ἄγγλοι ἔχυσιν αἷμα ἐν Ναυαρινῳ, βραδύτερον δὲ μόνον Γάλλοι ἐν Πελοποννήσῳ. Ἐὰν ἡ Ἀγγλια δὲν συνιάσσεται τῇ Διπλῇ, δὲν πταιομεν ἡμεῖς εἰς τοῦτο· ἐπεθυμοῦμεν νὰ συνετάσσετο αὐτῇ· δὲν συντάσσεται ὅμως καὶ τῇ Τριπλῇ. Εἶναι βεβαιον ὅτι δὲν ἀρέσκει ἡ πολιτικὴ ἡμῶν αὐτη τῷ »Νέῳ Ἐλευθέρῳ Τύπῳ» τῆς Βιέννης, καὶ ἐκείναις τῶν ἐφημερίδων ἐν Ρωμουνίᾳ, αἵτινες γίνονται ἠχὼ αὐτοῦ. Ἀλλὰ τί νὰ γείνῃ, ἀφοῦ ἔχομεν καὶ ἡμεῖς μίαν ἰδιοτροπίαν νὰ μὴ πράττωμεν συμφώνως μὲ τὰς ἰδέας καὶ τὰ φρονήματα τοῦ «Νέου Ἐλευθέρου Τύπου» καὶ νὰ μὴ ἀρέσκωμεν αὐτῷ: Εὐτυχεῖς ὑμεῖς οἱ ὄντες ἀπηλλαγμένοι τῆς ἰδιοτροπίας ταύτης!

Βραΐλα 15 Δεκεμβρίου 1892.

Διογένης

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Συμπέρασμα

Ἀγαγόντες εἰς πέρας τὴν βραχεῖαν ταύτην ἐκδρομὴν ἀνὰ τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἑλλάδος, ἀγνοοῦμεν ἐὰν ὁ μέχρι τοῦδε εὐμενῶς παρακολουθήσας ἡμᾶς ἀναγνώστης ηὐχαριστήθη ἐκ τῶν ἐντυπωσεών του· Τὸ πᾶν ἐξήρτητ' ἐκ τῆς προκαταλήψεως μεθ' ἧς ἐπιδίδοται εἴς τι. Ὁ κακόβουλος ὅστις ἀπεφάσισ' ἐκ τῶν προτέρων νὰ καταδικάσῃ, θέλει εὕρῃ ἐν αὐτῇ σπουδαῖον ἐπιχείρημα ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἀρυόμενος αὐτὸ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι χώρα μικρὰ κατηνάλωσεν ἐν τῷ σχετικῶς βραχεῖ διαστήματι τῆς εἰκοσιπενταετίας πλέον τῶν 300 ἑκατομμυρίων εἰς στρατιωτικὰς δαπάνας καὶ ἐλλείμματα, καὶ θὰ εὕρῃ ἐν αὐτῷ τῷ γεγονότι ὅτι ἑκάστη χρῆσις καταλήγει σχεδὸν εἰς ἔλλειμμα, ἀπόδειξιν τῆς ἀνεπανορθώτως κακῆς διαχειρίσεως. Τοὐναντίον ὁ δίκαιος καὶ ἀμερόληπτος κριτὴς ὁ μὴ μόνον εἰς τοὺς ἀριθμοὺς ἀποβλέπων, ἀλλ' ἀφίνων νὰ λαλήσωσιν αἱ περιστάσεις, ὁ ἐξετάζων τοὺς προϋπολογισμοὺς καὶ λαμβάνων ἐν ταὐτῷ ὑπ' ὄψιν τὰ γεγονότα καὶ τὰς συγχρόνους ἀνάγκας θέλει καταλήξει εἰς πολλῷ διάφορα τοῦ πρώτου συμπεράσματα. Ἐν πρώτοις θὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅτι αἱ μεγάλαι δαπάναι ἐδικαιολογήθησαν διὰ τῆς ἐδαφιακῆς προσαρτήσεως τῇ χώρᾳ πλουσίας ἐπαρχίας, τῆς συστάσεως ἀξιοσεβάστου στόλου, τῶν σιδηροδρόμων, καλοῦ συστήματος ὁδοποιίας καὶ ἀσυγκρίτου ἀναπτύξεως κοινωνικῶν καὶ οἰκονομικῶν ὅρων. Θὰ ἴδῃ ὡσαύτως τὴν βελτίωσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, τὰς βάσεις αὐτοῦ ἑδραιοτέρας καὶ εὐρυτέρας καὶ ἐκλεκτότερον τὸ ὑλικὸν αὐτοῦ. Αἱ πρόοδοι τοῦ ἑλληνικοῦ προϋπολογισμοῦ ἀπὸ τοῦ 1887 εἰσὶ πλέον ἢ καταφανεῖς. Ἐν τῇ οἰκείᾳ θέσει ἕνα ἕκαστον ἀνελύσαμεν αὐτούς· ἐν συντόμῳ δυνάμεθα νὰ ἐπαναλάβωμεν αὐτοὺς ἐνταῦθα: Πρῶτον αἱ προβλέψεις τῶν εἰσόδων ἀνταποκρίνονται κάλλιον ἢ ὅσον ἄλλοτε εἰς τὰς τελευταῖον ἐνεργηθείσας εἰσπράξεις. Αἱ προβλέπεις τῶν δαπανῶν εἰσὶ κατεστρωμέναι, κατὰ τὸ ἐνὸν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πραγματικῶν καταβολῶν. Εἰς πάντας τοὺς κλάδους ἐπηνέχθησαν αἱ δυναταὶ οἰκονομίαι καὶ πρῶτον ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν, οὗ αἱ πραγματικαὶ δαπάναι δὲν ὑπερβαίνουσι τὰ 15 ἑκατομ. Ἀφ' ἑτέρου προβαίνουσι εἰς τὴν ἀναγκαίαν αὐστηρότητα πρὸς εἴσπραξιν τῶν φόρων, καταπολεμοῦσι τὰς καταχρήσεις καὶ τὸ λαθρεμπόριον καὶ ἐργάζονται εἰς βελτίωσιν τοῦ διοικητικοῦ συστήματος, οὗ ἡ μεταρρύθμισις ἐστὶν ἀναπόφευκτος πρὸς εὐάρεστον λειτουργίαν τῶν οἰκονομικῶν.

Τίνος δεῖται

Ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἐν τούτοις ἀνάγκην νέων προσόδων. Ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ αὐτῆς πλεόνασμα οὐχὶ μόνον ὅπως καλύπτῃ τὰς ἐκ τῆς νομισματικῆς διαφορᾶς προξενουμένας δαπάνας ἀλλὰ καὶ πρὸς βραδεῖαν ἀπόσβεσιν τοῦ κυμαινομένου χρέους καὶ ἐπάνοδον τῆς μεταλλικῆς κυκλοφορίας. Ἀνάγκην ἐπίσης ἔχει νέων γενικῆς ὠφελείας καὶ οἰκονομικῆς χρησιμότητος ἔργων οἷαι αἱ ἀποξηράνσεις καὶ αἱ ἀποψιλώσεις γαιῶν, αἱ ἀναδασώσεις τῶν ὀρέων, ὀφείλει νὰ καταβάλῃ θυσίας προσωρινὰς ὅπως βοηθήσῃ καὶ δώσῃ ὤθησιν εἰς τὴν φύτευσιν τοῦ ἐδάφους καὶ διάδοσιν τῆς γεωργικῆς καὶ τεχνικῆς παιδεύσεως. Αἱ δαπάναι αὗται καταβληθήσονται ἅπαξ, ἀλλὰ ὀφείλει ἡ χώρα νὰ καταβάλῃ ταύτας ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων καὶ ἄνευ δανείων. Σημαντικὴ αὔξησις τοῦ χρέους θὰ ἦν ἰδίως ἐν ταῖς παρούσαις περιστάσεσιν, αἵτινες ὑπεβίβασαν τὴν πίστιν τῆς Ἑλλάδος καταστρεπτικὴ διὰ τὴν χώραν. Διὸ ὀφείλει ν' ἀντιμετωπίσῃ τὰς ὁλονὲν αὐξούσας ἀνάγκας πληθυσμοῦ πολλαπλασιαζομένου. Τὸ ταμεῖον ἄρα δεῖται νέων πηγῶν καὶ πολλῶν μάλιστα καὶ ζήτημα ὑπάρχει ἂν ἡ χώρα δύναται νὰ χορηγήσῃ ταύτας. Ἴδωμεν ὅτι ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1892 οἱ ἄμεσοι φόροι εἰσὶν ἐγγεγραμμένοι δι' 20.9 ἑκατομ. ὅπερ ἀναλογεῖ πρὸς 9·5 κατὰ κεφαλὴν τῶν κατοίκων.

Τοιαύτη εἰσφορὰ ἐστὶν ἀδιαφιλονεικήτως ἔτι ἐλαφρά. Ὁμολογουμένως ἐστὶ βαρεῖα, διότι τοὺς ἀμέσους φόρους καταβάλλουσιν ὀλίγοι. Ἰδίως οἱ ἔγγειοι φόροι ἀπαιτοῦσιν ἐπιτακτικῶς μεταρρύθμισιν. Ὁ κυριώτερος φόρος ἐπὶ τῶν ἀροτριώντων κτηνῶν ἐστὶν ἐπαχθὴς διότι πλειότερον πιέζει τὸν μικρὸν ἢ τὸν μέγαν γαιοκτήμονα. Ἀντὶ γενικῆς τινος φορολογίας ἐπὶ τῆς ἀγροτικῆς ἰδιοκτησίας, ἐπὶ τοῦ ἐγγείου εἰσοδήματος ἔχουσιν ἐν Ἑλλάδι πλῆθος ἰδιαιτέρων φορων: ἐπὶ τῶν κτηνῶν, τῶν οἴνων, τῶν ἐλαιῶν, τῶν λειμώνων, τῶν σύκων κλπ. Ἅπασαι αὗται αἱ χωρισταὶ φορολογίαι συντελοῦσιν ὥστε σπουδαῖον μέρος φορολογησίμου ὕλης νὰ διαφεύγῃ τὴν φορολογίαν. Λαμπρὰ ἑπομένως οἰκονομολογικὰ καὶ χρηματικὰ ἀποτελέσματα δύναται νὰ ἔχῃ μεταρρύθμισις δι' ἧς ἐνοποιηθήσονται πάντες οὗτοι οἱ φόροι. Ἀλλ' ἐὰν οὐδεὶς τῶν φόρων τούτων δύναται τανῦν νὰ λάβῃ αὐξομείωσίν τινα, δὲν συμβαίνει ὅμως τὸ αὐτὸ καὶ περὶ τῆς ἀστικῆς ἰδιοκτησίας. Ὁ ἐπ' αὐτῆς φόρος ἐγγεγραμμένος ἐν τῷ προϋπολογισμῷ διὰ τοῦ ποσοῦ 2,218,000 δρ. εἶναι γελοιωδέστατα ἐλάχιστος, διότι παραδεχόμενοι ὡς μέσον ὅρον μόνον 100 φρ. ἐνοίκιον οἰκίας τινὸς ἐν Ἑλλάδι ἔχομεν διὰ 460,000 οἰκίας 46,000,000 ἤτοι πρόσοδον 4.5 ο/ο. Ἐν τούτοις σχεδὸν ἀδύνατον νὰ πιστεύσῃ τις ὅτι ἡ ἀστικὴ ἰδιοκτησία ἐν Ἑλλάδι δὲν δίδει ἀνώτερόν τι εἰσόδημα. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ φόρος οὗτος ἐπιδέχεται αὔξησιν.

Δὲν ἰσχυριζόμεθα ὅτι συντάσσομεν θεραπευτικὸν πρόγραμμα χάριν τῶν ἑλληνικῶν οἰκονομικῶν, οὐδὲ προβάλλομεν ἀξιώσεις περὶ τῆς ἀκριβείας πάντων ὅσα ὡς ἀτομικὴν ἡμῶν γνώμην διετυπώσαμεν. Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν δυσμενῆ γνώμην ἥτις ἐσχηματίσθη κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν οἰκονομικῶν αὐτῆς θεωροῦμεν ὠφέλιμον νὰ καταπολεμήσωμεν δι' ἐπιχειρημάτων καὶ γεγονότων τὴν πίστιν ὅτι ἡ Ἑλλὰς κατήντησεν εἰς ἐξάντλησιν τῶν ἑαυτῆς πόρων. Ὅ,τι δέον γένηται, δύναται νὰ συνοψισθῇ ἐν τοῖς ἑξῆς: Διοικητικὴ μεταρρύθμισις, οἰκονομίαι καὶ αὔξησις τῶν προσόδων. Οἱ δύο πρῶτοι ὅροι ἐξήρτηνται ἐκ τῆς κυβερνητικῆς θελήσεως καὶ τῆς νομοθετικῆς ἀρχῆς, ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν αὔξησιν τῶν πόρων δέον ν' ἀποδειχθῇ ὅτι δύναται τοῦτο νὰ ἐπιτευχθῇ.

Οἱ ἄμεσοι φόροι θὰ ἠδύναντο δυσκόλως νὰ παράσχωσι τανῦν σημαντικωτέραν πρόσοδον. Ἀντὶ αὐξήσεώς τινος ἥτις πιθανῶς δὲν ἤθελεν εἶσθαι πραγματική, ἀπαιτεῖται καλλιτέρα διόρθωσις. Πρόκειται λοιπὸν περὶ μεταρρυθμίσεως σκοπούσης τὴν ἀνακούφισιν ἀδυνάτων τάξεων. Οὐχ ἧττον φορολογικά τινα εἴδη δύνανται νὰ αὐξηθῶσιν, ὡς ὁ ἐπὶ τῶν ἀστικῶν ἰδιοκτησιῶν καὶ ὁ ἐπὶ τῶν ἀνωνύμων εταιριῶν καὶ τῶν τραπεζῶν φόρος. Ἐὰν συγχρόνως ἡ εἴσπραξις γένηται αὐστηροτέρα εἰς τρόπον ὥστε πᾶσαι αἱ πραγματικαὶ λήξεις ἐκτελεσθῶσιν θὰ ἔχομεν σημαντικὸν πλεόνασμα ἄνευ ὀνομαστικῆς αὐξήσεως τῶν φόρων.

Τὰ μονοπώλια

Ἀλλὰ τοιαύτη μεταρρύθμισις δὲν θὰ ἐπήρκει εἰς τὰς μεγάλας ἀπαιτήσεις τῆς παρούσης καταστάσεως. Ἀπαιτοῦνται ἕτεραι πρόσοδοι, ἀσφαλέστεραι καὶ ἀφθονώτεραι, οὓς τὰ μονοπώλια δύνανται νὰ παράσχωσιν. Ἐν Ἑλλάδι ὑφίσταται ὡς γνωστὸν σύστημα μονοπωλίου περιλαμβάνοντος τὸ ἅλας, τὸ πετρέλαιον, τὰ σιγαρόχαρτα καὶ τὴν σμύριδα. Ὡς πρὸς τὸν καπνὸν τὸν καταβάλλοντα ἐπαχθέστατον δικαίωμα καταναλώσεως, μέχρι τοῦδε δὲν ἠθέλησαν νὰ τὸν ὑποβάλωσιν εἰς μονοπώλιον, διότι ἡ Ἑλλὰς παράγει πολὺν καπνὸν καὶ σημαντικὴν ποιεῖται ἐξαγωγήν. Αἱ γνῶμαι ἂν τὸ μονοπώλιον δύναται νὰ βλάψῃ ἢ μὴ τὴν παραγωγὴν διαφέρουσι· οὐχ ἧττον οἱ πλείονες κλίνουσι πρὸς τὸ μονοπώλιον. Ὁ ἐκ τοῦ καπνοῦ πόρος δίδει τανῦν εἰσόδημα σημειούμενον ἐν τῷ προϋπολογισμῷ διὰ 3·700,000 δραχ. Ἀλλὰ τὸ νῦν ἰσχῦον σύστημα παρέχει εὐρὺ στάδιον εἰς τὸ λαθρεμπόριον καὶ ἀπαιτεῖ μεγάλην καὶ δαπανηρὰν ἐπιτήρησιν.

Τὸ μονοπώλιον θὰ ἠλάττου τὰς δαπάνας καὶ θὰ ἐπέφερεν αὔξησιν τοῦ εἰσοδήματος. Ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ μονοπωλίου τούτου ἀνὰ τὰς λοιπὰς χώρας κρίνων τις δύναται νὰ παραδεχθῇ σὺν τῷ χρόνῳ πρόσοδον καθαρὰν ἑπτὰ ἕως ὀκτὼ ἑκατομμυρίων ἤτοι αὔξησιν εἰσπράξεων σχεδὸν πέντε ἑκατομμυρίων. Ἀφ' ἑτέρου δέον ν' ἀναγνωρίσωμεν ὅτι τὸ μονοπώλιον τοῦ καπνοῦ θίγει τὰ ζωτικὰ συμφέροντα σπουδαίας μερίδος τῶν κατοίκων. Θὰ ὑπῆρχε μέσον ὅπως ἀποφύγωμεν μέτρον τόσον ἀντιδημοτικὸν οἷον τὸ τοῦ καπνοῦ μονοπώλιον, καὶ τοῦτο θὰ κατωρθοῦτο διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς τιμῆς τῶν λοιπῶν ἤδη ἐν ἐνεργείᾳ μονοπωλίων. Μάτην ἀποφαίνονταί τινες ὅτι τὰ μονοπώλια ἐπιβαρύνουσι τὰ εἴδη τῆς πρώτης ἀνάγκης καὶ ἑπομένως μεγάλως πιέζονται αἱ κατώτεραι τάξεις· τὰ μονοπώλια ὑπὸ οἰκονομολογικὴν ἔποψιν παρέχουσιν ἀσφαλέστατα καὶ δαψιλέστατα κέρδη. Ἁπλοῦν διάταγμα αὐξάνον τὴν τιμὴν τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ εἴδους ἀρκεῖ νὰ ἐπενέγκῃ τὴν αὔξησιν τοῦ εἰσοδήματος εἰς τὸ εἶδος τοῦτο. Ἐν Ἑλλάδι μεταξὺ τῶν ὑπὸ μονοπώλιον καταναλισκομένων εἰδῶν ὑπάρχουσι δύο ἅτινα δύνανται κάλλιον νὰ τεθῶσιν ὑπὸ ἐκμετάλλευσιν μετὰ μεγίστης ἐπιτυχίας καὶ ταῦτα εἰσὶ τὸ ἅλας καὶ τὰ πυρεῖα. Τὸ ἅλλας πωλεῖται παρὰ τὸ ὑφιστάμενον μονοπώλιον 0,15 ἡ ὀκᾶ (1280 γρ.) ἤτοι πεντάκις εὐθυνότερον ἢ ἐν Αὐστροουγγαρίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ, χώραις ἔνθα ὑφίσταται ὡσαύτως μονοπώλιον τοῦ ἅλατος. Αὔξησις τῆς τιμῆς κατὰ 100 ο/ο ἤτοι εἰς 0.30 ἡ ὀκᾶ θὰ ἔδιδε 2,300,000 φρ, περιπλέον ἐτησίως. Ἡ αὔξησις αὕτη θὰ ἠδύνατο βαθμιαίως νὰ προχωρήσῃ μέχρι 0.50 τὴν ὀκᾶν καὶ τότε ἡ αὔξησις τῶν εἰσπράξεων ἐκ τοῦ εἴδους τούτου μόνη θὰ ἠδύνατο νὰ προσπορίσηται εἰς τὸ κράτος πέντε ἔτι ἑκατομμύρια ἐτησίως. Ἐλαφρὰ ὡσαύτως αὔξησις ἐπὶ τῆς τιμῆς τῶν πυρείων, αὔξησις ἥτις ἐν τῇ ἐφαρμογῇ θὰ διήρχετο ἀνεπαίσθητος θὰ ἠδύνατο νὰ χορηγήσῃ 800,000 ἕως 1,000,000 φρ. εἰσπράξεις περιπλέον. Μὲ κίνδυνον τοῦ νὰ διεγείρωμεν ζωηρὰν ἀντίρρησιν ἐπιμένομεν λέγοντες ὅτι ἡ Ἑλλὰς δύναται ἐντὸς τινων ἐτῶν καὶ διὰ τῶν μονοπωλίων, καὶ τοῦ καπνοῦ συμπεριλαμβανομένου, νὰ ἐπιτύχῃ αὔξησιν ἐν ταῖς προσόδοις αὐτῆς μέχρι δώδεκα ἑκατομμυρίων.

Ἑπομένως

Ἅπαξ ἐξησφαλιζομένης τῆς αὐξήσεως ταύτης τὸ ἔργον τῆς θεραπείας τῶν οἰκονομικῶν ἐστὶν ἁπλοῦν μόνον ζήτημα χρόνου καὶ περιστάσεων. Ἀφοῦ ἅπαξ ἀληθεύῃ ὅτι ἡ κυρία αἰτία τοῦ ἐλλείματος ἐστὶν ἡ ἀνεπάρκεια τῶν προσόδων, τὸ σπουδαιότερον ὅπερ δέον νὰ ἐπιδιωχθῇ πρὸς θεραπείαν τοῦ νοσήματος τούτου ἐστὶν ἡ ἐξάλειψις τῆς αἰτίας ταύτης. Προδήλως ἵνα τὸ μεταρρυθμιστικὸν σχέδιον ἐπιτύχῃ, ἀπαιτεῖται κυβερνητικὴ μονιμότης, ἐξωτερικὴ καὶ ἐσωτερικὴ ἡσυχία καὶ ἐργασία ἐνδελεχὴς πασῶν τῶν μερίδων. Τὰ ἐπικείμενα κυβερνητικὰ μέτρα καὶ αἱ νομοθετικαὶ πράξεις αὐτῆς θέλουσι δείξει τί δύναταί τις νὰ προσδοκᾷ παρὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλ' εἶναι βέβαιον ὅτι τὸ μέγα τοῦτο ἔργον δὲν δύναται νὰ ἐπιτύχῃ τελείως ἄνευ τῆς βοηθείας τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἐνόσῳ παριστῶσι τὴν Ἑλλάδα ὡς χώραν εὑρισκομένην εἰς τὸ χεῖλος τῆς χρεωκοπίας, κατατάσσουσιν αὐτὴν εἰς τὴν τάξιν κρατῶν οἰκονομικῶς ναυαγησάντων ἀρνοῦνται αὐτῇ τὴν πίστιν καὶ ὑποτιμῶσι τὰ χρεώγραφα αὐτῆς, ἡ κυβέρνησις θ' ἀγωνισθῇ πρὸς ἀνυπερβλήτους σχεδὸν δυσχερείας. Πῶς εἶναι δυνατὸν ἡ νομισματικὴ διαφορὰ νὰ βελτιωθῇ ἐφ' ὅσον αἱ ἑλληνικαὶ ἀξίαι ὑπόκεινται εἰς μεγάλας διακυμάνσεις ἐν ταῖς διεθνέσιν ἀγοραῖς; Πῶς θέλουσιν ὁ προϋπολογισμὸς νὰ καταλήγῃ εἰς ἰσοζύγιον, ἀφοῦ τὸ δημόσιον ἐστὶν ἠναγκασμένον νὰ αὐξήσῃ τὰς δαπάνας σιδηροδρόμου οὗ ἡ ἀξία θὰ ὑπερβῇ κατὰ πολὺ τὸ ποσὸν ὅπερ ἡ κυβέρνησις ἔλαβεν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Δὲν εἶναι ἄραγε συμφέρον τῆς Ἑλλάδος νὰ βοηθήσωσι αὐτὴν ἐν τῷ ἀναμορφωτικῷ ὅπερ ἀνέλαβεν ἔργῳ; Ἀλλὰ τοῦτο δὲν γίνεται διὰ τῆς προτάσεως ἀτιμωτικοῦ συμβιβασμοῦ. Ἁπλῶς καὶ μόνον τὸ ὅτι ἡ Ἑλλὰς, παρὰ πάσας τὰς ἐσωτερικὰς ἀνωμαλίας, ἐκπληροῖ ἀκεραίως καὶ πιστῶς τὰς ἑαυτῆς ὑποχρεώσεις, ἃς οὐδεὶς ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ διενοήθη νὰ ἀναστείλῃ, ἀρκεῖ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι οἱ κάτοχοι ἑλληνικῶν χρεωγράφων οὐδὲν ἔχουσι νὰ φοβηθῶσι καὶ ὅτι αὐτὸ τοῦτο τὸ συμφέρον ὑπαγορεύει αὐτοῖς ὅπως συντελέσωσιν εἰς ἐνίσχυσιν τῆς πίστεως τῆς Ἑλλάδος. Παρερμηνεύουσι τὴν ἐσωτερικὴν κατάστασιν, λαλοῦσι πάντοτε περὶ οἰκονομικῶν ἀνωμαλιῶν, ἐνῷ τὸ ὅλον περιορίζεται εἴς τινας δυσχερείας τοῦ δημοσίου ταμείου. Δὲν δύναταί τις ν' ἀρνηθῇ ὅτι διάφοροι κυβερνητικαὶ ὑποχρεώσεις προκαλοῦσι τανῦν στενοχωρίας τινάς, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἡ χρηματικὴ ἔλλειψις, δὲν εἶναι τὰ ἐλλείμματα ἐν ταῖς εἰσπράξεσι ἢ αἱ αὐξήσεις ἐν ταῖς δαπάναις αἵτινες στενοχωροῦσι τὴν κυβέρνησιν. Τοὐναντίον συμβαίνει. Ἡ ὑπερτίμησις τοῦ συναλλάγματος ἐστὶν τὸ ἀπειλοῦν ν' ἀνατρέψῃ πάσας τὰς προβλέψεις κακὸν καὶ ἐπενέγκῃ τὴν σύγχυσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ καὶ ἡ ἀπόλυτος ἀνάγκη τῆς ἀποφυγῆς τῶν συνεπειῶν προξενεῖ δυσχερείας ἃς ἐκλαμβάνουσιν ὡς οἰκονομικὴν ἀδυναμίαν. Ἀπόκειται εἰς τοὺς πιστωτὰς τῆς Ἑλλάδος νὰ ἐπενέγκωσιν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως θεραπείαν εἰς τὸ κακὸν τοῦτο καὶ τότε θὰ ἴδωσιν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ὑπῆρξεν ἀξία τῆς ἐμπιστοσύνης αὐτῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Ἑλληνικὰ χρεώγραφα

Κατά τινα στατιστικὴν πληροφορίαν, τὴν ὁποίαν παρέχουσιν οἱ ἐκ τῶν μᾶλλον εἰδότων καὶ τὴν ὁποίαν οὕτω δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὡς προσεγγίζουσαν τῇ ἀληθείᾳ ἐκ τῶν παντοίων χρεωγράφων ἡμῶν τῶν παριστώντων τὸ ὅλον δημόσιον χρέος, 45 τοῖς ἑκατὸν κατέχουσι σημερον οἱ ἐν Γερμανίᾳ ἀγοράσαντες αὐτὰ κυρίως κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν γάμων τοῦ διαδόχου, ὡς παρατηροῦσιν οἱ τραπεζῖται, 25 δὲ τοῖς ἑκατὸν, ἤτοι τὸ τέταρτον τοῦ ὅλου, κατέχει ὁ ἁπανταχοῦ ἑλληνισμὸς, 10 τοῖς ἑκατὸν ἡ Γαλλία καὶ τὰ ἐπίλοιπα ἡ ἄλλη Εὐρώπη καὶ ἡ Ἀμερική.

Ἐπινόησις

Πάλιν ἐπανελήφθησαν αἱ διαδόσεις περὶ προσκλήσεως εἰς τὰ ἀνάκτορα πολιτευομένων προσώπων χάριν τῆς συστάσεως νέας κυβερνήσεως, τοῦ ὑπὸ τὸν κ. Τρικούπην ὑπουργείου θεωρηθέντος ἀνεπαρκοῦς ἐν τῇ παρούσῃ καταστάσει τῶν πραγμάτων. Ἡ μετ' ἐπιτάσεως κυκλοφορήσασα διάδοσις εἶναι ὅτι ἐκλήθησαν παρὰ τοῦ βασιλέως οἱ κκ. Δεληγεώργης, Συγγρὸς καὶ Καραπάνος, ὡρισμένως δὲ ὅτι τὸ νέον ὑπουργεῖον θὰ εἶχεν ἐπὶ κεφαλῆς τὸν πρῶτον ἐκ τῶν τριῶν τούτων κυρίων. Ἀπὸ ὅλα ὅμως αὐτὰ περιττὸν νὰ ἐπαναλάβωμεν ὅτι εἶναι ψευδέστατα.

Γενέθλια βασιλέως

Τὴν 12 ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἑώρτασε τὰ γενέθλιά του. Ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ἐγεννήθη τὴν 12/24 δεκεμβρίου ἐν Κοπεγχάγῃ τοῦ ἔτους 1845. Ἤδη συμπληροῖ τὸ 47 ἔτος τῆς ἡλικίας του. Τὴν ἡμέραν τῶν γενεθλίων του ἐψάλη ὑπὸ τοῦ σεβασμιωτάτου μητροπολίτου εἰς τὸν ἀνακτορικὸν ναὸν δοξολογία ἐπίσημος, εἰς ἣν παρέστη ἅπασα ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια καὶ οἱ αὐλικοί. Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως ἀνῆλθον εἰς τὰ ἀνάκτορα, ὅπως χαιρετίσωσι τὸν ἄνακτα καὶ ἄλλοι δ' ἐκ τῶν ἐν τέλει ἐνεγράφησαν εἰς τὸ βιβλίον συγχαίροντες τὸν βασιλέα ἐπὶ τοῖς γενεθλίοις αὐτοῦ.

Χορὸς

Ἀπὸ τοῦ θανάτου τῆς βασιλόπαιδος Ἀλεξάνδρας τὸ ἐν τοῖς ἀνακτόροις ἀγόμενον πένθος δὲν ἐπέτρεψε νὰ δοθῶσιν οἱ χοροί, οἱ συνήθως κατὰ τὸν χειμῶνα διδομενοι ἐν τῇ αὐλῇ. Ἤδη ὅμως, λήξαντος τοῦ πένθους, δοθήσεται ὁ πρῶτος ἐν ταῖς ἀνακτόροις χορὸς τὴν ἑσπέραν τῆς 14 προσεχοῦς ἰανουαρίου.

Γαλλικὸς μεγαλόσταυρος

Ὁ γάλλος πρεσβευτὴς κ. Μονθολὼν ἀνελθὼν εἰς τὰ ἀνάκτορα, ἀνήγγειλεν εἰς τὸν βασιλόπαιδα Γεώργιον ὅτι ἡ γαλλικὴ δημοκρατία ἀπένεμεν αὐτῷ τὸν Μεγαλόσταυρον τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς ὅπερ πρὸ πολλοῦ εἴχομεν ἀναγγείλει, Τὸ παράσημον τοῦτο θὰ δοθῇ εἰς τὸν βασιλόπαιδα διὰ τοῦ αὐτοῦ πρέσβεως, ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ προέδρου τῆς δημοκρατίας.

Ἐκτὸς τῶν παρασήμων τούτων ἡ γαλλικὴ δημοκρατία ἀπένειμε τὸ παράσημον τῶν ἀνωτέρων ταξιαρχῶν εἰς τὸν κ. Σταματέλον, διοικητὴν τῆς θωρηκτῆς μοίρας, τὸ παράσημον τῶν Ταξιαρχῶν εἰς τὸν τελετάρχην τῶν ἀνακτόρων κ. Μπουντούρην.

Συνάλλαγμα

Ἐζητήθη ἐπιμόνως, λέγουσιν, ὅπως ἡ ἐθνικὴ Τράπεζα χορηγήσῃ ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα, ἵνα ἀναχαιτισθῇ ἡ διηνεκὴς ὕψωσις τῆς τιμῆς αὐτοῦ. Λέγεται δὲ ὅτι καὶ ἡ Τράπεζα ἐπείσθη νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ἀπαίτησιν. Ἀλλὰ οἱ τραπεζῖται φρονοῦσιν ὅτι ἂν τὸ μέτρον τοῦτο ἐξακολουθήσῃ τακτικῶς καὶ μὲ ἐπαρκεῖς δυνάμεις, ἔχει καλῶς· ἄλλως, ἐὰν διαρκέσῃ ὀλίγον χρόνον καὶ ἡ Τράπεζα ἀποσυρθῇ, θὰ δεινωθῇ ἡ κατάστασις.

Ἐμπορικὴ λέσχη

Ἐν τῇ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ ἐμπορικῇ λέσχῃ συνῆλθον οἱ ἔμποροι Ἀθηνῶν, ἵνα σκεφθῶσιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς νομισματικῆς κρίσεως καὶ τῶν ἐπενεχθεισῶν παρὰ τῆς κυβερνήσεως μεταβολῶν εἰς τὸ δασμολόγιον. Καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου ζητήματος ἐγένετο μακρὸς λόγος, ἀλλὰ τὸ δεύτερον οὔτε κἂν συνεζητήθη.

Ἀφοῦ ὁ πρόεδρος τῆς λέσχης κ. Σεκόπουλος ἀπήγγειλε τὸν σκοπὸν τῆς συνελεύσεως, ὁ κ. Ζαχαρίας λαβὼν τὸν λόγον, εἶπεν, ὅτι οἱ ἔμποροι δέον νὰ ποιήσωσι διάβημα εἴτε παρὰ τῷ βασιλεῖ, εἴτε πρὸς τὴν βουλὴν καὶ τὴν κυβέρνησιν, ἵνα ἡ παροῦσα κατάστασις ἐκλείψῃ ὡς ἐπιζήμιον εἰς τὸ

ἐμπόριον. Τὴν πρότασιν ταύτην τοῦ κ. Ζαχαρίου ὑπεστήριξε καὶ ὁ κ. Τσάτσος.

Ἀλλ' ἑτέρα πρότασις ὑπεβλήθη παρὰ τῶν κκ. Μαραγκοῦ καὶ Γεωργιάδου, οἵτινες ὑπεστήριξαν, ὅτι ἡ κυβέρνησις δέον νὰ ἀφεθῇ ἐλευθέρα ὅπως μεριμνήσῃ μόνη περὶ βελτιώσεως τῶν πραγμάτων, ὡς αὐτὴ ἐννοεῖ. Καὶ τὴν πρότασιν ταύτην, γενομένης ψηφοφορίας, παρεδέχθη ἡ ἐμπορικὴ λέσχη διὰ ψήφων 33 κατὰ 22.

ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὀργανισμὸς τῶν δικαστηρίων.

Ἐπιστέλλει ἡμῖν ὁ ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτής: Ἅπλετον φῶς πρὸς καθοδήγησιν τῶν δικαστῶν καὶ δικηγόρων θὰ ριψῃ τὸ ὁσονούπω ἐκδοθησόμενον ἐπιστημονικὸν ἔργον περὶ «Ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων» ὑπὸ Γ. Φιλαρέτου. Τὸ ἡράκλειον ὄντως τοῦτο ἔργον ἔσται ὑψίστη ἀνακούφισις τῶν ἐν τῇ νομικῇ ἐπιστήμῃ ἐγκυπτόντων καὶ γινωσκόντων ὅτι λαβύρινθος εἶναι εἰσέτι ἡ ἑλληνικὴ νομοθεσία ὡς ἐκ τῆς μὴ κωδικοποιήσεως αὐτῆς. Ἡ συγγραφὴ δὲ τοῦ νομομαθοῦς καὶ τέως ὑπουργοῦ Γ. Φιλαρέτου ἀναπληροῖ πολύμηνον, ὡς μὴ ὤφελεν, ἐργασιαν ὁλοκλήρου ἐπιτροπῆς ἥτις μεθ' ὅλας τὰς λεγομένας ἀνενδότους ἐργασίας της δὲν κατωρθωσεν εἰσέτι συμπληρουμένων μετ' οὐ πολὺ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἔτους νὰ ἀπαρτίσῃ τέλειόν τινα ἀστικὸν κώδικα. Ἡ νομικὴ ἐπιστήμη χάριτας ὀφείλει ν' ἀπονείμῃ τῷ ἀκαμάτῳ νομομαθεῖ, ὅστις οὐν τῇ ταξινομήσει των συγγραμμάτων «Συνταγμα» καὶ «Ἐκλογικὸς Κώδιξ» θὰ προσθέσῃ καὶ τὸ ἔτι ἀναγκαιότερον «Ὀργανισμὸς τῶν Δικαστηρίων» ὅπερ συγγραμμα θ' ἀπαρτίζεται ἐκ δύο μερῶν τοῦ ἱστορικοῦ καὶ ουσιαστικοῦ. Θὰ ᾖ δὲ συντεταγμένον συμφώνως πρὸς τὴν ταξινόμησιν τῆς ὕλης τῶν γαλλικῶν κωδίκων, οἵτινες καὶ παραπέμπουσι δι' ὑποσημειώσεων εἰς ὡρισμένα ἐδάφια ἑνὸς συγγραφέως ἑνῷ ἐν τῷ συγγράμματι τοῦ κ. Γ. Φιλαρέτου αἱ ὑποσημειώσεις θ' ἀφορωσιν εἰς τὰς νομικὰς ἐργασιας τῶν ἐγκριτοτέρων εὐρωπαίων καὶ Ἑλλήνων νομομαθῶν· τὸ ἔργον ἔσται συντετελεσμένον ἐντὸς μηνός. Ὁ ἀθηναϊκὸς τύπος ὡς ἐκ τῆς μετριοφροσύνης τοῦ συγγραφέως ἀγνοεῖ εἰσέτι τὴν ἀναφαινομενην ταύτην συγγραφὴν ἥτις κατὰ κοινὴν ἀναγνώρισιν μέγα κενὸν θὰ πληρωσῃ ἐν τῇ ἑλληνικῇ νομικῇ βιβλιοθήκῃ.

Α. Ζ.

ΡΩΜΟΥΝΙΑ

ΜΕΤΕΩΡΟΣΚΟΠΕΙΟΝ
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

Μετεωρολογικὸν δελτίον τῆς 18 δεκεμβρίου 1892. Πληροφορίαι διδόμεναι ὑπὸ τοῦ οἴκου Menu et Cie, διοπτροποιῶν ἐν τῇ ὁδῷ Νικης ἀριθ. 88.

Μεσονύκτιον	—5.7
7 ὥρα τῆς πρωΐας	—4
Μεσημβρία	—1.5
Βαρομετρικὸν ὕψος	756.5

Ὁ καιρὸς συνεφώδης.

Ἑλληνικαὶ ἱεροτελεστίαι

Μετ' εὐχαριστήσεως ἀγγέλλομεν ὅτι τῇ ἀδείᾳ τῆς Α. Υ. Π. τοῦ Μητροπολίτου ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς 20 ἱσταμένου ὁ παρ' ἡμῖν ὁμοεθνὴς καὶ εὐπαίδευτος ἀρχιμανδρίτης Νεόφυτος Καλόγερος θέλει ἱερουργεῖ ἑλληνιστὶ ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου μέχρι τῆς Κυριακῆς των Φώτων. Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ ἐν Βουκουρεστίῳ ὁμοεθνεῖς θέλουσιν ἐπωφεληθῆ τῆς εὐτυχοῦς ταύτης περιστάσεως, ὅπως ἐν τῇ γλώσσῃ αὐτῶν ἀκροάσωνται τῶν θείων ἱεροτελεστιῶν τῶν ἁγίων ἑορτῶν.

Οἱ γάμοι τοῦ διαδόχου

Κατὰ τὰς ἐκ Σιγμάριγγεν εἰδήσεις ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας Ἀλέξανδρος ὁ Γ' ἐπεφόρτισε τὸν ἐν Βερολίνῳ πρέσβυν αὐτοῦ κόμητα Σουβαλὼφ νὰ συνοδεύσῃ τὴν Α. Α. Ὑψ. τὸν μέγα δοῦκα Ἀλέξιον ὅστις θὰ ἀντιπροσωπεύσῃ τὸν Τσάρον εἰς τὸν γάμον τῆς ἀνεψιᾶς αὐτοῦ Μαρίας τοῦ Ἐδιμβούργου.

— Πλὴν τῶν ἐπισήμων προσώπων ἄτινα χθὲς ἐμνημονεύσαμεν ὅτι θὰ παραστῶσιν εἰς τὸν γάμον τοῦ πρίγκηπος διαδόχου ὀφείλομεν ν' ἀναφέρομεν καὶ τοὺς κκ. στρατηγὸν Φλωρέσκον πρώην πρωθυπουργὸν καὶ Δημ. Στοῦρζαν ἡγέτην τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων.

— Ὁ δήμαρχος πρωτευούσης ἀπὸ τοῦδε ἤρξατο προετοιμαζόμενος διὰ τὴν ὑποδοχὴν καὶ τὴν διοργάνωσιν ἑορτῶν κατὰ τὴν εἰς τὴν πόλιν μας ἄφιξιν τῶν μελλονύμφων. Ἡ πόλις ἔσται σημαιοστόλιστος καὶ πολλαὶ θριαμβευτικαὶ ἀψῖδες θὰ ἐγερθῶσιν. Ἡ μια τούτων εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν καὶ ἡ ἄλλη εἰς τὴν Μητρόπολιν. Ἐκ τοῦ σταθμοῦ θὰ παραλάβωσι τὸ νεαρὸν ζεῦγος ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ὅστις θὰ ἐπανακάμψῃ τὴν 4 Ἰανουαρίου, οἱ ὑπουργοί, οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοί, ὁ κλῆρος καὶ πάντες οἱ ἀνώτεροι πολιτικοὶ ὑπάλληλοι. Δι' ἀνακτορικῶν δὲ ἁμαξῶν κατευθυνθήσονται εἰς τὴν Μητρόπολιν, ὅπου ἡ Α. Υ. Π. ὁ πρωθιεράρχης θέλει τελέσει δοξολογίαν. Τὴν ἑσπέραν ἡ πόλις ἔσται πεφωταγωγημένη, τὴν ἐπιοῦσαν δοθήσεται μέγα γεῦμα ἐν τοῖς ἀνακτόροις καὶ ἐπίσημος παράστασις ἐν τῷ Ἐθνικῷ θεάτρῳ. Τὴν τριτην ἡμέραν ἡ δημαρχία θέλει δόσει μέγαν χορὸν διὰ τὸν ὁποῖον ἀπὸ τοῦδε ἤρξαντο προετοιμαζόμενοι ἐν τῷ Ἀθηναίῳ.

Δυσάρεστοι φῆμαι

Χθὲς ἀνὰ τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς πρωΐας διεδίδετο ὅτι ἐπανάστασις ἐξερράγη ἐν Παρισίοις. Ἐν δὲ τῇ Βουλῇ ἐλέγετο ὅτι μία ἐκ τῶν πρεσβειῶν τῆς πόλεώς μας εἶχε λάβει κρυπτογραφικὸν τηλεγράφημα ἀγγέλλον σπουδαῖα γεγονότα ἐκ Παρισίων. Προσετίθετο δὲ ἐν αὐτῷ ὅτι ρήξεις ἐγένοντο καὶ αἱματοχυσίαι καὶ ὁδοφράγματα ἐστήθησαν ἐν ταῖς ὁδοῖς τῆς γαλλικῆς πρωτευούσης. Ἐννοεῖται ὅτι αἱ φῆμαι αὗται δὲν ἐπαληθεύουσιν, ἀλλ' εἰσὶ συνέπεια τῆς αὐτόθι ἐξάψεως τῶν πνευμάτων, ἕνεκα τῶν σκανδαλωδῶν περὶ τῆς ἐπιχειρήσεως Παναμᾶ ἀποκαλύψεων. Εἰς τὰς σπερμολογίας ταύτας βεβαίως συντελοῦσιν οὐκ ὀλίγον καὶ τὰ ἐν Βερολίνῳ καὶ Βιέννῃ ἰσραηλιτικὰ ὄργανα. Ἡμεῖς ὀφείλομεν νὰ θεωρήσωμεν ὡς ἀνυπόστατα τὰ διαθρυλλούμενα καθόσον, ἐαντοιοῦτόν τι συνέβαινεν ἐν τῇ γαλλικῇ πρωτευούσῃ πρώτη ἡ κυβερνησις ἤθελεν ἔχει ἐπισήμους πληροφορίας μέχρις ὥρας. Ἄλλως τε δὲ μία ὑπόθεσις Παναμᾶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ φέρῃ τοιαῦτα ἀποτελέσματα, ὁ δὲ γαλλικὸς λαὸς εἶναι ἀρκετὰ γενναῖος καὶ συνετὸς ὥστε νὰ μὴ παρασυρθῇ ὑπὸ τοιούτων ἀσήμων ἀπέναντι τοῦ ἰδίου ἐθνικοῦ μεγαλείου ὑποθέσεων.

Τὰ νομοθετικὰ σώματα

Ἀπὸ τῆς σήμερον διακόπτουσι τὰς ἐργασίας αὐτῶν τὰ δύο νομοθετικὰ σώματα τῆς χώρας ἐπὶ ταῖς ἐπὶ θύραις ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῆς πρώτης τοῦ ἔτους. Θελουσι δὲ ἐπαναλάβει αὐτὰς τὴν 11/23 ἰανουαρίου 1893.

Ὁ νέος πρωτοσύγκελλος

Εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ἰνοκεντίου Πλοεστεάνου διορισθέντος ἐπισκόπου Ρώμαν διωρισθη πρωτοσύγκελλος τῆς Μητροπόλεως ὁ πρωθιερεὺς καὶ πρύτανις τῆς θεολογικῆς σχολῆς ὁσιώτατος πατὴρ Γεράσιμος Πιτεστιάνου.

Αἱ καθάρσεις

Λέγεται ὅτι ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις ἕνεκα τῶν περὶ χολέρας ἐν Οὐγγαρίᾳ καθησυχαστικῶν εἰδήσεων θέλει καταργήσει τελείως τὰς ἐπὶ τῶν σερβικῶν συνόρων καθάρσεις αὐτῆς.

— Ἡ Αὐστροουγγαρία ἤνοιξε πάντας τοὺς πρὸς τὴν Ρωμουνίαν ἐκ μέρους τῆς Βουκοβίνας τελωνιακοὺς σταθμούς.

Διάφορα

Ἡ μεταξὺ Βουκουρεστίου καὶ Φετέστι σιδηροδρομικὴ συγκοινωνία διακοπεῖσα ὡς ἐκ τῆς ἐπισωρεύσεως τῶν χιόνων ἐπανελήφθη ἀπὸ τῆς χθές.

— Τὸ διδασκαλεῖον Βουκουρεστίου διέκοψε προσωρινῶς τὰς παραδόσεις του ἕνεκα πολλῶν κρουσμάτων ἰμφλουέντζας συμβάντων ἐν αὐτῷ.

— Τὸ προσεχὲς ἔαρ ἄρχεται ἡ ἀνέγερσις μεγάρου διὰ τὸ ὑπουργεῖον τῶν δημοσίων ἔργων.

— Ἡ ἐτησία συνέλευσις τῆς γεωγραφικῆς ἑταιρίας γενήσεται τὴν 15 Ἰανουαρίου ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Γερουσίας. Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς θέλει προεδρεύσει τῆς συνεδριάσεως αὐτῆς.

— Προσεχῶς ὁ νέος πρέσβυς τῆς Τουρκίας Σεμσεδὶν βέης ὅστις ἀφίκετο προχθὲς θέλει παρουσιάσει εἰς τὸν βασιλέα τὰ διαπιστευτήρια αὐτοῦ γράμματα.

— Τὸ ἐμποροδικεῖον πρωτευούσης ἐκήρυξεν εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως 88 ἐμπορικοὺς οἴκους κατὰ τὸ ἔτος 1892.

— Τὸν προσεχῆ Ἀπρίλιον θὰ ἔλθῃ εἰς τὴν ἡμετέραν πολιν ρωσσικὸς μελοδραματικὸς θίασος ὅστις ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Ἐθνικοῦ θεάτρου θὰ δώσῃ 15 παραστάσεις ἐν ρωσσικῇ γλώσσῃ.

— Ἡ Ἀρωγὸς τῶν ἀπόρων μαθητῶν τῆς πρωτευούσης Ἑταιρία ἀγγέλλει ὅτι αὔριον Κυριακὴν τὴν μ. μ. ὥραν γενήτεται ἐν τῇ δημοτικῇ σχολῇ τῆς ὁδοῦ Λουκάτσι ἡ διανομὴ εἰς τοὺς ἀπόρους μαθητὰς ἐνδυμάτων, διὸ προσκαλεῖ τὰ μέλη καὶ πάντα βουλόμενον νὰ παρευρεθῇ ἐν αὐτῇ.

— Ἡ Ἑταιρία τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων ἀγγέλει ὅτι αὔριον κυριακὴν συγκροτηθήσεται νέα συνέλευσις ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου πρὸς ἐπιψήφισιν καὶ τῶν ὑπολειπομένων 47 ἐκ τῶν 80 ἄρθρων τοῦ τροποποιηθέντος κανονισμοῦ αὐτῆς. Διὸ προσκαλεῖ πάντα τὰ μέλη ὅπως παρευρεθῶσι καὶ μὴ ἐπαναληφθῇ νέα ἀναβολὴ κατόπιν τριῶν ἐπανειλημμένων προσκλήσεων.

ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΣΙΛΕΛΗ

Ἀναβολὴ δίκης

Ἡ μεταξὺ τῶν κληρονόμων αἰτουμένων τὴν ἀκύρωσιν τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Σιλελῆ καὶ τῶν ἐκτελεστῶν αὐτῆς δίκη ἀνεβλήθη ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου Βλάσκας. Ἰδοὺ διὰ τίνας λόγους ἐγένετο ἡ ἀναβολὴ αὕτη. Ἡ Α. Β. Υ. ὁ διάδοχος τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου Κωνσταντῖνος ἀνακαλέσας τὴν προτέραν αὐτοῦ ἀπόφασιν ἀναφορικῶς τῆς κληρονομίας ταύτης ἐπεφόρτισε τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν τῆς Ἑλλάδος κ. Δραγούμην ὅπως ἐν ὀνόματι τῆς Α. Β Υ. παραλάβῃ τὸ ἐκ 1000 χρυσῶν φράγκων κληροδότημα, καὶ συνάμα παρουσιασθῇ ὡς ἐκτελεστὴς τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Β. Σιλελῆ, δι' ἧς καταλείπονται εἰς διάφορα ἐθνικὰ ἱδρύματα διάφορα ποσά.

Ὁ κ. Δραγούμης ἐξουσιοδότησε τὸν πρῶτον γραμματέα τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ ἑλληνικῆς πρεσβείας καὶ οὗτος πάλιν τὸν δικηγόρον κ. Γ. Σακκᾶν ἕνα ἐκ τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ σχετικὸν ἐπιτροπικὸν τοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου διαμένει εἰσέτι εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου τῆς Ἑλλάδος, τὸ δικαστήριον Βλάσκας κατ' αἴτησιν τῶν κληρονόμων ἀνέβαλε τὴν δίκην μέχρις ὅτου ὁ κ. Σακκᾶς παρουσιάσει τὸ ἐν λόγῳ γνήσιον ἐπιτροπικὸν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Ἰταλικὸς θίασος

Χθὲς τὴν ἑσπέραν ἡ εὐρεία τοῦ ἐθνικοῦ θεάτρου αἴθουσα πολὺ πρὸ τῆς ὡρισμένης ὥρας ἦν κατάμεστος ἐκλεκτοῦ κόσμου. Ἐπρόκειτο νὰ διδαχθῇ τὸ ἔξοχον ἔργον τοῦ Οὐγγὼ «Ὁ Ἐρνάνης». Ὁ πλούσιος σκηνικὸς διάκοσμος, ἡ ὑποκριτικὴ τέχνη καὶ τὸ εὔρυθμον τῶν ἀσμάτων κατεγοήτευσαν ἀνεξαιρέτως πάντα θεατήν. Οἱ γλυκεῖς φθόγγοι τῆς μουσικῆς τοῦ Βέρδη ἠρέμα ἠλέκτριζον τὴν ἀκοήν μας καὶ μετήνεγκον ἡμᾶς εἰς οὐρανίου τρυφῆς καὶ μακαριότητος χώρας.

Γενικῶς τὸ ἀριστούργημα τοῦτο τοῦ Οὐγγὼ διεξήχθη ἐπιτυχέστατα. Πάντες οἱ ὑποδυσάμενοι τὰ δρῶντα ἐν τῷ Ἐρνάνῃ πρόσωπα διεξήγαγον ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους θαυμασίως τὰ μέρη των. Ὁμολογουμένως κατὰ τοῦτο ὑπερέχουσιν οἱ ἰταλοί. Ἐν τέλει ἑτέρα γοητεία ἀνέμενεν ἡμᾶς.: «τὸ can-can devant la justice» οἱ βαλισμοί, αἱ χαρακτηριστικώτατα σκηναί, ὧν ἡ μὲν ἕν τινι οἰνοπωλείῳ, ἡ δὲ ἐν πρωτοδικείῳ, αἱ εὔστροφοι κινήσεις τῶν ὡραίων χορευτριῶν ἐπέσπασαν παταγώδη χειροκροτήματα. Ὅπως μὴ δ' ἐπεκταθῶμεν πλειότερον ἀρκεῖ μόνον νὰ εἴπωμεν ὅτι πάντες ἀπεκόμισαν τὰς λαμπροτέρας ἐντυπώσεις ἔκ τε τοῦ ἀξίου τῆς φήμης ἔργου τοῦ γαλάτου συγγραφέως καὶ ἐκ τοῦ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν κάλλιστα κατηρτισμένου ἰταλικοῦ θιάσου.

Ν. Κ. Β.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(ΥΠΗΡΕΣΙΑ «ΠΑΤΡΙΔΟΣ»)

Δουγκέρκη, 18/30.— Εἰς τὸ φρούριον Φιλίππου συνέβησαν τὴν τετάρτην 13 καὶ χθὲς τρεῖς θάνατοι ἐκ χολέρας.

Παρίσιοι, 18/30.— Κατὰ τὴν «Cocarde» ἡ ἑταιρία Καρμὼ ἔλαβε νέας ἀπειλητικὰς ἐπιστολὰς προερχομένας ἐξ ἀναρχικῶν.

Αὐτόθι, 18/30.—Ὁ Βρουαρδὲλ ἐρωτηθεὶς παρά τινος συντάκτου τοῦ «Φιγαρὼ» διέψευσε πάντα τὰ σχετικὰ θρυλλήματα περὶ τῆς αὐτοψίας τοῦ βαρώνου Ρενάκ· οὐδέποτε εἶπεν οὗτος ὅτι τὸ συμπέρασμά του κατέληγεν εἰς φυσικὸν θάνατον. Ἐζήτησε μάλιστα δευτέραν αὐτοψίαν διότι τοῦτο εἴθισται ἐν ὑποθέσεσι δηλητηριάσεων· δὲν εὗρεν ἐντὸς τῶν ἐντοσθίων μεταλλικὰ δηλητήρια οὐδὲ δύναται εἰσέτι ν' ἀποφανθῇ περὶ ὑπάρξεως δηλητηρίου ἐκ φυτικῶν οὐσιῶν. Ἡ εἰκασία ὅτι ὁ Ρενὰκ ἐδηλητηριάσθη τῷ φαίνεται ἀπίθανος.

Αὐῶν, 18/30. — Ὁ Ἰούλιος Φερὺ ἀφοῦ ἔψεξε τὴν ἐνεστῶσαν πολιτικὴν κατάστασιν προσέθετο: ὅτε θὰ διακρίνωμεν εὐκρινέστερον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, θέλομεν μεταρρυθμίσει τὰς ἡμετέρας τάξεις ἐν αἷς ταχθήσονται πάντες οἱ τίμιοι καὶ μεριμνῶντες περὶ τῆς τάξεως δημοκρατικοὶ ὡς καὶ πάντες οἱ πολέμιοι τῶν δικτατοριῶν, τῶν ἀνατροπῶν καὶ τῆς ἀναρχίας. Ὑπὸ τὴν πρόφασιν πολιτικῆς χρηστοηθείας θέλουσι νὰ καταστρέψωσι τὴν δημοκρατίαν. Ἀφῶμεν τὴν δικαιοσύνην νὰ πατάξῃ τοὺς ἄνδρας, ὧν ἡ τιμιότης δὲν εἶναι ἄθικτος καὶ ἑτοιμασθῶμεν πρὸς ἄμυναν τῶν δημοσίων ἐλευθεριῶν.

Πετρούπολις, 18/30. — Ὁ Τσάρεβιτς, ἐπανέκαμψεν εἰς Γατσίναν ἐρχόμενος ἐκ Καυκάσου.

Αὐτόθι, 18/30.— Ἡ κυβέρνησις ἔδωκεν εἰς τὴν ἀτμοπλοϊκὴν ἑταιρίαν Γαγάρην ἐτησίανεπιχορήγησιν450,000 ρουβλίων διὰ τὸ ἔτος 1893 καὶ τὰς κιλομετρικὰς ἀποζημιώσεις διπλᾶς.

Βιέννη, 18/30.— Ἡ «Πολιτικὴ Ἀνταπόκρισις» μανθάνει ἐκ Πετρουπόλεως ὅτι ὁ κ. Σίσκιν ἐζήτησε παρὰ τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ πρέσβεως τῆς Ρωσσίας κατάλογον τῶν ἐν τῇ πρεσβείᾳ κατατεθειμένων κληροδοτημάτων ὑπὲρ βουλγαρικῶν σχολῶν καὶ εὐεργετικῶν ἱδρυμάτων.

Πετρούπολις, 18/30.— Βεβαιοῦται ὅτι ἡ ρωσσικὴ κυβέρνησις ἐστὶ διατεθειμένη νὰ περιμείνῃ μέχρι τῆς 1 ἀπριλίου τὰς τροποποιήσεις τοῦ τελωνειακοῦ συστήματος. Ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις ὑπεχρεώθη καὶ αὕτη νὰ διατηρήσῃ τὸ καθεστὼς μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Βιέννη,18/30.—Ὁ βαρῶνος Στέρνεχ γραμματεὺς τῆς ἐν Δρέσδῃ πρεσβείας μετετέθη εἰς Βουκουρέστιον ἀντικαθιστῶν τὸν κ. Ζέκσεν μεταβαίνοντα εἰς Δρέσδην. Ὁ γραμματεὺς τῆς πρεσβείας βαρῶνος Μάτσιο μετατίθεται ἐκ Πετρουπόλεως εἰς Βελιγράδιον. Ὁ κόμης Φόργας διορίζεται ἀκόλουθος ἐν Βουκουρεστίῳ.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Παραστάσεις τῇ Βουλγαρίᾳ

Κατὰ τὰς ἐκ τῆς βουλγαρικῆς πρωτευούσης εἰδήσεις οἱ ἐν Σοφίᾳ διπλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι τῶν δυνάμεων Ἰταλίας, Ἀγγλίας καὶ Αὐστρίας ἐποίησαν προφορικὰς παραστάσεις τῇ ἡγεμονικῇ κυβερνήσει ἀναφορικῶς τῶν ἐπενεχθησομένων εἰς τὸ βουλγαρικὸν Σύνταγμα τροποποιήσεων.

Οἱ ξένοι ἀντιπρόσωποι συνέστησαν τῷ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργῷ τῆς ἡγεμονίας ὅπως μὴ προβῇ εἰς τὴν μελετωμένην ἀναθεώρησιν πρὸς ἀποφυγὴν ἐξωτερικῶν περιπλοκῶν. Ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις παρέσχεν εἰς ἀπάντησιν καθησυχαστικὰς διαβεβαιώσεις.

Τὰ ἑκατομμύρια Ζάππα

Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ἡ σημερινὴ «Adevĕrul» λέγει ὅτι ἐν τῇ δίκῃ τῶν ἑκατομμυρίων Εὐαγγέλη Ζάππα ἀναμένονται σοβαρώταται ἀποκαλύψεις ἐκ μέρους τῆς ρωμουνικῆς Ἀκαδημίας δι' ὧν θὰ ἀκυρωθῇ ἡ διαθήκη Εὐαγγέλη Ζάππα. Αἱ ἀποκαλύψεις αὗται, λέγει, γενήσονται ἐπὶ τῇ βάσει ἐπιστολῶν. Ἃς ὁ μακαρίτης Εὐαγγέλης Ζάππας ἐπεμψεν εἰς τὸν τότε πρωθυπουργὸν Ἰωάννην Γκίκαν.

Ἐν τέλει, λέγει ἡ «Adevĕrul», ἐξ ὅλων τῶν ἐν λόγῳ ἐπιστολῶν ἐξάγεται ὅτι ἡ ἀκύρωσις τῆς διαθήκης τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα γενήσεται μετὰ τῆς μεγαλειτέρας εὐκολίας, διότι ὀλίγας μῆνας πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ὁ Εὐαγγέλης Ζάππας διετέλει εἰς ἀνώμαλον νευρικὴν καὶ ψυχολογικὴν κατάστασιν ἐν ᾗ συνέταξε τὴν τοιαύτην διαθήκην δι' ἧς κατέλιπεν τῇ Ἑλλάδι ἅπασαν τὴν ἐξ 20 ἑκατομμυρίων περιουσίαν του.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ
ΕΝ ΓΑΛΑΖΙΩι

ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΚΛΕΚΤΑ ΕΡΓΑ
πρὸς 3 φράγκα ἕκαστον

Οἰκονομολογικὸν Ἐγχειρίδιον Joseph Carnier μεταφρασθὲν καὶ τύποις ἐκδοθὲν ὑπὸ Χρ. Ἀθ. Ζάππα διδάκτορος τῆς νομικῆς.

Ἀάντου θεία κωμῳδία. Μετάφρασις ἔμμετρος ὑπὸ Γεωρ. Ἀντωνιάδου βραβευθεισα ἐν τῷ οἰκονομείῳ ἀγῶνι.

Ὁ Θεὸς ἐν τῇ φύσει. Σύγγραμμα Καμίλλου Φλαμμαριῶνος, μεταφρασθὲν ἐκ τοῦ γαλλικοῦ ὑπὸ Αἰκατερίνης Ζάρκου.

Αἱ Ἀθῆναι Σύγγραμμα ὑπὸ μὲν Gust Frd. Herzberg Καθηγητοῦ τῆς ἱστορίας συνταχθὲν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν δὲ φεθερμηνευθὲν ὑπὸ Ι. Α. Λόντου δ. φ. καὶ Καθηγητοῦ. Μετὰ πινάκων.

Πάρεργα Ἐμμανουὴλ Ροΐδου τόμος Α'.

Ἐγχειρίδιον περὶ λουτρῶν ἤτοι περὶ πάντων τῶν ἐν χρήσει λουτρῶν μετὰ προεισαγωγικῶν γνώσεων περὶ τῶν κράσεων τοῦ ἀνθρώπου πρὸς χρῆσιν τῶν εἰς τὰ λουτρὰ μεταβαινόντων πολλῶν, ὑπὸ Θ. Πολυζωΐδου ἰατροῦ.

Οἱ Τυραννοκτόνοι, Δημήτριος ὁ Μακεδὼν καὶ ὁ Γενίτσαρος Τραγῳδίαι· ἔτι δὲ **Ἡ Χαϊδεμένη,** κωμῳδία Ἀντωνίου Ἀντωνιάδου, γυμνασιάρχου.

HOTEL CENTRAL

ΗΛΙΑ καὶ Ν. ΒΟΛΟΝΑΣΗ

Ὁδὸς Καρόλου Α', Λεωφόρος Ράχωβας, ἐπὶ τῆς Διμποβίτσας.

IULIUS LOEFFLER

Μηχανικὸς κατασκευαστὴς Μύλων

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ *Strada Dómneĭ 14*

Γενικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐργοστασίου τῶν μηχανῶν

GANZ et Co. ἐν Buda-Pesta

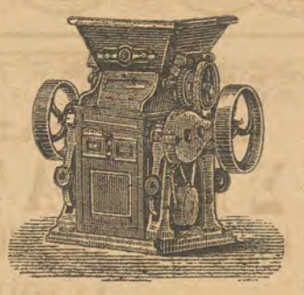

Τεχνικὸν γραφεῖον διὰ πᾶσαν βιομηχανικὴν ἐγκατάστασιν.

Διάφοροι μηχαναὶ, Ἀντλητήρια *(turbines)* Κύλινδροι *(valturi)* γνήσιοι *Ganz*

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

ἀντικειμένων ἐκμετκλλεύσεως διὰ μύλους καὶ πρίονας

ΓΝΗΣΙΑ ΜΕΤΑΞΩΤΑ

Dufour et Comp. (Thal)

Ἐγκατάστασις ἠλεκτρικοῦ φωτὸς

ΤΙΜΑΙ ΚΑΙ ΟΡΟΙ ΛΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΟΙ

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ 18 Δεκεμβρίου 1892

	Αγοραί	Πωλητ.
ΔΑΝΕΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ		
Renta perpetuă 5 o/o	99.3)4	100.—
» amortis. 5 o)o	97.—	97.3)8
» » 4 o/o	84 1/4	84.5/8
Conversiunea ruralĕ 6 o/o	100.1)2	101.1/4
Oblig. casei Pensiunilor	271.—	278.
ΔΑΝ. ΠΟΛΕΩΝ καὶ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Com. Bucuresci 5o/o—1883	89.3)4	90.1/4
» » » —1884	—.—	.
» » » —1889	—.—	.
» » » —1890	89.5/8	90.—
Scris. Func. Rurale 5o/o	96.3)4	97.—
» » Urbane 5 »	91.3/4	92.—
» » » 6 »	102.1/2	102 3/4
» » » 7 »	104.—	104.1)4
» » » Iași 5 o/o	82.1/2	82.3/4
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Banca Națională	1660.—	1665.
Dacia-Rumania	415.—	418
Națională	417.—	420.
Societ. de Reasigurare.	190.—	195.
» » Constr. și l. publ	130.—	132.
» » Basalt și Ceramică	280.—	290.
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		
Λονδίνου τριμηνον	25.17.1/2	25.20
» ὄψεως	25.35.1/2	25.37.1/2
Παρισίων τρίμηνον	100.20	100.25
» ὄψεως	100.90	101.—
Βερολίνου τριμηνον.	123 40	123.50
» ὄψεως	124.50	124.60
Βελγίου τριμηνον	99.90	99.95
» ὄψεως	—.—	.
Βιέννης ὄψεως	2.10.—	2.11 1/4
» τρίμηνον	2.05.—	2.09.—
» εἰκοσάφραγκον.	99.3)4	100.—
Ἀμστελοδάμου τρίμηνον	.	.
Ἑλβετίας τριμηνον.	—.	.
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ		
Φιορίνια Αὐστριακά	2.11.1)2	2.12.—
Ρούβλια Ρωσσικά	2.50	2.60.
Χαρτονομίσματα Γαλλίας	100.25	100.30
Λίρα Ὀθωμανική.	22.80	23.
Εἰκοσόφραγκον Γαλλίας.	20.09	20.10
Μάρκαι Γερμανίας	124.—	125.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 18 Δεκεμβρίου 1892

Γαλλικὴ Ρέντα 4 1/2 o/o	105.02
» » 3 o/o	95.75
Ρωμουν. Ρέντα 5 o/o	—.—
Ἑλλην. Δάνειον 5 o/o	321.—
Ἀνατολικοὶ Σιδηρόδρομοι μετὰ Λαχείου	—.—
Αἰγυπτιακὸν Δάνειον.	496.87
Ὀθωμανικὴ Τράπεζα.	574.68
Συνάλλαγμα Βερολίνου	122.18
» Βελγίου.	99 5/32
» Βιέννης	206.06
Διάθεσις Χρηματ. πρὸς ἐκπεσμόν.	

ΒΙΕΝΝΗ 18 Δεκεμβρίου 1892

Εἰκοσόφραγκον	9.59
Μετοχαὶ *Credit Anstalt*	—.—
Ρούβλια χάρτινα	119.25
Συνάλλαγμα Λονδίνου	120.75
» Παρισίων	47 97
Διάθεσις Χρηματ. σταθερά.	

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 18 Δεκεμβρίου 1892

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o C. F. R.	102.20
» » 5 o/o.	96 90
» » 4 o/o.	82.70
Ρούβλια χάρτινα	202 70
Δάνειον Βουκουρεστίου 5 o/o	95.20
Συνάλλαγμα Βελγίου.	80.55
» Παρισίων	80.65
» Βιέννης.	168.20
Διάθεσις Χρηματ. ἀσθενής.	

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 18 Δεκεμβρίου 1892

Consolidés Anglais	98.—
Μετοχαὶ *Banque de Roumanie*	6.3/4
Συνάλλαγμα Παρισίων	25.33
» Ἀμστελοδάμου	12.04

ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ 18 Δεκεμβρίου 1892

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o.	97.—
» » 4 o/o.	82.25

I. SALTER

Ἀριθ. 90, Ὁδὸς Lipscanĭ, Βουκουρέστιον, Ἀριθ. 90.

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΩΝ ΚΑΙ ΦΥΣΑΡΜΟΝΙΩΝ

τῶν ὀνομαστοτέρων ἐργοστασίων τῆς Γερμανίας.

ΤΙΜΑΙ ΜΕΤΡΙΩΤΑΤΑΙ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΒΙΣΤΗΣ

Ὁ μόνος Ἕλλην ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ ἐν Βουκουρεστίῳ.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ

Ἐργασία ἀνεπίληπτος, στερεὰ καὶ εἰς τιμὰς λίαν μετρίας.

ΑΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΝΕΥ ΧΡΟΝΟΤΡΙΒΗΣ

Οἱ ἐκ τῶν Ὁμογενῶν ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνδύωνται **στερεὰ** καὶ **εὐθηνὰ** ἀποταθήτωσαν εἰς τὸ **παραπλεύρως τοῦ Χρηματιστηρίου** εἰρημένον **ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ**, ἐν τῇ ὁδῷ **Ἀκαδημίας ὑπ' ἀριθμὸν 6.**

Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ἐν ΓΑΛΑΖΙῼ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΛΕΒΑΚΗ

Ἐν τῇ ἡγεμονικῇ ὁδῷ (Str. Domnească), εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, ἀπέναντι τοῦ ἑλλην. Ναοῦ, τῆς Λέσχης καὶ τοῦ ζαχαροπλαστείου Universelle ὑπὸ τὸ Ξενοδοχεῖον Concordia.

ΒΙΒΛΙΑ
Διδακτικὰ Φιλολογικὰ Μυθιστορήματα Ἑλληνικὰ, Ρουμανικὰ Γαλλικὰ, Γερμανικὰ, Ἀγγλικά.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
Χάρτου τυπογραφικοῦ, Χάρτου κοινοῦ, Χάρτου ἐπιστολῶν Φακέλλων παντὸς εἴδους καὶ πάσης ποιότητος Βιβλίων ἐμπορικῶν
Τιμαὶ ὡρισμέναι

ΓΡΑΦΙΚΗ ΥΛΗ
Βιβλία καὶ Πιεστήρια δι' ἀντιγραφῆς ἐπιστολῶν. Λευκώματα Μουσικὰ τεμάχια Εἰκόνες Σκευοθῆκαι

Τὸ βιβλιοπωλεῖον ἡμῶν ὅπερ, διὰ τῆς μετριότητος τῶν τιμῶν καὶ τῆς εὐθύτητος τῶν συναλλαγῶν, κατέλαβεν, ἐντὸς βραχυτάτου διαστήματος, πρωτεύουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν βιβλιοπωλείων τῆς χώρας, εὑρίσκεται ἐν τῇ εὐαρέστῳ θέσει, ὡς ἐκ τῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ σχέσεών του νὰ ἐκτελέσῃ οἱανδήποτε παραγγελίαν ἀναγομένην εἰς τὸ εἶδός του, τῆς πολυαρίθμου ἐν Γαλαζίῳ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις πελατείας του, ἐν πάσῃ ταχύτητι καὶ ὑπὸ τοὺς συμφερωτέρους ὅρους

ΤΜΗΜΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ
Δέχεται συνδρομὰς ἑλληνικῶν, ρουμανικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων, ἐπὶ προπληρωμῇ· καὶ διὰ μὲν τὰς ἑλληνικὰς καὶ ρουμανικὰς ἄνευ οὐδεμιᾶς προσθήκης, διὰ δὲ τὰς εὐρωπαϊκὰς τῇ προσθήκῃ προμηθείας 5 o/o καὶ τῶν ἐξόδων.

ΤΜΗΜΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΝ
Ἀναλαμβάνει μεταφράσεις ἐπισήμων καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ, ρουμανικοῦ, γαλλικοῦ, γερμανικοῦ, ἰταλικοῦ καὶ ἀγγλικοῦ κειμένου, ὡς καὶ τὴν φροντίδα τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῶν εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον.

ΜΕΓΑ ΚΑΙ ΠΛΟΥΣΙΟΝ

ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Κυρίου TH. RADIVON (fost Carapati)

ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῼ

Ὁδὸς Βικτωρίας (Podo-Mogoşoi) Ἀριθ. 32

Παντὸς εἴδους Χρυσᾶ καὶ Ἀργυρᾶ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ. Παντὸς μεγέθους καὶ πάσης ἀξίας πολύτιμοι λίθοι. Διάφορα ἀργυρᾶ καὶ ἐξ ἄλλων σπανίων μετάλλων σκεύη

ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ ΚΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ ΑΝΕΠΙΛΕΙΠΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑΧΕΙΑ

ΣΥΛΛΟΓΗ
ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΩΝ

Πρὸς 3 φράγκα ἕκαστον ἔργον.

Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἀξιότιμοι φιλαναγνῶσται ἀποτανθήτωσαν πρὸς τὸν ἐξ. **Π. Χριστοδούλου εἰς Γαλάξιον**, οἱ εἰς Βουκουρέστιον τοιοῦτοι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «**Πατρίδος,**» ὅπου πρὸς εὐκολίαν εὑρίσκονται ἐκ τῶν ὁμοίων βιβλίων ἀντίτυπα.

Ἐλπινίκη. Ἔθιμα Κωνσταντινουπόλεως, πρωτότυπος κοινωνικὴ μυθιστορία, Ἐπαμ. Κυριακίδου, δημοσιευθεῖσα ἐν ἐπιφυλλίδι τοῦ «Νεολόγου».

Ἡ ἐκδίκησις τοῦ Κλωδίονος, A. Matthey, δημοσιευθὲν καὶ ἐν ἐπιφυλλίδι τοῦ «Νεολόγου».

Ἰωάννης ὁ ἄνευ ἐπιθέτου, A. Matthey, δημοσιευθὲν καὶ ἐν ἐπιφυλλίδι τοῦ «Νεολόγου», Τόμοι 2.

Ὁ Φρικτὸς Ὅρκος, Φορτουνὲ Βουασκόδεϋ, δημοσιευθὲν καὶ ἐν ἐπιφυλλίδι τῆς «Κωνσταντινουπόλεως».

Αἱ τελευταῖαι Ἡμέραι τῆς Πομπηΐας E. L. Boylner. Μετάφρασις Γ. Χ. Ζαλακώστα.

Ἱστορία τοῦ Γαλλογερμανικοῦ Πολέμου 1870-1871. Συλλεγεῖσα ἐξ ἀσφαλῶν πηγῶν ὑπὸ Κωνσταντίνου Σταυρίδου μετὰ πολλῶν εἰκόνων Τομ. 2.

Θέατρον Οὐγκὼ ἤτοι τὰ ἑξῆς δράματα **Λουκρητία Βοργία, Ἄγγελος Τύραννος Παταυΐου, Μαρία Τυδορὶς, Ρουΐ-Βλὰς, Οἱ Βυργράβοι καὶ Ἐρνάνης** Τόμ. 6 ἅπαντα φρ. 3.

Οἱ Νατσαῖοι Σατωμπριάν. Μετάφρασις Κ. Ι. Δραγούμη.

Πνεῦμα τῆς Θρησκείας ἤτοι συγκριτικὴ ἱστορία τοῦ χριστιανισμοῦ δοκίμιον Ι. Νικολαΐδου Λεβαδέως ἀρχαίου καθηγητοῦ ἐν τῷ Ἑλλ. Πανεπιστημίῳ.

Ἑρμηνεία τῶν Ζωγράφων ὡς πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ζωγραφίαν.

Οἱ μάρτυρες ἔπος ἐν τῷ πεζῷ λόγῳ ὑπὸ τοῦ Σατωβριάνδου. Μεταφρασθὲν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ καὶ ἐκδοθὲν ὑπὸ Μ. Χρυσοπούλου.

Τὸ ὁμηρικὸν ζήτημα ἤτοι Ἱστορία τῶν Ὁμηρικῶν ἐπῶν. Πραγματεία Ἀγγέλου Βλάχου βραβευθεῖσα ἐν τῷ φιλολογικῷ διαγωνισμῷ.

Ὁ ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως ἀγὼν τῶν Ἑπτανησίων 1815—1864. Πολιτικὴ ἱστορία τῆς Ἑπτανήσου ἐπὶ τῆς ἀγγλικῆς προστασίας ὑπὸ Α. Μ. Ἱδρωμένου.

Τὰ κωλύματα τοῦ γάμου. Πρόχειρον νομικὸν βιβλίον. Ἐγκρίσει τῆς τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας ὑπὸ Μελισσηνοῦ Χριστοδούλου.

Στοιχεῖα ὑγιεινῆς. Paolo Mantegazza καθηγητοῦ τοῦ ἐν Φλωρεντίᾳ ἀνωτάτου Ἱνστιτούτου.

Φυσικὴ Ἱστορία ἤτοι Γεωλογία, Ὀρυκτολογία, Φυτολογία, Ζωολογία ὑπὸ Εὐσταθίου Πονηροπούλου, Καθηγητοῦ.

Οἰνολογικὰ Ο. Α. Ρουσσοπούλου. Πραγματεῖαι περὶ συστηματικῆς παρασκευῆς, βελτιώσεως καὶ διατηρήσεως τῶν οἴνων.

Γεωργικὰ Ραϊνόλδου Δημητριάδου. Ἤτοι ποῖα τὰ μέσα πρὸς αὔξησιν τῆς παραγωγῆς τῶν κτημάτων καὶ ἐπικερδῆ καλλιέργειαν τῶν σιτηρῶν κτλ.

Τυπογραφεῖον «ΠΑΡΙΔΟΣ» Calea Mosilor Ἀριθ. 51 Vis-a-vis de Hotel Londra.

ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡΙΘ. 588. ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, ΤΕΤΑΡΤΗ 23/4 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1892—93

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ Η ΑΥΤΗ

Ἐτησία..... Φρ. 30
Ἑξάμηνος..... » 15
Τρίμηνος..... » 8

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

Φύλλα παλαιὰ τιμῶνται 50 λεπτά.

ΠΑΤΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Ἐν τῇ Α'. σελ. ὁ στῖχος 10 στιγμῶν φρ. 4—
» » Β'. » ὁ » 10 » » 2—
» » Γ'. » ὁ » 10 » » 1—

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Κατ' ἀποκοπὴν καὶ εἰς μετριωτάτας τιμάς

Διὰ τὰς ἐπαναλήψεις γίνονται σπουδαῖαι ἐκπτώσεις

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ «ΠΑΤΡΙΣ»
51 Ὁδὸς Mogilor 51

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 10

Πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον
Journal *PATRIS*, — Bucarest.

Βουκουρέστιον, 22 10/βρίου

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Μεγάλην διπλωματικὴν ἀδρότητα ἀποπνέουσιν οἱ λόγοι οἱ διαμειφθέντες ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει μεταξὺ τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων ἐν Εὐρώπῃ. Τὸ σήμερον διαδιβασθὲν τηλεγραφικὸν δελτίον ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ τῆς ὑποδοχῆς τῶν διαφόρων ἀντιπροσώπων ἐνδιατρίβει καὶ περιληπτικῶς ἀναφέρει τὰς γενομένας ἑκατέροθεν διαφόρους προσφωνήσεις. Μεγάλην ἰδίως παρὰ τοῖς πολιτικοῖς κύκλοις τῆς Εὐρώπης ἐνεποίησεν αἴσθησιν ἡ τοῦ ἀποστολικοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Πάπα πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας προσφώνησις καὶ ἡ ἀρρενωπὴ ὅλως καὶ πλήρης πεποιθήσεως ἀπάντησις τοῦ τελευταίου τούτου πρὸς τὸν νούντσιον.

Καθ' ἡμᾶς ἀμφότεροι οἱ τὰς προσρήσεις των ἀνταλλάξαντες ἠνσοῦντο κάλλιστα, ὁ δὲ ἀποστολικὸς ἀντιπρόσωπος διερμηνεύων τὸ φρόνημα τῶν ἀναθεσάντων αὐτῷ τοιαύτην ἐντολὴν διαφόρων ἐν Παρισίοις διπλωματῶν δὲν ἐλησμόνησεν ὅτι παρίστατο καὶ ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ ὑπερτάτου τῆς καθολικῆς χριστιανωσύνης ἀντιπροσώπου καὶ ἐν τῇ αἴγλῃ Λέοντος τοῦ ΙΓ'. ἠθέλησε ν' ἀντ·κατοπτρισθῇ αὐτὸς, χωρὶς τὸ παράπαν νὰ παραλείψῃ ἴας εὐμενεῖς τανῦν διαθέσεις τρέφουσιν ἥ τε Γαλλικὴ Δημοκρατία καὶ τὸ Βατικανὸν πρὸς ἀλλήλους.

Ἡ ἐφετεινὴ αὕτη πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας προσφώνησις ἔχει τὸ ἐξαιρετικὸν τοῦτο ὅτι παρὰ τὴν ἐσωτερικὴν σύγχυσιν ἣν ἀτυχεῖς χρημάτων κατασωτεύσεις ἐπήνεγκον ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, αἱ ξέναι δυνάμεις ἐκτιμῶσι κατ' ἀξίαν τὸ μεγαλεῖον τῆς ἰσχύος καὶ ἐπιβλητικότητος εἰς ἣν παρὰ πάσας τὰς λοιπὰς ἐξίκετο αὕτη. Αἱ δυνάμεις, λέγει ἐν τῇ προσφωνήσει αὐτοῦ ὁ τοῦ πάπα νούντσιος, εὔχονται μεγίστην εὐημερίαν εἰς τὸ εὐγενὲς τῆς Γαλλίας ἔθνος ἵπερ κατέλαβε σπουδαιοτάτην θέσιν ἐν τῇ παγκοσμίῳ τῶν ἐθνῶν ὁμοφωνίᾳ.

Βεβαίως τοιοῦτοι λόγοι ἐκστομιζόμενοι ἐν ἐπισήμοις στιγμαῖς περιβάλλονται ἅπαν τὸ κῦρος τῆς αὐθεντείας καὶ εἰλικρινείας. Τοῦτο εὐθὺς κατενόησεν ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας καὶ διὰ τοῦ εἰλικρινεστέρου τρόπου ἔσπευσε νὰ εὐχαριστήσῃ τοῖς πᾶσι, προθυμοποιηθεὶς ἐν ταὐτῷ καὶ παρενείρας ἐν τέλει ὅτι ἡ Γαλλία, μεθ' ὅλην τὴν ἀσχημίζουσαν τοὺς νῦν ἐθνικοὺς ἀντιπροσώπους αὐτῆς κατάστασιν, οὐδὲν ἀπόλλυσιν ἐκ τῆς ὑπεροχῆς καὶ ἰσχύος της καὶἀτενίζει εἴπερ ποτὲ γαλήνιος τὸ μέλλον ὑπὲρ οὗ τοσοῦτον γενναιοφρόνως εἰργάσθη σύμπας ὁ γαλλικὸς λαός, κραταιώσας τὴν πανθομολογουμένην παγίωσιν τοῦ δημοκρατικοῦ ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ πολιτεύματος.

Ὁ Ἰταλὸς μονάρχης ὑποδεχόμενος ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει τὰς ἀντιπροσωπείας Βουλῆς καὶ Γερουσίας εἶπεν ὅτι εὐτυχῆ θεωρεῖ ἑαυτὸν ἀναλογιζόμενον ὅτι τὸ νέον ἔτος ἄρχεται ὑπὸ τοὺς ἀσφαλεστέρους καὶ αἰσιωτέρους διὰ τὸ ἰταλικὸν βασίλειον οἰωνοὺς ὅσον ἀφορᾷ τὰς διεθνεῖς σχέσεις τοῦ κράτους, ἡ δὲ Ἰταλία, εἶπεν, δύναται ἀκωλύτως καὶ ἀταράχως νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὴν μέριμναν τῶν ἐσωτερικῶν αὐτῆς ὑποθέσεων. Περὶ τῶν σκανδαλωδῶν μετοχικῶν ἐκδόσεων καὶ τῶν ἐπὶ τούτῳ ἐπανειλημμένων ἐπερωτήσεων τοῦ γερουσιαστοῦ κ· Καλογιάννη οὐδεὶς ἐγένετο λόγος, ἂν καὶ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Γιολίτης εὑρίσκεται ἀπό τινων ἡμερῶν εἰς διαρκῆ νευρικὸν ἐρεθισμὸν μὴ στέργων νὰ προβῇ εἰς λεπτομερεῖς ἀνακριτικὰς ἐρεύνας.

Ἐν τῇ ἑλβετικῇ ὁμοσπονδίᾳ πάλιν κατὰτὴν διπλωματικὴν ὑποδοχὴν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Γαλλίας ἔσπευσε νὰ παραστήσῃ ὡς ἐφήμερον τὸν ἀρξάμενον τελωνειακὸν πόλεμον καὶ τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν ποιούμενος ὑπέσχετο ὅτι θέλει ἐνεργήσει ὑπὲρ τῆς ὅσον ἔνεστι ταχυτέρας ἐξομαλίσεως τῶν ἐμπορικῶν τούτων διαπληκτισμῶν. Ὁ σύμβουλος δὲ τῆς Ὁμοσπονδίας κ. Σὲγκ διετύπωσε τὴν λύπην ἐπὶ τῇ τροπῇ ἣν προσέλαβον αἱ διαπραγματεύσεις καὶ κατέληξεν εἰπὼν ὅτι ἐπιθυμεῖ τὴν εἰς ἀμφοτέρας τὰς χώρας ἐπωφελῆ ἀνανέωσιν τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων. Ἀμφότεροι τέλος προσεπάθησαν νὰ δείξωσιν ὅτι δὲν ἐνθυμοῦνται τοὺς προχθεσινοὺς τῶν ἐμπόρων διωγμοὺς καὶ ἀπεσύρθησαν μέλι καὶ γάλα κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον.

Ἐν τῇ γείτονι δυαδικῇ μοναρχίᾳ τὰ συγχαρητήρια ὡσαύτως ὑπῆρξαν θερμότερα καὶ ἀφθονώτατα, λησμονήσαντες δὲ οἱ οὖγγροι ὑπουργοὶ τὴν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Φραγκῖσκον Ἰωσὴφ ρῆξίν των ἐξεχύθησαν εἰς τὰς ὑπὲρ τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους διαβεβαιώσεις των καὶ τοιουτοτρόπως καὶ οὗτοι δόντες τόπον τῇ ὀργῇ τοῦ γηραιοῦ καισαροβασιλέως ἀπεχωρίσθησαν εὐξάμενοι ἀλλήλοις καρτερίαν ἐν τῷ πολυσχεδεῖ πρὸς συγκράτησιν τῶν ὧν προίστανται ἐθνικοτήτων ἀγῶνι.

Γ.

ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΡΩΜΟΥΝΙΑ

Λόγος τοῦ κ. Δ. Στεφάνου

(Συνέχεια)

Στεφάνου. Ἀλλ' ὡς προέλεγον ὑμῖν, ἀνεξαρτήτως τῆς κληρονομίας τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα ὑπάρχει καὶ ἡ κληρονομία τοῦ Κωνσταντίνου. Ἐπ' αὐτῆς δὲ τῆς ὑποθέσεως, κύριοι, ἡ διαγωγὴ τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως εἶναι ὅ,τι αὐθαίρετον ὑπάρχει, διότι ἐνῷ μέχρι τοῦδε καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν περίπτωσιν, ἣν ὑπηνίχθην πρὸ ὀλίγου, τῆς κληρονομίας τοῦ Σάρρου, ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις ἐφήρμοζε προκειμένου περὶ ἐκκαθαρίσεως κληρονομιῶν ἑλλήνων ὑπηκόων τὰς διατάξεις τῆς ἰταλικῆς συνθήκης, κατὰ τὴν προφορικὴν μεταξὺ τῶν δύο κυβερνήσεων συνεννόησιν· κατὰ τὰς διατάξεις δὲ τῆς συνθήκης ταύτης ὁ πρόξενος ἔχει ἁρμοδιότητα νὰ ἐπιλαμβάνεται τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς κληρονομίας, τοὐτέστι νὰ θέτῃ σφραγίδας, νὰ ἐκτελῇ τὴν ἀπογραφὴν καὶ νὰ κρατῇ τὴν περιουσίαν ἐπὶ ἓξ μῆνας, μέχρις οὗ ἐξοφληθῶσιν οἱ τυχὸν δανεισταὶ ἰθαγενεῖς Ρωμοῦνοι ἐκ τῆς κληρονομίας, νὰ παραδίδῃ δὲ ταύτην εἴτε εἰς τοὺς ἐξ ἀδιαθέτου, εἴτε εἰς τοὺς ἐκ διαθήκης κληρονόμους. Ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις ἠρνήθη πλέον ἐπὶ τῆς κληρονομίας Ζάππα νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν συνθήκην· καὶ ἐνῷ τὸ προξενεῖον, ἀκολουθοῦν τὴν μέχρι τοῦδε πρᾶξιν, ἅμα τῷ θανάτῳ τοῦ Κωνσταντίνου ἔθεσε σφραγίδας ἐπὶ τῆς περιουσίας αὐτοῦ, ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις διέταξε τὸν εἰσαγγελέα καὶ τοὺς δικαστὰς αὐτῆς καὶ μετέβησαν ἐπὶ τόπου, ἦραν τὰς σφραγίδας τῆς ἑλληνικῆς πρεσβείας καὶ ἐπέθεσαν τὰς ἰδικάς των, μόλις δὲ καὶ μετὰ βίας συγκατένευσε νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Ἑλλάδος νὰ παραστῇ κατὰ τὴν ἀπογραφὴν ὡς πρόσωπον ἄφωνον. Καὶ οὗ μόνον τοῦτο, κύριοι, ἀλλὰ θέσαντες οἱ ρωμοῦνοι δικασταὶ τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ χρηματοκιβωτίου τοῦ Κωντσταντ. Ζάππα ἀφῄρεσαν ἀπ' αὐτοῦ τὸ πρωτότυπον τῆς διαθήκης τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, τὸ ὁποῖον κατὰ τύχην εὑρέθη εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα, διότι τοῦτο ἐφυλάσσετο ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ προξενείου, καὶ ἐξ ἀδρότητος τὸ προξενεῖον, ἵνα κάμῃ χρῆσιν τῆς διαθήκης ταύτης ὁ Κωνσταντῖνος ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, ἀποκρούων τὰς ἀξιώσεις τῶν ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμων τοῦ Εὐαγγέλη, παρέδωκεν εἰς αὐτὸν τὸ πρωτότυπον τῆς διαθήκης. Ἔθεσαν, λέγω, τὴν χεῖρα οὐ μόνον ἐπὶ τῆς διαθήκης τῆς πρωτοτύπου τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα ἀλλὰ καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς πρωτοτύπου διαθήκης τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, καὶ παραλαβόντες ἀμφοτέρας τὰς διαθήκας ταύτας κατέθεσαν εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ ρωμουνικοῦ δικαστηρίου τοῦ Βουκουρεστίου, ὁπόθεν οὐδὲ ἀντίγραφον ἑλληνιστὶ ἐπιτρέπεται νὰ λάβωμεν, ἀλλὰ μόνον ἐκ τῆς ρωμουνικῆς μεταφράσεως. Μετὰ τοῦτο δὲ τὸ ρωμουνικὸν δημόσιον ἔρχεται καὶ διεκδικεῖ καὶ τὴν περιουσίαν τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα, ὅση εὑρίσκεται ἐν Ρωμουνίᾳ στηριζόμενον εἰς τὸ ὅτι αὕτη ἀποτελεῖ ἓν μετὰ τῆς τοῦ Εὐαγγέλη ἀναπόσπαστον μέρος.

Ἐκ τῶν διπλωματικῶν ἐγγράφων

Εἰς μάτην, κύριοι, ἀπέβησαν πᾶσαι αἱ παραστάσεις αἱ γενόμεναι ὑπὸ τῆς ἡμετέρας πρεσβείας πρὸς τὴν ρωμουνικὴν κυβέρνησιν, καὶ ἂν ἀναγνώσετε τὰ ἔγγραφα τὰ κατατεθέντα εἰς τὴν Βουλήν, θὰ ἴδητε ὁποίου εἴδους ἐπιχειρήματα ἀντιτάσσει ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις κατὰ τῶν ἀκαταγωνίστων ἐπιχειρημάτων τῆς ἡμετέρας πρεσβείας. Ἀλλ' ἡ ἡμετέρα κυβέρνησις δὲν εἶχε μόνον ὑπ' ὄψιν ὅσα πρὸ μικροῦ ἀνέφερον ὑμῖν, ἀλλ' εἶχε καὶ ἄλλα παραδείγματα, ἅτινα ἔπεισαν αὐτὴν ὅτι ματαίως περιωρίζετο εἰς τὴν ἀνταλλαγὴν ἐγγράφων πρὸς τὴν ρωμουνικὴν κυβέρνησιν· εἴχομεν προηγούμενον παράδειγμα αὐθαιρεσίας καὶ ἁρπαγῆς, διότι αὕτη εἶναι ἡ κυριολεξία, ἔχομεν τὸ παράδειγμα κληρονομίας πλουσίας ἑλληνίδος μὲν τὸ γένος καὶ τὴν καταγωγὴν, ἀλλ' ὑπηκόου Ρωμουνίδος τῆς ἀοιδίμου Καστρισίου, τὴν ὁποίαν εἶχε κληροδοτήσει εἰς τὰς κοινότητας Θεσσαλονίκης καὶ Ἰωαννίνων καὶ τὴν ὁποίαν ἐπὶ 25 ἔτη διεχειρίσθη ὁ γραπτὸς κληρονόμος τῆς Καστρισίου· καὶ ὅμως ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις, μετὰ 25 ὅλα ἔτη, ἅμα τῷ θανάτῳ τοῦ διαχειριστοῦ καὶ ἐπικαρπωτοῦ κατέλαβε τὴν περιουσίαν ταύτην ὡς ἀδέσποτον καὶ τὴν νέμεται, κατισχύσασα καὶ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, ὡς ἦτο ἐπόμενον. Ἔσχε πρὸ αὐτῆς ἡ κυβέρνησις ἡμῶν τὸ παράδειγμα τῆς κληροδοσίας τοῦ ἀειμνήστου Δοσιθέου Ἱεραπόλεως καὶ τῶν κληροδοτημάτων, ὅσα φιλογενεῖς Ἕλληνες κατέλιπον εἰς τὴν Ριζάρειον σχολὴν, τὸ Πανεπιστήμιον, τὸ πολιτικὸν νοσοκομεῖον, τὸ Ἀμαλίειον ὀρφανοτροφεῖον, τὸν Σύλλογον πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων καὶ ἄλλα ἐθνωφελῆ ἱδρύματα, ὧν τὰ κληροδοτήματα ἀπώλοντο, διότι ἡ ρωμουνικὴ νομολογία, δὲν ἀναγνωρίζει ξένα νομικὰ πρόσωπα. Ἦτο δὲ αὐτόχρημα εἰρωνεία νὰ παραπέμψῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὰ ρωμουνικὰ δικαστήρια. Δὲν ὑπάρχει παράδειγμα, κύριοι, ἑνὸς κληροδοτήματος, τὸ ὁποῖον κατώρθωσεν εὐαγὲς ἑλληνικὸν ἵδρυμα νὰ λυτρώσῃ ἀπὸ τῶν χειρῶν τῆς ρωμουνικῆς δικαιοσύνης. Ἀπέναντι λοιπὸν τῆς στάσεως ταύτης τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν ρωμουνικῶν ἀρχῶν ἀπὸ τῆς ἀνωτάτης μέχρι τῆς κατωτάτης, ποία ἦτο ἡ στάσις καὶ ἡ πορεία, ἥτις ἐπεβάλλετο εἰς τὴν ἑλληνικὴν κυβερνησιν; Συνεζητήθη τὸ ζήτημα διὰ μακρῶν παρ' ὅλων τῶν κυβερνήσεων, τῆς τε κυβερνήσεως τοῦ ἀξιοτίμου ἐκ Γορτυνος βουλευτοῦ καὶ τῆς ὑπὸ τὸν ἀξιότιμον βουλευτὴν ἐκ Μαντινείας, καὶ συνεζητήθη οὐ μόνον ἐνταῦθα, ἀλλὰ καὶ ἐν Βουκουρεστίῳ, ζητηθείσης τῆς γνώμης καὶ τῶν ἐκεῖ δικηγόρων καὶ τοῦ ἀποσταλέντος ἐπὶ τούτῳ νομικοῦ συμβούλου εἰς Βουκουρέστιον· διότι βεβαίως τὸ διάβημα τῆς διακοπῆς τῶν σχέσεων δὲν ἦτο ἐκ τῶν κοινῶν, οὔτε ἠδύνατο ἡ κυβέρνησις νὰ προβῇ εἰς τοῦτο ἐκ τοῦ προχείρου καὶ ἄνευ περισκέψεως, ἀλλ' ἐσταθμίσθη σπουδαίως καὶ σοβαρῶς ἡ πορεία τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως, αἱ φανεραὶ διαθέσεις αὐτῆς· ἐλήφθησαν δὲ ὑπ' ὄψει καὶ αἱ γενόμεναι ἐν ταῖς ρωμουνικαῖς βουλαῖς συζητήσεις, ὅπου ῥήτορες καὶ τῆς συμπολιτεύσεως καὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως προεκάλουν τὴν κυβέρνησιν να περιφρουρήσῃ τὰ δῆθεν δικαιώματα τοῦ ρωμουνικοῦ δημοσίου ἀπέναντι τῆς ἅρπαγος Ἑλλάδος. Ἐκ τῶν συζητήσεων δὲ ἐκείνων προκύπτουν κατάδηλα τὰ ἀδικαιολόγητα μίση, τὰ ὁποῖα ἐμφωλεύουσιν εἰς τὰ στέρνα τῶν Ρωμούνων κατὰ τῶν Ἑλλήνων, ὡς δῆθεν ἀπορροφώντων τὸ αἷμα αὐτῶν, διότι διὰ τῆς ἐργασίας των κατορθόνουσι νὰ σχηματίζωσι περιουσίας, διότι βλέπουσιν εἰς τὰ στήθη τῶν Ἑλλήνων ζωηρὰν μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς τῆς ζωῆς των τὴν ἀγάπην των πρὸς τὴν μητέρα πατρίδα, διότι βλέπουσιν αὐτοὺς ἐγκαταλείποντας τὴν περιουσίαν των εἰς τὴν Ἑλλάδα χάριν εὐεργετικῶν σκοπῶν. συνεζητήθη λέγω, κύριοι, τὸ ζήτημα τῆς διακοπῆς τῶν σχέσεων, καθὼς καὶ τὸ τῆς διαμαρτυρήσεως, ὁποῖον παρέστησεν ἡμῖν αὐτὸ ὁ ἀξιότιμος ἐκ Μαντινείας συνάδελφος· ἀλλ' εἰς ποῖον πρακτικὸν συμπέρασμα ἠδυνάμεθα νὰ καταλήξωμεν, ἐὰν τὸ μέτρον τοῦτο ἐτίθετο ἐν ἐνεργείᾳ; Διότι ἐνταῦθα, κύριοι, δὲν ἐπιδιώκομεν ἁπλῶς ἐνθήλωσιν αἰσθημάτων ἀγαναικτήσεως, λόγῳ τῶν παραγνωριζομένων δικαιωμάτων μας, ἀλλὰ μέτρα πρακτικὰ, δυνάμενα νὰ καταλήξωσιν, οὐ μόνον εἰς τὴν διάσωσιν τῆς κληρονομίας τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα καὶ τῆς τοῦ Κωνσταντίνου, ἥτις βεβαίως, ὡς ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς ἐκ Πατρῶν εἶπε, δὲν θὰ διορθώσῃ τὰ οἰκονομικά μας, ἀλλ' ὀφείλομεν νὰ λάβωμεν μέτρα, δυνάμενα νὰ φέρωσιν εἰς συναίσθησιν τὴν ρωμουνικὴν κυβέρνησιν καὶ νὰ ἐκθέσωσιν αὐτὴν ἐνώπιον τῆς Εὐρώπης οὕτω πρὸς ἡμᾶς πολιτευομένην, ἵνα σώσωμεν τοὐλάχιστον εἰς τὸ μέλλον τὰ συμφέροντα τοῦ ἑλληνισμοῦ, τὰ ἔτι ὑπάρχοντα ἐν Ρωμουνίᾳ.

Ἡ προκάτοχος κυβέρνησις καὶ τὸ ζήτημα

Εἶχον λάβει τὴν τιμὴν, κύριοι, νὰ προσκληθῶ εἰς ἐπανειλημμένα συμβούλια ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου ἐκ Μαντινείας συναδέλφου, ὅτε προίστατο τῆς κυβερνήσεως, διότι, καθὼς εἶπον ὑμῖν, εἶχον λάβει ἀφορμὴν ἐκ τῶν προηγουμένων καθηκόντων μου, νὰ γνωρίζω τὰ τῆς ὑποθέσεως ταύτης. Ἐκεῖ δὲ ἀνεπτύχθη ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου ἐκ Μαντινείας συναδέλφου ἡ θεωρία, ἣν σήμερον ὑπεστήριξε τῆς διαμαρτυρήσεως. ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς εἶχε τὴν ἰδέαν ὅτι ὀφείλομεν ν' ἀκολουθήσωμεν τὴν δικαστικὴν ὁδὸν καὶ ἐν ἀποτυχίᾳ νὰ ἐπιφυλάξωμεν εἰς ἑαυτοὺς τὴν διπλωματικὴν ἐνέργειαν, διαμαρτυρόμενοι ἀπὸ τοῦδε διὰ πᾶσαν ἐνδεχομένην παραβίασιν τῶν κανόνων τοῦ δικαίου. Ἐγὼ εἰς τοῦτο διεφώνησα, φρονῶν, ὅτι ἐὰν παρεδεχόμεθα τὴν δικαστικὴν ὁδὸν, βεβαίως ἀπεκλείετο ἡμῖν πλέον ἡ διπλωματική, διότι ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις ἤθελεν ἀντιτάξει ἡμῖν, ὅτι ἀνεγνωρίσαμεν τὴν ἁρμοδιότητα τῶν δικαστηρίων της καὶ ὀφείλομεν ἑπομένως νὰ σεβασθῶμεν τὴν ἀπόφασίν των.

Κωνσταντόπουλος. Δὲν ὑπῆρχεν ἀντίρρησις νὰ ἐμφανισθῶμεν εἰς τὰ δικαστήρια ὡς πρὸς τοὺς ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμους. Τὸ ζήτημα ἦτο, ἂν ἔπρεπε νὰ παρασταθῶμεν, ἐφ' ὅσον ἠθέλομεν ἔλθει ἀντιμέτωποι πρὸς τὴν ρωμουνικὴν κυβέρνησιν.

Ρικάκης. Δὲν ἠδυνάμεθα νὰ παρασταθῶμεν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, ἂν δὲν καταθέτομεν ἐγγύησιν πέντε χιλιάδων δραχμῶν.

Στεφάνου. Αὐτὸ εἶναι ἡ τελευταία φάσις τοῦ ζητήματος, διότι μέχρι τοῦδε εἰς τὰ δικαστήρια παρίστατο ὁ Κωνσταντῖνος Ζάππας, διότι κατ' αὐτοῦ διεξεδικεῖτο ὑπὸ τῶν ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμων ἡ κληρονομία τοῦ Εὐαγγέλη καὶ δι' αὐτὸ ἐγεννήθη τὸ ζήτημα τῆς ἐγγυοδοσίας καὶ ζῶντος τοῦ Κωνσταντίνου, ἀλλὰ τότε τὸ δικαστήριον ἀπήλλαξε τῆς ἐγγυοδοσίας τὸν Κωνσταντῖνον, διότι καὶ οἱ ἐνάγοντες αὐτὸν ἦσαν ἀλλοδαποί. Ὅταν ὅμως παρενέβη ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων, μεταβαλὸν γνώμην τὸ δικαστήριον, τὴν ὑπεχρέωσε νὰ καταθέσῃ ἐγγύησιν πέντε χιλιάδων φράγκων.

Ζυγομαλᾶς. Κατέθεσεν;

Στεφάνου. Ἀνεβλήθη ἡ δίκη μέχρις οὗ καταθέσῃ.

Ἐὰν λοιπὸν περιοριζόμεθα εἰς ἁπλᾶς διαμαρτυρήσεις, ποῖον θὰ ἦτο τὸ ἀποτέλεσμα; ὅτι ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις δὲν ἤθελε τὴν λάβει ὑπ' ὄψιν. Διότι τί ἄλλο εἶνε ὅλα τὰ ἀνταλλαχθέντα ἔγγραφα μεταξὺ τῆς πρεσβείας ἡμῶν καὶ τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως, παρὰ ἀδιάκοπος διαμαρτυρία κατὰ τῆς αὐθαιρεσίας τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως, καὶ τῆς ἄνευ δικαιώματος παρεμβάσεως τῆς ρωμουνικῆς δικαιοσύνης ἐν τῇ κληρονομίᾳ τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα;

Κωνσταντόπουλος. Δὲν ἐπρόκειτο νὰ κάμωμεν διαμαρτύρησιν δι' ἰδιαιτέρου ἐγγράφου, ἀλλὰ μόνον νὰ δηλώσωμεν ἐνώπιον τῶν ρωμουνικῶν δικαστηρίων ὅ,τι δὲν ἀναγνωρίζομεν τὴν ἁρμοδιότητα αὐτῶν ὡς πρὸς τὸ ρωμουνικὸν δημόσιον καὶ νὰ ἐπιφυλαχθῶμεν τὴν διπλωματικὴν ὁδόν. Αὐτὸ εἶναι διαμαρτύρησις.

Στεφάνου. Καὶ ἂν τὸ δικαστή-

ριον δὲν τὴν ἐλάμβανεν ὑπ' ὄψιν, καὶ ὀρθῶς, διότι ἐνώπιον δικαστηρίων δὲν δύναταί τις νὰ διαμαρτύρεται καὶ οὐχ' ἧττον νὰ δικάζεται.

Κωνσταντόπουλος. Ἐγὼ ἐξήτασα τὰς ἐνδεχομένας λύσεις τῆς ὑποθέσεως ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ εἶπον, ὅτι ἂν οἱ ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμοι ἤθελον κερδίσει ἐνώπιον τῶν ρωμουνικῶν δικαστηρίων, ἔπαυε πᾶσα ἀφορμὴ διπλωματικῆς διενεξεως. Ἂν πάλιν ἡ περιουσία ἐπεδικάζετο εἰς τὸ ρωμουνικὸν δημόσιον, ἡ ἀπόφασις ἤθελεν ὠφελεῖ ἡμᾶς ὡς ἀπορρίπτουσα τὰς ὀξιωσεις των ἐξ ἀδιαθέτου κληρονομων, καὶ περιορίζουσα τὴν ὑπόθεσιν μεταξὺ τῶν δύο κυβερνήσεων. Κατὰ δὲ τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως ἠδυνάμεθα τοτε νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὴν διπλωματικὴν ὁδόν.

Στεφάνου. Ἐὰν ἀπεδεχόμεθα τὸν δικαστικὸν ἀγωνα, ἢ οἱανδήποτε ἀπόφασιν τῶν ρωμουνικῶν δικαστηρίων, καθὼς ὑμεῖς ὑποθέτετε, ἠθέλομεν ἀναγνωρίσει τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ρωμουνικων δικαστηρίων, καὶ ἤθελεν ἔχει ἡ κυβέρνησις ἡ ρωμουνικὴ ἓν ἐπιχειρημα διπλωματικόν· ἤθελεν ἀντιτάξει ἡμῖν ἔνστασιν ἀπαραδέκτου, ὅτι τὸ ζήτημα ἐλύθη δικαστικῶς.

Κωνσταντόπουλος. Τυπικαὶ ἐνστάσεις ἀπαραδέκτου ἐπὶ τῶν διπλωματικῶν ζητημάτων δὲν ὑπάρχουσι. Ταῦτα ἐξετάζονται κατ' οὐσίαν.

Στεφάνου. Τέλος, κύριοι, αὐτὴ εἶναι ἡ γνώμη μου, πρὸς τὴν ὁποίαν συνεφώνησε καὶ ὁ ειδικὸς νομικὸς σύμβουλος ὁστις εἶχεν ἀποσταλῆ εἰς Ρωμουνίαν καὶ οἱ δικηγόροι ἡμῶν ὁ κ. Βορέσκος καὶ ὁ κ. Κορνεα, οἵτινες ἀπεδεχθησαν τὴν γνωμην μου ἀνεπιφυλάκτως.

Λεγω λοιπὸν, ἵνα μὴ κουράσω περιπλέον τὴν Βουλήν, ὅτι συνεπείᾳ τῶν διατρεξάντων καὶ ἀπέναντι τῆς στάσεως τῆς Ρωμουνίας, οὐ μόνον ἐν τῇ εἰδικῇ ταύτῃ περιστάσει, ἀλλὰ τῆς ἀνέκαθεν πορείας αὐτῆς, ἥτις ἕνα καὶ μόνον σκοπὸν εἶχε, τὴν καταδίωξιν καὶ τὴν ἐξοντωσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν Ρωμουνίᾳ, ἕνεκα μόνον μετρον ἐπεβάλλετο εἰς την ἑλληνικὴν κυβέρνησιν, μέτρον ἄκρον, τὸ τῆς διακοπῆς τῶν σχέσεων. Εἶναι ἀληθὲς, κύριοι, ὅτι ἡ διακοπὴ τῶν σχέσεων δὲν εἶναι μέτρον, τὸ ὁποῖον ἐκ τοῦ προχείρου πρέπει νὰ τίθηται ἐν ἐνεργειᾳ, ἀλλὰ φρονῶ, ὅτι ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει οὐδὲν ἕτερον ἠδύνατο νὰ συντελέσῃ πρὸς λύσιν καὶ καθορισμὸν τῶν ἀμοιβαίων δικαιωμάτων ἢ τοῦτο. Ἐπιφυλάσσομαι κατὰ τὴν γενησομένην τυχὸν ἀκολούθως συζήτησιν, ἐν παρασταθῇ ἀνάγκη, νὰ λάβω αὖθις τὸν λόγον.

ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ἡ διαμαρτύρησις τῶν Πατριαρχείων

(Π.) Οὐδεὶς βεβαίως ἀγνοεῖ, ὅτι ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐκκρεμὲς διατελεῖ τὸ ζήτημα τῶν ἐν Ρωμουνίᾳ μοναστηριακῶν κτημάτων, δημευθέντων ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἡγεμόνος Κούζα καὶ κατακρατουμένων ὅλως αὐθαιρέτως καὶ παρανομως ὑπὸ τῶν διαφόρων ρωμουνικῶν κυβερνήσεων, ἐπὶ βλάβῃ τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ τεσσάρων πατριαρχικῶν θρόνων Κων/πόλεως, τοῦ καὶ οἰκουμενικοῦ καλουμένου, Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων, ὡς καὶ τῶν συμφερόντων τῶν ἐκκλησιαστικῶν κοινοτήτων τοῦ ὄρους Σινᾶ καὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ ΙΣΤ' αἰωνος μέχρι τῶν τελευταίων χρόνων τὰ ἱερὰ ταῦτα ἐν τῇ Ἀνατολῇ σκηνώματα, ὡς καὶ διάφοροι ἄλλαι ἐν Ἠπείρῳ καὶ Θεσσαλίᾳ μοναὶ, ἐν Ρωμουνίᾳ ἐδημιούργησαν συμφέροντα, ἐκ σπουδαίου καὶ λίαν σημαντικοῦ ἀριθμοῦ μοναστηρίων καὶ ἄλλων ἁγαθῶν, ἀφιερωθέντων αὐτοῖς ὑπὸ διαφόρων φιλευσεβῶν καὶ φιλοχρίστων κοινοτήτων καὶ ὑψηλῶν προσώπων γενικῶς δὲ γνωστῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα: Κτήματα τῶν προσκυνημένων μοναστηρίων. Ἐπιφυλαττόμενοι ἐν ἄλλοις ἄρθροις νὰ ἐκθέσωμεν τὰς διαφόρους φάσεις, ἃς τὸ εἰς ὕπατον βαθμὸν τοὺς Ἁγίους Τόπους τῆς Ἀνατολῆς ἐνδιαφέρον τοῦτο ζήτημα, γεννηθὲν ἐκ τῆς ὑπὸ τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως ἐποφθα μιάσεως ξένης περιουσίας, ἔλαβε κατὰ διαφόρους καιροὺς, παρατηροῦμεν, ὅτι καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο, ὡς καὶ ἕτερά τινα ζωτικότατα διὰ τὰς ὀρθοδόξους ἐκκλησίας ζητήματα, ἀπό τινων ἐτῶν διετέλει ἐν λήθῃ. Ὑπονοούσῃ ἴσως ὑποχώρησιν μὲν τῶν Ἁγίων Τόπων καὶ παραίτησιν δικαιωμάτων κατοχῆς καὶ νομῆς ἐπὶ τῶν μοναστηρίων τούτων, θρίαμβον δὲ τῆς αὐθαιρέτου καὶ ἱεροσύλου πολιτικῆς τῶν ἑκάστοτε ρωμουνικῶν κυβερνήσεων.

Οὕτω τὰ πράγματα εἶχον, ἢ μᾶλλον τοιουτοτρόπως τὰ πράγματα ἐφαίνοντο ἔχοντα, καίτοι οὐδέποτε ἔπαυσαν γιγνόμενα τὰ κατάλληλα διαβήματα πρὸς ἀνάκτησιν τῶν ἐπὶ τῶν ἐν Ρωμουνίᾳ μοναστηριακῶν κτημάτων δικαιωμάτων κατοχῆς καὶ νομῆς τῶν Ἁγίων καὶ Ἱερῶν τῆς Ἀνατολῆς Τόπων, διαβήματα κρατυνόμενα πάντοτε καὶ ὑποβοηθούμενα ὑπὸ τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως, ἀνέκαθεν ὑποστηριξάσης καὶ συνηγορησάσης παρὰ ταῖς διαφόροις εὐρωπαϊκαῖς δυνάμεσιν ὑπὲρ τῶν πατριαρχικῶν θρόνων συμφερόντων καὶ δικαίων, ἀναισχύντως καὶ ἀσεβῶς καταπατουμένων ὑπὸ τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως.

Ἡ συνεννόησις τῶν διαφόρων πατρ. θρόνων

Ἀλλ' ὁτε πρὸ δύο περίπου μηνῶν ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις, κατόπιν τῶν νομίμων διαβημάτων αὐτῆς πρὸς ἐπίλυσιν διὰ διαιτησίας τῆς ἀναφυείσης συνεπείᾳ τοῦ θανάτου τοῦ ἐθνικοῦ εὐεργέτου Κωνσταντίνου Ζάππα διαφορᾶς, διέταττε τὸν ἐν Βουκουρεστίῳ παρὰ τῷ βασιλεῖ Καρόλῳ διαπεπιστευμένον πρεσβευτὴν αὐτῆς νὰ καταλίπῃ τὸ ρωμουνικὸν ἔδαφος καὶ νὰ ἀναθέσῃ τῷ ἐν τῇ ρωμουνικῇ πρωτευούσῃ ἀντιπροσώπῳ τῆς Ρωσσίας τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἑλληνικῶν συμφερόντων, ὅ-τε διάρρηξις διπλωματικῶν σχέσεων τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως μετὰ τῆς τοῦ βασιλέως Καρολου τοῦ Α΄ νέαν ἐσημείου ἐποχὴν διὰ τὸν ἑλληνικὸν λαὸν, ἐκ τοῦ ληθάργου ἀνανήψαντα καὶ ἐννοοῦντα τὴν μὴ καταπάτησιν παρὰ λαοῦ ἀγροίκου καὶ ἰταμοῦ τῶν συμφερόντων αὐτοῦ, στε ἡ ἀνέλπιστος αὕτη καὶ ἀνδρικωτάτη διὰ τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν πρᾶξις εἰς τὰ ὄμματα τῶν ξένων εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων τὸν Ἕλληνα ἀνεδείκνυε πρόσωπον οὐ περιφρονητέον, τοσούτῳ μᾶλλον ὅσῳ τὴν ὑπεράσπισιν καὶ τὴν προστασίαν τῶν συμφερόντων αὐτοῦ ἀνελάμβανεν ἡ κραταιοτέρα τῶν εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων, ἡ Ρωσσία τὸν νοῦν τῶν ἰθυνόντων τὰ τῆς Ἐκκλησίας διῆλθεν ἡ ἰδέα, ὅπως κοινῇ μετὰ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἐνεργείᾳ ἀπευθυνθῶσι διὰ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης πρὸς τὰς ξένας εὐρωπαϊκὰς Δυνάμεις καὶ ὑποβάλλοντες τὰς δικαίας αὐτῶν ἀπαιτήσεις καὶ τὰ ὑπ' αὐτῶν διὰ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς 29 Μαΐου 1864, ὅπερ συνυπέγραψαν, ἀναγνωρισθέντα ἀναφαίρετα δικαιώματα τῶν Ἁγίων Τόπων ἐπὶ τῶν ἐν Ρωμουνίᾳ μοναστηριακῶν κτημάτων, ὧν καὶ ἠγγυήθησαν αὐτοῖς τὰς προσόδους, ἐξαιτήσωνται τῆς ὑψηλῆς αὐτῶν προστασίας καὶ τύχωσι παρ' αὐτῶν τῆς διαβεβαιώσεως, ὅτι διὰ τῶν ἐν Βουκουρεστίῳ πρεσβευτῶν καὶ διπλωματικῶν πρακτόρων αὐτῶν θέλουσι καταδείξει τῇ ρωμουνικῇ κυβερνήσει τὴν παρανομίαν καὶ ἀδικίαν, ἣν διαπράττει, κατακρατοῦσα αὐθαιρέτως καὶ ἱεροσύλως κτήματα ἱερὰ, ἀνήκοντα εἰς τὰ ἀρχαῖα καὶ ἀνεγνωρισμένα ἱερὰ τῆς ὀρθοδοξίας σκηνώματα. Εἶμαι εἰς θέσιν νὰ διαβεβαιωσω ὅτι τῆς ὑποθέσεως ταύτης ὁσονούπω ἐπιλαμβάνεται ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις εἰς συνεννόησιν ἐλθοῦσα ἤδη μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου, ἐπιθυμοῦσα προκειμένου καὶ περὶ τοῦ ζητήματος Ζάππα τὴν ἐπισώρευσιν παρανομιῶν εἰς λογαριασμὸν τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως, ἣν θέλει νὰ στιγματίσῃ ὡς κατακρατοῦσαν καὶ ἀναισχύντως σφετεριζομένην ἐθνικὰς περιουσίας.

Ἐπίκεινται ἐπίσημα διαβήματα

Καθ' ἃ ἐκ θετικωτάτης πληροφοροῦμαι πηγῆς, τὸ ζήτημα τοῦτο ὑπὸ σπουδαιοτάτην ἐλήφθη ἔποψιν, τοῦ Οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου εἰς συνεννόησιν προσκαλέσαντος τὰ πατριαρχεῖα Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων, ὡς καὶ τὰς ἐκκλησιαστικὰς κοινότητας τοῦ Ὄρους Σινᾶ καὶ τοῦ Ἁθωνος, ὅπως κοινῇ γένηται τὸ διὰ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης εἰς τὰς ξένας Δυνάμεις ἐπίσημον διάβημα. Τῆς συνεννοήσεως ταύτης ἐπιτευχθείσης ἤδη τὸ Οἰκουμενικὸν πατριαρχεῖον δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ ἀποστείλῃ πρὸς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην, συνῳδὰ ταῖς ἰσχυούσαις μεταξὺ Οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου καὶ τῆς αὐτοκρατορικῆς ὀθωμανικῆς κυβερνήσεως διατάξεσι καὶ δι' αὐτῆς εἰς τὰς ξένας Δυνάμεις τὰς προσυπογραφάσας τὸ πρωτόκολλον τῆς 29 Μαΐου 1864 μακρὸν ὑπόμνημα καὶ πάντα τὰ συναφῆ καὶ σχετικὰ ἔγγραφα, δι' ὧν νὰ ζητῆται ἡ ὑψηλὴ αὐτῶν προστασία, ὅπως δοθῇ τέρμα εἰς τὴν ἔκνομον ταύτην καὶ ἐκρυθμον κατάστασιν, ἥτις ἤρξατο διαιωνιζομένη καὶ ἥτις ἀντιβαίνει πρὸς τὰς ἀπαρασαλεύτους ἀρχὰς, ἐφ' ὧν στηρίζονται αἱ βάσεις τοῦ δικαίου.

Ἡ ἰδέα αὕτη τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ὅπως διὰ τοῦ τρόπου τούτου εἰς τὸν κατάλογον τῶν παρανομιῶν καὶ αὐθαιρεσιῶν τῆς Ρωμουνίας ἐπιπροσθέσῃ καὶ τὴν κατακράτησιν καὶ τὸν σφετερισμὸν κολοσσιαίας περιουσίας εἰς δεκάδας καὶ ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων φράγκων ἀνερχομένην, εἶναι τῷ ὄντι λίαν ἐπίκαιρος οὐ μὴν δ' ἀλλὰ καὶ δικαία καὶ νόμιμος· ἐχομεν δὲ διὰ στερεᾶς ἐλπίδος ὅτι αἱ μεγάλαι Δυνάμεις ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτῶν, πᾶν τὸ ἀπ' αὐτῶν ἐξαρτόμενον θέλουν πράξει, ὅπως ἱκανοποιήσωσι τὰς δικαίας ἀπαιτήσεις τοῦ Οἰκονομικοῦ πατριαρχείου, τῆς ἀνωτάτης ἀρχῆς τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ ὀρθοδόξων λαῶν, ἀρχῆς ἐκπροσωπούσης καὶ τοὺς τέσσαρας πατριαρχικοὺς τῆς Ἀνατολῆς θρόνους. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν αὐτοκρατορικὴν ὀθωμανικὴν κυβέρνησιν, εὐνόητον ὅτι δύσκολον τῷ ὄντι ἀποβαίνει ταύτῃ νὰ διατελέσῃ ἀδιάφορος ἀπέναντι τῆς πιέσεως καὶ τῶν ἀπείρων ζημιῶν, ἃς αἱ ἀποφάσεις τῶν ἑκάστοτε ρωμουνικῶν κυβερνήσεων ἐπήνεγκον εἰς τὰ ὑπὸ τὴν Ὑψηλὴν προστασίαν καὶ αἰγίδα τοῦ Σουλτάνου διατελοῦντα ἱερὰ ἱδρύματα. Εἶναι καιρὸς πλέον νὰ ἐννοήσῃ ἡ Ρωμουνία, ὅτι δὲν ζῶμεν ἐν μέσῳ μεσαίωνι, καθ' ὃν ἠδύνατό τις ἀναλγητεῖ καὶ νὰ κατακρατῇ καὶ νὰ δημεύῃ τὴν περιουσίαν τοῦ ἄλλου, ὅτι δὲν εὑρισκόμεθα ἐν τῷ αἰῶνι τῶν αὐθαιρεσιῶν καὶ ἱεροσύλων πράξεων, ἀλλ' ὅτι διερχόμεθα τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ δεκάτου ἐννάτου αἰῶνος, καθ' ὃν οἱ ἀρχόμενοι χειρῶν ἀδίκων τιμωροῦνται, ἐὰν δὲν θελήσωσι νὰ συνετισθῶσι, καὶ ὅτι οἱ ἐν Βουκουρεστίῳ καὶ Βιέννῃ, ἰδίᾳ δὲ οἱ πρῶτοι, ἀντὶ ἐπὶ τῇ εἰδήσει, ὅτι προσεχῶς γενήσονται τὰ κατάλληλα ἐπίσημα διαβήματα πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ μοναστηριακοῦ ζητήματος νὰ ἐκραγῶσιν εἰς χείμαρρον εἰρωνειῶν καὶ σκωμάτων, ἔδει σοβαρώτερον τὸ πρᾶγμα νὰ ἐξετάσωσιν, ἀναλογιζόμενοι τὰς συνεπείας.

«Ἄστυ»

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Αἱ χρηματικαὶ καταθέσεις τοῦ δημοσίου παρὰ ταῖς τραπέζαις

Τὸ παρὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ὑποβληθὲν εἰς τὴν βουλὴν νομοσχέδιον περὶ χρηματικῶν καταθέσεων τοῦ δημοσίου εἰς τὰς προνομιούχους τραπέζας, ἔχει ὡς ἑξῆς:

„Ἐν ᾗ περιπτώσει κατὰ τοὺς ὅρους συνομολογηθέντος ἢ συνομολογηθησομένου δανείου κατετέθησαν ἐπὶ παρακαταθήκῃ ἢ κατατεθήσονται παρὰ ταῖς προνομιούχοις τραπέζαις χρήματα τοῦ δημοσίου εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια ἐπιτρέπεται ὁ καταλογισμὸς τῶν τοιούτων χρημικῶν καταθέσεων εἰς πίστωσιν τοῦ παρὰ ταῖς τραπέζαις ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ τοῦ ἐπὶ ἀναγκαστικῇ κυκλοφορίᾳ δανείου ὡς ἡ ὑπ' αὐτῶν τῶν τραπεζῶν διάθεσις τῶν καταθέσεων κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ δανείου, εἰς οὗ τὴν ἐγγύησιν ἐγένοντο ἄνευ διατυπώσεώς τινος ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ ἀπαιτουμένων".

Οἰκονομολογικὴ Ἠχώ

Εὐχαρίστως εἴδομεν τὴν „Οἰκονογολογικὴν Ἠχὼ", ἑβδομαδιαῖον οἰκονομολογικὸν φύλλον τῶν Ἀθηνῶν, γαλλιστὶ ἐκδιδόμενον, συμμεριζομένην τὰ περὶ ἐμμέσων φόρων καὶ τῆς ἀνάγκης τῆς φορολογίας τῶν κτηματικῶν καὶ ἄλλων εἰσοδημάτων, ἀναπτυχθέντα ἐσχάτως ἐν τῇ „Ἀκροπόλει".

Pavillon de la Presse

Νέον κέντρον τοῦ τύπου καὶ τῶν γραμμάτων ἐν γένει ἱδρύεται ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος. Ὁ κ. Ν. Ἰγγλέσης, ὁ γνωστὸς διευθυντὴς τῆς βασιλικῆς τυπογραφίας καὶ ὁ κ. Μ. Φωτιάδης, ἐκδότης τοῦ „Εἰκονογραφημένου Ἡμερολογίου" ἐνοικίασαν τὸ ὡραῖον περίπτερον τὸ πρὸ τοῦ ξενοδοχείου τῶν Ξένων, πρὸς ἐγκατάστασιν κομψοῦ βιβλιοπωλείου τῶν ἐπιστημῶν, τῆς φιλολογίας, τῶν ὡραίων τεχνῶν, οὐχὶ μόνον τῆς ἡμετέρας γλώσσης ἀλλὰ καὶ τῶν πλείστων εὐρωπαϊκῶν, ὡς καὶ τοῦ κεντρικοῦ πωλητηρίου ὅλου τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ εὐρωπαϊκοῦ τύπου καὶ ὅλων τῶν περιοδικῶν συγγραμμάτων. Τὸ Pavillon de la Presse μὲ ἀμερικανικὴν ρεκλάμαν καὶ τελειότητα, θὰ ἀναδέχηται τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν, τὴν διανομὴν, τὴν διεκπεραίωσιν καὶ τὴν ἀποστολὴν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ παντὸς βιβλίου ἢ ἐφημερίδος, θὰ ἔχῃ διὰ τοὺς ξένους πλήρη λευκώματα φωτογραφιῶν τῶν ἀρχαιοτήτων ὅλα τὰ δρομολόγια τῶν ἀτμοπλοϊκῶν καὶ σιδηροδρομικῶν γραμμῶν, τὰς ὥρας τῆς ἐπισκέψεως τῶτ μουσείων, καὶ θὰ μείνῃ ἀνοικτὸν μέχρι βαθείας νυκτὸς πρὸς πώλησιν τῶν ἡμερησίων ἐφημεριδων ἑλληνικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν. Τὸ Pavillon de la Presse, ὡς τέλειος ἀμερικανικὸς νεωτερισμὸς τῶν γραμμάτων ἐν Ἑλλάδι, θὰ εἶναι λίαν ἐπωφελές.

La cuirassée

Γνωρίζετε ὅλοι σας τὴν στιγμιαίαν αὐτὴν instantanée σμικροτάτην μηχανὴν φωτογραφικὴν ἣν ἔχουσιν ὅλαι αἱ ἀστυνομίαι τῆς Εὐρώπης Ἐλαφροτάτη αὕτη κρέμεται ἀπὸ τοῦ στήθους τοῦ ἀστυνόμου, καλυπτομένη ὑπὸ τοῦ ἐπενδύτου καὶ δύναται διὰ τῆς πιέσεως μικροῦ κομβίου νὰ φωτογραφῇ καθ' ὁδὸν οἱοδήποτε ἄτομον καὶ ἐν ἀγνοίᾳ του. Τοιαύτην μηχανὴν ἐζήτησε καὶ ἡ διεύθυνσις της ἀστυνομίας παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν δι' ἀναφορᾶς της ἵνα φωτογραφῇ τοτε λωποδύτας, χαρτοπαίκτας καὶ ἄλλους ἐγκληματίας, διότι οἱ κύριοι αὐτοὶ μέχρι τοῦδε παντοιοτρόπως διὰ μορφασμῶν παραμορφοῦνται, ὁσάκις φέρονται πρὸ τῆς συνήθους φωτογραφικῆς μηχανῆς, ἵνα λάβωσιν αὔξοντα ἀριθμὸν τῆς εἰκόνος των ἐν τῇ πινακοθήκῃ τῆς ἀστυνομίας.

Ἰδιοτροπίαι τῆς φύσεως

Ἐν Καλόμνῳ γυνὴ ἔτεκε δίδυμα θήλεα ἔχοντα παράδοξόν τι κατὰ τὸν σωματικὸν αὐτῶν ὀργανισμόν, καθότι ἦσαν προσκεκολλημένα ἀπὸ τῆς τρίτης θωρακικῆς πλευρᾶς μέχρι τοῦ ὀμφαλοῦ. Αἱ χεῖρες αὐτῶν ἦσαν ἐναλλὰξ τοποθετημέναι ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῶν καὶ τὸ στόμα τοῦ ἑνὸς ἦτο ἀκριβῶς προσηρμοσμένον ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ ἑτέρου. Τὰ νεογνὰ μετὰ τὸν τοκετὸν ἐξέπνευσαν ἀμέσως. Ἡ δημογεροντία μαθοῦσα τοῦτο ἀπέστειλε τοὺς δημοτικοὺς ἰατροὺς πρὸς τὴν λεχὼ, ὅπως ταριχεύσωσι τὸ ἔκτρωμα, ἵνα ἀποσταλῇ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις μουσεῖον.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΑΙ ΑΠΟΤΥΧΙΑΙ ΓΕΡΜΑΝΩΝ

Εὐχάριστος εἴδησις

Διὰ πάντας τοὺς πρὸς τὸ γαλλικὸν ἔθνος συμπαθοῦντας ὁ τίτλος τῆς εἰδήσεως ταύτης εἶναι ἐκ τῶν ἀπροόπτων. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι κατὰ τὰς παρούσας κοινοβουλευτικὰς ἀνακρίσεις ἐν τῇ γαλλικῇ πρωτευούσῃ δὲν ὑπάρχουσι διὰ τὴν Δημοκρατίαν πολλαὶ τοιαῦται εὐχάριστοι, ἀλλ' ὁπωσδήποτε ὑπάρχουσι, πρὸς χαρὰν αὐτῶν.

Οὐδεὶς ἀγνοεῖ οἷαι ὑπεράνθρωποι προσπάθειαι κατεβλήθησαν παρὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς Δημοκρατίας ὅπως διεγερθῶσι παρὰ τῷ τσάρῳ δυσπιστίαι καὶ εἰ δυνατὸν δυσμένειαι πρὸς τὴν Γαλλίαν ἐπὶ ταῖς προσφάτοις κοινοβουλευτικαῖς ἀσχημίαις. Πάντες οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς πάντα πρὸς τοῦτο λίθον ἐκίνησαν, οἱ δ' ἐν Βερολίνῳ ἰδίως πάντων μάλιστα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἰργάσθησαν. Διότι μεγάλως ὑπελόγισαν οἱ παρὰ τὸν Σπρέαν διπλωμάται ἐπὶ βεβαίας ἐπιτυχίας τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν βασισθέντες καὶ τούτου ἕνεκα πρὸς ὁλοσχερῆ νίκην ἐπέσπευσαν τὴν εἰς Πετρούπολιν ἀποστολὴν τοῦ νέου γερμανοῦ παρὰ τῇ ρωσσικῇ αὐλῇ πρέσβεως, στρατηγοῦ Βέρδερ, ὅστις ἦν ἐντεταλμένος ρητῶς νὰ ἐνασκήσῃ ὅλαις δυνάμεσι τῇ προσωπικῇ τοῦ Τσάρου πρὸς αὐτὸν συμπαθείᾳ χρώμενος, ἅπασαν τὴν ἐπιρροὴν αὐτοῦ πρὸς διεξαγωγὴν τῶν ἀντιγαλλικῶν ραδιουργιῶν.

Ἀλλὰ δὲν παρῆλθον ὀλίγαι ἡμέραι καὶ ἡ ἐν Βερολίνῳ ἀρχιγραμματεία ἐνόησεν ὅτι σφαλερὸν ἐποίησεν ἐν τῇ ὁδῷ ταύτῃ βῆμα, διότι ἐκ Πετρουπόλεως ἐμηνύθη αὐτῇ λίαν ἐπιτηδείως ἀλλὰ σαφῶς, νὰ μὴ ἐπισπεύσῃ τὴν ἀποστολὴν τοῦ νέου πρέσβεως διοτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γένηται δεκτὸς παρὰ τῷ Τσάρῳ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῶν ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει ἑορτῶν. Οἱ ἐν Βερολίνῳ ἐξύπνησαν τότε, ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ ἴσως ἐξυπνήσωσι περισσότερον, διότι ἐν ταῖς ἀλλεπαλλήλαις ἀκροάσεσι τοῦ γάλλου πρέσβεως κόμητος δὲ Μοντεμπέλο παρὰ τῷ τσάρῳ, ἀκροάσεσιν, αἵτινες δὶς ἐπανελήφθησαν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, πρᾶγμα οὐδέποτε συμβὰν, διέκριναν ὅτι μάτην ἐκοπίασαν ἐπὶ μᾶλλον πεισθέντες ὅτι μεθ' ὅσα καὶ ἂν διεδόθησαν ὁ γάλλος πρεσβευτὴς ἀπολαύει τῆς πλήρους ἐμπιστοσύνης καὶ εὐνοίας τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ΄. Ἡ ἀποκομισθεῖσα αὕτη ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου ἐντύπωσις ἐπεβεβαιώθη κάλλιον, ὅτε ἐλέχθη παρὰ τοῦ τσάρου ἱκανῶς, στεντορείως ὥστε νὰ ἀκουσθῇ ὅτι ἀδιαφορεῖ περὶ τῶν δικαστικῶν ἢ κοινοβουλευτικῶν τῆς Γαλλίας συζητήσεων καὶ ὅτι ἀποβλέπει εἰς μόνον τὸ ἔθνος καὶ τὴν κυβέρνησιν αὐτοῦ.

Ἡ ἀπόπειρα λοιπὸν τῶν Γερμανῶν ἀπέτυχεν! Ὁ Τσάρος δὲν ἀρνεῖται τὰς πρὸς τὴν Γαλλίαν συμπαθείας του, ἡ δὲ ρωσσικὴ πολιτικὴ δὲν θὰ μεταβληθῇ· τὸ τοιοῦτον βεβαίως ἀξίζει τὸν κόπον ἵνα γένηται γνωστόν.

ΕΚ ΚΑΛΑΦΑΤΙΟΥ

Ἡ κηδεία τοῦ Κωνστ. Χριστοδούλου

Χθὲς περὶ τὴν 2 μετὰ μεσημβρίαν ὥραν ἡ πόλις ἡμῶν παρεῖχε θέαμα πρωτοφανὲς ἐπὶ μεγαλοπρεπείᾳ, ἀληθῶς καὶ πένθει, σπανιώτατα ἐξεδηλώθη τόσον βαθέως τὸ πένθος, ὅσον κατὰ τὴν κηδείαν τοῦ ἀειμνήστου Κωνσταντίνου Χριστοδούλου, γόνου τῆς ἀνέκαθεν τέκνα εὐγενῆ καὶ ἐν ἀρεταῖς ἀρίζηλα παραγούσης γεραρᾶς Ἠπείρου.

Καὶ λοιπὸν παρεπέμφθη τὸ γεραρὸν σκῆνος τοῦ ἐναρέτου ὁμογενοῦς εἰς τὴν ὑστάτην αὐτοῦ κατοικίαν ὑπὸ συμπάσης τῆς πόλεως, προεπέμφθη ὑπὸ τῆς γηραιᾶς καὶ σεβασμίας αὐτοῦ μητρὸς, τῆς ἀγαθῆς αὐτοῦ συζύγου καὶ τῶν τέκνων, ὑπὸ τῶν φιλτάτων ἀδελφῶν καὶ πάντων τῶν συγγενῶν, ὧν τὸ σιγηλὸν καὶ στυγνὸν μόλις ἴαινε μικρὸν ἡ ἐκδήλωσις τοῦ γενικοῦ πένθους προεπέμφθη οὐ μόνον ὑπὸ τῶν ὁμογενῶν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν ἐθνῶν, ζηλούντων καὶ μακαριζόντων τὰς ἀρετὰς τοῦ μεταστάντος ἀνδρός.

Ἐν τῷ οἴκῳ

Ἀπὸ πρωΐας τοῦ σαββάτου, διαδοθείσης τῆς φήμης τοῦ θανάτου, ἤρξατο ἡ συρροὴ τῶν φίλων καὶ γνωρίμων ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀποβιώσαντος, ὡς δὲ αἱ καρδίαι πάντων ἐπὶ τῇ πληξάσῃ τὴν κοινωνίαν ἡμῶν μεγάλῃ συμφορᾷ, οὕτω καὶ ἅπαντα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ εἶσι μέλανα καὶ πένθιμα, μελαγχολικοῦ καὶ σκιεροῦ καθισταμένου τοῦ ἄλλοτε χαρωποῦ καὶ γελόεντος οἴκου. Ἐν μέσῳ τῆς αἰθούσης ἐπὶ ὀκρίβαντος στηρίζεται τὸ ἐκ μέλανος ὁλοσηρικοῦ ἀργυρσποίκιλτον φέρετρον, ἐν ᾧ κεῖται ὁ γεραρὸς νεκρὸς ἱλαρὸς καὶ ὑπομειδιῶν, ὡσεὶ ἀγαλλόμενος ἐπὶ τῇ κατὰ τὸν βίον αὐτοῦ ἐκπληρώσει τῶν πρός τε τὴν οἰκογένειαν καὶ τὴν κοινωνίαν καθηκόντων αὐτοῦ, ἐνῷ πέριξ ἐπὶ τῶν ἑδρῶν θρηνοῦσιν ἀκέοντες ἡ πολυσέβαστος μήτηρ, ἡ ἀπαρηγόρητος συμβία, τὰ εὐγενῆ τέκνα καὶ οἱ φίλτατοι ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαὶ μετὰ τῶν ἐριτίμων συγγενῶν καὶ φίλων.

Διὰ τῶν σχισμάδων τῶν παραπετασμάτων διεισδύει τὸ ἀμβλυχρὸν φῶς τῆς ἀνηλίου ἡμέρας, ἐνῷ αἱ νεκρικαὶ λαμπάδες ἀντανακλῶσαι ἐπὶ τοῦ νεκροῦ, ἐπὶ τῶν ὠχρῶν τῶν παρισταμένων μορφῶν, ἐπὶ τῶν μελάνων ἐπικαλυμμάτων καὶ τῶν πολυχρώμων ταινιῶν καὶ ἀνθέων, ἐξαίρουσι τὸ μεγαλοπρεπὲς καὶ συγκινητικὸν τῆς διασκευῆς, ὁ δὲ συνδυασμὸς τοῦ πενθίμως διεσκευασμένου θαλάμου μετὰ τῆς καλλιτεχνικῆς

γλυκύτητος τῶν στεφάνων ἔχει τι τὸ μυστηριῶδες καὶ θέλγον.

Οἱ στέφανοι

Ἅπασα ἡ κοινωνία ἡμῶν ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἔσπευσε διὰ καταθέσεως στεφάνων νὰ διατρανώσηται τὸ μέγα πένθος, τὴν μεγάλην συγκίνησιν, ἣν ἠσθάνθη ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ καλοῦ κἀγαθοῦ πολίτου, καὶ διὰ προσφωνήσεων νὰ ἀποτείνῃ τὸ ὕστατον χαῖρε εἰς τὸν διαπρεπῆ πατριώτην.

Κατέθηκαν δὲ στεφάνους

Ἡ προσφιλὴς αὐτοῦ σύζυγος κυρία Ἀσπασία, οἱ φιλτατοι ἀδελφοὶ αὐτοῦ Δημήτριος, Σωτήριος καὶ Νικόλαος, αἱ ἐν Κραγιώβᾳ συγγενεύουσαι ἀξιότιμοι οἰκογένειαι τῶν κκ. Ν. Νικολαΐδου ἰατροῦ καὶ Ι. Δημητριάδου, τὸ ἐν Καλαφατίῳ κατάστημα Μαριγκου καὶ συντροφίας, ὁ ἐνταῦθα ἀξιότιμος κ. Κουκούλης καὶ ἕτεροι πολλοί, ἐν οἷς καὶ ἡ ἑλληνικὴ κοινότης Καλαφατίου, ἥτις καὶ διὰ λόγους εἰδικωτέρους ἐθεώρησε καθῆκον αὐτῆς ἀπαραίτητον νὰ τιμήσῃ ἰδιαιτέρως τὸν προστάτην καὶ μέλος θερμουργὸν αὐτῆς διατελέσαντα νεκρόν.

Ὁ πρόεδρος τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος ἀξιότιμος κ. Μοσχάκης ἐν προφανεῖ συγκινήσει λαβὼν τὸν στέφανον ὁ ἴδιος κατέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς σοροῦ τοῦ νεκροῦ προφωνήσας τάδε:

„Τὸν στέφανον τοῦτον, ὦ γεραρὲ νεκρέ, ἡ ἑλληνικὴ κοινότης Κάλαφατίου, ἡ τοσάκις τὴν εὐγενῆ σου καρδίαν δοκιμάσασα καὶ τὰς πολλάς σου ἀρετὰς ἐκτιμήσασα, σοὶ προσφέρει ὡς ἐλάχιστον φόρον εὐγνωμοσύνης ἀνθ' ὧν ἔπραξεν ἡ μακαρία σου ψυχὴ ὑπὲρ αὐτῆς· τὴν σεπτήν σου μνήμην καὶ τὴν μειλιχιον εἰκόνα ὁ θάνατος ἀφῆκε ζώσας καὶ ἀθανάτους ἐν ταῖς καρδίαις ἁπάντων τῶν μελῶν τῆς ἡμετέρας κοινότητος, ἥτις βαρέως πενθοῦσα καὶ ὀδυρομένη καὶ βαθέως συναισθανομένη τὴν ἐπελθοῦσαν συμφορὰν, εὔχεται ὅπως πάντες τοιοῦτον, οἷον σὺ βιώσωσι βιον καὶ τοιαύτην, οἵαν σὺ καταλιπωσι μνήμην, ἀείμνηστε Κωνσταντῖνε".

Ἡ ἐκφορὰ

Τὴν δευτέραν ἀκριβῶς περὶ ὥραν 2 μετὰ μεσημβριαν ἐξεκινησεν ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ μεταστάντος ἡ πένθιμος ἀκολουθία· τῶν θρησκευτικῶν συμβόλων προπορευομένων, εἶπετο ἅπας κλῆρος τῆς πόλεως, προεξάρχοντος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ προϊσταμένου τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος· μετὰ τὸν κλῆρον ἤρχετο τὸ νεκρικὸν φερετρον συρόμενον ὑπο τεσσάρων ἵππων πενθίμως ἐπικεκαλυμμένων καὶ ὑποχωροῦν ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἐπ' αὐτοῦ πολυτελῶν στεφάνων, κατόπιν ἠκολούθει ἡ στρατιωτικὴ μουσικὴ καὶ μετ' αὐτὴν ἡ ἰδιαιτέρα ἅμαξα τοῦ νεκροῦ εν πενθίμῳ περιβολῇ, ἀκολούθως ἅπαντες οἱ συγγενεῖς καὶ φιλοι επίσης ἐπὶ ἁμαξῶν καὶ τὸ πλῆθος του πιρακολουθοῦντος κοσμου, μεταξὺ τοῦ ὁποιου διεκρινετο ἡ εκλεκτοτερα μερις τῆς κοινωνίας καὶ πλεῖστοι εργατικοι καὶ ἔντιμοι πολῖται, τὰς δὲ ταινιας του φερέτρου ἐκρατουν τέσσαρα ἐκ τῶν ἐγκριτων μελῶν τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος.

Ἐν τοιαύτῃ μεγαλοπρεπεῖ ἀπόψει ὁ ἀείμνηστος νεκρὸς συνοδευομενος ὑπό τε τοῦ λαου καὶ τῶν πολιτικων καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν σεβομένων καὶ αγαπώντων αὐτὸν, ἀφου, τῆς στρατιωτικῆς μουσικῆς πενθίμως παιανιζούσης διῆλθε τὸ ὕστατον τὰς κεντρικωτέρας ὁδοὺς τῆς πόλεως, κατετέθη ὑπὸ τὸν νεκρώσιμον ἦχον τῶν κωδώνων ἐν τῷ ἑλληνικῷ ναῷ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ

Κατατεθέντος οὕτω τοῦ νεκροῦ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἐκτάκτως πεφωταγωγημένου καὶ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν μεγαλοπρεποῦς καὶ περικαλλεστάτου ἑλληνικοῦ ναοῦ, ἤρξατο ψάλλεσθαι ὑπὸ τῶν χορῶν αὐτοῦ ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία, τῶν ἱερέων ἱσταμένων ἐν κύκλῳ καὶ πρὸς δυσμὰς βλεπόντων, ἐνῷ πέριξ τοῦ νεκρικοῦ φερέτρου ἡ μήτηρ μετὰ τῆς συζύγου, τῶν τέκνων, ἀδελφῶν καὶ λοιπῶν συγγενῶν, συντετριμμένοι ἐκ τῆς θλίψεως καὶ καταβεβλημένοι καὶ ὠχροὶ παρετήρουν μετὰ στοργῆς τὸν νεκρὸν, ὃν μετ' ὀλίγον θὰ ἐχωρίζοντο διὰ παντὸς, καθ' ἣν δὲ στιγμὴν, τῶν ἱερέων ἐκφωνούντων τὸ „αἰωνία ἡ μνήμη" ὁ δεξιὸς χορὸς ἤρξατο τοῦ „Δεῦτε τελευταῖον ἀσπασμὸν" τὸ ἄλγος ἐπὶ τοσοῦτον ηὔξησε καὶ ἐγενικεύθη, ὥστε δὲν ἤκουέ τις ἕτερον εἰμὴ κοπετοὺς καὶ δάκρυα.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς νεκρωσίμου ἀκολουθίας ὁ εὐπαίδευτος ἱερεὺς τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος Οἰκονόμος Παπαδημήτριος ἐξεφώνησεν ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος τῆς ἐκκλησίας τὸν ἐπικήδειον, ὃν ἠκολούθησεν ἕτερος ὑπὸ τοῦ ἕλληνος διδασκάλου κ. Ἀναστασίου Βουτσινᾶ. Μετὰ τοῦτο ἐν μέσῳ τοῦ κοινοῦ πένθους μετεφέρθη εἰς τὸ νεκροταφεῖον, ὅπου ἐτάφη ὁ χρηστὸς αὐτος ὁμογενής.

Καλαφάτιον, τῇ 15 Δεκεμβρίου 1862.

Ὁ γραμματεὺς τῆς κοινότητος

Γεώρ. Κωνσταντινίδης

ΕΚ ΓΑΛΑΖΙΟΥ

Ἀξιότιμε κύριε Διευθυντὰ τῆς „Πατρίδος".

Εὐσεβὲς καὶ πατριωτικὸν ἔργον ἐκτελοῦντες οἱ ἀδελφοὶ Ρωμοῦνοι περιέρχονται ἀπὸ προχθὲς δια τῶν ὑπαλλήλων τοῦ δημαρχειου καὶ τῆς ἀστυνομίας τὴν πόλιν καὶ συλλέγουσιν ἐλεῆ διὰ τὰς πτωχὰς οἰκογενείας, λίαν δ' ἀξιεπαίνως φερόμενοι καὶ οἱ ἡμέτεροι προσφέρουσιν ὁ μὲν 10, ὁ δὲ 20 καὶ ἄλλοι πλειότερα ὑπὲρ τοῦ θεαρέστου τούτου ἔργου. Ἀλλ' ἂν ὑπολογισωμεν ὅτι οἱ Ἕλληνες προσέφερον 1500—2000 φρ. εὑρίσκομεν λίαν δυσανάλογον τὴν διανομὴν τῶν συνδρομῶν, διοτι ἐὰν δὲν ἀπατῶμαι, πέντε μονον ἑλληνόπαιδες προσεκλήθησαν νὰ λάβωσι βοηθείας ἐκ τοῦ δημαρχείου. Ἰδοὺ καὶ ἕτερος λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἄλλοτε εἴπομεν νὰ λείψουν πλέον τὰ μικτὰ καὶ νὰ σχηματισθῇ ἰδια ἐπιτροπὴ διὰ τοὺς πτωχους μας. Ἠξεύρω ὅτι πολλοὶ, καὶ μάλιστα οἱ ἐν ἀξιωμασι, θὰ σχολιάζωσι τὰς ὑπὲρ τῶν πτωχῶν μεριμνας τοῦ γράφοντος καὶ ὅτι ἄλλος ἄλλα θὰ λέγῃ, ἀλλ' οὐ φροντὶς περὶ τοῦ τί οὗτοι ἐροῦσιν, ἀλλὰ τί τὸ καθῆκον, καὶ οἱ φρόνιμοι τῶν πατριωτῶν λέγουσι.

Ἐν Γαλαζίῳ τῇ 20 Δεκεμβρίου 1892.

Παρρησιάδης

ΤΑ ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ

Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῶν γενεθλίων τῆς Α. Μ. τῆς βασιλίσσης Ἐλισσάβετ διεβιβάσθησαν αὐτῇ διάφορα συγχαρητήρια τηλεγραφηματα ἐκ πολλων μερων τῆς χωρας, εἰς ἃ μετ' ἰδιαζουσης χάριτος καὶ ἀβρότητος ἔσπευσεν ν' ἀπαντησῃ ἀπὸ τῆς ἀσθενικῆς αὐτῆς κλίνης. Τὸ ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου σταλὲν αὐτῇ τηλεγράφημα ἔχει ὡς ἑπεται:

Τῇ Α. Μ. τῇ βασιλίσσῃ τῆς Ρωμουνίας

Ἐξ ὀνόματος του ὑπουργικου συμβουλίου παρακαλῶ τὴν Ὑμ. Μ. ὅπως εὐμενῶς ἀποδεχθῇ τὰ εὐσεβάστως ὑποβαλλομενα Αὐτῇ συγχαρητήρια ἐπὶ τοις γενεθλίοις Ὑμων, ὁ δὲ διακαέστερος ἡμῶν πόθος ἐστὶν ἡ ἀνάκτησις τῆς Ὑμετέρας ὑγείας καὶ ἡ ταχεῖα Ὑμῶν παρ' ἡμῖν επάνοδος.

Δ. ΚΑΤΑΡΤΖΗΣ

Ἡ Α. Μ. ἀπήντησε διὰ τῶν ἑξῆς δύο συγχαρητηριων τηλεγραφημάτων.

Τῷ κ. Δ. Καταρτζῇ πρωθυπουργῷ

Λιαν συνεκινήθην ἐπὶ ταῖς εὐχαῖς ἃς μοὶ διαβιβάζετε. Καιρίως θλίβομαι κατακειμένη ἔτι ἐπὶ τῆς κλίνης μου καὶ ἀδυνατουσα ν' ἀνταποκριθῶ ταχέως εἰς τὸν εἰλικρινῆ ὑμῶν πόθον. Ὁ Θεὸς εὐλογείη τὴν Ρωμουνίαν καὶ ἀναδείξαι αὐτὴν εὐδαιμονα!

Πρὸς τὴν κυρίαν Δ. Καταρτζῆ

Δέχθητε ὑμεῖς ὡς καὶ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ κυριαι τὰς εἰλικρινεῖς Μου εὐχαριστίας. Ἀνυπομονῶ νὰ εὑρεθῶ ἐν μέσῳ ὑμῶν μεθ' ὧν συνεμερίσθην τὰς τέρψεις καὶ τὰ δεινὰ ἀπὸ 23 ἐτῶν. Ἀλλ' ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ Ὑψίστου ἀποδέχομαι ἀγογγύστως τὴν σκληρὰν ταύτην δοκιμασίαν καὶ τοὺς μακροχρονίους πόνους. Ὢ πόσαι σκέψεις Μοὶ ἐπέρχονται διὰ τὴν ὑμετέραν φιλτάτην χώραν!

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ

ΡΩΜΟΥΝΙΑ

ΜΕΤΕΩΡΟΣΚΟΠΕΙΟΝ
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

Μετεωρολογικὸν δελτίον τῆς 22 δεκεμβρίου 1892. Πληροφορίαι διδόμεναι ὑπὸ τοῦ οἴκου Menu et Cie, διοπτροποιῶν ἐν τῇ ὁδῷ Νίκης ἀριθ. 88.

Μεσονύκτιον	—2.
7 ὥρα τῆς πρωΐας	—1.
Μεσημβρία	—2.
Βαρομετρικὸν ὕψος	749.

Ὁ καιρὸς βροχερός

Ὁ πρέσβυς τῆς Ἰταλίας

Λέγεται ὅτι ὁ παρὰ τῇ αὐλῇ Βουκουρεστίου πληρεξούσιος ὑπουργὸς τῆς Ἰταλίας Μαρκήσιος Κουρτοπάση, ὁστις πρό τινων ἡμερῶν ἀπῆλθε τῆς ἡμετέρας πόλεως ἐπ' ἀδείᾳ μεταβαίνων εἰς Ἰταλίαν, προτίθεται νὰ νυμφευθῇ τὴν χήραν πριγκήπισσαν Παλαβιτσίνη.

Ὁ πρέσβυς τῆς Ἰταλίας θὰ ἐπανακάμψῃ εἰς Βουκουρέστιον εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὸν γάμον του ἵνα παρευρεθῇ ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου καὶ τῆς πριγκηπίσσης Μαρίας Ἐδιμβούργου.

Ἐν τῇ γαλλικῇ πρεσβείᾳ

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ νέου ἔτους τῶν Δντικῶν ἐγένετο τὴν Κυριακὴν ὑποδοχὴ ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς γαλλικῆς πρεσβείας, ὅπου μετέβησαν πρὸς ἐπίσκεψιν οἱ ὑπουργοὶ τῆς χώρας, οἱ ξένοι ἀντιπρόσωποι, οἱ ἀνώτατοι κυβερνητικοὶ ὑπάλληλοι καθὼς καὶ τὰ μέλη τῆς ἐνταῦθα γαλλικῆς παροικίας. Ἕνεκα τῆς ἐπ' ἀδείᾳ ἀπουσίας τοῦ γάλλου πρέσβεως κ. Κουτουλὺ τὴν ὑποδοχὴν διεξήγαγεν ἡ κυρία Κουτουλὺ μετὰ πάσης τῆς ἀπαιτουμένης ἀβρότητος βοηθουμένη ὑπὸ τοῦ πρώτου γραμματέως τῆς Πρεσβείας.

Ἡ ὑποδοχὴ τοῦ διαδόχου

Ἐπὶ τῆς ἔμπροσθεν τοῦ βορείου σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ πλατείας ἀπὸ τοῦδε ἤρξατο ἀναγειρομένη εὐρεία αἴθουσα ὑποδοχῆς μέλλουσα νὰ καταλάβῃ τὸ ἥμισυ τῆς πλατείας διὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου καὶ τῆς πριγκηπίσσης Μαρίας τοῦ Ἐδιμβούργου ἐπανακάμπτοντας μετὰ τοὺς γάμους των ἐκ Σιγμάριγκεν.

Τὰ νέα κιόσκια

Μέχρι τοῦ προσεχοῦς Ἁγίου Γεωργίου ἐπὶ τῶν βουλεβάρτων καὶ τῶν πλατειῶν τῆς πόλεως θὰ στηθῶσι τὰ νέα κιόσκια κομψοτάτου συστήματος ἅτινα θὰ χρησιμοποιηθῶσι διὰ τὴν πώλησιν ἐφημεριδων καὶ τὴν ἀγγελίαν διαφόρων χρειωδῶν κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ ἐκ Γράτς κ. Βράτιτς συμβληθέντος πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μετὰ τῆς δημαρχίας πρωτευούσης ἥτις παρεχώρησε τὸ προνόμιον τοῦτο εἰς τὸν εἰρημένον κ. Βράτιτς τῇ συγκαταθέσει τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

Ὁ καιρὸς

Ἐλεεινοτάτην ὄψιν παρουσιάζουσιν ἀπὸ τῆς κυριακῆς καὶ ἐντεῦθεν ἅπασαι αἱ ὁδοὶ τῆς πρωτευούσης. Ἕνεκα τῆς συχνῆς μεταβολῆς τῆς ἀτμοσφαιρικῆς καταστάσεως, πνέει ὁτὲ μὲν βορρᾶς, μετ' ὀλίγον ὁ νότος, μετὰ τούτους αἱ βροχαὶ καὶ ὕστερον ὁ παγετὸς, αἱ δὲ ὁδοὶ ποῦ μὲν παρουσιάζουσι ἀτελευτήτους βορβορώδεις λίμνας, ποῦ δὲ ἀποκεκρυσταλλωμένα πεζοδρόμια ἀποβαίνουσιν ἐπικινδυνώτατα εἰς τοὺς πεζοπορουντας ὀλισθαίνοντας, πίπτοντας, μωλωπιζομένους καὶ ἀνεγειρομένους καὶ πάλιν ὀλισθαίνοντας, πίπτοντας καὶ ἐξαρθρουμένους. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι σήμερον ἡ Δημαρχία διέσπειρεν ἀνὰ τὰς ὁδοὺς πλῆθος ἐργατῶν πρὸς καθαρισμὸν τῶν ὁδῶν, ἀλλ' ὡς ἐκ τῆς καταστάσεως τοῦ καιροῦ ἀποβαίνει τοῦτο ἀδύνατον. Τὰ πεζοδρόμια ἀδύνατον νὰ πατηθῶσιν ὑπὸ τῶν πεζοπορούντων, ἀναγκαζομένων νὰ βυθίζωνται ἐντὸς τῶν χιόνων καὶ προχωρῶσι διὰ μέσου αὐτῶν.

Διάφορα

Τὴν προσεχῆ κυριακὴν συγκροτηθήσεται ἐνΡώμαν δημοσία συνέλευσις τῶν ἐντῇ πόλει ταύτῃ σοσιαλιστῶν. Ἐν τῇ συνελεύσει ταύτῃ θέλει ὑποδειχθῇ ὁ εἰς τὸ τρίτον διὰ τὴν Βουλὴν κολλέγιον τοῦ νομοῦ τούτου σοσιαλιστικὸς ὑποψήφιος.

— Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἔαρος ἄρξονται αἱ ἀπαλλοτριώσεις τῶν ἐπὶ τοῦ Βουλεβάρτου οἰκοπέδων πρὸς τὸ μέρος τοῦ Κορτσενίου πρὸς προετοιμασίαν τοῦ καταλλήλου χώρου διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ νέου σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ.

Συμπληρωματικαὶ ἐκλογαὶ

Τὴν 5 ἰανουαρίου θέλουσι γίνει διὰ τὰς χηρευούσας βουλευτικὰς καὶ γερουσιαστικὰς ἕδρας συμπληρωματικαὶ ἐκλογαὶ δι' ἃς οἱ κυβερνητικοὶ ὑποψήφιοι δὲν ὡρίσθησαν εἰσέτι.

ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Οἱ Ρῶσσοι δὲν ἀστεΐζονται

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ τῆς ἡμετέρας πόλεως εἰς τὰ εὐρωπαϊκὰ φύλλα ὅτι ὁ ἐνταῦθα πρέσβυς τῆς Ρωσσίας διεβίβασεν εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν νέαν διακοίνωσιν, σχέσιν ἔχουσαν πρὸς τὸν βομβαρδισμὸν τοῦ ρωσσικοῦ ἀτμοπλοίου τῆς Ἑταιρίας Γάγαριν, ὅτε τοῦτο ἠθέλησε, παρὰ τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις νὰ εἰσπλεύσῃ ἐν Σουλινᾷ.

Ἡ Ρωσσία ἀρνεῖται νὰ ὑποβάλῃ τὴν διένεξιν εἰς διαιτησίαν καὶ ἀπαιτεῖ ἀποζημίωσιν διὰ τὴν Ἑταιρίαν.

Ἐξ Ἀθηνῶν

Ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 29 Δεκεμβρίου, ἐν τῇ Βουλῇ ὁ πρωθυπουργὸς ἀνέγνω ἐπιστολὴν τοῦ γάλλου κ. Ὡμὸλ ἐκφράζοντος τῇ Ἑλληνικῇ Βουλῇ εὐχαριστίας διὰ τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου ὅπερ ἀφορᾷ τὸ εἰς τὴν αὐτόθι γαλλικὴν ἀρχαιολογικὴν σχολὴν δωρηθὲν γήπεδον.

Ὁ κ. Τρικούπης ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει ὑπέβαλε νομοσχέδιον δι' οὗ ἐπιβάλλεται ἡ εἰς χρυσὸν φορολογία ἐπὶ τῶν σταφίδων. Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ νομοσχέδιον εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν.

Κάρολος καὶ Ἐλισσάβετ

Κατὰ τὰ εἰς τὰς παρισινὰς ἐφημερίδας ἐντεῦθεν τηλεγραφούμενα ὁ βασιλεὺς Κάρολος μεταβαίνων εἰς Γερμανίαν ὅπως παραστῇ εἰς τοὺς γάμους τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ πρίγκιπος Φερδινάνδου θέλει συναντηθῇ εἰς Μόναχον μετὰ τῆς βασιλίσσης Ἐλισσάβετ ἥτις θὰ διέλθῃ τὰς ἡμέρας ἐκείνας ἐκ τῆς βαυαρικῆς πρωτευούσης κατερχομένη εἰς Παλάντζαν πρὸς διαχείμανσιν, παρὰ τὴν διάψευσιν τοῦ ἡμιεπισήμου »Timpul» ὅστις προστίθησιν ὅτι οὔτε ἡ περὶ ἀγορᾶς αὐτόθι ἐπαύλεως εἴδησις ἔχεται ἀληθείας.

Ἔξαρχος καὶ Σταμπούλωφ

Ἡ ἐν Σοφίᾳ κυβέρνησις εἰς τὴν πλαγίαν διαμαρτυρίαν τῆς ἐν Κων/πόλει ἐξαρχίας, καὶ τὴν ἐπικειμένην σύγκλησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀπήντησεν ἀρνουμένη αὐταῖς τὸ δικαίωμα τῆς ἀναμίξεως εἰς τὸ ζήτημα καθαρῶς κατὰ τὸν Σταμπούλωφ, πολιτικὸν, οὐδ' ἐπιτρέπει τὴν σύγκλησιν τῆς Συνόδου. Παρὰ τὴν ἀντίστασιν ἐν τούτοις ταύτην ὁ ἔξαρχος ἐννοεῖ νὰ ἐμμείνῃ εἰς τὴν ἀπόφασιν του. Ἑπομένως προμηνύεται μακρὰ καὶ πεισματώδης πάλη μεταξὺ τῆς κυβερνήσεως τοῦ Σταμπούλωφ καὶ τοῦ βουλγαρικοῦ κλήρου.

Ὡραῖον πρωτοχρονιάτικον δῶρον

Ὁ βαρῶνος Ἀλφόνσος Ρότσιλδ ἔδωκεν ἓν ἑκατομμύριον φράγκων εἰς τὴν «Assistanse publique» τῶν Παρισίων ὅπως διανεμηθῇ εἰς τὰς ἀπόρους λεχὼς ὅσαι κατ' αὐτὰς θὰ ἐξέλθωσι τῶν νοσοκομείων. Ἀκριβῶς δὲ κατὰ τὴν ἔξοδόν των ταύτην αἱ γυναῖκες διατελοῦσιν διττῶς ἐξηντλημέναι, ἐπομένως ἡ βοήθεια αὕτη εἶναι φιλανθρωποτάτη παρέχουσα ἀνάπαυσιν εἰς ἀπόρους γυναῖκας μὴ δυναμένας ἀμέσως νὰ μεταβῶσιν εἰς τὰς ἐργασίας των.

Ὁ Γλάδστων

Ὁ γηραιὸς τῆς Ἀγγλίας πρωθυπουργὸς ἑώρτασε προχθὲς τὴν 83ην ἐπέτειον τῶν γενεθλίων του. Ὁ μέγας οὗτος τῆς Ἀγγλίας ἀνὴρ ἐπὶ ἑξηκονταετίαν πολιτεύεται τῷ δὲ 1833 ἔκαμε τὴν πρώτην ἐν τῇ βουλῇ τῶν κοινοτήτων ἀγόρετσίν του, παρουσιάσας πρότασιν περὶ καταργήσεως τῆς δουλεμπορίας. Σημειωτέον ὅμως ὅτι τὰ ἀνώτατα πολιτικὰ ἀξιώματα διατηροῦνται ἐν Ἀγγλίᾳ: οὕτω π. χ. ὁ Πάλμερστων εἶχε φθάσει εἰς τὸ 80 ἔτος τῆς ἡλικίας του, ὁ λόρδος Δζὼν Ροὺσελ 86 καὶ ὁ λόρδος Βήκονσφηλδ 87.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(ΥΠΗΡΕΣΙΑ «ΠΑΤΡΙΔΟΣ»)

Βερολῖνον, 21/2. — Ὁ αὐτοκράτωρ ἐδήλωσε χθὲς ὑποδεχόμενος τοὺς στρατηγοὺς ὅτι ἡ σχεδιαζομένη μεταρρύθμισις τοῦ στρατοῦ ἀποτελεῖ διὰ τὴν Γερμανίαν στρατιωτικὴν ἄμα καὶ πολιτικὴν ἀνάγκην. Εἶπε δὲ ὅτι τυγχάνει κεκηρυγμένος ὀπαδὸς τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἀναμένει ὅπως ἡ πεποίθησις περὶ τῆς ἀναγκαιότητος τοῦ νομοσχεδίου ἑδραιωθῇ πλειότερον.

Κολωνία, 21/2. — Ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Κολωνίας», μανθάνει ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ εἶπεν ὑποδεχόμενος τοὺς στρατηγοὺς ὅτι ἡ ἐπιψήφισις τοῦ στρατιωτικοῦ νομοσχεδίου εἶναι τόσον ἀναγκαία ὥστε δὲν πρέπει νὰ ὑπισθοδρομήσῃ καὶ ἂν ἔτι πρόκειται νὰ διαλυθῇ τὸ Κοινοβούλιον.

Βερολῖνον, 21/2.— Ὁ αὐτοκράτωρ ἐδέχθη χθὲς τὸν Καμπχέβενερ πασσᾶ κομίσαντα ἐκ μέρους τοῦ Σουλτάνου δῶρα πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, τὴν αὐτοκράτειραν καὶ τοὺς αὐτοκρατορικοὺς πρίγκηπας.

Πετρούπολις, 21/2.— Οὐδὲν χολερικὸν κροῦσμα συνέβη ἀπό τινων ἡμερῶν, ἡ ἐπιδημία λοιπὸν θεωρεῖται ὡς τελείως ἐκλιποῦσα ἐν τῇ πόλει.

Κάϊρον, 51/2.— Οἱ δερβῖσαι προσέβαλον τὸ παρελθὸν σάββατον τὸ χωρίον Δζεμαΐς ἀλλ' ἀπεκρούσθησαν ὑπὸ τῶν αἰγυπτιακῶν στρατευμάτων. τρεῖς δερβίσαι ἐφονεύθησαν.

Βιέννη, 21/2. — Ἡ «Πολιτικὴ Ἀνταπόκρισις» μανθάνει ἐκ Ρώμης ὅτι ὁ βασιλεὺς Οὐμβέρτος ἀντήλλαξεν ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ νέου ἔτους ἐγκαρδιώτατα συγχαρητήρια τηλεγραφήματα μετὰ τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας καὶ τῶν αὐτοκρατόρων Γερμανίας καὶ Αὐστρίας.

Αὐτόθι, 21/2.—Ὁ αὐτοκράτωρ ἐδέχθη ἀντιπροσωπείαν ἐκ μουσουλμάνων τοῦ Σεραγιέβου ἐπιδώσασαν εὐχαριστήριον προσφώνησιν διὰ τὴν ἵδρυσιν σχολῆς μουσουλμάνων κριτῶν.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Ὁ κλῆρος

Περὶ τοὺς 200 κληρικοὶ συνῆλθον, ὡς ἀνηγγείλαμεν, τὴν Κυριακὴν εἰς δημοσίαν συνέλευσιν ὅπως συζητησωσι τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς παιδείας ὑποβληθέντα τελευταῖα περὶ τοῦ κατωτέρου κλήρου νομοσχέδια. Ἡ συζήτησις ἦν πολύωρος. Ἀπεφασίσθη δὲ ὅπως συνταχθῇ ὑπὸ εἰδικῆς πρὸς τοῦτο ἐπιτροπῆς ὑπομνημα ἐπιδοθησόμενον εἰς τὰ νομοθετικὰ τῆς χώρας σώματα.

Ἡ σχολὴ τοῦ δικαίου

Ὁ ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπουργὸς ἀπεφάσισεν, ἵνα οἱ ἀποφοιτῶντες τῆς νομικῆς σχολῆς λαμβάνωσιν δίπλωμα διδάκτορος, τὴν ἵδρυσιν τριῶν ἕτι νέων ἑδρῶν ἐν τῇ εἰρημένῃ σχολῇ. Ἀπὸ μιᾶς τῶν ἑδρῶν τούτων θέλει διδάσκεσθαι καὶ τὸ διεθνὲς ἰδιωτικὸν δίκαιον.

IULIUS LOEFFLER

Μηχανικὸς κατασκευαστὴς Μύλων

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ *Strada Dómneĭ 14*

Γενικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐργοστασίου τῶν μηχανῶν

GANZ et. Co' ἐν Buda-Pesta

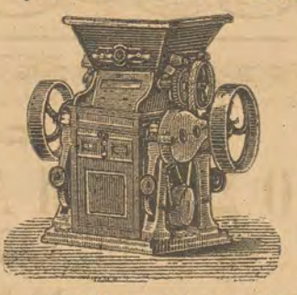

Τεχνικὸν γραφεῖον διὰ πᾶσαν βιομηχανικὴν ἐγκατάστασιν.

Διάφοροι μηχαναι, Ἀντλητήρια *(turbines)* Κύλινδροι *(valțurĭ)* γνήσιοι *Ganz*

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

ἀντικειμένων ἐκμεταλλεύσεως διὰ μύλους καὶ πρίονας

ΓΝΗΣΙΑ ΜΕΤΑΞΩΤΑ

Dufour et Comp. (Thal)

Ἐγκατάστασις ἠλεκτρικοῦ φωτὸς

ΤΙΜΑΙ ΚΑΙ ΟΡΟΙ ΛΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΟΙ

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ 19 Δεκεμβρίου 1892

ΔΑΝΕΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ	Αγοραί	Πωλητ.
Renta perpetuă 5 o/o	99.3)4	100.—
» amortis. 5 o)o	97.—	97.3)8
» » 4 o/o	84 1/4	84.5/8
Conversiunea rurală 6 o)o	100.1)2	101.1/4
Oblig. casei Pensiunilor	271.—	278.
ΔΑΝ. ΠΟΛΕΩΝ καὶ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Com. Bucuresci 5o/o—1883	89.3)4	90.1/4
» » » —1884	—.—	.
» » » —1889	—.—	.
» » » —1890	89.5/8	90.—
Scris. Func. Rurale 5o/o	96.3)4	97.—
» » Urbane 5 »	91.3/4	92.—
» » » 6 »	102.1/2	102 3/4
» » » 7 »	104.—	104.1)4
» » » Iaşi 5 o/o	82.1/2	82.3/4
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Banca Naţională	1660.—	1665.
Dacia-Rumania	415.—	418
Naţionala	417.—	420.
Societ. de Reasigurare.	190.—	195.
» » Constr. şi I. publ	130.—	132.
» » Basalt şi Ceramică	280.—	290.
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		
Λονδίνου τριμηνον	25.17.1/2	25.20
» ὄψεως	25.35.1/2	25.37.1/2
Παρισίων τρίμηνον	100.20	100.25
» ὄψεως	100.90	101.—
Βερολίνου τριμηνον.	123 40	123.50
» ὄψεως	124.50	124.60
Βελγίου τριμηνον	99.90	99.95
» ὄψεως	—.—	.
Βιέννης ὄψεως	2.10.—	2.11 1/4
» τρίμηνον	2.05.—	2.09.—
» εἰκοσάφραγκον.	99.3)4	100.—
Ἀμστελοδάμου τρίμηνον	.	.
Ἑλβετίας τριμηνον.	—.	.
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ		
Φιορίνια Αὐστριακά	2.11.1)2	2.12.—
Ρούβλια Ρωσσικά	2.50	2.60.
Χαρτονομισματα Γαλλίας	100.25	100.30
Λίρα Ὀθωμανική.	22.80	23.
Εἰκοσόφραγκον Γαλλίας.	20.09	20.10
Μάρκαι Γερμανίας	124.—	125.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 19 Δεκεμβρίου 1892

Γαλλικὴ Ρέντα 4 1/2 o/o	105.50
» » 3 o/o	95.77
Ρωμουν. Ρέντα 5 o/o	—.—
Ἑλλην. Δάνειον 5 o/o	323 50
Ἀνατολικοὶ Σιδηρόδρομοι μετὰ Λαχείου	—.—
Αἰγυπτιακὸν Δάνειον.	497.18
Ὀθωμανικὴ Τράπεζα.	578.75
Συνάλλαγμα Βερολίνου	122.18
» Βελγίου.	99 1/8
» Βιέννης	206.50
Διάθεσις Χρηματ. ἀόριστος.	

ΒΙΕΝΝΗ 19 Δεκεμβρίου 1892

Εἰκοσόφραγκον	9.59
Μετοχαὶ *Credit Anstalt*	314.50
Ρούβλια χάρτινα	119.75
Συνάλλαγμα Λονδίνου	120.70
» Παρισίων	48 02
Διάθεσις Χρηματ. σταθερά.	

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 19 Δεκεμβρίου 1892

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o C. F. R.	102.10
» » 5 o/o.	97.—
» » 4 o/o.	82.75
Ρούβλια χάρτινα	20 3.35
Δάνειον Βουκουρεστίου 5 o/o	95.80
Συνάλλαγμα Βελγίου.	—.—
» Παρισίων	—.—
» Βιέννης.	—.—
Διάθεσις Χρηματ. σταθερά.	

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 18 Δεκεμβρίου 1892

Consolidés Anglais	98.—
Μετοχαὶ *Bangne de Roumanie*	6.3/4
Συνάλλαγμα Παρισίων	25.33
» Ἀμστελοδάμου	12.04

ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ 19 Δεκεμβρίου 1892

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o.	96.22
» » 4 o/o.	82.50

I. SALTER

Ἀριθ. 90, Ὁδὸς Lipscanĭ, Βουκουρέστιον, Ἀριθ. 90.

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΩΝ ΚΑΙ ΦΥΣΑΡΜΟΝΙΩΝ

τῶν ὀνομαστοτέρων ἐργοστασίων τῆς Γερμανίας.

ΤΙΜΑΙ ΜΕΤΡΙΩΤΑΤΑΙ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΒΙΣΤΗΣ

Ὁ μόνος Ἕλλην ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ ἐν Βουκουρεστίῳ.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ

Ἐργασία ἀνεπίληπτος, στερεὰ καὶ εἰς τιμὰς λίαν μετρίας.

ΑΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΝΕΥ ΧΡΟΝΟΤΡΙΒΗΣ

Οἱ ἐκ τῶν Ὁμογενῶν ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνδύωνται **στερεὰ** καὶ **εὐθηνὰ** ἀποταθήτωσαν εἰς τὸ **παραπλεύρως τοῦ Χρηματιστηρίου** εἰρημένον **ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ, ἐν τῇ ὁδῷ Ἀκαδημίας ὑπ' ἀριθμὸν 6.**

Τιμαὶ συγκατάβατικαὶ Τιμαὶ συγκατάβατικαὶ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ἐν ΓΑΛΑΖΙῼ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΛΕΦΑΚΗ

Ἐν τῇ ἡγεμονικῇ ὁδῷ (Str. Domnească), εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, ἀπέναντι τοῦ ἕλλην. Ναοῦ, τῆς Λέσχης καὶ τοῦ ζαχαροπλαστείου Universelle ὑπὸ τὸ Ξενοδοχεῖον Concordia.

ΒΙΒΛΙΑ
Διδακτικὰ Φιλολογικὰ Μυθιστορήματα Ἑλληνικὰ, Ρουμανικὰ Γαλλικὰ, Γερμανικὰ, Ἀγγλικά.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
Χάρτου τοπογραφικοῦ, Χάρτου κοινοῦ, Χάρτου ἐπιστολῶν Φακέλλων παντὸς εἴδους καὶ πάσης ποιότητος Βιβλίων ἐμπορικῶν
Τιμαὶ ὡρισμέναι

ΓΡΑΦΙΚΗ ΥΛΗ
Βιβλία καὶ Πιεστήρια δι' ἀντιγραφὴν ἐπιστολῶν. Λευκώματα Μουσικὰ τεμάχια Εἰκόνες Σκευοθῆκαι

Τὸ βιβλιοπωλεῖον ἡμῶν ὅπερ, διὰ τῆς μετριότητος τῶν τιμῶν καὶ τῆς εὐθύτητος τῶν συναλλαγῶν, κατέλαβεν, ἐντὸς βραχυτάτου διαστήματος, πρωτεύουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν βιβλιοπωλείων τῆς χώρας, εὑρίσκεται ἐν τῇ εὐαρέστῳ θέσει, ὡς ἐκ τῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ σχέσεών του νὰ ἐκτελέσῃ οἱανδήποτε παραγγελίαν ἀναγομένην εἰς τὸ εἶδός του, τῆς πολυαριθμου ἐν Γαλαζίῳ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις πελατείας του, ἐν πάσῃ ταχύτητι καὶ ὑπὸ τοὺς συμφερωτέρους ὅρους

ΤΜΗΜΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ
Δέχεται συνδρομὰς ἑλληνικῶν, ρουμανικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων, ἐπὶ προπληρωμῇ· καὶ διὰ μὲν τὰς ἑλληνικὰς καὶ ρουμανικὰς ἄνευ οὐδεμιᾶς προσθήκης, διὰ δὲ τὰς εὐρωπαϊκὰς τῇ προσθήκῃ προμηθείας 5 o/o καὶ τῶν ἐξόδων.

ΤΜΗΜΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΝ
Ἀναλαμβάνει μεταφράσεις ἐπισήμων καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ, ρουμανικοῦ, γαλλικοῦ, γερμανικοῦ, ἰταλικοῦ καὶ ἀγγλικοῦ κειμένου, ὡς καὶ τὴν φροντίδα τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῶν εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον.

ΜΕΓΑ ΚΑΙ ΠΛΟΥΣΙΟΝ

ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Κτριῳ TH. RADIVON (fost Carapati)

ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῼ

Ὁδὸς Βικτωρίας (Podo-Mogoşoi) Ἀριθ. 32

Παντὸς εἴδους Χρυσᾶ καὶ Ἀργυρᾶ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ. Παντὸς μεγέθους καὶ πάσης ἀξίας πολύτιμοι λίθοι. Διάφορα ἀργυρᾶ καὶ ἐξ ἄλλων σπανίων μετ' ἄλλων σκεύη

ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ ΚΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ ΑΝΕΠΙΛΕΙΠΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑΧΕΙΑ

ΜΟΡΙΤΣ ΑΠΠΕΛ & Σ-Α

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ

STRADA DOMNEI No. 9.

Συνίστησι πρὸς τοὺς κυρίους ΓΕΩΡΓΟΥΣ τὸ ἀρότρον **NORMAL cu doue drasdare.**
Ἐκ τοῦ ἐργοστασίου ΚΑΡΟΛΟΥ ΒΕΕΡΜΑΝΝ ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝῼ
Ὡς τὸ ἄριστον τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ΑΡΟΤΡΩΝ.
Διὰ τοῦ ἀρότρου τούτου δύναται νὰ ἀροτριωθῶσι μετ' εὐκολίας 2--2 1)2 πογόνια καθ' ἑκάστην διὰ τεσσάρων μόνον ζώων.

ΓΡΑΠΠΑΙ

ΤΗΣ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑΣ ΕΦΕΥΡΕΣΕΩΣ

ΑΤΜΟΜΗΧΑΝΑΙ

Ἀλωνίσματος σίτου καὶ ἀραβοσίτου μετὰ ὀρθωτῆρος (Elevateur) ἐκ τοῦ ἐργοστασίου Robinson et Ande La Wantage τῆς Ἀγγλίας.

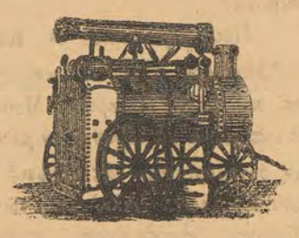

ΜΗΧΑΝΑΙ

Θερίσματος μετὰ δετήρων τῶν χειροβόλων ἐκ τῶν Ἀμερικανικῶν ἐργοστασίων:

MASSEY SI HARRIS

Πλείονες τῶν 600 θεριστικῶν μηχανῶν μετὰ δετήρων τῶν χειροβόλων λειτουργοῦσιν ἐν ΡΩΜΟΥΝΙΑι.

ΑΠΛΑΙ ΘΕΡΙΣΤΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ
ΑΛΕΥΡΟΜΥΛΟΙ διαφόρων ἀγγλικῶν συστημάτων.
Διπλαῖ μηχαναὶ ἀλωνίσματος ἀραβοσίτου κινούμεναι διὰ τῆς χειρός.
ΜΟΥΣΑΜΑΔΕΣ ΓΟΥΡΟΝΑΤΟΙ
Μηχαναὶ θερίσματος χόρτου.
ΑΥΤΟΜΑΤΟΙ ΓΡΕΒΔΑΙ **MASSEY**
Διὰ σύναγμα χόρτου καὶ σταχύων.

Ἐπίσης συνίστησι τὴν μεγάλην τοῦ καταστήματος παρακαταθήκην ἐφωδιασμένου διὰ μηχανῶν καὶ ἀγροτικῶν ἐργαλείων, μηχανῶν σπορᾶς κατὰ γραμμὰς καὶ κατὰ διασπορὰν. Χρυσοῦν ἀγροτικὸν μετάλλιον τοῦ κατὰ τὸ 1891 συναγωνισμοῦ ἐν Χερεσπρέφ.

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙ

Εἰς τοὺς κ.κ. *Anxenfeld & Th. Caussoglu Calarași* καὶ *Hans Niseel Ploeşci*.
ΟΡΟΙ καὶ τιμαὶ συγκαταβατικοί.

Τυπογραφεῖον «ΠΑΤΡΙΔΟΣ» Calea Moşilor Ἀριθ. 51 Visa-vis de Hotel Londra.

ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡΙΘ. 589. ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, ΠΕΜΠΤΗ 24/5 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1892—93

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ Η ΑΥΤΗ

Ἐτησία..... Φρ. 30
Ἑξάμηνος..... » 15
Τρίμηνος..... » 8

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

Φύλλα παλαιὰ τιμῶνται 50 λεπτά.

ΠΑΤΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΔΙΑΤΙΜΗΣΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Ἐν τῇ Α'. σελ. ὁ στίχος 10 στιγμῶν φρ. 4—
» » Β'. » ὁ » 10 » » 2—
» » Γ'. » ὁ » 10 » » 1—

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Κατ' ἀποκοπὴν καὶ εἰς μετριωτάτας τιμάς

Διὰ τὰς ἐπαναλήψεις γίνονται σπουδαῖαι ἐκπτώσεις

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ «ΠΑΤΡΙΣ»
51 Ὁδὸς Mogilor 51

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 10

Πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον
Journal *PATRIS*, — Bucarest.

Βουκουρέστιον, 23 10/βρίου

ΝΕΟΙ ΔΙΩΓΜΟΙ
ΑΝΑΜΕΝΟΥΣΙ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ

Νέοι ἀναμένουσι τοὺς Ἕλληνας ἐν Ρωμουνίᾳ διωγμοί. Δυνάμει ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἀπαγορεύεται ἐν τῷ μέλλοντι τοῖς ξένοις, ἡ ἐκτὸς τῆς περιφερείας τῶν πόλεων διαμονή. Τοῦ ἀποτόμου τούτου μέτρου ἐξαιροῦνται μόνοι οἱ ἐκμισθωταὶ τῶν κτημάτων. Ἄχρι τοῦδε διὰ νόμου εἶχεν ἀπαγορευθῇ τοῖς ξένοις ἡ ἐν τοῖς ἀγροτικοῖς δήμοις (Comune rurale) πώλησις πνευματωδῶν ποτῶν. Ἐν τούτοις ἡ ἐν αὐτοῖς διαμονὴ καὶ ἡ ἄλλου ἐπαγγέλματος ἐξάσκησις εἶχεν ἀφεθῇ ἐλευθέρα. Ἤδη δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ὁ ξένος ἐν Ρωμουνίᾳ δὲν δύναται νὰ ζήσῃ ἐκτὸς τῶν πόλεων τῆς χώρας. Τὸ μέτρον τοῦτο ἐν Μολδαυίᾳ μὲν στρέφεται κατὰ τῶν Ἑβραίων ἐνῷ ἐν Ρωμουνίᾳ ἰδιαιτέρως κατὰ τῶν Ἑλλήνων.

Beket καὶ Cetate

Οἱ ἐν Beket καὶ Cetate Ἕλληνες καθ' ἃ πληροφοροῦσιν ἡμᾶς ἐλαβον ἤδη προσκλήσεις τῶν οἰκείων δημάρχων ὅπως συμμορφωθῶσι πρὸς τὰς διατάξεις τῆς ὑπουργικῆς ταύτης ἀποφάσεως. Αἱ ἐπιδοθεῖσαι πρὸς αὐτοὺς ἔγγραφοι προσκλήσεις παρέχουσι τοῖς καθ' οὗ τὸ ἐν λόγῳ μέτρον τρίμηνον προθεσμίαν, ὅπως ἀπέλθωσιν ἐκ τῶν τόπων ἐκείνων ἐν οἷς πλεῖστα ὅσα ἔχουσιν ἐκκρεμῆ συμφέροντα. Δὲν πρόκειται ἤδη περὶ μεσογείων τινῶν χωρίων εἰς ἃ ἕλληνες μικρέμποροι μόνον βιοῦσιν. Ἐν Beket καὶ Cetate ὑπάρχουσι σιτέμποροι μεγάλας ποσότητας ἀγοράζοντες καὶ δὴ ἐξαγωγικὸν ἐνεργοῦντες ἐμπόριον. Τοιοῦτοι ἐκ τῶν ὁμογενῶν πλεῖστοι ὅσοι ὑπάρχουσι καθ' ὅλον τὸ μῆκος τοῦ Δουνάβεως. Ἐκτὸς δὲ τῶν παροχθίων τούτων μερῶν ἀπειράριθμοι ἐπίσης Ἕλληνες μέγα ἐμπόριον σιτηρῶν διεξάγουσιν ἐν πᾶσι τοῖς σιδηροδρομικοῖς τῆς χώρας σταθμοῖς. Πάντας ἑπομένως τοὺς ὁμογενεῖς τούτους ἐμπόρους περιλαμβάνει ἡ διάταξις τῆς ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, τῆς ἀπαγορευούσης τὴν ἐν τοῖς ἀγροτικοῖς δήμοις διαμονὴν αὐτῶν.

Τίς ὁ σκοπὸς

Δὲν θέλομεν νὰ ἐξετάσωμεν τίνα διὰ τοῦ μέτρου τούτου ἐπιδιώκουσι σκοπὸν οἱ ρωμοῦνοι. Ἐπίσης ὡς ξένοι δὲν δικαιούμεθα ν' ἀναμιχθῶμεν εἰς τὰς ὑποθέσεις αὐτῶν. Ἐκεῖνο ὅμως ὅπερ ἐνδιαφέρει τοὺς ξένους καὶ ἰδίως τοὺς Ἕλληνας, οἵτινες ἐν πρώτῃ μοίρᾳ θέλουσιν ὑποστῇ τὰς συνεπείας τοῦ μέτρου τούτου, ἔστιν ἡ τρίμηνος προθεσμία ἡ παρεχομένη πρὸς αὐτοὺς ὅπως ἐγκαταλείψωσι τὰ μέρη ἐν οἷς πρὸ πολλῶν χρόνων ἐμπορεύονται. Ἐὰν πέπρωται αὐστηρῶς νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ μέτρον τοῦτο, ὁλόκληροι ἑλληνικαὶ περιουσίαι διὰ πολλῶν ἱδρώτων κτηθεῖσαι θέλουσι καταστραφῆ. Μεγάλα κεφάλαια διεσπαρμένα ἐκεῖσε οὐχὶ εἰς τρεῖς μῆνας ἀλλ' οὐδ' εἰς τρία ἔτη δὲν δύνανται νὰ συναχθῶσι. Τίνι τρόπῳ ἑπομένως θέλουσιν οὕτωσὶ ἀποτόμως ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἐκδιωχθῇ ἄνθρωποι ἐκ μερῶν ἐν οἷς διεσκορπισμένη τυγχάνει ἡ περιουσία αὐτῶν; Καὶ ἐὰν ὑπῆρχεν ἀπόλυτος ἀνάγκη αὐστηρῶς νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ ἐν λόγῳ ὑπουργικὴ ἀπόφασις, ἔργον ὑψίστης δικαιοσύνης ἐστὶ νὰ δοθῇ πρὸς τοὺς ξένους ἀνάλογος προθεσμία ὅπως προστατευθῶσι τὰ ἐν τοῖς μέρεσιν ἐκείνοις συμφέροντα αὐτῶν.

Θὰ ληφθῇ τοῦτο ὑπ' ὄψιν;

Οὐδεμίαν ἔχομεν ἀμφιβολίαν ὅτι ἅμα ὡς οἱ λόγοι οὗτοι γίνωσι γνωστοί, ἕτεραι θέλουσι δοθῇ ὁδηγίαι συμβιβάζουσαι τὰ ποικίλα τῶν ἐνδιαφερομένων συμφέροντα. Οἱ ἀδικούμενοι θέλουσι φροντίσει βεβαίως ἐγκαίρως καὶ πρεπόντως νὰ ἐκθέσωσι τὸ προσγιγνόμενον αὐτοῖς ἀδίκημα. Ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις ἀδύνατον νὰ μὴ ἀναγνωρίσῃ ἐν τῇ εὐθυκρισίᾳ αὐτῆς τὸ βάσιμον τῶν λόγων, οἵτινες θέλουσιν ἐκτεθῇ. Ἐπίσης ἀδύνατον να μὴ ἀπονείμῃ δικαιοσύνην διὰ λύσεως ἱκανοποιούσης πάντα ἐν γένει τὰ συμφέροντα. Ἑπομένως τὸ ἐν λόγῳ μέτρον δὲν πρέπει νὰ προκαλέσῃ ὑπερβολικοὺς φόβους οὐδὲ δύναται ν' ἀμφιβάλλῃ τις περὶ τῆς δικαίας τοῦ ζητήματος λύσεως. **Μ.**

ΕΛΛΗΝΟΡΡΩΜΟΥΝΙΚΑ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Ἀλλ' ἂς μνησθῶμεν ἐνταῦθα δι' ὀλίγων καὶ τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος τῆς ἱερᾶς ἐκείνης ἐποχῆς, ἧς πᾶς ἄνθρωπος, ἔχων ἀμυδράν τινα ἰδέαν τοῦ Καλοῦ, καὶ μὴ ὢν παντάπασι κτῆνος, ὀφείλει ν' ἀναμιμνήσκηται μετὰ σεβασμοῦ· ἂς μνησθῶμεν, λέγω, τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος, οὐχὶ οπως αἱ σκιαὶ τοῦ Πλάτωνος καὶ Ἀριστατέλους καὶ τῆς λοιπῆς χορείας τῶν ἀθανάτων ἀνδρῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης χρησιμεύσωσιν ἡμῖν ὡς σχῆμα ρητορικόν, καθάπερ ἐγένετο ἐπ' ἐσχάτων ἐν τῇ ρωμουνικῇ Γερουσίᾳ, ἀλλ' ὅπως κλίνομεν πρὸ αὐτῆς γόνυ, ὡς ἔκλινον γόνυ οἱ Οὐγκὼ καὶ οἱ Ρενὰν, οἱ μέγιστοι οὗτοι μύσται τῆς φιλοσοφίας καὶ τῶν ἐπιστημῶν οἱ εὐκλεεῖς οὗτοι γόνοι τοῦ εὐγενοῦς τῶν Γάλλων ἔθνους, καὶ ἡ ἄπειρος χορεία τῶν πάσης ἐποχῆς λογάδων ἀνδρῶν παλαιοῦ τε καὶ νέου κόσμου· ὅπως ὑπομνήσωμεν ὅτι οἱ ἀθάνατοι ἐκεῖνοι ἄνδρες κοί πρόγονοι ἡμῶν, συντρίψαντες τὰς στρατιὰς τῶν ἐξ Ἀσίας βαρβάρων διὰ τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν τροπαίων αὐτῶν, ἔσωσαν τὴν Εὐρώπην ἅπασαν ἐκ τῆς κατακτήσεως, ἀφέθη δ' ἕνεκεν τούτου ἐλεύθερον καὶ τὸ ἔδαφος τοῦτο, τὸ νῦν καλούμενον Ρωμουνία, ὅπως συναθροισθῶσιν, ὡς οἱ Ἀπόστολοι ἐκ περάτων, ὅλαι αἱ πλανόδιοι φυλαὶ καὶ πήξωσιν ἐνταῦθα τὴν φωλεάν των, ἵνα ἐξ αὐτῶν παραχθῇ τὸ νῦν καλούμενον ρωμουνικὸν ἔθνος.

Ταῦτα διὰ τὴν λοιπὴν Εὐρώπην, τὴν πεπολιτισμένην Εὐρώπην, εἰσὶν ἄρθρα πίστεως, δι' ὑμᾶς ὅμως εἰσὶν ἀντικείμενον ὕβρεων καὶ χλευασμοῦ. Διατί; Ἢ διότι οὕτω θέλετε, ἢ διότι οὕτω ἐννοεῖτε αὐτά. Δὲν εἶναι δ' εὔκολον νὰ ἐννοήσῃ τις τὸ Καλὸν, ὅταν τὸ μῖσος ἐπισκοτίζῃ τὴν διάνοιαν αὐτοῦ. Καὶ μήτοι δὲν εἶναι ἐπισκότισις τοῦ πνεύματος τὸ μωρολογεῖν καὶ λέγειν ὅτι ὁ Ὅμηρος, ὁ μέγας Ἀλέξανδρος, ὁ Κολοκοτρώνης, ὁ Καραϊσκάκης, ὁ Μάρκος Βότσαρης εἰσὶ Ρωμοῦνοι; Εὐτυχῶς δι' ὑμᾶς, ὑμεῖς ἐστὶ οἱ γράφοντες, ὑμεῖς καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες αὐτά· καὶ λέγω εὐτυχῶς, διότι τὸ γλωσσικὸν ὑμῶν ἰδίωμα πέραν τῶν ρωμουνικῶν συνόρων εἶναι ἄγνωστον, διότι ἄλλως ἤθελον τὰ γραφόμενα κινῇ εἰς γέλωτα τοὺς πάντας καὶ αὐτὸν τὸν Ἡράκλειτον. Καὶ πῶς νὰ μὴ κινήσωσι τὸν γέλωτα πάντων, καὶ αὐτῶν ἀκόμη, οἵτινες δὲν ἔχουσιν ὄρεξιν νὰ γελάσωσι μωρολογήματα ὡς τὰ ἀνωτέρω, ὡς καὶ τὸ ἔχειν ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς Μακεδονίας καὶ Ἠπείρου, ἁπλῶς καὶ μόνον, διότι ἐκεῖ ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι, λαλοῦντες γλῶσσαν ἑλληνικὴν μὲ λατινικὰς καταλήξεις, οἷον grapsire (γράφω), diavasire (διαβάζω), οὐδὲ γρὺ δ' ἐννοῦντες ἐκ τοῦ γλωσσικοῦ σας συνονθηλεύματος:

Εἰς τί ὑπολειπόμεθα;

Καίτοι δ' ὁ ἑλληνισμὸς περιστοιχίζεται ὑπὸ τῶν ἀσπονδοτέρων ἐχθρῶν. εἰς οὓς καὶ ὑμεῖς ἔχετε τὴν τιμὴν ν' ἀνήκητε· καίτοι τὰ ἰοβόλα αὐτῶν βέλη οὐ παύσονται ριπτόμενα κατ' αὐτοῦ· καίτοι διεξάγει πάλην ἄνισον, ἀνθίσταται ὅμως κρατερῶς καὶ τοῦ ἀγῶνος ἐξέρχεται λαμπρότερος. Τῷ ὄντι! Καὶ ποῦ δὲν λάμπει ὁ ἑλληνισμός; Ἐν Ἀνατολῇ; Ἀλλ' ἐκεῖ τὰ πάντα εἶναι εἰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων. Παράδειγμα ἡ Κων/πολις, ἡ Θεσσαλονίκη, ἡ Σμύρνη, ἡ Ἀλεξάνδρεια, ὁ Δούναβις καὶ τὰ ἄλλα δευτερεύοντα κέντρα. Ἔμποροι, τραπεζῖται, βιομήχανοι, ἄνδρες τῶν γραμμάτων καὶ ἐπιστημῶν, πάντες πρώτης τάξεως, μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων ἀπαντῶσιν ἀπειράριθμοι. Φυλάρια δ' ἀνωτέρας παιδεύσεως, ἄριστα κατηρτισμένα, μετὰ διδασκάλων σοφῶν καὶ πρὸς τὸ καθῆκον αὐτῶν ἀφοσιωμένων, καὶ μετὰ μαθητῶν εὐφυῶν καὶ πρὸς τὴν πρόοδον ἀνθαμιλλωμένων, εὑρίσκει τις πάμπολλα, δευτερεύοντα δὲ καὶ τριτεύοντα τοιαῦτα, καλῶς ὠργανισμένα, ἀναρίθμητα. Ἐκεῖ καὶ ὁ Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος, τὸ ἔκλαμπρον τοῦτο σωματεῖον, τὸ ἀγλαΐζον ἅπασαν τὴν Ἀνατολὴν, οὗτινος μέλει τακτικὰ εἰσὶν ὅ,τι ἔξοχον ἐν τοῖς γράμμασιν ἔχει ὁ ἑλληνισμὸς, μέλη δὲ ἐπίτιμα ὅ,τι ἔξοχον ἔχει ἡ Εὐρώπη ἅπασα. Ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ; Καὶ τί λαμπρότερον τῶν ἀπ' αἰώνων ἑλληνικῶν κοινοτήτων τῆς Νεαπόλεως, τῆς Βενετίας, τῆς Τεργέστης. τῆς Μασσαλίας, τοῦ Λονδίνου, τῆς Λιβερπούλης, τῆς Μαγχεστρίας καὶ τοσούτων ἄλλων, τῶν ἐπὶ πλούτῳ καὶ ἐμπορικῇ ἐπιχειρηματικότητι διακρινομένων, μετὰ τῶν ἐξαιρέτων αὐτῶν σχολείων καὶ Ἐκκλησιῶν;

Ἀλλὰ καὶ ἡ μικρὰ γωνία, ἡ νῦν ἐλευθέρα Ἑλλὰς, εἰς τὸν σχηματισμὸν τῆς ὁποίας ἡ διπλωματία τοσοῦτον ἄστοργος ἐδείχθη, περικλείσασα αὐτὴν ἐντὸς στενοτάτων ὁρίων, δὲν ἐπετέλεσε θαύματα; Μόνον ἂν συλλογισθῇ τις, ὅτι κατὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν της ἡ Ἑλλὰς ὢν σωρὸς ἐρειπίων δὲν δύναται ἀλλ' ἢ νὰ ὁμολογήσῃ τοῦτο. Πόλις, χωρίον, βλάστησις οὐδαμοῦ. Ὀλίγοι Ἕλληνες, λείψανα τοῦ ἑπταετοῦς ἀγῶνος, ὄζοντες πυρίτιδος, ὤφειλον νὰ ἐναποθέσωσι τὸ ὅπλον καὶ καὶ νὰ δημιουργήσωσι τὰ πάντα. Καὶ ἐδημιουργήσαμεν ἀληθῶς τὰ πάντα ἐκ τοῦ μηδενὸς, καὶ βαθμηδὸν ἐπροωδεύσαμεν, καὶ σήμερον εἴμεθα εἰς θέσιν ν' ἀποτείνωμεν ἐχθροῖς καὶ φίλοις τὴν ἐρώτησιν.

Ποῖον ἔθνος τῆς Ἀνατολῆς δύναται νὰ παραβληθῇ μὲ ἡμᾶς;

Καὶ τῷ ὄντι, οἱ ἀξιοῦντες ὅτι πρωτεύουσι μεταξὺ τῶν ἐθνῶν τῆς Ἀνατολῆς εἶσθε ἡμεῖς. Ἀλλὰ τί ἐπράξατε; Εἰς τὴν γεωργίαν σας ξένοι ἔδωκαν ὤθησιν, καὶ ξένοι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐξασκοῦσιν αὐτήν. Τὸ ἐμπόριόν σας ξένοι ἀνέπτυξαν καὶ διενεργοῦσι. Ξένοι ὡσαύτως ἐστόλισαν τὰς πόλεις σας δι' οἰκοδομῶν. Καὶ ταῦτα πάντα ἐγένοντο ἕνεκα τῆς θέσεως καὶ τοῦ ἐφόρου τῆς χώρας σας. Ἐνῷ ἐν Ἑλλάδι τὰ πάντα ἐδημιούργησαν καὶ ἀνέπτυξαν οἱ Ἕλληνες καὶ εἰς αὐτοὺς τὰ πάντα ἀνήκουσι, χωρὶς νὰ ἔλθῃ τι εἰς συνδρομὴν αὐτῶν, οὔτε τὸ εὔφορον τῆς χώρας, οὔτε πάνθ' ὅσα ὑπὲρ ὑμῶν συνέδραμον, καὶ χωρὶς, ἐκφόβου μὴ περιέλθωσιν οἱ ἀγροὶ εἰς τὴν κυριότητα ξένων, νὰ καταφύγωσιν εἰς νόμους ἀπαγορευτικούς.

Κατ ἀκολουθίαν δὲ, ὅ,τι κἂν λέγετε, ὅ,τι κἂν πράττετε, εἶναι αὐτόχρημα ματαιοπονία. Ὁ ἑλληνισμὸς δὲν καταβάλλεται ὑπὸ ἐξωνημένων ὄντων, οἷοι οἱ Μαργαρῖται καὶ ἅπασα αὐτοῦ ἡ συναυλία. Τὴν ἀκατάβλητον αὐτοῦ δύναμιν ἀρύεται ἐκ τῆς δραστηριότητος, τῆς ἐπιχειρηματικότητος τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ αὐτοῦ. Ἐφ' ὅσον ἡ Ἑλλὰς ἔχει τέκνα, οἷα οἱ Ζωσιμάδαι, οἱ Καπλάναι, οἱ Σῖναι, οἱ Ζαρῖφαι, οἱ Στεφάνοβικ, οἱ Ζαφειρόπουλοι, οἱ Ἀρσάκαι οἱ Ζάππαι, οἱ Ἀβέρωφ, οἱ Σκυλίτσαι, οἱ Συγγροὶ, καὶ τόσα ἄλλα, ὧν ἡ ἐθελοθυσία καὶ ἡ αὐταπάρνησις εἰσὶν ἀδάμαντες ἀκτινοβολοῦντες, δὲν φοβεῖται τὰς διαβολὰς τῶν ἀντιπάλων της. Ἡ Ἑλλὰς προώρισται νὰ ζήσῃ καὶ νὰ μεγαλυνθῇ, διότι κέκτηται ζωτικότητα, ἣν καθίστησι θερμοτέραν, ἡ τὸ πάλαι εὔκλεια καὶ αἱ ἱστορικαὶ αὐτῆς παραδόσεις. Ἡ Ἑλλὰς ἀμύνεται κατὰ τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς μὲ τὰ ὅπλα τοῦ φωτὸς καὶ ὄχι μὲ τὰ ὅπλα τοῦ σκότους. Δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ ὑβρίσῃ, νὰ συκοφαντήσῃ, νὰ καταπατήσῃ τῶν ἀλλοτρίων τὰ δίκαια, ὅπως φανῇ ὅτι πρωτεύει μεταξὺ τῶν λοιπῶν ἐθνικοτήτων ἐν τῇ βαλκανικῇ χερσονήσῳ. Δὲν καταφεύγει εἰς μέσα ἀπρεπῆ καὶ ἀνάξια ἑαυτῆς, οἷον τὸ ἐμφυσᾶν εἰς τὰς ἁπαλὰς ψυχὰς τῶν τέκνων της διὰ τῶν διδασκάλων καὶ καθηγητῶν αὐτῆς μῖσος ἄσπονδον κατὰ παντὸς μὴ ἑλληνικοῦ, ἢ κατὰ παντὸς ρωμουνικοῦ. Περιέλθετε τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία, ἔνθα ὑπάρχουσιν Ἕλληνες, ἐπισκέφθητε τὰ σχολεῖα αὐτῶν, παραστῆτε ἐν ταῖς παραδόσεσι, ἵνα πεισθῆτε ὅτι ἐκεῖ διδάσκεται ἡ ἀγάπη. Ὑπὸ τοιούτους ὅρους βιοῖ ἡ Ἑλλὰς καὶ τοὺς ὅρους τούτους φρονεῖ ὅτι ὀφείλει νὰ τηρήσῃ ἀπαραβιάστως.

Ἐσμὲν ἕτοιμοι

Θέλετε, φίλοι Ρωμοῦνοι, ν' ἀποδείξητε εἰς τὴν Εὐρώπην ὅτι πρωτεύετε μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐθνῶν τοῦ Αἵμου, ἀφοῦ βεβαίως τὸ πολεμῆσαι παρὰ τῷ πλευρῷ τῶν Ρώσσων δὲν ἀρκεῖ μόνον νὰ χορηγήσῃ ὑμῖν πρωτείων τίτλον; Ἐργασθῆτε ὅλαις δυνάμεσιν· εἶναι δικαίωμά σας· ἀλλ' ἐργασθῆτε τιμίως. Εὐρὺ στάδιον παρέχεται ὑμῖν διὰ τῆς γεωργίας, διὰ τοῦ ἐμπορίου, διὰ τῶν τεχνῶν, διὰ τῆς βιομηχανίας, διὰ τῶν ἐπιστημῶν. Εἴμεθα ἕτοιμοι νὰ συναντήσωμεν ὑμᾶς ἐν τῷ εὐγενεῖ τούτῳ σταδίῳ, καὶ ἂν νικήσητε ἡμᾶς, ἡ Εὐρώπη δὲν θέλει εἶσθαι τόσον ἄδικος, ὥστε νὰ μὴ ἀποδώσῃ ὑμῖν τὸ γέρας.

Κατευνάσατε τὸ ἐν τῇ ψυχῇ ὑμῶν μῖσος. Παύσασθε ἐμφυσῶντες αὐτὸ ἐν ταῖς ἁπαλαῖς καρδίαις τῶν τέκνων σας. Θέλατε φραγμὸν εἰς τὰ γραφόμενα τοῦ τύπου σας, ἵνα μὴ ὑβρίζῃ, ἵνα μὴ χλευάζῃ, ἵνα μὴ σκώπτῃ, ἵνα μὴ συκοφαντῇ. Μὴ ἐπαναλαμβάνητε τὰ ἕωλα ἐκεῖνα, ὅτι οἱ Φαναριῶται ἡγεμόνες ἔβλαψαν τὴν χώραν, διότι τοῦτο δὲν εἶναι ἀλήθεια. Οἱ ἄνδρες οὗτοι ἦσαν ἀγαθοί, ἐργασθέντες τιμίως καὶ εὐσυνειδότως ὑπὲρ τῆς χώρας. Οὗτοι ἐκαλλιέργησαν τὰ γράμματα, συστήσαντες σχολεῖα· ἀπεκατέστησαν τὴν εὐνομίαν, συντάξαντες ἀρίστους νόμους καὶ ἐξαίρετον σύστημα διοικήσεως ἀποκαταστήσαντες. Ἐὰν παραβάλητε τὰς πράξεις αὐτῶν μὲ τὰς τῶν ἐγχωρίων ἡγεμόνων, θὰ ἴδητε ὅτι ἐκεῖνοι ἐκυβέρνησαν σοφώτερον καὶ εὐσυνειδητότερον. Ἐὰν δ' ὑπῆρξέ τις μεταξὺ τόσων ἡγεμόνων Φαναριωτῶν, ὅστις ἐκυβέρνησεν ἡμαρτημένως, εἶναι δίκαιον διὰ τὸν ἕνα τοῦτον νὰ καταδικάζητε ἅπαντας; Μήτοι ἅπαντες οἱ βασιλεῖς τῆς Ἀγγλίας ἢ τῆς Γαλλίας ἦσαν καλοί; Ὑπῆρξαν μεταξὺ αὐτῶν πολλοί, οἵτινες ἐκυβέρνησαν κάκιστα, καὶ ἄλλοι, οἵτινες κατέσφαζον ἀνηλεῶς τοὺς ὑπηκόους καὶ ὁμαίμονας αὐτῶν, καὶ ὧν ἡ ὠμότης ἀνθαμιλλᾶται τῇ τοῦ Νέρωνος.

Μὴ διαστρέφετε τὰ πράγματα

Ἐν τῇ ὑποθέσει Ζάππα εἶναι ἀδύνατον νὰ πείσητε τὸν κόσμον ὅτι ἔχετε δίκαιον. Ἀδύνατον ν' ἀνασκευάσητε τὰ ἐν τοῖς «Ἡμερησίοις Νέοις» καὶ «Βελγικῇ Ἀνεξαρτησίᾳ» λέχθέντα καὶ ν' ἀνατρέψητε τὴν ἤδη ἐξενεχθεῖσαν ἐτυμηγορίαν παρ' αὐτῶν τούτων καὶ παρὰ τόσων ἄλλων ἐγκρίτων καὶ ἀνεξαρτήτων φύλλων, οἷα ὁ λονδίνειος «Χρόνος» ἡ λονδίνειος «Σημαία», ἡ παρισινὴ «Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων», ὁ τῆς Πετρουπόλεως «Χρόνος» καὶ τὸ «Δίκαιον» τῆς Ρώμης καὶ λοιπά. Καίτοι δὲ δὲν ηὐτυχήσαμεν νὰ ἔχωμεν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τὴν γνώμην τοῦ «Νέου Ἐλευθέρου Τύπου» τῆς Βιέννης ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ἡ ὑπόθεσις ἡμῶν δὲν ἐβλάβη τὸ παράπαν, ὡς δὲν ἐβλάβη καὶ ἑτέρα ὑπόθεσις τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ἐν τοῖς ἐκπαιδευτηρίοις τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ ἑλληνικῶν κοινοτήτων, καίτοι καὶ ἐν ταύτῃ δὲν ἔλλειψε τὸ φύλλον τοῦτο νὰ γαυγίσῃ ὅσον ἠδύνατο.

Συνηθίσατε νὰ βλέπητε τὰ λάθη τὰ ἰδικά σας καὶ ὄχι τὰ τῶν ἄλλων, διότι ὁ μεριμνῶν ν' ἀνεύρῃ λάθη εἰς τοὺς ἄλλους, ὅπως κατηγορήσῃ αὐτοὺς, κινδυνεύει νὰ μὴ βλέπῃ τὰ ἰδικά του.

Ἀναδείξατε ἰδίους ἥρωας ἐφαμίλλους τῷ Μιαούλῃ, τῷ Κανάρῃ, τῷ Καραϊσκάκῃ, τῷ Κολοκοτρώνῃ, τῷ Μάρκῳ Βότσαρῃ, καὶ εὑρεθήσεται λύρα ποιητοῦ, ἵνα ψάλῃ τὰ τρόπαια αὐτῶν. Ἄφετε δ' ἐκείνους ν' ἀνήκωσιν ὅπου ἀνήκουσι.

Ὅσοι δ' ἐξ Ἑλλήνων κατάγεσθε καὶ εἰς τὸ ρωμουνικὸν ἔθνος ἤδη, κακῇ μοίρᾳ, ἀνήκετε, μὴ λησμονῆτε ὅτι ῥέει ἑλληνικὸν αἷμα εἰς τὰς φλέβας σας, μὴ παρασύρῃ δ' ὑμᾶς ὁ μισελληνισμὸς ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ ὑβρίζητε καὶ ν' ἀναθεματίζητε τοὺς Ἕλληνας, διότι ὑβρίζετε καὶ ἀναθεματίζετε τὰ ὀστᾶ τῶν πατέρων σας, οἵτινες ἦσαν Ἕλληνες.

Ἐν γένει δ' ἅπαντες οἱ Ρωμοῦνοι, ἔθεν δήποτε καὶ ἂν κατάγησθε, ὀφείλετε ὑπ' ὄψιν σας νὰ ἔχητε πάντοτε ὅτι ὁ κατακτητὴς ἐκεῖνος, ὅστις δὲν

θέλει φεισθῆ τοῦ ἑλληνισμοῦ, δὲν θέλει φεισθῆ καὶ ὑμῶν, καὶ ὅτι ἑπομένως ἡ ὕπαρξις τοῦ ἑλληνισμοῦ εἶναι καὶ ὕπαρξίς σας, ἡ δύναμις αὐτοῦ καὶ δύναμίς σας, ἡ πρόοδος αὐτοῦ καὶ πρόοδός σας.

Βραΐλα, τῇ 15/27 Δεκεμβρίου 1892.

Διογένης.

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁ φιλέλλην Cröpler

Ὁ διαπρεπὴς φιλέλλην κ. Gröpler ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ Anhaltische Landeszeitung τὸ ἑξῆς περὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ μέλλοντος αὐτῆς ἀρθρίδιον.

«Ἡ Ἑλλάς, τὸ πρώτιστον πεπολιτισμένον κράτος τοῦ ἀρχαιου κόσμου, ἀγωνίζεται ἀπὸ τῆς πρὸ ἑβδομήκοντα ἐτῶν παλιγγενεσίας αὐτῆς πάνυ σπουδαίως ὅπως καταλάβῃ καὶ αὖθις τὴν παλαιὰν αὐτῆς θέσιν ἐν τῇ χορείᾳ τῶν πολιτειῶν. Καὶ εἰς τίνα δυναται νὰ ἀπαρεσῃ ἡ φιλοτιμος αὕτη προσπάθεια; Μὴ δὲν ὀφείλομεν εἰς την μεγαλώνυμον ταύτην χωραν μέρος τῆς χριστιανικῆς ἡμῶν μορφωσεως; Ἑλληνικὴ εἶναι ἡ γλῶσσα τῆς Νέας Διαθήκης· ἐπὶ ἑλληνικοῦ ἐδάφους συνεκροτήθησαν αἱ σπουδαιοταται τῶν ἐκκλησιαστικῶν συνοδων· τὸ ἐν Νικαίᾳ συνταχθὲν σύμβολον τῆς πίστεως, ὅπερ ἐν τοῖς οἰκουμενικοῖς συμβολοις δύναται νὰ θεωρηθῇ τὸ ἀξιολογώτατον πάντων, περιλαμβάνον ἐν ἑαυτῷ ἁπάσας τὰς ἀνατολικας καὶ δυτικὰς ἐκκλησίας, ἕλκει τὴν γένεσιν ἐκ τῆς ἑλληνικῆς Ἀνατολῆς· τίς ἀγνοεῖ ὅτι μόνον διὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου ἐξελληνιστοῦ τῆς Ἀνατολῆς προελεάνθη τὸ ἔδαφος εἰς τὴν χριστιανικὴν Ἐκκλησιαν; Εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ποτὲ πάντα τὰ καλὰ διδάξασαν, ὀφείλομεν ἐπ' ἴσης μέρος τοῦ λαϊκοῦ ἡμῶν πολιτισμοῦ· ἡ σύνταξις τοῦ Corpus juris civilis, ὅπερ ἐπέδρασεν ἐπὶ τὴν νομοθεσιαν των ἑσπεριων λαῶν μέχρι τῶν ἡμετέρων χρόνων (σήμερον δ' ἔτι ἰσχυουσιν ἐν Ἑλλάδι τὰ Βασιλικὰ καὶ ὁ ἑρμογενιάνειος κῶδιξ) συνετάχθη ἐν τῇ τοῦ Κωνσταντίνου πόλει. Τί δὲ τὰ νάματα τῆς κλασικῆς ἡμῶν μορφώσεως δὲν ἠντλήσαμεν ἐκ τῆς Ἑλλάδος; Καὶ ὁ λαὸς τῆς πολυκλείτου ταύτης χώρας τῆς ἀριθμούσης νῦν δύο ἑκατομμύρια καὶ διακοσίας χιλιάδας ἐλευθέρων Ἑλλήνων, συνορεύει ἔτι σήμερον πολιτικῶς πρὸς ἑαυτὸν δηλαδὴ πρὸς τὰς αὐτῷ μὴ ἀνηκούσας ἐπαρχίας αἵτινες συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐν τῇ μικρᾷ Ἀσιᾳ ἀποικιῶν, τῆς Τραπεζοῦντος, τῶν νήσων Κρήτης, Λήμνου Λέσβου, Ῥόδου, Κύπρου καὶ ἄλλων, ἀριθμοῦσι πεντε ὡς ἔγγιστα ἑκατομμύρια ὑποδούλων Ἑλλήνων. Ἐν τῇ πάλαι πρωτευούσῃ τῆς βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας διατριβουσι τριακόσιαι χιλιάδες Ἑλλήνων ὑπηκόων τῆς Πύλης, πρὸς δὲ τούτοις καὶ τριάκοντα χιλιάδες Ἑλλήνων ἐκ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος.

Οἱ ὑπόδουλοι Ἕλληνες

Οἱ Ἕλληνες ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι, οἱ τὸ πρὶν ἐν Φαναρίῳ, τῇ ἰδιαιτέρᾳ παροικίᾳ κατοικοῦντες διατελοῦσι νῦν ἀδιοργάνωτοι καὶ ἀπηλλαγμένοι τῆς ὑποχρεώσεως νὰ ποιῶνται τὰς διατριβὰς ἐν ταύτῃ τῆς πόλεως τῇ συνοικίᾳ, ἵνα οὕτω, ἐσκεδασμένους ὄντας, ἔχῃ αὐτοὺς μᾶλλον ὑποχειρίους ἡ τουρκικὴ δεσποτεία. Περὶ τῶν ἐν Κρήτῃ Ἑλλήνων δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἀπολαύουσι σχετικῆς τινος αὐτονομίας, ἀφ' οὗ δὴ ἡ νῆσος αὐτη, κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ προσφιλοῦς ἡμῖν Ἕλληνος καὶ πεφωτισμένου λογίου, μακαρίτου Ραγκαβῆ, ἡμιτελῶς ἐκυριεύθη ὑπὸ τῶν δεσποτῶν αὐτῆς. Δυστυχῶς δὲν ἐπραγματοποιήθη μέχρι τοῦδε ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις ἡ μελετηθεῖσα προσάρτησις τῆς πολυπαθοῦς καὶ εὐάνδρου νήσου εἰς τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος. Ὁπωσοῦν κάλλιον ἔχουσι τὰ τῆς Σάμου, ἔνθα οἱ Τοῦρκοι ἠναγκάσθησαν νὰ ἐγκαταστήσωσιν ἕλληνα ἡγεμόνα, ὅστις ἀπὸ τοῦ 1832, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ρωσσίας, διοικεῖ αὐτονόμως τὴν νῆσον ἔχουσαν ἄλλως καὶ ἰδίαν σημαίαν. Ἡ φιλῷ τῷ ὀνόματι τῇ Πύλῃ ἀνήκουσα νῆσος τῆς Κύπρου, ἡ σχεδὸν ἅπασα ὑφ' Ἑλλήνων οἰκουμένη, διοικεῖται ἀπὸ τοῦ 1878 ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας· οἱ κάτοικοι ἔτυχον πολιτικῶν τινων δικαιωμάτων· ἐκλέγουσι τρεῖς χριστιανοὺς ἀντιπροσώπους ἐν τῷ αὐτόθι νομοθετικῷ συνεδρίῳ καὶ ὑπόκεινται εἰς χριστιανικὴν δικαιοδοσίαν. Εἶναι ἤδη τροπὴ πρὸς τὰ βελτίω ὅτι ἐν Κύπρῳ οἱ Τοῦρκοι κατ' οὐδένα τρόπον καὶ ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει θὰ δυνηθῶσι νὰ στερήσωσι τοὺς αὐτόθι Ἕλληνας τῶν χορηγηθησῶν αὐτοῖς ἐλευθεριῶν. Ἀπ' ἐναντίας ἐν Ἠπείρῳ ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις ἀπηγόρευσεν ἐσχάτως τὴν ἐν τοῖς δικαστηρίοις χρῆσιν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης· ἀντὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς δικαιοδοσίας τῆς ἰσχυούσης ἐν ταῖς οἰκογενειακαῖς τῶν χριστιανῶν διαφοραῖς, ἀντικατεστάθησαν μικτά, ἐξ ὀθωμανῶν καὶ Ἑλλήλων δικαστήρια ἅτινα δὲν θὰ βραδύνωσι νὰ μεταποιηθῶσι βαθμηδὸν εἰς καθαρῶς τουρκικά, δηλαδὴ χρονου προϊόντως θὰ περιέλθωσι εἰς χεῖρας τῶν ἀρχόντων ὀθωμανῶν πάντα τὰ ἀναγόμενα εἰς τὸν χριστιανικὸν κώδικα.

Ἡ ἐν γένει θέσις αὐτῆς

Ἡ θέσις ἐν γένει τῆς Ἑλλάδος φαίνεται ἡμῖν ἀπαράλλακτος ὡς ἐὰν εἰ μικρὸν γερμανικὸν κράτος ὤφειλε νὰ ἐκπροσωπῃ ὁλόκληρον τὴν Γερμανίαν, αἱ δὲ λοιπαὶ γερμανικαὶ χῶραι ὤφειλον νὰ ὑπείκωσιν εἰς μεγάλην ξένην ἐπικράτειαν. Καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πατρίδι ἐδέησε νὰ ὑποστῶμεν τοιαύτας περιπετείας ἐπὶ τῆς δεσποτείας τοῦ Ναπολέοντος. Ἐν τοῖς δεινοῖς ἐκείνοις χρόνοις καὶ τὸ γερμανικὸν ἔθνος ἐσυνορευε πανταχοῦ πρὸς ἑαυτό. Καὶ ἡ Ἑλλὰς νῦν δικαιοῦται, ὅπως πάντα τὰ ἔθνη, συντονως ἀγωνιζομένη, τείνῃ πρὸς ἀνάκτησιν πολιτικῆς ὑπάρξεως ἁρμοζούσης εἰς τὸν ἐθνισμὸν αὐτῆς. Τίς θὰ ἠδύνατο νὰ ἀρνηθῇ ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ ἐν ταῖς ἐσχατιαῖς τῆς τουρκικῆς Μικρᾶς Ἀσίας Ἀρμένιοι, μετὰ τὴν παλινόρθωσιν τοῦ παλαιοῦ κράτους αὐτῶν, συμμαχοῦντες πρὸς τὴν Ἑλλάδα, δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ ἐπιδείξωσι τὰ μεγάλα πνευματικὰ αὐτῶν προτερήματα κάλλιον ἢ ὑπὸ τὴν τὰ πάντα παραλύουσαν μουσουλμανικὴν κυριαρχίαν; Ἐν τῇ ἐσχάτως ἐν Λουκέρνῃ τῇ 1ῃ ὀκτωβρίου συγκροτηθείσῃ συνελεύσει τῶν Παλαιῶν Καθολικῶν, ὁ ἐξ Ἱερουσαλὴμ καθηγητὴς Ἰσαὰκ λόγον ποιούμενος περὶ τῆς θέσεως τῆς χριστιανικῆς Ἐκκλησίας ἐν Ἀρμενίᾳ ὑπέδειξε τίνας διωγμοὺς ὑφίσταται ἡ Ἀρμενικὴ Ἐκκλησία ἐν Τουρκίᾳ, ἔνθα πλείονες ἐπίσκοποι εὑρηνται ἐν ταῖς εἱρκταῖς ἢ ἐν ταῖς ἐνορίας αὐτῶν. Οὐδὲν ἄρα μελετᾷ ἡ Εὐρώπη περὶ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν ἐν Τουρκίᾳ ὑποδούλων; Νομίζομεν ὅτι πλὴν τῶν ἄλλων τῆς ἐλευθεριας ἀγαθῶν θὰ ἀνεπτύσσοντο καὶ ἐμπορικαὶ συναλλαγαὶ πρὸς τὰς παραλίους πόλεις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ τὰς νήσους αὐτῆς θαλαρώτεραι ἢ ὅσον δύναταί τις νὰ φαντασθῇ. Καὶ ἡ πάλαι πρωτεύουσα Κωνσταντινούπολις ἣν καὶ σήμερον ἔτι θεωροῦσιν οἱ Ἕλληνες ἀποτελοῦσαν μετὰ τῶν Ἀθηνῶν τὴν μητρόπολιν τοῦ ἐθνισμοῦ αὐτῶν, πόσον καὶ αὕτη θὰ ἀνέθαλλε μετὰ τὴν ἀπέλασιν τῶν ἐκ τῆς Κασπίας νομάδων· οὐχὶ δὲ μόνον παντοῖοι βιομήχανοι ἀλλὰ καὶ καλλιτέχναι, ζωγράφοι καὶ γλύπται ἀρχιτέκτονες, ἀρχαιολόγοι κτλ. θὰ εὕρισκον αὐτόθι δαψιλεῖς πόρους πρὸς ἐπασχόλησιν τῆς δεξιότητος καὶ τοῦ πνεύματος αὐτῶν. Ἂς ἀναλογισθῇ τις πλὴν τῆς ἐπισκευῆς τῶν πολλῶν παλαιῶν ἐκκλησιῶν ἐν Ἀδριανουπόλει, Θεσσαλονίκῃ καὶ ἐν ἑτέραις μεγαλοπόλεσι, τὴν ἀνακαίνισιν τῶν πρώην χριστιανικῶν ἱερῶν ναῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐξ ὧν τριάκοντα περίπου μετεποιήθησαν εἰς μωαμεθανικὰ τεμένη. Πότε θὰ ἀνατείλῃ ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ θὰ ἀναπετασθῇ ἐπὶ τῶν νεοδμήτων καισαρικῶν ἀνακτόρων ἡ ἐθνικὴ ἑλληνικὴ σημαία, πότε δὲ θὰ χαιρετίσωσιν αὐτὴν σημαῖαι ἠπειρωτικαί, μακεδονικαὶ καὶ θρακικαὶ ὅπως πρὸ ἐτῶν ἐχαιρέτισαν ἐν Ἀθήναις τὴν βασιλικὴν σημαίαν; Τὸ καθ' ἡμᾶς παρακολουθοῦμεν μετὰ πλείστου ὅσου διαφέροντος τὰς φιλοτίμους τῶν Ἑλλήνων προσπαθείας, εὐχόμεθα δὲ εἰς τὸν ἑλληνικὸν ἀγῶνα πᾶσαν ἀγαθὴν ἔκβασιν;»

«Νέα Ἡμέρα»

Η ΔΙΩΡΥΞ ΤΟΥ ΣΟΥΕΖ

Figaro

Ἐν ᾧ τοσοῦτος κατ' αὐτὰς γίνεται λόγος περὶ Παναμᾶ, δὲν θὰ ἦτο ἆρά γε καλὸν νὰ ἀσχοληθῶμεν ὀλίγον περὶ τῆς διώρυχος τοῦ Σουέζ; Τῇ 23 ἀπριλίου 1884, ἡμέρᾳ τῆς εἰς τὴν γαλλικὴν Ἀκαδήμειαν εἰσόδου τοῦ κ. Λεσσέψ, ὁ Ρενὰν ἔλεγεν εἰς αὐτόν: „Μετὰ τὸν Λαμαρτῖνον, φρονῶ ὅτι εἶσθε ὁ ἀνὴρ ὁ μᾶλλον ἀγαπητὸς τοῦ αἰῶνός μας, περὶ τοῦ ὁποίου ἐσχηματίσθησαν τὰ περισσότερα συναξάρια καὶ ὀνειροπολήματα“. Ὀνειροπολήματα καὶ συναξάρια! Τινὰ τούτων ἐξηνεμώθησαν, ἕτερα ὅμως ἀπὸ εἰκοσιτριῶν ἤδη ἐτῶν εἰσῆλθον εἰς τὸ ἔδαφος τῆς πραγματικότητος. Ἐκ τούτων εἶναι καὶ ἡ Διῶρυξ τοῦ Σουέζ.

Ἀπὸ τῆς ἀνελίξεως τῆς ὀδυνηρᾶς ὑποθέσεως τῆς ὁποίας ἤδη παριστάμεθα μάρτυρες, μεγάλη ἀπασχόλησις κατελαβε τὸ δημόσιον, ἡ ἑξῆς: „Ἀλλ' ἀφοῦ οἱ κύριοι Λεσσὲψ ἤχθησαν ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης ἕνεκα τῆς μᾶλλον ἀπροόπτου εἱμαρμένης, — ἀνακράζουσι πανταχόθεν — τί θὰ γείνῃ μετ' ὀλίγον ἡ Διῶρυξ τοῦ Σουέζ, ἡ ὁποία εἶναι ἔργον των τῇ συνδρομῇ τῶν γαλλικῶν κεφαλαίων; Δὲν θ' ἀποπειραθῶσιν οἱ Ἄγγλοι νὰ ἐκτείνωσιν ἐπ' αὐτῆς τὴν χεῖρα καὶ νὰ ἀπαιτήσωσι νὰ λάβωσι τὴν διεύθυνσίν της“;

Μέχρι τίνος ὁρίου ἐρείδεται τοιοῦτος λόγος; Περὶ τούτου θὰ διαλάβω διὰ βραχέων.

Ἐν τῷ ζητήματι τοῦ Σουὲζ ἐν διαστήματι ὀλιγωτέρῳ τῶν τριάκοντα ἐτῶν ἡ Ἀγγλια ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἄκρου μετεπήδησεν εἰς τὸ ἕτερον. Κατ' ἀρχὰς ἀντέστη λυσσωδῶς εἰς τὴν ἐπιχείρησιν του κ. Λεσσὲψ καὶ διὰ παντὸς μέσου τὴν ἀπεθάρρυνεν. Ἀκολούθως, ὅτε ἡ Διῶρυξ ἀπεπερατώθη, ἐπωφελήθη πασῶν τῶν περιστάσεων νὰ εἰσπηδήσῃ εἰς αὐτὴν καὶ ἐν ἀνάγκῃ νὰ γεινῃ κυρια αὐτῆς. Μέχρι τῆς σήμερον δὲν ἔφθασεν εἰς τὸν σκοπόν της, ἀλλ' ἔχει ἤδη ἐπ' αὐτῆς τὸν ἕνα πόδα, καὶ τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀναντίρρητον.

Τὸ ἱστορικὸν τῆς διώρυγος

Κατ' ὀκτώβριον τοῦ 1875 ὁ ἀντιβασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου Ἰσμαὴλ πασσᾶς, κάτοχος 177 χιλιάδων μετοχων τῆς Διώρυχος, ἔχων ἀνάγκην χρημάτων ἀπεφάσισε πρὸς προμήθειαν αὐτῶν νὰ πωλήσῃ τὸν θησαυρόν του τοῦτον. Βεβαίως ὁ θησαυρὸς οὗτος ἦτο τόσον σπουδαῖος, ὥστε πρὸς ἀγορὰν αὐτοῦ ἐχρειάζοντο κεφάλαια ἢ συνδικάτου τινὸς ἢ κυβερνήσεως. Προσεπάθησαν νὰ σχηματίσωσιν ἐν Παρισίοις συνδικᾶτον καὶ αἱ περὶ τούτου διαπραγματεύσεις ἐξηκολούθουν ἔτι, ὅτε τὸ ἀγγλικὸν ὑπουργεῖον ἐγένετο κύριον τῶν τίτλων τοῦ Χεδίβου. Ἀργοῦντος τοῦ κοινοβουλίου καὶ μετὰ τῆς ταχύτητος τῆς ἀποφάσεως, ἡ ὁποία χαρακτηρίζει τοὺς Ἄγγλους προκειμένου νὰ ὑπηρετήσωσι τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος των, ὁ λόρδος Βήκονσφηλδ προεπλήρωσε εἰς τὸν Χεδίβην διὰ τοῦ ἐν Λονδίνῳ οἴκου Ρότσχιλδ τέσσαρα ἑκατομμύρια λιρῶν στερλινῶν. Ἡ πρᾶξις αὕτη ἐπεκυρώθη ἐνθουσιωδῶς καὶ ὑπὸ τῶν δύο βουλῶν. Ἄλλως τε αὕτη ἦτο ἀξιόλογος καὶ ὑπὸ οἰκονομικὴν καὶ ὑπὸ πολιτικὴν ἔποψιν. Αἱ μετοχαὶ τοῦ Σουὲζ εἶχον τότε ἀγοραίαν τιμὴν ὀλιγωτέραν τῶν 700 φράγκων, ἐνῷ σήμερον τιμῶνται περὶ τὰ 2,700 φράγκα.

Αἱ βάσεις τῆς ἑταιρείας Σουὲζ ὑπέστησαν σκληρὸν τραῦμα. Μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἡ ἑταιρεία εἶχεν ὡς μετόχους ἰδιωτικὰ κεφάλαια καὶ τὸν ἡγεμόνα τῆς χώρας ἐφ' ἧς ἐγένετο ἡ διώρυξις. Ἀλλ' ἀφ' ἧς ἡμέρας ὁ τελευταῖος οὗτος παρεχώρει τὴν θέσιν του εἰς ξένην δύναμιν καὶ μάλιστα εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἡ ἑταιρεία εὑρέθη πρὸ καταστάσεως ὅλως νέας. Κυβέρνησις ἀπαιτητική, ἀγέρωχος καὶ ἐνδιαφερομένη ὑπὲρ πάντα ἄλλον νὰ γείνῃ κυρία τῆς θαλασσίας ὁδοῦ, ἥτις ἄγει εἰς τὸ ἰνδικὸν κράτος, κατέστη ἤδη ὁ κυριώτερος τῶν μετόχων της. Ἀπήτησεν ἀμέσως νὰ ἀντιπροσωπευθῇ ἐν τῷ συμβουλίῳ διὰ τριῶν διαχειριστῶν· κατὰ τὴν σύμβασιν δὲ τοῦ 1883 ἔσχεν ἄλλους ἑπτά, ἐκλεγέντας ἐκ τῶν ἐφοπλιστῶν καὶ ἐμπόρων τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου. Ἤθελε καὶ ἄλλο καλλίτερον... ἤθελε δηλαδή, ἵνα αἱ μετοχαὶ τῶν ὁποίων ἦτο κάτοχος νὰ παρέχωσι δικαίωμα ἀνάλογον εἰς τὴν σπουδαιότητά των ἐν ταῖς συνελεύσεσι τῶν μετόχων, τὸ ὁποῖον ὅμως τῇ ἠρνήθησαν ὡς ἀντιβαῖνον εἰς τὸ καταστατικόν. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ὁ ὁλικὸς ἀριθμὸς τῶν διαχειριστῶν ἀνῆλθεν εἰς 32.

Ἐν τούτοις ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις δὲν ἠδύνατο νὰ μένῃ ἀδιάφορος πλέον εἰς τὸν ροῦν τῶν πραγμάτων, καὶ μάλιστα ἀφ' ὅτου ἡ Αἴγυπτος ὑπήχθη ὑπὸ τὴν στρατιωτικὴν προστασίαν τῆς Μεγάλης Βρεττανίας. Προέτεινε λοιπὸν εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς δυνάμεις τὴν σύγκλησιν διεθνοῦς συνελεύσεως ἐν Παρισίοις πρὸς ἐξασφάλισιν διὰ παντὸς καὶ διὰ πάντας τῆς ἐλευθεροπλοΐας τῆς διώρυχος. Τὸ ζήτημα ἦτο νὰ καταστήσωσιν αὐτὴν οὐδετέραν ἢ μᾶλλον διεθνῆ.

Ἡ πρότασις ἐγένετο παραδεκτὴ καὶ ὁ κ. Ἰούλιος Φερρὺ κηρύττων τῇ 30 μαρτίου 1885 τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς συνελεύσεως ἐποίησε τὴν ἑξῆς δήλωσιν: „Ἡ διῶρυξ τοῦ Σουὲζ ὑπῆρξε σύλληψις τοῦ πνεύματος, ἀλλ' οὔτε ὁ μεταξὺ πάντων ἔνδοξος Γάλλος, ἐφ' ᾧ σεμνύνεται, οὔτε ἡ Γαλλία, ἥτις πρώτη ἐπίστευσεν εἰς τὴν ἐπιχείρησιν καὶ τὴν ἐθεμελίωσε διὰ τῶν οἰκονομικῶν της, ἐπελάθετό ποτε τοῦ χαρακτῆρός της, τοῦ κατ' οὐσίαν παγκοσμίου, εὐρωπαϊκοῦ, ἀνθρωπιστικοῦ“. Ἤρξατο ἀκολούθως ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ σχεδίου συμβάσεως, ἡ ὁποία μετὰ πολλὰς περιπετείας καὶ ἀναβολὰς ἐγένετο παραδεκτὴ καὶ ὑπεγράφη παρ' ὅλων τῶν δυνάμεων κατὰ τὰ τέλη τοῦ 1887, πρωθυπουργοῦντος τοῦ κ. Φλουράνς. Ἡ σύμβασις εἶναι ἐξαίρετος. Ἐξασφαλίζει τὴν ἐλευθεροπλοΐαν τῆς διώρυχος καὶ ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν πολέμῳ εἰς πᾶν ἐμπορικὸν ἢ πολεμικὸν πλοῖον ἄνευ διακρισεως σημαίας. Οἱ ἐν Αἰγύπτῳ ἀντιπρόσωποι τῶν δυνάμεων εἶναι ἐπιφορτισμένοι νὰ ἐπαγρυπνῶσιν, ὅπως μηδὲν ἀπειλήσῃ τὴν ἀσφάλειαν τῆς διώρυχος καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει ὀφείλουσι νὰ συνέρχωνται κατ' ἔτος ἵνα ἐξακριβῶσι τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν ἐν τῇ ῥηθείσῃ συμβάσει ἀναληφθεισῶν ὑποχρεώσεων. Ἡ σαφήνεια τῶν ὅρων τῆς συμβάσεως φαίνεται πράγματι ὅτι προασπίζει τὴν διώρυχα κατὰ πάσης ταύτης ἢ ἐκείνης τῆς δυνάμεως βιας. Δυστυχῶς τὸ ἀγγλικὸν ὑπουργεῖον δὲν ὑπέγραψε τὴν ἐν λόγῳ σύμβασιν, εἰμὴ ὑπὸ τήνδε τὴν ἐπιφύλαξιν, ὅτι αἱ διατάξεις της „δὲν θὰ ἐμποδίσωσι τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς ὑπὸ τῶν στρατευμάτων τῆς Α. Βρεττανικῆς Μεγαλειότητος κατοχῆς τῆς Αἰγύπτου“.

Ὅθεν ἡ σύμβασις τοῦ 1887 δὲν θὰ ἔχῃ τὴν πλήρη ἐφαρμογήν της εἰμὴ τὴν ἐπαύριον τῆς τελείας ἀπελευθερώσεως τῆς Αἰγύπτου ἀπὸ τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς. Ἡ ἡμέρα αὕτη εἶναι προσεχής; Τινὲς τὸ ἐλπίζουσιν, ἐγὼ ὅμως ἀμφιβάλλω ἔτι. Συγκεφαλαιῶν τὰ ἀνωτέρω φθάνω εἰς τὸ συμπέρασμα. Ἡ ἑταιρία τοῦ Σουὲζ ἐξέδωκε τετρακοσίας χιλιάδας μετοχῶν ἐκ τῶν ὁποίων ἡ Ἀγγλία ἢ μᾶλλον ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις κατέχει 177 χιλιάδας Μέχρι τοῦδε αἱ μετοχαὶ αὗται οὐδὲν εἰσόδημα ἀποφέρουσιν εἰς τὸν κύριόν των, διότι ὁ πρώην Χεδίβης εἶχεν ἐκποιήσει τὰ ἐπὶ εἰκοσιπενταετιαν τοκομερίσματά των. Ἀλλ' ἀπὸ τοῦ 1893 ἡ προεξόφλησίς των λήγει καὶ αἱ ἀγγλικαὶ μετοχαὶ θὰ ἀπολαύωσι τῶν αὐτῶν ὡς καὶ αἱ ἄλλαι πλεονεκτημάτων. Ὁ κίνδυνος, τὸ ἐπαναλαμβάνω, εἶναι ὅτι ἡ ἑταιρεία ἔχει ἐν μεγάλῃ ἀναλογίᾳ ὡς συνέταιρον τὴν πρώτην θαλασσίαν δύναμιν τοῦ κόσμου. Τί θὰ συνέβαινεν ἂν ἡ δύναμις αὕτη κατώρθου νὰ ἀποκτήσῃ τὰς 30 χιλιάδας μετοχῶν, τῶν ὁποίων στερεῖται μέχρι τῆς σήμερον διὰ νὰ διαθέτῃ τὴν πλειονότητα τῶν συμφερόντων ἐν ταῖς τῶν μετόχων συνελεύσεσιν; Ἰδοὺ τὸ μέλαν διὰ τὴν γαλλικὴν ἐπιρροὴν σημεῖον.

(Whist)

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Παράσημα

Ἀπενεμήθησαν ἐπ' ἐσχάτων πολυάριθμα παράσημα τοῦ Σωτῆρος, ἐν οἷς ὁ μεγαλόσταυρος εἰς τὸν ἐν Βαυαρίᾳ ὑπουργὸν τῆς ἐκπαιδεύσεως Μόλλερ, τὸν εἰσαγαγόντα τὴν διδασκαλίαν τῆς νεοελληνικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ὁ σταυρὸς τῶν ἀνωτέρων ταξιαρχῶν εἰς τὸν μητροπολίτην Γερμανόν, ὁ σταυρὸς τῶν ταξιαρχῶν εἰς τὸν ἐν Βιέννῃ καθηγητὴν Οὐρβάνσιτς, ὁ χρυσοῦς σταυρὸς εἰς τὸν πολυμαθῆ καὶ φιλέλληνα καθηγητὴν τοῦ ἐν Μονάχῳ Πανεπιστημίου Κρουμβάχερ καὶ ὁ ἀργυροῦς σταυρὸς εἰς τὸν ἐν Ναυπλίῳ ἔγκριτον δικηγόρον Γ. Εὐλάμπιον.

Διδακτικὰ βιβλία

Ἡ κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ ἀναλάβῃ αὐτὴ τὸ μονοπώλιον τῆς ἐκδόσεως τῶν διδακτικῶν βιβλίων. Ἐκ μιᾶς ἀπόψεως τὸ μέτρον θὰ ἀποβῇ ὠφέλιμον εἰς τὴν ἐκπαιδευομένην νεολαίαν, ἥτις θὰ πορίζηται τὰ ἀναγκαιροῦντα αὐτῇ βιβλία εὐθηνότερα, θὰ εἰσαγάγῃ δὲ καὶ σύστημά τι ἐν τῇ διδασκαλίᾳ· ἀλλὰ δυστυχῶς, ὡς ἔχουσι τὰ κυβερνητικὰ ἡμῶν πράγματα, ἡ συγγραφὴ τῶν διδακτικῶν βιβλίων θὰ καταστῇ ρουσφέτιον τῆς ἑκάστοτε κυβερνήσεως, θὰ προτιμῶνται δὲ οἱ ἀμαθεῖς τοῦ κρατοῦντος κόμματος τῶν ἡμιμαθῶν τοῦ ἑτέρου.

Διάφοροι εἰδήσεις

Ἐν Ἐρετρείᾳ εὑρέθη ἐντὸς ἀρχαίου τάφου προσωπὶς χρυσῆ.

— Ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν οἰκονομικῶν προσδοκᾶται ἐκ τοῦ νέου φόρου ἐπὶ τοῦ χαρτοσήμου αὔξησις προσόδων κατὰ 1 1/2 ἑκατομμύριον δραχ. Καὶ ἡ αὔξησις τῆς προσόδου ἐκ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ καπνοῦ εἶσαι διηνεκής. Ὑπολογίζεται ὅτι κατὰ δεκέμβριον θὰ καπῶσιν 90,000 ὀκάδες.

— Τὸ ἀθηναϊκὸν Πανεπιστήμιον ἐπεφόρτισε τὸν ἐν Παρισίοις ἕλληνα ἐπιφανῆ ἰατρὸν καὶ καθηγητὴν Φ. Πανᾶν νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ αὐτὸ κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς ἑβδομηκονταετηρίδος τοῦ κλεινοῦ φυσιοδίφου Παστέρ.

— Ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ κ. Μεσολωρᾶ κατ' ἐντολὴν του Συλλόγου τῆς „Ἀναπλάσεως“ καὶ ἐνώπιον πολυαρίθμου ἀκροατηρίου μελέτη τοῦ διαπρεποῦς λογίου κ. Ἰωάννου Σκαλτσούνη περὶ θρησκευτικῶν ἰδεῶν τοῦ Ρενάν. Ἡ μελέτη αὕτη εἶναι ἀπόσπασμα μείζονος συγγράμματος, ὅπερ θὰ ἐκδοθῇ προσεχῶς.

ΕΥΓΕΝΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

Δῶρον τῷ κ. Μπαϊρακτάρῃ

Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ.κ. Τσάτσου, Ἀπέργη καὶ τριῶν ἄλλων ἐμπόρων παρουσιάσθη εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας κ. Μπαϊρακτάρην ἐν τῷ καταστήματι τῆς διευθύνσεως καὶ προσέφερεν αὐτῷ τὸ τιμητικὸν ξίφος, ὅπερ οἱ ἔμποροι τῶν Ἀθηνῶν παρήγγειλαν δι' αὐτὸν πρὸ καιροῦ ἐν Γαλλίᾳ, θέλοντες νὰ ἐκφράσωσι καὶ ἐμφανέστερον ἔτι τὴν πρὸς τὸν τίμιον στρατιωτικὸν ὑπόληψίν των. Τὸ προσφερόμενον ξίφος ὁ κ. Μπαϊρακτάρης ἐδέχθη συγκεκινημένος παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐμπόρων, ἡ ὁποία ὑπομιμνήσκουσα αὐτῷ τὰς ὑπηρεσίας, ἃς προσέφερεν οὗτος ὡς διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας κατὰ τὰς χαλεπὰς ἡμέρας τῶν ἐκλογῶν καὶ μετέπειτα τῷ ηὐχήθη νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπὶ μακρὸν εἰσέτι παρέχων τὰς πολυτίμους αὐτοῦ ὑπηρεσίας ὑπὲρ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας. Τὸ ξίφος τοῦτο ἦτο τεθειμένον ἐντὸς θήκης ἐπὶ τοῦ καλύμματος τῆς ὁποίας ἐφέρετο ἐπὶ πλακὸς ἐκ λευκοσιδήρου τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ κ. διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας. Ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους εἶναι βαρυτιμοτάτη ἐκ καθαροῦ χρυσοῦ καὶ ἐλεφαντόδοντος, ἡ δὲ λεπὶς ἐξ ἀμιγοῦς χάλυβος μετὰ ποικιλμάτων ἐκ καθαροῦ χρυσοῦ ἐγκαυστῶν μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς εἰς τὸ μέσον: «Τῷ γενναίῳ Δημητρίῳ Μπαϊρακτάρῃ οἱ ἔμποροι Ἀθηνῶν». Τὰ ἐπὶ τῆς λεπίδος ἐκ χρυσοῦ ποικίλματα παριστῶσι μικρὰ τρόπαια καὶ ἀρχαίους ὁπλίτας, μετὰ λεπτότητος ἐξειργασμένα. Τὸ ξίφος συνοδεύεται μετὰ τῶν ζωστήρων, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἐπίσης χρυσοΰφαντοι καὶ φέρουσι πόρπας χρυσᾶς.

Πλὴν τοῦ ξίφους ὅμως καὶ οἱ ἔμποροι κ.κ. Φίλων καὶ Σουρμελῆς προσέφερον τῷ κ. Μπαϊρακτάρῃ ὡραῖον καὶ πολύτιμον πολύκροτον τὸ ὁποῖον διὰ τῆς προσθήκης μιᾶς ἀκτηρίδος μεταβάλλεται εἰς ὅπλον στρατιώτου. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου εἰς τὸν κ. Μπαϊρακτάρην κατὰ τὴν ὀνομαστικὴν ἑορτήν του οἱ χρηματισταὶ προσέφερον αὐτῷ ἐκ καθαροῦ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ἐπιτραπέζια σκεύη καὶ ἄλλα τινὰ ἀντικείμενα ὡς δῶρα, ἀξίας δεκακισχιλίων περίπου δραχμῶν.

ΕΚ ΣΟΥΛΙΝΑ

Ἀξιότιμε κύριε Διευθυντὰ τῆς „Πατρίδος“

Ἀπὸ ἡμερῶν ἡ πόλις μας ἐνεδύθη τὸν νυμφικόν της πέπλον· τὸ πᾶν ἠρεμεῖ· ἡ κίνησις ἔπαυσε· πᾶσα προπαρασκευὴ τοῦ χειμῶνος ἐτελείωσεν, οἱ τὰ πρῶτα φέροντες, παγέντος τοῦ ποταμοῦ, καθησυχάζουσιν, οἱ ἐργάται ἀναπαύονται, ἐκ δὲ τῶν πλοίων τινὰ μὲν ἀπέπλευσαν, τινὰ δὲ θὰ παραμείνωσιν, ὡς φρουροὶ καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα διατελοῦντα εἰσέτι ἐν ἐργασίᾳ. Ἐν ἐνὶ λόγῳ εὑρισκόμεθα ἐν ἀποκλεισμῷ σχεδὸν καὶ ἀπομονώσει. Πλὴν τὴν ἀπομόνωσιν ταύτην διαλύει ἐνίοτε ὁ ἑλληνικὸς θίασος «Ὀρφεὺς», δοὺς μέχρι τοῦδε 4 παραστάσεις, δι' ὧν ἐφαίδρυνε τὸ κοινὸν καὶ ἐμάγευσε καὶ ἐσαγήνευσε τὰς καρδίας πάντων. Ὁ εἰρημένος θίασος εἶναι κατηρτισμένος ἄριστα, ἐφ' ᾧ δικαίως ἐκτήσατο τὴν ἀμέριστον ἀγάπην τῶν κατοίκων.

Αὔριον θέλει δώσει τὴν παράστασιν «τὸ Ὄνειρον», δρᾶμα ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Πέρβελη· ἡ συρροὴ προμηνύεται μεγίστη.

Ἐν Σουλινᾷ τῇ 19 Δεκεμβρίου 1892.

Ἀλ. Καραμεσίνης

ΓΑΜΟΙ ΔΙΑΔΟΧΟΥ

Δῶρα τῇ νύμφῃ

Τὰ ἑπόμενα δῶρα ἐστάλησαν τῇ πριγκηπίσσῃ Μαρίᾳ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν γάμων αὐτῆς.

1) Παρὰ τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως καὶ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ πρίγκηπος Λεοπόλδου μεγαλοπρεπὲς ἀδαμάντινον περιδέραιον.

2) Παρὰ τῆς Α. Μ. τῆς βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας ἐνώτια ἐκ σμαράγδου καὶ ἀδαμάντων, ἰνδικὸν σάλιον, τρίχαπτα καὶ σκωτικὰ καὶ ἰρλανδικὰ ὑφάσματα. Παρὰ τῶν Α.Α. Β.Β. Υ.Υ. τοῦ δουκὸς καὶ τῆς δουκίσσης Ἐδιμβούργου ἐπιτραπέζιος συσκευὴ ἐκ πορσελάνης. Συσκευὴ ἐπιδείπνου ἐκ πορσελάνης καὶ συσκευὴ διὰ κομμωτήριον.

3) Παρὰ τοῦ δουκὸς τοῦ Ἐδιμβούργου διάδημα, περιδέραιον, ἐνώτια ἐξ ἀδαμάντων καὶ σαπφείρου. Συσκευὴ κομμωτηρίου ἀργυρᾶ καὶ ἐκ κοραλλίου.

4) Ἀδαμάντινον διάδημα, σταυρὸς ἀδαμάντινος, ἐνώτια καὶ ἀδαμαντίνη κερκὶς, ἐπίσης ἐξ ἀδαμάντων καὶ μαργαριτῶν ἑτέρα κερκὶς μετὰ μεγάλων περουζέδων, καρφὶς τῆς κόμης μετὰ περουζέδων καὶ ἀδαμάντων, ἑτέρα κερκὶς μετ' ἀδαμάντων καὶ μεγάλων μαργαριτῶν, ἑτέρα ἐπίσης ἐξ ἀδαμάντων καὶ ἐπιμήκων μαργαριτῶν, σάπφειροι ἀδαμαντόστικτοι καὶ ὁδοιπορικὸς σάκκος μετ' ἐπιχρύσου ἀργυρᾶς σμηματοθήκης (necessaire), ἀργυροῦν κιβωτίδιον καὶ ἓν ὑμνολόγιον.

5) Παρὰ τοῦ πρίγκηπος καὶ τῆς πριγκιπίσσης τῆς Οὐαλλίας ψέλλιον μετ' ἀδαμάντων καὶ περουζέδων.

6) Παρὰ τῆς δουκίσσης Ὑόρκης καὶ τῶν πριγκηπισσῶν Μαρίας καὶ Βικτωρίας τῆς Οὐαλλίας κερκὶς ἐξ ἀδαμάντων καὶ σαπφείρων.

7) Παρὰ τῆς Α. Β. Υ. τῆς πριγκηπίσσης Λουΐζης δουκίσσης τοῦ Φάϊφε κερκὶς ἐν εἴδει πετάλλου ἀδαμαντίνη μετὰ σαπφείρων.

8) Παρὰ τῆς πριγκηπίσσης Φρειδερίκης τοῦ Ἀνοβέρου ἀργυροῦς δίσκος ἐφ' οὗ ὑπάρχει κεχαραγμένον τὸ μέγαρον Κοβούργου.

9) Παρὰ τὴν Α. Α. Β. Β. Υ. Υ. τοῦ πρίγκηπος καὶ τῆς πριγκηπίσσης Χριστιανοῦ, τοῦ δουκὸς καὶ τῆς δουκίσσης Κουνάουτ, τῆς πριγκηπίσσης Λουΐζης καὶ τοῦ μαρκησίου Λόρνε, τῆς δουκίσσης Ἀλμπάνη καὶ τοῦ πρίγκηπος Βάτεμβεργ πολλαὶ ὑδατογραφίαι.

10) Παρὰ τῶν ΑΑ. ΥΥ. τοῦ δουκὸς καὶ τῆς δουκίσσης Σαξοβούργου Γόθα χρυσοῦν ἔγκαυστον ἐνώτιον μετ' ἀδαμάντων.

11) Παρὰ τῶν ΑΑ. ΒΒ. ΥΥ. τοῦ πρίγκηπος Ἀλφρέδου καὶ τῶν πριγκηπισσῶν Ἀλεξάνδρας, Βικτωρίας καὶ Βεατρίκης τοῦ Ἐδιμβούργου κερκὶς μετ' ἀδαμάντων καὶ περουζέδων.

12) Παρὰ τῶν ρωμουνίδων κυριῶν κιβωτίδιον ἐν χρυσῷ φέρον τὰ ἐθνικὰ τῆς χώρας καὶ τῶν νομῶν σήματα, περιέχον δὲ μίαν τραπεζιτικὴν ἐπιταγὴν, προϊὸν οὖσαν ἐθνικῆς εἰσφορᾶς χάριν τοῦ εὐεργετικοῦ ἱδρύματος ὅπερ θὰ φέρῃ τὸ ὄνομα τῆς Α. Β. Υ.

13) Παρ' ἑτέρου ὁμίλου κυριῶν ἀργυρᾶ ζαρδινιέρα.

14) Παρὰ τῆς Δημαρχίας πρωτευούσης ἐπίχρυσος ἀργυροῦς δίσκος ἐφ' οὗ θὰ προσενεχθῶσι τὰ εἰθισμένα ἄρτος καὶ ἅλας.

ΡΩΜΟΥΝΙΑ

ΜΕΤΕΩΡΟΣΚΟΠΕΙΟΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

Μετεωρολογικὸν δελτίον τῆς 23 δεκεμβρίου 1892. Πληροφορίαι διδόμεναι ὑπὸ τοῦ οἴκου Menu et Cie, διοπτροποιῶν ἐν τῇ ὁδῷ Νίκης ἀριθ. 88.

Μεσονύκτιον	—0.
7 ὥρα τῆς πρωΐας	—2.
Μεσημβρία	—1.
Βαρομετρικὸν ὕψος	755.

Ὁ καιρὸς χιονώδης.

Οἱ γάμοι τοῦ διαδόχου

Πλὴν τῶν ἤδη προσκληθέντων εἰς τοὺς γάμους τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου σημαινόντων προσώπων τῆς ἡμετέρας πολεως ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς προσεκάλεσεν ὅπως παραστῇ εἰς τὸν γάμον τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ καὶ τὸν πρίγκηπα Δημήτριον Γκίκαν. Ἀλλ' οὗτος δὲν ἐδέχθη τὴν πρόσκλησιν διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ ὑγεία αὐτοῦ δὲν τῷ ἐπιτρέπει νὰ κάμῃ τὸ μέχρι Σιγμάριγκεν ταξείδιον.

Ἡ ἐκλογὴ Πράχωβας

Ἐπὶ τοῦ παρόντος μόνον ὑποψήφιον διὰ τὴν γενησομένην ἐπαναληπτικὴν ἐκλογὴν τοῦ δευτέρου βουλευτικοῦ κολλεγίου Πράχωβας ὥρισαν οἱ συντηρητικοὶ τὸν κ. Ράδον Βακαρέσκον.

Κυβερνητικὰ ἱπποφορβεῖα

Διὰ τῆς ταχείας ἁμαξοστοιχίας τῆς χθὲς ἀνεχώρησαν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὁ ἀντισυνταγματάρχης τοῦ ἱππικοῦ Λαμπρινὸς, ὁ συνταγματάρχης Κόλδεν, ἀρχικτηνίατρος τοῦ στρατοῦ, καὶ ὁ ἐκ τῶν ἐφέδρων λοχαγῶν Βλάρεμβεργ μεταβαίνοντες εἰς Αὐστρίαν μετ' ἐντολῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν ὅπως ἐπισκεφθωσι τὰ διάφορα ἐν Αὐστροουγγαρίᾳ, Γερμανίᾳ, Γαλλίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ ἱπποφορβεῖα καὶ ποιήσωσιν ἀγορὰς ἵππων καὶ φορβάδων διὰ τὸ κατὰ τὸ προσεχὲς ἔαρ ἱδρυόμενον ἐν τῷ δήμῳ Ζουτλάου τοῦ νομοῦ Βουζέου νέον ἱπποφορβεῖον.

Διακοπὴ συγκοινωνίας

Ἕνεκα τῶν ἐξακολουθητικῶν ἀπὸ τῆς Κυριακῆς βροχῶν ἡ τηλεγραφικὴ συγκοινωνία διεκόπη εἰς πολλὰ μέρη. Χάρις ὅμως εἰς τὰ ληφθέντα μέτρα ἐπανελήφθη εἴς τινα ἐξ αὐτῶν. Ἀλλ' ἡ γραμμὴ Γιουργέβου-Βουκουρεστίου διατελεῖ διακεκομμένη, τὰ δὲ διὰ τὴν Βουλγαρίαν τηλεγραφήματα μεταβιβάζονται μέσον Καλαρασίου - Τσερναβόδας καὶ Βάρνης.

Ματθίλδη Δούμπα

Μετὰ μεγίστης θλίψεως πληροφορούμεθα τὸν ἐν Βιέννῃ ἐπισυμβάντα θάνατον τῆς κ. Ματθίλδης Δούμπα ἀδελφῆς τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ κ. Μενελάου Γερμάνη, ὅστις ἕνεκα τούτου ἀνεχώρησε τὴν ἑσπέραν τῆς χθὲς μεταβαίνων ἐκεῖσε ὅπως παραστῇ εἰς τὴν κηδείαν της.

Ἡ «Πατρὶς» διαβιβάζει τῇ τεθλιμμένῃ οἰκογενείᾳ ἧς μεταστάσης ἐγκάρδια συλλυπητήρια.

Ἡ ἔκθεσις Ἀμὰν

Ἡ ἐν τῷ Ἀθηναίῳ ἀπὸ μηνὸς ἀρξαμένη ἔκθεσις τοῦ θανόντος ρωμούνου ζωγράφου Ἀμὰν θέλει διαρκέσει μέχρι τῆς 18ης Ἰανουαρίου 1893. Αἱ πλεῖσται τῶν εἰκόνων ἐπωλήθησαν ἤδη, ἐντούτοις μένουσιν ἔτι ἀπώλητοι ἐκ τῶν ὡραιοτέρων, ἑπομένως ἀρίστη παρουσιάζεται εὐκαιρία εἰς τοὺς θιασώτας τῆς τέχνης τοῦ Ἀπελλοῦ, ὅπως γένωνται κάτοχοι τούτων ἢ δωρήσωνται αὐτὰς ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει.

Αἱ καθάρσεις

Δὲν εἶναι ἀκριβὲς τὸ γραφὲν παρά τινων τῆς πρωτευούσης φύλλων ὅτι ἡ ἐν Βερτσιορόβᾳ ἰσχύουσα εἰκοσιτετράωρος ἐπιτηρητικὴ κάθαρσις κατηργήθη ἀπὸ τῆς χθές. Λέγεται ὡς ἀληθὲς ὅτι μόνον ἀπὸ τῆς ἑσπέρας ταύτης ἀντικατασταθήσεται δι' ἰατρικῆς ἐπισκέψεως καὶ ἀπολυμάνσεως ἐπὶ τόπου τῶν ἀποσκευῶν τῶν ἐπιβατῶν.

Νέα νομοσχέδια

Ἐν τῷ τελευταίῳ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ ἐγένετο δεκτὸς ὁ νέος κανονισμὸς περὶ διατηρήσεως τῶν δημοσίων μνημείων καὶ ἐνεργείας νέων ἀρχαιολογικῶν ἀνασκαφῶν, ἃς ὑπέδειξεν ὁ ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπουργός. Ὁμοίως ἐγένετο δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον περὶ προμισθώσεως ἀστυφυλάκων πλειοτέρων.

Ἄφιξις

Ἀφίχετο ἐκ Βραΐλας σήμερον χάριν ἰδίων αὐτοῦ ὑποθέσεων ὁ εὐπαίδευτος ἐκεῖθεν ὁμοεθνὴς κ. Δ. Δεληβακάλης καὶ πρὸς μεγίστην θλῖψιν τῶν πολλῶν ἐν τῇ πρωτευούσῃ φίλων του ἀπέρχεται αὐθημερόν.

Διάφορα

Σήμερον ὁ πρωθυπουργὸς θέλει ἐργασθῇ ἰδιαιτέρως μετὰ τῆς Α.Μ. τοῦ βασιλέως. Ἡ Α. Μ. θὰ ὑπογράψῃ τὸ διάταγμα, δι' οὗ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ βασιλέως θέλει διαχειρίζεσθαι τὴν ἐξουσίαν.

— Ἐν τῇ χθεσινῇ αὐτοῦ συνεδριάσει τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἀπέρριψεν τὴν ὑπὸ τῆς Δημαρχίας Βραΐλας γενομένην αἴτησιν πιστώσεως διὰ τὴν λιθοστρωσίαν τῶν ὁδῶν τῆς εἰρημένης πόλεως.

— Κατὰ τὸ λῆξαν ὀκταήμερον ἤτοι ἀπὸ τῆς 13 μέχρις τῆς 20 δεκεμβρίου ἐγένοντο ἐν τῇ πρωτευούσῃ γεννήσεις 144 καὶ θάνατοι 124.

— Κατά τινας θετικὰς πληροφορίας ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Ἰανουαρίου διαλυθήσεται τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Βουκουρεστίου.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Μικρὸν δῶρον

Ἡ γαλλικὴ βιομηχανία κατήγαγε νέον θρίαμβον ἐν Ρωσσίᾳ. Ἡ πόλις τοῦ Μεγάλου Πέτρου εἶχε συστήσει διαγωνισμὸν διὰ τὴν κατασκευὴν γεφύρας ἐπὶ τοῦ Νεύα, γιγαντιαίων διαστάσεων τῆς γεφύρας Τροϊσκυ. Τὰ χρειασθέντα διὰ τὴν κατασκευὴν αὐτῆς 26 ἑκατομ. ρούβλια διέθεσεν ἡ δημαρχία ἥτις ἐδώρησεν αὐτὰ εἰς τὸν Τσάρον ὅπως δαπανηθῶσι διὰ τὸ ἔργον ἐπὶ τῷ ἰωβιλαίῳ αὐτοῦ. Τὸ σχέδιον Ἔϊφφελ ἔτυχε τοῦ πρώτου βραβείου.

Κύων ἀντὶ ἀμνοῦ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ συνελήφθη ἰθαγενὴς, ὅστις ἐπώλει τοὺς κύνας ἀντὶ ἀμνῶν, λέγεται δὲ ὅτι τὸ ἐμπόριον τοῦ τοιούτου κρέατος ἐξησκεῖτο πρὸ πολλοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, πλεῖστα δὲ τῶν πενιχρῶν ἰθαγενῶν μαγειρείων καὶ ἐκεῖνα, ἅτινα ἐν ὑπαίθρῳ λειτουργοῦσι κατηνάλισκον κρέας κυνὸς, καὶ ὅτι ὁμὰς ἁλιτηρίων ἐξηπάτα τὸ ἀνύποπτον κοινὸν τῆς πόλεως, πωλοῦσα εἰς αὐτὸ τὰ κρέατα τῶν κυνῶν ὡς κρέας ἀμνῶν.

Γυνὴ ἐν ληστρικῇ συμμορίᾳ

Ἡ ληστρικὴ συμμορία τῶν Τσεκουραίων ἐπλουτίσθη ἐσχάτως δι' ἑνὸς συντρόφου τοῦ ὁποίου ἀπόλυτον ἀνάγκην εἶχον οἱ λῃσταί. Ὁ νέος αὐτὸς συντροφος εἶναι γυνὴ, ἡ Ζαφείρω Τσεκούρα, ἀδελφὴ τοῦ ἑνὸς τῶν λῃστῶν, νεαρὰ 25έτις γυνὴ, χήρα Ἀριστείδου τινὸς, λῃστοῦ καὶ αὐτοῦ, φονευθέντος ἐν συμπλοκῇ πρὸς στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα. Ἡ Ζαφείρω εἶναι πολύτιμον ἀπόκτημα διὰ τοὺς λῃστὰς, λέγεται δὲ ὅτι ἐπὶ πολὺ οὗτοι ἄπειρα τῇ ὑπέσχοντο διὰ νὰ τὴν πείσωσι νὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ. Ἤδη τοῖς χρησιμεύει ὡς νοσοκόμος καὶ μάγειρος, ἰδίᾳ ὅμως ὡς κατάσκοπος.

Ρωσσικὰ προξενεῖα

Ὁ Ρῶσσος ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς δι' ἰδιαιτέρου νομοσχεδίου θέλει ἀντικαταστήσει τοὺς ξένους οἵτινες ἐκπληροῦσιν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καθήκοντα ρώσσων προξένων διὰ Ρώσσων ὑπηκόων. Διὰ τοῦ αὐτοῦ νομοσχεδίου ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς ἑκάστην χώραν ρωσσικῶν προξενείων θέλει αὐξηθῇ ἀπὸ 2 ἕως 6.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(ΥΠΗΡΕΣΙΑ «ΠΑΤΡΙΔΟΣ»)

Βουδαπέστη, 22/3.—Οὐδὲν χολερικὸν κροῦσμα ἐδηλώθη τὴν 31 Δεκεμβρίου καὶ τὴν 1 Ἰανουαρίου καθ' ἅπασαν τὴν Οὐγγαρίαν. Ὁμοίως δὲ οὐδ' ἐντὸς τῆς πόλεως ἐσημειώθη τι τοιοῦτον ἐντὸς 24 ὡρῶν.

Βελιγράδιον, 22/3.—Βεβαιοῦται ὅτι ἡ Σκουψίνα διαλυθήσεται τὴν 5 Ἰανουαρίου. Αἱ νέαι ἐκλογαὶ θὰ γίνωσι τὴν 9 Μαρτίου περὶ δὲ τὰς ἀρχὰς Ἀπριλίου θέλει συνέλθει ἡ νέα Βουλή.

Βιέννη, 22/3.—Ἀπὸ τῆς χθεσινῆς ἑσπέρας ἄφθονος χιὼν πίπτει ἐν Βιέννῃ καὶ τοῖς πέριξ συνεχῶς. Ἀγγέλλονται μεγάλοι χιονοστρόβιλοι ἐν Βουδαπέστῃ, Πρεσβούργῳ, Ἐδιμβούργῳ, Γκρὰτς καὶ Τεργέστῃ. Ἡ συγκοινωνία τῶν ὁδῶν εἰς πολλὰ μέρη διεκόπη.

Πετρούπολις, 22/3.—Ἕνεκα τῆς μεγάλης πενίας, ἥτις μαστίζει πολλὰ κυβερνεῖα, ὁ Τσάρος διέταξε τὴν κατασκευὴν ὁδῶν καὶ σιδηροδρόμων ὅπως προμηθεύσῃ ἐργασίαν εἰς τοὺς πενομένους.

Αὐτόθι, 22/3.—Ὁ αὐτοκράτωρ ἐδέχθη εἰς ἀκρόασιν σήμερον τὸν νέον πρέσβυν τῆς Ρωμουνίας κ. Ἀλέξανδρον Καταρτζῆ.

Αὐτόθι, 22/3.—Αἱ ὁδοὶ κατεπλημμύρησαν χιόνων. Αἱ σιδηροδρομικαὶ συγκοινωνίαι εἰσὶ πανταχόσε διακεκομμέναι. Ἡ εἰσαγωγὴ καὶ ἐξαγωγὴ τῶν ἐμπορευμάτων ἀπέβη ἀδύνατος. Ὀλίγοι ξένοι ἔρχονται εἰς τὴν πόλιν.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Οἱ Ρωμοῦνοι καὶ ὁ Γλάδστων

Ὁ ἐν Παρισίοις Ρωμοῦνος φοιτητὴς κ. Μοροϊάνος ἐξ ὀνόματος τῶν λοιπῶν συναδέλφων του διεβίβασε τῷ Ἀγγλῳ πρωθυπουργῷ κ. Γλάδστωνι ἐπὶ τῇ 83 ἐπετείῳ τῆς γεννήσεώς του συγχαρητήριον τηλεγράφημα πλῆρες θερμῶν εὐχῶν ὑπὲρ μακροημερεύσεως τοῦ ἐνδόξου προστάτου τῶν καταδυναστευομένων λαῶν.

Οἱ μελλόνυμφοι ἐν Neuwied

Κατὰ σημερινὸν ἐκ Νάηβηδ τηλεγράφημα ἀφίκοντο χθὲς εἰς τὴν πόλιν ταύτην ὁ πρίγκηψ Φερδινάνδος τῆς Ρωμουνίας μετὰ τῆς μνηστῆς αὐτοῦ καὶ τῆς δουκίσσης Ἐδιμβούργου καὶ ἀνεχώρησαν σήμερον εἰς Σιγμάριγγεν.

Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἐν Σιγμάριγγεν

Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας ὅστις μεταβήσεται εἰς Σιγμάριγγεν ἐπὶ τοῖς γάμοις τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου θέλει παραμένει αὐτόσε ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, οἱ δὲ ρωμοῦνοι ὑπουργοὶ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας μεθ' ὃ θέλουσιν ἐπανακάμψει ἀφοῦ διατρίψωσιν ἐπὶ μίαν ἡμέραν καὶ ἐν Βιέννῃ.

Ἡ ἕνωσις τῶν Ἡγεμονιῶν.

Διὰ τὴν 24 ἰανουαρίου ἐπέτειον τῆς ἑνώσεως τῶν ἡγεμονιῶν Βλαχίας καὶ Μολδαυίας ἤρξαντο ἀπὸ τοῦδε γενόμεναι προπαρασκευαὶ ὅπως ἡ ἐθνικὴ αὕτη ἑορτὴ διεξαχθῇ μετ' ἀσυνήθους ἐπισημότητος.

Πάντα τὰ ἐκπαιδευτικὰ σωματεῖα τῆς χώρας μετὰ τοῦ Ἐθνικοῦ Δεσμοῦ θὰ λάβωσι μέρος. Ὁμοίως οἱ πανεπιστημιακοὶ φοιτηταὶ θὰ μετάσχωσι τῶν πρὸς τοῦτο προπαρασκευῶν, ἐπιτροπὴ δὲ θέλει ἐκλεγῆ ἐκ σημαινόντων πολιτικῶν προσώπων πρὸς διοργάνωσιν τῆς ἑορτῆς.

HOTEL CENTRAL

ΗΛΙΑ καὶ Ν. ΒΟΛΟΝΑΣΗ

Ὁδὸς Καρόλου Α', Λεωφόρος Ράχωβας, ἐπὶ τῆς Διμποβίτσας.

Ξενοδοχεῖον οἰκογενειακόν.—Τοποθεσία ὑγιεστάτη.—Θέα μαγευτική.—Καθαριότης ἄκρα.—Ὑπηρεσία πρόθυμος καὶ δωρεάν.—Τιμαὶ μέτριαι.

ΑΓΓΕΛΙΑ

ΝΑΥΑΡΧΟΥ

ΖΟΥΡΙΕΝ ΔΕ ΛΑ ΓΚΡΑΒΙΕΡ

Μέλους τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας καὶ τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν

ΙΣΤΟΡΙΑ

ΤΟΥ ΥΠΕΡ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΑΓΩΝΟΣ

ΚΥΡΙΩΣ

ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ

Μετάφρασις

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ν. ΡΑΔΟΥ

ἧς προτάσσεται μελέτη αὐταῦ περὶ τοῦ ἔργου τοῦ Ζουριὲν δὲ λὰ Γκραβιὲρ καὶ τῆς σημασίας τῆς καθ' ἡμᾶς θαλάσσης

ΑΦΙΕΡΟΥΤΑΙ

ΤΩ ΒΑΣΙΛΟΠΑΙΔΙ ΓΕΩΡΓΙΩ

Πλωτάρχῃ τοῦ βασιλικοῦ ναυτικοῦ

— ΕΙΣ 6,000 ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ —

Σχῆμα μέγα ὄγδοον

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΑΝΤΙΤΥΠΟΥ

Ἔκδοσις πολυτελὴς ..... φρ. 6

Ἔκδοσις κοινὴ ..... „ 4

Ὁ κ. Κωνσταντῖνος Ν. Ράδος μετήνεγκε πρὸ διετίας εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς γλῶσσαν, ὑπ' αὐτὰς τὰς ἐμπνεύσεις καὶ ὁδηγίας τοῦ συγγραφέως, τὴν **Ἱστορίαν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων**, ἔργον τοῦ περικλεοῦς ναυάρχου τῆς Γαλλίας καὶ διασήμου τουτου τῶν ναυτικῶν ἱστοριογράφων Ζουριὲν δὲ λὰ Γραβιέρ. Ἡ ἔνθερμος ὑποδοχή, ἧς ἔτυχεν ἐν Ἑλλάδι τὸ βιβλιον ἐκεῖνο ἐνεθάρρυνεν ἡμᾶς εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς **Ἱστορίας τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησας τῶν Ἑλλήνων ἀγῶνος, κυρίως τοῦ ναυτικοῦ**, οὗτινος ὁ κ. Ράδος ἐφιλοπόνησε μετάφρασιν μετὰ εἰσαγωγῆς καὶ ἄλλων σημειώσεων. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἔργον, δύναταί τις εἰπεῖν, συμπληροῖ σχεδὸν τὴν ὅλην ἀξίαν λόγου ναυτικὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος. Διὰ τῆς ἐκδοσεως ταύτης πεποιθότες ὅτι παρέχομεν εἴς τε τοὺς παρὰ τὸν Δούναβιν πολυπληθεῖς ὁμογενεῖς καὶ εἰς τοὺς ἁπανταχοῦ Ἕλληνας ἔξοχον καὶ πλῆρες ἀνάγνωσμα ἀφορῶν εἰς τοὺς μεγάλους ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνας τοῦ ἔθνους ἡμῶν, ἀποφεύγομεν νὰ ἐξάρωπεν ἐνταῦθα διὰ πολλῶν τὴν πανθομολογουμένην ἀξίαν αὐτοῦ. Ταύτης θέλουσιν ἀντιληφθῆ μετ' οὐ πολὺ αὐτοὶ οὗτοι οἱ ἀξιότιμοι τοῦ ἔργου συνδρομηταὶ καὶ ἀναγνῶσται.

Οἱ βουλόμενοι νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ ἀφοῦ ὑπογράψωσιν ἐν τῷ κάτωθι τῶν ἀγγελιῶν καταλόγῳ, παρακαλοῦνται νὰ ἐπιστρέψωσι ταχέως τὰς ἀγγελίας, ὅπως δυνηθῶμεν νὰ ἀποστείλωμεν αὐτοῖς ἐγκαίρως τὸ ἔργον.

Ἐν Βουκουρεστίῳ, 10 Δεκεμβρίου 1892.

Ἡ διεύθυνσις:

ΤΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ „ΠΑΤΡΙΔΟΣ»

IULIUS LOEFFLER

Μηχανικὸς κατασκευαστὴς Μύλων

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ *Strada Dómnei 14*

Γενικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐργοστασίου τῶν μηχανῶν

GANZ et. Co' ἐν Buda-Pesta

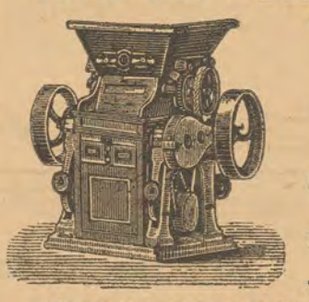

Τεχνικὸν γραφεῖον διὰ πᾶσαν βιομηχανικὴν ἐγκατάστασιν.

Διάφοροι μηχαναί, Ἀντλητήρια *(turbines)* Κύλινδροι *(valturi)* γνήσιοι *Ganz*

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

ἀντικειμένων ἐκμεταλλεύσεως διὰ μύλους καὶ πρίονας

ΓΝΗΣΙΑ ΜΕΤΑΞΩΤΑ

Dufour et Comp. (Thal)

Ἐγκατάστασις ἠλεκτρικοῦ φωτὸς

ΤΙΜΑΙ ΚΑΙ ΟΡΟΙ ΛΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΟΙ

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ 20 Δεκεμβρίου 1892

ΔΑΝΕΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ	Αγοραι	Πωλητ.
Renta perpetuă 5 o/o	99.3)4	100.—
» amortis. 5 o/o	97.—	97.3)8
» » 4 o/o	84.1/4	84.5/8
Conversiunea ruralá 6 o/o	100.1)2	101.1/4
Oblig. casei Pensiunilor	271.—	278.
ΔΑΝ. ΠΟΛΕΩΝ καὶ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Com. Bucuresci 5 o/o—1883	89.3)4	90.1/4
» » » —1884	—.—	.
» » » —1889	—.—	.
» » » —1890	89.5/8	90.—
Scris. Func. Rurale 5 o/o	96.3)4	97.—
» » Urbane 5 »	91.3/4	92.—
» » » 6 »	102.1/2	102 3/4
» » » 7 »	104.—	104.1)4
» » » Iaşi 5 o/o	82.1/2	82.3/4
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Banca Naţională	1660.—	1665.
Dacia-Rumania	415.—	418
Naţionala	417.—	420.
Societ. de Reasigurare.	190.—	195.
» » Constr. şi I. publ	130.—	132.
» » Basalt şi Ceramică	280.—	290.
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		
Λονδίνου τριμηνον	25.17.1/2	25.20
» ὄψεως	25.35.1/2	25.37.1/2
Παρισίων τριμηνον	100.20	100.25
» ὄψεως	100.90	101.—
Βερολίνου τριμηνον.	123 40	123.50
» ὄψεως	124.50	124.60
Βελγίου τριμηνον	99.90	99.95
» ὄψεως	—.—	.
Βιέννης ὄψεως	2.10.—	2.11.1/4
» τρίμηνον	2.05.—	2.09.—
» εἰκοσάφραγκον.	99.3)4	100.—
Ἀμστελοδάμου τρίμηνον	.	.
Ἑλβετιας τριμηνον.	—.	.
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ		
Φιορίνια Αὐστριακά	2.11.1)2	2.12.—
Ρούβλια Ρωσσικά	2.50	2.60.
Χαρτονομισματα Γαλλίας	100.25	100.30
Λίρα Ὀθωμανική.	22.80	23.
Εἰκοσάφραγκον Γαλλίας.	20.09	20.10
Μάρκαι Γερμανίας	124.—	125.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 20 Δεκεμβρίου 1892

Γαλλικὴ Ρέντα 4 1/2 o/o	105.25
» » 3 o/o	94.85
Ρωμουν. Ρέντα 5 o/o	—.—
Ἑλλην. Δάνειον 5 o/o	328.—
Ἀνατολικοὶ Σιδηρόδρομοι μετὰ Λαχείου	87.62
Αἰγυπτιακὸν Δάνειον.	498.43
Ὀθωμανικὴ Τράπεζα.	575.—
Συνάλλαγμα Βερολίνου	122.12
» Βελγίου.	99 3/16
» Βιέννης	206.25
Διάθεσις Χρηματ.	

ΒΙΕΝΝΗ 20 Δεκεμβρίου 1892

Εἰκοσόφραγκον	9.585
Μετοχαὶ *Credit Anstalt*	315.—
Ρούβλια χάρτινα	120.—
Συνάλλαγμα Λονδίνου	120.75
» Παρισίων	48 —
Διάθεσις Χρηματ. χαλαρά.	

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 20 Δεκεμβρίου 1892

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o C. F. R.	102.20
» » 5 o/o.	97.10
» » 4 o/o.	82.80
Ρούβλια χάρτινα	203.25
Δάνειον Βουκουρεστίου 5 o/o	97.—
Συνάλλαγμα Βελγίου.	80 65
» Παρισίων	80.75
» Βιέννης.	168.10
Διάθεσις Χρηματ. ἀσθενής.	

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 20 Δεκεμβρίου 1892

Consolidés Anglais	98.1)8
Μετοχαὶ *Bangne de Roumanie*	6.3/4
Συνάλλαγμα Παρισίων	25.31
» Ἀμστελοδάμου	12.03

ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ 20 Δεκεμβρίου 1892

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o.	97.—
» » 4 o/o.	82 40

I. SALTER

Ἀριθ. 90, Ὁδὸς Lipscanĭ, Βουκουρέστιον, Ἀριθ. 90.

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΩΝ ΚΑΙ ΦΥΣΑΡΜΟΝΙΩΝ

τῶν ὀνομαστοτέρων ἐργοστασίων τῆς Γερμανίας.

ΤΙΜΑΙ ΜΕΤΡΙΩΤΑΤΑΙ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΒΙΣΤΗΣ

Ὁ μόνος Ἕλλην ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ ἐν Βουκουρεστίῳ.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ

Ἐργασία ἀνεπίληπτος, στερεὰ καὶ εἰς τιμὰς λίαν μετρίας.

ΑΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΝΕΥ ΧΡΟΝΟΤΡΙΒΗΣ

Οἱ ἐκ τῶν Ὁμογενῶν ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνδύωνται **στερεὰ** καὶ **εὐθηνὰ** ἀποταθήτωσαν εἰς τὸ **παραπλεύρως τοῦ Χρηματιστηρίου** εἰρημένον **ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ**, ἐν τῇ ὁδῷ **Ἀκαδημίας ὑπ' ἀριθμὸν 6.**

Τιμαὶ συγκατάβατικαὶ Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ἐν ΓΑΛΑΖΙῼ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΛΕΦΑΚΗ

Ἐν τῇ ἡγεμονικῇ ὁδῷ (Str. Domnească), εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, ἀπέναντι τοῦ ἑλλην. Ναοῦ, τῆς Λέσχης καὶ τοῦ ζαχαροπλαστείου Universelle ὑπὸ τὸ Ξενοδοχεῖον Concordia.

ΒΙΒΛΙΑ
Διδακτικὰ Φιλολογικὰ Μυθιστορήματα Ἑλληνικὰ, Ρουμανικὰ Γαλλικὰ, Γερμανικὰ, Ἀγγλικά.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
Χάρτου τυπογραφικοῦ, Χάρτου κοινοῦ, Χάρτου ἐπιστολῶν Φακέλλων παντὸς εἴδους καὶ πάσης ποιότητος Βιβλίων ἐμπορικῶν
Τιμαὶ ὡρισμέναι

ΓΡΑΦΙΚΗ ΥΛΗ
Βιβλία καὶ Πιεστήρια δι' ἀντιγραφὴν ἐπιστολῶν. Λευκώματα Μουσικὰ τεμάχια Εἰκόνες Σκευοθῆκαι

Τὸ βιβλιοπωλεῖον ἡμῶν ὅπερ, διὰ τῆς μετριότητος τῶν τιμῶν καὶ τῆς εὐθύτητος τῶν συναλλαγῶν, κατέλαβεν, ἐντὸς βραχυτάτου διαστήματος, πρωτεύουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν βιβλιοπωλείων τῆς χώρας, εὑρίσκεται ἐν τῇ εὐαρέστῳ θέσει, ὡς ἐκ τῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ σχέσεών του νὰ ἐκτελέσῃ οἱανδήποτε παραγγελίαν ἀναγομένην εἰς τὸ εἶδός του, τῆς πολυαριθμου ἐν Γαλαζίῳ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις πελατείας του, ἐν πάσῃ ταχύτητι καὶ ὑπὸ τοὺς συμφερωτέρους ὅρους

ΤΜΗΜΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ
Δέχεται συνδρομὰς ἑλληνικῶν, ρουμανικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων, ἐπὶ προπληρωμῇ· καὶ διὰ μὲν τὰς ἑλληνικὰς καὶ ρουμανικὰς ἄνευ οὐδεμιᾶς προσθήκης, διὰ δὲ τὰς εὐρωπαϊκὰς τῇ προσθήκῃ προμηθείας 5 o/o καὶ τῶν ἐξόδων.

ΤΜΗΜΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΝ
Ἀναλαμβάνει μεταφράσεις ἐπισήμων καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ, ρουμανικοῦ, γαλλικοῦ, γερμανικοῦ, ἰταλικοῦ καὶ ἀγγλικοῦ κειμένου, ὡς καὶ τὴν φροντίδα τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῶν εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον.

ΜΟΡΙΤΣ ΑΠΠΕΛ & Σ-Α

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ

STRADA DOMNEI No. 9.

Συνίστησι πρὸς τοὺς κυρίους ΓΕΩΡΓΟΥΣ τὸ ἄροτρον **NORMAL cu doue deas tare.**
Ἐκ τοῦ ἐργοστασίου ΚΑΡΟΛΟΥ ΒΕΕΡΜΑΝΝ ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝῼ
Ὡς τὸ ἄριστον τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ΑΡΟΤΡΩΝ.
Διὰ τοῦ ἀρότρου τούτου δύναται νὰ ἀροτριωθῶσι μετ' εὐκολίας 2--2 1)2 πογόνια καθ' ἑκάστην διὰ τεσσάρων μόνον ζώων.

ΓΡΑΠΠΑΙ
ΤΗΣ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑΣ ΕΦΕΥΡΕΣΕΩΣ

ΑΤΜΟΜΗΧΑΝΑΙ

Ἀλωνίσματος σίτου καὶ ἀραβοσίτου μετὰ ὀρθωτῆρος (Elevateur) ἐκ τοῦ ἐργοστασίου Robinson et Ande La Wantage τῆς Ἀγγλίας.

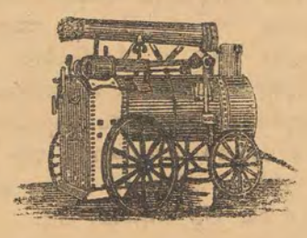

ΜΗΧΑΝΑΙ

Θερίσματος μετὰ δετήρων τῶν χειροβόλων ἐκ τῶν Ἀμερικανικῶν ἐργοστασίων:

MASSEY SI HARRIS

Πλείονες τῶν 600 θεριστικῶν μηχανῶν μετὰ δετήρων τῶν χειροβόλων λειτουργοῦσιν ἐν ΡΩΜΟΥΝΙΑι.

ΑΠΛΑΙ ΘΕΡΙΣΤΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ
ΑΛΕΥΡΟΜΥΛΟΙ διαφόρων ἀγγλικῶν συστημάτων.
Διπλαῖ μηχαναὶ ἁλωνίσματος ἀραβοσίτου κινούμεναι διὰ τῆς χειρός.
ΜΟΥΣΑΜΑΔΕΣ ΓΟΥΡΟΝΑΤΟΙ
Μηχαναὶ θερίσματος χόρτου.
ΑΥΤΟΜΑΤΟΙ ΓΡΕΒΔΑΙ **MASSEY**
Διὰ σύναγμα χόρτου καὶ σταχύων.

Ἐπίσης συνίστησι τὴν μεγάλην τοῦ καταστήματος παρακαταθήκην ἐφωδιασμένου διὰ μηχανῶν καὶ ἀγροτικῶν ἐργαλείων, μηχανῶν σπορᾶς κατὰ γραμμὰς καὶ κατὰ διασποράν.
Χρυσοῦν ἀγροτικὸν μετάλλιον τοῦ κατὰ τὸ 1891 συναγωνισμοῦ ἐν Χερεστρέῳ.

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙ

Εἰς τοὺς κ.κ. *Anxenfeld & Th. Ceaussoglu Calarași* καὶ *Hans Nisecl Ploeșci.*
ΟΡΟΙ καὶ τιμαὶ συγκαταβατικοί.

ΜΕΓΑ ΚΑΙ ΠΛΟΥΣΙΟΝ

ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Κυρίου TH. RADIVON (fost Carapati)

ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῼ

Ὁδὸς Βικτωρίας (Podo-Mogoşoi) Ἀριθ. 32

Παντὸς εἴδους Χρυσᾶ καὶ Ἀργυρᾶ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ. Παντὸς μεγέθους καὶ πάσης ἀξίας πολύτιμοι λίθοι. Διάφορα ἀργυρᾶ καὶ ἐξ ἄλλων σπανίων μετάλλων σκεύη

ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ ΚΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ ΑΝΕΠΙΛΕΙΠΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑΧΕΙΑ

Τυπογραφεῖον «ΠΑΤΡΙΔΟΣ» Calea Mosilor Ἀριθ. 51 Vis a vis de Hotel Londra.

ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡΙΘ. 590. ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 25/6 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1892—93

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ Η ΑΤΤΗ

Ἐτησία..... Φρ. 30
Ἑξάμηνος..... » 15
Τρίμηνος..... » 8

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

Φύλλα παλαιὰ τιμῶνται 50 λεπτά.

ΠΑΤΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Ἐν τῇ Α'. σελ. ὁ στῖχος 10 στιγμῶν φρ. 4—
» » Β'. » ὁ » 10 » » 2—
» » Γ'. » ὁ » 10 » » 1—

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Κατ' ἀποκοπὴν καὶ εἰς μετριωτάτας τιμάς

Διὰ τὰς ἐπαναλήψεις γίνονται ἀπουδαῖαι ἐκπτώσεις

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ «ΠΑΤΡΙΣ»
51 Ὁδὸς Moşilor 51

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 10

Πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον
Journal *PATRIS*. — Bucarest.

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Βουκουρέστιον, 24 10/βρίου

Η ΣΗΜΕΡΟΝ

Χίλια ὀκτακόσια καὶ ἐνενήκοντα δύο ἀκριβῶς ἔτη συμπληροῦνται σήμερον, ἀφ' ἧς ἡμέρας Θεόπνευστος Κόρη ἐπιγείου πατρὸς ἐν πενιχρᾷ τῶν ποιμένων καλύβῃ μικροῦ τῆς Ἀνατολῆς χωρίου, ἀπεκάλυψεν εἰς τὸν κόσμον τὸ φῶς τὸ ὁποῖον πρὸ αἰώνων ἐκαρτέρει ὁ ἐν τῷ Ἐρέβει τοῦ Σκότους περιπλανώμενος ἄνθρωπος καὶ τὸ ὁποῖον εἰς μάτην ἡ μὲν ποίησις ἀνεζήτησεν εἰς τὰς ὑψικαρήνους καὶ τοῦ Ὀλύμπου κορυφὰς, ἡ δὲ Φιλοσοφία ὑπὸ τὴν ἀμφιλαφῆ τῶν πλατάνων τῆς Ἀκαδημείας σκιὰν καὶ ἀνὰ τὰς πολλαπλᾶς τῆς ἀρχαιότητος Σχολάς.

* * *

Τὸ οὐράνιον λοιπὸν ἐκεῖνο φῶς τοῦ ὁποίου μετ' ὀλίγον αἱ ἀκτῖνες ἐμελλον νὰ διαλύσωσι τὸ σκότος καὶ νὰ ἄρωσι τὸν μελανὸν τῆς πλάνης πέπλον, ὅστις ἕως τότε ἐπεσκίαζε τὸν κόσμον ὅλον, κρατεῖ σήμερον ἐν τρυφερᾷ ἀγκάλῃ νεαρὰ καὶ φιλόστοργος μήτηρ ἡ ἁγνὴ παρθένος Μαριάμ. Καὶ καθ' ἣν στιγμὴν Ἐκείνη ναναρίζει τὸν ἐν φάτνῃ ἐσπαργανωμένον μικρὸν, ἔξωθεν τοῦ Σπηλαίου Ἄγγελοι ἐξ οὐρανοῦ ἀναμέλπουσι τὴν θείαν τῶν Χερουβὶμ μελωδίαν καὶ περιχαρεῖς εὐαγγελίζονται εἰς τοὺς πέριξ ἀγρότας Χαρὰν Μεγάλην, ὅτι ἐν τῇ μικρᾷ καὶ ἀσήμῳ αὐτῶν Βηθλεὲμ, ἐγεννήθη ὁ ἐν Οὐρανοῖς Βασιλεὺς καὶ ἐπὶ Γῆς Σωτὴρ, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Μαρίας, Χριστὸς ὁ Ναζωραῖος.

Οὕτω δὲ ἡ κατὰ πρῶτον τοῦ φωτὸς ἐμφάνισις ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου πλανήτου, ὑπῆρξεν ἀφελὴς, ἁπλῆ καὶ ἐξόχως ποιητικὴ, ὡς χαρίεις καὶ πλήρης ποιήσεως παρίσταται ἡ ἐπὶ τοῦ ὁρίζοντος ἄνοδος τοῦ λάμποντος Ἡλίου, ὅστις μετὰ τὸ γλυκὺ τῆς Ροδοδακτύλου μειδίαμα, ἤσεμος καὶ χαρωπὸς προβάλλει τὴν κεφαλὴν ὄπισθεν τῆς μυροβόλου δάφνης ἢ τῆς εὐόσμου τῶν ὀρέων πεύκης.

Ἐν τούτοις, τὸ τόσην χάριν, ἁπλότητα καὶ ποίησιν περιβεβλημένον Μεγαλεῖον, ὅπερ μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης ἦσο γνωστὸν μόνον εἰς τὴν μητέρα αὐτοῦ, τὸν ἀγαθὸν αὐτῆς μνηστῆρα καὶ εἰς τοὺς ὀλίγους τῆς Βηθλεὲμ ποιμένας, ἐγκαίρως ἀνήγγειλαν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Ἀνατολῆς οὐράνια φαινόμενα καὶ ἐπίγεια γεγονότα. Ἐν εἴδει Ἀστέρος οὐράνιον μετέωρον ὁδηγεῖ ἐκ τῆς Χαλδαίας Μάγους ἀστρολόγους εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἡ δὲ διάδοσις ὅτι ἐγγὺς τῆς Ἱερᾶς τῶν Ἰουδαίων πόλεως ἐγεννήθη Βασιλεὺς, ἐξάπτει ὑπὸ φόβου τὸ ἄγριον ἔνστικτον θηριώδους Ἡγεμόνος ὅστις ἐν στόματι μαχαίρας διεπέρασεν δεκατετρακισχιλίων ἀθώων ὑπάρξεων τὴν τρυφερὰν καρδίαν.

Πλὴν εἰς μάτην ἡ κακοῦργος αὐτοῦ ψυχὴ ἐπεζήτησε τὴν καταστροφὴν τοῦ Σωτῆρος τῆς ἀνθρωπότητος, τὸ δ' ἐξ Ἰουδαίας τότε φυγαδευθὲν βρέφος, ἐν ἡλικίᾳ πλέον μετά τινα χρόνον ἐπέστρεφεν ἐκ τῆς Αἰγύπτου, ὅπως μετ' ὀλίγον ἄρξηται τοῦ μεγάλου τῆς ἀποστολῆς Αὐτοῦ ἔργου.

* * *

Τοῦτο ἐν ὀλίγοις εἶναι τὸ ἱστορικὸν τῆς σήμερον ἡμέρας. Εἰς ἀνάμνησιν δὲ τοῦ μεγάλου ἐκείνου γεγονότος σύμπασα κατ' ἔτος ἡ πεπολιτισμένη ἀνθρωπότης, νοερῶς συμμεριζομένη τὴν χαρὰν τῆς ἐπιγείου Μητρὸς τοῦ Κυρίου, εὐσεβὲς κλίνει γόνυ καὶ πρὸ τοῦ τὸ Ἄπειρον ἐκπροσωποῦντος Μεγαλείου ὅπερ κατὰ τὴν σήμερον ἡμέραν ηὐδόκησεν ὅπως ἐπὶ γῆς ἐξαποστείλῃ τὸν μονάκριβον Αὐτοῦ Ἥλιον, ἵνα καθοδηγήσῃ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν φωτεινὴν τῆς ἀληθείας ὁδὸν καὶ τῆς πραγματικῆς αὐτοῦ εὐδαιμονίας.

Ἐξαιρετικὴν ἐν τούτοις καὶ ἐνδιαφέρουσαν ὅλως κέκτηται σημασίαν ἡ θρησκευτικὴ καὶ κοινωνικὴ τῆς σήμερον πανήγυρις διὰ τοὺς Ἕλληνας.

Οἱ Ἕλληνες θηλαδὴ οἵτινες τετρακόσια ἔτη πρὸ τοῦ σημερινοῦ γεγονότος ἐν Ἀθήναις προσήνεγκον τὸ θηλητήριον εἰς τὸν προάγγελον τῆς εὐαγγελικῆς Ἀληθείας καὶ τὸν μειλίχιον τῆς Λογικῆς Κήρυκα, τὸν γυμνόποδα τοῦ Σωφρονίσκου υἱὸν, αὐτοὶ καὶ πάλιν οἱ ἀπόγονοι τοῦ Δευκαλίωνος προθύμως ἔδραμον πρὸς τὴν Παλαιστίνην καὶ ἥρπασαν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἀπογόνων τοῦ Ἀβραὰμ καὶ τοῦ Δαυὶδ τὴν Σημαίαν τοῦ ἐν Βηθλεὲμ σήμερον γεννηθέντος καὶ θριαμβευτικῶς ἔστησαν αὐτὴν ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τοῦ Ὀλυμπίου καὶ σιδηροφράκτου Παλατίου τοῦ ἐκπεσόντος Νεφεληγερέτου τῆς Ἥρας συζύγου. Ἐκεῖ ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τοῦ ἐκπεσόντος μεγαλείου ἐθεμελίωσαν οἱ Ἕλληνες ἐπὶ τῆς ἀρχαίας βάσεως τὸ θρησκευτικὸν καὶ κοινωνικὸν οἰκοδόμημα τῆς χριστιανικῆς θρησκείας. Τμῆμα δὲ τοῦ μεγαλοπρεποῦς ἀδιασείστου καὶ διφυοῦς τούτου οἰκοδομήματος ἀποτελεῖ καὶ ἡ πανήγυρις τῶν Χριστουγέννων, ἣν ὁ Ἕλλην καὶ μετ' αὐτοῦ σύμπας ὁ τῆς Ὀρθοδοξίας κόσμος μετὰ γλυκείας τρυφερότητος καὶ ἁπλέτου χαρᾶς πανηγυρίζει σήμερον.

Ὁ Παρίστριος

ΘΛΙΒΕΡΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

ΜΙΑ ΕΙΚΩΝ
ΕΚ ΤΟΥ ΕΝ ΗΠΕΙΡΩ ΒΙΟΥ

Λόγιος ἐμβριθὴς καὶ ἐπιστήμων διαπρεπὴς ἐν Βραΐλᾳ λίαν μετριοφρόνως ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Α. Ι. Λυκοτρίχης ἔσχε τὴν εὐγενῆ καλωσύνην, ὅπως ἀποστείλῃ ἡμῖν τὸ κατωτέρω Ἠπειρωτικὸν καὶ λίαν ἐπίκαιρον διήγημα, ὅπερ πάνυ προθύμως σπεύδομεν ὅπως μεταφέρωμεν εἰς τὰς στήλας τῆς «Πατρίδος».

„Ἄχ· πῶς νὰ πηγαίνῃ τὸ καφόπαιδο, τὸ καϋμένο· ἄχ! δὲν μ' ἔκοφτες, Θεέ μου“· ἐστέναζεν ὑπὸ τοὺς ἐπιδέσμους καὶ τὰ σκεπάσματα ὁ γέρων ταχυδρόμος τοῦ χωριοῦ.

„Θὰ τὸ 'βγάλω 'γώ, παπούλη μου, μιὰ χαρά· σὲ δυὸ ὥραις εἴμεστε ἐδῶ· τί λές, παπούλη μου· πῶ, σ' ἔχω 'γώ· ποιὸν ἄλλον ἔχω“; ἀπήντα τὸ μειράκιον περιδένον τὰ ὑποδήματά του.

„Κακὴ καὶ μαύρη μοίρα μου, παιδί μου“· ὑπέλεγε μετὰ πλατειας ἀποστροφῆς κατ' ἀνατολῶν ἡ μάμμη ἐνῷ μελανείμων καὶ κατακάλυπτος, ἡ μήτηρ του μικρου ὁδοιπόρου, τείνουσα αυτῷ σάκκον καὶ ῥάβδον, ἐτονθόρυζε βαθύστονον θρῆνον.

Ὁ γέρων ἐμπειρικὸς του χωρίου ἐκήρυξε τὴν καιάστασιν του τραυματιου ἀνωτέραν τῶν γνώσεών του· καὶ συνέστησε τὴν ταχεῖαν πρόσκλησιν τοῦ ἐν τῷ γειτονι νεαροῦ ἐπιστήμονος ἀντιζήλου του. Δὲν ανῆκε δὲ εἰς τὶς ἀρετὰς τοῦ ἐξοχωτάτου ἡ μετριοφροσυνη· καὶ ἡ ἀποφασις του αὐτη δικαίως ἀπήλπιζε τὰς γυναῖκας.

*
* *

Πραγματικῶς εἶχε τραυματισθῇ ἄσχημα ὁ δυστυχὴς Γερο-Λαζος. καὶ ὕστερον ἀπὸ τόσην κόπωσιν. Ἡ διὰ τοῦ γύρου, μέσον Δοβρᾶς — τῆς ὑπὲρ τὸ ὄρος διόδου κατὰ τὴν ὥραν ταύτην ὑπὸ χιονων ἀποκλειομένης — ἀπόστασις τῶν ανατολικῶν χωριων τοῦ Ζαγορίου ἀπὸ τῶν Ἰωαννίνων εἶναι πλέον ἡ δώδεκα ὡρῶν· καὶ ταύτην διήνυσε σπεύδων ὁ γέρων ἐφ' ἑς ἐπὶ τῆς ἡμιόνου του προὔχοντος ἐπανῆλθε δ' αὐτὴν αμεσως σήμερον πεζὸς, προσυποστηριζων τὴν ἐκ συνηθειας καὶ σώματος βαρεῖαν, κατὰ πᾶν βῆμα εἰς πτῶσιν ἐκκλίνουσαν ἀναβατιδα τοῦ ὑποζυγιου — διὰ παχέος στρώματος καὶ πυκνοῦ στροβίλου χιόνος, ἀνὰ τας ἀτραποὺς τοῦ πολυμήτου ὀροπεδίου, κατεψυγμένος καὶ ἴσως νήστης· διότι οὐδαμοῦ, οὐδόλως κατέβη ἀπὸ τοῦ ζῴου ἡ ἐπιβάτις, ὡσὰν μὴ ἦτο ζῶσα.

Ἤλπιζεν ὁ δυστυχὴς ἀξιοπρεπεστέραν σήμερον ἀμοιβὴν τοσοῦτον ἀναγκαίαν διὰ τὰς εκτάκτους πρὸς τὰ Χριστούγεννα δαπάνας τῆς οἰκογενειας,τὴν ὁποίαν ὁ μονογενὴς υἱός του Χαρισης, μῆνα μετὰ τὸν γάμον του, πρὸ δεκαπέντε ἐτῶν, εἰς Ρωμουνίαν ἀποδημήσας, ἀπὸ δεκαετιας ἤδη εἶχεν ὁλοτελῶς ἐγκαταλίπει εἰς τὰ ἀκένωτα φίλτρα καὶ τὰς ἐπὶ μᾶλλον ἐλαττουμένας δυνάμεις τοῦ γέροντος πατρός. Ἄλλοτε εὐπορῶν ἐπιχειρηματίας, ἤδη φάλτης, κλητήρ, ἐμβαλωματής, ταχυδρόμος ἐνταυτῷ τοῦ χωρίου του, οὐδέποτ' ἐγόγγυσεν οὗτος· οὐδέποτ' ἐστέναξεν εἰμὴ ὅτε ἔβλεπε τοὺς ἐκ τῆς ξένης ἐπανερχομένους ἄλλους νέους τοῦ χωρίου· οὐδ' ἔκλαυσεν εἰμὴ πρὸς τὴν θέαν τούτων ἐκ νέου ἀναχωρούντων — καὶ πάλιν καθ' ἑαυτὸν, μυστικά· τοὐναντίον ἐν τῷ οἴκῳ, πρὸ τῶν διαρκῶς μελανειμόνων καὶ μοιρολογουσῶν γυναικῶν, ἀπαρατάρακτον τηρῶν εὐθυμίαν· καὶ ἀδιάσειστον ἐπαγγελλόμενος πίστιν ἐπὶ προσεχεῖ τὴν σωτηρίαν ἡμέραν τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ Χαρίση — διὰ τῶν τοῦ ἔτους ὡρῶν καὶ σταθμῶν, ἐπὶ τόσους μακροὺς χρόνους.

*
* *

Ἰσαξία τοῦ γέροντος ταχυδρόμου ἦν ἡ ἐπιβάτις αὐτοῦ. Δέσποινα ἐκ τῆς πόλεως, ἁβροδίαιτος καὶ ἀπὸ πάχους βαρεῖα, πρώτην ταύτην φορὰν ἐπὶ ζωῆς ἐφιππεύουσα, ἐνεκαρτέρησεν ἐπὶ τοῦ κεκμηκότος ὑποζυγίου ἀπὸ ἑνὸς μεσονυκτίου εἰς τὸ ἄλλο, κατὰ τὴν ἀγρίαν ταύτην δεκεμβριανὴν ὥραν, διὰ τῆς ἀγρίας ὀρεινῆς. Ἠλαύνετο ὑπὸ ἴσα ἰσχυροῦ κέντρου, τῆς μερίμνης περὶ τὴν ἀπὸ τῆς προτεραίας ὑπὸ τῶν ὠδίνων πρώτου τοκετοῦ καταληφθεῖσαν θυγατέρα αὐτῆς, νυμφευμένην πρὸς πλούσιον ἐκ Ρωμουνίας πακτωτὴν εἰς τὸ χωρίον. Ὑπὸ τοῦ ἀγάμου ἀδελφοῦ τούτου εἰς κυνήγιον ἐπὶ τὰς ἑορτὰς προσκληθεὶς, συνώδευον ἐγώ. Ἀλλ' ἦν κωφὴ ἡ συνοδεία ἡμῶν καὶ σιωπηλὸς ὁ δρόμος. Μόνον ἔβλεπον ἐκεῖνοι τὸ πρὸ τῶν φιλτάτων αὐτῶν ἀκόμη διάστημα· καὶ μόνον τὸ γεραρὸν αὐτῶν σύμπλεγμα πρὸ ἐμοῦ ἐγώ, οὔτε πρὸς ἱλαρὰ πέριξ τοπεῖ, οὔτε ὑπὸ τῶν φρικαλεοτήτων τῆς πρὸ τῶν ποδῶν χαράδρας ἀποτρεπόμενος — οὐδ' ὅπως προσφέρω ὕδωρ τῇ λιμωττούσῃ γυναικὶ, οὐδ' ὅπως τείνω οἰνόπνευμα τῷ ἀπηυδηκότι πρεσβύτῃ. Τὴν μεταξὺ ποτε ὑποκατάστασίν μου εἰς τὸ καθῆκον τῆς ὑποστηρίξεως τῆς κυριας καὶ τὴν ὑπὲρ ἑατοῦ προσφορὰν τοῦ ἵππου μου ἀπέρριψεν ὁ γέρων διὰ νεύματος τοσοῦτον ἐκφραστικοῦ, ὥστε νὰ μὴ ἐπανέλθω εἰς τὴν σκέψιν. Ἀλλ' ἐκ πάσης ἰνὸς συμπονῶν καὶ γεραίρων καὶ ἐναβρυνόμενος, ἐξιστάμην πρὸ τῆς μιᾶς πάλιν ταύτης φάσεως τῆς αἰδίου ἠπειρωτικῆς ἀρετῆς.

*
* *

Ἦτο σχεδὸν μεσονύκτιον ὅτε ἔστημεν, ὑπὸ τοῦ τὴν ἡμίονον τῆς κυρίας στενῶς πάντοτε κρατοῦντος γερο-Λάζου ἀγομενοι, πρὸ τῆς πρώτης οἰκιας του χωρίου. Πάντοτε προνοητικὸς καὶ τοὺς σκύλους του χωρίου διὰ τὴν ἐπισφαλῶς ὀχουμένην ἐπιβάτιδα αὐτου φοβούμενος, ἔκρουσεν ὁ γέρων τὸ παράθυρον ζητῶν δᾷδα. Εἰς τὴν ἐξησθενημένην καὶ μειλίχιον φωνήν του ἀπήντησεν ἐκ του παραθύρου πυροβολισμός. Ἡ ἡμίονος ανηγέρθη ἀποτινάσσουσα τὴν κυρίαν καὶ καταρριπτουσα καὶ λυσσαλέα καταπατοῦσα τὸν ἡνιοχον. Ἐπὶ πολὺ ἐφώναξα ἱκετεύων τοὺς ἐνοικους νὰ προσαγάγουν φῶς ἐπὶ τὴν ἐλεεινὴν σκηνήν, τὴν ὁποιαν ἐδημιούργησαν καὶ ἀπὸ τῆς ὁποίας μονη ανήρχετο βαιὰ ἡ οἰμωγὴ τῆς κυριας. Ἐβράδυνε καλλωπιζόμενος ὁ γεννάδας, εἷς ἐν Ἑλλάδι ἐμπορευόμενος νεανιπς, ὅστις προτροχάδην ἐπυροβόλησεν, ὑποπτεύων ἐπίθεσιν ληστῶν.

Μετὰ τοῦ φίλου μου, τὸν ὁποῖον ἡ κενὴ εἰς τὸν οἶκόν της ἐκφυγοῦσα ἡμιονος μετεκάλεσεν, ἐπὶ βεβαιον οὕτω δυστύχημα τῆς ἀναμενομένης συμπεθερᾶς του, καὶ τῶν ὑπηρετῶν αὐτου μετεφέρομεν τὴν παραδόξως ὀλίγον παθοῦσαν κυριαν καὶ τὸν λιποθυμον και αἱμοπτύοντα ταχυδρόμον. Καὶ παρεστημεν εἰς τοὺς απαρακτικοὺς ὀδυρμοὺς τῶν γυναικῶν αὐτοῦ καὶ τοῦ παιδιου, αφωνισθεισῶν ὅπως ὑποδεχθοῦν τὸν πατερα καὶ προστάτην ἡμιθανῆ, καθ' ἣν ὥραν οἱ κώδωνες εκάλουν τοὺς πιστοὺς εἰς τὴν Γέννησιν τοῦ Σωτῆρος. Ἐκαλέσαμεν τὸν ἐμπειρικὸν καὶ ἐβοηθήσαμεν αὐτὸν πρὸς τὴν ἐπίδεσιν τῶν πολλαπλῶν τραυμάτων τοῦ ἀθλίου γέροντος. Καὶ παρεμένομεν παρηγοροῦντες καὶ χαιρετῶντες τὴν βαθμιαίαν ἐπιστροφὴν τοῦ τραυματίου, θαυμάζοντες τὴν σοφὴν ἀγάπην καὶ τέλος τὸ ἠθικὸν θάρρος τοῦ μικροῦ του ἐγγόνου.

*
* *

Ὅτε δὲ εὐθύμως ἐκπηδήσας εἶχεν ἀπέλθει οὗτος εἰς πρόσκλησιν τοῦ ἐν τῷ γείτονι χωρίῳ ἰατροῦ, ἡσυχία τις ἐπεῖχε τὰς γυναῖκας, τῆς ὁποίας τὴν ἔννοιαν δὲν κατελαμβάνομεν. Ἀλλ' ὁ τραυματίας, κοπιωδῶς ἀναπνέων καὶ μέσον πόνου καὶ ἐπιπροσθοῦντος ῥόγχου: „Μὴ φοβεῖσαι, Λάζαινα, μὴ φοβεῖσαι, παιδί μου νύφη“, ἔλεγεν· ὁ Μιλτος πηγαίνει μὲ τὴν εὐχήν μου· καὶ ἔπειτα, δὲν ἀκοῦτε τὸ σήμαντρον τῆς λειτουργίας; ὅταν γεννιέται ὁ Χριστὸς καὶ τὰ σκυλιὰ καὶ οἱ λύκοι εἶναι κουτσοκέφαλοι“.

Κρύος ἱδρὼς μὲ κατέκλυσεν εἰς τὴν ἀπαισίαν ὑπόνοιαν, ἣν ἐδήλου ὁ γέρων· καὶ ἀσφυκτιῶν πλέον ἐν τῇ ταπεινῇ ταύτῃ αἰθούσῃ τοῦ πάθους ἐστράφην πρὸς τὴν θύραν σύρων τὸν φίλον μου· καὶ ἅμα ἐν τῇ αὐλῇ, ἐπετέθην κατ' αὐτοῦ σφοδρὸς διατί, ἀντὶ τοῦ ἀδυνάτου μείρακος — δειλοῦ, ὅπως καλὸς μαθητής, ἀήθους, ὅπως τέκνον λαοῦ φιλέργου — δὲν ἐξαπέστελλεν αὐτὸς ἕνα τῶν ὑπηρετῶν του πρὸς τὸν ἰατρὸν, καὶ κατακυλίων ἐπ' αὐτοῦ τὸ ἥμισυ βάρος τῆς τῆς συνειδήσεώς μου, ἥτις ἔβλεπεν ἤδη τὸ παιδίον κατασπαρασσόμενον ὑπὸ τῶν θηρίων, ἐπέμενα πλέον ἵνα σπεύσωμεν νὰ προλάβωμεν καὶ συνοδεύσωμεν αὐτὸ ἡμῶν.

*
* *

Οὐδέποτε θὰ λησμονήσω τὴν ἐκδρομὴν ἐκείνην. Ὡς κατὰ κλίμα, νότιον μετὰ πολὺν νιφετὸν, ἡ εὐδία ἦν τελεία· ὁ ἀὴρ διαυγέστατος· καὶ ἡ αἴγλη τῆς κατὰ τὸ τελευταῖον τέταρτον ἤδη μόλις ἀνατειλάσης σελήνης κατεχέετο, ὑπὲρ τὰς μυστηριώδεις σκιὰς τῶν βουνῶν, ἐπὶ τῶν παλλεύκων ἐκτάσεων καὶ τῶν ἐπικρυστάλλων δένδρων, ποὺ ἱλαρὰ καθεύδουσα, ποὺ ἐν μυρίαις διαθλάσεσιν ἀναπαλλομένη, εἰς ἀνέκφατον φωτεινὴν ἁρμονίαν. Ἡ δὲ θερμοκρασία ἦν τόσον μόνον ταπεινή, ὥστε νὰ συγκρατῇ τὴν χιόνα· καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα ξηρὰ ἐπὶ τῆς ὀρεινῆς, ὥστε ταχέως ἀποβαλόντες τοὺς μανδύας, ἐπηδῶμεν ὡς ἐπὶ στρωμνῆς βάμβακος καὶ ἄλλως ἐλαφροὶ ὡς ἐν ὀπτασίᾳ. Μετὰ ὥραν τοιούτου δρόμου ἐφθάνομεν εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ γείτονος χωρίου, πλήρη ἤδη τῶν γυναικῶν καὶ παιδιων, οἳ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας πρωϊαίτεροι, αἱ μὲν ἐπὶ τὴν παρασκευὴν τῆς τραπέζης, τὰ δὲ οἰστρηλατούμενα ὑπὸ τῆς ὀσμῆς τοῦ ἀπὸ πολλοῦ ἀπηγορευμένου κρέατος, ἐκινοῦντο, κατὰ λάλους ὁμίλους λαμπαδηφόροι πρὸς τοὺς οἴκους.

Ὁ ἰατρὸς ἔλειπεν εἰς ἄλλο πλησίον χωρίον, ὁπόθεν θὰ ἐπέστρεφε μετὰ ὥραν ἢ δύο. Παρελάβομεν τὸν παρὰ τὴν θύραν τοῦ ἰατροῦ κατακαθήμενον ἔγγονον τοῦ Γερο-Λάζου καὶ μετέβημεν πρὸς καφὲ εἰς φιλου μας, μετὰ τοῦ ὁποίου ἐμέλλομεν ἄλλως νὰ συγκυνηγήσωμεν τὴν ἐπαύριον. Ἡ δεξίωσίς μας ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἦν μία μακρὰ ὀξεῖα ἐπιφώνησις χαρᾶς. Εἰς τὴν τράπεζαν προσετέθησαν δύο ἀκόμη θέσεις· ὁ μικρὸς Μιλτος ἀνεμιγνυε τὴν τεθλιμμένην μορφήν του εἰς τὸν ἑορτάσιμον θόρυβον τοῦ μαγειρίου· ἡμεῖς δὲ ἀποσφραινόμεθα, ἕως τῆς ἐλεύσεως τοῦ οἰκοδεσπότου ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας, τῶν ἐπὶ τῶν περιθωρίων ἐν πυκνῇ σειρᾷ τεταγμένων δώρων τοῦ φθινοπώρου καὶ ἑσπεριδοειδῶν, ἐν τῷ θυμηδεῖ ἐκείνῳ ἑστιατορίῳ.

*
* *

Διότι, ἀγαπητὲ ἀναγνῶστα, ὅστις δὲν κατάγεσαι τυχὸν ἐκ Ζαγορίου, ἂς μὲ ἤκουσες λέγοντα ἕως τώρα περὶ χωρίων ἔξελθε τῆς ἀπάτης. Τὰ συνοικισματα τοῦ Ζαγοριου, τὰ ὁποῖα φέρουν τὸ ὄνομα τοῦτο ἐλλείψει καταλληλοτέρου ἄλλου ἐν τῇ γλώσσῃ μας, ἠδύναντο πάντα μὲν κατὰ τὴν οἰκιακὴν οἰκονομίαν νὰ ὑποστοῦν μετὰ τιμῆς τὴν σύγκρισιν πρὸς τὰς ἀρίστας εὐρωπαϊκὰς ἀγροικιας. Καί τινα κατὰ τὴν ἠθικὴν βαθμίδα νὰ ἁμιλληθῶσι πρὸς τὰς μᾶλλον προηγμένας τῶν αστικῶν ἑλληνικῶν κοινοτήτων. Ἐξ ἑκατὸν ανδρῶν γνωριζουν γράμματα οἱ ἑκατόν· καὶ καλὰ, σὲ βεβαιῶ τινὲς ὥστε νὰ στενοχωρήσουν ἐπιστήμονα. Καὶ ἐξ ἑκατὸν γυναικῶν ἑκατὸν περιγράφουν πρὸς τοὺς ἐν τῇ ξένῃ συζύγους τὰ Χριστούγεννα πολλῷ εὐφραοέστερον ἢ αἱ γραμμαι μου αὗται. Καὶ ὑπάρχουν ἐν τοῖς χωριοις τουτοις οἶκοι, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὰς ἑλληνικὰς κοινωνίας μας, ἠδύναντο, τοὐλάχιστον ὅσον οἱ ἀξιοῦντες ἤδη τουτο νὰ κληθῶσι μετὰ λόγου ἀριστοκρατικοί.

Ὁ ὀξὺς ἀὴρ τῆς ξηρᾶς χειμερινῆς νυκτὸς, ὁ περίπατος καὶ ἡ εὐθυμία τῆς ὥρας πρὸς τὴν ἀπαράμιλλον εὐωδίαν τῆς βραστῆς ὄρνιθος τῶν Χριστουγέννων ἐκνέτων ἐκτάκτως τὴν ὄρεξιν. Ἀλλ' εἰς τὰ ὦτά μου καὶ ἕως τῆς καρδίας ἀντήχουν οἱ ῥογχαλισμοὶ τοῦ Γερο-Λάζου. Καὶ ὅτε ὁ ἐν τῷ μεταξὺ ἐπανειλημμένως εἰς τοῦ ἰατροῦ ἐκτρέχων, μικρὸς Μίλτος μοὶ ἔνευσεν ὅτι ἐκεῖνος ἐπέστρεψεν, ἐπέμενα καὶ διεκόψαμεν τὴν τράπεζαν. „Καὶ μετὰ τοῦ ἰατροῦ καὶ τοῦ οἰκοδεσπότου μας ἠρχίσαμεν τὴν ἐπιστροφὴν ὑπὸ τὰ πρῶτα μειδιάματα τῆς αὐγῆς καὶ τὰ ᾄσματα τῶν κοσσύφων.— Προαισθανόμενος τὸ τέλος τοῦ Γερολάζου προσεχὲς καὶ ἤδη ἐπισυμβὰν παρεκάλεσα τὴν οἰκοδέσποιναν νὰ κρατήσῃ διὰ τὴν ἡμέραν τὸν μικρὸν Μίλτον, ὅστις, εἴτε ἐκ συμπαθείας ὑπακούων μου, εἴτε τὴν αὐτὴν ἔχων προαίσθησιν καὶ τὸν ὀρθὸν ἐγωϊσμὸν ἐξύπνου παιδὸς ν' ἀποφύγῃ περισσὰς συγκινήσεις προθύμως συνῄνει.

*
* *

Ὅτε ἐφθάσαμεν εἰς τὸ χωρίον τοῦ Γερολάζου ἀπὸ πολλοῦ ἤδη οὗτος εἶχεν ἀνεύρει ἐν τῇ ἀγκάλῃ τοῦ θανάτου τὴν εἰρήνην, τὴν ὁποίαν ἐστέρει τὰς γηραιάς του ἡμέρας ἡ ἀσέβεια τοῦ υἱοῦ Ἀλλ' ἡ ἔλλειψις τοῦ Μίλτου ἀπὸ τῆς συνοδείας μας εἶχε γεννήσει εἰς τὸ χωρίον τὴν ὑπόνοιαν καὶ ὡς ἐν χωρίῳ ἀμέσως τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ παιδιον ἐσπαράχθη ὑπό τῶν λύκων· Καὶ εἴχομεν τὴν περισσὴν φρίκην ν' ἀκούσωμεν εἰς τὴν ἄντικρυ τῆς τοῦ Λάζου οἰκίαν τοῦ φιλοξενοῦντός με, ὅπου, χάριν τῆς μωλωπισμένης συμπενθερᾶς παρελάβομεν ἤδη τὸν ἰατρὸν, ἀντηχοῦν τὸ ἑξῆς σπαρακτικὸν τῆς Λάζαινας μοιρολόγι.

Χαρίση μου ποῦ εἶσαι νὰ ἰδῆς
τὴ μαύρη σου τὴ μάννα,
Τὴν Ἔρημη γυναῖκά σου
νὰ κλαῖνε νὰ θρηνοῦνε
Δῶ ποῦ γεννιέται ὁ Χριστὸς
καὶ χαίροντ' οἱ ἀγγέλοι
Κ' ἡ χήραις πᾶν στὴν ἐκκλησιὰ
καὶ στρώνουνε τραπέζι
Νὰ ἰδῆς τὸν δόλιον γέρο σου
μουλαροσκοτωμένον
Νὰ βρῆς καὶ τὸ παιδάκι σου
'πὸ λύκους ξεσχισμένο.
Αἱ Βλάχισσαις σ' ἐμάγεψαν
π' ἀνάθεμα νὰ ἔχουν....,

Εὐτυχῶς ὁ μικρὸς Μιλτος, ἀνόμοιος τοῦ πατρὸς, ἠσχύνθη τὴν ἀπὸ τοῦ πόνου τῆς οἰκογενείας ἀποχὴν καὶ ἔσπευδε νὰ φιλήσῃ τὸ χέρι τοῦ ἀντὶ τοῦ πατρὸς τὰ βάρη καὶ τὰ θέλγητρα τῆς ἀσθενοῦς αὐτοῦ ἡλικίας ὑποστάντος πάππου.

Ἐν Βραΐλᾳ τῇ 20 Δεκεμβρίου 1892.

Α. Ἰάννης Λυκοτρίχης

ΧΡΙΣΤΟΣ ΓΕΝΝΑΤΑΙ

Ἀπὸ τῶν παγωμένων ἀκτῶν τῆς Βεριγγείου μέχρι τῶν Δυδικῶν τῆς Ἀφρικῆς πυριπνόων ἐρήμων λαοὶ ὀργῶντες εἰς πνευματικὴν ἀναμόρφωσιν ἐσφάδαζον τέως ὑπὸ τὴν ὑλιστικὴν τῶν εἰδώλων ἀπόπνοιαν. Στρηνιῶσα ἡ πλᾶσις ὑπὸ τὸ ἄχθος τῆς ὕλης, τῶν εἰδώλων καὶ τῶν ἀνδριάντων, τῶν βωμῶν καὶ μαντείων ἐπιζητεῖ νὰ ἐκθάψῃ τὴν Γνῶσιν τοῦ πλαστουργοῦ. Τὸ ἄγγελμα τῆς γεννήσεως τοῦ θεανθρώπου ἔδωκε τὸ πρὸς τοιαύτην ἀνόρθωσιν σύνθημα, ἡ δὲ αἴγλη τῆς ἐνανθρωπίσεως ἐν τῇ πίστει τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος ἐνέπλησε θάρρους τὸν ἀπὸ νεφελῶν δόξης πλάστην, τὸν ἱλαρῶς καὶ ἠπίως ἀτενίζοντα τὸ τέως πεπλανημένον αὐτοῦ δημιούργημα.

Τοῦ σύμπαντος ἡ ὄψις ἐν ῥιπῇ μεταβάλλεται, ἐν δὲ τῇ ἀποκαλύψει τῆς προαιωνίου βουλῆς τὰ ἔθνη σκιρτῶσιν, ἡ φύσις γελᾷ, καὶ ὁ οὐρανὸς διανοίγων εἰσδέχεται τὰς πρὸς τὸν Πλάστην ἀνατεινομένας τῶν ποιμένων καὶ τῶν ἀγγέλων δοξολογίας. Τῶν οὐρανῶν τὰ τενάγη ἀντηχοῦσι καὶ ἡ ἠχὼ τῶν ἀγγελικῶν ὕμνων ἀνεμόρφου τὸ ἀλληλούϊα, ὅπερ τὴν μὲν θεομήτορα ἀνεκλαλήτου ἐπλήρου χαρμονῆς, ἐνῷ τὸ ἐν τῇ φάτνῃ παιδίον ἐπλαισίου τὸ τῆς θεότητος σέλας.

Ἀπὸ τῶν μεμακρυσμένων χωρῶν ὁ ἀστὴρ τῆς τοῦ Πλάστου ἐνανθρωπίσεως ὁρατὸς ὁδηγεῖ ἀσφαλῶς τὴν πλειάδα τῶν μάγων ἐπὶ τὴν γενέτειραν πόλιν τοῦ φωτὸς τῆς Ἀληθείας. Ὅλη ἡ κτίσις προσκυνεῖ τὸν βασιλέα τοῦ κόσμου, πρὸς ὃν οἱ ποιμένες τὸ θαῦμα κηρύττουσιν. Ἀλλ' ἐν τῷ ἐρέβει τοῦ παρελθόντος μία γωνία τοῦ κόσμου ἡ Ἑλλὰς προσδέχετ' εὐοιώνως τὴν ἐνανθρώπισιν. Οἱ ἑλληνικοὶ οὐρανοὶ προσετίθουν μίαν ἔτι μαρμαίρουσαν καὶ ἀκτινοβόλον ἐλπίδα εἰς τὰς τόσας ἐν τῷ προσώπῳ τῶν φιλοσόφων αὐτῶν ἀναλαμψάσας, ἡ δ' ἀνὰ μέσον τῶν αἰώνων καὶ τῆς παρακμῆς ἐξηφανισμένη τῆς οἰκουμένης διδάσκαλος διαγελᾷ φαιδρὰ καὶ σκιρτῶσα εἰς τὸ ἄκουσμα τῆς ἐπουρανίου συγκαταβάσεως. Ἐπέστη, εἶπε καθ' ἑαυτὴν, ἡ ὥρα νὰ ἀναλάμψωσι τὰ θεῖα ῥήματα τῶν τέκνων μου, ἵνα ἔνθεος καὶ ἄσπιλος ἁγνία ὁδηγήσῃ εἰς νομὰς σωτηρίους τοὺς λαοὺς, καθ' ὧν ἀνενδότως καὶ μέχρι θανάτου ἐπάλαισα. Νῦν αἱ ἀλήθειαι τῆς προγονικῆς μεγαλοφυΐας δὲν θ' ἀφανισθῶσιν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἡ ὑφήλιος θέλει θαυμάσει τοὺς προκηρύξαντας τὰς ἀθανάτους ἐντολὰς τοῦ Ἀγνώστου.

Δὲν ἐπιτρέπεται τοῦ λοιποῦ παρὰ τῆς θείας χάριτος ἡ ἐξαφάνισις τῆς Ἑλλάδος, ἧς τὸ ἀρχαῖον κλέος δέον τῶν αἰώνων νὰ ἐπιζήσῃ. Ἀπὸ τῆς ὑπάρξεώς της ἡ χώρα αὕτη παρουσιάζεν ἡμῖν ἐν εἴδει προανακρούσματος τὴν μορφὴν τῆς νέας θρησκείας εἰς τρία διῃρημένης· πρῶτον δι' αὐτῆς ἐλατρεύθησαν τρεῖς θεότητες καὶ εἶτα ἡ πρὸς τρία ἀπονεμομένη λατρεία αὕτη μετετράπη εἰς ἓν τὸ τῆς ἀληθοῦς καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος ἣν ἀπεκάλυψε ὁ θεάνθρωπος δι' ἑαυτοῦ ἐν τῇ ταπεινῇ τῶν ἀλόγων φάτνῃ. Ἐν τῇ πόλει τῆς Παλλάδος ἀντηλλάγη ἡ παλαιὰ σοφία πρὸς τὴν ἀγάπην τῆς Θείας Σοφίας, τὸν δὲ βράχον τῆς περιβοήτου Παλλάδος μετέβαλεν εἰς ταπεινὴν ἑστίαν ἐν ᾗ ὑμνεῖται ὁ τόκος τῆς Θεομήτορος. Αὕτη ἔγνω τὸν ἀληθῆ Θεὸν ἀφοῦ πολλῷ πρότερον εἶχεν ἱδρύσει βωμὸν τῷ Ἀγνώστῳ Θεῷ, οὕτω δὲ ἅπαξ ἔτι τὸ ἀθηναϊκὸν πνεῦμα ἐδέσποσε τῶν εἰδώλων δωρῆσαν τῇ ὑφηλίῳ τὴν νέαν θρησκείαν διὰ τοῦ: Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε!

Γ.

Η ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ὁ κ. Φάλκ ἀρχισυντάκτης τοῦ «Πεσταίου Λόϋδ» ἐδημοσίευσε τὰ περὶ τῆς ἀνατολικῆς πολιτικῆς τοῦ κόμητος Ἀνδράσση. Ἡ μελέτη αὕτη ἐστὶ πόρισμα ἐκ δημοσίων ἐξαχθὲν ἀποσπῶμεν δ' ἐξ αὐτῆς τὰ ἑξῆς χωρία:

«Ἐκ τοῦ προτέρου δ' ὥριζε θαυμασίως ὁ Ἀνδράσσης τίνες αἱ συνέπειαι τοῦ ῥωσσοτουρκικοῦ πολέμου, ἃς ἡ Αὐστροουγγαρία δὲν ἠδύνατο ν' ἀποδεχθῇ. «Δὲν δυνάμεθα (ἔγραφε) νὰ ἐπιτρέψωμεν· α'.) νὰ παραχωρηθῇ εἰς μίαν οἱανδήποτε δύναμιν ἀποκλειστικὸν δικαίωμα προστασίας ἐπὶ τῶν χριστιανικῶν γενῶν τῆς βαλκανικῆς χερσονήσου· β'.) νὰ κανονισθῶσιν ὁριστικῶς τὰ πορίσματα τοῦ πολέμου ἄνευ ἐπιδράσεως τῶν ἐγγυητριῶν δυνάμεων καὶ νὰ ἐπέλθῃ ὁ πολιτικὸς καταρτισμὸς τῶν χριστιανικῶν γενῶν τῆς βαλκανικῆς χερσονήσου διὰ μιᾶς καὶ μόνης δυνάμεως· γ'.) ν' ἀποκτήσῃ ἡ Ρωσσία γῆν ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Δουνάβεως· δ'.) νὰ προσαρτηθῇ ἡ Ρωμουνία εἰς τὴν Ρωσσίαν, ἢ νὰ περιέλθῃ εἰς ῥωσσικὴν ὑποτέλειαν· ε'.) ν' ἀνιδρυθῇ δευτερότοκος ῥωσσικὴ δυναστεία ἔν τινι τῶν χωρῶν ἐκείνων· στ'.) νὰ καταλάβωσιν οἱ Ρῶσσοι τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ ζ'.) ν' ἀνιδρυθῇ μέγα σλαβικὸν κράτος ἀναλώμασι τῶν μὴ σλαβικῶν στοιχείων τῆς βαλκανικῆς χερσονήσου».

Ἀγχινουστάτη εἶναι ἐν τῇ αὐτῇ ἀπορρήτῳ διακοινώσει ἡ σύγκρισις ἀγγλορρωσσικοῦ καὶ αὐστρορωσσικοῦ πολέμου. «Πόλεμος Ἀγγλίας καὶ Ρωσσίας (ἔγραφεν ὁ Ἀνδράσσης) δύναται νὰ περιορισθῇ ἐκ τοῦ προτέρου ἐντός τινων ὁρίων, εἶχε δὲ δίκαιον ὁ συγκρίνας τὸ τοιοῦτον πόλεμον πρὸς πάλην λύκου καὶ καρχαρίου. Τὰ δύο θηρία δύνανται νὰ δεικνύωσι πρὸς ἄλληλα τοὺς ὀδόντας ἢ καὶ νὰ ἐμποιήσωσι παροδικῶς πρὸς ἄλληλα πόνον, ἀλλ' ἔπειτα ἕκαστον ἀποσύρεται εἰς τὸ φυσικόν του στοιχεῖον καὶ ἡ πάλη περατοῦται. Τὸν ἀγγλορρωσικὸν πόλεμον περιορίζει φυσικῶς ἡ γεωγραφικὴ θέσις τῶν δύο κρατῶν. Ἀλλοία εἶναι ὅμως ἡ σχέσις ἡμῶν πρὸς τὴν Ρωσσίαν. Εἴμεθα ἄμεσοι γείτονες καὶ ὁ ἀνὰ μέσον ἡμῶν πόλεμος δὲν θὰ ἐπερατοῦτο διὰ μιᾶς διασταυρώσεως ξιφῶν. Ἡ μία γενεὰ θὰ ἐκληρονόμει παρὰ τῆς ἄλλης τὴν ἐχθρότητα καὶ ὁ πόλεμος δὲν θὰ ἐπερατοῦτο, ἢ διὰ τῆς καταστροφῆς ἑνὸς τῶν δύο κρατῶν. Πρὶν ἢ ἀποδυθῶμεν εἰς τοιοῦτον πόλεμον, πρέπει ν' ἀποδειχθῇ ὅτι πρόκειται περὶ ἀφορμῶν οὐχὶ παροδικῶν, ἀλλὰ περὶ ἐπειγούσης καὶ ἀναποφεύκτου ἀνάγκης.

Ο „ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΟΣ“

Ἡ κατάστασις

Ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἡ ἀθηναϊκὴ συνάδελφος «Οἰκονομολόγος» δημοσιεύει τὰ ἑξῆς.

«Μεθ' ὅλην τὴν ἀντίδρασιν, ἥτις ἐγένετο ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ συναλλάγματος, κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας, ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις οὐδεμίαν παρουσιάζει μεταβολήν. Ἡ ἀνησυχία περὶ τοῦ μέλλοντος καταλαμβάνει ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τὴν κοινὴν γνώμην, καὶ παρὰ τὴν ἐμπιστοσύνην ἣν δύναταί τις νὰ ἔχῃ εἰς τὴν εἰλικρίνειαν τῶν ὑποσχέσεων τῆς κυβερνήσεως, δὲν δύναται νὰ μὴ ἐρωτήσῃ ἑαυτὸν, τί συμβήσεται ἐν ᾗ περιπτώσει τὰ ξένα κεφάλαια ἀρνηθῶσι τὴν συνδρομὴν αὐτῶν εἰς τὴν κυβέρνησιν πρὸς λύσιν τοῦ νομισματικοῦ ζητήματος.

Τὰ οἰκονομικὰ μέτρα ἅτινα ἡ κυβέρνησις ὑπέβαλεν εἰς τὴν βουλὴν, εἰ καὶ στηρίζονται ἐπὶ τῆς αὐξήσεως τῶν ἐσόδων καὶ τῆς ἐλαττώσεως τῶν δαπανῶν τοῦ κράτους, δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ φθάσωσιν εἰς τὸ ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ ἄνευ συνδρομῆς τῶν ξένων κεφαλαίων ἐν τῷ ζητήματι τοῦ συναλλάγματος. Ἀλλὰ τῆς συνδρομῆς ταύτης μὴ οὔσης βεβαίας ἐν τῇ παρούσῃ στιγμῇ, δὲν δύναταί τις νὰ προΐδῃ τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα, καὶ μάλιστα λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς προϊούσης ὑπερτιμήσεως τοῦ συναλλάγ-

ματος, ἥτις ἀληθῶς δὲν εἶναι ἐνθαρρυντικὴ διὰ τὴν ἀγοράν.

Ἡ κυβέρνησις ἔχει ἴσως πολὺ δίκαιον νὰ ἐλπίζῃ ὅτι αἱ μεγάλαι οἰκονομικαὶ ἀγοραὶ τῆς Εὐρώπης θὰ καταλήξωσιν εἰς τὸ νὰ ὑποδεχθῶσιν εὐνοϊκῶς ἑλληνικὸν δάνειον ἠγγυημένον εἰδικῶς διὰ πόρου ἀσφαλεστάτου οἷος ὁ ἔγγειος φόρος ὁ εἰσπραττόμενος κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν σταφίδων καὶ λοιπῶν προϊόντων, δάνειον προωρισμένοαποκλειστικῶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δημοσίου χρέους καὶ εἰς τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τοῦ συναλλάγματος. Τοιοῦτο δάνειον, μεθ' ὅλην τὴν ὑποτίμησιν τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων θὰ εἶχε τὴν ἀγαθὴν τύχην νὰ εὕρῃ ἐν Εὐρώπῃ εὐνοϊκὸν ἔδαφος, τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον οἱ κάτοχοι ἑλληνικῶν χρεωγράφων πρῶτοι ἤθελον ὑποστηρίξει αὐτὸ ἐκθύμως προστατεύοντες τὰ ἑαυτῶν συμφέροντα.

Ἀλλ' ὑπολείπεται νὰ μάθωμεν, ἐὰν αἱ ἀπαιτηθησόμεναι ἐγγυήσεις θὰ ἦναι δυνατὸν νὰ δοθῶσιν εὐκόλως, χωρὶς νὰ παραβλάψωσι τὴν οἰκονομικὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ κράτους καὶ ἂν τοιοῦτο δάνειον θὰ ἐξησφάλιζε τὴν ὁριστικὴν ἀνόρθωσιν τῶν ἡμετέρων οἰκονομικῶν. Διότι, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, ἂν ἐπρόκειτο ἅπαξ ἔτι περὶ προσωρινοῦ φαρμάκου θὰ εἶναι τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ἂν λείψῃ τὸ τοιοῦτο φάρμακον, ζητηθῇ δὲ ἀπὸ τοῦδε ἄλλο φάρμακον ἀποτελεσματικώτερον καὶ ἀσφαλέστερον.

1892

Τὸ Figaro

Περὶ τοῦ ἔτους 1892 τὸ «Figaro» λέγει τὰ ἑξῆς.

Ἔληξεν ἓν ἔτι ἔτος, περὶ οὗ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὑπὸ ἐξωτερικὴν ἐποψιν ὅ,τι εἴπομεν καὶ περὶ τῶν τεσσάρων προηγουμένων. «Ἐπεζήσαμεν καὶ τοῦτο μᾶς εἶναι ἀρκετόν!» Πρὸ ἑνὸς ἔτους ἐλέγομεν: «Ἐὰν ἐξακολουθήσωσιν οἱ ἐξοπλισμοὶ δὲν θὰ ὑπάρχῃ πλέον ἄλλο μέσον πρὸς διατήρησιν τῆς εἰρήνης!» Ἀλλ' οἱ ἐξοπλισμοὶ ἐξηκολούθησαν καὶ ἡ εἰρήνη διήρκεσε. Πρὸ ἑνὸς ἔτους ἐλέγομεν: Δὲν ὑπάρχει πλέον ἄλλο μέσον ὅπως ἐμποδισθῇ ἡ ἀνατροπὴ τῆς ἐν τῷ Αἵμῳ καταστάσεως». Καὶ ἡ ἐν τῷ Αἵμῳ κατάστασις δὲν μετεβλήθη. Πρὸς ἑνὸς ἔτους ἐλέγομεν: «Τὸ κακὸν δὲν εἶναι δυνατὸν πλέον νὰ αὐξήσῃ.» Ἀλλὰ τὸ κακὸν ηὔξησε. Πρὸς τούτοις παρατηρητέον ὅτι καὶ ἄλλαι τινες παρόμοιαι προφητεῖαι κατὰ τὸν αὐτὸν ἐπηλήθευσαν τρόπον. Λοιπὸν προτιμότερον νὰ περιορισθῶμεν εἰς ταῦτα καὶ μὴ θελήσωμεν, ὑπὸ τὴν πρόφασιν ἀνακεφαλαιώσεως τοῦ 1892 νὰ προφητεύσωμεν περὶ τοῦ 1893. Τὸ τοιοῦτον ἐστὶν jeux d'augure ἥτις τότε μόνον ἔχει ποιάν τινα χάριν ὅταν μεταξὺ δύο μόνον διεξάγεται.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Ἠλεκτρικὸν φῶς ἐν Αἰγίῳ

Τὸ Αἴγιον φωτίζεται λοιπὸν μὲ ἠλεκτρικὸν φῶς. Γαλλικὴ ἑταιρία εὑρίσκεται ἤδη εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τοῦ δημάρχου Αἰγίου περὶ τούτου καὶ ἐλπὶς ὑπάρχει ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις αὗται θὰ καταλήξωσιν εἰς αἴσιον ἀποτέλεσμα. Ἡ ἑταιρία προσφέρεται νὰ ἀναβιβάσῃ εἰς τὴν πόλιν τὸ ὕδωρ τῆς παραλίας διὰ μηχανῶν καὶ νὰ διοχετεύσῃ αὐτὸ εἰς τὸ ὑδραγωγεῖον τοῦ Αἰγίου, τὴν δὲ δύναμιν τοῦ ὕδατος νὰ χρησιμοποιήσῃ πρὸς παραγωγὴν ἠλεκτρικοῦ φωτὸς δι' ὁλόκληρον τὴν πόλιν. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου λύεται καὶ τὸ μέχρι τοῦδε ἄλυτον ὑδραυλικὸν ζήτημα τοῦ Αἰγίου καὶ ἡ πόλις ἀποκτᾷ τὸν τελειότερον τῶν φωτισμῶν, πρωταγωνιστοῦσα τοιουτοτρόπως ἐν τῇ προόδῳ. Διὰ τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ ἔργου ὑπάρχουσιν ἤδη 150,000 δραχ. ἀδιάθετοι ἐκ τοῦ πρὸς τὴν τράπεζαν δανείου τοῦ δήμου, τὰς ὁποίας ὁ δήμαρχος Αἰγίου σκέπτεται νὰ διαθέσῃ ἤδη πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Οἱ Ἄγγλοι ἐπισκεπτόμενοι τὰ μετέωρα

Ἐν Βόλῳ ναυλοχεῖ ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν μέρος τῆς ἐν τῇ Μεσογείῳ μοίρας τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου, ἐκ τῆς ὁποίας ἀπεσπάσθησαν καὶ κατέπλευσαν χθὲς εἰς Πειραιᾶ δύο θωρηκτά.

Οἱ Ἄγγλοι ἐκτελοῦσι καθημερινῶς γυμνάσια σκοποβολῆς διὰ πυροβόλων καὶ μυδραλιοβόλων, οἱ ἀξιωματικοὶ δὲ ἐξέρχονται καθ' ἑκάστην καὶ κατὰ καραβάνια εἰς κυνήγιον μεταβαίνοντες διὰ τοῦ σιδηροδρόμου μέχρι Βελεστίνου καὶ Φαρσάλων. Προχθὲς ὁ ἄγγλος ὑποναύαρχος μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του ἐξέδραμον μέχρι Καλαμπάκας, καὶ ἐπεσκέφθη κατὰ σειρὰν τὰ μεγαλείτερα καὶ σπουδαιότερα τῶν μετεώρων. Ὁ ἄγγλος ὑποναύαρχος καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ ἐπέστρεψαν ἐκ τῆς ἐπισκέψεως ταύτης κατενθουσιασμένοι.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ὁ συρμὸς ἐν τῇ Βουλῇ

Ὁ κ. Τρικούπης ὁλόμαυρα ροῦχα, σακάκι, κοντὸ καπέλο μαῦρο καὶ γυναικεῖα γυαλιά. Ὁ κ. Δηλιγιάννης ὑψηλὸ καπέλο, μαύρη ρεδιγκότα, ἀνοικτὸ παλτὸ, φαβορίταις, φαλάκρα Ὁ κ. Ράλλης σακάκι μπλὲ, μαλλιὰ πολλὰ, ρεπούμπλικα, ὦμοι σηκωμένοι, φυσιογνωμία ἐκ τῶν ὄπισθεν, ζωγράφου ὁ κ. Καραπᾶνος ὁλόμαυρα, ἕνα ζευγάρι ἀτελειώτων ποδιῶν, ἐκτεινομένων ἐπὶ τοῦ σεβαστοῦ αὐτοῦ κ. Κωνσταντοπούλου, τυλιγμένου αἰωνίως ἐντὸς ἀγνώστου χρώματος ταμπάρου.

Κοντὰ ὅμως εἰς τὴν αὐστηρὰν ἐνδυμασίαν τοῦ ἀρχιδζέντλεμαν τῆς Βουλῆς κ. Θεοτόκη καὶ τοῦ πρὸς πρεσβυτεριανὸν ἱερέα ὁμοιάζοντος κ. Σκουλούδη, ὑπάρχουν καὶ πράσινες γραβάτες καὶ κίτρινα πανταλόνια, καὶ σακάκι ἀγνώστου τέως σχήματος καὶ γιακάδες λερωμένοι καὶ ζωνάρια τῆς γυμναστικῆς τὰ ὁποῖα φαίνονται, ὅταν ὁ κ. Εὐταξίας σηκώνεται. Ἂν δὲ ὁ κ. Σκουζὲς ἢ ὁ κ. Μαρκέτης ἢ ὁ κ. Ἐμπειρίκος ἠξεύρουν νὰ φοροῦν γάντια, ὑπάρχουν καὶ πολλοὶ οἱ ὁποῖοι φοροῦν γάντια μαῦρα καὶ λαιμοδέτη κόκκινον καὶ ρεδιγκότα μαύρη καὶ παπούτσια κίτρινα.

Ὅταν ὁμιλοῦν καὶ ὅταν κάθωνται

Ὁ κ. Τρικούπης παίζει μὲ τὰ γυαλιά του ἢ χαϊδεύει τὰ μουστάκια του, ὁ κ. Δηλιγιάννης κομβολογίζει, ὁ κ. Καραπάνος καταγίνεται εἰς τὸ νὰ τοποθετῇ τὰ πόδια του, ὁ κ. Ζυγομαλᾶς εἰς τὸ νὰ σιάζῃ τὰ μαλλιά του, ὁ κ. Ράλλης κάμνει γυμναστικὴν μὲ τὸ μπαστοῦνι του, ὁ Σερὶφ βέης μετρᾷ ἐπὶ τῆς φούντας τοῦ φεσιοῦ του πόσαις φορὲς ὁ κ. Καραπάνος ὁμιλεῖ, ὁ κ. Ρικάκης καταγίνεται μὲ τὸν σκοῦφον του, ὁ κ. Λάππας παρατηρεῖ τὴν ποιότητα τοῦ πανταλονιοῦ του, ὁ κ. Παπαλουκᾶς λαμβάνει στάσεις ξιφομάχου.

Εἷς καὶ μόνος μένει ἐντελῶς ἀκίνητος, ὁ κ. Σκουλούδης.

Τὴν χαριεστέραν στάσιν ὁμιλῶν ἔχει ὁ κ. Δηλιγιάννης, τὴν μᾶλλον ἐπιληπτικὴν ὁ κ. Εὐταξίας.

Στάσεις φωτογραφικαὶ

Ἀπέναντι τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος διάφοροι ὑπαλληλίσκοι, ὑπηρέται, κλητῆρες ἐν στάσει φωτογραφικῇ μὲ τὸν ἕνα πόδα σταυρωτὰ παρὰ τὸν ἄλλον μὲ γελέκια ἐνίοτε ξεκούμπωτα μὲ τὰ χέρια εἰς τὴν τσέπην καὶ μὲ τὴν κοιλιὰ προτεταμένην πάντοτε.

Ἀπέναντι τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως τῆς Ἑλλάδος διάφοροι οἰκιακοί του θεράποντες ἐν τῇ αὐτῇ στάσει.

Καὶ εἰς ὅλα αὐτὰ ἕνα σὰν φασὸν, μὲ ἑλληνικὴν ἐλευθερίαν, κἄτι ἀκουμβίσματα ἐπὶ τῶν ὤμων, κἄτι ἐναγκαλισμοὶ, κἄτι «μήπως δὲν εἴμεθα ἴσοι;»

(«Ἀκρόπολις»).

Η ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΤΩΝ ΖΑΧΑΡΟΤΕΥΤΑΩΝ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑ.

Γεωργικὴ πρόοδος

«Ὅλοι βεβαίως μετ' ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος ἤκουσαν ὅτι μελετᾶται ὑπὸ τοῦ μεγάλου ὁμογενοῦς κ. Χρηστάκη ἐφένδη Ζωγράφου, ἀντιπροσωπευομένου ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ ὑπὸ τοῦ λίαν προοδευτικοῦ υἱοῦ αὐτοῦ κ. Σόλωνος, ἡ εἰσαγωγὴ ἐν τοῖς παρὰ τὰ Τρίκκαλα κτήμασιν αὐτοῦ τῆς καλλιεργείας τῶν ζαχαροτεύτλων ἐπὶ μεγίστων ἐκτάσεων καὶ ἡ ἵδρυσις ἐν Λαζαρίνῃ ἢ ἐν ἄλλῳ τινὶ κεντρικῷ κτήματι αὐτοῦ ἑνὸς μεγάλου ζαχαροποιείου. Μία τοιαύτη ἐπιχείρησις εὐδοκιμοῦσα δύναται νὰ φέρῃ ἀληθῆ ἀναγέννησιν εἰς τὴν πάσχουσαν ἐκ μαρασμοῦ Θεσσαλικὴν γεωργίαν, περιοριζομένην μέχρι τοῦδε δι' ἀτελεστάτων ἄλλως μέσων μόνον σχεδὸν εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν σιτηρῶν, τὰ ὁποῖα μετὰ τὴν κατάκλυσιν τῶν εὐρωπαϊκῶν ἀγορῶν ὑπὸ τῶν ἀμερικανικῶν σίτων κατέστησαν ἐλάχιστα ἐπικερδῆ. Καὶ βεβαίως ἡ βελτίωσις τῆς τῶν σιτηρῶν καλλιεργείας ἐν Θεσσαλίᾳ δύναται σημαντικῶς νὰ αὐξήσῃ τὴν ἐξ αὐτῶν πρόσοδον τῶν γεωργῶν καὶ τῆς χώρας ἡμῶν ἐν γένει, ἀλλ' ἡ μονομερὴς αὐτῶν καλλιέργεια ἐν χώρᾳ, οἵα ἡ Θεσσαλία, ἔνθα συχνότατα προσβάλλονται ταῦτα ὑπὸ τῶν ἀτμοσφαιρικῶν μεταβολῶν, εἶναι ἀνεπαρκεστάτη ἐκμετάλλευσις ἑνὸς τόπου, ἐπιδεκτικοῦ τῆς συγχρόνου καλλιεργείας πλείστων βιομηχανικῶν φυτῶν καὶ ἄλλων διαφόρων, ἅτινα καταλλήλως συνδυαζόμενα μετὰ σχετικῶν πρὸς ταῦτα βιομηχανικῶν καὶ κτηνοτροφικῶν ἐπιχειρήσεων ἠδύναντο νὰ καταστήσωσι τὴν Θεσσαλίαν ἀληθῆ παράδεισον καὶ μέγα μεταλλεῖον πλούτου δι' ὅλην τὴν Ἑλλάδα».

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΚΑΣ

Διάψευσις

Δημοσιεύομεν τὴν παρὰ πόδας πρός τινας ρωμουνικὰς συναδέλφους ἐπιστολὴν τοῦ κ. Ἰωάννου Γκίκα δι' ἧς ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ ἐφημερὶς «Ἀλήθεια» ψεύδεται καὶ αὐτοῦ τοῦ ψεύδους στυγερώτερον.

Κύριε Διευθυντά,

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀπὸ μέρους μου εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ἀνακοινώσεως παλαιᾶς μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τοῦ μακαρίτου Εὐαγγέλη Ζάππα ἀνταλλαγείσης ἀλληλογραφίας ἡ ἐφημερὶς «Adevêrul» τῆς 20 δεκεμβρίου δημοσιεύει σημείωσιν τοῦ περιεχομένου ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ἃς παρέδωκα τῇ Ἀκαδημίᾳ, ἀλλ' ἐν τῇ σημειώσει ταύτῃ παρεισέφρησαν πολλὰ τὰ ἐσφαλμένα.

Μεταξὺ ἄλλων βεβαιοῖ ἡ εἰρημένη ἐφημερὶς ὅτι ἐμοῦ ὑπουργεύοντος ὁ μακαριτης Εὐαγγέλης Ζάππας μοὶ ἐζήτησε καὶ ἐγὼ τῷ παρεχώρησα οὐκ οἶδα τίνας ἀτελείας καὶ τελωνιακὰς ἀπαλλαγὰς ἐπὶ ζημίᾳ τοῦ κράτους. Περιττὸν θεωρῶ, νομίζω, κύριε Διευθυντά, νὰ σᾶς εἴπω ὅτι οὐδέποτε παρεβίασα τοὺς νόμους τῆς χώρας ὑπὲρ οὐδενὸς καὶ διαμαρτύρομαι κατὰ τῶν δηλώσεων τῆς ἐφημερίδος «Adevërul».

Δέχθητε, παρακαλῶ, κύριε Διευθυντὰ τὴν διαβεβαίωσιν τῆς διακεκριμένης πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΚΑΣ

Ἐν Γκεργανίῳ τῇ 22 10μβρίου 18χ2.

ΡΩΜΟΥΝΙΑ

Κύριλλος καὶ Μεθόδιος

Ἐν ταῖς ρωμουνικαῖς ἐφημερίσιν ἀναγινώσκομεν τὰ ἑξῆς:

Ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ Ι. Σ. Ἡλιάδου Ραδουλέσκουγενομένῃἐκκλήσει ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως ἀνδριάντος εἰς Ἰωάννην τὸν Καλὸν αὐτοκράτορα τῶν Ρωμουνοβουλγάρων παρεισέφρησε τυπογραφικὸν λᾶθος καθ' ὃ ἀναφέρονται τὰ ὀνόματα Μεθόδιος καὶ Γαβριὴλ ἀντὶ τῶν Μεθοδίου καὶ Κυρίλλου, δύο ρωμούνων ἀδελφῶν οἵτινες διέδοσαν παρὰ τοῖς Βουλγάροις τὸν χριστιανισμόν.

Σ. Π. Ἄνευ σχολίων.

Ὁ προβιβασμὸς τοῦ διαδόχου

Χθὲς ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ὑπέγραψε τὸ διάταγμα προβιβασμοῦ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου εἰς ταγματάρχην καὶ τοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ ὡς διοικητοῦ τοῦ 2ου τάγματος τῶν κυνηγῶν, τοῦ ταγματάρχου Κώτσεα διατελοῦντος δευτέρου διοικητοῦ τοῦ τάγματος τούτου.

Ὁ διορισμὸς οὗτος διεβιβάσθη τηλεγραφικῶς τῇ Α. Β. Ὑψηλότητι.

Οἱ νεοσύλλεκτοι

Ἐκ τῶν κληρωτῶν τοῦ 1893 κληθήσονται ὑπὸ τὰς σημαίας διὰ τὰ τάγματα τῶν καλαράσιδων καὶ τὸν στολίσκον 9900 νεοσύλλεκτοι, διὰ δὲ τὰ τῶν περιφερειακῶν καλαράσιδων 2300 ἄνδρες. Οἱ λοιποὶ νεοσύλλεκτοι καταταχθήσονται εἰς τὸ πεζικόν.

Ἀγαθοεργίαι

Ὁ πρίγκηψ Δ. Στίρμπεης καὶ ὁ κ. Ράδου Βακαρέσκος προσήνεγκον τῇ δημαρχίᾳ Πλοεστίου, ὁ μὲν πρῶτος πολλὰς στιντζίνας καυσοξύλων, ὁ δὲ δεύτερος 1000 φρ. ὅπως διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς ἐνδεεῖς τῆς πόλεως ταύτης.

Ἡ κακοκαιρία

Ἕνεκα τοῦ χιονοστροβίλου ὅστις ἐπέσκηψεν καθ' ὅλην τὴν χώραν καὶ τοῦ ἐκτάκτως σφοδροῦ ἀνέμου ὑφ' οὗ συνοδεύεται, αἱ τηλεγραφικαὶ γραμμαὶ πολλαχοῦ ἐβλάβησαν, οὐχ ἧττον ἡ ὑπηρεσία καίτοι δυσχερὴς δὲν διεκόπη. Αἱ σιδηροδρομικαὶ συγκοινωνίαι ὡσαύτωςὑπέστησαν βραδύτητας ποικιλούσας μεταξὺ 10 ἕως 40 λεπτά.

Ὁμοίως ἐπὶ τῶν βουλεβάρτων εἰς πολλὰ σημεῖα ἀνετράπησαν ὑπὸ τῆς βίας τοῦ ἀνέμου καὶ οἱ πάσσαλοι δι' ὧν συνδέονται τὰ ἀγωγὰ σύρματα καὶ μεθ' ὧν λειτουργεῖ ὁ ἠλεκτρικὸς αὐτῶν φωτισμός.

Ταχυδρομικὰ γραφεῖα πρωτευούσης

Ὁ διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων κ. Τσεζιάνου ἀσχολεῖται ἀπό τινος μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀνδρῶν πρὸς ὁρισμὸν τῶν καταλλήλων ἐντὸς τῆς πόλεως θέσεων ἐφ' ὧν θέλουσιν ἀνεγερθῇ τὰ ταχυδρομικὰ τμήματα ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν ἃς ἀπαιτεῖ ἡ ὑπηρεσία.

Οἱ σοσιαλισταὶ

Συγχρόνως μὲ τὸ ἐν Ρώμαν συγκροτηθησόμενον σοσιαλιστικὸν συνέδριον τὴν 6ην ἰανουαρίου συγκροτηθήσεται τοιοῦτον καὶ ἐν Βουδαπέστῃ. Ἐν αὐτῷ μεταξὺ τῶν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ζητημάτων θέλει ἀνακινηθῆ τὸ τῆς ζωηροτέρας ὑποκινήσεως τῶν ἀγροτικῶν ἐργατῶν ὡς καὶ τὸ τῆς συντάξεως ἀναφορᾶς ἐπιδοθησομένης ἁρμοδίως, δι' ἧς αἰτηθήσεται ἡ ἀπαγόρευσις τῆς ἐργασίας εἰς τοὺς ἀνηλίκους καὶ τὰς γυναῖκας κατὰ τὰς νύκτας.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἡ πόλις τοῦ μέλλοντος

Οἱ Γάλλοι εὑρίσκονται ὡς γράφει γερμανική τις ἐφημερὶς εἰς μεγάλην ἀμηχανίαν μὴ γνωρίζοντες τί νὰ κατασκευάσωσιν ὅπως προσελκύσωσι τὴν κόσμον κατὰ τὴν παγκόσμιον ἔκθεσιν τοῦ 1900. Ἐν δευτέρου νὰ οἰκοδομήσωσι πύργον Eiffel τοῦτο δὲν θὰ ἦναι νέον τι, ἀλλὰ καὶ τοῦ γιγαντιαίου τηλεσκοπίου ὡς γνωστὸν, ἐσχάτως ἐγένετο καταφανὴς ἡ σχεδὸν ἀδύνατος κατασκευή του Ἀλλὰ διὰ μιᾶς ἐξέρχεται ὁ συντάκτης τοῦ περιοδικοῦ «Invention Nouvelles» μ μίαν νέαν ἰδέαν ἥτις ἐν σχέσει πρὸς τὸν πύργον τοῦ Eiffel ἔχει πρακτικὸν καὶ ὠφέλιμον σκοπόν. Εἰς τὰς μέχρι τοῦδε ἐκθέσεις κατεσκευάζοντο διὰ τὸν κόσμον ἀπομιμήσεις παλαιῶν πόλεων, αἵτινες ἴσως ἀρνητικῶς ὠφέλουν. Ἐκ τούτου βλέπει τις, ὅτι τοιαῦται ἀπομιμήσεις δὲν πρέπει νὰ γίνωνται. Τοὐναντίον κατὰ τὴν προσεχῆ παγκόσμιον ἔκθεσιν τῶν Παρισίων τοῦ 1900 θὰ ἀνεγερθῇ ἡ «πόλις τοῦ μέλλοντος» πόλις μὲ 3000 ἕως 5000 κατοίκους, ἥτις παρούσας καὶ μελλούσας ἀπαιτήσεις ἐν δημοσίᾳ συναθροίσει ἀνθρώπων θὰ παριστᾷ. Αὔριον δὲν θὰ συνισταται ἐκ πιεστοῦ χάρτου, ἀλλὰ ἐκ πραγματικῶν οἰκιῶν, ἐκ πραγματικῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν, καὶ ἥτις μετά τὸ πέρας τῆς ἐκθέσεως θὰ προστεθῇ εἰς τὴν παλαιὰν πόλιν τῶν Παρισίων. Αἱ φυσικαὶ αὗται κατοικίαι θὰ κατασκευασθῶσι κατὰ τὰς νεωτάτας ἐσωτερικὰς ἀναγκαίας διαρρυθμίσεις, ὅσον ἀφορᾷ τὴν θέρμανσιν, φωτισμὸν καὶ ὕδωρ Οἴκοθεν ἐννοεῖται ὅτι ὁ ἠλεκτρισμὸς θὰ κατέχῃ τὴν πρώτην θέσιν αἱ οἰκίαι θὰ ἦναι στερεαὶ καὶ πανταχόθεν φωτιζόμεναι ὥστε εἰς ὅλας τὰς ἐξωτερικὰς ἐπιδράσεις νὰ ὦσι κατάλληλοι. Αἱ ὁδαὶ θὰ διασχίζωνται ὑπὸ κρεμασμένων ἠλεκτρικῶν σιδηροδρόμων καὶ τροχιοδρόμων καὶ τὰ πεζοδρόμια θὰ ὦσι δι' ὑαλίνης στέγης προφυλαγμένα, οὕτως ὥστε οἱ κάτοικοι αἰωνίως μὲ καθαρὰ καὶ οὐχὶ ὑγρὰ ὑποδήματα προσέτι καὶ ἄνευ ἀλεξιβροχίων ἢ ἀλεξηλίων θὰ βαδίζωσι. Βεβαίως παραδειγματικαὶ οἰκίαι διὰ τὸν ἐργατικὸν κόσμον ὡς ἐπίσης νοσοκομεῖον κλπ. δὲν θὰ ἐλλείπωσι. Τὰς ἄλλως τε κολοσσιαίας δαπάνας διὰ τὴν οἰκοδόμησιν τῆς πόλεως τοῦ μέλλοντος, ἐλπίζουσι νὰ ἐπανακτήσωσι διὰ τῆς πωλήσεως ταύτης.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(ΥΠΗΡΕΣΙΑ «ΠΑΤΡΙΔΟΣ»)

Παρίσιοι, 24/4. — Βεβαιοῦται ὅτι ὁ ἀνώτατος ὑπάλληλος τῆς Λυωνικῆς πιστώσεως κ. Μπλονδὲν συνελήφθη σήμερον μ. μ. ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ἀνακριτοῦ μετὰ τὴν γενομένην ἀντιπαράστασιν πρὸς τὸν κ. Φοντάν

Λέγεται ὅτι ὁ ἀνακριτὴς κατέχει τηλεγράφημα διευθυνόμενον πρὸς τὸν κ. Κάρολον Λεσσὲψ καὶ τὸ ὁποῖον κέκτηται μεγάλην σπουδαιότητα διὰτὴν ἀνάκρισιν. Τὸ τηλεγράφημα τοῦτο ἐνδέχεται νὰ προκαλέσῃ σοβαρὸν ἐπεισόδιον.

Ἡ «Ἀστραπὴ» ἐνετάλη νὰ διακηρύξῃ ὅτι πλήρης ἐπικρατεῖ ἐν τῷ ὑπουργείῳ ὁμοφωνία. Εἶναι ἀνακριβὲς ὅτι ὁ κ. Λουμπὲ ἔδωκε τὴν παραίτησίν του.

Ρώμη, 23/4.— Ἡ αὐλὴ τῆς Ἰταλίας δὲν θὰ ἀντιπροσωπευθῇ εἰς τοὺς γάμους τοῦ πρίγκηπος διαδόχου τῆς Ρωμουνίας, διότι μόνοι οἱ γονεῖς τῶν μεμνηστευμένων δέον νὰ παρευρεθῶσι.

Νέα Γόρκη, 23/4.—18 κατάδικοι ἐν τῇ εἱρκτῇ Ἑλένα τοῦ Ἀρκανσὰς ἀπέθανον ἐκ χολέρας.

Σόφια, 23/4.—Χθὲς κατηργήθη ἡ ἐν Τσάριβροδ κάθαρσις ἀντικατασταθεῖσα δι' αὐστηρᾶς ἰατρικῆς ἐπιθεωρήσεως καὶ ἀπολυμάνσεως τῶν ἀσπροροὺχων.

Βερολῖνον, 23/4. Κατὰ τὰς ἐλευταίας θετικὰς ἀποφάσεις ὁ αὐτοκράτωρ ἀναχωρεῖ αὔριον τὸ ἑσπέρας. Εἰς Σιγμάριγκεν θὰ φθάσῃ τὴν Δευτέραν περὶ τὴν 1 μ. μ., θὰ ἀναχωρήσῃ δὲ ἐκεῖθεν τὴν πρωΐαν τῆς Τετάρτης.

Βελιγράδιον, 23/4.—Ὁ ἄλλοτε ἀντεισαγγελεὺς Φιλιππουπόλεως βούλγαρος πρόσφυξ Νέτσκωφ ἐξώσθη τοῦ σερβικοῦ ἐδάφους.

Ο ΙΑΤΡΟΣ Κ. ΜΕΝΔΩΝΙΔΗΣ

Δέχεται ἐπισκέψεις καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 6ης μέχρι τῆς 8ης μ. μ.

Ἐγκατεστάθη
ἐν τῇ ὁδῷ Sfinţilor ἀριθ. 8.
Εἴσοδος
Ὁδὸς Basarabilor ἀριθ. 11.

IULIUS LOEFFLER

Μηχανικὸς κατασκευαστὴς Μύλων

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ *Strada Dómneï 14*
Γενικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐργοστασίου τῶν μηχανῶν

GANZ et. Co' ἐν Buda-Pesta

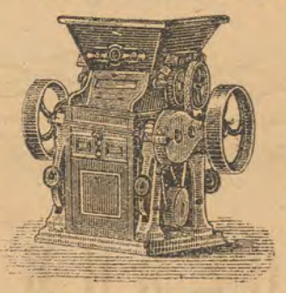

Τεχνικὸν γραφεῖον διὰ πᾶσαν βιομηχανικὴν ἐγκατάστασιν.

Διάφοροι μηχαναί, Ἀντλητήρια *(turbines)* Κύλινδροι *(valţuri)* γνήσιοι *Ganz*

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

ἀντικειμένων ἐκμεταλλεύσεως διὰ μόλυβδος καὶ πρίονας

ΓΝΗΣΙΑ ΜΕΤΑΞΩΤΑ

Dufour et Comp. (Thal)

Ἐγκατάστασις ἠλεκτρικοῦ φωτὸς

ΤΙΜΑΙ ΚΑΙ ΟΡΟΙ ΛΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΟΙ

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ 20 Δεκεμβρίου 1892

ΔΑΝΕΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ	Αγοραι	Πωλητ.
Renta perpetuă 5 o/o	99.3)4	100.—
» amortis. 5 o/o	97.—	97.3)8
» » 4 o/o	84.1/4	84.5/8
Conversiunea rurală 6 o/o	100.1)2	101.1/4
Oblig. casei Pensiunilor	271.—	278.
ΔΑΝ. ΠΟΛΕΩΝ καὶ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Com. Bucuresci 5%—1883	89.3)4	90.1/4
» » » —1884	—.—	.
» » » —1889	—.—	.
» » » —1890	89.5/8	90.—
Scris. Func. Rurale 5%	96.3)4	97.—
» » Urbane 5 »	91.3/4	92.—
» » » 6 »	102.1/2	102 3/4
» » » 7 »	104.—	104.1)4
» » » Iaşi 5 o/o	82.1/2	82.3/4
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Banca Naţională	1660.—	1665.
Dacia-Rumania	415.—	418
Naţionala	417.—	420.
Societ. de Reasigurare	190.—	195.
» » Constr. şi I. publ	130.—	132.
» » Basalt şi Ceramica	280.—	290.
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		
Λονδίνου τριμηνον	25.17.1/2	25.20
» ὄψεως	25.35.1/2	25.37.1/2
Παρισιων τριμηνον	100.20	100.25
» ὄψεως	100.90	101.—
Βερολίνου τριμηνον	123 40	123.50
» ὄψεως	124.50	124.60
Βελγίου τριμηνον	99.90	99.95
» ὄψεως	—.—	.
Βιεννης ὄψεως	2.10.—	2.11 1/4
» τριμηνον	2.05.—	2.09.—
» εικοσάφραγκον	99.3)4	100.—
Ἀμστελοδάμου τριμηνον	.	.
Ἐλβετιας τριμηνον	—.	.
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ		
Φιορινια Αὐστριακά	2.11.1)2	2.12.—
Ρουβλια Ρωσσικά	2.50	2.60.
Χαρτονομισματα Γαλλίας	100.25	100.30
Λιρα Ὀθωμανική	22.80	23.
Εἰκοσόφραγκον Γαλλιας	20.09	20.10
Μάρκαι Γερμανιας	124.—	125.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 20 Δεκεμβρίου 1892

Γαλλική Ρέντα 4 1/2 o/o	105.25
» » 3 o/o	94.85
Ρωμουν. Ρέντα 5 o/o	—.—
Ἑλλην. Δάνειον 5 o/o	328.—
Ἀνατολικοὶ Σιδηρόδρομοι μετὰ Λαχείου	87.62
Αἰγυπτιακὸν Δάνειον	498.43
Ὀθωμνικὴ Τράπεζα	575.—
Συνάλλαγμα Βερολίνου	122.12
» Βελγίου	99 3/16
» Βιέννης	206.25
Διάθεσις Χρηματ.	

ΒΙΕΝΝΗ 20 Δεκεμβρίου 1892

Εἰκοσόφραγκον	9.585
Μετοχαὶ *Credit Anstalt*	315.—
Ρουβλια χάρτινα	20.—
Συναλλαγμα Λονδίνου	120.75
» Παρισίων	48 —
Διάθεσις Χρηματ. χαλαρά.	

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 20 Δεκεμβρίου 1892

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o C. F. R.	102.20
» » 5 o/o	97.10
» » 4 o/o	82.80
Ρούβλια χάρτινα	203.25
Δάνειον Βουκουρεστίου 5 o/o	97.—
Συνάλλαγμα Βελγίου	80 65
» Παρισίων	80.75
» Βιέννης	163.10
Διάθεσις Χρηματ. ἀσθενής.	

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 20 Δεκεμβρίου 1892

Consolidés Anglais	98 1)8
Μετοχαὶ *Banque de Roumanie*	6.3/4
Συνάλλαγμα Παρισίων	25.31
» Ἀμστελοδάμου	12.03

ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ 20 Δεκεμβρίου 1892

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o	97.—
» » 4 o/o	82 40

I. SALTER

Ἀριθ. 90, Ὁδὸς Lipscanĭ, Βουκουρέστιον, Ἀριθ. 90.

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΩΝ ΚΑΙ ΦΥΣΑΡΜΟΝΙΩΝ

τῶν ὀνομαστοτέρων ἐργοστασίων τῆς Γερμανίας.

ΤΙΜΑΙ ΜΕΤΡΙΩΤΑΤΑΙ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΒΙΣΤΗΣ

Ὁ μόνος Ἕλλην ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ ἐν Βουκουρεστίῳ.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΠΡΟΞΛΕΥΣΕΩΣ

Ἐργασία ἀνεπίληπτος, στερεὰ καὶ εἰς τιμὰς λίαν μετρίας.

ΑΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΝΕΥ ΧΡΟΝΟΤΡΙΒΗΣ

Οἱ ἐκ τῶν Ὁμογενῶν ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνδύωνται **στερεὰ** καὶ **εὐθηνὰ** ἀποταθήτωσαν εἰς τὸ **παραπλεύρως τοῦ Χρηματιστηρίου** εἰρημένον **ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ**, ἐν τῇ ὁδῷ **Ἀκαδημίας ὑπ' ἀριθμὸν 6.**

Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ — Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ἐν ΓΑΛΑΖΙΩι

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΛΕΦΑΚΗ

Ἐν τῇ ἡγεμονικῇ ὁδῷ (Str. Domneascá), εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, ἀπέναντι τοῦ ἑλλην. Ναοῦ, τῆς Λέσχης καὶ τοῦ ζαχαροπλαστείου Universelle ὑπὸ τὸ Ξενοδοχεῖον Concordia.

ΒΙΒΛΙΑ
Διδακτικὰ Φιλολογικὰ Μυθιστορήματα Ἑλληνικὰ, Ρουμανικὰ Γαλλικὰ, Γερμανικὰ, Ἀγγλικά.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
Χάρτου τυπογραφικοῦ, Χάρτου κοινοῦ, Χάρτου ἐπιστολῶν Φακέλλων παντὸς εἴδους καὶ πάσης ποιότητος Βιβλίων ἐμπορικῶν

Τιμαὶ ὡρισμέναι

ΓΡΑΦΙΚΗ ΥΛΗ
Βιβλία καὶ Πιεστήρια δι' ἀντιγραφὴν ἐπιστολῶν. Λευκώματα Μουσικὰ τεμάχια Εἰκόνες Σκευοθῆκαι

Τὸ βιβλιοπωλεῖον ἡμῶν ὅπερ, διὰ τῆς μετριότητος τῶν τιμῶν καὶ τῆς εὐθύτητος τῶν συναλλαγῶν, κατέλαβεν, ἐντὸς βραχυτάτου διαστήματος, πρωτεύουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν βιβλιοπωλείων τῆς χώρας, εὑρίσκεται ἐν τῇ ευαρέστῳ θέσει, ὡς ἐκ τῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ σχέσεών του νὰ ἐκτελέσῃ οἱανδήποτε παραγγελίαν ἀναγομενην εἰς τὸ εἶδός του, τῆς πολυαρίθμου ἐν Γαλαζίῳ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις πελατείας του, ἐν πασῃ ταχυτητι καὶ ὑπὸ τοὺς συμφερωτέρους ὅρους

ΤΜΗΜΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ
Δέχεται συνδρομὰς ἑλληνικῶν, ρουμανικῶν καὶ εὐρωπαικῶν εφημερίδων, ἐπὶ προπληρωμῇ· καὶ διὰ μὲν τὰς ἑλληνικας καὶ ρουμανικὰς ἄνευ οὐδεμιᾶς προσθήκης, διὰ δὲ τὰς ευρωπαικὰς τῇ προσθηκῃ προμηθειας 5 o/o καὶ τῶν ἐξόδων.

ΤΜΗΜΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΝ
Ἀναλαμβάνει μεταφράσεις ἐπισήμων καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ, ρουμανικοῦ, γαλλικοῦ, γερμανικοῦ, ἰταλικοῦ καὶ ἀγγλικοῦ κειμένου, ως και τὴν φροντίδα τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῶν εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργειον.

ΜΕΓΑ ΚΑΙ ΠΛΟΥΣΙΟΝ

ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Κυριοι TH. RADIVON (fost Carapati)

ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Ὁδὸς Βικτωρίας (Podo-Mogoşoi) Ἀριθ. 32

Παντὸς εἴδους Χρυσᾶ καὶ Ἀργυρᾶ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ. Παντὸς μεγέθους καὶ πάσης ἀξίας πολύτιμοι λίθοι. Διάφορα ἀργυρᾶ καὶ ἐξ ἄλλων σπανίων μετάλλων σκεύη

ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ ΚΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ ΑΝΕΠΙΛΕΙΠΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑΧΕΙΑ

ΜΟΡΙΤΣ ΑΠΠΕΛ & Σ-Α

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ

STRADA DOMNEI No. 9.

Συνίστησι πρὸς τοὺς κυρίους ΓΕΩΡΓΟΥΣ τὸ ἄροτρον **NORMAL cu doue drasdare.**

Ἐκ τοῦ ἐργοστασίου ΚΑΡΟΛΟΥ ΒΕΕΡΜΑΝΝ ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝΩι

Ὡς τὸ ἄριστον τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ΑΡΟΤΡΩΝ.

Διὰ τοῦ ἀρότρου τούτου δύναται νὰ ἀροτριωθῶσι μετ' εὐκολίας 2--2 1)2 πογόνια καθ' ἑκάστην διὰ τεσσάρων μόνον ζώων.

ΓΡΑΠΠΑΙ

ΤΗΣ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑΣ ΕΦΕΥΡΕΣΕΩΣ

ΑΤΜΟΜΗΧΑΝΑΙ

Ἀλωνίσματος σίτου καὶ ἀραβοσίτου μετὰ ὀρθωτῆρος (Elevateur) ἐκ τοῦ ἐργοστασίου Robinson et Ande La Wantage τῆς Ἀγγλίας.

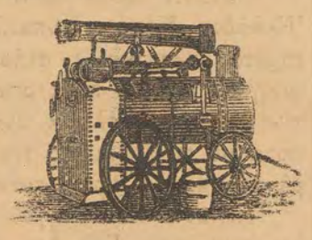

ΜΗΧΑΝΑΙ

Θερίσματος μετὰ δετήρων τῶν χειροβόλων ἐκ τῶν Ἀμερικανικῶν ἐργοστασίων:

MASSEY SI HARRIS

Πλείονες τῶν 600 θεριστικῶν μηχανῶν μετὰ δετήρων τῶν χειροβόλων λειτουργοῦσιν ἐν ΡΩΜΟΥΝΙΑι.

ΑΠΛΑΙ ΘΕΡΙΣΤΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ
ΑΛΕΥΡΟΜΥΛΟΙ διαφόρων ἀγγλικῶν συστημάτων.
Διπλαῖ μηχαναὶ ἀλωνίσματος ἀραβοσίτου κινούμεναι διὰ τῆς χειρός.
ΜΟΥΣΑΜΑΔΕΣ ΓΟΥΔΡΟΝΑΤΟΙ
Μηχαναὶ θερίσματος χόρτου.
ΑΥΤΟΜΑΤΟΙ ΓΡΕΒΛΑΙ MASSEY
Διὰ σύναγμα χόρτου καὶ σταχύων.

Ἐπίσης συνίστησι τὴν μεγάλην τοῦ καταστήματος παρακαταθήκην ἐφωδιασμένου διὰ μηχανῶν καὶ ἀγροτικῶν ἐργαλείων, μηχανῶν σπορᾶς κατὰ γραμμὰς καὶ κατὰ διασποράν. Χρυσοῦν ἀγροτικὸν μετάλλιον τοῦ κατὰ τὸ 1891 συναγωνισμοῦ ἐν Χερεστρέῳ.

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙ

Εἰς τοὺς κ.κ. *Anzenfeld & Th. Ceaussoglu Calaraşi* καὶ *Hans Niseel Ploeşci.*
ΟΡΟΙ και τιμαὶ συγκαταβατικοί.

Τυπογραφεῖον «ΠΑΤΡΙΔΟΣ» Calea Moşilor Αριθ. 51 Visa-vis de Hôtel Londra.

ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡΙΘ. 596. ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, ΤΡΙΤΗ 5/17 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1893

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ Η ΑΥΤΗ

Ἐτησία ..... Φρ. 30
Ἑξάμηνος ..... , 15
Τρίμηνος ..... , 8

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

Φύλλα παλαιὰ τιμῶνται 50 λεπτά.

ΠΑΤΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Ἐν τῇ Α'. σελ. ὁ στίχος 10 στιγμῶν ..... φρ. 4—
, , Β'. , ὁ , 10 , ... , 2—
, , Γ'. , ὁ , 10 , ... , 1—

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Κατ' ἀποκοπὴν καὶ εἰς μετριωτάτας τιμάς

Διὰ τὰς ἐπαναλήψεις γίνονται σπουδαῖαι ἐκπτώσεις

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ «ΠΑΤΡΙΣ»
51 Ὁδὸς Moşilor 51

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 10

Πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον
Journal *PATRIS*, — Bucarest.

Βουκουρέστιον, 4 Ἰανουαρίου

Ο ΓΕΝΝΗΣΑΣ ΥΙΟΝ ΟΥΚ ΑΠΕΘΑΝΕΝ

I

Καθ' ἣν στιγμὴν γράφω τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἐν ἀλαλαγμοῖς καὶ συριγμοῖς προπέμπεται εἰς τὸ χάος τῆς αἰωνιότητος ὑπὸ πάντων χλευαζόμενον, εὐφροσύνως δὲ καὶ μετ' ἀρρήτων ἐνδείξεων χαρᾶς χαιρετίζεται τὸ νέον ἔτος, τὸ ἐγκλεῖον νέας ἐλπίδας νέα ὄνειρα· ἐν μέσῳ δὲ τῆς γενικῆς ταύτης χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, δὲν γνωρίζω, πῶς ἐνεθυμήθην ἀνέκδοτόν τι, ὅπερ θέλω ἐξιστορήσει τοῖς ἀναγνώσταις τῆς φίλοις «Πατρίδος» ὄχι μὲν πολὺ σχετικὸν μὲ τὴν πρώτην τοῦ νέου ἔτους ὄχι ὅμως καὶ ὅλως ἄσχετον πρὸς τὸν Ἰανουάριον, τὸν Γαμηλιώνα τῶν ἀρχαίων τὸν καθιερωμένον μῆνα τῶν γάμων καὶ τοῦ συζυγικοῦ δεσμοῦ, καθ' ὃν εὐφρόσυνον ἀντήχει τὸ γαμήλιον ᾆσμα ἐν τῷ οἴκῳ καὶ ὁ Ὑμέναιος διέσπειρε τὴν χαρὰν καὶ εὐθυμίαν ἐν τῇ οἰκογενειακῇ ἑστίᾳ.

II

Ἦτο χειμὼν τοῦ 1683 καὶ ὁ σφοδρῶς πνέων βορρᾶς ὕψου γιγαντιαῖα κύματα ἐν τῷ Εὐξείνῳ, ἅτινα μετὰ πατάγου καὶ βοῆς ἐθραύοντο εἰς τὴν ἀλίμενον παραλίαν τῆς πόλεως Τ... Τὸ δριμὺ ψῦχος, αἱ πυκνῶς καταπίπτουσαι νιφάδες καὶ ὁ θόρυβος τῆς μαινομένης θαλάσσης καθίστων τὸν οἶκον προσφιλῆ καὶ τὸ πῦρ τῆς ἑστίας τὴν τερπνοτάτην τῶν ἀπολαύσεων· ὁ ἥλιος εἶχεν ἀνατείλει πρὸ πολλοῦ, ἀλλ' αἱ ἀκτῖνες αὐτοῦ δὲν εἶχον τὴν δύναμιν νὰ διαλύσωσι τὰ ἐπικαθήμενα ἐπὶ τῆς πόλεως νέφη οὐδὲ τὴν θερμότητα, νὰ μετριάσωσι τὸ δριμὺ καὶ ἀφόρητον ψῦχος. Ἀνὰ τὰς σκολιὰς καὶ στενὰς ὁδοὺς τῶν χριστιανικῶν συνοικιῶν τῆς πόλεως ταύτης αἱ κατὰ τὴν νύκτα ἐπισωρευθεῖσαι χιονοστοιβάδες ἦσαν ἀνέπαφοι ἔτι οὐδὲ ἴχνος ἄλλο ἐνεδείκνυε τὴν διάβασιν ἀνθρωπίνου πλάσματος· αἱ αὐλαὶ τῶν οἰκιῶν περικλειόμεναι ὑπὸ ὑψηλῶν τοίχων καθίστων ἑκάστην οἰκίαν εἶδος εἱρκτῆς καὶ αἱ ἐπὶ τῶν θυρῶν ἐπισεσωρευμέναι χιόνες ἄθικτοι καὶ ἀστιβεῖς ἐνέπνεον τὴν ἰδέαν ὅτι αἱ οἰκίαι αὗται ἦσαν παντελῶς ἠρημωμέναι· καὶ ὅμως αἱ οἰκίαι αὗται οὐ μόνον κατῳκοῦντο, ἀλλὰ καὶ συνεκοινώνουν πρὸς ἀλλήλας δι' ἰδιαιτέρας ἐπὶ τοῦ μεσοτοίχου θύρας, οὕτως ὥστε οἱ ἔνοικοι ἑκάστου τετραγώνου τῆς συνοικίας, ἀποτελουμένου ἐκ πέντε ἢ πλειόνων οἰκιῶν, ἠδύναντο νὰ συγκοινωνήσωσι πρὸς ἀλλήλους χωρὶς νὰ πατήσωσι τὸν πόδα ἐπὶ δημοσίας ὁδοῦ, ἡ ὁποία δὲ, ἦτο πάντοτε ἀσφαλὴς ἀπὸ τὰς ἁρπακτικὰς καὶ αἱμοχαρεῖς ὁρμὰς τῶν κρατούντων. Ἦσαν σκοτειναὶ τῆς δουλείας χρόνοι καὶ ἡ εὐφυία τοῦ Ἕλληνος ἐφεῦρε τὸ νέον τοῦτο εἶδος τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, ὅπως ἐν ἀνάγκῃ ὁ Ἕλλην ἔχῃ πρόχειρον τὴν ἐπικουρίαν τοῦ γείτονος καὶ καταδιωκόμενος δυνηθῇ διελαύνων ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν νὰ διαφύγῃ τοὺς ὄνυχας τοῦ καταδιώκοντος αὐτόν· διὰ τοῦ τρόπου τούτου, διότι εἰς τὴν νεότητα ἰδίᾳ δὲν ἦτο ἀκίνδυνον τότε τὸ ἐξέρχεσθαι εἰς τὰς ὁδοὺς, ὑπὸ μάλης κρατοῦντες τὸ βιβλίον συνῆλθον περὶ τοὺς δέκα νέοι ἐν τινι χαμηλῷ καὶ μονορόφῳ οἰκίσκῳ μιᾶς τῶν πολυαριθμοτέρων συνοικιῶν τῆς πόλεως ταύτης, ὅπως ἀκούσωσι τὸ μάθημα τῆς ἡμέρας· τετράγωνον δωμάτιον, ἐστεγασμένον ὑπὸ ὀροφῆς, ἧς αἱ δοκοὶ ἐκ τῆς πολυκαιρίας καὶ ἐκ τοῦ ἀναδιδομένου ἀπαύστως ἐκ τῆς ἑστίας καπνοῦ ἔφερον κατάμαυρον χρῶμα, ἀπετέλει τὸ αὐτοσχέδιον σχολεῖον, εἰς ὃ ἔσπευδον καθ' ἑκάστην προθύμως, ὅπως ἀκροῶνται τῆς ἀθανάτου γλώσσης οἱ εὐσταλεῖς καὶ φιλομαθεῖς νέοι· τὸ πενιχρὸν τοῦ δωματίου, οἱ ὑποκίτρινοι ὑπὸ τοῦ καπνοῦ τοῖχοι, οἱ ἐπὶ τῶν δοκῶν τῆς ὀροφῆς συμπεπλεγμένοι ἱστοὶ τῆς ἀράχνης, τὸ ἡμίσβεστον τῆς ἑστίας πῦρ, αἱ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐπεστρωμέναι χειρόπλεκτοι ψάθαι, ἐφ' ὧν σταυροποδητὶ ἐκάθηντο οἱ νέοι Κλεάνθεις, προσέβιδον εἰς τὸ ὅλον μελαγχολικὴν ὄψιν καὶ παρίστων πιστὴν εἰκόνα τῆς καταστάσεως τῆς ἐθνικῆς παιδείας κατὰ τοὺς ζοφεροὺς καὶ ἀποτροπαίους τῆς δουλείας χρόνους· μόνη ἡ ἐπὶ τοῦ τοίχου ἀνηρτημένη εἰκὼν τοῦ Σωτῆρος, ἥτις ἀπετέλει τὸ μόνον κόσμημα τῆς αἰθούσης, ἐνέπνεε τοῖς ἐν τῷ δωματίῳ θάρρος καὶ παρηγορίαν διὰ τὸ παρὸν, ἐλπίδα καὶ πίστιν ἐπὶ τὸ μέλλον. Ἀνὴρ καθεστηκυίας ἡλικίας, σεβάσμιος τὴν ὄψιν καὶ ἔχων μελαγχολικὴν τὴν ἔκφρασιν τοῦ προσώπου ἐκάθητο ἐπὶ ἕδρας ἀναπτύσσων εἰς τοὺς μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας ἀκροωμένους μαθητὰς αὐτοῦ διάλογόν τινα τοῦ δαιμονίου Πλάτωνος· ἀλλὰ τίς ἦτο ὁ διδάσκαλος οὗτος;

III

Τὸ ὄνομά του δὲν εἶναι ἄγνωστον εἰς τοὺς ὁπωσοῦν ἀσχοληθέντας περὶ τὴν φιλολογικὴν κίνησιν τοῦ ἔθνους κατὰ τοὺς χρόνους τῆς δουλείας· πρὶν ἢ διδάξῃ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐχρημάτισεν ἐπὶ δέκα ἔτη σχολάρχης τῆς ἐν Κων/πόλει πατριαρχικῆς Ἀκαδημίας ἤτοι τῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς· ἀλλὰ μετέπειτα μαθὼν ὅτι ἀπόστολοι τοῦ παπισμοῦ ἐπεσκέφθησαν ἐπὶ προσηλυτισμῷ τὴν πατρίδα του ἐγκαταλιπὼν καὶ τιμὰς καὶ δόξαν ἔσπευσε πρὸς τὴν γενέτειραν ὅπως σώσῃ αὐτὴν πάσχουσαν καὶ ἀπροστάτευτον ἀπὸ τῶν ὀνύχων τῆς καθολικῆς προπαγάνδας καὶ οὕτω ἵδρυσεν ὁ Σεβαστὸς Κυμινήτης, τοῦτο ἦτο τὸ ὄνομα τοῦ σοφοῦ διδασκάλου, τὸ πρῶτον Ἑλληνικὸν φροντιστήριον ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι. Ἐνταῦθα διὰ τῆς προσωπικῆς αὐτοῦ ἐπιρροῆς καὶ τῆς ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ Ἀρχιερέως ἐνεργείας κατώρθωσε νὰ ματαιώσῃ τὰ καταχθόνια σχέδια καὶ τὰς δολίας μηχανορραφίας τῶν ἀποστόλων τοῦ μεγάλου Ποντίφικος, οἵτινες μὴ οἰκτείροντες τὰς ἀνεκδιηγήτους συμφορὰς τοῦ ἔθνους ἐπειρῶντο ἑκάστοτε νὰ ἐκμεταλλευθῶσιν αὐτὰς ἐπιδιώκοντες μετ' ἐπιμονῆς τὸ πατροπαράδοτον αὐτῶν σχέδιον τῆς ἐκλατινίσεως τῆς Ἀνατολῆς· οὕτω λοιπὸν χάριτι τῇ φιλοπατρίᾳ τοῦ σοφοῦ ἀνδρὸς ἀπελπίσαντες ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων ἔστρεψαν τὰς ἐνεργείας των πρὸς τοὺς Ἀρμενίους, ἐξ ὧν κατώρθωσαν νὰ σαγηνεύσωσι τρεῖς· οἱ τρεῖς σὺν τῷ χρόνῳ ἐπολλαπλασιάσθησαν καὶ ἤδη ἡ κοινότης τῶν Ἀρμενοκαθολικῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀριθμεῖ ἄνω τῶν ἑξακοσίων οἰκογενειῶν.

Τὸ πρῶτόν του μέλημα ἦτο, ὡς προεῖπομεν, νὰ ἱδρύσῃ ἑλληνικὴν σχολήν, ἐν ᾗ συνεκέντρωσεν ὀλίγους μὲν μαθητὰς, ἀλλ' ἐμφορουμένους ἐνθέου πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν παιδείαν καὶ τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα ζήλου. Τὴν ἡμέραν δὲ ἐκείνην ἀνέπτυσσεν αὐτοῖς τὸν διάλογον ἐκεῖνον τοῦ Πλάτωνος ἐν ᾧ ἡ περὶ πατρίδος ἰδέα ἐξικνεῖται εἰς τὰ αἰθεριώτατα τοῦ ἰδανικοῦ ὕψη, ἔνθα μόνη ἡ διάνοια ἕλληνος φιλοσόφου ἠδύνατο νὰ μεταρσιωθῇ· ὅτε δὲ ὁ μαθητὴς ἀναγινώσκων μετὰ τόνου καὶ φωνῆς ἠχηρᾶς ἔφθασεν εἰς τὰ ἀθάνατα ἐκεῖνα ἔπη «ἦ οὕτως εἰ σοφὸς, »ὥστε λελῆθέ σε ὅτι μητρός τε καὶ πα»τρὸς καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἁπάν»των τιμιώτερον ἐστὶν ἡ πατρὶς καὶ σε»μνότερον καὶ ἁγιώτερον καὶ ἐν μείζονι »μοίρᾳ καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρ' ἀνθρώ»ποις τοῖς νοῦν ἔχουσι, καὶ σέβεσθαι δεῖ »καὶ μᾶλλον ὑπείκειν καὶ πιθαρχεῖν πατρίδα »χαλεπαίνουσαν ἢ πατέρα, καὶ ἢ πεί»θειν ἢ ποιεῖν ἃ ἂν κελεύῃ καὶ πάσχειν, »ἐάν τι προστάττῃ παθεῖν, ἡσυχίαν ἄγοντα, »ἐάν τε τύπτεσθαι, ἐάν τε δεῖσθαι ἐάν τε »εἰς πόλεμον ἄγῃ τρωθησόμενον ἢ ἀπο»θανούμενον, ποιητέον ταῦτα, καὶ τὸ δί»καιον οὕτως ἔχει, καὶ οὐχὶ ὑπεκτέον »οὐδὲ ἀναχωρητέον οὐδὲ λειπτέον τὴν »τάξιν....» ἔξαλλος ἀνεπήδησεν ἐκ τῆς ἕδρας αὐτοῦ ὁ ἐνθουσιώδης διδάσκαλος, ἁφῆκε νὰ πέσῃ ἐκ τῶν χειρῶν του τὸ βιβλίον καὶ δάκρυα πατριωτικῆς κατανύξεως ἀνέβλυσαν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ· τὸ παράδειγμα τοῦ διδασκάλου ἐμιμήθησαν οἱ μαθηταὶ καὶ ἐγερθέντες ἵσταντο σιγηλοὶ καὶ πορφυροῖ ἐκ τῆς συγκινήσεως· πρὸ τῆς φαντασίας τοῦ φιλοπάτριδος διδασκάλου παρέστη εἰκὼν τῆς ἀθλιότητος τῆς πατρίδος του, δούλης, καταδυναστευομένης, τυραννουμένης, ὑβριζομένης, ἀτιμαζομένης· ἔστη πρὸ τοῦ στενοῦ παραθύρου τῆς αἰθούσης, βλέποντος πρὸς τὴν ὁδὸν, καὶ στηριχθεὶς ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ βραχίονος ἀνελογίζετο τὸ ἔνδοξον παρελθὸν τοῦ ἔθνους, τὴν ἀθλιότητα καὶ κακοδαιμονίαν τοῦ παρόντος, καὶ τὴν ἀβεβαιότητα καὶ τὸ ἄδηλον τοῦ μέλλοντος· ὅτε σκηνή τις ἐν τῇ ὁδῷ ἐπισύρασα τὴν προσοχὴν αὐτοῦ διέκοψε τοὺς ρεμβασμούς του· ἱερεύς τις διέβαινε κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν τὴν ὁδὸν ἐπιστρέφων ἐκ τῆς ἐνοριακῆς ἐκκλησίας, ὅτε ἀγριωπὸς καὶ ἀρειμάνιος Τοῦρκος στυγνὴν ἔχων τὴν ὄψιν καὶ ἀπειλητικὴν τὴν φωνὴν ἐκάλεσεν αὐτὸν νὰ σταθῇ καὶ εἶτα ἐπέταξεν αὐτῷ νὰ τὸν παρακολουθήσῃ· διηυθύνοντο οὕτως ἀμφότεροι εἰς στενωπόν τινα, τόπον ὠμῶν καὶ σκοτίων ἐγκλημάτων, καὶ ὁ Κυμινήτης παρακολουθῶν διὰ τοῦ βλέμματος τὰ γινόμενα καὶ μὴ δυνάμενος μηδὲν νὰ πράξῃ ὤχτειρε καὶ ἐταλάνιζε τὴν τύχην τοῦ ἀτυχοῦς λειτουργοῦ τοῦ Ὑψίστου· ἀλλὰ μετ' ἀπορίας βλέπει μετ' ὀλίγον ἀπομακρυνόμενον τὸν Τοῦρκον καὶ τὸν ἱερέα σῶον καὶ ἀβλαβῆ ἐπιστρέφοντα εἰς τὰ ἴδια. Περίεργος νὰ μάθῃ τὴν σκηνὴν καὶ νὰ πληροφορηθῇ πῶς ἐσώθη ἐκ τῶν ὀνύχων τοῦ ἀνθρωπομόρφου τέρατος, ἐκάλεσεν ἐκ τῆς θυρίδος τὸν ἱερέα ἵνα ἀκούσῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ τὰ καθέκαστα. Τί συνέβη; ὁ ἀρειμάνιος Τοῦρκος υἱὸς ἐξισλαμισθεὶς χριστιανοῦ πατρὸς διέσωζεν εἰς τὰ βάθη τῆς πεπωρωμέννης αὐτοῦ συνειδήσεως ἴχνη υἱικῆς στοργῆς καὶ ἀπολακτίσας θρησκείαν καὶ πάτρια δὲν ἐπελάθετο τῶν ἑαυτοῦ γονέων, ἀλλ' ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ ἱερέως ἐνθυμηθεὶς τοὺς χριστιανοὺς αὐτοῦ γεννήτορας ἐκάλεσε καὶ ἔδωκεν αὐτῷ κρυφίως χρήματα ἵνα μνημονεύσῃ αὐτοὺς ἀποθανόντας ἤδη! Τὸ γεγονὸς ἐνεποίησε τῷ Κυμινήτῃ βαθυτάτην ἐντύπωσιν καὶ ἔκθαμβος ἐπὶ τῇ διηγήσει ἀνέκραξεν «ὁ γεννήσας υἱὸν οὐκ ἀπέθανεν» τὸ μάθημα διεκόπη καὶ ὁ ἀγαθὸς ἱερεὺς εὐπροσδέκτως ἔλαβε θέσιν ἐν τῇ αἰθούσῃ καὶ τὴν προσενεχθεῖσαν αὐτῷ καπνοσύριγγα μόλις συνελθὼν ἐκ τοῦ τρόμου καὶ τῆς συγκινήσεως.

IV

Μετ' οὐ πολὺν χρόνον τὴν μιξοπόλιον κεφαλὴν τοῦ πρακτικοῦ διδασκάλου ἐκόσμει ὁ στέφανος τοῦ ὑμεναίου καὶ ἡ αἴθουσα τῶν παραδόσεών του μετεβάλλετο εἰς αἴθουσαν χοροῦ καὶ εὐθυμίας. Ὁ Κυμινήτης ἐνυμφεύθη καὶ ἐτεκνοποίησε καὶ οἱ μέχρι τοῦδε σωζόμενοι ἐν τῇ ἰδίᾳ του πατρίδι ἀπόγονοι καὶ τὸ ἐπὶ δύο καὶ πλέον ἑκατονταετηρίδας διασωθὲν ὄνομά του προσεπικυροῦσι τὴν ἀλήθειαν τοῦ γνωμικοῦ του «ὁ γεννήσας υἱὸν οὐκ ἀπέθανεν».

Α. Ἱεροκλῆς.
δ. φ.
Διευθυντὴς τοῦ Ἐκπαιδευτηρίου „Φωτὸς"

Η ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ

Ἡ νεωστὶ ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἐκδοθεῖσα ρωμουνικὴ ἐφημερὶς τοῦ Μακεδονορρωμουνικοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ κομητάτου δημοσιεύει τὰ ἑξῆς ἃ εἰς τὸ προχθεσινὸν φύλλον ὑπεσχέθημεν νὰ μεταφράσωμεν χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Πατρίδος». Ἕνεκεν τῆς πληθύος τῆς ὕλης τὴν ἀπάντησιν θέλομεν δώσει εἰς τὸ φύλλον τῆς αὔριον.

Αἱ Ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες

«Μόλις ἀνιδρύθη τὸ Μακεδονορρωμουνικὸν κομητάτον καὶ αἱ ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες [illegible]ρωτευούσης ἐν ἐμπροσθοφυλακῇ δὲ ἡ «Πατρὶς» ἐπετέθησαν κατὰ τούτου λίαν ἀποτόμως. Δὲν θέλομεν ἀσχοληθῆ ὅπως πείσωμεν τοὺς ἐντίμους συναδέλφους ὅτι αἱ κρίσεις αὐτῶν εἰσὶν ἄδικοι θέλομεν ὅμως ἀναιρέσει πλείστας ἀνακριβείας δι' ὧν πληροῦσι τὰς στήλας αὐτῶν πρὸς ἀπορίαν πάντων τῶν ἀναγνωστῶν αὐτῶν.»

«Ἡ «Πατρὶς» φίλα φρονοῦσα τῷ παρόντι πρωθυπουργῷ τῆς Ἑλλάδος θέλουσα διὰ τοῦ ἄρθρου τῆς 22 Δεκεμβρίου 1892 αὐτῆς νὰ δικαιολογήσῃ τὸν κ. Τρικούπην διὰ τὸ ἀσυγχώρητον πολιτικὸν λάθος τῆς διακοπῆς τῶν μετὰ τῆς Ρωμουνίας διπλωματικῶν σχέσεων ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ περιπλανήσῃ πολλοὺς τῶν ὁμοεθνῶν αὐτῆς οἵτινες δικαίως κατεδίκασαν τὴν παιδαριώδη διπλωματίαν τῶν ἰθυντόρων τῆς Ἑλλάδος, παρουσιάζει τοὺς Ρωμούνους ὡς ἀποφασιστικῶς ἐχθροὺς καὶ ἀδιαλλάκτους πρὸς τὴν ἑλληνικὴν φυλήν, καὶ ὅτι ἐπομένως κατὰ τὴν «Πατρίδα» ἡ ἀνίδρυσις τοῦ Μακεδονορρωμουνικοῦ κομητάτου γενομένη τῇ εἰσηγήσει τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως σκοπὸν ἔχει νὰ βλάψῃ τὰ ἐν Μακεδονίᾳ ἑλληνικὰ συμφέροντα.»

«Ἐν πρώτοις δὲν βλέπομεν τίνα σχέσιν ἔχει ἡ Μακεδονία μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ὥστε καὶ γενομένου δεκτοῦ ὅτι ἡ ἵδρυσις τοῦ κομητάτου τυγχάνει ἔργον τῆς κυβερνήσεως κατὰ τί τοῦτο θὰ ἠδύνατο νὰ βλάψῃ τὰ ἐν Μακεδονίᾳ ἑλληνικὰ συμφέροντα. Ἡμεῖς δὲν ἐνθυμούμεθα ν' ἀπήρτισεν ἡ Μακεδονία ποτὲ μέρος τῆς Ἑλλάδος, ὅπως ἡ σύστασις τοῦ κομητάτου παράσχῃ τῇ Ἑλλάδι δυσχερείας. Καὶ δεύτερον ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις δὲν εἶχεν οὔτε ἔχει οὐδὲν κοινὸν πρὸς τὸ Κομητάτον ἴσως δὲ καὶ τὴν ἀνίδρυσιν αὐτοῦ θεωρεῖ ἄκαιρον οὐχὶ ὅπως εὐαρεστήσῃ τῇ Ἑλλάδι, ἀλλὰ διότι τὰ συμφέροντα αὐτῆς ἀπαιτοῦσιν. Τὸ δικαίωμα τῆς συνδιασκέψεως ὅπερ ἐπέτρεψε τοῖς Ἕλλησι πρὸ δύο ἐτῶν τὴν ἵδρυσιν τῆς μακαρίτιδος ἑταιρίας ὁ «Εὐαγγελισμὸς» τὸ αὐτὸ δίκαιον ἐπέτρεψε τὴν ἵδρυσιν κομητάτου πρὸς τοὺς Μακεδονορωμούνους. Πιθανὸν οἱ συνάδελφοι τῆς «Πατρίδος» νὰ φρονῶσιν ὅτι τὰ δίκαια ἐδημιουργήθησαν μόνον χάριν τῶν Ἑλλήνων.»

«Ἐν σχέσει πρὸς τὰ μέλη τοῦ κομητάτου ἡ ἑλληνικὴ ἐφημερὶς λέγει ὅτι ἡ ἐπιθυμία τῆς προσκτήσεως τῆς ρωμουνικῆς ἰθαγενείας συνδέει πληθὺν πολυγλώττων οἵτινες ἀγνοοῦσιν εἰς τίνα ἀληθῶς ἐθνικότητα ἀνήκουσιν.»

«Τὸ Μακεδονορρωμουνικὸν κομητάτον ὂν ἀγαθοεργὸν ὡς τοιοῦτον δὲν περιφρονεῖ τὸν ὀβολὸν οὐδενὸς καὶ αὐτῶν ἔτι τῶν συναδέλφων τῆς «Πατρίδος» καθ' ὅσον ἡ ἀγαθοεργία δὲν ἔχει οὔτε ἐθνικότητα, οὔτε πατρίδα, οὔτε πατριωτισμόν. Ὁ κανονισμὸς εἶναι πρόχειρος ὅπως ἕκαστος γινώσκῃ τίνι τρόπῳ διατεθήσεται τὸ χρῆμα αὐτοῦ. Διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἰθαγενείας τὸ πρᾶγμα ἔχει ἄλλως. Οἱ Μακεδονορωμοῦνοι ἀπέκτησαν διὰ τοῦ ρωμουνικοῦ Συντάγματος τὸ δικαίωμα τῆς ἁπλῆς ἀναγνωρίσεως ὡς ρωμούνων, δικαίωμα ὅπερ λαθρεμπορικῶς ὑπέκλεψαν καὶ ἕτεροι μὴ ὄντες Μακεδονορωμοῦνοι. Μέχρι σήμερον ὁ γεννηθεὶς ἐν Ἀθήναις, Μιτυλήνῃ, Κεφαληνίᾳ, Δρινόβῳ καὶ ἄλλοις μέρεσι διὰ πλαστῶν ἐγγράφων ἠδυνήθη νὰ ὑπεισέλθῃ εἰς τὴν ρωμουνικὴν οἰκογένειαν ὡς Μακεδονορωμοῦνος. Γινώσκομεν ἕλληνα ἔμπορον ἐκ τῆς πρωτευούσης ὅστις ἔδωσεν 100 λίρας ὅπως λάβει πιστοποιητικὸν ἐκ Βεργίας ὅτι εἶναι Ρωμοῦνος. Ἀπὸ τῆς σήμερον τὸ τοιοῦτον δὲν θέλει ἐπαναληφθῆ. Οἱ Ρωμοῦνοι τῆς Μακεδονίας ἔχουσι καθῆκον νὰ καταγγείλωσι πάντας ἐκείνους οἵτινες δι' οὐχὶ ἐντίμων μέσων προσπαθοῦσι νὰ παραβιάσωσι τὸν νόμον.»

«Ὅσον ἀφορᾷ περὶ τῆς προφητείας τῆς «Πατρίδος», ὅτι ἡ Μακεδονία θέλει διαφιλονεικηθῆ παρὰ τῶν εὐζώνων καὶ τῶν νικητῶν τῆς Σλιβνίτσης, πρὶν ἢ οἱ Δοροβάντσοι προφθάσωσι νὰ λάβωσι γνῶσιν, πιστεύομεν ὅτι τοῦτο καὶ ὡς προφητεία τυγχάνει λίαν τολμηρά. Οἱ Δοροβάντσοι δὲν ἔχουσι τί νὰ ζητήσωσιν ἐκεῖσε, ἀλλ' οὔτε οἱ εὔζωνοι καὶ οὔτε οἱ νικηταὶ τῆς Σλιβνίτσης. Ἕκαστος ἐξ αὐτῶν ἂν θέλει νὰ ζήσῃ δὲν ἔχει τί νὰ ζητήσῃ ἐν Μακεδονίᾳ. Οἱ λόγοι εἰσὶ πολλοὶ καὶ λίαν σπουδαῖοι».

«Ἡ «Πατρὶς» ἀντὶ νὰ τρέφηται μὲ φανταστικὰς καὶ ἐπικινδύνους ἐλπίδας θὰ ἔπραττε κάλλιον καὶ πατριωτικώτερον συμβουλεύουσα τὸν πάτρωνα αὐτῆς κ. Τρικούπην νὰ μετριάσῃ τὰς ἀδικαιολογήτους κατακτητικὰς προθέσεις ὡς οὐδαμῶς ἐπωφελεῖς τῷ ἑλληνικῷ κράτει καὶ νὰ παρατηρήσῃ καλῶς τί συμβαίνει ἐν Θεσσαλίᾳ· καθ' ὅσον οἱ Ρωμοῦνοι βλαχοποιμένες δυσηρεστημένοι ἔλαβον τὰ ὅπλα καὶ δὲν θέλουσιν οὔτε νὰ διαχειμάσωσιν ἐκεῖσε, συνάμα δὲ καὶ νὰ ὀργανίσῃ τὸν στρατὸν μὴ τυχὸν οἱ διαβόητοι εὔζωνοι δι' οὓς ἤδη τοσοῦτος γίνεται θόρυβος παρουσιάσωσιν αὖθις τὸ ἐπαίσχυντον θέαμα τοῦ 1885 ὅτε μακρὰ σειρὰ αἰχμαλώτων ἐξ αὐτῶν περιεφέρετο ἐν ταῖς ὁδοῖς τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ἐνεπαίζοντο καὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἔτι τοὺς εἰρηνικοὺς ἑβραίους διὰ τῶν λέξεων **καλῶς τὸν καπετάνιον, ἄξιο παληκάρι** καὶ λοιπῶν.»

Ἐκ Βελᾶς

Σ. Π. Ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς καὶ ἄλλας κατωτέρω περὶ τῶν Ἑλλήνων γράφει λοιδορίας, ἀλλὰ περὶ ὅλων τούτων τὴν ἀπάντησιν εἰς τὸ φύλλον τῆς αὔριον.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΖΑΠΠΑ

Ὁ «Timpul»

Ἡ ἡμιεπίσημος ἐφημερὶς «Timpul» σχολιάζουσα καὶ αὐτὴ τὴν εἴδησιν τοῦ «Διπλωματικοῦ Μνήμονος» περὶ ἐνεργείας τρίτης δυνάμεως πρὸς ἐπάνοδον τῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ρωμουνίας διπλωματικῶν σχέσεων ἐκφράζεται ὡς ἑξῆς:

«Δὲν ἐσχολιάσαμεν μέχρι τοῦδε τὴν παρά τινος τῆς πρωτευούσης ἐφημερίδος δημοσιευθεῖσαν εἴδησιν ἐν ᾗ ἐγένετο λόγος περὶ πιθανότητος συμβιβασμοῦ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ρωμουνίας, καὶ ἐξεφράζοντο φόβοι μὴ τυχὸν ὁ συμβιβασμὸς οὗτος λάβῃ χώραν ἐπὶ βλάβῃ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἀξιοπρεπείας. Ἡ ἐν λόγῳ ἐφημερὶς βεβαιοῖ μάλιστα ὅτι ὁ ἐν λόγῳ συμβιβασμὸς ἐπιτευχθήσεται, τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως ὑποχωρούσης ἐν τῇ ὑποθέσει Ζάππα. Ἀγνοοῦμεν εἰς ποῖον σημεῖον εὑρίσκεται ἡ ἐν λόγῳ ὑπόθεσις καὶ ἐὰν ὄντως ἐγένοντο διαβήματά τινα πρὸς συμβιβασμόν. Ἐκεῖνο ὅμως ὅπερ γνωρίζομεν ἐστὶν ὅτι ἐὰν πράγματι ἐπέλθῃ συμφιλίωσις, τοῦθ' ὅπερ βεβαίως ἀπὸ κοινοῦ ἡμεῖς τε καὶ οἱ Ἕλληνες ἐπιθυμοῦμεν, αὕτη βεβαίως θέλει γείνει ἄνευ οὐδεμιᾶς ταπεινώσεως τοῦ ρωμουνικοῦ κράτους. Οὐδὲ ἐννοοῦμεν πῶς ρωμουνικὴ ἐφημερὶς σπουδαίως δύναται νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι ἡ Ρωμουνία δύναται νὰ ταπεινωθῇ ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ».

«Τοῦ δικαίου ὄντος ὑπὲρ ἡμῶν, καθὰ πᾶσαι αἱ μεγάλαι δυνάμεις, πρὸς ἃς ἡ Ἑλλὰς ἀπετάθη, ἀπεφάνθησαν καὶ τῶν σχέσεων μὴ διακοπεισῶν παρ' ἡμῶν ἀλλὰ παρὰ τῆς Ἑλλάδος τίνι τρόπῳ καὶ διὰ τίνα λόγον ἡ Ρωμουνία θὰ ἐζήτει συγγνώμην τῇ Ἑλλάδι;»

«Αἱ τοιουτοτρόπως ἐκφραζόμεναι ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ ἐφημερίδες προσποιοῦνται ὅτι ἀγνοοῦσιν ὅτι διὰ τῆς ἀποποιήσεως τῆς ἐπεμβάσεως αὐτῶν ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ καθὰ ἡ Ἑλλὰς ἀπήτησεν ἀνεγνώρισαν τὸ δίκαιον τῶν σκέψεων τῆς Ρωμουνίας καὶ ὅτι διὰ τῆς πράξεως ταύτης ἡ Ρωμουνία ἦρε διπλωματικὴν ἐπιτυχίαν, ἥτις τίθησιν αὐτὴν ἐν λίαν λαμπρᾷ θέσει ἔναντι τῆς Ἑλλάδος».

«Τοιουτοτρόπως ἡ μετὰ τῆς Ἑλλάδος συμφιλίωσις παρίσταται ἡμῖν λίαν εὔκολος, καθ' ὅσον ἡμεῖς δὲν ἐπροκαλέσαμεν τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ρῆξιν, οὐδ' ἐζητήσαμέν τι παρ' αὐτῆς καὶ οὐδὲ εἴχομεν διὰ τίνα λόγον νὰ διακόψωμεν τὰς μετ' αὐτῆς διπλωματικὰς σχέσεις μας».

«Συμφιλιούμενοι σήμερον, πρᾶγμα ὅπερ δὲν δύναται νὰ δυσαρεστήσῃ ἢ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, ἡμεῖς θέλομεν εὑρεθῇ εἰς τὴν πρὸ τῆς ρήξεως τῶν σχέσεων θέσιν ἡμῶν καὶ ἑπομένως ἐν εὐαρέστῳ δι' ἡμᾶς σημείῳ. Ἐπαναλαμβάνομεν ὅμως νὰ εἴπωμεν ὅτι ἀγνοοῦμεν εἰς ποῖον σημεῖον διατελεῖ ἡ ἐν λόγῳ ὑπόθεσις, ἂν δὲ ἤδη ἐσχολιάσαμεν τὴν ἐν λόγῳ εἴδησιν ἐπράξαμεν τοῦτο ὅπως ἀναιρέσωμεν τοὺς ἀδικαιολογήτους ἰσχυρισμοὺς ρωμουνικῆς ἐφημερίδος».

Ἀπάντησις τῆς «Πατρίδος»

Καὶ ἡμεῖς, καθὰ θετικῶς γνωρίζομεν δυνάμεθα νὰ διαβεβαιώσωμεν τὴν ρωμουνικὴν συνάδελφον «Timpul» ὅτι ἐὰν αὕτη πιστῶς διερμηνεύῃ τὰς ἐν τῇ ὑποθέσει Ζάππα σκέψεις τῆς κυβερνήσεως, ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας οὐδὲ μετὰ ἕνα αἰῶνα οἱ ἐν Ἀθήναις θέλουσι σκεφθῇ περὶ ἐπαναλήψεως διπλωματικῶν μετὰ τῆς Ρωμουνίας σχέσεων. Ἑλλὰς καὶ Ρωμουνία οὐδὲν ἕτερον ἔρεισμα ἔχουσιν ἢ τὴν ἰσχὺν τῶν φίλων αὐτῶν δυνάμεων αἵτινες τό γε νῦν ἔχον διχογνωμοῦσαι δὲν θέλουσι βεβαίως ἐπισπεύσει χάριν τῆς ὑποθέσεως τοῦ Ζάππα τὸν μεταξὺ αὐτῶν πόλεμον. Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ οὗτος ἐν τούτοις ἐξερρήγνυτο ἐκ τῆς ἐκβάσεως τοῦ ἀγῶνος πολλὰ τότε ἀναμφιβόλως θὰ ἐκανονίζοντο ἐν οἷς καὶ τὰ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ρωμουνίας ζητήματα. Ἕλληνες καὶ Ρωμοῦνοι ἐκτὸς τῆς ὑποθέσεως Ζάππα καὶ πολλὰς ἄλλας ἔχουσιν ἀφορμὰς ὅπως διίστανται, ἰδιαιτέρως δὲ τὰς ἐπὶ τῆς πατρίδος τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου κωμικὰς ἀξιώσεις τῶν παρὰ τὴν Διμποβίτσαν. Καὶ ἐνῷ οἱ Ρωμοῦνοι πολλοὺς ἔχουσι λόγους νὰ ἐπιθυμῶσι τὴν ἐπάνοδον τῶν μετὰ τῆς Ἑλλάδος διπλωματικῶν σχέσεων ἐντελῶς μετατρέπονται προκειμένου περὶ Ἑλλήνων οἱ ὅροι. Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες **οὐδέποτε** διὰ τῶν ἀντιπροσώπων ἡμῶν ἐπετύχομεν ἐν Βουκουρεστίῳ τελεσφόρως νὰ ὑπερασπίσωμεν τὰς ἐθνικὰς ἡμῶν ὑποθέσεις. Ἐμπράκτως ἐγνωρίσαμεν ὅτι οἱ πρέσβεις τοῦ Τσάρου, ἐνταῦθα ἀποτελεσματικῶς ἀνέλαβον τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἡμετέρων ὑποθέσεων. Ἑπομένως ἐνόσῳ οἱ Ρωμοῦνοι σκέπτονται, ὡς ἐκφράζεται ἡ ἡμιεπίσημος ἐφημερὶς «Timpul», οὐδεὶς ἐν Ἑλλάδι ὑπουργὸς καὶ πολὺ ὀλιγώτερον ὁ κ. Τρικούπης θὰ ἐσκέπτετο νὰ πέμψῃ ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῶν Ρωμούνων. Τοιαύτη πρᾶξις ἤθελεν εἶσθαι οὐ μόνον ἀσύμφορος διὰ τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν συμφέροντα ἀλλὰ καὶ λίαν ταπεινωτικὴ θὰ ἐθεωρεῖτο παρὰ παντὸς ἀνθρώπου τὸν κοινὸν νοῦν ἔχοντος.

ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Τὰ ἐν Ρωμουνίᾳ ἑλληνικὰ μοναστηριακὰ κτήματα

(Ἐπιστολὴ πέμπτη καὶ τελευταία)

Ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλα, τῆς αὐτῆς πάντοτε δυνάμεως, ἐπιχειρήματα καταφεύγει τὸ τῆς κυβερνήσεως τοῦ Κούζα ὑπόμνημα.

Λέγει π. χ. ὅτι ἐν τῇ ἐποχῇ ἐξαιρέτως τῶν Φαναριωτῶν ἡγεμόνων ἐπλουτίσθησαν οἱ Ἅγιοι Τόποι ἐκ δημοσίων τοῦ κράτους κτημάτων. Ἀλλὰ πρῶτον μὲν αἱ παρὰ Φαναριωτῶν ἡγεμόνων δωρεαὶ εἰσὶ πάνυ ὀλιγάριθμοι, ἔπειτα δ' αἱ πλεῖσται τῶν δωρεῶν, αἵτινες ἐγένοντο παρ' ἡγεμόνων ἢ Φαναριωτῶν, εἴτε ἰθαγενῶν, εἰσὶν ἐκ κτημάτων ἀνηκόντων τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν προσωπικῇ περιουσίᾳ. Τὸ μέγιστον δὲ μέρος τῶν δωρεῶν ἐγένετο παρ' ἰδιωτῶν, πολλὰ δὲ τῶν κτημάτων ἐκτήθησαν καὶ δι' ἀγορᾶς ὑπ' αὐτοῦ τοῦ γραικικοῦ κλήρου. Ἄλλως τε καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι καί τινες ἀφιερώσεις ἐγένοντο πρὸς τοὺς Ἁγίους Τόπους ἐκ κτημάτων τὸ πάλαι αὐθεντικῶν, ὑπάρχει ἀναντίρρητον, ὅτι ἐν [illegible]ς ἀρχαιοτέροις χρόνοις οἱ ἡγεμόνες, ὡ[illegible]οι τοῦ τόπου ὄντες, ἐκέκτηντο τὸ ἀπόλ[υτ]ον δικαίωμα τοῦ δωρεῖσθαι ἐκ τῶν αὐθεντικῶν κτημάτων· ἔπειτα αἱ δωρεαὶ ἐγένοντο πρὸ δύο ἢ τριῶν αἰώνων.

Κατακρίνει πρὸς τούτοις τὸ ὑπόμνημα τὰς ἀφιερώσεις μοναστηρίων τινῶν, ἅτινα τὸ πάλαι, ἰθαγενεῖς μοναχοὺς περιλαμβάνοντα, ἐδωρήθησαν κατόπιν πρὸς τοὺς Ἁγίους Τόπους τῆς Ἀνατολῆς. Καὶ ὅμως μεταγενέστεροι ἡγεμόνες καὶ τὰ τοῦ τόπου Διβάνια ἀλληλοδιαδόχως ἐπεκύρωσαν τὰς δωρεὰς τῶν μοναστηρίων ἐκείνων, αἵτινες εἰσὶ πολλῷ τῶν Φαναριωτῶν ἡγεμόνων προγενέστεραι.

Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων, τὸ ὑπόμνημα ἀνατρέχον εἴς τε τὰς γενικὰς τοῦ δικαίου ἀρχὰς καὶ εἰς τὸ κανονικὸν δίκαιον, λέγει, ὅτι „Οἵ τε τῆς Ἐκκλησίας κανόνες καὶ αἱ τῶν οἰκουμενικῶν συνόδων διατάξεις ἀπαγορεύουσι τοῖς μοναχοῖς πᾶσαν κτῆσιν". Πλὴν αὐτοὶ οὗτοι οἱ κανόνες τῆς Ἐκκλησίας, ὡς καὶ οἱ πολιτικοὶ νόμοι, ρητῶς διαγορεύουσιν, ὅτι αἱ ἐκκλησίαι, αἱ ἐπισκοπαί, αἱ κοινότητες ἔχουσι τὴν δύναμιν τοῦ κατὰ ποικίλους τρόπους κτᾶσθαι. Ἔπειτα ἄλλο τὰ μέλη τοῦ κλήρου, καὶ ἄλλο τὰ ἠθικὰ ἐκκλησιαστικὰ πρόσωπα.

Λέγει προσέτι τὸ ὑπόμνημα ὅτι αἱ πρὸς τοὺς Ἁγίους Τόπους δωρεαὶ ἐγένοντο ὑπὸ ὅρον, ὑπὸ συνθήκην, ὅτι τουτέστιν οἱ κτίτορες ἐπέβαλον τοῖς Ἁγίοις Τόποις ὑποχρεώσεις ἀφορώσας τὴν ἐν τῷ τόπῳ ἐκτέλεσιν ἀγαθοεργιῶν ποικίλων. Πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τούτου τὸ ὑπόμνημα καταφεύγει εἰς τὰ περὶ τῶν ἀνωτέρω τριῶν μοναστηρίων (Κοτροτζανίου, Βακαρεστίου καὶ Μαρτζινενίου) ἐν τοῖς Χρυσοβούλλοις διαταχθέντα, ἅτινα ὅμως, ὡς εἴδομεν, οὐδεμίαν τοιαύτην συνθήκην καὶ ὅρον ἐπιβάλλουσι. Καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅμως, ὅτι τὰ τρία ταῦτα ἔγγραφα περιεῖχον συνθήκην τινὰ καὶ ὅρον ὡς πρὸς τὰ τρία ρηθέντα μοναστήρια, κατὰ τί τοῦτο ὠφελεῖ, ἀφοῦ τὰ μὲν μοναστήρια εἰσὶ δύο καὶ ἑβδομήκοντα, τὰ δὲ κτήματα περὶ τὰ ἑξακόσια; Καὶ ἀφοῦ ἕκαστον μοναστήριον καὶ ἕκαστον κτῆμα ἔχει ἴδιον τίτλον;

Οὐδ' ἀφ' ἑτέρου ἀληθής ἐστιν ἡ τοῦ ὑπομνήματος ἀξίωσις, ὅτι ἡ ἡγεμονικὴ κυβέρνησις καὶ δικαίωμα ἔχει νὰ ἀναμιγνύηται καὶ πραγματικῶς ἀνεμίγη πάντοτε ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν γραικικῶν μοναστηρίων καὶ τῶν κτημάτων αὐτῶν. Οὐδετέρα λοιπὸν τῶν ἀξιώσεων τούτων ἀληθής ἐστιν, οὐδετέρα προκύπτει ἐκ τῶν ἐπικαλουμένων ἐγγράφων. Τοὐναντίον μάλιστα ἐν πολλοῖς τῶν ἐγγράφων καὶ ρητῶς ἀποκλείεται πᾶσα τῆς κυβερνήσεως ἀνάμιξις ἐν ταῖς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν δωρεαῖς. Καὶ ἀνάθεμα οἱ δωρηταὶ πάντες προβάλλουσι κατὰ τῶν τολμησόντων τι ἐναντίον.

Λυπηρὸν ἀλη[θ]ῶς, ὅτι οἱ τὰ τῶν ἡγεμο[νει]ῶν ἐκείνων [δ]ιευθύνοντες ἐπελάθοντο, ὅτι τῇ Ἐκκλησίᾳ [τ]ῶν ὀφείλουσι τὰ θεμέλια τοῦ ἐνεστῶτος πολ[ιτισ]μοῦ αὐτῶν, καὶ ὅτι αὐτὸς ὁ γραικικὸς κλῆρος συνέστησεν ἐκεῖ τὰ πρῶτα σχολεῖα, τὰ πρῶτα τυπογραφεῖα, τοὺς πρώτους [τῆ]ς κοινωνίας θεσμούς.

Πόσ[ον] ἐπαινετώτερα ἤθελε πράξει ἡ χριστιανικὴ τῶν ἡγεμονειῶν κυβέρνησις, ἐὰν συνεμερίζετο τὰ αἰσθήματα τοῦ σουλτάνου, ὅστις ἐν τῷ Χάτι Χουμαγιοὺν τοῦ 1856 ἔτους ἀνέγραφε τὴν ἑξῆς ἀξιομνημόνευτον ρήτραν: „Οὐδεὶς θέλει βλάψει τὰς κινητὰς καὶ ἀκινήτους ἰδιοκτησίας τοῦ κλήρου τῶν διαφόρων χριστιανικῶν ἐθνῶν".

Καὶ ἐνταῦθα μὲν λήγει ἡ ἐν 1863 ἔτει „Ἀπάντησις τῶν ἀνατολικῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ Ἁγίων Τόπων πρὸς τὸ ὑπόμνημα τῆς ἡγεμονικῆς κυβερνήσεως τῶν Ἡνωμένων ἡγεμονειῶν Βλαχίας καὶ Μολδαβίας περὶ τῶν γραικικῶν μοναστηρίων". Αὕτη δ' ἡ παρ' ἐμοῦ μετὰ τριακονταετίαν συνταχθεῖσα περίληψις δύναται ἴσως νὰ χρησιμεύσῃ πως ὡς ἀπάντησις πρὸς ὅσα ὁ ρωμοῦνος πρίγκηψ Βιβέσκος περὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος ἐπ' ἐσχάτων ἀνακριβῶς ἀνεκοίνωσε τῇ ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίᾳ τῶν ἠθικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν.

Τὸ ἐν 1858 ἔτει Συνέδριον τῶν μεγάλων δυνάμεων ἐν Παρισίοις τοσοῦτον ἐγγὺς τῇ Ἀκαδημίᾳ ταύτῃ συνεδρίαζεν, ὥστε ἀδύνατον φρονῶ τὰ σοφὰ τῆς Ἀκαδημίας μέλη νά ἐλησμόνησαν τί ἐκεῖνο περὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος ἐθέσπισε.

Περὶ δὲ τῶν μετὰ τὸ 1863 ἔτος γενομένων ἐπειδὴ λεπτομερέστερόν πως ἔγραψαν πρὸ ἡμερῶν τινων αἱ τῶν Ἀθηνῶν ἐφημερίδες, νομίζω ὅτι δύναμαι πρὸς τὸ παρὸν νὰ μὴ προσθέσω τι νέον. Καὶ ἀληθεύει μὲν ὅτι ἥ τε ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὸ 1864 ἔτος συνδιάσκεψις καὶ τὸ ἐν Βερολίνῳ κατὰ τὸ 1878 ἔτος συνέδριον ἐξέδωκαν, πρὸς τοῖς παλαιοῖς καὶ παναρχαίοις καὶ νέους τίτλους ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ὡς πρὸς τὴν ἐν λόγῳ περιουσίαν αὐτῆς, ἀληθεύει ὅμως ἐπίσης, ὅτι ἔπρεπε δυστυχῶς νὰ φθάσῃ εἰς τὸ γνωστὸν ὀξύτατον σημεῖον ἡ ὑπόθεσις Ζάππα, ἵνα ἡ Ἑλλὰς ἐξυπνήσῃ τέλος πάντων ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ πολιτικοῦ ἀνταγωνισμοῦ καὶ ἐνθυμηθῇ ὅτι ὤφειλε νὰ ὑψώσῃ τὴν φωνὴν αὐτῆς ὑπὲρ τῶν ἐν Ρωμουνίᾳ ἑλληνικῶν μοναστηριακῶν κτημάτων χάριν τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἧς αὐτὴ ἐστὶ καὶ δέον νὰ διατελῇ ὁ πολιτικὸς προστάτης καὶ χάριν λόγων ἐθνικῶν, καὶ διότι δικαίωμα θετικὸν κέκτηται, ἀφ' ὅτου διὰ τῆς τῆς Θεσσαλίας προσαρτήσεως περιῆλθον αὐτῇ αἱ μοναὶ Δουσίκου, Βαρλαὰμ κτλ., αἱ κτήματα ἔχουσαι ἐν Ρωμουνίᾳ.

Λέγω ὅτι ἡ Ἑλλὰς ὕψωσε τέλος πάντων τὴν φωνὴν αὐτῆς, διότι πιστεύω ὅτι ἐπὶ οὕτως ἐθνικῶν ζητημάτων ἀδύνατόν ἐστι τὰ ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ ἡμιεπίσημα ὄργανα τῆς κυβερνήσεως νὰ μὴ λέγωσι τὰ ἀληθῆ, βεβαιοῦντα πρὸ ἡμερῶν τινων, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις προέβη εἰς τὰς δεούσας διπλωματικὰς παραστάσεις περὶ τῶν ἐν Ρωμουνίᾳ ἑλληνικῶν μοναστηριακῶν κτημάτων. Ὁπωσδήποτε ἐπερώτησίς τις ἐν τῇ Βουλῇ περὶ τούτου πολὺ ἤθελεν ὠφελήσει. Ἐνταῦθα δὲ ἀφίνων ἄλλοις, πολλῷ βεβαίως ἐμοῦ κρείττοσι, τὸν λόγον, παρακαλῶ, κύριε συντάκτα τῶν „Καιρῶν", νὰ δεχθῇς τοὺς ἀσπασμοὺς παλαιοῦ συναδέλφου, ὅστις εὐχαριστῶν ἐπὶ τῇ φιλοξενίᾳ, ὑπογράφεται.

Νικ. Δ. Λεβίδης

ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐνδιαφέρουσα ἀνακάλυψις

Αἱ ἐν Αἰγύπτῳ διεξαγόμεναι ἀνασκαφαὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἐρευνῶν τοῦ δουκὸς δὲ Δίνο ἤγαγον εἰς φῶς τὰ ἐρείπια τῆς Ἡλιουπόλεως. Γνωστὴ τυγχάνει ἡ σπουδαιότης τῆς ἱερᾶς ταύτης πόλεως, μαντεύει δέ τις τὴν χαράν, ἣν ἡ ἀνακάλυψις αὕτη θέλει προξενήσει εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον.

Ἡ χολέρα

Δύο ἐπιβάται προερχόμενοι τελευταίως ἐκ Νέας Ὀρλεάνης προσεβλήθησαν ἐκ χολέρας ἐν Ἀμβούργῳ.

Παραστάσεις Ἄγγλου πρέσβεως

Ὁ ἐν Κων/πόλει ἀνταποκριτὴς τῶν «Ἡμερησίων Νέων» πληροφορεῖται ὅτι ὁ παρὰ τῇ Ὑψηλῇ Πύλῃ Ἄγγλος πρεσβευτὴς Σὶρ Κλάρε Φὸρδ ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τοῦ Τούρκου ἐπὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν τροποποιήσεων ἃς ἡ Τουρκικὴ λογοκρισία ἐπιβάλλει εἰς τὰ κείμενα τῶν βιβλίων τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας Διαθήκης καὶ τῆς Κατηχήσεως τῶν διαμαρτυρομένων, ἐπὶ τῶν περιορισμῶν εἰς οὓς ἐπιβάλλει τὴν πώλησιν τῶν Ἁγίων Γραφῶν καὶ τῶν Χριστιανικῶν βιβλίων, ἐπὶ τῆς ἀπαγορεύσεως, ἣν ὑπέβαλεν εἰς πολλοὺς θρησκευτικοὺς ψαλμοὺς καὶ ἐπὶ πολλῶν ἄλλων. Ὁ Τοῦρκος ὑπουργός, λέγεται, ὑπεσχέθη ὅτι θέλει λάβει ὑπ' ὄψιν τὰς παραστάσεις ταύτας τοῦ Κλάρε Φὸρδ.

Μεταξὺ Βίσμαρκ καὶ Μόλτκε

Ἔν τινι διακοινώσει, ἥτις βεβαίως ἀπεστάλη ἐκ Φρειδρισχρούε καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν ταῖς «Εἰδήσεσι τοῦ Ἀμβούργου» διαψεύδεται ὅτι ὑπῆρξέ ποτε μεταξὺ Βίσμαρκ καὶ Μόλτκε διαφωνία τις ἀναφορικῶς τοῦ ζητήματος τοῦ Βελφόρ. Ὁ Μόλτκε ἐθεώρει τὴν κατάληψιν τοῦ Μὲτς ὡς πολλῷ μᾶλλον σπουδαιοτέραν τῆς τοῦ Βελφόρ. Ἡ πόλις αὕτη τῷ ἐφαίνετο ὡς δευτερεῦον πρόσκομμα, πρὸ τοῦ ὁποίου δὲν εἶχε παρὰ ν' ἀφήσῃ μίαν μεραρχίαν. Διὰ τὸν Μόλτκε ἡ γραμμὴ Στρασβούργου-Μὲτς-Μαγιὲνς-Κοβλεντίας εἶναι τόσον ἰσχυρὰ θέσις ὥστε ἐν περιπτώσει ταὐτοχρόνου πρὸς τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ρωσσίαν πολέμου, αἱ γερμανικαὶ δυνάμεις στηριζόμεναι ἐπὶ τῆς γραμμῆς ταύτης εὐχερῶς θὰ ἠδύνατο νὰ περιορισθῶσιν εἰς ἀμυντικὸν πόλεμον χωρὶς νὰ καταδαπανῶνται, θὰ ἐπερίμενον δὲ ὅπως περατωθῇ ὁ μετὰ τῆς Ρωσσίας πόλεμος.

Ὁ ἡγεμὼν τοῦ Μαυροβουνίου

Ὁ ἡγεμὼν τοῦ Μαυροβουνίου Νικήτας ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως νέον τόμον ποιήσεων φέροντα τὸν τίτλον Jesnik i Vila. Ὁ αὐτὸς ἔχει πρὸ πολλοῦ δημοσιεύσει καὶ δύο ἑτέρας ἐποποιΐας μεταφρασθείσας τὸ πλεῖστον ἐκ τῶν σλαυϊκῶν γλωσσῶν.

Ἡ ἐπάνοδος τῶν ναυαγῶν

Γράφουσιν ἐκ Χάβρης ὑπὸ ἡμερομ. 9 Ἰανουαρίου τὰ ἑπόμενα: Τὸ ἀτμόπλοιον «Μασσαλία» προερχόμενον ἐκ Νέας Ὀρλεάνης ἐκόμισε χθὲς εἰς Χάβρην 11 ἄνδρας ἐκ τοῦ πληρώματος τοῦ τριϊστου ἀγγλικοῦ «Ναυάρχου» ναυαγήσαντος τὴν 20 δεκεμβρίου πλησίον τῶν νήσων Ἀζορῶν. Ὁ «Ναύαρχος» εἶχε καταληφθῇ ὑπὸ κυκλῶνος ἐν μέσῳ πελάγει, ὅστις τοῦ ἀφήρεσε τὰ ἱστία. Ὁ πλοίαρχος, ὁ ὑποπλοίαρχος καὶ δύο ἕτεροι ἐκ τοῦ πληρώματος ἐφονεύθησαν ἢ ἐπνίγησαν διαρκούσης τῆς τρικυμίας. Τὸ σκάφος μὴ ἔχον πλέον πηδάλιον καὶ ἀφεθὲν εἰς τὴν διάκρισιν τῶν στοιχείων ἐπλανᾶτο ἐπὶ τοῦ ὠκεανοῦ ἐπὶ δέκα ἡμέρας. Οἱ ναυαγοὶ ἔχοντες τροφὰς ἐπαρκεῖς εἶχον τὴν δύναμιν νὰ περιμείνωσι τὴν διάβασιν πλοίου χωρὶς νὰ ἀποθάνωσι τῆς πείνης. Ἡ διάσωσις αὐτῶν ὑπῆρξε κινδυνώδης, ἕνεκα τῆς καταστάσεως ἐν ᾗ διετέλει εἰσέτι ἡ θάλασσα.

Γουλιέλμος ὁ Β' ἐν Στρασβούργῳ

Ἐκ Σιγμάριγγεν ἀναχωρήσας ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας μετέβη ἀπροόπτως εἰς Στρασβοῦργον καὶ διέταξε σάλπισμα κινδύνου εἰς τὴν φρουράν, ἥτις ἔσπευσεν εἰς τὸ πεδίον τῶν γυμνασίων, ὅπου ἀνέμενεν αὐτὴν ὁ αὐτοκράτωρ φέρων στολὴν τῶν Οὐσσάρων τῆς φρουρᾶς καὶ ἐπιβαίνων ἵππου ὃν εἶχε φέρει μεθ' ἑαυτοῦ. Τὰ γυμνάσια ἐπερατώθησαν τὴν 5ην ὥραν. Ὁ αὐτοκράτωρ ἐπανέκαμψεν εἰς τὴν πόλιν τεθεὶς ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ 138ου συντάγματος τοῦ πεζικοῦ. Εἰς τὸ μέγαρον τοῦ πρίγκηπος Χοενλόε, καίτοι ἀπουσιάζοντος, ἐδόθη δεῖπνον καθ' ὃ ὁ αὐτοκράτωρ ἐπεφόρτισε τὸν γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας κ. Πουτκάμερ νὰ ἐκφράσῃ εἰς τοὺς πολίτας Στρασβούργου τὰς εὐχαριστίας του διὰ τὴν γενομένην αὐτῷ ὑποδοχήν. Ὁ αὐτοκράτωρ διῆλθε τὴν νύκτα αὐτόσε καὶ τὴν ἐπιοῦσαν ἀνεχώρησεν εἰς Καρλσρούην.

ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ

Προπόσεις

Εἰς τοὺς γάμους τοῦ πρίγκηπος διαδόχου Φερδινάνδου, πρῶτος ὁ πενθερὸς πρίγκηψ Χοχεντζόλερν ἤγειρε πρόποσιν. Ηὐχαρίστησε τὸν αὐτοκράτορα ὡς τὸν ὕπατον ἀρχηγὸν τοῦ οἴκου Χοχεντζόλερν ὅστις διὰ τῆς παρουσίας του προσέδωσε μεῖζον κῦρος εἰς τὸν γάμον τοῦτον. Ὁ πρίγκηψ ηὐχαρίστησεν εἶτα τὸν δοῦκα Κονάουτ ἀντιπρόσωπον τῆς βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας καὶ τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας μέγαν δοῦκα Ἀλέξιον. Εἰς τὸ πέρας δὲ τῆς προπόσεως ἐφώνησε: ζήτω ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος καὶ οἱ λοιποὶ πρίγκηπες. Ὁ βασιλεὺς τῆς Ρωμουνίας Κάρολος θεῖος τοῦ γαμβροῦ, ἔλαβεν εἶτα τὸν λόγον. Διὰ φράσεων συγκινητικῶν περιέγραψε τὴν μεγάλην χαρὰν δι' ἧς ὁ ρωμουνικὸς λαὸς κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἑώρτασε τὸ γεγονός. Ὁ δοὺξ τοῦ Ἐδιμβούργου προέπιε καὶ αὐτὸς ὑπὲρ τῶν γονέων τοῦ γαμβροῦ. Μετὰ τὸ γεῦμα οἱ νεόνυμφοι ἀνεχώρησαν εἰς τὴν ἔπαυλιν Κράουχεμβιε.

Ἀναχώρησις αὐτοκράτορος

Ἐκ Σιγμάριγγεν ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἀνεχώρησεν εἰς Βερολῖνον τὴν 30 λήξαντος. Ἡ Α. Μ. μετέβη εἰς τὸν σταθμὸν ἐφ' ἁμάξης. Συνώδευσε δ' αὐτὸν πολυάριθμος ἀκολουθία καὶ προέπεμψαν αὐτὸν φωνοῦντες: Ζήτω ὁ Αὐτοκράτωρ! Ζήτω ἡ Γερμανία! Ζήτω ἡ Ρωμουνία! Τὴν μεσημβρίαν ὁ βασιλεὺς τῆς Ρωμουνίας, ὁ δοὺξ καὶ ἡ δούκισσα Ἐδιμβούργου, ὁ πρίγκηψ καὶ ἡ πριγκήπισσα Λεοπόλδου Χοχεντζόλερν, ὁ μέγας δοὺξ Ἀλέξιος ὁ δοὺξ καὶ ἡ δούκισσα τοῦ Κονάουτ μετέβησαν ἀκολουθούμενοι ὑπὸ τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν αὐτῶν οἴκων εἰς τὴν ἔπαυλιν Κραουχεμβιε ἀπέχουσαν 6 χιλιόμετρα τῆς πόλεως. Ἐκεῖ ἀνέμενον αὐτοὺς τὸ νεαρὸν ζεῦγος ὁ πρίγκηψ Φερδινάνδος μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Μαρίας καὶ μέγα πρόγευμα ἦν ἕτοιμον διὰ τὰς συγγενευάσας οἰκογενείας.

Ἀνακοίνωσις

Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἀπέστειλε πρὸς πάντας τοὺς μονάρχας καὶ προέδρους τῶν δημοκρατιῶν ἐπιστολὰς δι' ὧν γνωστοποιεῖ αὐτοῖς τὸν γάμον τοῦ πρίγκηπος διαδόχου τῆς Ρωμουνίας μετὰ τῆς Α. Β. Υ. τῆς πριγκηπίσσης Μαρίας τῆς Μ. Βρεττανίας καὶ Ἰρλανδίας.

Τηλεγράφημα

Ὡς ἀπάντησιν εἰς τὸ συγχαρητήριον τηλεγράφημα, ὅπερ ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν κ. στρατηγὸς Ἰάκωβος Λαχωβάρης ἀπηύθυνεν εἰς τὰς Α. Α. Β. Υ. τὸν πρίγκηπα Φερδινάνδον καὶ τὴν πριγκήπισσαν Μαρίαν ἐξ ὀνόματος τοῦ ρωμουνικοῦ στρατοῦ, ὁ κ. στρατηγὸς Λαχωβάρης ἔλαβε τὸ ἑπόμενον τηλεγράφημα.

Ἐν Κράουχεμβιε,

Τὰ ἀγαθὰ καὶ θερμὰ συγχαρητήρια, ἅτινα διεβιβάσατε Ἡμῖν ἐξ ὀνόματος τοῦ ρωμουνικοῦ στρατοῦ συνεκίνησαν ἡμᾶς βαθέως καὶ εὐχαριστοῦμεν ὑμῖν ἐξ ὅλης καρδίας. Ὁ στρατὸς ἔστω βέβαιος ὅτι οὐδέποτε θέλομεν παύσει μεριμνοῦντες περὶ αὐτοῦ.

ΜΑΡΙΑ-ΦΕΡΔΙΝΑΝΔΟΣ

ΠΟΤΕ ΦΘΑΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΝΥΜΦΟΙ

Αἱ ἑορταί.

Τὴν 20ην Ἰανουαρίου (π. ἡ.) ἀφικνοῦνται εἰς Βουκουρέστιον ὁ πρίγκηψ Φερδινάνδος καὶ ἡ πριγκήπισσα Μαρία. Τὸ πρόγραμμα τῶν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ δοθησομένων ἑορτῶν δὲν συνετάχθη ἔτι ὁριστικῶς. Οὐχ' ἧττον καθ' ἃς πληροφορίας δημοσιεύουσι τὰ ἡμιεπίσημα φύλλα, ἡ ὑποδοχὴ τοῦ νεαροῦ ζεύγους θέλει γίνει κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον:

Αἱ Α.Α. Υ.Υ. θὰ φθάσωσιν τὴν 11 ὥραν εἰς τὸν βόρειον σιδηροδρομικὸν σταθμὸν ὅπου θέλουσι προσέλθει εἰς ὑποδοχὴν αὐτῶν ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ πολιτικοῦ καὶ στρατιωτικοῦ αὐτοῦ οἴκου, τῶν ὑπουργῶν, τῶν ἐπισήμων ἀνδρῶν τῆς χώρας, τῶν ἀντιπροσώπων διαφόρων συντεχνιῶν καὶ τῶν κυριῶν τῆς ρωμουνικῆς ἀριστοκρατίας. Ἐκεῖ ὁ δήμαρχος πρωτευούσης κ. Τριαντάφυλλος συμπαραστατούμενος ὑφ' ὁλοκλήρου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου θὰ προσενέγκῃ εἰς τὰς ΑΑ.ΥΥ. τὰ πατροπαράδοτα ἄρτον καὶ ἅλας, ἐπὶ περιχρύσου ἀργυροῦ δίσκου, ὃν ἡ δημαρχία πρωτευούσης παρήγγειλε πρὸ καιροῦ εἰς τὸν ἐν Παρισίοις οἶκον Froment Meurice.

Ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ αἱ Α. Α. Υ. Υ. θὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν Μητρόπολιν, ὅπου ὁ πρωθιεράρχης Ρωμουνίας μετὰ τοῦ περὶ

ἑαυτὸν ἀνωτάτου κλήρου θέλει τελέσει δοξολογίαν. Ἐκεῖ θὰ ὑπογραφῇ ἔγγραφον ὑπομιμνῆσκον τὴν εἰς Βουκουρέστιον εἴσοδον τοῦ νεαροῦ ζεύγους.

Τὴν ἑσπέραν δοθήσεται ἐπίσημος παράστασις ἐν τῷ Ἐθνικῷ Θεάτρῳ, ὅπου παρασταθήσεται τὸ: «Ὄνειρον μιᾶς θερινῆς νυκτὸς» τοῦ Σαιξπήρου.

Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς καὶ αἱ Α. Α. Υ. Υ. θὰ λάβωσι θέσεις ἐν τῷ μεσαίῳ θεωρείῳ. Τὴν ἐπιοῦσαν πάντα τὰ ἔν τε τῇ πρωτευούσῃ καὶ τῇ λοιπῇ χώρᾳ ζεύγη, ἅτινα τὴν παραμονὴν ἤθελον τελέσει τοὺς γάμους αὐτῶν θέλουσι προσκληθῇ εἰς κοινὸν γεῦμα ἴσως ἐν τῇ ἰσογαίῳ αἰθούσῃ τοῦ Ἀθηναίου. Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην θέλουσι τελεσθῇ 32 συνοικέσια. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν γενήσεται ὑποδοχὴ ἐν τοῖς ἀνακτόροις πάντων τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ κράτους, πασῶν τῶν ἀρχῶν, τοῦ διπλωματικοῦ σώματος καὶ τῶν Ρωμουνίδων κυριῶν.

Τὴν τρίτην ἡμέραν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Θεάτρῳ δοθήσεται ὁ χορὸς τῆς δημαρχίας πρωτευούσης πρὸς τιμὴν τοῦ πριγκηπικοῦ ζεύγους. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ διανεμηθήσεται μετάλλιον ὅπερ ἐχαράχθη ἐπὶ τούτῳ καὶ φέρει ἀφ' ἑνὸς μὲν τὰς προτομὰς τοῦ πριγκηπικοῦ ζεύγους, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὰ στέμματα τῶν δύο χωρῶν Μεγάλης Βρεττανίας καὶ Ρωμουνίας. Κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἑορτῶν αἱ ὁδοὶ τῆς πόλεως θέλουσι κοσμεῖσθαι διὰ σημαιῶν ρωμουνικῶν καὶ ἀγγλικῶν, καὶ εἰς τινα μέρη ἀναρτηθήσονται αἱ σημαῖαι τῶν συγγενευσασῶν οἰκογενειῶν ἤτοι τῆς Ρωμουνίας, τοῦ βασιλικοῦ οἴκου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, τῆς ρωσσικῆς αὐτοκρατορίας, τοῦ βασιλικοῦ οἴκου τῆς Πορτογαλλίας, τοῦ οἴκου τοῦ Χοχενζόλερν καὶ τοῦ οἴκου τῆς Σαξωνίας.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΙΣ
ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΑΡΟΛΟΥ

Ἐκ Σιγμάριγγεν ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς Κάρολος τηλεγραφικῶς τὴν ἐπομένην ἡμερησίαν διάταξιν διεβίβασε πρὸς τὸν στρατὸν αὐτοῦ:

Στρατιῶται,

Μετὰ βαθείας μου εὐαρεσκείας παρατηρῶ ὅτι αἱ ὑπὸ τῆς χώρας χάριν τοῦ στρατοῦ γενόμεναι θυσίαι φέρουσιν ἀνὰ πᾶν ἔτος τοὺς ἑαυτῶν καρπούς. Ἡ συναίσθησις τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς τιμῆς, ἧς ἐν τῷ βίῳ ὑμῶν ἀκαταπαύστως ἐμφορεῖσθε, ἐστὶ ζῶσα ἀπόδειξις τοῦ πειθαρχικοῦ ὑμῶν πνεύματος, ὅπερ κἀγὼ ἐπιθυμῶ νὰ βλέπω διατηρούμενον ἀνέπαφον καὶ διὰ τὸ μέλλον ὡς ἱερὰν κληρονομίαν. Ἡ χώρα στηρίζεται ἐπὶ τοῦ θάρρους τῶν τέκνων της. Ἕνεκα δὲ τούτου αὐτὴ κ' ἐγὼ μεθ' ὑπερηφανείας καὶ ἐμπιστοσύνης ἀτενιζομεν πρὸς ὑμᾶς.

Καίτοι μακρὰν τῆς χώρας, ὁ νοῦς καὶ ἡ καρδία μου ἀδιαλείπτως εἰσὶν ἐστραμμένα πρὸς τὸν φίλτατόν μου στρατὸν, ἀπὸ δὲ τῶν μερῶν τούτων, ἅτινα Μὲ εἶδον γεννώμενον, εὔχομαι ὑμῖν ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁποίων ἀπὸ εἰκοσιεπταετίας ἔζησα πάμπολλα καὶ εὐδαίμονα ἔτη.

Ἐγένετο ἐν Σιγμάριγγεν τὴν 31 δεκεμβρίου 1892.

ΚΑΡΟΛΟΣ

ΡΩΜΟΥΝΙΑ

ΜΕΤΕΩΡΟΣΚΟΠΕΙΟΝ
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

Μετεωρολογικὸν δελτίον τῆς 4 Ἰανουαρίου 1892. Πληροφορίαι διδόμεναι ὑπὸ τοῦ οἴκου Menu et Cie, διοπτροποιῶν ἐν τῇ ὁδῷ Νίκης ἀριθ. 88.

Μεσονύκτιον	—22.
7 ὥρα τῆς πρωΐας	—20.
Μεσημβρία	—13.5
Βαρομετρικὸν ὕψος	763.5

Ὁ καιρὸς συνεφώδης.

Προικοδότησις διαδόχου

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐξουσιοδότησε τὸν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸν κ. Μενέλαον Γερμάνην ὅπως ἀνοίξῃ πίστωσιν ἐξ 75,000 φράγκων πρὸς πληρωμὴν τῆς ἐπιχορηγήσεως τῆς Α. Β. Υ. τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου, διὰ τοὺς μῆνας Ἰανουάριον, Φεβρουάριον καὶ Μάρτιον.

Ἀπὸ τῆς πρώτης Ἀπριλίου ἡ ἐπιχορήγησις θέλει ἐγγραφῇ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1893—94

Ἀπαγορεύσεις θεατρικῶν ἐσπερίδων

Ἡ Α. Υ. Π. ὁ πρωθιεράρχης Ρωμουνίας ἐζήτησε παρὰ τοῦ ἀρχιαστυνόμου τῆς πόλεως Βουκουρεστίου ν' ἀπαγορεύσῃ κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς αὔριον Τρίτης παραμονῆς τῶν Θεοφανείων πάντα τὰ θεάματα καὶ τὰς παραστάσεις.

Ὁ κεντρικὸς σταθμὸς

Ἡ δημαρχία πρωτευούσης ἤγαγεν εἰς πέρας τὰς μετὰ τῆς διευθύνσεως τῶν σιδηροδρόμων διαπραγματεύσεις πρὸς ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ κήπου Προκοπόϊας, ὅστις ἐκρίθη κατάλληλος διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ψηφισθέντος ἤδη κεντρικοῦ σιδηροδρομ. σταθμοῦ τῆς πόλεως. Ἡ διεύθυνσις προσήνεγκεν εἰς τὴν δημαρχίαν 4 φράγκα κατὰ μέτρον διὰ τὰς 250,000 τετραγωνικὰ μέτρα τῆς ὅλης περιοχῆς τοῦ γηπέδου τούτου. Ὁ δήμαρχος τὴν προσφορὰν ταύτην θέλει ὑποβάλλει προσεχῶς εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

18 νεκροὶ

Μέχρι τοῦδε ἐδηλώθησαν εἰς τὰς ἐνταῦθα ἀρχὰς ὡς εὑρεθέντα 18 πτώματα ἀνθρώπων ἀποθανόντων ἐκ τοῦ ψύχους, ὧν ἡ ταυτότης δὲν ἐγνώσθη εἰσέτι καὶ μετηνέχθησαν εἰς τὸ ἐνταῦθα Νεκροσκοπεῖον.

Φύματα λύκων

Τὴν νύκτα τοῦ Σαββάτου 26 Δεκεμβρ. εἰς ἐπιλοχίας ὅστις εἶχεν ἀναχωρήσει ἐκ τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ Μπαρμπόση μεταβὰς πρὸς ἀγορὰν καπνοῦ εἰς τι ἐγγὺς κείμενον καπηλεῖον κατεφαγώθη ὑπὸ λύκων καθ' ὁδόν. Τὴν ἐπιοῦσαν εὑρέθησαν τοῦ δυστυχοῦς ὁ μανδύας, αἱ χειρίδες. αἱ ἐπωμίδες καὶ τὰ ὑποδήματά του εἰς τεμάχια.

— Ἡ ὁμώνυμος ἐφημερὶς Γαλαζίου μανθάνει παρά τινος χωρικοῦ ἐκ Τσισμέλε τοῦ νομοῦ Κοβουρλούϊου ὅτι ἀφ' ἧς ἡμέρας ὁ χειμὼν μετεβλήθη ἐπὶ τὸ ἀγριώτερον, οἱ λύκοι κατέφαγον περὶ τὰ 70 κτήνη.

Ἐπάνοδος τοῦ βασιλέως

Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς Κάρολος ἐπανακάμψει εἰς Βουκουρέστιον τὴν 10 Ἰανουαρίου. Ἐκ Σιγμάριγγεν ἀπῆλθεν ἤδη μεταβὰς εἰς Νάϊβιδ παρὰ τῇ ἀσθενούσῃ βασιλίσσῃ Ἐλισσάβετ.

Σύμβασις μετὰ τῆς Γερμανίας

Ὁ ἐν Βουδαπέστῃ γενικὸς πρόξενος τῆς Ρωμουνίας κ. Παπινίου καὶ ἀντιπρόσωπος τῆς Ρωμουνίας διὰ τὰς μετὰ τῆς Γερμανίας ἐμπορικὰς διαπραγματεύσεις μετέβη τὴν παρελθοῦσαν τετάρτην εἰς Βερολῖνον. Αἱ διαπραγματεύσεις ἐπανελήφθησαν καὶ φαίνεται ὅτι εὑρίσκονται εἰς ὁμαλὴν ὁδὸν, ὁ δὲ ἐν τῇ γερμανικῇ πρωτευούσῃ πρέσβυς τῆς Ρωμουνίας κ. Γκίκας ἀγγέλλει ἐκεῖθεν ὅτι λίαν ἐπροχώρησαν αὗται καὶ ἐλπίζει ὅτι προσεχῶς θέλουσι καταλήξει εἰς εὐνοϊκὸν ἀποτέλεσμα.

Ὁ πρωθυπουργὸς ἐν Βιέννῃ

Κατὰ τὰς εἰδήσεις τῶν ἐνταῦθα ἡμιεπισήμων φύλλων, ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ρωμουνίας κ. Λάσκαρ Καταρτζῆ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκ Βιέννης διαβάσεώς του, κατὰ τὴν εἰς τὴν χώραν ἐπάνοδόν του γεννήσεται δεκτὸς εἰς ἀκρόασιν παρὰ τῆς Α. Μ. τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρουγγαρίας.

Ἐξαφάνισις πλοίου

Τὸ ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον «Treluvni» ὅπερ πρό τινων ἡμερῶν ἐναυλόχει ἐν τῷ λιμένι τῆς Κωνστάντσας ἔχον πλήρωμα 20 ἀνδρῶν ἀποπλεῦσαν ἐκεῖθεν ἐξηφανίσθη χωρὶς οὐδεὶς νὰ γνωρίζῃ τι ἔκτοτε περὶ αὐτοῦ.

Ὑπόθεσις Ζάππα

Τὸ ἐνταῦθα ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν κατὰ τὰς ρωμουνικὰς συναδέλφους, ἔλαβε παρὰ τοῦ διασήμου καθηγητοῦ τοῦ δημοσίου δικαίου ἐν τῷ ἐν Βερολίνῳ Πανεπιστημίῳ κ. Γνάϊστ τὴν γνωμοδότησιν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως Ζάππα, ἥτις θέλει καταχωρηθῇ ἐν τῇ Πρασίνῃ Βίβλῳ, ἥτις προπαρασκευάζεται διὰ τὴν ἐν λόγῳ ὑπόθεσιν.

Αἱ συγκοινωνίαι

Ἐσφαλμένως ἀνέγραψαν αἱ ἐνταῦθα συνάδελφοι ὅτι ἐκ νέου ὡς ἐκ τῶν πολλῶν χιόνων ἔκλεισεν ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ Βουκουρεστίου—Γιουργέβου. Ἐπομένως ἡ συγκοινωνία μετὰ τῆς παραδουναβείου ταύτης πόλεως δὲν διεκόπη. Ἡ γραμμὴ Βουκουρεστίου—Φετέστι ἕνεκα τῆς μεγάλης μεταξὺ Gâlea καὶ Ghimpeni ἐπὶ ἐκτάσεως ἑνὸς χιλιομέτρου συσσωρεύσεως τῶν χιόνων μόλις αὔριον ἐλπίζεται νὰ καθαρισθῇ. Ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ἡ χιὼν ἐφθασεν εἰς ὕψος 5 μέτρων.

Τὸ διήγημα

Τὸ ἐν κυρίῳ ἡμῶν ἄρθρῳ, γλαφυρὸν, καλλιεπὲς καὶ πλῆρες χάριτος καὶ πατριωτισμοῦ διήγημα τοῦ εὐπαιδεύτου καὶ ἐν φιλολόγοις διακεκριμένου διευθυντοῦ δὲ ἐν Βραΐλᾳ τοῦ ἐκπαιδευτηρίου «Φωτὸς», θερμῶς ἡ «Πατρὶς» συνιστᾷ τοῖς ἀναγνώσταις αὐτῆς, ἅτε προκειμένου περὶ ὑγειοῦς καὶ κοινωφελοῦς πνευματικῆς τροφῆς.

ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΓΗΣ

Τὸ νέον τηλεσκόπιον

Ἐκ μακρᾶς μελέτης περὶ τῶν ἐκτὸς τῆς γῆς ἀντικειμένων τοῦ κ. Φλαμαριὼν καὶ τοῦ νέου τηλεσκοπίου, ὅπερ τελεικὰς ὑπόσχεται ἡμῖν μετὰ τῶν ἐκτὸς τῆς ἡμετέρας σφαίρας πλανητῶν γνωριμίας τῆς δημοσιευθείσης ἐν τῷ «Ἄστει» ἀποσπῶμεν τὰ ἑξῆς.

Περὶ τοῦ Ἄρεως

Καὶ οἱ κάτοικοι;... Ἰδοὺ τὸ ὑπέρτατον ζήτημα τοῦ ὁρμεμφύτου τῆς ἀνθρωπότητος, τὸ ὁποῖον προηγεῖται τῶν ἀνακαλύψεων καὶ τὸ ὁποῖον ἐμπνέει αὐτὰς ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς διαλέξεως ταύτης εἴπομεν. Ναὶ, ἰδοὺ τὸ ὑπέρτατον ζήτημα τὸ ὁποῖον θὰ λυθῇ μίαν ἡμέραν βεβαίως ἀλλὰ πολὺ ἀφ' ἡμῶν ἀπέχουσαν.

Ἄλλως τε ἐν τούτῳ τῷ ὄντι δὲν ἔγκειται ὁ ἀληθὴς τῆς ἀστρονομίας σκοπός;

Αὐτὴ εἶναι ἡ ὁριστικὴ τάσις τῶν νεωτέρων μεθόδων. Εἰς τὸ ἑξῆς δὲν πρόκειται μόνον νὰ γνωσθῇ ἡ φυσικὴ σύστασις τῶν ἄλλων αὐτῶν κόσμων, νὰ γνωσθῇ καὶ «τί ὑπάρχει ἐκεῖ». Ὀπτικὴ φωτογραφία, φασματοσκοπία, ἡ ἀστρονομία ὁλόκληρος μεταμορφοῦται ἀποκτῶσα πτερὰ, ὅπως πετάξῃ ἐκεῖ ἐπάνω.

Ἡ Ἀμερικὴ ἐν τῇ προόδῳ ταύτῃ παρέχει ἡμῖν μεγαλοπρεπὲς παράδειγμα. Εἶνε ἡ χώρα τῶν ἑκατομυριούχων, ἀλλὰ καὶ ἡ χώρα τ ν μεγάλων ἀστεροσκοπείων.

Ἡ πρόοδος τῆς φυσικῆς ἀστρονομίας ἐξαρτᾶται ἀποκλειστικῶς ἐκ τῆς προόδου τῶν ὀργάνων. Εὐνόητον ἐντεῦθεν ὅτι εὐγενὴς ἅμιλλα ζητεῖ διηνεκῶς νὰ ὑπερβάλῃ τὰ κτηθέντα ἀποτελέσματα.

Τὸ μεγαλήτερον τηλεσκόπιον τοῦ κόσμου εἶναι ἐν Ἁγίῳ Φραγκίσκῳ ἐν τῷ ἀστεροσκοπείῳ τοῦ Μὸντ-Ἅμιλτον. Ὁ φακὸς τοῦ τηλεσκοπίου τούτου ἔχει διάμετρον ἑνὸς σχεδὸν μέτρου (0μ. 97). τὸ μῆκος δὲ τοῦ τηλεσκοπίου εἶνε 15 μέτρων.

Μόλις ὁ ὀπτικὸς οὗτος κολοσσὸς εἶχε περατωθῇ, τὸ 1886, καὶ παρηγγέλλετο ἄλλος διαμέτρου 1 μ. 05 διὰ τὸ ἀστεροσκοπεῖον Λὸς-Ἄγγελες ἐπίσης τῆς Καλλιφορνίας. Ἀλλὰ τοῦ τηλεσκοπίου τούτου ἡ κατασκευὴ διεκόπη προσωρινῶς, διότι οἱ φακοὶ δὲν ἔλαβον ἀκόμη τὴν ἀπαιτουμένην ὀπτικὴν κυρτότητα.

Πρό τινων ἡμερῶν δισεκατομμυριοῦχος τοῦ Σικάγου, ὁ κ. Ὑέρκς, ἐν τῷ θαυμασμῷ αὐτοῦ πρὸς τὰς κατακτήσεις τῆς ὑπερτάτης πασῶν τῶν ἐπιστημῶν συνενοεῖται μετὰ διαπρεπῶν τῆς πατρίδος του ἀστρονόμων, τῶν κ. κ. Μπέρχαμ καὶ Χὲιλ καὶ τὸν κατασκευαστὴν Ἄλβαν Κλάρκ. «Εἶναι δυνατὴ ἡ κατασκευὴ φακοῦ μεγαλητέρου ἀκόμη;»

— Ναί.

— Μέχρι ποίου σημείου;

— Ἴσως μέχρι 1 μ. 10. Ἀλλὰ εἶνε λίαν δύσκολον . . . .

— Διατί ὄχι 1 μ. 15, 1 μ. 20, 1 μ. 50;

— Διότι ἤδη μετὰ μεγίστης δυσχερείας κατωρθώθη ἡ κατασκευὴ φακοῦ 1 μ. 05. Αἱ δυσκολίαι αὐξάνουσιν εἰς τὸν κύβον τῆς διαμέτρου Φακὸς 1 μ. 50 θὰ ἦτο τριπλασίως δυσκολώτερον νὰ ἐπιτύχῃ φακοῦ ἑνὸς μέτρου. Εἶνε ἀκατόρθωτος.

— Ἔστω ἐπιθυμῶ νὰ κατασκευασθῇ ὁ ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλήτερος φακός.

— Ἀλλὰ... τοιοῦτον ὄργανον δυναμένη νὰ στοιχίσῃ 500,000 δολλαρίων (2,500,000 φράγκων).

— Λεπτομέρεια ἀναξία λόγου. Οἱ κατασκευασταὶ θὰ στείλωσι τὸν λογαριασμόν των, καὶ θὰ πληρωθοῦν ἐκ τοῦ ταμείου μου.

Καὶ ἰδοὺ πῶς χάρις εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν θέρμην τῶν Ἀμερικανῶν μετὰ τρία ἔτη θὰ ἔχωμεν ἐν Σικάγῳ τὸ μεγαλήτερον τοῦ κόσμου τηλεσκόπιον, ἀνώτερον ἀκόμη τοῦ τηλεσκοπίου τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου. Χίπ! Χίπ! οὐρρὰ, εἰς τοὺς Ἀμερικανούς.

Ἀλλ' ὅ,τι εἶνε ἄγνωστον, ὅ,τι δὲν ἀναφέρεται, εἶνε ὅτι εἷς μόνος ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον γνωρίζει νὰ χύνῃ τοὺς παμμεγίστους τούτους φακοὺς, εἷς μόνος, καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δὲν εἶνε Ἀμερικανὸς. εἶνε Γάλλος. Οὔτε εἰς Ἅγιον Φραγκῖσκον, οὔτε εἰς Σικάγον, οὔτε εἰς Νέαν Ὑόρκην, ἀλλ' εἰς Παρισίους θὰ κατασκευασθῶσιν οἱ παμμεγέθεις οὗτοι ὑάλινοι δίσκοι. Ὁ μοναδικὸς οὗτος ὑαλοτέχνης εἶνε ὁ κ. Μαντοὰ διάδοχος τοῦ Φεὶλ. Αὐτὸς μόνος ἀνακυκᾷ ἐν τῇ καμίνῳ τὰς πυριφλεγεῖς ἐκείνας χοάνας, ἐξ ὧν μέλλει νὰ προέλθῃ ἀγνὴ καὶ διαυγὴς ἡ πολύτιμος ὕλη, ἄνευ τῆς ὁποίας οὐδένα ἐκ τῶν λοιπῶν κόσμων θὰ ἐγνωρίζομεν. Ἂς μοὶ ἐπιτραπῇ νὰ περατώσω διὰ τῆς γαλλικῆς ταύτης ἀντιποιήσεως τὴν στιγμιαίαν ὑμῶν ταύτην ἐπίσκεψιν ἀνὰ τὰς οὐρανίας χώρας, αἵτινες αἰωροῦνται ἐν τῷ ἀπείρῳ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ
(ΥΠΗΡΕΣΙΑ «ΠΑΤΡΙΔΟΣ»)

Βιέννη, 2/14 ἰανουαρίου.—Οἱ κ. κ. Λάσκαρ Καταρτζῆς καὶ Γ. Καντακουζηνὸς ἀφίκοντο τὴν πρωΐαν καὶ κατέλυσαν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Σάσερ.

Ὁ κ. Δ. Καταρτζῆς ἐγένετο δεκτὸς εἰς πολύωρον ἀκρόασιν παρὰ τῷ αὐτοκράτορι κατὰ τὴν 3ην ὥραν.

Βερολῖνον, 2/14.—Ἀφίκετο τὴν μεσημβρίαν ὁ κ. Λαχωβάρης.

Βιέννη, 2/14. — Ἀνεχώρησαν εἰς Βουκουρέστιον οἱ κ. κ. Καταρτζῆς καὶ Καντακουζηνός.

Παρίσιοι, 2/14.—Ὁ παρισινὸς ἀνταποκριτὴς τῆς «Βουδαπέστη Χιρλαπ» κ. Σζέκελυς συνελήφθη τὴν πρωΐαν ἕνεκα τῆς ὑβριστικῆς πολεμικῆς ἣν διεξήγαγεν ἐναντίον πρέσβεων φίλων τῇ Γαλλίᾳ δυνάμεων καὶ ἕνεκα γνωστῶν δημοσιεύσεων παριστωσῶν τὴν στάσιν ξένου μονάρχου ὡς ἐχθρικὴν πρός τινα πρεσβευτὴν τῆς Γαλλίας. Ἐν τῇ οἰκίᾳ του ἐγένοντο ἔρευναι· ὁ κ. Σζέκελυ θέλει ἐξωσθῇ· προηγουμένως ὅμως ἐφυλακίσθη.

Ἀγγέλλονται ὡς ἐπικείμεναι αἱ συλλήψεις δύο ἑτέρων ἀνταποκριτῶν ἰταλικῶν καὶ γερμανικῶν ἐφημερίδων, οἵτινες συνεμερίσθησαν τὰς συκοφαντίας ταύτας.

Βεβαιοῦται ὅτι ὁ κ. Ριμπὼ ἐξέφρασεν εἰς τὸν κ. δὲ Μόρεγχαϊμ τὴν θλῖψιν διὰ τὴν ἀναδημοσίευσιν τῶν συκοφαντιῶν τούτων ὑπὸ δύο γαλλικῶν ἐφημερίδων.

Ὁ κ. Ριμπὼ ἐπεσκέφθη ὡσαύτως τὸν κ. Ρέσμαν, πρέσβυν τῆς Ἰταλίας καὶ τῷ ἐξέφρασε τὴν ὀδυνηρὰν ἐντύπωσιν ἣν ἐνεποίησαν οἱ ὑβριστικοὶ ἐκεῖνοι ὑπαινιγμοὶ, οἵτινες διηυθύνοντο κατὰ τοῦ προκατόχου αὐτοῦ καταλιπόντος ἐν τούτοις ἀρίστας ἀναμνήσεις ἐν Γαλλίᾳ.

Ὁ ἀνταποκριτὴς γερμανικῶν ἐφημερίδων κ. Βέδελ λέγεται ὅτι ἐξώσθη, ὁ δὲ ἰταλὸς ἐξωσθήσεται αὔριον.

Παρίσιοι, 3/15.— Αἱ ἐφημερίδες διαφόρων ἀποχρώσεων συζητοῦσι περὶ τῶν τελευταίων ἐπιθέσεων κατὰ τοῦ κ. Καρνώ. Κατὰ τὴν γνώμην αὐτῶν οὗτος προεκάλεσεν ἐν μέρει τὰς ἐπιθέσεις ταύτας, διότι ἐστερεῖτο τῆς προστασίας ἣν παρέχει αὐτῷ τὸ σύνταγμα διὰ τῆς προσωπικῆς του πολιτικῆς, τῆς δραστηρίας του ἐπεμβάσεως ἐν τῇ ἀπομακρύνσει ὑπουργῶν τινων καὶ τῷ σχηματισμῷ νέου ὑπουργείου.

Ὁ «Φανὸς» περὶ οὗ ἰσχυρίζονται ὅτι διατελεῖ εἰς σχέσεις μετὰ τοῦ κ. Φλοκὲ ζητεῖ τὴν παραίτησιν τοῦ κ. Καρνὼ ὅστις βεβαίως οὐδόλως ἐστὶν ὕποπτος ἐπὶ διαφθορᾷ, ἀλλ' οὗ ἡ ὑπογραφὴ εὑρηται κάτωθεν νομοσχεδίου ὅπερ ἀρχαῖος συνάδελφος τοῦ προέδρου εἶχεν ἐκδόσει. Ὁ «Γαλάτης» βεβαιοῖ ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς κατέσχε χθὲς τηλεγραφήματα διευθυνόμενα εἰς ἐπαρχιακὰς ἐφημερίδας καὶ ἀναφέροντα περὶ τῶν ἐπιθέσεων τοῦ κ. Καρνώ.

Ὁ κ. Ρουβιὲ ἐδήλωσεν ὅτι ἐὰν αἱ ἐναντίον του καταδιώξεις δὲν παύσωσι θὰ παρουσιάσῃ ἀποδείξεις τῶν σχέσεων, ἃς διετήρει ὁ κ. Ριμπὼ μετὰ τοῦ τραπεζίτου κ. Βλαστοῦ. Ὁ τελευταῖος οὗτος ἔχει εἰς τὴν κατοχήν του ἐπιστολὴν τοῦ κ. Ριμπὼ δι' οὗ οὗτος τῷ εὐχαριστεῖ ἐπὶ ταῖς γενομέναις χάριν τῶν μυστικῶν κεφαλαίων προκαταβολαῖς.

Αὐτόθι, 3/15. — Κατὰ τὰς ἐφημερίδας ἔρευναι γενόμεναι ἐν τινι τραπέζῃ ἀπέδειξαν ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ Παναμᾶ νομοσχεδίου ὁ ἄλλοτε βουλευτὴς κ. Σὰνς Λεροὰ κατέθηκε 200,000 φρ. εἰς τὴν Τράπεζαν ταύτην.

Ἡ θυγάτηρ τοῦ ἀποθανόντος Ρενὰκ σύζυγος τοῦ βουλευτοῦ Ρενὰκ παρητήθη τῆς κληρονομίας της.

Βελιγράδιον; 3/15.— Δι' οὐκαζίου τῆς Ἀντιβασιλείας παρατείνεται ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1892 μέχρι τέλους Ἀπριλίου 1893.

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ὥρισεν εἰς 134 τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκλεκτέων διὰ τὴν Σκουψίναν βουλευτῶν.

Αἱματηρὰ ῥῆξις ἐγένετο ἐν Κοτσελιέβῳ παρὰ τὸ Σαββάτ· εἷς ριζοσπάστης χωρικὸς ἐφονεύθη ὑπὸ τοῦ δημάρχου· πολλοὶ ὑπάρχουσι φονευθέντες καὶ τραυματισμένοι. Ἡ χωροφυλακὴ ἀποκατέστησε τὴν τάξιν. Πολλοὶ ὑποκινηταὶ τῶν ταραχῶν συνελήφθησαν.

Ὁ ἄλλοτε βουλευτὴς Μίλος Βογδάνοβιτς συνελήφθη κατηγορούμενος ἐπὶ ἐσχάτῃ προδοσίᾳ.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ

Ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν νομοθετικῶν ἐργασιῶν ἐν τε τῇ Βουλῇ καὶ τῇ Γερουσίᾳ γενήσονται ἐπερωτήσεις περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως. Ὁ πρίγκηψ Δ. Στούρτζας θὰ κάμῃ τοιαύτην ἐν τῇ Γερουσίᾳ, ὁ δὲ κ. Στολοζὰν ἐν τῇ Βουλῇ.

Ὁ κ. Λαχωβάρης ἐν Βερολίνῳ

Παρὰ τοῖς κυβερνητικοῖς κύκλοις πολὺ σχολιάζεται ἡ εἰς Βερολῖνον μετάβασις τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ κ. Α. Λαχωβάρη κατὰ τὴν «Adevĕrul» λέγεται ὅτι διετάχθη παρὰ τοῦ βασιλέως· ὅπως μεταβῇ ἐκεῖσε καὶ ἐπισπεύσῃ τὴν συνομολόγησιν τῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως.

Ο ΙΑΤΡΟΣ Κ. ΜΕΝΔΩΝΙΔΗΣ

Δέχεται ἐπισκέψεις καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 6ης μέχρι τῆς 8ης μ. μ.

Ἐγκατεστάθη

ἐν τῇ ὁδῷ Sfinţilor ἀριθ. 8.

Εἴσοδος

Ὁδὸς Basarabilor ἀριθ. 11.

IULIUS LOEFFLER

Μηχανικὸς κατασκευαστὴς Μύλων

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ *Strada Dómnei 14*

Γενικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐργοστασίου τῶν μηχανῶν

GANZ et. Co' ἐν Buda-Pesta

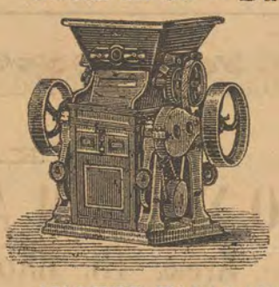

Τεχνικὸν γραφεῖον διὰ πᾶσαν βιομηχανικὴν ἐγκατάστασιν.

Διάφοροι μηχαναί, Ἀντλητήρια *(turbines)* Κόλενδροι *(valţuri)* γνήσιοι *Ganz*

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

ἀντικειμένων ἐκμεταλλεύσεως διὰ μύλους καὶ πρίονας

ΓΝΗΣΙΑ ΜΕΤΑΞΩΤΑ

Dufour et Comp. (Thal)

Ἐγκατάστασις

ἡλεκτρικοῦ φωτὸς

ΤΙΜΑΙ ΚΑΙ ΟΡΟΙ ΛΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΟΙ

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ 2 Ἰανουαρίου 1893

	Αγοραί	Πωλητ.
ΔΑΝΕΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ		
Renta perpetuă 5 o/o	99.3)4	100.1)4
» amortis. 5 o/o	97.7/8	98.1)8
» » 4 o/o	84.1/4	84.5/8
Conversiunea rurală 6 o/o	100.1)2	101.1/4
Oblig. caseĭ Pensiunilor	271.—	278.
ΔΑΝ. ΠΟΛΕΩΝ καὶ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Com. Bucurescĭ 5% —1883	89.3)4	90.1/4
» » » —1884	—.—	.
» » » —1889	—.—	.
» » » —1890	89.5/8	90.—
Scris. Func. Rurale 5%	96.3)4	97.—
» » Urbane 5 »	91.3/4	92.—
» » » 6 »	102.1/2	102.3/4
» » » 7 »	104.—	104.1)4
» » » Iaşĭ 5 o/o	82.1/2	82.3/4
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Banca Naţională	1660.—	1665.
Dacia-Rumania	420.—	423.
Naţionala	422.—	425.
Societ. de Reasigurare	180.—	185.
» » Constr. şi I. publ	150.—	151.
» » Basalt şi Ceramică	280.—	290.
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		
Λονδίνου τρίμηνον	25.20.1/2	25.25
» ὄψεως	25.40.1/2	25.42 1/2
Παρισίων τρίμηνον	100.30	100.40
» ὄψεως	100.90	101.—
Βερολίνου τρίμηνον	123 60	123.70
» ὄψεως	124.50	124.60
Βελγίου τρίμηνον	100 20	100.30
» ὄψεως	—.—	.
Βιέννης ὄψεως	2.10.—	2.11 1/4
» τρίμηνον	2.05.—	2.09.—
» εἰκοσάφραγκον	99.3)4	100.—
Ἀμστελοδάμου τρίμηνον	.	.
Ἐλβετίας τρίμηνον	—.	.
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ		
Φιορίνια Αὐστριακά	2.11.1)2	2.12.—
Ρούβλια Ρωσσικά	2.50	2.60.
Χαρτονομίσματα Γαλλίας	100.25	100.30
Λίρα Ὀθωμανική	22.80	23.
Εἰκοσόφραγκον Γαλλίας	20.09	20.10
Μάρκαι Γερμανίας	124.—	125.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 2 Ἰανουαρίου 1893

Γαλλικὴ Ρέντα 4 1/2 o/o	106.07
» » 3 o/o	95.—
Ρωμουν. Ρέντα 5 o/o	99.75
Ἑλλην. Δάνειον 5 o/o	320.—
Ἀνατολικοὶ Σιδηρόδρομοι μετὰ Λαχείου	86.25
Αἰγυπτιακὸν Δάνειον	495.62
Ὀθωμνικὴ Τράπεζα	565.62
Συνάλλαγμα Βερολίνου	121.93
» Βελγίου	99 6/32
» Βιέννης	206.—
Διάθεσις Χρηματ. ὑπεστηριγμένη.	

ΒΙΕΝΝΗ 2 Ἰανουαρίου 1893

Εἰκοσόφραγκον	9.60
Μετοχαὶ *Credit Anstalt*	317.25
Ρούβλια χάρτινα	122.50
Συνάλλαγμα Λονδίνου	121.05
» Παρισίων	48 45
Διάθεσις Χρηματ. ὑπεστηριγμένη.	

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 2 Ἰανουαρίου 1893

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o C. F. R.	102.—
» » 5 o/o	97.20
» » 4 o/o	82.90
Ρούβλια χάρτινα	207.85
Δάνειον Βουκουρεστίου 5 o/o	96.50
Συνάλλαγμα Βελγίου	80.75
» Παρισίων	80.75
» Βιέννης	168.05
Διάθεσις Χρηματ. σταθερά.	

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 2 Ἰανουαρίου 1893

Consolidés Anglais	98.1)16
Μετοχαὶ *Banque de Roumanie*	6.1/4
Συνάλλαγμα Παρισίων	25.31
» Ἀμστελοδάμου	12.03

ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ 2 Ἰανουαρίου 1893

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o	97.25
» » 4 o/o	82.75

I. SALTER

Ἀριθ. 90. Ὁδὸς Lipscanĭ, Βουκουρέστιον, Ἀριθ. 90.

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΩΝ ΚΑΙ ΦΥΣΑΡΜΟΝΙΩΝ

τῶν ὀνομαστοτέρων ἐργοστασίων τῆς Γερμανίας.

ΤΙΜΑΙ ΜΕΤΡΙΩΤΑΤΑΙ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΒΙΣΤΗΣ

Ὁ μόνος Ἕλλην ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ ἐν Βουκουρεστίῳ.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ

Ἐργασία ἀνεπίληπτος, στερεὰ καὶ εἰς τιμὰς λίαν μετρίας.

ΑΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΝΕΥ ΧΡΟΝΟΤΡΙΒΗΣ

Οἱ ἐκ τῶν Ὁμογενῶν ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνδύωνται **στερεὰ** καὶ **εὐθηνὰ** ἀποταθήτωσαν εἰς τὸ **παραπλεύρως τοῦ Χρηματιστηρίου** εἰρημένον **ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ**, ἐν τῇ ὁδῷ Ἀκαδημίας ὑπ' ἀριθμὸν 6.

Τιμαὶ συγκατάβατικαὶ — Τιμαὶ συγκατάβατικαὶ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ἐν ΓΑΛΑΖΙΩι

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΛΕΦΑΚΗ

Ἐν τῇ ἡγεμονικῇ ὁδῷ (Str. Domnească), εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, ἀπέναντι τοῦ ἑλλην. Ναοῦ, τῆς Λέσχης καὶ τοῦ ζαχαροπλαστείου Universelle ὑπὸ τὸ Ξενοδοχεῖον Concordia.

ΒΙΒΛΙΑ
Διδακτικὰ Φιλολογικὰ Μυθιστορήματα Ἑλληνικὰ, Ρουμανικὰ Γαλλικὰ, Γερμανικὰ, Ἀγγλικά.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
Χάρτου τυπογραφικοῦ, Χάρτου κοινοῦ, Χάρτου ἐπιστολῶν Φακέλλων παντὸς εἴδους καὶ πάσης ποιότητος Βιβλίων ἐμπορικῶν

ΓΡΑΦΙΚΗ ΥΛΗ
Βιβλία καὶ Πιεστήρια δι' ἀντιγραφὴν ἐπιστολῶν. Λευκώματα Μουσικὰ τεμάχια Εἰκόνες Σκευοθῆκαι

Τιμαὶ ὡρισμέναι

Τὸ βιβλιοπωλεῖον ἡμῶν ὅπερ, διὰ τῆς μετριότητος τῶν τιμῶν καὶ τῆς εὐθύτητος τῶν συναλλαγῶν, κατέλαβεν, ἐντὸς βραχυτάτου διαστήματος, πρωτεύουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν βιβλιοπωλείων τῆς χώρας, εὑρίσκεται ἐν τῇ εὐαρέστῳ θέσει, ὡς ἐκ τῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ σχέσεών του νὰ ἐκτελέσῃ οἱανδήποτε παραγγελίαν ἀναγομένην εἰς τὸ εἶδός του, τῆς πολυαρίθμου ἐν Γαλαζίῳ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις πελατείας του, ἐν πάσῃ ταχύτητι καὶ ὑπὸ τοὺς συμφερωτέρους ὅρους

ΤΜΗΜΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ
Δέχεται συνδρομὰς ἑλληνικῶν, ρουμανικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων, ἐπὶ προπληρωμῇ· καὶ διὰ μὲν τὰς ἑλληνικὰς καὶ ρουμανικὰς ἄνευ οὐδεμιᾶς προσθήκης, διὰ δὲ τὰς εὐρωπαϊκὰς τῇ προσθήκῃ προμηθείας 5 o/o καὶ τῶν ἐξόδων.

ΤΜΗΜΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΝ
Ἀναλαμβάνει μεταφράσεις ἐπισήμων καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ, ρουμανικοῦ, γαλλικοῦ, γερμανικοῦ, ἰταλικοῦ καὶ ἀγγλικοῦ κειμένου, ὡς καὶ τὴν φροντίδα τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῶν εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον.

ΜΕΓΑ ΚΑΙ ΠΛΟΥΣΙΟΝ

ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Κυριῶι TH. RADIVON (fost Carapati)

ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Ὁδὸς Βικτωρίας (Podo-Mogoşoĭ) Ἀριθ. 32

Παντὸς εἴδους Χρυσᾶ καὶ Ἀργυρᾶ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ. Παντὸς μεγέθους καὶ πάσης ἀξίας πολύτιμοι λίθοι. Διάφορα ἀργυρᾶ καὶ ἐξ ἄλλων σπανίων μεταλλων σκεύη

ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ ΚΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ ΑΝΕΠΙΛΕΙΠΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑΧΕΙΑ

ΜΟΡΙΤΣ ΑΠΠΕΛ & Σ-Α

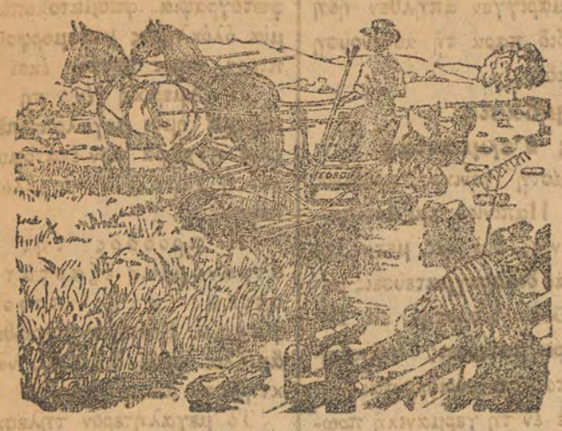

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ

STRADA DOMNEI No. 9.

Συνίστησι πρὸς τοὺς κυρίους ΓΕΩΡΓΟΥΣ τὸ ἄροτρον **NORMAL cu doue drasdare.**

Ἐκ τοῦ ἐργοστασίου ΚΑΡΟΛΟΥ ΒΕΕΡΜΑΝΝ ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝΩι

Ὡς τὸ ἄριστον τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ΑΡΟΤΡΩΝ.

Διὰ τοῦ ἀρότρου τούτου δύναται νὰ ἀροτριωθῶσι μετ' εὐκολίας 2--2 1)2 πογόνια καθ' ἑκάστην διὰ τεσσάρων μόνον ζώων.

ΓΡΑΠΠΑΙ

ΤΗΣ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑΣ ΕΦΕΥΡΕΣΕΩΣ

ΑΤΜΟΜΗΧΑΝΑΙ

Ἀλωνίσματος σίτου καὶ ἀραβοσίτου μετὰ ὀρθωτῆρος (Elevateur) ἐκ τοῦ ἐργοστασίου Robinson et Ande La Wantage τῆς Ἀγγλίας.

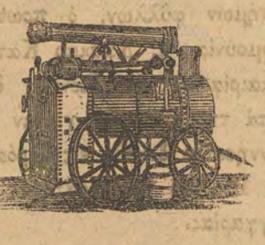

ΜΗΧΑΝΑΙ

Θερίσματος μετὰ δετήρων τῶν χειροβόλων ἐκ τῶν Ἀμερικανικῶν ἐργοστασίων:

MASSEY SI HARRIS

Πλείονες τῶν 600 θεριστικῶν μηχανῶν μετὰ δετήρων τῶν χειροβόλων λειτουργοῦσιν ἐν ΡΩΜΟΥΝΙΑι.

ΑΠΛΑΙ ΘΕΡΙΣΤΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ
ΑΛΕΥΡΟΜΥΛΟΙ διαφόρων ἀγγλικῶν συστημάτων.
Διπλαῖ μηχαναὶ ἀλωνίσματος ἀραβοσίτου κινούμεναι διὰ τῆς χειρός.
ΜΟΥΣΑΜΑΔΕΣ ΓΟΥΔΡΟΝΑΤΟΙ
Μηχαναὶ θερίσματος χόρτου.
ΑΥΤΟΜΑΤΟΙ ΓΡΕΒΛΑΙ MASSEY
Διὰ σύναγμα χόρτου καὶ σταχύων.

Ἐπίσης συνίστησι τὴν μεγάλην τοῦ καταστήματος παρακαταθήκην ἐφωδιασμένου διὰ μηχανῶν καὶ ἀγροτικῶν ἐργαλείων, μηχανῶν σπορᾶς κατὰ γραμμὰς καὶ κατὰ διασποράν. Χρυσοῦν ἀγροτικὸν μετάλλιον τοῦ κατὰ τὸ 1891 συναγωνισμοῦ ἐν Χερεστρέῳ.

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙ

Εἰς τοὺς κ.κ. *Anxenfeld & Th. Ceaussoglu Calaraşĭ* καὶ *Hans Niseel Ploeşci.*
ΟΡΟΙ καὶ τιμαὶ συγκατάβατικοί.

Τυπογραφεῖον «ΠΑΤΡΙΔΟΣ» Calea Moşilor Αριθ. 51 Visa-vis de Hotel Londra.

[50a]

Avec les compliments

de la Légation de la

République Populaire de Bulgarie

LA NOTE GRECQUE

Nous avons publié le texte de la note circulaire adressée par le cabinet hellénique aux représentants de la Grèce à l'étranger, à l'occasion de la rupture des relations diplomatiques avec la Roumanie.

Ce document n'est pas fait pour relever le prestige de la Grèce ni pour donner une haute idée de la culture intellectuelle, du tact et du savoir-vivre de ses hommes d'Etat.

Au point de vue du style, la note, dont lecture a été donnée à tous les ministres des affaires étrangères, a dû faire tressaillir dans leurs tombes feu Noël et Chapsal et mettre à une certaine épreuve la gravité des hommes d'Etat des Puissances occidentales condamnés à l'entendre.

On y trouve des perles comme celles-ci :

«Au moment où l'usufruit était venu se réunir à la nue propriété, et que le gouvernemeni royal allait continuer la possession (sic)...» ou bien : «A part les simples considérations de justice qui ne peuvent pas ne pas gagner l'intérêt (sic) de l'Europe, les motifs que nous venons d'exposer nous paraissent ajouter à la complication qui vient d'éclore (!!!) une importance qui exige l'attention toute particulière des Puissances !»

Que dites-vous de ces motifs qui ajoutent à une complication qui vient d'éclore une importance qui exige l'attention des Puissances ?

J'aime bien aussi ce qui suit : «Le «dissentiment qui vient de s'élever... «ne peut être pour l'Europe entière«ment exempt de toute éventualité de «préjudice matériel de ses intérêts ! (!!!)

Plus loin :

«Il ne serait peut-être pas prudent «de laisser fermenter un mécontente«ment grave sur un sol plein de ger«mes de complications d'un caractère «général et beaucoup plus sérieux» (sic).

Mais passons : il est évident que le haut fonctionnaire du Foreign Office hellénique qui a rédigé ce document a dû passer beaucoup plus de temps à danser τὸ Καδρίλλ τῶν Λανσιέρων dans les salons du διπλωματικὸν σῶμα qu'à étudier l'art difficile de «parler et d'écrire correctement en français».

Et puis, il sait peut-être si bien la langue de Thucydide et de Platon, qu'il est excusable de ne pas manier avec autant d'aisance celle de Voltaire et d'Edmond About.

Quant au ton de la note du gouvernement hellénique, on peut assurer, sans crainte de se tromper, que, s'il en a eu connaissance du haut des cieux, sa demeure dernière, le Père Duchêne a dû être b..... content.

Les gros mots abondent dans cet étrange document diplomatique : «Etat «spolié» ; «tendances spoliatrices du «gouvernement roumain», «audacieuse «violation ayant pour objectif la pro«priété étrangère» ; «*une fois le coup* «*consommé*», etc.

Cette dernière phrase, appliquée à l'action d'un gouvernement revendiquant simplement pour ses tribunaux le droit de trancher les questions relatives à la propriété d'immeubles situés sur son territoire est caractéristique. Le gouvernement hellénique, habitué à s'occuper plus souvent qu'il ne désirerait, peut-être, des *coups* dont sont coutumiers les héros à fustanelle qui opérent dans les montagnes de l'Attique et du Péloponèse, laisse échapper, comme on voit, dans la rédaction de ses notes diplomatiques, les expressions dont l'usage ne lui est que trop familier et qui arrivent ainsi tout naturellement sous sa plume.

Voilà pour la forme ; le fond ne vaut pas mieux.

Nous ne reviendrons pas sur l'objet même du débat, que nos lecteurs connaissent déjà ; qu'il nous suffise de dire que la note du gouvernement grec, pour donner un semblant de solidité à ses prétentions, travestit audacieusement les faits et ne dit pas un mot de l'objet vrai du litige ; mais ce qui est curieux à étudier, ce sont les motifs que les hommes d'Etat d'Athènes croient pouvoir invoquer à l'appui de l'appel désespéré qu'ils adressent à l'intervention de l'Europe dans une simple question de succession immobilière et de main-morte.

Ils commencent par avouer naïvement que nous n'avons aucun intérêt en Grèce, tandis que la Roumanie est pleine de sujets helléniques, qui trafiquent, exploitent des terres, possèdent de grosses fortunes et ont des intérêts considérables en Roumanie.

Rien de plus vrai : mais le gouvernement hellénique s'avise, semble-t-il, un peu tard de ce fait que la fameuse menace de rompre les relations diplomatiques devait nous laisser absolument froids, et que tout le mal serait pour la Grèce et non pour la Roumanie.

Le gouvernement grec cherche à apitoyer les Puissances «sur le sort «de milliers de sujets, d'une foule d'in«térêts de très grand prix, laissés ex«posés sans défense aux dangers mul«tiples qui abondent sur le sol rou«main.» (textuel)

Mais si le sol roumain offre tant de dangers aux sujets de S. M. le Roi Georges, qui les force à les affronter avec tant d'imprudence ? S'ils n'ont pas confiance dans la protection des lois et des institutions roumaines, pourquoi voit-on tant de milliers de Grecs s'établir en Roumanie, y vivre, y prospérer, s'y enrichir ? S'ils ne veulent pas être justiciables des tribunaux roumains, pourquoi achètent-ils des terres (et quelles terres !) en Roumanie ? Un homme d'esprit disait, à propos d'une mauvaise pièce : «Il est pourtant si facile de ne pas écrire une tragédie en cinq actes et en vers !»

Nous dirons de même : Il est si facile de ne pas devenir millionnaire en Roumanie ! de ne pas acheter quinze mille hectares du sol roumain ! Mais quand on a eu ce malheur, on doit se résigner à être régi par les lois du peuple qui vous a donné l'hospitalité et chez qui vous avez trouvé la sécurité et la fortune.

Le gouvernement grec ose parler de dangers multiples qui abondent sur le sol roumain !

En vérité, on dirait que les hommes d'Etat qui mènent ce malheureux pays cherchent exprès à provoquer des comparaisons peu flatteuses et à faire rappeler des souvenirs désagréables !

Comment ? c'est la patrie, la terre promise qui produit les capitaines Athanase qui ose parler de prétendus dangers qui abondent sur le sol de la Roumanie ?

La Roumanie est assez heureuse pour avoir pu abolir sans imprudence la peine de mort. Voilà 50 ans qu'elle est supprimée en fait ; 26 ans qu'elle a été solennellement abolie en droit par la Constitution de 1866. Eh bien, la sécurité publique est parfaite en ce pays, le nombre des attentats contre les personnes ou les propriétés n'y dépasse pas la moyenne des pays civilisés.

Grâce à Dieu, les diplomates étrangers qui, tous les ans, parcourent les sommets les plus déserts et les gorges les plus reculées des Carpathes, sans autres armes qu'un parapluie et un waterproof, n'ont jamais couru aucun risque pour leurs oreilles ou pour leurs nez.

En est-il de même en Grèce ?

Les Grecs croient-ils donc qu'on a oublié en Europe l'effroyable drame qui, il y a quelques années, ajouta une nouvelle et triste célébrité au nom glorieux de Marathon ? ces malheureux étrangers, dont un membre du Corps diplomatique, enlevés aux portes d'Athènes par une bande de brigands, mutilés d'abord et impitoyablement massacrés ensuite, pour n'avoir pu payer la rançon exigée !

Et malgré l'atrocité de la répression et les quatorze têtes (!!) qui tombèrent en un jour sur la place publique d'Athènes, le brigandage existe toujours ; les correspondances des journaux de ces derniers temps signalent la recrudescence du fléau.

Et ce sont les Grecs qui osent se lamenter sur les dangers qu'ils courraient en Roumanie !

Nous montrerons dans un prochain article, à propos d'une affaire bien connue en France et en Italie, «quels «dangers multiples» abondent sur le sol de la Grèce pour les étrangers et les capitaux qui ont le malheur de s'y aventurer ; et l'auteur de la note qui déclare «qu'il serait difficile de «trouver dans l'histoire de notre siè«cle des procédés pareils» (à ceux du gouvernement roumain), verra qu'il n'a besoin ni de sortir de son pays, ni de remonter bien loin dans le cours des siècles pour trouver ce qu'il cherche, et plus qu'il ne cherche.

MINOS.

un intérêt à remuer cette affaire
Danube, il ne serait pas difficile de démontrer qu'ils l'ont horriblement maltraitée, messieurs les nationaux-libéraux, mais cela ne peut se faire en aussi peu de lignes que la *Voința* en a employées à louer l'habileté de ses patrons et, nous le répétons, il n'y a aucun intérêt à la réveiller. Pour ce qui est, ensuite, de l'adhésion, mieux que cela, de l'adjonction (alipirea) à la triple alliance, cela nous fait l'effet d'avoir été bien platonique. Nous savons qu'il y a un acte signé entre l'Allemagne, l'Autriche-Hongrie et l'Italie; les libéraux peuvent-ils nous dire s'il y a quelque chose d'approchant, même de très loin, entre eux et la triplice? Tant qu'il nous souvient, il y a bien eu quelques ouvertures de leur part, mais la réponse a été: C'est fort bien; nous en causerons quand il en sera temps; en attendant tenez-vous tranquilles, modérez votre langage à l'égard de ceux qui ne sont pas encore nos ennemis, ne nous créez pas d'embarras par une attitude tranchante et occupez-vous de vos affaires intérieures. Or, la prétendue politique de duplicité des conservateurs se résume en ces excellents conseils venus de l'étranger aux libéraux et les conservateurs s'en trouvent fort bien; nous pouvons assurer la *Voința* qu'ils ne sont pas mal vus du tout par les puissances étrangères.

Quand la *Voința* en arrivera à la politique économique des conservateurs, nous relèverons ce qu'elle dit de celle des libéraux.

* * *

Le *Timpul* constate que ses prévisions par rapport au sort du projet de programme libéral se sont réalisées; les libéraux se sont bien divisés en deux groupes: celui des révisionistes et celui des anti-révisionistes. Le premier est davantage dans le vrai; ils ont senti qu'il leur fallait quelque chose qui les distingue des conservateurs et ils ont manifesté des idées plus avancées, quitte à s'éloigner pour un temps du gouvernement. Le second, plus pratique et plus opportuniste, plus avide du pouvoir, veut écarter tout ce qui pourrait inspirer quelque inquiétude à l'opinion publique et s'en tient à certaines réformes tout en se promettant de faire la chose en arrivant au gouvernement, c'est à dire de réviser la Constitution après s'être composé une majorité puissante.

Le but est le même, dit le *Timpul*, le procédé seul diffère. Mais le pays ne se laissera plus prendre ni à la fausse modération des uns, ni au mirage démocratique des autres. Pour renverser les conservateurs, il faut que l'opposition prouve que ceux-ci agissent mal et qu'elle même peut agir mieux. Elle n'a pas encore réussi à le faire.

* * *

La *Lupta* trouve que les *malheureux* du *Timpul* sont devenus fous, mais à lire son langage ce sont plutôt ses rédacteurs à elle qui semblent ne plus jouir de toute leur raison. Il serait difficile de réunir en deux colonnes plus d'injures brutales qu'elle en a entassées. Aussi n'a-t-elle plus besoin de revendiquer pour elle-même le droit exclusif d'insulter les gens; on ne peut pas la suivre dans cette voie là.

* * *

Le *Constituționalul* fait ressortir les avantages qui résulteront pour les grands agriculteurs de la création de la Banque agricole. En présentant ce projet, le gouvernement a accompli une promesse faite dans la dernière session; il complète ainsi son œuvre: il a déjà prouvé son intérêt pour le paysan; il a facilité à ce dernier la possession de sa petite terre et lui a assuré les moyens de la faire valoir; il a ensuite montré la même sollicitude pour le grand propriétaire.

Notre confrère est heureux que le gouvernement conservateur répond à ceux qui soulèvent des scandales, qui répandent des mensonges et exploitent les causes perdues, par des actes qui honorent le parti et servent les intérêts du pays.

SPICUITOR

ÇA ET LA

Un train séquestré:

Le sheriff de Duluth (Minnesota) a saisi, à son passage dans cette ville, un train de voyageurs du chemin de fer Easter Minnesota, afin d'assurer l'exécution d'un jugement rendu contre cette compagnie en faveur d'un de ses employés qui avait été blessé à son service, et à qui le tribunal avait accordé quinze mille dollars d'indemnité. La compagnie à été obligée de louer une locomotive et des wagons à la Termi-

[redacted]

son voyage de Saint-Pétersbourg à Londres, Paris, Berlin et Vienne par un haut fonctionnaire russe.

Le khan est âgé d'environ cinquante-trois ans; il parle le turc oriental, le persan et un peu le russe et l'arabe, Il s'habille à l'européenne et est un mahométsn très pratiquant.

ACTES OFFICIELS

A la guerre:

— Le colonel M. Capsha, commandant le régiment Mircea No 32, qui a été nommé préfet de Ramnic-Sarat, est mis en position de disponibilité comme ayant obtenu un congé dépassant six mois.

— Le capitaine d'infanterie G. Dobriceano, qui se trouvait en disponibilité, a été rappelé à l'activité au régiment Teleorman No 20.

POLITIQUE ÉTRANGÈRE

Le mouvement ouvrier en Angleterre

Samedi a été décrétée la grande grève des filateurs du Lancashire. Soixante mille ouvriers environ ont suspendu le travail, et l'on évalue le nombre des broches arrêtées à 13 millions.

Patrons et ouvriers sont d'accord que la dernière année a été désastreuse pour l'industrie cotonnière et que les prix sont tombés plus bas qu'ils n'avaient jamais été. Mais les patrons veulent remédier à cette situation en imposant une réduction de 5 0,0 sur les salaires à tous leurs employés; ceux-ci, au contraire, sont d'avis que le seul moyen de conjurer la crise actuelle est de ralentir la production pour laisser s'écouler les stocks de marchandises, ce qui fera remonter les prix, et ils proposent à cet effet de ne travailler que quatre ou cinq jours par semaine pendant quelques mois.

Les rapports entre le syndicat des ouvriers et la fédération des maîtres filateurs restent d'ailleurs excellents, mais on n'a pu se mettre d'accord sur les moyens d'éviter une grève, et les efforts des maires de Liverpool et de Manchester, qui voulaient soumettre la question à un arbitrage, ont été vains.

La grève actuelle, si elle dure, sera la plus considérable qui ait eu lieu dans l'industrie textile depuis celle qui, en 1878, affecta 120,000 ouvriers filateurs.

* * *

On écrit de Londres, 5 novembre:

Il avait été décidé aux réunions préparatoires de Tower hill qu'un meeting d'ouvriers et d'«inemployés» serait tenu aujourd'hui, à deux heures, à Trafalgar square; il s'agissait d'une sorte de répétition générale de la grande manifestation qui aura lieu le dimanche 13.

Les ouvriers du bâtiment devaient assister en masse à ce meeting, mais dans la journée d'hier les principaux entrepreneurs de Londres ayant décidé d'élever les salaires d'un demi-penny l'heure, ce qui constitue une augmentation d'environ 15 francs par mois, le syndicat ouvrier a changé sa décision. Les autres trade-unions s'étant également abstenues de se faire représenter, les groupes socialistes et révolutionnaires ont seuls assisté à la manifestation, avec un certain nombre d'«inemployés».

Par cela même elle a eu, bien que très calme, un caractère particulier.

C'est seulement à trois heures moins un quart que le cortège arrive sur la place. Les bannières, uniformément rouges, portent des inscriptions révolutionnaires: «Justice et non charité! Le pouvoir du riche est fait de l'obéissance du pauvre! Différez les réformes, la révolution commence!»

Le cortège avance lentement jusqu'au centre de la place. On voit alors les bannières rouges s'incliner, ondoir et planer au-dessus de la foule, sur le piédestal de la colonne de Nelson, entre les grands lions accroupis qui en gardent les coins. Les orateurs et leur suite escaladent les gradins à leur tour. Au même instant, un vol

pent des choses du théâtre.

Avec de parcils éléments et sous l'habile direction de M. G. Stephanesco, il y aura de belles soirées au Théâtre Maïcan.

Piquillo.

51

Nouvelles de partout

On mande de Londres au *Temps:*

Samedi, a été décrétée la grande grève des filateurs du Lancashire. Soixante mille ouvriers environ ont suspendu le travail, et l'on évalue le nombre des broches arrêtées à 13 millions.

Patrons et ouvriers sont d'accord que la dernière année a été désastreuse pour l'industrie cotonnière et que les prix sont tombés plus bas qu'ils n'avaient jamais été. Mais les patrons veulent remédier à cette situation en imposant une réduction de 5 % sur les salaires à tous leurs employés; ceux-ci, au contraire, sont d'avis que le seul moyen de conjurer la crise actuelle est de ralentir la production pour laisser s'écouler les stoks de marchandisess, ce qui fera remonter les prix, et ils proposent à cet effet de ne travailler que quatre ou cinq jours par semaine pendant quelques mois.

Les rapports entre le syndicat des ouvriers et la fédération des maîtres filateurs restent d'ailleurs excellents, mais on n'a pu se mettre d'accord sur les moyens d'éviter une grève, et les efforts des maires de Liverpool et de Manchester, qui voulaient soumettre la question à un arbitrage, ont été vains.

La grève actuelle, si elle dure, sera la plus considérable qui ait eu lieu dans l'industrie textile depuis celle qui, en 1878, affecta 120,000 ouvriers filateurs.

***

La *Voix de Montenegro* annonce la mort de Norak Milochev, qui porta pendant la dernière guerre d'Orient l'*alaïbariak* (bannière) du voïvode Marco Milianov.

Les nombreux faits d'armes de Norak Milochev resteront légendaires dans la Tchernagora: on raconte, entre autres, qu'il fit tomber en 1876, dans un seul combat, les têtes de dix-sept bachibouzoucks.

Sa famille conserve avec orgueil le sabre d'honneur à poignée d'or incrutée de pierres précieuses que le tsar Alexandre II lui fit remettre à la fin de la campagne.

***

Une importante maison russe, qui s'occupe du commerce du thé, a conçu l'idée d'introduire en Russie la culture de l'arbrisseau qui fournit ces feuilles précieuses. Dans ce but, un de ses représentants a parcouru les provinces chinoises, recherchant les variétés de l'arbre à thé pouvant s'acclimater en Russie.

Il résulte de ses recherches que le

individu, accusé, par la rumeur publique, d'accabler sa femme de mauvais traitements, lorsque, saisi d'indignation au récit des sévices endurés par celle-ci, il enleva sa robe, descendit de son siège et administra une correction *magistrale* au malheureux prévenu. Après quoi il le renvoya des fins de la plainte, jugeant que, pour cette fois, il était assez puni.

L'opéra italien

Nous avons assisté mercredi soir à la première représentation de *Lucrèce Borgia*, opéra en trois actes de Donizetti.

Le monde élégant de Bucarest, avide de nouveautés et de belle musique, y était au grand complet, mais nous ne croyons pas qu'il y ait trouvé tout le plaisir et toutes les agréables sensations que l'œuvre de Donizetti, bien interprêtée, peut procurer. Le texte de cet opéra, tiré du drame historique de Victor Hugo, a fourni au compositeur l'occasion de broder, surtout pour le rôle de *Lucrèce*, une admirable musique, très riche en mélodies, mais bien difficile à chanter pour qui n'a une grande étendue et surtout une extraordinaire souplesse de voix.

Mme Stinco qui interprêtait le rôle de *Lucrèce*, a, nous le reconnaissons volontiers, une voix bien étoffée, pleine d'ampleur, mais sans assez de souplesse et surtout sans assez de douceur; dans les notes élevées, la voix est un peu rauque et il lui manque, en général, ce satiné, ce velouté qui caresse l'oreille. Il est vrai que l'artiste donnait au public, par différents gestes, à entendre qu'elle est enrouée; nous voulons bien le croire, étant surtout donné le temps affreux qu'il fait en ce moment.

Le rôle du *duc Alphonse* était tenu par M. Francesco Vechioni. Beau jeu de scéne, belle voix de basse, malheureusement pas assez métallique, pas assez de timbre.

Le public paraît avoir trouvé plus de plaisir à entendre le ténor, M. Oreste Emiliani qui jouait le rôle du fils adultérin, *Gennaro*. Il a récolté un beau succès dans le trio du deuxième acte où il a eu une brillante occasion de déployer toutes les ressources de sa voix. Celle-ci est bien timbrée, très douce, chaude, mais.. mais pas assez volumineuse. L'ensemble du trio en question laissait toutefois à désirer, beaucoup de la faute de M. Emiliani qui était trop pressé d'en finir. Mlle Olga Ball était bien mignonne comme gentilhomme de Venise. Elle a un petit filet de voix très agréable et a très bien dit la chansou à boire. Aussi le public ne lui a point ménagé ses applaudissements.

Les autres artistes qui avaient les rôles secondaires sont d'une médiocrité à peine acceptable.

Le ballet *Ielele*, dont nous avons déjà parlé, a suivi la représentation de *Lucrèce Borgia* et promet, à en juger d'après le succès incontestable qu'il récolte au-

---

disparut, la femme redevint mère. Elle crut, en regardant le corps de son mari, revoir le cadavre de son fils.

Elle questionna de nouveau le garde, lui remettre la lettre que sa maîtresse, en partant, lui avait expressément recommandé de ne donuer qu'à M. de Courval.

Une fois, elle était entrée dans la chambre, par curiosité, et sur la table elle avait vu une lettre à l'adresse de la comtesse. En apprenant la mort du comte, elle avait couru chercher cette lettre, et elle l'apportait.

La comtese la prit, déchira l'enveloppe et, dans une immobilité de statue, ses lèvres murmurèrent tous bas ce qu'elle lisait des yeux:

»Comtesse.»

«J'ai entendu votre conversation avec Jeanne. Il ne me plaît pas de me retrouver avec cette enfant après les confidences que vous lui avez faites, et vous devez comprendre que je souffrirais de votre présence. Je préfère partir galamment.

«Votre fortune est intacte, je tiens à vous l'affirmer, car c'est là, je crois, ce qui vous préoccupe surtout. Je n'ai plus qu'à vous apprendre la cause de la mort de votre fils: elle est due non à un crime, mais à un simple hasard. On l'a tué sans le reconnaître, au moment où il allait se rendre coupable d'un assassinat en précipitant Jeanne du haut de la tour.

(A suivre) THEODORE CAHU

La mendicité est interdite!

Nous avons démontré hier, au point de vue du droit international, le mal-fondé de la démarche faite par le gouvernement grec auprès des grandes Puissances dans le but d'obtenir la médiation de celles-ci dans le conflit gréco-roumain. Pour nous, il reste bien établi que ni le traité de Paris, ni le protocole du 14 avril 1856, ni aucun traité spécial, ni aucun autre acte international, ni aucun précédent diplomatique n'autorisent la Grèce à demander la médiation.

Ce point de droit une fois fixé, il faut se demander si, à défaut de cette base juridique, l'intervention des Puissances dans ce conflit peut être admissible par suite de la gravité de la question, si l'affaire Zappa, comme le prétend le cabinet d'Athènes, a «une importance qui «exige l'attention toute particulière «des Puissances ?»

Nous comprenons parfaitement ue, pour le gouvernement hellé- ique qui se trouve dans une si- uation financière désespérée, la uestion de savoir s'il encaissera u non les millions des Zappa ait d'une grande importance. Mais n est-il de même au point de vue nternational et des intérêts euro- péens ? Certainement non.

L'affaire Zappa est, en elle-même, de nature absolument privée. Son objet n'est pas du domaine du droit international ; elle n'intéresse point l'ordre général en Europe. Si l'Institution Olympique à laquelle le gouvernement grec prétend se substituer entre ou non en possesion de quelques immeubles ruraux situés en Roumanie, c'est là une question tout-à-fait indifférente pour la paix européenne, pour les intérêts généraux européens et pour les relations internationales.

Au point de vue roumain même, l'affaire n'est pas là. Le résultat matériel du procès est ici d'un intérêt absolument secondaire. Ce qui nous importe, c'est que notre Constitution et nos lois intérieures soient respectées, que l'autorité de notre magistrature ne soit pas meconnué. Et, en cela, personne, aucune Puissance ne peut nous «opposer des limites à la liberté «d'appréciation», comme le dit le protocole de 14 Avril 1858, car il s'agit ici de la question de notre dignité.

L'affaire Zappa, en sa substance, ne diffère guère de toute autre affaire d'ordre privé, de toute autre réclamation d'un commerçant ou sujet grec quelconque contre un particulier sujet roumain. S'il a plu au gouvernement hellénique de déplacer la question et de la mettre sur le terrain diplomatique ; si M. Alexandre Lahovary a commis la colossale ineptie d'invoquer les «principes généraux du droit pu- «blic international», au lieu de s'appuyer uniquement sur nos lois intérieures, tout cela ne saurait changer la nature du litige, dans lequel les Puissances n'ont aucun intérêt ni n'ont rien à voir.

La note grecque invoque l'importance de intérêts hellénique qui peuvent souffrir de ce conflit, elle parle «des milliers de sujets grecs, « d'une foule d'intérêts de très « grand prix laissés exposés sans « défense aux dangers multiples qui « abondent sur le sol roumain. »

C'est là une insolence gratuite qui n'aura d'autre effet que de rendre ridicule le gouvernement d'Athènes. Si l'on doit parler de « dangers multiples qui abondent sur le sol » d'un pays quelconque, c'est la Grèce qu'on devra citer en première ligne, la Grèce où le banditisme fleurit aux portes mêmes de la capitale, la Grèce où aucun étranger ne peut engager son travail et ses capitaux sans courir le risque d'être ruiné.

Quant à la Roumanie, toute l'Europe civilisée sait parfaitement que les étrangers n'y courent aucun danger, qu'ils y sont fort bien accueillis, qu'ils jouissent, à l'égal des nationaux, de la protection des lois, qu'ils font d'excellentes affaires, qu'ils s'y enrichissent. Les Zappa et une foule d'autres grecs en fournissent une preuve évidente. Ils viennent chez nous sans un sou vaillant et ils emportent de notre pays des fortunes colossales. Le gouvernement hellénique doit en savoir quelque chose, puisque, de cette source, il a recueilli pas mal de millions.

Et, puis, si M. Dragoumis craint que la rupture des relations diplomatiques avec nous ne cause un préjudice aux sujets grecs établis en Roumanie, il n'avait qu'à ne pas pousser à cette rupture, à ne pas la consommer. Les Puissances européennes ne peuvent pas se charger de réparer les inconvénients causés aux Grecs par leur propre brutalité, par leur chauvinisme, par leur désir d'obtenir par la violence ce qu'ils ne peuvent pas obtenir par le droit.

Le gouvernement grec exagère étrangement la question en croyant que l'Europe va s'en occuper. Nous sommes persuadés que les Puissances dissiperont les illusions de M. Dragoumis ; elles ont à s'occuper d'autres questions plus importantes que l'affaire Zappa, dont la nature privée saute aux yeux. Les temps sont passés où les pleurs et les gémissements produisaient leur effet sur les cabinets européens ; ceux-ci sont rassasiés de la turbulence des Grecs et des réclamations sans fin soulevées continuellement par eux. La réponse des Puissances n'est pas douteuse: ce sera une fin de non-recevoir qui, au fond, équivaudra à cette formule sacramentelle : *La mendicité est interdite !*

GRÈCE ET ROUMANIE

On parle beaucoup de la Grèce et elle fait beaucoup parler d'elle depuis quelque temps ; crises, dissolutions, changements de ministères ; revendications bruyantes des droits de l'hellénisme ; rupture subite des relations diplomatiques avec la Roumanie : voilà de quoi tenir la curiosité en haleine et de quoi couvrir le bruit importun des inquiétudes des porteurs de fonds helléniques, et les rumeurs qui courent sur la solvabilité du gouvernement grec, et les probalités plus ou moins grandes du paiement du prochain coupon.

Pendant ce temps ,la Roumanie, plus heureuse, n'a pas d'histoire ; elle paie ses dettes, complète son réseau de chemins de fer, travaille à la consolidation de son organisation militaire et à l'achèvement de ses fortifications, et, comme les femmes de bien, ne fait pas parler d'elle.

Quelle est l'origine de la querelle que la Grèce vient de chercher subitement à la Roumanie ? La question est des plus simples, en fait et en droit, et toute personne un peu au courant des principes juridiques les plus élémentaires ne peut hésiter un seul instant sur la solution.

* * *

Vers 1843, et pendant les années suivantes, un grec d'Epire nommé Vanghelie Zappa se rend acquéreur de vastes domaines ruraux sis en Roumanie. D'après les lois en vigueur à cette époque, comme aujourd'hui, les étrangers ne pouvaient acquérir des propriétés immobilières rurales en Roumanie [1]) : pour obtenir du tribunal la légalisation des actes d'acquisition, Zappa *déclare formellement qu'il renonce à la protection hellénique ;* qu'il se met sous la *protection roumaine ; qu'il se soumet aux lois et à la juridiction roumaines ;* le tribunal prend acte de ces déclarations, en *fait mention expresse dans le procès-verbal et légalise les actes d'achat.*

Zappa meurt en 1865 et laisse un testament par lequel il dispose de l'usufruit de tous ses biens en faveur d'un parent éloigné, Constantin Zappa, et de la nue propriété de ses biens immobiliers ruraux et urbains au profit d'une institution qu'il crée dans sa patrie sous le nom de Commission olympique, destinant les revenus de cette fortune à créer des prix en faveur des Hellénes qui se distingueraient dans les lettres, les sciences ou les arts, à l'érection d'un monument sur l'emplacement où avaient lieu autrefois les jeux olympiques, etc.

L'usufruitier Constantin Zappa meurt l'année passée ; c'est donc à ce moment, et à ce moment seulement, que la question de validité du legs de la nue propriété de biens immobiliers sis en Roumanie fait au profit d'une institution étrangère se pose devant les tribunaux roumains, qui se voient saisis de demandes d'envoie en possession formulées : 1° Par le gouvernement hellénique qui invoque le legs fait en faveur de la Commission olympique ; 2° par les héritiers collatéraux de Vanghelie Zappa qui attaquent le legs comme entaché de nullité ; 3° par le gouvernement roumain, qui, au cas où les collatéraux ne parviendraient pas à justifier de leur qualité de parents au degré successible, serait appelé, d'après la loi, à recueillir la succession vacante.

* * *

On voit que deux questions se posent : D'abord, quels sont les tribunaux compétents pour trancher le litige ?

En second lieu, le legs de biens immobiliers sis en Roumanie au profit d'une personne morale étrangère est-il nul ou valable ?

Sur la première question, nous demandons quel est l'homme de bonne foi et de bon sens qui puisse avoir seulement l'ombre d'un doute ? Quel pays indépendant, soucieux de sa dignité et de sa souveraineté territoriale, admettra jamais que les questions relatives à la propriété et à la transmission d'une parcelle quelconque de son territoire soient tranchées par une autorité autre que celle de ses tribunaux ?

Ce principe n'a jamais été contesté, même au temps de la juridiction consulaire ; c'est précisément pour éviter toute immixtion des puissances étrangères dans ces questions, qu'on n'admettait pas les étrangers au bénéfice de la possession d'immeubles ruraux ; et ceux qui obtenaient la petite naturalisation, qui leur conférait ce droit, étaient soumis, par là même, à la juridiction des tribunaux roumains.

Eh bien, le gouvernement hellénique a soulevé cette prétention inouïe, exorbitante, que, parce qu'il a plu à un sujet grec possesseur de biens ruraux situés en Roumanie de léguer plus de 15 mille hectares du sol roumain à une institution étrangère, le gouvernement roumain devait dessaisir les tribunaux roumains du droit de trancher la question de validité ou de nullité du legs de ces immeubles, et de décider à qui devait être dévolue cette *succession immobilière* ! Aux légataires, aux héritiers du sang, ou à l'Etat roumain en cas de deshérence ?

Il a demandé, à l'occasion de cette affaire de doit privé, un arbitrage, tout comme s'il s'était agi de trancher une de ces questions qui se posent entre les Etats, par exemple la question de l'*Alabama* entre l'Angleterre et l'Amérique, où il s'agissait de savoir si le gouvernement anglais avait suffisamment rempli les devoirs internationaux imposés aux neutres, ou la contestation qui s'est élevée entre l'Allemagne et l'Espagne au sujet de la possession des îles Carolines et des droits du premier occupant.

* * *

Quant à la question de validité du legs, elle ne peut non plus faire un seul instant l'objet d'un doute sérieux. Où a-t-on jamais vu qu'un étranger *puisse disposer de biens immobiliers* situés dans un pays au profit d'institutions étrangères ? ou qu'il puisse, de sa propre autorité, *créer une personne morale en pays étranger* et lui conférer la capacité d'acquérir, par donation ou testament, des immeubles, de frapper ces immeubles d'inaliénabilité et de les mettre hors du commerce ? Quel pays, quelle législation admettrait un principe aussi dangereux, et qui ne tendrait à rien moins qu'à permettre à des particuliers, et à des étrangers encore, de renverser les lois fondamentales, tutélaires, de l'ordre public, relatives aux biens de main-morte et au régime de la propriété foncière ?

Le gouvernement grec a si bien senti l'absurdité de cette thèse, qu'il s'est substitué comme titulaire du legs à la personne morale (la Commission olympique) dont parle le testateur, tandis que le testament ne déclare nulle part qu'il attribue le legs au gouvernement ou à l'Etat grecs, mais parle toujours de la Commission olympique. Du reste, le legs serait nul dans un cas comme dans l'autre, et pour les mêmes raisons.

Pour soutenir une thèse aussi extraordinaire, le gouvernement grec emploie des arguments qui ne tiennent pas debout : d'abord, le fait qu'un legs d'une certaine somme a été fait à l'Académie Roumaine par le même testament, qu'il a été accepté, et que le montant en a été touché ? Qui ne voit le sophisme ? En quoi le fait que le testament contenait d'autres legs, lesquels étaient valables et ont été exécutés, peut-il valider le legs entaché d'une nullité d'ordre public dont il est question aujourd'hui ? On n'attaque pas le testament pour faux en écriture ou pour insanité d'esprit, pour qu'il soit permis d'établir une solidarité quelconque entre toutes les dispositions qu'il contient ; et il arrive tous les jours qu'un testament contient des legs valables et d'autres qui sont nuls ou caducs.

Mais, dit-on, Vanghelie Zappa est mort il y a 27 ans et on n'a pas attaqué le testament. Cet argument n'est pas plus sérieux que l'autre : le legs d'usufruit fait à Constantin Zappa étant valable et régulier, la question de la validité du legs de la nue-propriété ne s'est posée qu'au moment de la mort de l'usufruitier, arrivée il y a quelques mois : n'en a-t-il pas été de même pour le testament de feu Otételéchano, mort en 1875, et dont le testament n'a été attaqué qu'en 1889, à la mort de sa veuve usufruitière, Mme Otételéchano ?

En fin de compte, on a essayé, pour jeter la confusion dans les esprits et induire l'opinion publique en erreur, de mêler à cette question si simple l'art. 7 de la Constitution revisée, et de prétendre que le gouvernement roumain voulait appliquer à des faits qui se sont passés en 1865 les règles établies en 1879. Tout ceci n'est que sophisme encore : l'art. 7 n'a rien à voir dans l'affaire ; il s'agit de questions relatives à la compétence des tribunaux en matière immobilière, à la création de personnes morales, à la capacité des personnes morales étrangères et à la main-morte, qui sont résolues, dans le sens que nous indiquons, par la doctrine et la jurisprudence en France, en Belgique, etc., pays où n'existe pas l'art. 7.

Ces questions sembleront arides à la plupart de nos lecteurs ; pour quiconque possède l'A. B. C. de la science du droit, elles ne peuvent faire aucun doute.

MINOS.

[1]) Cette prohibition n'a été levée que de 1865 à 1879.

ra capiteuses.

Ce soir, le théâtre national donne Pygmalion, le beau drame en vers de M. le colonel Bengesco.

Demain dimanche, deuxième et dernière journée des courses d'automne.

CLAYMOOR.

ECHOS MONDAINS

Buzeo

chevaux d'origine hongroise ou russe étaient les seuls autres d'origine étrangère. Du côté de l'Autriche-Hongrie, il y avait huit chevaux de sang à peu près pur, plusieurs demi-sang anglais et quarante-huit chevaux nés en Autriche ou en Hongrie dont le père ou la mère avaient été importés d'Angleterre et possédaient, par suite, tout en n'étant pas pur sang, plus de taille et d'étoffe que les chevaux indigènes.

Le nombre des concurrents ne permettait pas de les faire partir tous ensemble ; il fut donc décidé que les parts auraient lieu par groupes de nq officiers, tant à Berlin qu'à Vienne, partir du 1er octobre à six heures u matin, chaque groupe devant suire à un intervalle de dix minutes. es derniers départs furent ainsi reulés jusqu'au 4 octobre. Les starters, fficiers désignés par l'autorité mitaire, inscrivaient sur une carte au om de l'officier le jour et l'heure u départ ; à l'arrivée, le juge, un ofcier bien entendu, ajoutait l'heure u passage ; en collationnant toutes es cartes, ainsi contrôlées, il était acile d'établir l'ordre exact d'arrivée. On comprend, par suite, que l'officier arvenu le premier à destination ne e trouvait pas, par ce seul fait, être e vainqueur de la course ; tel a été e cas du prince Frédéric-Léopold de russe, qui, parti de Berlin avec le remier groupe, avait, à l'arrivée à ienne, devancé ses camarades de oute, mais qui ne s'est trouvé que le eizième au classement final.

Le parcours le plus rapide a été ourni par le lieutenant comte Staremberg, du 7 hussards, qui a fait les 75 kilomètres en 71 heures et 40 inutes ; il faisait partie d'un des erniers groupes, et le record des dversaires qui l'avaient précédé a pu servir utilement, en lui permettant régler son allure en connaissance cause. Mais son succès est dû a-nt tout à l'entraînement spécial au-el il s'était soumis depuis le mois oût. Une première fois il avait fait parcours, avec quatre relais, en 7[illegible] ures, puis il avait recommencé le yage avec un seul cheval, Athos, lui-là même qu'il montait la semaine rnière ; cette fois, il lui avait fallu heures pour arriver à Berlin. Il ait, en même temps, acquis une parite connaissance du terrain, ce qui i a été également fort utile. Pennt ce dernier voyage, le lieutenant tarhemberg a fait des repas très somaires, œufs et beefsteacks principament. Athos, qui est âgé de sept ns, est un hongre par Kettledrum une jument de demi-sang ; il appartient au major von Baczak, des hurds, a été élevé en Hongrie chez le omte Forgach. Il a bien mangé son voine pendant les deux premiers jours, ais le troisième jour il n'a à peu rès rien voulu prendre.

Le tableau d'arrivée a été établi ans l'ordre suivant :

omte Starhemberg (autrichien)	71 h. 40 m.
aron Von Reitgensteim (allem)	73 — 6 —
ieutenant Von Miklos (autrich.)	74 — 24 —
ieutenant Hosfer (autrichien)	74 — 50 —
apitaine Forster (autrichien)	75 — 14 —
ieutenant Von Czavossy (autr.)	76 — 7 —

Viennent, ensuite, huit officiers autrichiens, puis un capitaine allemand t le Prince Frédéric Léopold (85 h 5 m.). Un cousin de l'impératrice 'Allemagne, le duc Ernest de Saxe-Veimar, a fini le parcours à pied en 100 heures 20 minutes. Presque tou-

jusqu'à ce qu'il n'en puisse plus et, tombe pour ne plus se relever, ainsi que le cas s'en est trop souvent présenté la semaine dernière. Des injections de morphine, l'eau-de-vie, les stimulants factices, l'emploi abusif des éperons, ressources extrêmes auxquelles tous ont eu recours, établissent qu'une épreuve de ce genre a pour conséquence fatale l'emploi d'expédients cruels, qui répugnent à tout véritable homme de sport.

Puis, qu'a-t-on voulu prouver, quelles indications utiles entend-on retirer de cette expérience ? Il ne peut être question de penser à l'appliquer au transport d'une masse quelconque de cavalerie d'un point extrême à un autre, alors qu'on dispose de voies ferrées ; d'ailleurs, si les mêmes proportions d'accidents se reproduisaient, les deux tiers des hommes et des chevaux resteraient en route, et le reste serait tellement épuisé à l'arrivée qu'on ne pourrait les employer d'une façon quelconque.

A-t-on voulu se rendre compte de l'endurance des officiers ? Mais on pouvait alors leur permettre d'employer des relais, et de faire comme le fameux squire Osbaldeston dans son match avec le colonel Charitte en novembre 1831 ; il avait parié qu'il ferait 200 milles en moins de dix heures, mais le nombre des chevaux qu'il pouvait monter était illimité, et il avait choisi le tapis du Newmarket Heath, où il était presque certain de ne claquer aucun des vingt-huit chevaux dont il devait de servir. Il avait bien établi son endurance exceptionnelle en parcourant en 8 h. 42 les 322 kilomètres, et, tout excentrique qu'il fût, il avait fait œuvre de sportsman. Jamais il n'aurait consenti à imposer à un seul cheval le tiers d'une épreuve semblable, qui, comprise comme elle l'a été, n'a guère offert que le spectacle répugnant d'une boucherie inutile, seul résultat positif qui ait été acquis.

Les officiers qui ont concouru ne sont pas en cause ; mais ce qu'on leur a fait faire ne prouve et ne signifie rien. Cela n'a eu, en tout cas, rien de commun avec le sport, au compte duquel on ne saurait imputer la manière irraisonnée et cruelle dont on a abusé de ces pauvres animaux, et que les mises en scène brillantes et les banquets ne sauraient faire oublier.

S. F. T.

— Toute l'année.

— Pendant la belle saison, c'est charmant ; mais quand vient l'hiver, n'est-ce pas un peu triste ?

— La solitude dans les bois et les champs est moins triste que la solitude à la ville. Et quand on ne peut mener la même existence que ses parents, ses amis et ses compagnons. il faut mieux se tenir à l'écart, loin des tentations et à l'abri de la pitié, Ici, je vis très tranquille, très libre, parfaitement très heureux. Mes domestiques m'aiment, les paysans ne me méprisent pas. J'ai des journaux qui me racontent ce qui se passe, des livres pour occuper les longues soirées, et cette chienne-là qui me comprend, quand il me plaît de lui parler, et qui ne peut me parler quand il me plaît de me taire. Vous voyez que je ne suis pas très à plaindre. Il y a même des gens qui m'envient.

La chienne noire et blanche s'était levée, comme si elle devinait qu'on s'occupait d'elle. Elle bâilla, s'étira, examina alternativement son maître et la jeune fille, puis doucement posa sa tête sur les genoux d'Esther, la regardant de ses yeux lumineux semblant dire : Caresse-moi ! Et, de sa main gantée, Mlle Nuno lissa les oreilles soyeuses de la bête, qui fermait ses paupières dans un abandon plein de béatitude.

— Vous êtes un sage, dit Esther au bout d'un certain temps pendant lequel elle rêva, et je comprends que vous trouviez du bonheur dans votre sagesse. Je ne me plaindrais pas du tout d'être obligée de vivre comme vous le faites. Moi aussi je vis isolée, mais mon isolement est bien plus pénible que le vôtre, car il est tout moral, et se produit au milieu du mouvement, de l'éclat, du tumulte de la vie la plus luxueuse. La destinée m'a placée dans un monde pour lequel je n'étais point faite. Un sort très modeste aurait dû être mon lot : je suis souvent gênée, et je me sens gênante ; en un mot, je suis dépaysée. Il n'y a guère que ma bonne Faverger, cette excellente femme que vous avez vue en ma compagnie, qui juge et sente comme moi. Mais tout mon entourage semble exprimer, en un langage étranger, des sentiments, des idées qui n'ont rien de commun avec mes idées et mes sentiments. Aussi nulle confiance, aucun laisser-aller. Toujours il me faut être sur la défensive, de peur qu'on n'abuse d'un mouvement de sympathie pour s'emparer de moi. Jamais il ne m'est arrivé de causer avec personne des gens, que je connais depuis longtemps, aussi librement que je viens de le faire avec vous. Et vous avouerez que c'est assez singulier, car jusqu'à présent vous ne m'avez pas beaucoup encouragée, et si je jugeais sur les apparences, j'aurais pu vous croire notre ennemi...

— Votre ennemi ? Grand Dieu ! J'espère, mademoiselle, que vous ne le pensez pas.

— Mon ennemi à moi, non, répondit Esther avec gravité. Mais l'ennemi de mon père, oui.

(à suivre).

GRÈCE ET ROUMANIE

Nous avons démontré que le fond du débat dans l'affaire Zappa se résume en ceci :

Un Etat souverain peut-il admettre que des questions relatives à la propriété des biens immobiliers, situés sur son territoire soient soustraites à la juridiction de ses tribunaux ?

Un étranger peut-il, de sa propre autorité, parce qu'il a acquis des propriétés immobilières dans le pays qui lui a donné l'hospitalité, soumettre ces propriétés *au régime de la main morte*, les mettre hors du commerce au profit d'institutions étrangères, ou même d'un gouvernement étranger ?

Poser ces questions, c'est les résoudre. Nous demandons, quel est le pays, quel est le gouvernement en Europe qui tolérerait un pareil état de choses ?

Comment ? Un Roumain voudrait consacrer sa fortune à fonder en Roumanie, au profit de Roumains, un hôpital pour les malades, un asile pour les vieillards, un refuge pour les orphelins, et il ne le peut qu'avec l'intervention de la puissance publique : il voudrait léguer des biens à une institution de bienfaisance déjà constituée et reconnue par la loi, et il ne le peut qu'avec l'autorisation du gouvernement ? Et un étranger pourra par le seul effet de sa volonté, sans aucune intervention de l'autorité publique, faire don de *quinze mille hectares* du territoire roumain au profit d'une institution créée à l'étranger, fonctionnant à l'étranger, soumettre ces vastes domaines au régime de l'inaliénabilité perpétuelle ; pomper tous les ans des revenus colossaux produits du sol et du travail roumains, qui iront à l'étranger subventionner des œuvres qui n'intéressent en aucune façon l'état et la patrie roumaine ; donner le droit à un Etat étranger, comme représentant et défenseur des institutions d'utilité publique de prétendre à la possession d'une partie de notre territoire, de dénier à nos tribunaux le droit de juger une question de nullité ou de validité d'un testament, et de faire d'une question de droit privé un débat diplomatique et un conflit international !

Qui ne voit l'absurdité et le danger de telles théories ? Il ne s'agit que de la Grèce ; nous pouvons hausser les épaules ; avec telle autre puissance étrangère cela pourrait devenir plus sérieux.

Que dirait-on en France de la prétention que soulèverait l'empire d'Allemagne de posséder une soixantaine de mille hectares (proportions gardées) du sol français, à proximité, par exemple, de certaines places fortes ? ou en Allemagne, si la République Française prétendait se rendre acquéreur de vastes domaines dans le voisinage de la frontière ? Les prétentions du gouvernement grec sont donc complètement insoutenables. Les procédés ont-ils été corrects ?

Nous ne nous appesantirons pas sur la grossière inconvenance des notes du ministre des affaires étrangères et du représentant de la Grèce ; lorsqu'on voit cet envoyé vraiment extraordinaire parler dans une note officielle, remise au ministre des affaires étrangères d'un pays indépendant de *main-mise sur le bien d'autrui* et *d'intentions iniques*, on ne peut que regretter de voir que la Grèce ne possède pas encore une classe de gens bien élevés assez nombreuse pour pouvoir y recruter son personnel diplomatique. Espérons qu'avec le temps, avec le concours des bonnes anglaises et des institutrices françaises (originaires des cantons de la Suisse) dont parle M. G. Deschamps dans la *Grèce d'aujourd'hui*, ces lacunes regrettables de l'éducation d'un peuple spirituel et intelligent disparaîtront petit à petit.

Qu'il nous soit permis toutefois, en face de cette attitude arrogante, de ces procédés hautains et violents, de nous demander ce qui peut autoriser la Grèce à le prendre de si haut avec la Roumanie, ou à traiter avec dédain un peuple libre, ami et dont elle n'a jamais eu qu'à se louer.

C'est dans le premier tiers du siècle que la Roumanie et le Grèce ont été délivrées de la domination directe ou indirecte de l'empire ottoman et ont commencé à s'administrer et à se gouverner elles-mêmes ; la Grèce avec l'avantage d'une situation clairement définie, l'indépendance absolue, reconnue par l'Europe entière ; la Roumanie, séparée en deux provinces, placée dans une situation équivoque de demi-indépendance, entravée dans son libre développement par les liens de la vassalité ; obligée de disputer et de conquérir pied à pied, les droits les plus indispensables au fonctionnement et à l'établissement d'un gouvernement stable et d'un état politique tolérable.

Au point de vue matériel, la situation des deux pays était à peu près la même ; là, comme partout, la domination ottomane n'avait laissé que la ruine et la désolation, pas une route, pas un pont, pas un édifice d'utilité publique, des champs en friche, de vastes étendues de territoire complètement désertes ; voilà où nous en étions, et les uns et les autres, en plein 19e siècle, vers 1830.

Nous nous sommes mis courageusement au travail, et dans le court espace de ces soixante années, nous avons fondé l'Etat Roumain ; ces soixante années même, qui ont été pour la Grèce une période de paix profonde et ininterrompue, ont été troublées chez nous par une double invasion russo-turque, en 1848 ; en 1854, par la guerre d'Orient, dont la première moitié s'est déroulée sur notre territoire ou sur nos frontières ; par la guerre de l'indépendance, en 1877. Ainsi, d'un côté, la paix ; de l'autre, deux invasions et deux guerres avec leur cortège inévitable et sinistre de misères, d'épidémies, de réquisitions et de dévastations.

Eh bien, nous avons malgré tout, vécu, grandi et prospéré : nous avons fait des routes, jeté des ponts sur nos fleuves, construit nos chemins de fer, bâti des casernes, des hôpitaux, des écoles ; créé, enfin, de toutes pièces en 60 ans l'outillage de la civilisation que d'autres peuples plus heureux ont possédé pendant des siècles de bon gouvernement et de bonne administration

Aujourd'hui, nous comptons près de six millions d'habitants, et notre population croît rapidement ; la valeur de la propriété foncière a centuplé ; notre budget est équilibré ; les derniers exercices ont présenté un excédent de 23 millions, les rentrées dépassent constamment les évaluations ; les billets de notre Banque nationale sont au pair, comme les billets de la Banque de France ou de celle d'Angleterre. Tous ceux qui depuis vingt ans ont eu la bonne fortune de placer une partie de leur avoir en fonds publics roumains se sont enrichis par la hausse constante et ininterrompue de nos valeurs ; notre 5 0[0 est au dessus du pair (en 1865 il a été emis à 65 ; en 1866 nous avions émis du 8 0[0 à 56 !) ; nous avons trois mille kilomètres de chemins de fer dont les 2 tiers ont été construits en régie par nous, avec le concours de nos ingénieurs ; notre réseau tout entier est la propriété du gouvernement roumain ; et les recettes nettes augmentent tous les ans ; nous poursuivons sans relâche les grandes constructions d'utilité publique ; nous jetons sur le Danube un pont qui sera un des plus gigantesques travaux de ce genre, exécuté en Europe. En même temps, nous avons courageusement accepté les lourdes charges que nous imposent le soin de notre sécurité et la défense de notre territoire ; le camp retranché de Bucarest avec son armement, ses coupoles cuirassées, ses blindages à l'abri de la mélinite et de la roburite, la ligne Focsani-Galatz, représentent un effort colossal et une somme de sacrifices devant lesquels le patriotisme de la nation n'a pas reculé ; en cas de besoin nous pouvons mettre en marche 150.000 hommes de troupes de 1ère ligne et 300 pièces de campagne : (en 1832 nous avions 5 000 hommes de troupes et 6 canons !).

Voilà l'œvre de deux générations ; et quelles qu'aient été nos fautes, nos erreurs, nos misères, quelles que soient nos destinées dans l'avenir, le peuple qui a montré cette vitalité et cette énergie peut attendre avec confiance le jugement de l'histoire.

Nous venons de montrer où nous en sommes : où en est la Grèce après le même nombre d'années ? Hélas ! qui ne le sait ? Elle se débat dans d'inextricables embarras politiques et financiers ; elle frappe en vain à toutes les portes pour trouver quelques millions ; la dernière tentative d'emprunt de M. Tricoupis, malgré l'énormité de l'intérêt et les gages offerts, a complètement échoué ; des doutes sérieux se sont élevés sur le paiement du prochain coupon ; et si on réussit à le faire, ce ne sera qu'au moyen d'expédients ruineux. Le papier-monnaie est déprécié, l'agio s'élève à 40 %.

La Grèce a à peine 600 kilomètres de chemins de fer ; peu de routes ; et les charges trop lourdes qu'elles a assumées, outre le risque de la banqueroute, écrasent une population pauvre et peu nombreuse. Quelques chiffres feront ressortir l'énorme différence de la situation des deux peuples.

La Grèce, pour une population de 2,200,000 âmes, a un budget de 96 millions en chiffres ronds aux recettes, et de 100 millions aux dépenses ; (budget de 1891) La Roumanie, pour une population 2 fois et demie plus considérable et infiniment plus riche, n'a que 180 millions aux dépenses et aux recettes (budget de 1892) ; en outre, sur 180 millions de recettes, plus de 45 millions ne représentent pas des impôts, mais des revenus de l'Etat : produit des domaines, des forêts, des chemins de fer, annuités payées par les acquéreurs de biens domaniaux, etc.

Le Grèce n'a que 6 millions de revenus domaniaux, le reste est demandé à l'impôt. Ainsi, le contribuable roumain paie 23 frs. 50 d'impôt par tête, le contribuable grec, plus pauvre, paie le double (45 frs. par tête).

L'annuité de la dette roumaine est de 61 millions (sur lesquels 10 millions d'amortissement) ; celle de la Grèce s'élève à plus de 36 millions, et avec l'agio à 40 0[0, dévore à elle seule plus de soixante pour cent des ressources vraies du budget.

Le capital de la dette publique grecque au 1er janvier 1891 s'élevait *à plus de 726 millions de francs, dont une dette flottante, écrasante, de 103 millions de francs*, depuis, ce chiffre a certainement été dépassé, de beaucoup. Au 1er avril 1892, le capital de notre dette publique ne s'élevait qu'à 969 millions de francs, et nous n'avons pas un centime de dette flottante.

Notre commerce intérieur dépasse 640 millions par an ; celui de la Grèce atteint péniblement le chiffre de 215 millions.

Nous le demandons à tout homme impartial : lequel des deux peuples a été le plus sage, le plus patriote ; lequel a le droit de parler haut ?

Eh bien, quand un peuple, à force d'accumuler les fautes, s'est mis dans une telle situation et se débat dans de telles difficultés, au lieu de se montrer arrogant, provocateur, de chercher querelle à tout le monde, il devrait rentrer en lui-même, faire un sévère examen de conscience et porter courageusement le fer rouge dans les plaies qui le rongent. Le patriotisme vrai ne consiste pas à parler bruyamment des droits de l'hellénisme, à partir en guerre tantôt contre l'un, tantôt contre l'autre, à évoquer sans cesse les souvenirs glorieux d'un passé illustre. Pour se préparer aux luttes de l'avenir, et ne pas être pris au dépourvu par les événements (comme la Grèce l'a été en 1877), pour avoir chance de réaliser les aspirations nationales et les rêves de grandeur future, un peuple ne doit pas dépenser ses forces, concentrer son intelligence et son activité dans les misérables querelles électorales, dans les intrigues de couloir, les combinaisons et les bavardages qui sont la plaie du régime parlementaire.

Ce sont les vertus modestes, le travail obstiné et silencieux, l'économie, l'esprit de discipline et d'abnégation qui font les nations fortes, qui marquent dans l'histoire et conduisent de petits peuples à de grandes destinées. Mais le patriotisme verbeux et vantard, l'infatuation, l'agitation stérile, les provocations à distance, ne mènent à rien et font du tort au bon renom d'un peuple. Tandis que les descendants de Thémistocle et d'Epaminondas pérorent, s'agitent, renversent des ministères et marchent à la banqueroute, d'autres peuples travaillent, s'enrichissent, s'arment et grandissent. Ce n'est pas nous qui serons un jour en conflit d'intérêts et de compétitions avec la Grèce ; mais elle sait qu'elle a des rivaux sur le champ de ses ambitions et de ses aspirations. Et un jour, lorsque le temps aura marché, et que les races diverses qui peuplent la péninsule balkanique se trouveront face à face sur les territoires contestés, l'histoire enregistrera sans étonnement la victoire du Bulgare, dépourvu d'ancêtres, lourd d'esprit, mais tenace, discipliné et laborieux, sur le Grec spirituel, brillant et beau parleur.

Les savants démontreront alors qu'il ne pouvait en être autrement ; que c'était déjà comme cela, du temps de Philippe de Macédoine ; que les Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, et le bonhomme «Démos» de l'agora sont les ancêtres en ligne directe des politiciens de la rue d'Hermès, et qu'il n'y a rien de changé à Athènes depuis l'antiquité classique, sinon le Parthénon en ruines, et Aristophane et Démosthènes en moins.

MINOS.

rapprochée remplace dans le rush sa compagne d'écurie qui peine. Les trois pouliches sont à la cravache pendant 100 mètres, mais l'ordre une fois établi, elles passent le poteau à une encolure l'une de l'autre.

Durée de la course: 1'45"

Pari mutuel unité 5 frs.: Softwing: 9 frs Gallia touche 300 frs., Bamboche 200.

* * *

Handicap

1.500 frs. 1 600 m.

Estelle, 4a. 54 1|2 k. au Lt. Payano (Kearney) 1

Matelotte II, 4a. 58 k. au com. Poenaru (Ellys) 2

Partisan, 2a. 55 k. à M. Al. Marghiloman (Wentham) 0

Gallia, 3a. 68 k. à M. M. Maresco (Smith) 0

Comme on voit, nous n'avions pas tort d'annoncer une journée à surprises. Après Gizella, Estelle. Très jolie course. Gallia fait encore des façons mais se décide à partir derrière Matelotte II et Partisan. Estelle, qui ferme le lot, améliore sa position à l'entrée des tournants, où Partisan prend la direction.

A l'entrée de la ligne droite Smith demande un effort à Gallia mais la pouliche s'y refuse cathégoriquement et c'est Estelle qui passe en quelques foulées. A la hauteur de la dernière haie Matelotte et Partisan sont à la cravache et continuent une lutte superbe pour la place jusque sur le poteau, où Matelotte gagne d'un nez. Cinq longueurs la sépare néanmoins d'Estelle.

Durée de la course: 1'44" 4|5.

Pari mutuel, unité 5 frs.: Estelle: 35 frs.

Montant du prix: 1862 fr. 50.

Matelotte II touche 362 fr. 50.

* * *

Prix Mogoshoïa (steeple-à-vendre)

2000 frs. — 3000 m.

Villeroy, â, 74 k. à M. Al. Marghiloman . . . . (Coode). 1

Elisa, 3 a. 64 1|2 k. au même (Wentham). 2

P. M. â, 63 1|2 k. au Cap. Arhip (Smith) dérobé.

La course n'aurait pas manqué d'intérêt si P. M. l'avait suivie. Le brave animal employait se son mieux et ne demandait qu'à marcher de l'avant lorsque, dans les tournants du huit, un cavalier pelousard (c'était un officier de cavalerie à qui nous rendons service en ne le nommant pas) a trouvé original de suivre la chasse sur la piste intérieure.

Ignorant le parcours il est allé se jeter au milieu des chevaux comme ils abordaient le brook. Grâce à l'habilité des jockeys il n'a pas été roulé, mais le temps d'arrêt qu'il a occasionné a fait commettre une faute grave à P. M. qui a cassé la barrière fixe du brook en la sautant mal et, du coup, perdant ses bonnes résolutions, est sorti de la piste. Les deux représentants de la casaque tricolore ont correctement terminé le parcours et après la dernière haie, Elisa a été retenue pour laisser passer le vieux cheval et ne pas prendre de surcharge dans les courses à venir.

Durée de la course: 5' 27".

Pari mutuel unité 5 frs. Villeroy 9 frs. Elisa touche 250 francs.

* * *

Prix des Souscripteurs

2,300 francs. — 2500 m.

Electra, 6a. 63 1|2, au cap. Arhip (Redmill) 1

Cocotte, 4a. 62, à M. Al. Marghiloman (Coode) 2

Match sans intérêt. Electra conduit et bientôt reste seule à galoper; Cocotte étant tombée boîteuse est arrêtée dans les tournants et passe le poteau au pas. Tirée au sort, Electra est gagnée par le No. 31 appartenant à M. Porumbaro. Espérons que cette décision du sort va inciter le jeune propriétaire d'Electra à lui donner des compagnons d'écurie.

Durée de la course; 3'11" 4|5.

Pari mutuel, unité 5 fr: Electra 7 fr. Cocotte touche 200 frs.

* * *

Military handicap (gentl. rid)

600 fr. — 2,500 m.

P. M. â. 72 k. au Cap. Archip. (Lt. Eliatte) 1

Partenaire, 3 a. 62 k. au Lt. Payano (M. A. Davila). 2

The First, 6 a., 68 1|2 k. au Lt. Costin (M. G. Pantelly). 3

P. M. part en tête et n'est plus rejoint. Partenaire, qui fait une course d'attente, se rapproche du leader dans la descente. Dans les tournants, il continue d'améliorer sa position, tandis que The First abandonne la course; dans la ligne droite il est amené dans un rush très vigoureux mais P. M. conserve encore trois longueurs sans travailler.

Durée de la course, 3'9" 3|5.

Pari mutuel unité 5 frs. P. M. 8 frs. Partenaire touche 200 frs. et The First reçoit la tabatière d'or.

La nuit commençait à jeter ses voiles noirs sur la ville, quand on se mettait en route pour s'en retourner. Le retour sur la chaussée a été brillant comme toujours, et la rentrée en ville plus bruyante que jamais.

* * *

Dans le monde.

Un grand dîner à été donné à l'hôtel de M. Georges Em. Lahovary, en l'honneur des jeunes fiancés M. Emmanuel E. Kretzulesco et Mlle Catherine de Petrovici-Armis. Les invités de Mme Zoé Lahovary étaient: M. Nicolas Kretzulesco, ministre plénipotentiaire de Roumanie à Paris, de passage à Bucarest, M., Mme et Mlles de Petrovici-Armis, M.

paysans prolétaires ... més en propriétaires; il leur apprend encore que depuis l'année dernière, le budget de l'Etat a donné un excédent de 23 millions de francs.

Notre confrère se demande s'il est juste de tant critiquer, de tant insulter un gouvernement qui rend tous les ans quinze mille roumains heureux, qui prend soin des vieux serviteurs de l'Etat, qui a augmenté les traitements des fonctionnaires, qui donne satisfaction à presque tous les besoins publics, sous l'administration duquel l'armée, l'école, les travaux publics, la justice ont pris des développements dont on peut être fier et qui cependant laissent des excédents budgétaires.

* * *

La *Lupta* veut absolument que le gouvernement ait eu tort dans la question Zappa, de même qu'elle lui reproche d'avoir mal agi dans l'affaire Bedmar. Elle s'était laissé entrainer à un bon sentiment il y a trois jours et avait dit le contraire de ce qu'elle soutient aujourd'hui. Mais comment faire pour revenir sur ce qu'elle avait dit? Elle cherche noise au gouvernement et fait semblant pe ne pas comprendre une ou deux phrases de la note de M. Al. Lahovary au ministre de Grèce.

Il y a, dit-elle, une analogie entre l'affaire Bedmar et l'affaire Zappa, la note du ministre roumain des affaires étrangères le prouve car elle invoque le droit public et civil de notre pays pour soutenir son point de vue, que c'est sur ce droit que le gouvernement roumain fondait tout son espoir et qu'il expliquait son intervention dans le débat.

Nous nous permettrons de faire observer à la *Lupta* que toute la colère de la Grèce provient de ce que la Roumanie n'a pas voulu quitter le terrain du droit pour recourir à une transaction ou à un arbitrage. En invoquant la loi, notre ministre n'a eu pour but que de rappeler à MM. Dragoumis et Papparigopoulo que ce sont les tribunaux qui règlent les litiges concernant la propriété immobilière et non point la diplomatie.

Une autre citation que la feuille radicale fait de cette même note n'est pas plus heureusement employée. Le ministre dit qu'il ne veut pas invoquer le principe qui défend à un Etat étranger de posséder une parcelle du territoire d'un autre Etat, quoique ce principe puisse être invoqué le cas échéant. Cela veut-il dire, ainsi que l'affirme notre confrère, que dans l'affaire Bedmar le gouvernement s'appuie sur un texte positif de loi et que, par rapport à la succesives Zappa, il a recours à une controverse de droit international? Certes non; la note roumaine affirme que l'Etat roumain ne soulève aucune question autre que celle de la compétence, c'est à dire qu'il affirme que ce sont les tribunaux qui doivent se prononcer et nullement le ministère des affaires étrangères.

Il est donc évident qne les textes cités par la *Lupta*, loin de lui servir, tournent contre elle; ils démontrent ce que nous avons sontenu, à savoir que dans l'affaire Bedmar il s'agit de l'interprétation d'un article de la Constitution, tandis que dans l'affaire Zappa on ne traite que la question — préalable si l'on veut, — de savoir qui connaîtra du litige.

* * *

Le *Timpul* constate, à l'occasion de l'affaire Zappa, l'attitude étrange de l'opposition libérale. A l'encontre des oppositions des autres pays, qui, tout en cherchant à renverser leurs adversaires sur les questions intérieures, cessent toute lutte contre eux, dès qu'il s'agit des intérêts et de l'honneur du pays, dans un litige avec un Etat étranger, elle n'hésite pas à exploiter dans un intérêt de parti une question dans lequel les pays lui-même est engagé.

Il est vrai que la brouille avec la Grèce ne présente pas de grand danger pour nous, mais on peut déduire des petites choses l'attitude que nos libéraux prendraient dans des circonstances plus graves.

Dans le cas actuel, ils ne comprennent pas que ce n'est point un intérêt matériel qui est en jeu, mais un principe, ils ne comprennent pas que dans les relations internationales il faut avoir du tact et du sang-froid et ils critiquent M. Al. Lahovary, au lieu de le féliciter, de ne pas avoir répondu «*grossièrement* à certaines expressions inconvenantes de la note grecque.»

Le *Timpul* fera comme le ministre des affaires étrangères et répondra poliment à la *Voința Națională*, qui a été grossière.

La feuille nationale-libérale accuse le gouvernement conservateur d'avoir réduit le pays à un état d'humiliation? Notre confrère conservateur riposte que ce sont, au contraire, les libéraux qui ont humilié le pays du temps de leur gouvernement; il cite plusieurs exemples: le *sous prétexte* du Message de 1881, après lequel ils ont dû faire des excuses, le toast à l'inauguration de la statue d'Etienne-le-Grand à Iassi, suivi également d'excuses pla-

la
d'h
ma
ves
va
pr
vo
pa
et
bu
Be
et
inj
S
ma
pr
est

ACTES OFFICIELS

A *l'intérieur*:

— La commune urbaine de Galafat, district de Dolj, est autorisée à acheter, au prix de 33,000 fr., la maison et ses dépendances appartenant aux héritiers de feu S. Emanoil, pour servir à l'installation d'une école de métiers.

— La commune rurale de Cazaci, district de Dambovitza, est autorisée à acheter, au prix de 3,500 fr., la maison de Mme Caliopi Popesco, pour servir à l'installation de la mairie et des services qui en dépendent

— M. Al. P. Georgesco est nommé archiviste au pénitencier de Margineni.

Aux domaines:

— M. Auguste Dizerens est nommé jardinier à la station balnéaire de Calimanesti, en remplacement de M. Henri Lecoc, démissionnaire.

Aux travaux publics:

— M. Virgile Pleshoiano, ingénieur ordinaire de 3e classe, est nommé chef de section de 2e classe au service des études et constructions des chemins de fer.

— M. C. Radulesco est nommé vérificateur de 2e classe au service des travaux neufs.

UNE CAUSE CÉLÈBRE

L'empoisonneur de Londres

La cour d'Old Bailey est saisie, en ce moment, d'une affaire qui produit dans toute l'Angleterre une vive sensation. Il s'agit du procès du docteur Neill, un criminel bien étrange, qui s'en allait à travers le quartier de Lambeth, distribuant des pilules de strychnine aux filles qui grouillent sur les ponts de Londres à seule fin, a-t-il déclaré depuis, de les écarter de la mauvaise voie.

Thomas Neill, dit Neill Cream, comparaît sous l'inculpation d'une quadruple assassinat par le poison dont ont été victimes quatre jounes femmes; Mathilde Clover, Eden Donworth, Emma Shrivell et Alice Marsh; d'une tentative d'empoisonnent sur la personne de Louisa Harvey, et enfin de chantage pour avoir accusé de ces empoisonnements un médecin nommé Harper et offert le silence au père de ce dernier, moyennant finances.

Rappelons les faits brièvement:

Le 21 octobre 1891, vers 8 heures du matin, une fille perdue, Mathilda Clover, qui occupait un appartement au no 26 de Lambeth Road, expirait entre les bras de ses voisines, après toute une nuit d'atroce agonie.

On savait qu'elle buvait à l'excès. Aussi le médecin appelé auprès du cadavre pour constater le décès n'hésita-t-il pas à attribuer la mort de la pauvre creature à une attaque de «delirium tremens» suivie de syncope.

Personne, à ce moment, ne se doutait du drame qui venait de s'accomplir.

La veille de sa terrible mort, Mathilda Clover était rentrée en compagnie d'un homme d'une quarantaine d'années en qui les témoins, plus tard, ont reconnu l'accusé.

Or, ce dernier, quelques jours après la mort de Mathilde Clover, a raconté à sa propriétaire qu'«une jeune fille venait d'être empoisonnée dans Lambeth Road.»

Le 28 novembre, le docteur Broadbent recevait une lettre anonyme dans laquelle on l'accusait de l'empoisonnement par la strychnine, lui promettant le secret en échange d'une somme de 2,500 livres sterling. Mise en possession de cette lettre, la police ouvre une enquête.

Elle n'est pas terminée, lorsqu'au commencement du mois d'avril 1892, trois autres jeunes femmes, Ellen Donworth, Emma Shrivell et Alice Marsh, qui, comme Mathilde Clover demeuraient non loin de l'accusé, mouraient empoisonnées dans des circonstances que nous avons racontées.

L'autopsie démontra l'existence dans les viscères d'une certaine quantité de strychnine. Le cadavre de Mathilde Clover fut exhumé. Elle aussi avait été victime du terrible poison. Thomas Neill fut arrêté le 3 juillet.

* * *

Comme aux portes des théâtres, le public avait pendant de longues heures, fait queue lundi, jour de la première audience, devant la grille du